

הברית החדשה

העתקה חדשה מלשון יוון ללשון עברית

מאת

יצחק זאלקינסאן ז"ל

הובאה לדפוס עם תקונים והערות

מאת

כ' דוד גינצבורג

על ידי חברת מוציאי לאור תורת יהוה התמימה

סדר

ספרי הברית החדשה

עמוד

א	הבשורה הקדושה על-פי מתי
כז	הבשורה הקדושה על-פי מרקוס
מד	הבשורה הקדושה על-פי לוקס
עא	הבשורה הקדושה על-פי יוחנן
צב	מעשי השליחים
קיט	אגרת פולוס השליח אל-הרומיים
קל	אגרת פולוס הראשונה אל-הקורנתיים
קמא	אגרת פולוס השנייה אל-הקורנתיים
קמח	אגרת פולוס השליח אל-הגלטיים
קנב	אגרת פולוס השליח אל-האפסיים
קנו	אגרת פולוס השליח אל-הפיליפיים
קנט	אגרת פולוס השליח אל-הקולסים
קסב	אגרת פולוס הראשונה אל-התסלוניקים
קסה	אגרת פולוס השנייה אל-התסלוניקים
קסז	אגרת פולוס הראשונה אל-טימותיוס
קעא	אגרת פולוס השנייה אל-טימותיוס
קעד	אגרת פולוס אל-טיטוס
קעו	אגרת פולוס אל-פלימון
קעז	אגרת אל-העברים
קפה	אגרת יעקב
קפח	האגרת הראשונה לפטרוס השליח
קצא	האגרת השנייה לפטרוס השליח
קצג	האגרת הראשונה ליוחנן השליח
קצו	האגרת השנייה ליוחנן השליח
קצז	האגרת השלישית ליוחנן השליח
קצח	אגרת יהודה
קצט	חזון יוחנן

Matthew

הַבְּשׂוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי מַתִּי

י" וְזֹאת הֵיטָה לְדַת יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ כַּאֲשֶׁר מְרִים אָמוּ
מֵאֲרֻשָׁה הֵיטָה לְיוֹסֵף טָרַם יָבֹוא אֵלֶיהָ וְתַמְצָא כִּי
הָרָה הִיא כִּי מְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ הִרְתָּהּ:
י" וְיוֹסֵף אִישָׁה צַדִּיק הָיָה וְלֹא אָבָה לְתַתָּהּ לְדַבַּת־עַם
וַיֹּאמֶר לְשַׁלְּחָהּ בְּסֶתֶר:
כ עוֹדְנוּ מְדַבֵּר אֶל־לְבוֹ כְּזֹאת וְהִנֵּה מִלֵּאף הִנֵּה נִרְאָה
אֵלָיו בְּחִלּוֹם לֵאמֹר יוֹסֵף בֶּן־דָּוִד אֶל־תִּירָא מִקַּחַת
אֵלֶיךָ אֶת־מְרִים אֲשֶׁתְּךָ כִּי הֵילֵד בְּקַרְבָּהּ נוֹצֵר מְרוּחַ
הַקֹּדֶשׁ:
כ" וְהִיא יִלְדֶת בֶּן וְקָרָאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִשׁוּעַ כִּי הוּא יוֹשִׁיעַ
אֶת־עַמּוֹ מִחַטְאֹתֵיהֶם:
כ" וְכָל־זֹאת הֵיטָה לְמִלְאֵת אֵת אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה
כִּי־הִנְבִּיא לֵאמֹר:
כ" הִנֵּה הַעֲלִמָה הָרָה וְיִלְדֶת בֶּן וְקָרָא שְׁמוֹ עֲמֻנּוּאֵל
אֲשֶׁר יֹאמֶר אֵל עֲמֻנוּ:
כ" וַיִּיקֶץ יוֹסֵף מִשְׁנָתוֹ וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ מִלֵּאף יְהוָה
וַיִּקַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ:
כ" וְלֹא יָדַע אֹתָהּ עַד כִּי־יִלְדָה בֶּן אֶת־בְּכוֹרָהּ וַיִּקְרָא
אֶת־שְׁמוֹ יִשׁוּעַ:

פרק ב

א וַיְהִי כַּאֲשֶׁר נִוְלַד יִשׁוּעַ בְּבֵית־לְחָם יְהוּדָה בְּיָמֵי הַמֶּלֶךְ
הוֹרְדוֹס וְהִנֵּה חֲזִי כּוֹכְבִים בָּאוּ מֵאֲרָץ קַדְמָה וַיִּרְוּשְׁלָמָה
לֵאמֹר:
ב אִיָּה הַמֶּלֶךְ הַנּוֹלֵד לְיְהוּדִים כִּי רָאִנוּ כּוֹכְבוֹ בְּקַדְמָה
וְנָבֵא לְהַשְׁתַּחֲוֹת לוֹ:
ג וַיִּשְׁמַע הַמֶּלֶךְ הוֹרְדוֹס וַיִּנְעַ לְבָבוֹ וּלְכַב כָּל־יְרוּשָׁלַיִם
עִמּוֹ:
ד וַיִּקְהַל אֶת־כָּל־רְאִשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים בְּעַם וַיִּשְׁאֵל
אֶת־פִּיהֶם לֵאמֹר אִיָּה יִנְלַד הַמְּשִׁיחַ:
ה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּבֵית־לְחָם יְהוּדָה כִּי כֹה־כָתוּב
כִּי־הִנְבִּיא:
ו וְאִתָּה בֵּית־לְחָם אֲרָץ יְהוּדָה אֵינְךָ צָעִיר בְּאֵלְפֵי
יְהוּדָה כִּי מִמֶּךָ יֵצֵא מוֹשֵׁל אֲשֶׁר יִרְעֶה אֶת־עַמִּי
יִשְׂרָאֵל:
ז וַיִּקְרָא הוֹרְדוֹס אֶל־חֲזֵי הַכּוֹכְבִים בְּסֶתֶר וַיִּתְקַר אֹתָם
לְדַעַת אֶת־הַעֲתָא אֲשֶׁר נִרְאָה הַכּוֹכָב:

פרק א

א זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת הַמְּשִׁיחַ יִשׁוּעַ בֶּן־דָּוִד בֶּן־אֲבִרְהָם:
ב אֲבִרְהָם הוֹלִיד אֶת־יִצְחָק וַיִּצְחָק הוֹלִיד אֶת־יַעֲקֹב
וַיַּעֲקֹב הוֹלִיד אֶת־יְהוֹדָה וְאֶת־אֲחִיו:
ג וַיְהוּדָה הוֹלִיד אֶת־פְּרֹץ וְאֶת־זָרַח מִתָּמָר וּפְרֹץ הוֹלִיד
אֶת־חֲצֹרֹן וְחֲצֹרֹן הוֹלִיד אֶת־תָּרָם:
ד וְתָרָם הוֹלִיד אֶת־עֲמִינָדָב וְעֲמִינָדָב הוֹלִיד אֶת־נַחֲשׁוֹן
וְנַחֲשׁוֹן הוֹלִיד אֶת־שִׁלְמוֹן:
ה וְשִׁלְמוֹן הוֹלִיד אֶת־בְּעֻזָּה מִרְחָב וּבְעֻזָּה הוֹלִיד אֶת־עוֹבֵד
מְרוֹת וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת־יִשִׁי:
ו וַיִּשִׁי הוֹלִיד אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְדָוִד הוֹלִיד אֶת־שְׁלֹמֹה
מִהָאִשָּׁה אֲשֶׁר לָקַח מֵאוּרִיָּה:
ז וְשְׁלֹמֹה הוֹלִיד אֶת־רְחַבְעָם וְרְחַבְעָם הוֹלִיד אֶת־אֲבִיָּה
וְאֲבִיָּה הוֹלִיד אֶת־אֶסָּא:
ח וְאֶסָּא הוֹלִיד אֶת־יְהוֹשֻׁפָט וַיְהוֹשֻׁפָט הוֹלִיד
אֶת־יְהוֹרָם וַיְהוֹרָם הוֹלִיד אֶת־עֲזַרְיָהוּ:
ט וְעֲזַרְיָהוּ הוֹלִיד אֶת־יֹחָזָבֵב וַיֹּחָזָבֵב הוֹלִיד אֶת־אֲחִזָּה וְאֲחִזָּה
הוֹלִיד אֶת־חִזְקִיָּהוּ:
י וְחִזְקִיָּהוּ הוֹלִיד אֶת־מְנַשֶּׁה וּמְנַשֶּׁה הוֹלִיד אֶת־אָמֹן
וְאָמֹן הוֹלִיד אֶת־יֹאשָׁהוּ:
יא וַיֹּאשָׁהוּ הוֹלִיד אֶת־יְכִנְיָהוּ וְאֶת־אֲחִיו בְּיָמֵי גְלוֹתָם
בְּבָבֶל:
יב וְאֲחִירֵי הַגָּלָם לְבָבֶל יְכִנְיָהוּ הוֹלִיד אֶת־שְׁאֵלִתִּיאֵל
וְשְׁאֵלִתִּיאֵל הוֹלִיד אֶת־זְרַבְבָּדָל:
יג וְזְרַבְבָּדָל הוֹלִיד אֶת־אֲבִיהוּד וְאֲבִיהוּד הוֹלִיד
אֶת־אֶלְזָקִים וְאֶלְזָקִים הוֹלִיד אֶת־עֲזוּרָה:
יד וְעֲזוּרָה הוֹלִיד אֶת־צְדוֹק וְצְדוֹק הוֹלִיד אֶת־יְכִיָּהוּ וַיְכִיָּהוּ
הוֹלִיד אֶת־אֶלְיָהוּד:
טו וְאֶלְיָהוּד הוֹלִיד אֶת־אֶלְעָזָר וְאֶלְעָזָר הוֹלִיד אֶת־מַתָּן
וּמַתָּן הוֹלִיד אֶת־יַעֲקֹב:
טז וַיַּעֲקֹב הוֹלִיד אֶת־יוֹסֵף אִישׁ מְרִים אֲשֶׁר נִוְלַד מִמֶּנָּה
יִשׁוּעַ הַנִּקְרָא מְשִׁיחַ:
יז וְהִנֵּה כָּל־הַדְּרוֹת מֵאֲבִרְהָם עַד־דָּוִד אַרְבָּעָה עָשָׂר
דְּרוֹת וּמִדָּוִד עַד־גְּלוֹת בְּבָל אַרְבָּעָה עָשָׂר דְּרוֹת
וּמִגְּלוֹת בְּבָל עַד־הַמְּשִׁיחַ אַרְבָּעָה עָשָׂר דְּרוֹת:

וַיִּשְׁלַח אֹתָם בֵּית-לְחָם וַיֹּאמֶר לָכוּ וְדַרְשׁוּ הֵיטֵב
עַל-הַיֶּלֶד וְכֹאֲשֶׁר תִּמְצְאוּן אֹתוֹ שׁוּבוּ וְהַגִּידוּ לִי
וְאִבָּאָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת לוֹ גַּם-אֲנִי:
וַיִּשְׁמְעוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיֵּלְכוּ וְהָיָה הַפּוֹכֵב אֲשֶׁר-רָאוּ
בְקִדְּםָ עֹלָה לְפָנֵיהֶם עַד אֲשֶׁר-בָּא וַיַּעֲמֵד מִמַּעַל לְאֲשֶׁר
הָיָה שֵׁם הַיֶּלֶד:
וְהֵם חָזוּ בַפּוֹכֵב וַיִּשְׁמְחוּ שִׂמְחָה גְדוֹלָה עַד-מָאד:
וַיָּבֹאוּ הַבַּיְתָה וַיִּרְאוּ אֶת-הַיֶּלֶד עִם-מְרִים אִמּוֹ וַיִּפְּלוּ
וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ-לוֹ וַיִּקְרְחוּ אֶת-אֶצְרֹתֵיהֶם וַיִּקְרִיבוּ לוֹ מִנְחָה
זָהָב וְלַבֹּנָה נֶמֶר:
וְהֵם צִוּוּ בַחֲלוּם לְבַלְתִּי שׁוּב אֶל-הוֹרְדוֹס וַיִּפְּנוּ וַיֵּלְכוּ
בְּדֶרֶךְ אַחֵר לְאַרְצָם:
וַיְהִי בְלִבְתָּם וַיֵּרָא מִלְּאֵךְ יְהוָה אֶל-יוֹסֵף בַּחֲלוּם
לֵאמֹר קוּם קַח אֶת-הַיֶּלֶד וְאֶת-אִמּוֹ וּבְרַח-לְךָ
מִצְרָיִמָה וּשְׁבִשֵׁם עַד-אֲשֶׁר אֵמַר אֵלֶיךָ כִּי הוֹרְדוֹס
מִבְּקֵשׁ אֶת-נַפְשׁ הַיֶּלֶד לְקַחְתָּהּ:
וַיָּקָם וַיִּקַּח אֶת-הַיֶּלֶד וְאֶת-אִמּוֹ לְיָלָה וַיֵּלֶךְ מִצְרָיִמָה:
וַיֵּשֶׁב שֵׁם עַד-מוֹת הוֹרְדוֹס לְמִלְאֵת אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה בְּיַד-הַנְּבִיא לֵאמֹר מִמִּצְרַיִם קָרָאתִי לְבָנִי:
וַיְהִי כִּרְאוֹת הוֹרְדוֹס כִּי הִתְלוּ בוֹ הַחַזִּים וַיִּקְצָף
עַד-מָאד וַיִּשְׁלַח וַיִּיךְ אֶת-כָּל-הַיְלָדִים אֲשֶׁר
בְּבֵית-לְחָם וּבְכָל-גְּבוּלֶיהָ מִבְּנֵי-שְׁנַתַּיִם וּלְמִטָּה לְפִי
הָעֵת אֲשֶׁר חָקַר מִפִּי הַחַזִּים:
אֲזַי הוֹקֵם אֲשֶׁר נִאָּמַר בְּיַד-יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא לֵאמֹר:
קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְכִי תִמְרוּרִים רַחַל מִבְּפֶה
עַל-בְּנֵיהָ מֵאַנְהָה לְהִנָּחֵם כִּי אֵינְנוּ:
וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת הוֹרְדוֹס וַיֵּרָא מִלְּאֵךְ יְהוָה בַּחֲלוּם
אֶל-יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר:
קוּם קַח אֶת-הַיֶּלֶד וְאֶת-אִמּוֹ וְלֵךְ שׁוּב אֶרְצָה יִשְׂרָאֵל
כִּי-מָתוּ הַמְּבַקְשִׁים אֶת-נַפְשׁ הַיֶּלֶד:
וַיָּקָם וַיִּקַּח אֶת-הַיֶּלֶד וְאֶת-אִמּוֹ וַיָּבֹא אֶרְצָה יִשְׂרָאֵל:
וּבְשִׁמְעוֹ כִּי אֶרְקָלוֹס מֶלֶךְ בִּיהוּדָה פָּתַח הוֹרְדוֹס אֲבִיו
וַיֵּירָא לְלֶכֶת שָׁמָּה וַיִּגְדֹּל-לוֹ דָּבָר בַּחֲלוּם וַיִּסַּב
אֶל-גְּלִילוֹת הַגְּלִיל:
וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב בְּעִיר הַנְּקֻרָא נְצַרְת לְמִלְאֵת אֶת-דִּבְרֵי
הַנְּבִיאִים כִּי נִצְרִי יִקְרָא לוֹ:

פרק ג

וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וַיָּבֹא יוֹחָנָן הַמְּטַבֵּל וַיִּקְרָא בַמִּדְבָּר
וַיְהוּדָה וַיֹּאמֶר:
שׁוּבוּ כִּי-מִלְכוֹת הַשָּׁמַיִם קָרְבָה לָבֹא:
הוּא אֲשֶׁר נָבֵא עָלָיו וְשִׁעְיָהוּ הַנְּבִיא לֵאמֹר קוֹל קוֹרָא
בַמִּדְבָּר פָּנּוּ דִרְךָ יְהוָה וְשָׂרוּ מַסְלוֹתָיו:

וַיּוֹחָנָן הָיָה לְבוּשׁ שַׁעַר גְּמָלִים וְאָזוּר עוֹר אָזוּר
בְּמַתְנָיו וּמֵאֲכָלוֹ חֲגָבִים וְדָבַשׁ מֵיַעַר:
וַיֵּצְאוּ אֵלָיו יְרוּשָׁלַיִם וְכָל-יְהוּדָה וְכָל-כָּפֹר הַיְרֵדָן:
וַיִּטְבְּלוּ עַל-יָדוֹ בַיְרֵדָן בַּהֲתוֹדְתָם אֶת-חַטְאֵתֵיהֶם:
אֵף בְּאֲשֶׁר רָאָה רַבִּים מִן-הַפְּרוֹשִׁים וּמִן-הַצַּדִּיקִים
בָּאִים אֵלָיו לְהִטְבֵּל וַיֹּאמֶר לָהֶם יְלָדֵי צַפְעָנִים מִי
הוֹרָה אֶתְכֶם לְהִמְלֹט עַל-נַפְשְׁכֶם מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף
הַבָּא:
לָכֵן עָשׂוּ פְרִי טוֹב לְתִשׁוּבָה:
וְאַל-תִּהְיֶה בְלִבְבְּכֶם לֵאמֹר אֲבָרְהָם לָנוּ לְאָב כִּי אֲנִי
אֵמַר לָכֶם גַּם מִן-אֲבָבָנִים אֵלָה תִּשְׁיַג יַד-אֱלֹהִים
לְהִקִּים בָּנִים לְאַבְרָהָם:
וְגַם-כָּבֹד נְטוּי הַגִּרְזָן עַל-שַׁרְשׁ הַעֲצִים וְלָכֵן כָּל-עֵץ
אֲשֶׁר לֹא יַעֲשֶׂה פְרִי טוֹב יִגְדַע וְהִשְׁלַף בְּמוֹ-אֵשׁ:
וְאֲנִי הִנְנִי מְטַבֵּל אֶתְכֶם בַּיָּמִים לְתִשׁוּבָה אֵף הַבָּא
אַחֲרַי חֲסוֹן הוּא מִמֶּנִּי אֲשֶׁר קִטְנִיתִי מִשָּׂאת אֶת-נַעֲלָיו
הוּא יִטְבֵּל אֶתְכֶם בְּרוּחַ הַקִּדְּשׁ וּבְאֵשׁ:
וְאֲשֶׁר מְזַרְהוּ בְיָדוֹ לְזֵרוֹת וּלְהִבָּר אֶת-גִּרְנֹו וְאֶסֶף
אֶת-הַחַטִּיִּים אֶל-תּוֹךְ אֶסְמִיו וְאֶת-הַמֵּץ יִשְׂרָף בְּאֵשׁ
אֲשֶׁר לֹא תִכָּבֵה:
אֲזַי יָבֹא יִשׁוּעַ מִן-הַגְּלִיל אֶל-הַיְרֵדָן לְפָנֵי יוֹחָנָן
לְהִטְבֵּל עַל-יָדוֹ:
וַיַּעֲצֵר-בוֹ יוֹחָנָן לֵאמֹר הֲלֹא נָכוֹן לִי לְהִטְבֵּל עַל-יָדְךָ
וְאַתָּה בָּאת אֵלָי:
וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲרַף כִּי־כֹה יֵאָתֶה לָנוּ
לְמַלְא כָל-צַדִּיקָה וַיִּרְף מִמֶּנּוּ:
וַיִּטְבֵּל יִשׁוּעַ וַיִּמְהַר וַיַּעַל מִן-הַיָּמִים וְהָיָה נִפְתָּחוּ-לוֹ
הַשָּׁמַיִם וַיֵּרָא אֶת-רוּחַ אֱלֹהִים יֹרֶדֶת בְּדַמּוֹת-יוֹנָה
וַתִּנָּח עָלָיו:
וְהָיָה קוֹל קוֹרָא מִשָּׁמַיִם זֶה הוּא בְנֵי יְדִידֵי בוֹ רְצָתָה
נִפְשִׁי:

פרק ד

אֲזַי הוֹבֵל יִשׁוּעַ בְּרוּחַ הַמִּדְבָּרָה לְבַעֲבוּר יְנִסְהוּ שֵׁם
הַשָּׁטָן:
וַיֵּצֵא אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וַיִּרְעַב:
וַיִּגַּשׁ הַמְּנַסֵּה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם בְּנֵי-הָאֱלֹהִים אַתָּה אָמַר
וְאֲבָבָנִים אֵלָה תַהֲיִין לְלָחֵם:
וַיַּעַן וַיֹּאמֶר כְּתוּב כִּי לֹא עַל-הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יְחִיָה הָאָדָם
כִּי עַל-כָּל-מוֹצָא פִי-יְהוָה:
וַיִּקְחָהוּ הַשָּׁטָן אֶל-עִיר הַקִּדְּשׁ וַיַּעֲמָהוּ עַל-פְּנַת גֹּג
בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ:

י ויאמר אליו אם בן-האלהים אתה התנפל ארצה כי
 כתוב כי מלאכיו יצוה-לך על-כפים ישאונוך פן-תגוף
 באבן בגלך:
 ז ויאמר אליו ישוע ועוד כתוב לא תנסה את-יהוה
 אלהיך:
 ח ויוסף השטן ניקתהו אלההר גבה מאד ויראהו
 את-כל-ממלכות הארץ וכבודן:
 ט ויאמר אליו את-כל-אלה אמן-לך אם-תפל
 ותשתחנה לי:
 י אז אמר אליו ישוע גש-הלצה השטן כי כתוב ליהוה
 אלהיך תשתחנה ואתו לבדו תעבד:
 יא ויהי ממנו השטן ויגשו אליו מלאכים וישתתהו:
 יב ויהי כשמעו ישוע כי נסגר יוחנן וישב הגליל:
 יג ויעזב את-נצרת ויבא וישב בכפר-נחום על-שפת
 הים בגבולי זבלון ונפתלי:
 יד למלאת את אשר-נאמר ביד-ישעיהו הנביא לאמר:
 טו ארצה זבלון וארצה נפתלי דרך הים עבר הירדן גליל
 הגוים:
 טז העם ההלכים בחשך ראו אור גדול ישבי בארץ
 צלמות אור נגה עליהם:
 יז מהעת ההיא החל ישוע לקרא ולאמר שובו
 מדרכיכם כי מלכות השמים קרבה לבא:
 יח ויתהלך ישוע על-יד ים-הגליל וירא שני אחים
 שמעון הנקרא פטרוס ואנדרי אחיו פדשים מכמרת
 על-פגיה-הים כי דגים היו:
 יט ויאמר אליהם לכו אחרי ואעשה אתכם לדיגי אדם:
 כ ויעזבו את-מכמרותם כרגע וילכו אחריו:
 כא ויעבר משם וירא שני אחים אחרים יעקב בן-זבדי
 ויוחנן אחיו באניה עם-זבדי אביהם מתקנים
 מכמרותם ויקרא אליהם:
 כב ונגם-המה כרגע עזבו את-האניה ואת-אביהם וילכו
 אחריו:
 כג ויסב ישוע בכל-הגליל וילמד-שם בבתי הפנסת קרא
 בשורת המלכות ורפא כל-מחלה וכל-מדנה בעם:
 כד ויצא שמעו בכל-ארם ויביאו אליו את כל-החולים
 אשר דבקו כם תחלאים שונים ונחלים רעים אחזי
 רוחות רעות ממי רוח ונכי עצמות וירפאם:
 כה וילכו אחריו קהל רב מן-הגליל ומן-דפפליס
 ומן-ירושלים ויהודה ועבר הירדן:

פרק ה

א ויהי כאשר ראה את-המון העם ויעל אלהההר וישב
 שם ויגשו אליו תלמידיו:
 ב ויפתח את-פיהו ויורה להם לאמר:
 ג אשרי עניי הרוח כי להם מלכות השמים:

ד אשרי המתאבלים כיהם ינתמו:
 ה אשרי הענוים כיהם יירשו-ארץ:
 ו אשרי הרעבים והצמאים לצדקה כיהם ירננו:
 ז אשרי בעלי-רחמים כיהם ירחמו:
 ח אשרי ברי לבב כיהם יחזו את-אלהים:
 ט אשרי עשי שלום כיהם יקראו בני-אלהים:
 י אשרי הנרדפים עקב צדקתם כי להם מלכות
 השמים:
 יא אשריכם אם-יחרפו אם-יירדפו אתכם ובשקר יביאו
 דבתכם רעה בעבור שמי:
 יב שישו וגילו כי שכרכם הרבה מאד בשמים כיהם
 רדפו את-הנביאים אשר היו לפניכם:
 יג אתם מלח הארץ ואם-המלח פוג טעמו במה ומלח
 תפל לא-יצלח לכל כי אם-יורה החוצה והיה
 למרמס רגל:
 יד אתם אור העולם עיר ישבת על-ההר לא תוכל
 להסתתר:
 טו ואין מדליקים נר לתתו תחת האפה כי
 אם-אל-המנרה להאיר לכל אשר בבית:
 טז כה יאר אורכם לעני בני-האדם וראו מעשיכם
 הטובים ואת-אביכם בשמים וכבדו:
 יז אל תחשבו כי באתי להפר התורה או הנביאים לא
 להפר באתי כי אם-למלאה:
 יח כי הן אמן אנכי מגיד לכם עד אשר השמים והארץ
 יעברון לא תעבר יוד אחת מן-התורה אף לא קוץ
 אחד עד כיהם יקומו:
 יט לכן כל-המפיר אחת ממצות קטנות אלה והורה
 כזאת לאנשים נקלה יקרא במלכות השמים והעשה
 אתן ומלמד לעשותן נכבד יקרא במלכות השמים:
 כ ואני אמר לכם אם לא-תגדל צדקתכם מצדקת
 הסופרים והפרושים לא תבאו למלכות השמים:
 כא שמעתי את אשר נאמר לקדמנים לא תרצח והאיש
 אשר ירצח ינתן למשפט בפלילים:
 כב ואני אמר לכם המתעבר באחיו חנם ינתן למשפט
 בפלילים והקרא לאחיו ריקה ינתן בידי הסנהדרין
 ואם נבל יקרא-לו יפל לאש גיהנם:
 כג על-כן אפוא כיהם יתקריב קרבן על-המזבח ולבד
 יגד-לך שם כיהם יבא ריב לאחיה עמך:
 כד הנח שם קרבנך לפני המזבח ולך התרפס וירחב אחיך
 ואז בא ויהקרב קרבנך:
 כה מהר השלם עם-איש ריבך בעודך עמו בדךך
 פן-יסגיר אתך איש ריבך בידי השפט והשפט
 יסגירך ביד השטר והוא יתנך לבית הסהר:
 כו ואני אמן אמר לך כי לא תעלה משם עד אשר תשלם
 את-הפרוטה האחרונה:

פרק ו

א השמרו לכם מעשות צדקה למראה עיני האדם פן שׁכר לא תשיגו מאת אביכם שבשמים:

ב לכן בעשותך צדקה לא תשמיע קול תרועה לפניך כפאשר יעשו התנפים בבתי הכנסת וברחבות למען ישיגו כבוד לעיני בני־האדם אמן אני אמר לכם הנה שׁכרם לפניהם:

ג ואתה בעשותך צדקה אל־תדע שמאלך את אשר עשה ימינך:

ד למען תהיה צדקתך בסתר ואביך הראה בסתר גמולך בגלוי ישלם־לך:

ה וכי תבאו להתפלל אל־תהיו כאנשי חגף האהבים לעמד להתפלל בבתי הכנסת ופנות השוקים למען תיראינה אתם עיני בני־האדם אמן אני אמר לכם הנה שׁכרם לפניהם:

ו ואתה בתפלתך בא בחדרך וסגר דלתך בעדך והתפלל אל־אביך אשר סתר סביביו ואביך הראה בסתר גמולך בגלוי ישלם־לך:

ז וכאשר אתם מתפללים אל־תבטאו בשפתים כגוים אשר יחשב לבם כִּי־ישמעו בעטרת דברים:

ח לכן אל־תשוו למו כי ידע אביכם מה־מחסורכם טרם תשאלו מִיָדוֹ:

ט ואתם כה תתפללו אבינו שבשמים יתקדש שׁמך:

י תבא מלכותך יעשה רצונך בארץ פאשר נעשה בשמים:

יא תן־לנו היום לחם חנקנו:

יב וסלח־לנו את־אשמתנו פאשר סלחים אנתנו לאשר אשמו לנו:

יג ואל־תביאנו לידי משה כי אם־הצילנו מן־הרע כי לך המלכה והגבורה והתפארת לעולמי עולמים אמן:

יד כי אם־תסלחו לבני־אדם את־אשמתם גם־אביכם בשמים יסלח לכם:

טו ואם־לא תסלחו לבני־אדם את־אשמתם גם־אביכם לא־יסלח לכם אשמתכם:

טז וכי תצומו אל־תהיו כחנפני־לב מקדירי פנים אשר יפילו פניהם להנדע לבני־אדם בתעניתם אמן אני אמר לכם הנה שׁכרם לפניהם:

יז ואתה כי תצום תסודך ראשך ותרחץ פניך:

יח ולא תנדע לאדם בתעניתך כי אם־לאביך בסתר ואביך הראה בסתר גמולך בגלוי ישלם־לך:

יט לא תאצרו לכם אוצרות בקרב הארץ שׁשם יאכל עש ורקב וגנבים יחיתו ויגנבו:

כ אפס אצרו לכם אוצרות בשמים שׁם לא יאכל עש ורקב וגנבים לא יחיתו ולא יגנבו:

כא כי במקום אוצרך שׁם יהיה גם־לבך:

כו שמעתם את אשר נאמר לקדמנים לא תנאף:

כח ונאני אמר לכם פל־הנתן עינו באשה לחשק־בה ברוח־זוננים נאף אתה בלבו:

כט ואם עינך הימנית תכשילך נקרה והשליכה ממך טוב לך באבד אבר אחד מהשלך פל־בשרך לגיהנם:

ל ואם־יך הימנית תכשילך קצצה והשליכה ממך טוב לך באבד אבר אחד מהשלך פל־בשרך לגיהנם:

לא ונאמר כִּי־ישלח איש אשתו ונתן בידה ספר פרידת:

לב ונאני אמר לכם אם ישלח איש אשתו אם לא על־דבר זנות משים אתה לנאפת והלקח גרושה לו לאשה נאף הוא:

לג ועוד שמעתם את אשר נאמר לקדמנים לא תשבע לשקר ואת־נדריך תשלם ליהנה:

לד ונאני אמר לכם לא תשבע פל־שבועה לא תשבע בשמים כִּי־כסא אלהים המה:

לה ולא בארץ כִּי־הדם רגליו היא ולא בירושלים כִּי־היא קרית מלך רב:

לו ולא תשבע בראשך כִּי־לא תוכל להפך שער אחד לכן או שחר:

לז אף זה יהי דברכם הן הן לא לא יתר מזה ממקור הרע הוא:

לח שמעתם כי נאמר עין תחת עין ושן תחת שן:

לט ונאני אמר לכם לא תתיצב בפני הכא להרע לך אם יכך על־הלחי הימנית תן־לו גם־השמאלית:

מ וכל־החפץ לריב עמך לקחת הכתנת מעליך הנח לו גם־מעליך:

מא והנגש בך ללכת עמו בכרת ארץ אחת לך עמו שׁתים:

מב תן למבקש ממך ומאת החפץ ללות מִיָדך אל־תסתור פניך:

מג שמעתם כי נאמר וזהבת את־רעך ואיבת את־איבך:

מד ונאני אמר לכם אהבו את־איביכם ברכו את־מקלליכם היטיבו לשנאיכם והעתירו בעד מכאיביכם ורדפיכם:

מה למען תהיו בנים אל־אביכם בשמים המאיר שמשו לרעים ולטובים וממטיר לצדיקים ולרשעים:

מו כי אם־תאהבון את־אהביכם מה־שׁכר לכם הלא גם־המקסים יעשון כמו־כן:

מז ואם־תפקדו לשלום רק את־אחיכם מה־יתרון לכם בן יעשון גם־המקסים:

מח לכן היו תמימים פאשר אביכם בשמים תמים הוא:

כב גר הגוף הוא העין לכן אם-ענין תמימה בכל-חרי
בטנף יהיה אור:

כג ואם-ענין רעה חשף בכל-חרי בטנף ואם-האור בך
חשף מה-גדול חשףך:

כד לא-יוכל איש לעבד אדנים שנים כי אם-ישנא
את-האחד ואת-האחר יאהב או ידבק באחד והשני
נמאס בעיניו לא תוכלו לעבד את-האלהים
ונאת-המזון:

כה לכן הנני אמר לכם לא תדאגו לנפשכם מה-תאכלו
מה-תשתו ומה-כסות לכסות בשרכם הלא הנפש
יקרה מאכל ובשר איש מכסותו:

כו הביטו אל-עוף השמים לא יזרעו לא יקצרו ולא
יאספו למגורות ואביכם בשמים מכלכל אתם ואתם
הלא נעליכם יתר הרבה עליהם:

כז ומי הוא החרד מכם יוכל להוסיף על-קומתו גמד
אחד:

כח ולמה תדאגו לכסות התבוננו אל-שושני השדה
איכה יעלו יציעו ולא ייגעו ולא יטונו:

כט ונאני אמר לכם גם-שלמה בכל-חרי לא-היה לבוש
באחת מהן:

ל ואם-ככה יעטה אלהים את-עשב השדה אשר יצין
היום ולמחרתו יתן בתנור אף פי-אתכם קטני אמנה:

לא לכן אל-תחירו לאמר מה-נאכל ומה-נשתה או
מה-נלבש:

לב כי כל-אלה מבקשים הגוים ואביכם בשמים ידע כי
אלה מחסריכם המה:

לג אף בקשו ראשנה מלכות אלהים וצדקתו
וכל-החפצים הנהם ינתנו לכם מתנות נוספות:

לד לכן אל-תדאגו ליום מחר יום מחר ידאג לעצמו די
ליום בצרכתו:

פרק ז

א לא תשפטו ולא תשפטו:

ב כי במשפט אשר תשפטו תשפטו גם-אתם ובמדה
אשר תמדו ימד לכם גם-אתם:

ג ולמה תביט אל-שבבים אשר בעין אחיד ולא
תשת-לב אל-הקורה אשר בעינך:

ד או איך תאמר לאחיד הרף ואסיכה שבבים מעינך
והנה קורה בעינך:

ה הסר חנף ראשנה את-הקורה מעינך ואחרי כן ראה
תראה להסיר שבבים מעין אחיד:

ו לא תתנו הקדש לבלבים ואת-פניניכם לחזירים
פן-ירמסום ברגליהם ושבו וטרפו אתכם:

ז שאלו וניתן לכם דרשו ותמצאו דפקו ופתח לכם:

ח כי כל-השאל יקח והדרש ימצא והדפק יפתח לו:
ט כי מי איש מכם אשר בנו שאל ממנו לחם ויתן-לו
אכן:

י או אם-בקש דג ויתן-לו נחש:

יא ואף כי רעים אתם תדעו לנת מתנות טבות לבניכם
אף פי-אביכם שבשמים יתן-טוב לדרשיו:

יב לכן כל אשר תחפצו שיעשו לכם אנשים עשו להם
כמו-כן גם-אתם כי זאת התורה והנביאים:

יג באו בשער הצר כי רחב השער והדרך רחבה
המוליכה אל-האכדון ורבים הם הבאים שמה:

יד ומה-צר השער והדרך מה-צרה המוליכה אל-החיים
ומצאיה מתי מספר הם:

טו השקרו לכם מנביאי שקר הבאים לפניכם בעור
כבשים והם זאבי טרף:

טז בפרים תפירו אתם היבצרו ענבים מעקרבים או
תאנים מצנינים:

יז בן פל-עץ טוב יעשה פרי טוב ועץ נשחת פרי
משחת:

יח עץ טוב לא-יוכל לעשות פרי משחת ועץ נשחת
לא-יוכל לעשות פרי טוב:

יט וכל-עץ בלתי עשה פרי טוב יגדע ויתן למאכלת
אש:

כ על-כן בפרים תפירו אתם:

כא לא כל-הקרא לי אדון אדון יבא למלכות השמים כי
אם-העשה רצון אבי אשר בשמים:

כב והיה ביום ההוא יאמרו אלי רבים אדני הלא
בשמך נבאנו בשמך גרשנו שדים ובשמך עשינו
נפלאות רבות:

כג אז כה אגיד להמלא ידעתי אתכם מעודי סורו ממני
פעלי און:

כד לכן כל-השמע לדברי אלה ועשה אתם אערכנו
לחכם-לב אשר בנה ביתו על-הסלע:

כה הגשם נתף ארצה נחלי מים ישטפו ורוח גדולה באה
ויפגעו בבית ההוא ולא נפל כי יסד בסלע:

כו וכל-השמע לדברי אלה ולא יעשה אתם נמשל
לחסר-לב אשר בנה ביתו על-החול:

כז הגשם נתף ארצה נחלי מים ישטפו ורוח גדולה באה
ויפגעו בבית ההוא ויפל ויהי למפלה גדולה:

כח ויהי ככלות יסוע את-הדברים האלה ויתמהו המון
העם על-תורתו:

כט כי היה מורה אתם פהורת איש-שלטון ולא
כסופרים:

פרק ח

א ויכר מן-ההר והמון עם רב הלכים אתו:

ב והנה איש מצרע בא וישתחוה-לו לאמר אדני
 א-ס-תפץ אתה הלא תוכל לטהרני:
 ג וישוט את-ידו ויגע-בו ישוע ויאמר תפץ אני וטהר
 ויטהר מצרעתו כרגע:
 ד ויאמר אליו ישוע ראה אל-תגד לאיש רק לך והראה
 לעיני הפהן והקרב את-הקרנן אשר צנה משה
 לעדות להם:
 ה וכאשר בא ישוע אל-כפר-נחום ויגש אליו שר-מאה
 אהד ויתחנן-לו לאמר:
 ו אדני הנה נערי נפל למשכב בביתי נכה-עצמות
 ומענה מאד:
 ז ויאמר אליו ישוע הנני בא ורפאתיו:
 ח ויען שר-המאה ויאמר אדני נקלתי מזאת כי אתה
 תבא בצל קרתי אף רק דברה דבר והנער יחי:
 ט כי גם-אני סר למשמעת ממשלה ואנשי סרים
 למשמעתי וכי אמר לאחד מהם לך וילך ולאחר בא
 ויבא וילעבדי עשה-זאת ויעשה:
 י וישמע ישוע וישתאה ויאמר אל-ההלכים אחריו
 אמן אני מגיד לכם אמונה גדולה כמוה גם-בישראל
 לא מצאתי:
 יא והנני אמר לכם כי רבים יבאו ממזרח וממערב
 וישבו במסבה עם-אברהם יצחק ויעקב במלכות
 השמים:
 יב ובני המלכות ידחו אל-החשף החוצה שם יהיה בכי
 וחרק שנים:
 יג ואל-שר-המאה אמר ישוע לך באשר האמנת פן
 יקום לך ויחי הנער מחלי בשעה ההיא:
 יד ויבא ישוע בית-פטרוס וירא את-חנתו שכבת חולת
 קדחת:
 טו ויגע בידה ותרף הקדחת ממנה ותקם ותשרת
 לפניהם:
 טז ויהי בערב ויביאו אליו רבים אשר דבקו בם רוחות
 רעות ויגרש את-הרוחות בדבר-פיו ואת כל-החולים
 החיה מחלים:
 יז למלאת את אשר נאמר ביד-ישעיהו הנביא לאמר
 חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם:
 יח ויהי כראות ישוע המון עם רב סביב-לו ויצו לעבר
 משם אל-עבר הים:
 יט ויגש אליו אחד הסופרים ויאמר לו רבי אלף אחריך
 אל-כל-אשר תלך:
 כ ויאמר אליו ישוע השועלים חורים להם וצפור
 השמים קן לה וכן-האדם אין לו מקום להניח
 את-ראשו:
 כא ואיש אחר מקרב תלמידיו אמר אליו אדני תנה-לי
 ללכת ולקבר את-אבי ראשנה:

כב ויאמר אליו ישוע לך אחרי והנח למתים לקבר
 את-מתיהם:
 כג ויך באניה ותלמידיו ירדו עמו:
 כד והנה סער גדול נעור בים עד-פסות הגלים
 את-האניה והוא נרדם:
 כה ויגשו אליו ויעירוהו ויקראו הושיעה אדנינו כי
 אכדנו:
 כו ויאמר אליהם למה אתם חרדים קטני אמונה ויקם
 ויגער ברוחות ובים ותהי דממה גדולה:
 כז ויתמהו האנשים לאמר מי הוא זה אשר גם-הרוחות
 והים מקשיבים לקלו:
 כח ויהי כבאו אל-עבר הים אל-ארץ הגררים ויפגשוהו
 שני אנשים אשר דבקו בם רוחות רעות יצאים מבתי
 הקברות ופניהם זעפים עד-מאד עד-אשר לא יכל
 איש לעבר בדרך ההוא מפחד:
 כט והנה הם צעקים לאמר מה-לנו ולך ישוע
 בן-האלהים האם באת לענותנו טרם באה העת:
 ל ועדר חזירים רבים היה רעה שם מרחוק להם:
 לא ויתחננו-לו הרוחות לאמר אם לגרשנו אתה אמר
 תנה-לנו לבוא בעדר החזירים:
 לב ויאמר להם לכו ויצאו ויבאו בעדר החזירים והנה
 כל-העדר שטפו במוךד אל-תוף הים ויאבדו במים:
 לד והרעים נסו ויבאו העירה ויגידו את-כל אשר נהיתה
 ואת אשר קרה לאשר דבקו בם הרוחות הרעות:
 לה והנה כל-העיר יצאה לקראת ישוע ויבאהו
 ויפצרו-בו לעבר מגבולם:

פרק ט

א ויך באניה ויעבר ויבא אל-עירו:
 ב והנה הביאו אליו איש נכה עצמות שכב על-המטה
 ובראות ישוע את-אמונתם אמר אל-נכה העצמות
 חזק בני נסלח-לך חטאתיך:
 ג ושם אנשים סופרים אמרו בלבם האיש הזה מגדף
 הוא:
 ד וידע ישוע את-מחשבתם ויאמר מדוע תהגו רעות
 בלבבכם:
 ה כי מה נקל אם לאמר נסלח-לך חטאתיך או לאמר
 קום והתהלך:
 ו אף למען תדעו כי יש רשיון לבן-האדם בארץ
 לסלח חטאים או אמר אל-נכה העצמות קום שא
 את-משתדך ולך-לך אל-ביתך:
 ז ויקם וילך אל-ביתו:
 ח ויראו המון העם וישתוממו ויתנו כבוד לאלהים
 אשר נתן שלטון כזה לבני-אדם:

ט ויעברו ישוע משם ויבא אל ירושלים וישב בבית המכס ושמו מתתיהו ויאמר אליו לך אחרי ונקם ויילך אחריו:

י ויהי בשבתו על-ההלחם בביתו והנה מוכסים וחטאים רבים באו וישבו לאכל עם-ישוע ותלמידיו:

יא ויבאו הפרושים ויאמרו אל-תלמידיו מדוע יאכל רבכם עם-המוכסים והחטאים:

יב וישמע ישוע ויאמר אליהם הן-החוקים אין להם דבר עם-הרפא כי אם-החולים:

יג ואתם לכו למדו לדעת מה-זה חסד חפצתי ולא זבח כי לא-באתי לקרא לצדיקים לבא כי אם-לחטאים לתשובה:

יד ויגשו אליו תלמידיו ויחננו ויאמרו מדוע אנחנו עם-הפרושים מרבים לצום ותלמידך לא יצמו:

טו ויאמר אליהם ישוע היתאבלו קראי החתונה בעוד החתן עמם והנה ימים יבאו וילקח מהם החתן ויאז יצמו:

טז ואין תפריס טלאה חדשה על-שמלה בלה פן-הטלאה במלאה תגרע מן-השמלה ותוסף על-קרעיה:

יז ותירוש לא יתן בנאדות בלים פן-יבקעו הנאדות ונשפף היין והנאדות יכליון אבל תירוש יתן בנאדות חדשים ושמרים יהיו שניהם:

יח עודנו מדבר אליהם פדברים האלה והנה אחד הראשים בא וישתחו-לו לאמר בתי מתה עלי בזה אבל בא ושים-נא ירך עליה וחיה תחיה:

יט ויקם ישוע ויילך עמו הוא ותלמידיו:

כ והנה אשה זבת-דם אשר ימי זוכה נמשכו שתים עשרה שנה קרבה ותגע בכנף בגדו מאחרי:

כא כי אמרה בלבה אם אף-אגע בבגדו ואושעה:

כב ויפץ ישוע ויבא אתה ויאמר חזקי בתי אמונתך הושיעה לך ובעת ההיא עלתה ארכה לה:

כג ויבא ישוע אל-בית-הראש ויבא את-המחללים בתולים ואת-העם המה:

כד ויאמר צאו מזה הילדה לא מתה כי רק ישנה היא וילעגו לו:

כה וכאשר הוציאו את-העם משם ויבא הביתה ויחזק בידה ותקם הנערה על-רגליה:

כו והשמעה הזאת יצאה בכל-הארץ ההיא:

כז ויעברו ישוע משם וישגי אנשים עורים הלכו אחריו צעקים וקראים חננו בן-דוד:

כח וכבאו אל-הבית ויגשו לפניו העורים ויאמר ישוע אליהם התאמינו כי יש-לאל ידי לעשות כזאת ויענו אתו הן אדנינו:

כט ויצע בעיניהם ויאמר פאמונתכם בן יקום לכם:

ל ותפקחנה עיניהם ויעד בם ישוע לאמר ראו לבלתי ינדע הדבר לאיש:

לא והם יצאו ויצאו את-שמעו בכל-הארץ ההיא:

לב אף הם יצאים ואיש אלם הובא לפניו אשר רוח רע דבק בו:

לג ויגרש את-הרוח הרע ממנו והאלם החל לדבר ויתמהו המון העם ויאמרו מעולם לא-נראתה כזאת בישראל:

לד אפס הפרושים אמרו על-ידי שר-השדים הוא מגרש את-השדים:

לה ויסב ישוע בכל-הערים והכפרים ויורה להם בבתי הכנסת מבשר בשורת המלכות ורפא כל-מחלה וכל-מדנה בעם:

לו וכאשר באה את-ההמנים נקמרו רחמיו עליהם כי הם מתעלפים ונפצים כצאן אשר אין-להם רעה:

לז ויאמר אל-תלמידיו אולם הקציר רב והפועלים מעטים:

לח על-כן העתירו אל-אדון הקציר לשלח פועלים לקצירו:

פרקי

א ויקרא אליו שנים עשר תלמידיו ויתן בידם כח על-רוחות הטמאה לגרשן ולרפא כל-מחלה וכל-מדנה:

ב ואלה שמות שנים עשר השליחים הראשון שמעון המכנה פטרוס ואנדרי אחיו יעקב בן-זבדי ויוחנן אחיו:

ג פילפוס ובר-תלמי תומא ומתתיהו המוכס יעקב בן-חלפי ולפי המכנה תדי:

ד שמעון הכנעני ויהודה איש-קריית הוא המסגיר אתו:

ה את-שנים עשר האלה שלח ישוע ויצו עליהם לאמר אל-תשימו לדרך הגוים פעמיכם ואל-ערי השמרנים אל-תבאו:

ו כי אם-לצאן אכדות מבית ישראל תלכו:

ז וכאשר תלכו קראו לאמר מלכות השמים קרובה לבא:

ח רפאו את-החולים הקימו את-המתים טהרו את-המזרעים וגרשו את-הרוחות הרעות חנם לקחתם וחנם תתנו:

ט אל-תקחו לכם זקב או כסף או נחשת בפיס:

י ולא ילקוט לדרך ולא חליפות בגדים ולא נעלים ולא מטה פי-נכון לפעל די מחיתו:

זג וְכָל-אִישׁ אֲשֶׁר יִכְחַשׁ-בִּי לִפְנֵי בְנֵי-הָאָדָם אֲכַחֲשֶׁבוּ
 לִפְנֵי אָבִי בְשָׂמַיִם גַּם-אֲנִי:
 זח אַל-תִּחַשְׁבוּ כִּי בְּאֵתִי לְהֵבִיא שְׁלוֹם בְּאַרְצְךָ לֹא בְּאֵתִי
 לְהֵבִיא שְׁלוֹם כִּי אִם-חֶרֶב:
 חט כִּי בְּאֵתִי לְהַפְרִיד בֵּין אִישׁ לְאָבִיו בֵּין בַּת לְאִמָּה וּבֵין
 כְּלָה לְחַמוֹתָהּ:
 טו וְאִיבִי אִישׁ אֲנֹשִׁי בֵּיתוֹ:
 טז הָאֱהָב אֶת-אָבִיו אוֹ אֶת-אִמּוֹ יוֹתֵר מִמֶּנִּי אֵינְנוּ שְׁנָה לִי
 וְהָאֱהָב אֶת-בְּנוֹ אוֹ אֶת-בַּתּוֹ יוֹתֵר מִמֶּנִּי אֵינְנוּ שְׁנָה
 לִי:
 טז ומִי אֲשֶׁר לֹא-יִקַּח אֶת-צְלוֹבוֹ וְיִלְלֵךְ אַחֲרָי אֵינְנוּ שְׁנָה
 לִי:
 טז המַצָּא אֶת-נַפְשׁוֹ תֹאכַד לוֹ וְהִמְשִׁילֶךָ אֶת-נַפְשׁוֹ
 בְּגִלְלֵי יִמְצָאָהּ:
 מ המְקַבֵּל פְּגִיכָם מְקַבֵּל פְּנֵי וְהַמְקַבֵּל פְּנֵי הוּא מְקַבֵּל פְּנֵי
 שְׁלָחִי:
 מא הַמְקַבֵּל פְּנֵי נְבִיא בְּשֵׁם נְבִיא יִשְׁיג שְׂכָר נְבִיא וְהַמְקַבֵּל
 פְּנֵי צְדִיק בְּשֵׁם צְדִיק יִשְׁיג שְׂכָר צְדִיק:
 מב ומִי אֲשֶׁר יִשְׁקָה אֶת-אֶחָד הַקְּטַנִּים הָאֵלֶּה רַק כּוֹס מַיִם
 קָרִים בְּשֵׁם תַּלְמִיד אָמֵן אֲנִי מַגִּיד לָכֶם כִּי לֹא-יֵאבֹד
 שְׂכָרוֹ:

פרק יא

א וַיְהִי כְּכַלּוֹת יִשׁוּעַ לְצַוֹת אֶת-שְׁנַיִם עֶשְׂרֵת תַּלְמִידָיו
 וַיַּעֲבֹר מִשָּׁם לְלַמֵּד וּלְהַשְׁמִיעַ יִשׁוּעַתּוֹ בְּעָרֵיהֶם:
 ב וַיּוֹחֲזֵן בְּבֵית הָאֲסוּרִים שְׁמַע אֶת-עֲלִלוֹת הַמְּשִׁיחַ
 וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שְׁנַיִם מִתַּלְמִידָיו:
 ג וַיֹּאמֶר הָאֵתָה הוּא הֵבֵא אוֹ אִם-נִחְזְקָה לְאַחֵר:
 ד וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ וְהִגִּידוּ לַיּוֹחֲזֵן אֵת
 אֲשֶׁר-שָׁמַעְתֶּם וְאֵת אֲשֶׁר-רָאִיתֶם:
 ה עוֹרִים רְאִים וּפְסוּחִים הַלְכִים מְצַרְעִים נִרְפָּאִים
 וְחֹרְשִׁים שְׁמַעִים מֵתִים קָמִים וְעֵצִים מִתְּבַשְּׂרִים
 יִשׁוּעָה:
 ו וְאֲשֶׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא-יִכְשֹׁל בִּי:
 ז וּבְלִכְתֹּם הַחַל יִשׁוּעַ לְדַבֵּר אֶל-הַמּוֹן הָעַם עַל-יּוֹחֲזֵן
 מֵה-זֶה יִצְאֲתֶם הַמְּדַבְּרָה לְרֵאוֹת הָאֵם קְנָה אֲשֶׁר יִנּוּעַ
 מִפְּנֵי-רוּחַ:
 ח אַךְ מֵה-זֶה יִצְאֲתֶם לְרֵאוֹת הָאֵם אִישׁ לְבוּשׁ בְּגָדֵי
 חֲמָדוֹת הִנֵּה לְבָשִׂי חֲמָדוֹת בְּכַתִּי מִלְכִים הֵמָּה:
 ט אַךְ מֵה-זֶה יִצְאֲתֶם הָאֵם לְרֵאוֹת אִישׁ נְבִיא הֵן אֲנִי
 אֹמֵר לָכֶם כִּי גַם-גְּדוֹל הוּא מִנְּבִיא:
 י זֶה הוּא אֲשֶׁר כָּתוּב עָלָיו הִנְנִי שֹׁלַח מִלְּאָכִי לְפָנֶיךָ
 וּפְנֵיךָ דֹרְכֶךָ לְפָנֶיךָ:
 יא אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם לֹא קָם בֵּין יְלִידֵי אִשָּׁה גְדוֹל
 מִיּוֹחֲזֵן הַמְּטַבֵּל וְהַקְּטַן בְּמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם יִגְדַל מִמֶּנּוּ:

יא וּבְכָל-עִיר אוֹ כְּפָר אֲשֶׁר תָּבֹאוּ דַרְשׁוּ מִי הוּא שְׁמָה
 הַנִּכְבָּד וַיִּשְׁכַּתֶּם עִמּוֹ עַד כִּי-תַעֲבֹרוּן:
 יב וּבְבָאֲכֶם הַבַּיְתָה תִּפְקְדוּ לְשֵׁלוֹם הַבַּיְתָה:
 יג אִם-נִחְשָׁב הַבַּיְתָה מְאוּמָה יִחּוּל שְׁלוֹמְכֶם עָלָיו וְאִם
 לֹא-נִחְשָׁב הַבַּיְתָה מְאוּמָה שְׁלוֹמְכֶם אֲלֵיכֶם יִשׁוּב:
 יד וְכָל-אִישׁ אֲשֶׁר לֹא-יֵאָסֶף אֶתְכֶם וְלֹא יִקְשִׁיב לְדַבְרֵיכֶם
 צְאוּ לָכֶם מִן-הַבַּיְתָה הַזֶּה אוֹ מִן-הָעִיר הַזֵּה וּנְעַרְתֶּם
 אֶת-הָעָבֶק מֵעַל רַגְלֵיכֶם:
 טו אָמֵן אֲנִי מַגִּיד לָכֶם נְקֹל יִהְיֶה יוֹם הַמְּשָׁפֵט לְאַרְצְךָ סֹדֵם
 וְעַמְרָה מֵאֲשֶׁר לְעִיר הַזֹּאת:
 טז הִנֵּה אֲנִי שֹׁלַח אֶתְכֶם כְּצֹאֵן בְּקֶרֶב זְאִבִים עַל-כֵּן הָיוּ
 עֲרוּמִים כְּנֹחֲשִׁים וְתַמִּימִים כִּיּוֹנִים:
 יז רַק הַשְׁמְרוּ לָכֶם מִפְּנֵי בְנֵי-אָדָם כִּי הֵם יִסְגִּירוּ אֶתְכֶם
 לַיְדֵי-הַסַּנְהֶדְרִין וְהַבַּיְתָה בְּשׁוֹטִים בְּכַתִּי הַכֹּנֶסֶת:
 יח וְלִפְנֵי מִשְׁלִים וּמְלָכִים תּוּכְלוּ לְמַעַנִי לְהִיּוֹת לְעַדוֹת
 לָהֶם וּלְגוֹיִם:
 יט וְכֹאֲשֶׁר יִסְגִּירוּ אֶתְכֶם אַל-תִּחַדְדוּ לֵאמֹר אֵיכָה נִדְבַר
 אוֹ מֵה-נִדְבַר כִּי בְעֵצָם הֵעֵת הַזֵּה יוֹשֵׁם בְּפִיכֶם אֵת
 אֲשֶׁר-תִּדְבְּרוּן:
 כ כִּי לֹא אֲתֶם הֵם הַמְּדַבְּרִים כִּי אִם רוּחַ-אֲבִיכֶם הַדֹּבֵר
 בְּכֶם:
 כא וְאַחַ יִסְגִּיר אֶת-אֲחִיו לְמוֹת וְאָב אֶת-בְּנוֹ וְיִקְוּמוּ בָנִים
 עַל-אָבוֹתָם וְהִמִּיתוּם:
 כב וְאַתֶּם שְׂנֵאִים תִּהְיוּ לְכָל-אָדָם בְּעָבוּר שְׁמִי אַךְ
 הַמְחַכֶּה עַד-הַקֵּץ יִנְשָׁע:
 כג וְכִי-יִרְדְּפוּ אֶתְכֶם בְּעִיר אַחַת נוֹסוּ לָכֶם אֶל-עִיר אַחֶרֶת
 אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם לֹא תִכְלוּ לְעֵבֹר עָרֵי יִשְׂרָאֵל עַד
 כִּי-יָבֹא בֶן-הָאָדָם:
 כד הַתַּלְמִיד אֵינְנוּ רַב מִרְבּוֹ וְעַבְד מֵאֲדֹנָיו:
 כה כִּי לְתַלְמִיד לְהִיּוֹת כְּרִבּוֹ וְלְעַבְד כְּאֲדֹנָיו אִם
 בְּעַל-זְבוּב קָרָאוּ לְכַעַל הַבַּיְתָה אַךְ כִּי-לֹאֲנֹשִׁי בֵּיתוֹ:
 כו עַל-כֵּן אַל-תִּירְאוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי אֵין-דָּבָר נֹסֵתָר אֲשֶׁר לֹא
 יִגְלָה וְאֵין נֶעְלָם אֲשֶׁר לֹא יִדְעַ:
 כז אֵת אֲשֶׁר אֲגַדְכֶם בְּחֹשֶׁךְ הִגִּידוּ לְעַיִן הַשֶּׁמֶשׁ וְאֵת אֲשֶׁר
 תִּשְׁמַע אֲזַנְכֶם בְּלַחַשׁ הַשְּׁמִיעוּ עַל-הַגְּגוֹת:
 כח וְאַל-תִּירְאוּ מִפְּנֵי הַרְגֵי הַבָּשָׂר וְלַהֲרֹג אֶת-הַנֶּפֶשׁ לֹא
 תִשְׁיַג יָדָם כִּי אִם-תִּירְאוּ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָדִיו רַב לוֹ לְהֲרֹג
 גַּם אֶת-הַנֶּפֶשׁ וְגַם אֶת-הַבָּשָׂר בְּגִיהוֹם:
 כט הֲלֹא שְׁתֵּי צִפְרִים נִמְכְּרוֹת בְּאֶסֶר אֶחָד וְאַחַת מֵהֶן לֹא
 תִפֹּל אֲרֻצָּה בְּכָלִי רְצוֹן אֲבִיכֶם:
 ל וְאַתֶּם גַּם-שְׁעֵרוֹת רֵאשֻׁכֶם נִמְנוּ לְמִסְפָּרָם:
 לא עַל-כֵּן אַל-תִּירְאוּ עֲרֻכְכֶם רַב מִצִּפְרִים רַבּוֹת:
 לב לָכֵן כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר יִזְמִירֵנִי לִפְנֵי בְנֵי-הָאָדָם אֲאִמִּירֵנוּ
 לִפְנֵי אָבִי בְשָׂמַיִם גַּם-אֲנִי:

י ומימי יוחנן המטביל עד-הנה מלכות השמים נתפשה
 בחזקה וזרעית-כח יחזיקו בה:
 יג כי כל-הנביאים והתורה עד-יוחנן נבאו:
 יד ואם-תאבו לשמע זה הוא אליהו העתיד לבא:
 טו מי אשר אָזנים לו לשמע ישמע:
 טז ואלי-מי אדמה את-הדור הזה נדמה הוא לילדים
 ישבים בשוקים וקראים לרעהיהם לאמר:
 יז מזמרים היינו לכם ולא רקדתם מקוננים ולא
 ספדתם:
 יח כִּי-בא יוחנן לא אכל ולא שתה ואמרו שד בו:
 יט וכן-האדם בא אכל ושתה והם אמרים הנה איש
 זולל וסבא ואהב למכסים וחסאים אף החקמה
 תצטדק בכניה:
 כ אז החל לגל חרפה על-הערים אשר נעשו בתוכן רב
 נפלאותיו ולא שבו:
 כא אוי לך כורזין אוי לך בית-צידה כי לו נעשו בצור
 ובצידון הנפלאות אשר נעשו בתוכן פבר שבו בשק
 נאפר:
 כב אפס אני אמר לכן יהיה יום המשפט לצור
 ולצידון מאשר לכן:
 כג ואת כפר-נחום אשר רוממת עד-השמים אל-שאול
 תורדי כי לו נעשו בסדם הנפלאות אשר נעשו
 בתוכי ועמדה על-תלה עד-היום הנה:
 כד אפס אני אמר לכן נקל יהיה יום המשפט לאדמת
 סדם מאשר לכן:
 כה בעת ההיא ענה ישוע ויאמר אודך אבי אדון השמים
 והארץ כי הסתרת את-אלה מעיני חכמים ונבונים
 וגלית אתם לעוללים:
 כו אכן אבי בן היה הרצון לפניך:
 כז הכל נמסר בידי מאת אבי ואין איש ידע את-הבן
 זולתי האב ואת-האב אין איש ידע זולתי הבן והוא
 אשר חפץ בו הבן לגלותו לו:
 כח פנוי-אלי כל-עמל ומסבל ואני אתן לכם מרגוע:
 כט שאו את-עלי עליכם ולמדו ממני כִּי-עניו אנכי ושח
 ללב ותמצאו מנוחה לנפשותיכם:
 ל כי עלי רך ומשאי קל:

פרק יב

א בעת ההיא הלך ישוע בשדה קמה ביום השבת
 וירעבו תלמידיו ויחלו לקטף מלילת ביצים ויאכלו:
 ב ויראו הפרושים ויאמרו אליו הנה תלמידיך עשים
 את אשר לא-יעשה בשבת:
 ג ויאמר אליהם הלא קראתם מה עשה דוד כִּאשר רעב
 הוא ואלה אשר אתו:

ד אשר בא אל-בית האלהים ויאכל את-לחם הפנים
 אשר על-פי התורה לא יאכל הוא ונעזרו בלתי
 אם-הכהנים לבדם:
 ה וגם הלא קראתם בתורה כי הכהנים במקדש יחללו
 את-יום השבת ואין בהם עון:
 ו ואני אמר לכם כי יש בזה גדול מן-המקדש:
 ז ולו ידעתם מה-זה חסד חפצתי ולא זבח לא
 הרשעתם את-הנזקים:
 ח כי בן-האדם גם-אדון השבת הוא:
 ט ויעבר משם ויבא אל-בית-הפנסת אשר להם:
 י והנה-שם איש אשר ידו יבשה וישאלהו לאמר האם
 פתורה לרפא בשבת למען תמצא ידם לשטנו:
 יא ויאמר אליהם מי איש מכם אשר-לו כבשה והיא כי
 תפול אל-הבור בשבת לא יחזיק בה ויעלנה:
 יב ומה-יקר ערך אדם מן-הכפוש על-בן פתורה הוא
 לעשות טוב בשבת:
 יג אז אמר אל-האיש הושט את-ידך וישט אתה ונתשב
 לאינתה כִּאחרת:
 יד והפרושים יצאו וישיתו עצות עליו במה להשחיתו:
 טו וידע ישוע ויפן וילך משם וילך אחריו המון עם רב
 וינפא את-כלם:
 טז ויעד בם לבלתי יגלו אתו:
 יז למלאת את אשר-דבר ישעיהו הנביא לאמר:
 יח הן עבדי בחרתי בו ידדי רצתה נפשי נתתי רוחי
 עליו משפט לגוים יוציא:
 יט לא יצעק ולא ישא ולא-ישמע בחוץ קולו:
 כ קנה רצוץ לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה:
 כא עד-יוציא לנצח משפט ולשמו גוים ייחלו:
 כב אז הובא לפניו איש עור ואלם אשר רוח רע דבק בו
 וירפאהו והעור האלם דבר וראה:
 כג וישתאו כל-המון העם ויאמרו הכי זה בן-דוד:
 כד והפרושים שמעו ואמרו אין זה מגרש את-השדים כי
 אם בכעל-זבוב שר השדים:
 כה וידע ישוע את-מחשבתם ויאמר אליהם כל-ממלכה
 הנפלה על-נפשה תחרב וכל-עיר ובית הנפלה
 על-נפשם לא יקומו:
 כו ואם-השטן מגרש את-השטן נפלג הוא על-נפשו
 ואיך תקום מלכותו:
 כז ואם-אני גרש את-השדים בכעל-זבוב בניכם במי
 יגרשו אתם על-בן הם יהיו שפטיכם:
 כח אפס אם ברוח אלהים אני גרש את-השדים מלכות
 אלהים באה אליכם אל-נכון:
 כט או איך יוכל איש לבא בית הגבור ולשלל את-כליו
 אם-לא יאסר את-הגבור ראשנה ואחר ישלל את
 אשר בביתו:

פרק יג

א ביום ההוא יצא ישוע מן-הבית וישב על-שפת הים:
ב והמון עם רב נקהלו אליו ויכרד וישב באגניה
וכל-העם עמדים על-החוץ:
ג וישא דבריו במשלים רבים ויאמר הנה הזרע יצא
לזרע:
ד ויבזרעו פזר מן-הזרע על-ידי הדרכה ויבא עוף השמים
ויאכלנו:
ה ויש מן-הזרע אשר נפל על-אדמת סלע ולא היה שם
די אדמה וימהר לצמח מבלי אשר היה לו עמק
אדמה:
ו ויהי פזר השמש ויצרב וייבש כי לא היה-לו שרש
למטה:
ז ויש אשר נפל אל-הקצים ויעלו הקצים ויבלעו אתו:
ח ויש אשר נפל על-חלקה טובה ויעש תבואה זה מאה
שערים וזה ששים שערים וזה שלשים שערים:
ט מי אשר אזנים לו לשמע ישמע:
י ויגשו תלמידיו ויאמרו אליו מדוע תמשל להם
משלים:
יא ויען ויאמר אליהם כי לכם נתן לדעת רזי מלכות
השמים ולהם לא נתן:
יב כי מי אשר יש-לו יתן לו ויעדיף ומי אשר אין-לו
יקח ממנו גם את-אשר לו:
יג על-בן משלים אמשל להם כי בראתם לא יראו
ובשמעם לא ישמעו ולא יבינו:
יד והויקם בם דבר הנבואה מפני ישעיהו לאמר שמעו
שמעו ואל-תבינו וראו ראו ואל-תדעו:
טו השמן לב-העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע
פן-יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא
לו:
טז ואתם אשרי עיניכם כי ראו ואזניכם כי שמעו:
יז כייאמן אני אמר לכם נביאים וצדיקים רבים נכספו
לראות את אשר אתם ראים ולא ראו ולשמע את
אשר אתם שמעים ולא שמעו:
יח על-בן שמעו-נא אתם את משל הזרע:
יט כל-השמע דבר המלכות ולא יתבונן-בו ובא הרע
וחטף את אשר נזרע בלבבו זה הוא הזרע על-ידי
הדרכה:
כ והנזרע על-אדמת סלע זה הוא השמע את-הדבר
ועד-מהרה יקבלנו בשמחה:
כא אפס כי אין-לו שרש בנפשו ובן רגע הוא וכי תקרה
כל-צרה ורדפו אתו על-דבר אמונתו יכשל כרגע:

ל מי אשר איננו לי לצרי הוא ומי אשר איננו מאסר
אתי מפזר הוא:
לא על-בן אני אמר לכם כל-חטא וגדופה יכפרו לאדם
אפס המגדף את-הרוח לא יכפר-לו:
לב ומי אשר ידבר דבר בכך-האדם יכפר-לו ומי אשר
ידבר ברוח הקדש לא יכפר-לו לא-בעולם הזה
ולא-בעולם הבא:
לג או עשו את-העץ טוב ופריו טוב או עשו את-העץ
רע ופריו רע כי בפריו נכר העץ:
לד ילדי צפענים איך תוכלו לדבר טבות ברעתכם
כיימלא הלב יביע הפה:
לה איש-טוב מאוצרו לבו הטוב יוציא טבות ואיש-רע
מאוצרו הרע יוציא רעות:
לו ואני אמר לכם כי על כל-שיח תפל אשר יבטאו בני
האדם יתנו חשבון ביום המשפט:
לי כי בדרכיך תצדק ובדרכיך תאשם:
לח ויענו אנשים מן-הסופרים והפרושים לאמר רבי
תפצנו לראות אות מאות-יך:
לט ויען ויאמר אליהם דור רע ומנאף מבקש אות נאות
לא ינתן-לו זולתי אות יונה הנביא:
מ כי כאשר היה יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה
לילות כן יהיה בן-האדם בלב הארץ שלשה ימים
ושלשה לילות:
מא אנשי נינוה יקומו במשפט עם-הדור הזה וירשיעו
אתו כי שבו בקריאת יונה והנה ישנו בזה גדול
מיונה:
מב מלכת תימן תקום עם-הדור הזה ותרשיע
אתו כי באה מקצות הארץ לשמע חכמת שלמה
והנה ישנו בזה גדול משלמה:
מג ורוח הטמאה בצאתה מן-האדם תשוטט בארץ
תלאובת תבקש ולא-תמצא מרגעה:
מד אז תאמר אשוכה אל-משכני אשר יצאתי משם
ובשוכה תמצאנו רק מבלי ישב ומנקה ומפאר:
מה אז תלך ולקחה לה שבע רוחות אחרות רעות ממנה
ובאו ושכנו שם והיתה אחרית האיש ההוא רעה
מראשיתו וכן יהיה לדור הרע הזה:
מו עודנו מדבר אל-המון העם והנה אמו ואחיו עמדו
בחוז ומבקשים לדבר אתו:
מי ויגד לו הנה אמה ואחיו עמדים בחוז ומבקשים
לדבר אתך:
מח ויען ויאמר אל-המגיד לו מי אמי ומי אחי:
מט ויט את-ידו על-תלמידיו ויאמר הנה אמי ואחי:
נ כי איש איש אשר יעשה רצון אבי בשמים הוא אחי
ואחתי ואמי:

כב וְהִשְׁלִיכוּ אֹתָם אֶל-כַּבָּשׁן אֵשׁ שֶׁם יִהְיֶה כְּכִי נִחְרָק שָׁנִים:

כג וְהִצְדִּיקִים יִזְהִירוּ אֹז כַּשְּׂמֵשׁ בְּמַלְכוֹת אַבְיָהֶם מִי אֲשֶׁר אֲזַנִּים לוֹ לְשִׁמְעַע יִשְׁמַע:

כד עוֹד דְּמַתָּה מַלְכוֹת הַשָּׁמַיִם לְאוֹצֵר טְמוֹן בְּשֶׁדָּה אֲשֶׁר יִמְצְאוּהוּ אִישׁ וַיִּצְפְּנֵהוּ וַיִּבְשַׁמְחֵתוּ יִלְף וַיִּמְכֹּר אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ וְקָנָה לוֹ אֶת-הַשֶּׁדָּה הַהוּא:

כה עוֹד דְּמַתָּה מַלְכוֹת הַשָּׁמַיִם לְאִישׁ סוֹחֵר הַמִּבְקָשׁ פְּנִינִים יְקָרוֹת:

כו וּבְמִצְאוֹ פְּנִינָה אַחַת יִקְרַת-עֶרְךָ עַד-מָאֵד יִלְף וַיִּמְכֹּר אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ וַיִּקְנֶה:

כז עוֹד דְּמַתָּה מַלְכוֹת הַשָּׁמַיִם לְמַכְמֶרֶת פְּרוּשָׁה עַל-פְּנֵי הַיָּם אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ בָּהּ מִמִּינִים שׁוֹנִים:

כח וּבִהַמְּלָאָה יִמְשְׁכוּ אֹתָהּ אֶל-הַחוּף וַיִּשְׁבוּ וַיִּבְחָרוּ אֶת-הַטּוֹבִים לְשׁוּמָם אֶל-הַפְּלִים וְאֶת-הַרְעִים יִשְׁלִיכוּ חוּצָה:

כט כַּכָּה יִהְיֶה בְּקֶץ הָעוֹלָם כִּי הַמְּלָאָכִים יָבֹאוּ וַהֲבִדִּילוּ אֶת-הַרְשָׁעִים מִתּוֹךְ הַצְּדִיקִים:

ד וְהִשְׁלִיכוּ אֹתָם אֶל-כַּבָּשׁן אֵשׁ שֶׁם יִהְיֶה כְּכִי נִחְרָק שָׁנִים:

יא וַיֵּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ הַכִּי בְּנִתָּם כָּל-אֵלֶּה וַיֵּאמְרוּ הֵן אֲדַגְּנוּ:

יב וַיֵּאמֶר אֲלֵיהֶם לֵכְן כָּל-סוֹפֵר מִשְׁכִּיל לְמַלְכוֹת הַשָּׁמַיִם נִדְמָה לְאִישׁ בַּעַל-הַבַּיִת הַמוֹצִיא מֵאוֹצְרוֹ חֲדָשׁוֹת וְגַם-יִשְׁנֹוֹת:

יג וַיְהִי כְּכֹלֹת יִשׁוּעַ אֶת-הַמְּשָׁלִים הָאֵלֶּה וַיַּעֲבֹר מִשָּׁם:

יד וַיָּבֹא אֶל-אַרְצוֹ נְיוֹרָה לָהֶם בְּבֵית הַכְּנָסֶת וְהִמָּה פֶּן תִּמְהוּ לֵאמֹר מֵאֵין לְזֶה הַחֲכָמָה וְהַנְּפִלְאוֹת:

טו הֵאֵין זֶה בֶּן-הַחֲרָשׁ הַכִּי לֹא נִקְרָאת אִמּוֹ מִרְיָם וְאָחִיו יַעֲקֹב וַיֹּסֶף שְׁמַעוֹן וַיְהוּדָה:

טז וְאֶחָיְתִיו הָלֵא הִנֵּה בְּלֵן אֲתָנוּ וּמֵאֵין לוֹ כָּל-אֵלֶּה:

יז וַיְהִי לָהֶם לְאָכָן נִגְף וַיִּשׁוּעַ אָמַר אֲלֵיהֶם אֵין נָבִיא בְּכָלִי כְּבוֹד זֹלָתִי בְּאֶרֶץ מוֹלְדֹתוֹ וּבַתּוֹךְ בֵּיתוֹ:

יח וְלֹא-פָעַל שָׁם נִפְלְאוֹת רַבּוֹת מִפְּנֵי חֶסֶר אֲמוֹנָתָם:

פרק יד

א בַּעַת הַהִיא שָׁמַע הוֹרְדוֹס טְטֶרְרָף אֶת-שְׁמַעַע יִשׁוּעַ:

ב וַיֵּאמֶר אֶל-עַבְדָּיו הָלֵא הוּא יוֹחֲנָן הַמְּטַבֵּל הוּא קָם מִן-הַמַּתִּים עַל-כֵּן גְּבָרָה יָדוֹ לַעֲשׂוֹת נִפְלְאוֹת:

ג כִּי הוֹרְדוֹס תִּפֹּשׂ אֶת-יוֹחֲנָן וַיִּאֲסָרְהוּ וַנִּתּוֹן אֹתוֹ בְּמִשְׁמֵר עַל-דֶּבֶר הוֹרְדוֹדִיָּה אֲשֶׁת פִּילְפּוֹס אָחִיו:

ד כִּי הוֹכִיחוּ יוֹחֲנָן בְּאֶמְרוֹ לֹא כַתּוּרָה לְקַחַת אֹתָהּ לָךְ לְאִשָּׁה:

ה וְהַזְנוּרַע אֶל-הַקָּצִים זֶה הַשְּׁמַעַע אֶת-הַדְּבָר וְנִדְאָגַת הָעוֹלָם הִזָּה וְנִכְלִי הָעֶשֶׂר מִבְּלַעִים אֶת-הַדְּבָר וְלֹא יַעֲשֶׂה-צָמַח:

ו וְהַזְנוּרַע עַל-הַחֲלָקָה הַטּוֹבָה הוּא הַשְּׁמַעַע אֶת-הַדְּבָר וּמִתְבוֹנֵן-בּוֹ וְעֵשָׂה פְּרִי תְבוּאָה וְנִתַּן זֶה מֵאָה שְׁעָרִים וְזֶה שְׁשִׁים שְׁעָרִים וְזֶה שְׁלֹשִׁים שְׁעָרִים:

ז וַיִּשָּׂא לְפָנֵיהֶם מִשָּׁל אַחַר וַיֵּאמֶר דְּמַתָּה מַלְכוֹת הַשָּׁמַיִם לְאִישׁ הַזּוֹרַע זֶרַע טוֹב בְּשֶׁדָּהּ:

ח וּבִהְיוֹת אֲנָשָׁיו יִשְׁנִים בָּא אִיבּוֹ וַיִּזְרַע זֹנִיִן בְּתוֹךְ הַחֲטִיִם וַיִּלְף:

ט וּבְכֹאשֶׁר צָץ הַקָּנָה וְהַחֲטָה אַבִּיב נִרְאוּ אֹז גַּם-הַזְנוּנִין:

י וַיִּגְשׂוּ הָעַבְדִּים אֶל-אֲדֹנֵיהֶם וַיֵּאמְרוּ אֲדֹנָיִנוּ הֲלֹא-זֶרַע טוֹב זָרַעְתָּ בְּשֶׂדֶךָ וּמֵאֵין שֶׁם הַזְנוּנִין:

יא וַיֵּאמֶר אֲלֵיהֶם אִישׁ אִיב עֵשָׂה זֹאת וַיֵּאמְרוּ אֵלָיו הָעַבְדִּים הַתַּחֲפֹץ כִּי-יִלְף לַעֲקוֹר אֹתָם:

יב וַיֵּאמֶר לֹא כִּי-בַעוֹד תַּעֲקְרוּ אֶת-הַזְנוּנִין פֶּן-תִּשְׁרָשׁוּ גַם-הַחֲטִיִם עִמָּהֶם:

יג הַנִּיחוּ לָהֶם וְגִדְלוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו עַד-הַקָּצִיר וְלַעַת הַקָּצִיר אִמְרוּ לְקוֹצְרִים לְקַטּוּ אֶת-הַזְנוּנִין רֹאשְׁנָה וְאַלְמוּ אֹתָם לְאֵלָמִים לְשָׂרְפָם וְאֶת-הַחֲטִיִם אִסְפוּ אֶל-גְּרָנִי:

יד וַיִּשָּׂא לְפָנֵיהֶם מִשָּׁל אַחַר וַיֵּאמֶר דְּמַתָּה מַלְכוֹת הַשָּׁמַיִם לְגִרְגַר חֲרָדֵל אֲשֶׁר לְקַח אִישׁ וַיִּזְרַע בְּשֶׁדָּהּ:

טו הֲלֹא קִטְן הוּא מִכָּל-זֶרַע אָף כֹּאשֶׁר יַצְמַח יִגְדֵל מִכָּל-יֵרֶק וְהִיָּה לַעֵץ עַד-אֲשֶׁר יָבֹא עוֹף הַשָּׁמַיִם וְקָנְנוּ בַּעֲנָפָיו:

טז וַיִּמְשַׁל לָהֶם מִשָּׁל אַחַר לֵאמֹר דְּמַתָּה מַלְכוֹת הַשָּׁמַיִם לְשָׂאֵר אֲשֶׁר לְקַחָה אֲשֶׁה וְתִלֵּשׁ בְּשִׁלֵּשׁ סְאִים קִמַּח עַד-אֲשֶׁר תִּמְצָה כָּל-הָעִירִיסָה:

יז כָּל-אֵלֶּה דִּבֶּר יִשׁוּעַ אֶל-הַמּוֹן הָעָם בְּמִשְׁלִים וּבְכָלִי מִשָּׁל לֹא דִּבֶּר אֲלֵיהֶם דִּבֶּר:

יח לְמַלְאֵת אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר הַנְּבִיא לֵאמֹר אֶפְתָּחָה בְּמִשָּׁל פִּי אֲבִיעָה חִידוֹת מְנִי-קֶדָם:

יט אֹז שָׁלַח יִשׁוּעַ אֶת-הַמּוֹן הָעָם וַיָּבֹא הַבִּיָּתָה וַיִּגְשׂוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו וַיֵּאמְרוּ בְּאֶר-נָא לָנוּ אֶת-מִשָּׁל הַזְנוּנִין בְּשֶׁדָּה:

כ וַיַּעַן וַיֵּאמֶר אֲלֵיהֶם הַזּוֹרַע הַזֶּרַע הַטּוֹב הוּא בֶּן-הָאָדָם:

כא וְהַשֶּׁדָּה הוּא הָעוֹלָם וְהַזְנוּרַע הַטּוֹב בְּנֵי הַמַּלְכוֹת וְהַזְנוּנִין בְּנֵי הָרַע הִמָּה:

כב הָאִיב הַזּוֹרַע אֹתָם הוּא הַשֶּׁטֶן הַקָּצִיר קֶץ הָעוֹלָם וְהַקָּצִירִים הֵם הַמְּלָאָכִים:

כג וּבְכֹאשֶׁר הַזְנוּנִין לְקַטּוּ וְהָיוּ לְמַאֲכֵלֵת אֵשׁ בֶּן יִהְיֶה בְּקֶץ הָעוֹלָם הִזָּה:

כד בֶּן-הָאָדָם יִשְׁלַח אֶת-מְלָאָכָיו וְהִסִּירוּ מִתּוֹךְ מַלְכוֹתָו כָּל-מַכְשָׁלָה וְכָל-עֵשָׂה עוֹלָה:

ה וַיִּבְקַשׁ הַמִּיתוֹ אָפֶס כִּי יָרָא אֶת־הָעַם אֲשֶׁר חָשְׁבוּ אֹתוֹ לְנִבְיָא :

ו וַיְהִי בַיּוֹם הַלְדַת אֶת־הַחֹרְדוֹס וַתִּרְקַד בַּת־הַחֹרְדִּיָּה בְּמַחֹל לִפְנֵיהֶם וַתִּיטֵב בְּעֵינֵי הַחֹרְדוֹס :

ז וּבְגִלְלַת הַדְּבָר הַזֶּה נִשְׁפָּע לְתַת־לָהּ כָּל־אֲשֶׁר תִּשְׁאַל מִמֶּנּוּ :

ח וְהָיָא כַּאֲשֶׁר שׁוּמָה בְּפִיָּה מֵאִמָּה אֲמָרָה אֵלָיו תְּנֶה־לִּי בְּזֶה בְּסִפְלָא אֶת־רֵאשׁ יוֹחֲנָן הַמְטַבֵּל :

ט וַיִּצְרַר לְמַלְךָ מָאד וְאָךְ בְּעֵבֹר שְׁבוּעָתוֹ וְהַיִּשְׁבִּים בְּמִסְבּוֹ צָנָה לְתַתּוֹ לָהּ :

י וַיִּשְׁלַח וַיִּשְׂא אֶת־רֵאשׁ יוֹחֲנָן מֵעֲלִיו בְּמִשְׁמָר :

יא וַיּוֹבֵא אֶת־רֵאשׁוֹ בְּסִפְלָא וַיִּנְתֵּן לְיָדֵי הַנְּעָרָה וְהָיָא הִבִּיאָתָהּוּ אֶל־אִמָּה :

יב וַיִּבְאוּ תַלְמִידָיו וַיִּשְׂאוּ אֶת־הַחֲלָל וַיִּקְבְּרֵהוּ וַיִּבְאוּ וַיִּגִּידוּ לִישׁוּעַ :

יג כְּשִׁמְעַע יִשׁוּעַ אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה וַיַּעֲבֹר מִשָּׁם בְּאֵגְנֵיהּ וַיִּבְא אֶל־מְקוֹם שָׁמָם לְבַדּוֹ וַיִּשְׁמְעוּ הַמּוֹן הָעַם וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו מִן־הָעָרִים דְּרָף הַיִּבְשָׁה :

יד וַיִּצְאָ יִשׁוּעַ וַיָּרָא הַמּוֹן עִם־רַב וְרַחֲמִיו נִכְמְרוּ עֲלֵיהֶם וַיִּרְפָּא אֶת־חֻלְיֵיהֶם :

טו וַיְהִי לְפָנוֹת עָרַב וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו תַלְמִידָיו וַיֹּאמְרוּ הַמְקוֹם שָׁמָם וְהַיּוֹם רַד מָאד שְׁלַח אֶת־הַמּוֹן הָעַם וַיֵּלְכוּ אֶל־הַכְּפָרִים לְקַנּוֹת לָהֶם אֲכָל :

טז וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ לֹא הִטַּל עֲלֵיהֶם לְלַכֵּת לְקַנּוֹת תַּנּוּ לָהֶם אֲתָם לְאָכָל :

יז וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא־נִמְצָא אֲתָנוּ פֶּה כִּי אִם־חֲמֹשׁ כְּפָרוֹת לָחֶם וְדָגִים שְׁנַיִם :

יח וַיֹּאמְרוּ הִבִּיאֹם אֵלַי הִנֵּה :

יט וַיִּצְוּ אֶת־הַמּוֹן הָעַם לְשַׁבֵּת שָׁם בְּנֵאוֹת דִּשָּׁא וַיִּקַּח אֶת־חֲמֹשֶׁת הַלָּחֶם וְאֶת־שְׁנֵי־הַדָּגִים וַיִּשְׂא עֵינָיו לְמַרוֹם וַיִּבְרַךְ וַיִּפְרֹס וַיִּתֵּן אֶת־הַלָּחֶם אֶל־הַתַּלְמִידִים וַהֲתַלְמִידִים אֶל־הַמּוֹן הָעַם :

כ וַיֵּאכְלוּ כֻלָּם וַיִּשְׁבְּעוּ וַיִּשְׂאוּ אֶת־הַפָּתוּתִים הַנוֹתָרִים שְׁנַיִם עָשָׂר סִלִּים מְלֵאִים :

כא וְהָאֲכָלִים הָיוּ כַּחֲמֹשֶׁת אֲלֵפֵי אִישׁ מִלְּבַד נְשִׁים וְנָטָף :

כב וַיִּחְזַק יִשׁוּעַ עַל־תַּלְמִידָיו לְמַהֵר לְרַדַּת בְּאֵגְנֵיהּ וְלַעֲבֹר לְפָנָיו אֶל־עָבְרֵי הַיָּם עַד כִּי יִשְׁלַח אֶת־הַמּוֹן הָעַם :

כג וַיְהִי בְשִׁלְחוֹ אֶת־הַמּוֹן הָעַם וַיַּעַל אֶל־הַהָר בְּרֶד לְהַתְּפַלֵּל וַיְהִי־עָרַב וַיּוֹתֵר שָׁם לְבַדּוֹ :

כד וְהָאֵגְנֵיהּ בָּאָה אִזּוֹ בְּלֵב הַיָּם בְּצָרָה גְדוֹלָה מִפְּנֵי מִשְׁפָּרְיוֹ כִּי נִשְׁף הַרוּחַ לְקַרְאָתָם :

כה וַיְהִי בְּאֲשַׁמְרָה הַרְבִּיעִית בְּלִילָהּ וַיִּבְא אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ דְּרָף עַל־פְּנֵי הַיָּם :

כו כִּרְאוֹת אֹתוֹ הַתַּלְמִידִים דְּרָף עַל־פְּנֵי הַיָּם וַיִּחֲיִלוּ וַיֹּאמְרוּ כִּי רוּחַ הוּא בְּחֻזֹן וַיִּצְעֲקוּ מִפָּחַד :

כז וַיִּמָּהֵר יִשׁוּעַ וַיַּדְבֵּר עַל־לִבָּם וַיֹּאמֶר חֲזַקוּ אֲנִי הוּא אֶל־תִּירְאוּ :

כח וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנָי אִם־אַתָּה הוּא צוּ וְאָבֹא אֵלֶיךָ עַל־פְּנֵי הַיָּם :

כט וַיֹּאמֶר בֹּא וַיִּרְדַּ פֶּטְרוֹס מִן־הָאֲנֵה וַיִּלָּךְ עַל־פְּנֵי הַיָּם לְבֹא אֶל־יִשׁוּעַ :

ל וּבְרֵאוֹתוֹ אֶת־הַרוּחַ חֲזָקָה וַיִּירָא וַיַּחַל לְטָבַע וַיִּצְעַק לֵאמֹר אֲדֹנָי הוֹשִׁיעָה נָא :

לא וַיִּמָּהֵר יִשׁוּעַ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזֹק־בּוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו קַטֵּן אֲמוּנָה לְמַה־זֶּה פִּסְחַת עַל־שְׁתֵּי סַעֲפִים :

לב וַיִּבְאוּ אֶל־הָאֲנֵה וַיִּשְׁתַּק הַרוּחַ מִזַּעֲפוֹ :

לג וַנִּגְשׁוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ־לוֹ הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בְּאֵגְנֵיהּ לֵאמֹר אָכֵן בְּ־ן־אֱלֹהִים אַתָּה :

לד וַיַּעֲבֹרוּ וַיִּבְאוּ אַרְצָה גְּנִיסְרַת :

לה וַיִּכְיִרוּ אֹתוֹ אֲנָשֵׁי הַמְקוֹם הַהוּא וַיִּשְׁלַחוּ אֶל־כָּל־הַכְּפָר מְסֻבִּיב וַיִּבְיִאוּ אֵלָיו אֶת כָּל־חֻלְיֵיהֶם :

לו וַיִּתְחַנְּנוּ אֵלָיו לְתַת לָהֶם לְגַעַת בְּכַנְף בְּגָדוֹ וַיְהִי כֹל אֲשֶׁר נִגַּע־בּוֹ נָחִי :

פרק טו

א אִזּוֹ בָּאוּ לְפָנָי יִשׁוּעַ פְּרוּשִׁים וְסוֹפְרִים מִירוּשָׁלַיִם לֵאמֹר :

ב מִדּוּעַ יַעֲזֹבוּ תַלְמִידֶיךָ אֶת קַבְּלַת הַזִּקְנִים כִּי לֹא יִרְחֲצוּ אֶת־יְדֵיהֶם לְאֲכִילַת לָחֶם :

ג וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וּמִדּוּעַ תַּעֲזֹבוּ גַם־אַתֶּם אֶת־מִצְוַת אֱלֹהִים בְּעֵבֹר קַבְּלַתְכֶם :

ד כִּי אֱלֹהִים צָנָה לֵאמֹר כִּבְד אֶת־אֲבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ וּמְקַלָּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת :

ה וְאַתֶּם אֲמַרִים אִישׁ כִּי־יֹאמֶר לְאָבִיו אוֹ לְאִמּוֹ קַרְבָּן כָּל־הַנְּאִיָּה אֲשֶׁר תִּהְיֶה מִמֶּנִּי הֲרִי זֶה נִדְרִי :

ו וְאִין עֲלָיו לְכַבֵּד עוֹד אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְהַפְּרַתֶּם אֶת־מִצְוַת אֱלֹהִים בְּקַבְּלַתְכֶם :

ז חֲנֻפִי־לֵב הֵיטֵב נִבְּא עֲלֵיכֶם יִשְׁעִיהוּ לֵאמֹר :

ח הָעַם הַזֶּה בְּפִיו וּבִשְׁפָתָיו כְּבָדוּנִי וְלִבּוֹ רַחַק מִמֶּנִּי :

ט וְתַהוּ יִרְאַתֶּם אֹתִי מִצְוַת אֲנָשִׁים מְלַמְדִים :

י וַיִּקְרָא אֶל־הָעַם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמַעוּ וְהִשְׁכִּילוּ :

יא אֲשֶׁר יָבֹא אֶל־תּוֹךְ הַפֶּה לֹא יִטְמָא אֶת־הָאָדָם אָפֶס אֲשֶׁר יִצָּא מִתּוֹךְ הַפֶּה הוּא יִטְמָא אֶת־הָאָדָם :

יב וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו תַלְמִידָיו וַיֹּאמְרוּ הֲיִדְעָתָּ כִּי נִכְשְׁלוּ הַפְּרוּשִׁים בְּשִׁמְעֵם הַדְּבָר הַזֶּה :

יג וַיַּעַן וַיֹּאמֶר כָּל־מִטְעַע אֲשֶׁר אָבִי בְּשָׂמִים לֹא נִטְעוּ יִשְׂרָאֵל :

יד הַנִּיחוּ לָהֶם הֵם עוֹרִים מְנַהֲלִים לְעוֹרִים וְכִי עוֹר מְנַהֵל לְעוֹר שְׁנֵיהֶם יִפְלוּ אֶל־הַבּוֹר :

טו ויען פטרוס ויאמר אליו באר-לנו את-המשל הזה:
 טז ויאמר ישוע הכי גם-אתם עוד בכלי בינה:
 יז הלא תשפילו כי כל-אשר יבא אל-תוף הפה ירד
 אל-הנרש ומשם יצא הפרשדנה:
 יח אף היצא מתוף הפה יבא מתוף הלב והוא יטמא
 את-האדם:
 טט כי מתוף הלב יצאו יצרי מחשבות רעות רצח נאף
 וזנה גנב עדות שקר וגדופים:
 כ אלה הם אשר יטמאו את-האדם אף אכול בידיים
 אשר לא רחצו לא יטמא את-האדם:
 כא ויצא ישוע משם ויבא אל-גלילות צור וצידון:
 כב והנה אשה פנענית יצאת מגבולות ההם ותצעק אליו
 לאמר חנני אדני בן-דוד בתי רוח רעה בה ועונה
 מכה מאד:
 כג ולא-ענה אתה דבר ויגשו תלמידיו ויבקשו מלפניו
 לאמר שלח אותה פני-צעקת היא אחרינו:
 כד ויען ויאמר לא שלחתי כי אם-לצאן אכדות לבית
 ישראל:
 כה והיא באה ותשתחו לו לאמר הושיעה לי אדני:
 כו ויען ויאמר לא-נכון לקחת את-לחם הבנים
 ולהשליכו לפני הכלבים:
 כז ותאמר כן אדני אפס גם-הכלבים יאכלון
 מן-הפתותים הנפלים מעל-שלחן אדניהם:
 כח ויען ישוע ויאמר אליה אשה גדולה אמונתך יהי-לך
 פאשר עם-לכבדך ותרפא בתה בעת ההיא:
 כט ויעברו ישוע משם ויבא על-יד ים הגליל ויעל
 אל-ההר וישב שם:
 ל ויבאו לפניו המון עם-רב ועמהם פסחים עורים
 חרשים נדבאים ורבים פמוהם ויציגום לרגלי ישוע
 והוא רפא אתם:
 לא והעם פן תמהו בראותם האלמים מדברים הנדבאים
 נרפאים הפסחים הלכים והעורים ראים ויתנו כבוד
 לאלהי ישראל:
 לב ויקרא ישוע אל-תלמידיו ויאמר מלאתי רחמים
 על-העם כי עמדו עמדי זה שלשת ימים ואין להם
 מה-לאכל ואין את-נפשי לשלחם רעבים פן-יתעלפו
 בדרך:
 לג ויאמרו אליו תלמידיו מאין לנו די-לחם במדבר
 להשביע המון רב כזהו:
 לד ויאמר ישוע אליהם פמה לכם לחם ויאמרו שבועה
 ומעט דגים קטנים:
 לה ויצו את-המון העם לשבת על-הארץ:
 לו ויקח את-שבועת הלחם ואת-הדגים ויברך ויפרס
 ויתן אל-תלמידיו והתלמידים אל-המון העם:

לו ויאכלו כלם וישבעו וישאו את-הפתותים הנותרים
 שבועה סלים מלאים:
 לח והאכלים היו ארבעת אלפי איש מלבד נשים וטף:
 לט אז שלח את-המון העם והוא ירד באונה ויבא גבולת
 מגדון:

פרק טז

א ויבאו פרושים וצדוקים לפניו לנסותו וישאלו ממנו
 להראותם אות מן-השמים:
 ב ויען ויאמר אליהם לעת-ערב תאמרו הנה יום צח בא
 כי אדמו השמים:
 ג ובבקר תאמרו יום-סערה היום כי אדמו השמים
 וקדורו חנפים ידעים אתם לבחן פני השמים ולבחן
 אתות העתים לא תוכלו:
 ד דר רע ומנאף מבקש-לו אות ואות לא ינתן-לו וזלתי
 אות יונה הנביא ויעזבם וילך לו:
 ה וכאשר באו תלמידיו אל-עבר הים שכחו לקחת
 אתם צדה לדרך:
 ו וישוע אמר אליהם ראו והשמרו לכם משאר
 הפרושים והצדוקים:
 ז ויהי הם נדונים לאמר כי לא-לקחנו לחם:
 ח וידע ישוע ויאמר אליהם קטני אמונה למה-זה אתם
 נדונים כי לא-לקחתם לחם:
 ט הכי עוד לא תשפילו ולא תזכרו את-חמשת הלחם
 אכלו חמשת אלפים וכמה סלים אשר נשאתם:
 י וגם-שבועת הלחם אכלו ארבעת אלפים וכמה סלים
 אשר נשאתם:
 יא ואיך לא תשפילו כי לא על-דבר לחם אמרתי לכם כי
 אם-להשמר משאר הפרושים והצדוקים:
 יב אז הבינו כי לא אמר להם להשמר משאר הלחם כי
 אם-מתורת הפרושים והצדוקים:
 יג ויבא ישוע אל-גלילות קיסרין אשר לפילפוס וישאל
 את-תלמידיו לאמר מה-אמרים האנשים עלי מי הוא
 בן-האדם:
 יד ויענו יש אמרים יוחנן המטבל יש אמרים אליהו
 ובאחרים אמרים ירמיהו או אחד מן-הנביאים:
 טו ויאמר אליהם ואתם מה-תאמרו עלי מי אני:
 טז ויען שמעון פטרוס ויאמר אתה הוא המשיח
 בן-אלהים חיים:
 יז ויען ישוע ויאמר אליו אשריך שמעון בר-יונה לא
 בשר נדם גלה-לך זה כי אם-אבי אשר בשמים:
 יח וגם-אני אגיד לך כי אתה הוא כפיא ועל-הכף הנה
 אבנה את-קהלתי ושערי שאול לא יגברו עליה:

ט ונתתי לך את-מפתחות מלכות השמים את-אשר תאסור על-הארץ אסור יהיה בשמים ואת-אשר תתיר על-הארץ מתיר יהיה בשמים:

כ אז צוה על-תלמידיו לבלתי הגד לאיש כי הוא ישוע המשיח:

כא אז מהצעת ההיא החל ישוע להורת לתלמידיו כי עליו ללכת ירושלימה להיות מעונה עד-מאד על-ידי הזקנים וראשי הכהנים והסופרים וגם מות יומת וביום השלישי יקום:

כב ויקחהו פטרוס ויחל לגער-בו לאמר חללה לך אדני חללה לך מדבר כזה:

כג ויפן ויאמר אל-פטרוס סור שטן מעל פני למוקש אתה לי כי לא תשפיל את אשר לאלהים כי-אם את אשר לאדם:

כד אז אמר ישוע אל-תלמידיו מי הקפץ ללכת אחרי ישליך את-נפשו מנגד וישא את-צ'לבו וילך אחרי:

כה כי מי הקפץ להציל את-נפשו תפכת-לו ומי אשר יכרית את-נפשו למעני ימצאנה:

כו כי מה-בצע לאיש אם יקנה-לו את-כל-הארץ ונפשו תפכת-לו או מה-יתן איש פדיון נפשו:

כז כי עתיד בן-האדם לבא בכבוד אביו עם-מלאכיו ואז ישלם לכל-איש כמעשהו:

כח אמן אני אמר לכם יש מן-הנצבים פה אשר לא-יטעמו מנת עד כייראו את-בן-האדם בא במלכותו:

פרק יז

א ואחרי ששת ימים לקח ישוע אתו את-פטרוס ואת-יעקב ואת-יוחנן אחיו ויעל עמ'הם לבד'ם אל-הר ג'בה:

ב וישתנה לעיניהם פניו והזירו כשמש ולבושיו הלב'ינו כאור:

ג ויחזו את-משה ואת-אליהו והנם מדברים אתו:

ד ויען פטרוס ויאמר אל-ישוע טוב לנו אדני לשבת פה אם יש את-נפ'ך נעשה-פה שלש סבות אחת לך אחת למשה ואחת לאליהו:

ה עודנו מדבר והנה ענן כהיר סכך עליהם והנה קול-קורא מן-הענן זה-בני יד'י אשר רצתה נפשי בו אל'י תשמעון:

ו כשמע התלמידים ויפלו על-פניהם וייראו מאד:

ז ויגש ישוע ויגע-בם ויאמר קומו אל-תיראו:

ח וישאו את-עיניהם ויראו כי אין איש זולתי ישוע לבדו:

ט וברדתם מן-ההר צוה עליהם ישוע לאמר אל-תגידו את-המראה לאיש עד כייקום בן-האדם מן-המתים:

י וישאלהו תלמידיו לאמר למה-זה יאמרו הסופרים כי אליהו בא יבא ראשונה:

יא ויען ישוע ויאמר אליהם אכן אליהו יבא כראשונה להשיב את-הכל:

יב אפס אני אמר לכם כי אליהו כבר בא ולא הכירהו ויעשו-בו כרצונם וכן גם-בן-האדם יענה פחת ד'ם:

יג אז השפילו התלמידים כי על-יוחנן המטבל דבר אליהם:

יד ויהי בבא'ם אל-המון העם ויגש אל'ו איש ויכרע על-ברכ'יו:

טו ויאמר אדני חוסה-נא על-בני פי-מפה ירח הוא ומענה עד-מאד כיי-פעמים רבות יפל אל-תוף האש ופעמים רבות אל-תוף המים:

טז ונאני הביאתיו אל-תלמיד'ך ולא מצא'ה יד'ם לרפא אתו:

יז ויען ישוע ויאמר הוי דור לא-אמן בו דור תהפכת עד-מתי אהיה עמ'כם עד-מתי אשא אתכם הביאהו אלי הנה:

יח ויגער-בו ישוע ויצא הרוח הרע ממנו וירפא הנער ב'עת ההיא:

יט אז נגשו התלמידים לבד'ם אל-ישוע ויאמרו מדוע לא מצא'ה ידנו אנחנו לגרשו:

כ ויאמר ישוע אליהם מפני ס'ר אמונתכם כי הן אני אמר לכם אם-יש בכם אמונה כגרגר חרדל ונאמרתם להר הנה העתק מזה שמה ויעתק ממקומו ולא יפלא מכם דבר:

כא מן רוח כזה לא-יגרש כי אם-בתפלה ובצום:

כב ויהי בעברכם בגליל ויאמר ישוע אליהם הנה בן-האדם יסגר בידי אנשים:

כג והם יהרגהו וביום השלישי יקום ויתעצבו מאד:

כד ויהי בבא'ם כפר-נחום ויגשו הקמנים על-מחצית השקל אל-פטרוס ויאמרו הלא ישלם רבכם את-מחצית השקל:

כה ויאמר הן ויבא הביתה ויקדמוני ישוע לאמר מה-יהנה לך שמעון ממי יקחו מלכי-הארץ מ'ם ומס מבניהם או מן-הזרים:

כו ויאמר אל'ו מן-הזרים ויאמר אל'ו לכן חפשים הם הבנים:

כז אפס פן-נתן מוקש לפניהם לך אל-הים והשלך ח'פה ולקחת את-הדג אשר יעלה ראשנה ופתחת את-פיו ומצאת בו שקל כסף אתו קח ושלם להם בעד'י ובעד'ך:

פרק יח

א בעת ההיא באו התלמידים לפני ישוע ויאמרו מי הוא הגדול במלכות השמים:
ב ויקרא ישוע אל-ילד אחד ויצגיגהו בתוכם:
ג ויאמר אמן אני אמר לכם אם-לא תשובו להיות כילדים בא לא תבאו למלכות השמים:
ד לכן מי אשר ישפיל את-נפשו כילד הזה הוא הגדול במלכות השמים:
ה ומי אשר יקבל ילד כזה בשמי אתי הוא מקבל:
ו ומי אשר יכשיל את אחד הקטנים האלה המאמינים בי טוב לו פי ותלה פלח-רכב על-צנארו וישקע במצולות ים:
ז אוי לעולם מפני מוקשיה פי-המוקשים בא יבאו אל-נכון אף אוי לאיש ההוא אשר המוקש בא על-ידו:
ח ואם-ינדף או רגלך תכשילך קצץ אתה והשליכה ממך טוב לך לבא אל-החיים קטוע-יד או רגל מהיות לך שתי ידים ושתי רגלים ולהשליך לאש עולם:
ט ואם-עניך תכשילך נקר אתה והשליכה ממך טוב לך לבוא אל-החיים בעין אחת מהיות לך שתי עינים ולהשליך לאש גיהנם:
י השמרו לכם מבזות אחד הקטנים האלה כי הנני אמר לכם אשר מלאכייהם בשמים ראים תמיד את-פני אבי אשר בשמים:
יא כי בא בן-האדם להושיע את-האבד:
יב מה-תחשבון אתם פי-תהיין לאיש מאה צאן ואחת מהן תלך ותתע האם לא יעזב את-התשעים ואת-התשע וילך בהרים לבקש את-התעו:
יג והנה פי ימצאנה הנני אמר לכם פי-ירכב לשמח עליה מעל התשעים והתשע אשר לא-תעו:
יד וכן אין רצון לפני אביכם בשמים פי יאבד אחד מן-הקטנים האלה:
טו וכי יחטא-לך אחיך לך והוכיחהו בינך ובינו לבד אם-יכשיב אליך הלא הצלת את-אחיך:
טז ואם-לא יכשיב לקולך ולקחת לך עוד אחד או שנים פי על-פי שנים או שלשה עדים יקום פל-דבר:
יז ואם ימאן להקשיב להם והגדת אל-העדה ואם גם-אל-העדה מאן ימאן לשמע והנה לך כגוי וכמוכס:
יח אמן אני אמר לכם את אשר תאסרו על-הארץ אסור יהיה בשמים ואת אשר תתירו על-הארץ מתר יהיה בשמים:

ט ויאוסף אמר לכם אם שנים מכם נועדו יחדו בארץ על-פל-דבר אשר ישאלו ונתן להם אבי בשמים ככל משאלות לבם:
כ פי בכל-מקום אשר שנים או שלשה יקהלו בשמי שמה אהיה אני בתוכם:
כא אז נגש פטרוס ויאמר לו אדני עד-כמה פעמים יחטא-לו אחי ואסלח לו האם עד-שבע פעמים:
כב ויאמר אליו ישוע לא-אמרתי לך עד-שבע פעמים פי-אם עד-שבעים ושבע:
כג לכן דממה מלכות השמים למלך אשר בקש חשבון מן-עבדיו:
כד וכאשר החל לחשב ויביאו אליו איש אשר נשה בו עשרת אלפים כפר-כסף:
כה ולא היה בידו לשלם ויצו עליו אדניו כי ימכר הוא ואשתו ובניו וכל-אשר-לו ושלם ישלם:
כו ויפל העבד וישתחו לו לאמר אדני הארח-נא אפך ואת-כל-נשתי אשרלמה:
כז וימרו רחמי האדון על-העבד ההוא וישלחהו וישמוט לו חובו:
כח ויצא העבד ההוא מלפניו וימצא את אחד העבדים איש עמיתו אשר נשה בו מאה כסף ויתפש-בו ויחנקהו לאמר שלם-לי את אשר נשית:
כט ויפל העבד איש עמיתו לפני רגליו ויתחנן-לו לאמר הארח-נא אפך ואשלמה לך הכל:
ל ולא אבה אף הלך ויתגהו אל-המשמר עד-אשר ישלם את-נשיו:
לא ואחיו העבדים בראותם את-אשר קרה התעצבו עד-מאד ויבאו ויספרו לאדניהם את-כל אשר קרה:
לב אז קרא לו אדניו ויאמר אליו עבד בליצעל את-פל-החוב ההוא שמטתי לך כאשר התחננת לפני:
לג הלא היה גם-עליך לרחם על-העבד אחיך כאשר רחמתי עליך אני:
לד ויחר אף אדניו ויתגהו ביד-נגשים עד-כי-ישלם את-כל-אשר נשה בו:
לה ככה יעשה לכם גם-אבי בשמים אם-לא תסלחו בכל-לבכם איש איש לאחיו על-חטאתם:

פרק יט

א ויהי כאשר פלה ישוע לדבר את הדברים האלה ויעבר מן-הגליל ויבא גבול יהודה מעבר לירדן:
ב והמון עם-רב הלכו אחריו וירפאם שם מחלים:

כו ויעוד אני אמר לכם פיינקל לגמל לעבור דרך חר
 המחט מבא עשיר אל-מלכות האלהים:
 כז ותלמידיו שמעו וישתוממו עד-מאד לאמר מי אפוא
 יוכל להנשע:
 כח ויבט-בם ישוע ויאמר אליהם מבגיי-אדם יפלא הדבר
 הזה אף מאלהים לא יפלא כל-דבר:
 כט ויען פטרוס ויאמר אליו הנה אנחנו עובנו את-כל
 ונלך אחריו ומה אפוא יהיה-לנו:
 לו ויאמר ישוע אליהם אמן אני אמר לכם פי אתם
 ההלכים אחרי פאשר לשב בן-האדם על-כסא כבודו
 בהתחדש הבריאה גם-אתם תשביו אז על-שנים עשר
 כסאות לשפט את-שנים עשר שבטי ישראל:
 לז וכל-איש אשר יעזב בתים או אחים או אחיות או אב
 או אם או אשה או בנים או שדות למען שמי ומצא
 מאה שערים וחי עולם יירש:
 לח ורבים הם הראשנים אשר יהיו אחרנים והאחרנים
 ראשנים:

פרק כ

א כי דמטה מלכות השמים לבעל-הבית אשר השפים
 ויצא בבקר וישכר הפעלים לחרמו:
 ב ושכר הפעלים נקב שקל ליום וישלח אתם
 אל-הכרם:
 ג ויצא בשעה השלישית וירא אנשים אחרים עמדים
 בבלי מלאכה בשוק:
 ד ויאמר אליהם לכו אל-כרמי גם-אתם ודי שוכרם
 אתן לכם כמשפט וילכו:
 ה ויוסף ויצא בשעה הששית והתשיעית ויעש כמו-כן:
 ו ובשעה העשתי עשרה יצא ומצא אחרים עמדים
 ויאמר אליהם מדוע תעמדו פה כל-היום:
 ז ויאמרו אליו כי לא-שכר אתנו איש ויאמר אליהם
 לכו אל-כרמי גם-אתם ושוכרם יתן לכם כמשפט:
 ח ויהי לפנות ערב ויאמר אדון הכרם אל-פקידו קרא
 את-הפעלים ותן להם שכרם החל מן-האחרנים עד
 הראשנים:
 ט ויבאו הנשפרים בשעה עשתי עשרה ויקחו שקל
 לאיש איש:
 י והראשנים באו ויאמרו בלכם פי ישיגו יותר אף
 גם-המה השיגו רק שקל אחד לאיש:
 יא ויקחו וילנו על-בעל הבית לאמר:
 יב האחרנים האלה עבדו שעה אחת ותשו אתם כמנו
 אשר היינו כל-היום לשאת סבל והחרב אצלנו:
 יג ויען ויאמר לאחד מהם רעי לא עצשקתיך הלא שקל
 נקבת לי שוכרך:

ג ויגשו אליו מן-הפרושים וינסו אתו לאמר היש ביד
 איש לשלח את-אשתו על-כל-דבר:
 ד ויען ויאמר הלא קראתם פי העשה מקדם זכר ונקבה
 עשה אתם:
 ה ואמר על-כן יעזב-איש את-אביו ואת-אמו ודבק
 באשתו והיו שניהם לבשר אחד:
 ו ולזאת אפוא אינם עוד שנים כי אם-בשר אחד ולכן
 את אשר חבר אלהים אל-יפרד אדם:
 ז ויאמרו אליו ולמה-זה צנה משה לתת ספר כריתת
 ולשלחה:
 ח ויאמר אליהם בעבור קשי לבבכם נתן לכם משה
 לשלח את-נשיכם אבל לא היה כן מקדם:
 ט ואני אמר לכם איש אשר ישלח את-אשתו אם
 לא על-דבר זנות ונשא לו אחרת נאף הוא והנשא
 את-הגרושה נאף הוא:
 י ויאמרו אליו תלמידיו אם דבר איש ואשה ככה הוא
 לא-טוב לקחת אשה:
 יא ויאמר אליהם לא כל-איש רב-כח הוא לסבל הדבר
 הזה כפי-אם רק אלה אשר נתן להם:
 יב כי יש סריסים אשר נולדו כן מרחם אדם ויש אשר
 נעשו סריסים בידי אדם ויש אשר מנפשם נהיו
 לסריסים למען מלכות השמים מי אשר כחו רב לו
 לסבל יסבל:
 יג אז הובאו ילדים לפניו לבעבור ישים את-ידיו
 עליהם ויתפלל בעדם ויגער-בם התלמידים:
 יד ויאמר ישוע אליהם הניחו לילדים ואל-תכלאו אתם
 מבא אלי כי מאלה מלכות השמים:
 טו וישם את-ידיו עליהם וינן וילך:
 טז והנה-איש נגש אליו ויאמר רבי הטוב אי-זה הטוב
 אעשה לרשת חיי עולם:
 יז ויאמר אליו למה-זה קראת לי טוב אין-טוב כי
 אם-אחד הוא האלהים ואם-נכספת לבא אל-החיים
 שמר את המצות:
 יח ויאמר אליו אי-זה הנה ויען ישוע לא תרצח לא
 תנאף לא תגנב לא-תענה עד שקר:
 יט כבוד את-אביך ואת-אמך ואהבת לרעך כמוך:
 כ ויאמר הנער אליו כל-אלה שמרתי מנעורי
 ומה-יחסר לי עוד:
 כא ויאמר אליו ישוע אם-תפצת להיות תמים לך ומכר
 את-כל-אשר-לך ותן לעניים ונהיה לך אוצר בשמים
 ובא ולך אחרי:
 כב והנער כשמעו הדבר הזה התעצב אל-לבו וילך-לו
 כני-נכסים רבים היו לו:
 כג ויאמר ישוע אל-תלמידיו אמן אני אמר לכם
 מה-קשה לאיש עשיר לבא אל-מלכות השמים:

פרק כא

א ויהי כאשר באו מקרוב לירושלים אל-בית-פגני אל-הר הזיתים וישלח ישוע שנים מתלמידיו:
ב ויאמר אליהם לכו אל-הכפר אשר מנגד ומצאתם שם אתון אסורה ועיר אצלה התירום והביאום אלי:
ג וכי-יאמר איש אליכם דבר ואמרתם האדון יש-לו חפץ בם ועד מהרה ישלחם:
ד וכל-זאת היתה למלאת את אשר נאמר ביר-הנביא לאמר:
ה אמרו לבת-ציון הגה מלפך יבוא לך עני ורכב על-תמור ועל-עיר בן-אתנות:
ו ואלכו התלמידים ויעשו כאשר צוה אתם ישוע:
ז וביאו את-האתון ואת-העיר וישמו על-גבם את-בגדיהם והוא ישב עליהם:
ח ורבים מן-העם פרשו את-בגדיהם על-פני הדרך ויש מהם אשר כרתו זמרות מן-העצים וישטחו אתן שמה:
ט והמון העם ההלך מלפניו ומאחוריו ענו לאמר הושע-נא לבן-דוד ברוך הבא בשם יהוה הושע-נא בשמי מרומ:
י ובבאו ירושלים ותהום פל-העיר לאמר מי הוא זה:
יא ויאמרו המון העם זה הוא הנביא ישוע מנצרת אשר בגליל:
יב ויבוא ישוע אל-מקדש האלהים ונגרש משם פל-המוכרים והקונים במקדש ונהפך את-שלתנות מחלפי הכסף ואת-מושבות מכרי היונים:
יג ויאמר אליהם הן כתוב כי ביתי בית-תפלה יקרא ואתם עשיתם אתו למערת פריצים:
יד ויגשו אליו עורים ופסחים בבית המקדש ויכרפאם:
טו ויבאו ראשי הכהנים והסופרים את הנפלאות אשר עשה ואת הילדים קראים וענים במקדש הושע-נא לבן-דוד ויחר להם:
טז ויאמרו אליו הכי שמעת מה אלה אמרים ויאמר אליהם ישוע הן הלא קראתם מפי עוללים ויונקים יסדת עז:
יז ויעזבם ויצא אל-מחוץ לעיר אל-בית-ענניה וילן שם:
יח וישב העירה בפקר והוא רעב:
יט ויבא תאנה אחת בדרך ויקרב אליה ולא-מצא בה מאומה וזולתי עלים לבדם ויאמר לה לא-תעשי עוד פרי מעתה ועד-עולם ותיבש התאנה פתאם:
כ והתלמידים ראו ויתמהו לאמר איך יבשה התאנה פתאם:

י קח את אשר-לך ולך ונאני עם-לבי לתת לזה האחרון כמוד:
טו האיך נכון לי לעשות בשלי כאשר עם-לכבי או האם רעה עינך כאשר טוב אנכי:
טז ככה יהיו האחרנים ראשנים והראשנים אחרנים כי רבים הם הקרואים ומעטים הנבחרים:
יז ויהי כעלות ישוע ירושלימה ויקח את-שנים עשר התלמידים לבדם ויאמר אליהם בדרך:
יח הגה אנתנו עלים ירושלימה ובן-האדם יסגר בידי ראשי הכהנים והסופרים והרשיעו אתו למות:
יט והסגירו אתו לגוים להתעלל-בו ליסרו בשוטים ולצלב אתו וביום השלישי יקום:
כ אז נגשה אליו אם בני ובדי עם-בניה להשתחות לו ולבקש מידו דבר:
כא ויאמר אליה מה-בקשתך ותאמר אליו צו-נא ושני בני אלה ישבו אחד לימין ואחד לשמאלך במלכותך:
כב ויען ישוע ויאמר לא ידעתם את אשר תשאולון התוכלו לשתות את-הכוס אשר אני אשתה ולהטבל טבילה אשר אני נטבל ויאמרו אליו נוכל:
כג ויאמר אליהם כוסי שתה תשתה וטבילה אשר אני נטבל תטבלו אבל לשבת לימיני ולשמאלי אין בדי לתת כי אם לאלה אשר יעד אתם אבי:
כד והעשרה בשמעם כזאת חרה אפם בשני האחים:
כה ויקרא ישוע ויאמר אליהם הן ידעתם כיהמשלים בגוים ימשלו בם פשרים בעבדים וגדוליהם שלטים עליהם:
כו ולא יהיה כן בקרבכם כי אם מיהתפץ להיות גדול בכם יהיה לכם למשרת:
כז ומי-מכם תפץ להיות לראש יהיה לכם לעבד:
כח כאשר גם בן-האדם לא בא למען ישרתהו אחרים כי אם-לשרת הוא ולתת את-נפשו כפר בעד רבים:
כט ויצאו מיריחו והמון עם-רב הלכים אחריו:
ל והנה שני-עורים ישבו על-הדרך ובשמעם כי ישוע עבר שם ויצעקו לאמר הושיעה-נא אדנינו בן-דוד:
לא ויגער-בם העם להחשותם והם הוסיפו לקרא ולאמר הושיעה-נא אדנינו בן-דוד:
לב ויעמד ישוע ויקרא אליהם ויאמר מה-תבקשון ואעשה לכם:
לג ויאמרו אליו אדנינו כי תפקחנה עינינו:
לד ויכמרו רחמי ישוע עליהם ויעב בעיניהם ועד-מהרה הושב להם אור ועיניהם וילכו אחריו:

^{כא} וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אִם-יִשׁ בְּכֶם אֱמוּנָה וְאִינְכֶם פֹּסְחִים עַל-שְׂתֵי הַסַּעֲפִים לֹא לְבַד כַּמַּעֲשֵׂה הַזֶּה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה לְתַאֲנָה תַעֲשׂוּ כִּי אִם-גַּם תֹּאמְרוּ לְהֵר הַזֶּה הַנִּשָּׂא וְהַתְּנַפֵּל אֶל-תּוֹךְ הַיָּם וַיְהִי כֵן:

^{כב} וְכַל-דִּבְרֵי אֲשֶׁר תִּשְׁאַלוּ בַתְּפִלָּה אִם רַק בְּאֱמוּנָה שְׁאַלְתֶּם יִתֵּן לָכֶם:

^{כג} וַיָּבֹא אֶל-הַמַּקְדָּשׁ וַיִּגְשׂוּ אֵלָיו רַאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְזֻקְנֵי הָעָם בְּעוֹדוֹ מִלְמַד לָעָם וַיֹּאמְרוּ בְּאִיזָה רְשִׁיּוֹן אַתָּה עֹשֶׂה אֵלֶּה וּמִי-נִתֵּן לָךְ הַרְשִׁיּוֹן הַזֶּה:

^{כד} וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲשַׁאל מִכֶּם גַּם-אֲנֹכִי שְׁאֵלָה אַחַת וְאִם-תִּגִּידוּ לִי גַם-אֲנֹכִי אֶגִּיד לָכֶם בְּאִיזָה רְשִׁיּוֹן אֲנִי עֹשֶׂה אֵלֶּה:

^{כה} טְבִילַת יוֹחָנָן מִפִּי-מִי הִיְתָה מִצְוַתָּה מִן-הַשָּׁמַיִם אוֹ מִבְּנֵי-אָדָם וַיְהִי הֵם שֹׁקְלִים בְּדַעְתָּם לֵאמֹר אִם נֹאמֵר מִן-הַשָּׁמַיִם יֹאמֵר לָנוּ וּמַדּוּעַ לֹא הֶאֱמַנְתֶּם לוֹ:

^{כו} וְאִם נֹאמֵר מִבְּנֵי אָדָם יִרְאִים אֲנַחְנוּ אֶת-הַמּוֹן הָעָם כִּי-כֻלָּם חִשְׁבוּ אֶת-יוֹחָנָן לְנָבִיא:

^{כז} וַיַּעֲנוּ אֶת-יִשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ לֹא יִדְעֵנוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם גַּם-אֲנִי לֹא אֶגִּיד לָכֶם בְּאִיזָה רְשִׁיּוֹן אֲנִי עֹשֶׂה אֵלֶּה:

^{כח} אָבֵל מֵה-יַחֲשֹׁב לְבַכֶּם אִישׁ הִזָּה וְלוֹ שְׁנֵי בָנִים וַיָּבֹא אֶל-הָאֶחָד וַיֹּאמֶר לְכֹה-בְנֵי וַעֲבַד הַיּוֹם אֶת-פְּרִמִּי:

^{כט} וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לֹא חֲפָצְתִּי וְאֶחָד-כֵּן נִהְפָּךְ עָלָיו לְבוֹ וַיִּלָּךְ:

^ל וַיָּבֹא אֶל-הַשְּׁנַי וַיַּדְבֵּר בְּדָבָר הַזֶּה וַיַּעַן וַיֹּאמֶר הַנְּנִי אֲדִנִּי וְלֹא הִלָּךְ:

^{לא} מִי מִשְׁנִיָּהֶם מִלֵּא אַחַר רִצּוֹן אָבִיו וַיֹּאמְרוּ הִרְאִשׁוֹן וַיֹּאמֶר עֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי הַמּוֹכְסִים וְהַזֹּנֹת יִקְדִּימוּ לָבֹא לְמַלְכוּת הַאֱלֹהִים מִכֶּם:

^{לב} כִּי יוֹחָנָן בָּא אֲלֵיכֶם בְּדִרְכָּךְ צָדִיקָה וְלֹא הֶאֱמַנְתֶּם לוֹ וְהַמּוֹכְסִים וְהַזֹּנֹת הֶאֱמִינוּ לוֹ וְאַתֶּם רְאִיתֶם כָּל-זֹאת וְלֹא הִשִּׁיבְתֶם אֶל-לְבַבְכֶם לְהֶאֱמִין לוֹ:

^{לג} שְׁמַעוּ מִשָּׁל אַחַר אִישׁ הִזָּה בַּעַל-בֵּית אֲשֶׁר נָטַע כֶּרֶם וַיַּעֲזֻקְהוּ מִסָּבִיב וַיִּקַּב חֲצַב בּוֹ וַיִּכֵּן מִגִּדָּל בְּתוֹכוֹ וַנִּתֵּן אֹתוֹ לְנֹטְרִים וְהִלָּךְ מִחוּץ לְאָרֶץ:

^{לד} כִּבְבֹא עַת הַבְּצִיר שָׁלַח אֶת-עַבְדָּיו אֶל-הַנֹּטְרִים לְהִבִּיא אֶת-פְּרִיָו:

^{לה} וַיִּתְּפְשׂוּ הַנֹּטְרִים בְּעַבְדָּיו וַיִּכּוּ אֶת-אֶחָד מֵהֶם וְאֶת-אַחַר הִרְגוּ וְאֶת-אַחַר סָקְלוּ:

^{לו} וַיִּוְסֹף וַיִּשְׁלַח עַבְדִּים אַחֲרֵיהֶם רַבִּים מִן-הִרְאִשָּׁנִים וְגַם-לָהֶם עָשׂוּ כֵן:

^{לז} וְאַחֲרֵי-כֵן שָׁלַח אֲלֵיהֶם אֶת-בָּנוּ כִּי אָמַר אֶת-בְּנֵי יִירָאוּ:

^{לח} וְהַנֹּטְרִים כָּרְאוּתָם אֶת-הַבָּן וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו הִנֵּה הַיּוֹרֵשׁ לָנוּ וְנִהְרָגָהוּ וְנִירֶשׁ לָנוּ אֶת-יְרֻשָּׁתוֹ:

^{לט} וַיִּתְּפְשׂוּ בּוֹ וַיִּשְׁלִיכֵהוּ אֶל-מַחוּץ לְכֶרֶם וַיַּהַרְגֵהוּ:

^מ וַעֲתָה כִּבְבֹא בַּעַל הַכֶּרֶם מֵה-יַעֲשֶׂה לְנֹטְרִים הָהֵם:

^{מא} וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַשָּׂמַד יִשְׁמַד אֶת-בְּנֵי הַבְּלִיעַל הָאֵלֶּה וְנִתֵּן כְּרֵמוֹ לְנֹטְרִים אַחֲרָיִם אֲשֶׁר יִתְּנוּ לוֹ אֶת-פְּרִיָו בְּעַתּוֹ:

^{מב} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ הֲלֹא קִרְאתֶם בְּכַתּוּבִים אָבֵן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה מֵאֵת יְהוָה הִיְתָה זֹאת הִיא נִפְלְאת בְּעֵינֵינוּ:

^{מג} עַל-כֵּן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי תוֹסֵר מַלְכוּת הַאֱלֹהִים מִכֶּם וְנִתְּנָה לְגוֹי אֲשֶׁר יִתֵּן אֶת-פְּרִיָהּ:

^{מד} וְהַנִּפְלַע עַל-הָאָבֵן הַזֶּה יִתְּפוֹרֵר וְכָל-מִי אֲשֶׁר תִּפְלַע עָלָיו תִּדְבַּקְאָנוּ לְעַפָּר:

^{מה} וְרַאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים בְּשִׂמְעָם אֶת-מִשְׁלָיו יָדְעוּ כִּי עֲלֵיהֶם דִּבֶּר:

^{מו} וַיִּבְקְשׂוּ לְתַפְשׂוּ אֹף יָרְאוּ מִפְּנֵי הַמּוֹן הָעָם כִּי חִשְׁבוּ אֹתוֹ לְנָבִיא:

פרק כב

^א וַיַּעַן יִשׁוּעַ עוֹד וַיִּשָּׂא לָהֶם מִשְׁלוֹ לֵאמֹר:

^ב דָּמַתָּה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְמַלְךָ אֲשֶׁר הִכִּין חַתֻּמָּה לְבָנוּ:

^ג וַיִּשְׁלַח אֶת-מִשְׁרֵתָיו לְקַרְא אֶת-הַקְּרָאִים אֶל-הַמַּשְׁתָּה וְלֹא אָבוּ לָבֹא:

^ד וַיִּסָּף וַיִּשְׁלַח מִשְׁרֵתִים אַחֲרָיִם לֵאמֹר הִגִּידוּ לְקַרְאִים הַזֶּה הַכִּינּוּתִי הַכִּבְרָה הַבְּקָר וְהַמְרִיאִים טְבוּחִים וְהַכֹּל עָרוּף בְּאוֹ-נֵא אֶל-מַשְׁתָּה הַחַתֻּמָּה:

^ה וְהֵם לֹא-שָׁתוּ לָבֶם גַּם-לְזֹאת וַיִּלְכוּ לָהֶם אִישׁ אֶל-שְׂדֵהוּ וְאִישׁ אֶל-מִסְכּוֹ:

^ו וְהַנֹּשְׂאָרִים מֵהֶם תַּפְּשׂוּ בַּמִּשְׁרֵתָיו וַיִּזְדוּ עֲלֵיהֶם וַיַּהַרְגוּם:

^ז וַיִּתְּעַבֵּר הַמַּלְךָ וַיִּשְׁלַח אֶת-צָבָאִיו וַיִּשְׁמַד אֶת-הַמְּרַצְחִים הָאֵלֶּה וְאֶת-עֵרְכֵם שָׁלַח בָּאֵשׁ:

^ח אַז אָמַר אֶל-מִשְׁרֵתָיו מַשְׁתָּה-הַחַתֻּמָּה עָרוּף וְהַקְּרָאִים לֹא-נִמְצְאוּ כֵן:

^ט לָכֵן לְכוּ-נֵא אֶל-פֶּתַח עֵינַיִם בְּרֹאשׁ נְתִיבוֹת וְכָל-אִישׁ אֲשֶׁר תִּמְצְאוּ קִרְאוּ אֹתוֹ אֶל-הַמַּשְׁתָּה:

^י וַיִּצְאוּ הַמִּשְׁרֵתִים הָהֵם אֶל-הַנְּתִיבוֹת וַיֹּאסְפוּ מִכֹּל אֲשֶׁר מְצָאוּ גַם-רְעִים וְגַם-טּוֹבִים וַיִּמְלֵא בֵית-הַחַתֻּמָּה אֶת-הַקְּרָאִים:

^{יא} וַיְהִי כִּבְבֹא הַמַּלְךָ לְרֹאוֹת אֶת-הַבָּאִים וַיָּרָא אִישׁ מֵהֶם אֲשֶׁר אֵינָנוּ מְלַבֵּשׁ לְבוּשׁ הַחַתֻּמָּה:

^{יב} וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַעִי אֵיךְ בָּאתָ הֵלֶם בְּלִתִּי מְלַבֵּשׁ לְבוּשׁ הַחַתֻּמָּה וַיְהִי כַּמְחַרֵּשׁ:

יג וַיֵּצֵאוּ הַמַּלְאָךְ אֶת־מִשְׁרָתוֹ לֵאמֹר אֶסְרוּ אֹתוֹ וְדַיּוּ וְרַגְלָיו
וּנְשֹׂאתָם וְהַשְׁלִיכֵהוּ אֶל־מְקוֹם אֶפֶל וְצַלְמֹת שָׁם
יְהִי כְּכִי וְחֹרֵק שָׁנִים :

יד כִּי רַבִּים הֵם הַנִּקְרָאִים וְהַנִּבְחָרִים מֵעַתָּה :
טו אַז הִלְכוּ הַפְּרוֹשִׁים וַיּוֹעֲצוּ יַחְדָּו אִיף יִנְקָשֶׁהוּ בַדְּבָרֵי :
טז וַיִּשְׁלַחוּ אֵלָיו אֶת־תַּלְמִידֵיהֶם עִם־אֲנָשֵׁי הוֹרְדוֹס
לֵאמֹר רַבִּי יִדְעֵנוּ פִּי־אִישׁ נֶאֱמַן אַתָּה וְאֶת־הַדָּבָר
אֱלֹהִים תּוֹרָה בְּמִישְׁרִים לֹא תִגּוֹר מִפְּנֵי־אִישׁ כִּי לֹא
תִשָּׂא פָּנֵי־גֹבֶר :

יז לָכֵן הִגִּדְלָנוּ מֵה־יְהִיגָה לְבָךְ הַנִּכּוֹן הוּא לְתַת מַס
לְקִיסָר אִם־אֵין :

יח וַיִּשׁוּעַ יָדַע אֶת־מִזְמַתָּם וַיֹּאמֶר חֲנִפִּים לְמַה־זֶּה
תִּנְסוּנִי :

יט הֲרֵאוּנִי אֶת־כֶּסֶף הַמָּס וַיִּבְיֵאוּ אֵלָיו אֶת־הַכֶּסֶף :
כ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְמִי הַתְּמוּנָה וְהַפְּתִיכֶת הַהֵנָּה :

כא וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לְקִיסָר וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַל־כֵּן הֵבִי לְקִיסָר
אֶת אֲשֶׁר לְקִיסָר וְלֵאלֹהִים אֶת אֲשֶׁר לֵאלֹהִים :

כב וַיִּשְׁמְעוּ וַיִּשְׁתְּאוּ וַיַּעֲזְבוּ אֹתוֹ וַיִּלְכוּ לָהֶם :
כג בַּיּוֹם הַהוּא נִגְשׂוּ אֵלָיו צַדוּקִים הָאֲמֵרִים כִּי אֵין
תְּקוּמָה לְמַתִּים וַיִּשְׁאַלְהוּ לֵאמֹר :

כד רַבִּי הִנֵּה מִשָּׂה אָמַר אִישׁ כִּי־יָמוּת וּבָנִים אֵין־לוֹ וַיִּבֶם
אָחִיו אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהָקִים זָרַע עַל־שֵׁם אָחִיו :

כה וְאֵתְנוּ הָיוּ שְׂבָעָה אָחִים הֲרֵאוּנוּ לְקַח לוֹ אִשָּׁה וַיָּמָת
וְזָרַע לֹא הָשִׂאִיר אַחֲרָיו וַיַּעֲזֹב אֶת־אִשְׁתּוֹ לְאָחִיו :

כו וּכְמוֹ־כֵן גַּם־הַשְּׁנִי וְגַם־הַשְּׁלִישִׁי עַד הַשְּׁבִיעִי :
כז וְאַחֲרֵי כָלֵם מִתָּה הָאִשָּׁה :

כח וְעַתָּה לְמִי מִן־הַשְּׂבָעָה תִּהְיֶה לְאִשָּׁה בְּתִקּוּמָה אַחֲרֵי
אֲשֶׁר הִיָּתָה אִשְׁתְּ כָלֵם :

כט וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁגִיתֶם כִּי לֹא יִדְעַתֶּם
אֶת־הַתּוֹרָה וְלֹא אֶת־גְּבוּרַת הָאֱלֹהִים :

ל כִּי בְּתִקּוּמָה לֹא יִבְעִלוּ וְלֹא תִבְעֵלְנָה כִּי אִם־יְהִי
כְּמַלְאָכֵי־אֵל בְּשָׂמַיִם :

לא וְעַל־דָּבָר תְּקוּמַת הַמַּתִּים הֲלֹא קִרְאתֶם אֶת
אֲשֶׁר־נֶאֱמַר לָכֵם מִפִּי הָאֱלֹהִים לֵאמֹר :

לב אֲנִכִּי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיִּהְיֶה
אֵינְנוּ אֱלֹהֵי הַמַּתִּים כִּי אִם־אֱלֹהֵי הַחַיִּים :

לג וַיִּשְׁמְעוּ הַמּוֹן הָעָם וַיֹּאמְרוּ מֵה־נִּפְלְאָה תּוֹרָתוֹ :
לד וְהַפְּרוֹשִׁים שָׁמְעוּ כִּי סָכַר פִּי הַצַּדִּיקִים וַיַּעֲדוּ שָׁם
יַחְדָּו :

לה וְתַלְמִיד חָכֵם אָחָד מֵהֶם שָׁאל אֹתוֹ וַיִּנְסָהוּ לֵאמֹר :
לו רַבִּי אֵי־זוֹ הִיא הַמְּצָנָה הַגְּדוֹלָה בַּתּוֹרָה :

לז וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֵלָיו וְאֶהְבֶּתְ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מַדְעֶךָ :

לח זוֹ הִיא הַמְּצָנָה הַגְּדוֹלָה וְהֲרֵאוּנָה :
לט וְהַשְּׁנִיָּה דְמַתָּה לָּהּ וְאֶהְבֶּתְ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ :

מ וְעַל־שְׁתֵּי הַמְּצָנוֹת הָאֵלֶּה תְּלוּיִים כָּל־הַתּוֹרָה
וְהַנְּבִיאִים :

מא וַיְהִי בְּהִתְאַסֵּף הַפְּרוֹשִׁים שָׁאל אֹתָם יִשׁוּעַ לֵאמֹר :
מב מֵה־תֵּאֱמָרוּן עַל־הַמְּשִׁיחַ בְּן־מִי הוּא וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
בְּן־דָּוִד :

מג וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִם־כֵּן אַפּוֹא אִיף קָרָא לוֹ דָּוִד בְּרוּחַ
אֲדוֹן בְּאָמְרוֹ :

מד נָאִם יְהוָה לֵאדְנִי שָׁב לִימִינִי עַד־אֲשִׁית אֶיְכָבֶךָ הָדָם
לְרַגְלֶיךָ :

מה וְאִם־דָּוִד קָרָא לוֹ אֲדוֹן אִיף הוּא כְּנוֹ :
מו וְלֹא־יָכַל אִישׁ לְהַשִּׁיב אֹתוֹ דָּבָר גַּם־לֹא הָעֹז עוֹד אִישׁ
לְהַתְּנַפַּח אֹתוֹ בַּדְּבָרִים מֵהַיּוֹם הַהוּא וְנִמְעָלָה :

פרק כג

א אַז יָדַבֵּר יִשׁוּעַ אֶל־הַמּוֹן הָעָם וְאֶל־תַּלְמִידָיו לֵאמֹר :
ב הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוֹשִׁים יֹשְׁבִים עַל־כֶּסֶף מִשָּׂה :

ג לָכֵן כָּל אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם לְשִׁמְרֵי וְעַשִּׂיתֶם
אִף כְּמַעֲשֵׂיהֶם אַל־תַּעֲשׂוּ כִּי הֵם אֲמָרִים וְאֵינֶם עֹשִׂים :

ד כִּי קִשְׂרִים מִשָּׂא קָשָׁה כְּבֹד מִנְּשֵׂא וְעַמְסִים עַל־שִׁכְּם
אֲנָשִׁים וְאֵין אֶת־נַפְשָׁם לְהַנִּיעַ אֹתוֹ גַּם־בְּאֲצָבָעִם :

ה וְכָל־מַעֲשֵׂיהֶם יַעֲשׂוּן לְהַרְאוֹת בָּם לְעֵינֵי בְּנֵי־אָדָם
וְרַחֲיִבוּ לָהֶם הַתְּפִלִּין וְהַצִּיצִית גְּדִילוֹן :

ו וְאֶהְבִּים הֵם אֶת־הַמְּקוּמוֹת הַנִּכְבָּדִים בְּבֵתֵי הַמִּשְׁתָּה
וְאֶת־הַמּוֹשְׁבֹת הַרְּאִשִׁים בְּבֵתֵי־הַכְּנֶסֶת :

ז שְׂאֵלַת שְׁלוֹם לָהֶם בְּשִׁנְקִים וְלְהַקְרֵא בְּשֵׁם רַבִּי בְּפִי
הָאֲנָשִׁים :

ח אַכֵּן אַתֶּם אַל־יִקְרָא לְאִישׁ מִכֶּם רַבִּי כִּי רַב אָחָד לָכֶם
הַמְּשִׁיחַ וְאַתֶּם כָּלְכֶם אָחִים :

ט וְאַל־תֵּאֱמָרוּ לְאִישׁ בְּאָרְץ אָבִי אַתָּה כִּי אָב אָחָד לָכֶם
הוּא אֲשֶׁר בְּשָׂמַיִם :

י וְאַל־יִקְרָא לְאִישׁ מִכֶּם מוֹרֶה הַדָּבָר כִּי מוֹרֶה אָחָד לָכֶם
הַמְּשִׁיחַ :

יא וְהַגְּדוֹל בֵּינֵיכֶם יְהִי לְמִשְׁרַת לָכֶם :
יב וְהַמִּתְנַשֵּׂא כְּגִאוֹתוֹ יִשְׁפַל וְשִׁפְלֵי רֹוחַ יִנְשָׂא :

יג אִף־אֹוִי לָכֶם סוֹפְרִים וּפְרוֹשִׁים חֲנִפִּים כִּי תִסְגְּרוּ
מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם מִפְּנֵי בְּנֵי־הָאָדָם אַתֶּם לֹא תִבְאוּ שָׂמָּה
וְאֶת־הַבָּאִים לֹא תִתְּנוּ לְבָא :

יד אֹוִי לָכֶם סוֹפְרִים וּפְרוֹשִׁים חֲנִפִּים כִּי תִאֲכַלּוּן
אֶת־בֵּתֵי הָאֱלֹהִים וְלִמְרָאָה עֵינֵי תִרְבּוּ תִפְלִיָּה וְלָכֵן
גַּם־קוֹ הַמִּשְׁפָּט יִנְטָה עֲלֵיכֶם פִּי־שָׁנִים :

טו אֹוִי לָכֶם סוֹפְרִים וּפְרוֹשִׁים חֲנִפִּים כִּי תִסְבּוּ יָם וַיִּבְשָׂה
לְעֵשׂוֹת גֵּר אָחָד וְאַחֲרָי אֲשֶׁר נַעֲשָׂה כֵּן תַעֲשׂוּהוּ
לְכֵן־גִּיהֲנֹם כְּפִלִּים יוֹתֵר מִכֶּם :

יז ירושלים ירושלים הנהרגת את-הנביאים והסקלת את-השלוחים אליך עד-כמה פעמים חפצתי לקבץ את-בניך פאשר תקבץ תרנגלת את-אפרחיה תחת כנפיה ולא אביחם:
יח הנה ביתכם ישאר לכם חרבה:
יט כי אני אמר לכם לא תראוני עוד מן-היום הנה עד כ-תאמרון ברוך הלא בשם יהוה:

פרק כד

א ויצא ישוע מן-ההיכל וילך לדרך ויגשו אליו תלמידיו להראותו את-בניי ההיכל:
ב ויען ישוע ויאמר אליהם הלא ראיתם כל-אלה אמן אני אמר לכם כי כלם יהרסון ולא-תשאר אבן על-אבן:
ג ובשבתו על-ההר הזיתים ויגשו אליו תלמידיו לבדם ויאמרו הגד-נא לנו מתי תקראנה אלה ומה אות בואך וקץ העולם:
ד ויען ישוע ויאמר אליהם השמרו לכם פן-יתעזה אתכם איש:
ה כי רבים יבאו בשמי לאמר אני הוא המשיח והתעו את-רבים:
ו והיה כ-תשמעו מלחמה או שמעות מלחמה ראו אל-תבהלו כי כל-אלה תקראנה ועוד לא הקץ:
ז כי קום גוי על-גוי וממלכה על-ממלכה והיה רעב ודבר ורעש במקומות רבים:
ח וכל-אלה רק ראשית התכלים:
ט אז יציקו לכם מסביב והרגו בכם ושנואים תהיו לכל-העמים בעבור שמי:
י ורבים יפשלו אז והסגירו איש את-רעהו ואיש את-אחיו ישנאו:
יא וקמו נביאי שקר רבים והתעו רבים אחריהם:
יב ואחרי אשר ירבה הפשע תפוג אהבת רבים:
יג אף המחפה עד-הקץ הוא יושע:
יד ובשורת המלכות הזאת תקרא בכל-הארץ לעדות לכל-הגוים ואחר יבא הקץ:
טו לכן פאשר תראו את-השקוץ המשמם האמור ביד-דניאל הנביא עמד במקום קדש והמשכיל יבין:
טז אז אלה אשר ביהודה ינוסו אל-ההרים:
יז ומי אשר על-ההג לא ירד לקחת דבר מבתו:
יח ומי אשר בשדה לא ישוב לביתו לשאת את-שמלתו:
יט אף-אוי להרות ולמיניקות בימים ההמה:
כ ואתם התפללו לבלתי תהיה מנוסתכם בחרף ולא בשבת:

טז אוי לכם מנהלים עורים האמרים כי ישבע איש בהיכל אין-דבר וכי ישבע בזהב ההיכל שבועתו עלי:
יז סכלים ועורים מה הוא הגדול הזהב או ההיכל המקדש את-הזהב:
יח וכי-ישבע איש במזבח אין-דבר וכי-ישבע בקרבן אשר על-גבו שבועתו עליו:
יט עורים מה הוא הגדול הקרבן או המזבח המקדש את-הקרבן:
כ לכן הנשבע במזבח נשבע בו ובכל אשר על-גבו:
כא והנשבע בהיכל נשבע בו ובשכן בו:
כב והנשבע בשמים נשבע בכסא אלהים וכי-ישב עליו:
כג אוי לכם סופרים ופרושים חנפים כי תעשורו את-המנמא ואת-השבת ואת-הכפמן ותעזבו את-הנכבדות בתורה את-המשפט את-החסד ואת-האמונה אלה עליכם לעשות ואת-אלה אל-תעזבו:
כד מנהלים עורים המסננים את-היתוש ובלעים את-הגמל:
כה אוי לכם סופרים ופרושים חנפים המטירים את-הכוס ואת-הקערה מחוץ ומבפנים מלאות הן עשק ועולה:
כו פרוש עור טהר ראשנה את-הכוס ואת-הקערה מבפנים ואז תטהרנה גם-מחוץ:
כז אוי לכם סופרים ופרושים חנפים הדמים לקברים מלבנים בשיד הנראים יפים מחוץ ומבפנים מלאים הם עצמות אדם וכל-טמאה:
כח בן נראים גם-אתם מחוץ כצדיקים לעיני אנשים ומבפנים הנכם מלאים חגף ואון:
כט אוי לכם סופרים ופרושים חנפים הבנים את-קברי הנביאים ואת-מצבות קברת הצדיקים תפארו: ל ותאמרון אם-היינו בימי אבותינו לא-הייתה ידנו עמיהם לשפוך דם-הנביאים:
לא על-פן עדים אתם בכם כ-בנים הנכם לאשר הרגו את-הנביאים:
לב וגם-אתם מלאו פיוס את-מדת אבותיכם:
לג נחשים ילדי צפענים איכה תנצלו מדין גיהנם:
לד על-פן הנני שלח אליכם נביאים חכמים וסופרים ומהם תהרגו ותצלבו ומהם תיסרו בבתי הכנסת אשר לכם ותודפוס מעיר לעיר:
לה לבעבור יבא עליכם כל-דם נקי השפוף על-הארץ מדם-הכל הצדיק עד-דם זכריה בן-ברכיה אשר הרגתם אותו בין ההיכל ולמזבח:
לו אמן אני אמר לכם כי כל-אלה יבאו על-הדור הזה:

כ"א כי אז תהיה צרה גדולה אשר כמוה לא-נהיתה
מראשית ימות עולם ועד-היום הנה וכמוה לא-תסוף:
כ"ב וְלוֹא יִקְצְרוּ הַיָּמִים הָאֵלֶּה לֹא יִנְצַל כָּל-בָּשָׂר אֶף
לְמַעַן הַבְּחִירִים הַיָּמִים הָאֵלֶּה יִקְצְרוּ:
כ"ג וְאֵז אִם-יֹאמֶר אֲלֵיכֶם אִישׁ הֲנֵה הַמְּשִׁיחַ פֹּה אוֹ
הַגּוֹ-שָׁם אֶל-תֹּאמִינוּ:
כ"ד כִּי מְשִׁיחַ-יִשְׁקֶר וּנְבִיאֵי-כֶזֶב יִקּוּמוּ וְנִתְּנוּ אֹתוֹת
וּמוֹפְתִים גְּדֹלִים לְנִסּוֹת אִם יִשְׁ-לֹאֵל יָדָם לְהַחְעוֹת
גַּם-אֶת-הַבְּחִירִים:
כ"ה רְאוּ כִי מֵרֵאשׁ הַגְּדֹתִי לָכֶם:
כ"ו לָכֵן כִּי-יֹאמְרוּ לָכֶם הֲנֵה בְּמִדְבָּר אֶל-תִּצְאוּ הֲנֵה
בְּחַדְרִים אֶל-תֹּאמִינוּ:
כ"ז כִּי בְּכַרְק יֵצֵא מִמִּזְרַח וְיֵרָאֶה עַד-אַחֲרִית יָם בֵּן תִּהְיֶה
בִּיאַת פְּנֵי בֶן-הָאָדָם:
כ"ח בְּאֲשֶׁר פְּגָרִים שָׁם יִקְבְּצוּ הַנְּשָׂרִים:
כ"ט וְאַחֲרֵי צוּק הַעֲתִים הָאֵלֶּה פִּתְאֹם תִּחְשַׁף הַשָּׁמַשׁ
וְהַיָּרֵחַ לֹא יִגִּיעַ אֹרֹו הַכּוֹכָבִים יִפְלוּ מִן-הַשָּׁמַיִם
וְצָבָא הַמְּרוֹם יִזְעוּ:
ל אז יראה אות בן-האדם בשמים וספרו כל-משפחות
האדם וראו את-בן-האדם בא בענני השמים בעז
ובהדר גדול:
לא והוא ישלח את-מלאכיו בקול שופר חזק וקבצו
את-בחיריו מארבע הרוחות מקצה השמים עד-קצה
השמים:
לב קחו לכם משל מן-התאנה אם רטוב ענפה ועליה
צמחו ידעים אתם כי קרוב הקיץ:
לג וכן גם-כאשר תראו כל-אלה ידוע תדעו כי-קרוב
הוא לפתח:
לד אמן אני אמר לכם כי לא יעבר הדור הזה עד
אשר-יקומו כל-אלה:
לה השמים והארץ יעברו וידברי לא יעברון:
לו ועל-מועד היום ההוא והשעה ההיא אין איש ידע
ולא מלאך בשמים בלתי האב לבדו:
לז וכימי נח בן ביאת בן-האדם:
לח כי כאשר לפני ימי המבול אכלו ושתו בעלו נשים
ונשים נבעלו עד-היום אשר-בא נח אל-התבה:
לט והם לא ידעו עד כי-בא המבול וימח את-כלם בן
תהיה ביאת בן-האדם:
מ אז יהיו שנים בשנה אחד יאסף ואחד יעזב:
מא שמים טחנות ברחים אחת תאסף ואחת תעזב:
מב לכן התיצבו על-משמרתכם כי אינכם ידעים שעה
בוא אדניכם:
מג רק זאת שימו על-לב כי לוי-ידע בעל הבית
את-האשמורה בה יבוא הגנב הנה עמד על-משמרתו
ולא נתן לחתור את-ביתו:

מ"ד לכן גם-אתם היו נכנים כי בן-האדם יבוא בשעה
אשר לא תשמו על-לב:
מ"ה ומי-אפוא הוא עבד נאמן ונבון אשר אדניו הפקידו
על-בני ביתו לתת להם אכלם בעתו:
מ"ו אשרי העבד ההוא אשר בוא אדניו ומצאנו כי בן
עשה:
מ"ז אמן אני אמר לכם כי יפקדהו על-כל-אשר יש-לו:
מ"ח ואם עבד רע יאמר בלבו בשש אדני לבוא:
מ"ט ויהל להכות את-אחיו העבדים ולאכל ולשתות
עם-הסבאים:
נ בוא יבוא אדני העבד הנה ביום אשר לא יצפה לו
ובשעה אשר לא ידע:
נא וְאֵז יִשְׁפֹךְ אֹתוֹ וְנָתַן אֶת-חֻלְקוֹ עִם-הַחֲנֻפִּים שָׁם יִהְיֶה
כְּכִי וְחֹרֵק שָׁנַיִם:

פרק כה

א אז תדמה מלכות השמים לעשר בתולות אשר לקחו
את-גרתיהן ותצאנה לקראת החתן:
ב חמש מהן בנות כסל וחמש בנות תבונה:
ג והכסילות לקחו את-גרתיהן ולא-לקחו עמהן שמן:
ד והנבונות לקחו שמן בכליהן עם-הנורות:
ה וכאשר אחר החתן לבא נמו ישנו כלן:
ו ויהי בתצי הלילה ותעבר הרנה הנה החתן בא צאינה
לקראתו:
ז אז הקיצו כל-הבתולות האלה ותיטבנה את-גרתיהן:
ח ותאמרנה הכסילות אלי-הנבונות תנינה לנו משמןכן
פן-יכבו גרתינו:
ט והנבונות ענו לאמר לא כן פן-לא ישפק לנו ולכן
לכנה אל-מכרי שמן וקנינה לכן:
י ויהי בלכתן לקנות והנה החתן בא ואלה אשר נכנו
באו אתו אל-חנתו והדלת נסגרה:
יא ואחרי-כן באו יתר הבתולות ותאמרנה אדנינו
אדנינו פתח-נא לנו:
יב והוא ענה ואמר אמן אני אמר לכן כי לא ידעת
את-כן:
יג על-כן עמדו על-משמרתכם כי אינכם ידעים
את-היום ואת-השעה אשר יבא בה בן-האדם:
יד כי כמו-איש נסע אל-מחויץ לארץ אשר קרא לעבדיו
ויפקד בידם את-הונו:
טו לאחד מהם נתן חמש כפרים לאחר שנים ולאחר
אחת לאיש איש כפי יכולת ידו וימחר ניסע לזרכו:
טז וזה אשר לקח חמש הכפרים הלך וניסחר בהן וניעש
חמש כפרים אחרות:
יז וכן זה אשר לקח שתיים רכש שתיים אחרות:

י"ז וְזֶה אֲשֶׁר לָקַח אֶת־הַכֶּכֶר הָאֶחָת אֲזַל לוֹ וַיַּחְפּוּר
בְּאֲדָמָה וַיִּטְמַן אֶת־כֶּסֶף אֲדָנָיו:

י"ח וְאֲחֵרֵי יָמִים רַבִּים שָׁב אֲדוֹן הָעֶבְדִּים הָאֵלֶּה מִדְּרָכּוֹ
וַיַּחְשֹׁב עִמָּהֶם:

י"ט וַיִּגַּשׁ זֶה אֲשֶׁר לָקַח חֲמֵשׁ הַכֶּפְרִים וַיָּבֵא חֲמֵשׁ כֶּפְרִים
אֲחֵרוֹת לֵאמֹר אֲדָנִי חֲמֵשׁ כֶּפְרִים נָתַתָּ בְּיָדִי וְהִנֵּה
רַכְשָׁתִי עוֹד חֲמֵשׁ כֶּפְרִים אֲחֵרוֹת:

כ"א וַיַּעַן אֹתוֹ אֲדָנָיו הִיטְבַּתְּ עִבְדְּךָ טוֹב וַנֶּאֱמַן וַנֶּאֱמַן הֲיִיתָ
בְּמַעֲט וַנֶּאֱנִי אֶפְקִידְךָ עַל־הַרְבֵּה בָּא אֶל־שִׁמְחַת
אֲדָנֶיךָ:

כ"ב וְזֶה אֲשֶׁר לָקַח כֶּכֶרִים נִגְשׁ גַּם־הוּא וַיֹּאמֶר אֲדָנִי שְׁתִּי
כֶּפְרִים נָתַתָּ לִּי וְהִנֵּה רַכְשָׁתִי עָלֶיךָ עוֹד כֶּכֶרִים:

כ"ג וַיַּעַן אֹתוֹ אֲדָנָיו הִיטְבַּתְּ עִבְדְּךָ טוֹב וַנֶּאֱמַן וַנֶּאֱמַן הֲיִיתָ
בְּמַעֲט וַנֶּאֱנִי אֶפְקִידְךָ עַל־הַרְבֵּה בָּא אֶל־שִׁמְחַת
אֲדָנֶיךָ:

כ"ד וַיִּגַּשׁ גַּם־זֶה אֲשֶׁר לָקַח כֶּכֶר אֶחָת וַיֹּאמֶר אֲדָנִי יַדְעָתִיךָ
כִּי־אִישׁ קָשָׁה אֶתָּה קֶצֶר בְּאֲשֶׁר לֹא זָרַעְתָּ וְכֹנֵס בְּאֲשֶׁר
לֹא פָזַרְתָּ:

כ"ה וַיֹּאירָא וְאֵלָּךְ וַאֲטָמַן כֶּכֶרְךָ בְּאֲדָמָה וַעֲתָה הֵא־לְךָ אֶת
אֲשֶׁר־לְךָ:

כ"ו וַיַּעַן אֲדָנָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו עִבְדְּךָ רָע וְעָצַל יָדְעָתָּ כִּי־קֶצֶר
אֲנִי בְּאֲשֶׁר לֹא זָרַעְתִּי וְכֹנֵס אֲנִי בְּאֲשֶׁר לֹא פָזַרְתִּי:

כ"ז וְעַל־כֵּן הָיָה עָלֶיךָ לְתַת כֶּסֶפִּי לְמַחְלִיפֵי־כֶסֶף וַאֲנִי
בָּבְאִי הֲיִיתִי מֵצֵא אֶת אֲשֶׁר־לִי בְּתַרְבִּית:

כ"ח לָכֵן קָחוּ אֶת־הַכֶּכֶר מִיָּדוֹ וַתָּנוּ לָזֶה אֲשֶׁר־לוֹ כֶּכֶרִים
עָשׂוֹר:

כ"ט כִּי מִי אֲשֶׁר יִשְׁלוּ וַיִּנְתְּנוּ־לוֹ וַיַּעֲדִיף וּמִי אֲשֶׁר אֵין־לוֹ
יָקַח מִמֶּנּוּ גַם אֶת אֲשֶׁר יִשְׁלוּ:

ל' וְאֵת הָעִבְדִּים הִזָּה אֲשֶׁר לֹא יִצְלַח לְכָל הַשְּׁלִיכּוֹ אֶל־אֶפֶל
וַיְצַלְמֹנֹת שָׁם הָיָה כְּכִי וַחֲרֹק שָׁנִים:

ל"א וְהָיָה כִּי יָבֹא בֶן־הָאָדָם בְּגִדְלָתוֹ וְכָל־הַמַּלְאָכִים
הַקְּדוּשִׁים עִמּוֹ אִזְ יֵשֵׁב עַל־כִּסֵּא כְבוֹדוֹ:

ל"ב וַנִּקְבְּצוּ לְפָנָיו כָּל־הַגּוֹיִם וְהַפְּרִיד בֵּינֵיהֶם בֵּין אֶחָד
לְאֶחָד בְּאֲשֶׁר יַפְרִיד הַרְעָה אֶת־הַכְּשָׁבִים מִבֵּין
הָעֲזִים:

ל"ג וְהָעֲמִיד אֶת־הַכְּשָׁבִים לִימִינוֹ וְאֶת־הָעֲזִים לְשִׁמְאָלוֹ:

ל"ד אִזְ יֹאמֶר הַמַּלְאָךְ לְאֲשֶׁר מִימִינוֹ בָּאוּ בְּרוּכֵי אָבִי וַרְשׁוֹ
אֶת־הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר הִתְעַתְּדָה לָכֶם לְמַן־הַנֶּסֶד עוֹלָם:

ל"ה כִּי רַעֲבָתִי וַתֹּאכִילֵנִי צָמְאָתִי וַתִּשְׁקוּנִי אֶרְחַם הֲיִיתִי
וַתִּאֲסָפוּנִי:

ל"ו עָרַם וַתִּכְסֵּנִי חֲלִיתִי וַתִּבְקַרְנֵי עֲצוּר בְּכֹלֹא הֲיִיתִי
וַתִּבְאֹו אֵלָי:

ל"ז אִזְ יַעֲנֵנו אֹתוֹ הַצְּדִיקִים לֵאמֹר אֲדָנִינוּ מְתִי רְאִינוּךָ רָעַב
וַנִּשְׁבִּיעְךָ אוֹ צָמָא וַנִּשְׁקֶךָ:

ל"ח מְתִי רְאִינוּךָ אֶרְחַם וַנִּאֲסָפְךָ אוֹ עָרַם וַנִּכְסְךָ:

ל"ט וּמְתִי רְאִינוּךָ חֲלָה אוֹ עֲצוּר בְּכֹלֹא וַנִּבְאֹו אֵלֶיךָ:

מ' וְהַמַּלְאָךְ יַעֲנֶה אֹתָם לֵאמֹר אָמֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם אֶת אֲשֶׁר
עָשִׂיתֶם לְאֶחָד מֵאֵחֵי הַקְּטָנִים הָאֵלֶּה לְנַפְשֵׁי עֲשִׂיתֶם:

מ"א אִזְ יֹאמֶר גַּם־לְאֲשֶׁר מִשְׁמָאלוֹ לָכוּ מַעֲלֵי אַרְוּרִים
אֶל־אֵשׁ עוֹלָם אֲשֶׁר הִתְעַתְּדָה לְשִׁטָּן וּלְמַלְאָכָיו:

מ"ב כִּי רַעֲבָתִי וְלֹא נָתַתָּם לִי לְאָכַל צָמְאָתִי וְלֹא נָתַתָּם לִי
לְשִׁתוֹת:

מ"ג אֶרְחַם הֲיִיתִי וְלֹא אֲסַפְתוּנִי עָרַם וְלֹא כִסִּיתוּנִי חֲלָה
הֲיִיתִי וְעֲצוּר בְּכֹלֹא וְלֹא בְקַרְתוּנִי:

מ"ד וְהֵם גַּם־הֵם יַעֲנֵנו אֵלָיו לֵאמֹר אֲדָנִינוּ מְתִי רְאִינוּךָ רָעַב
אוֹ צָמָא אוֹ אֶרְחַם אוֹ עָרַם אוֹ חֲלָה אוֹ עֲצוּר בְּכֹלֹא וְלֹא
בָּאֵנוּ לְעֲזָרְךָ:

מ"ה וְהוּא יַעֲנֶה אֹתָם לֵאמֹר אָמֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם אֶת אֲשֶׁר
לֹא עָשִׂיתֶם לְאֶחָד הַקְּטָנִים הָאֵלֶּה לְנַפְשֵׁי לֹא עָשִׂיתֶם:

מ"ו וְכֵן יִלְכוּ אֵלָּה לְדַרְאוֹן עוֹלָם וְהַצְּדִיקִים לְחַיֵּי עוֹלָם:

פרק כו

א' וַיְהִי־אֵשׁ כַּאֲשֶׁר כָּלָה יִשׁוּעַ לְדַבֵּר כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וַיֹּאמֶר אֶל־תְּלַמִּידָיו:

ב' הֲלֹא יַדְעַתֶּם כִּי אֲחֵרֵי יוֹמִים יִהְיֶה הַפֶּסַח וְאֵת
בֶּן־הָאָדָם יִסְגִּירוּ לְהַצְּלֹב:

ג' וַיִּקְהָלוּ רְאֵשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וְזִקְנֵי הָעָם אֶל־חֲצֹר
הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַשְּׁמוֹ קַלְפָּא:

ד' וַיַּנְעִצוּ לְתַפְּשׂ אֶת־יִשׁוּעַ בְּעֶרְמָה וְלַהֲמִיתוֹ:

ה' אִף אָמְרוּ לֹא בְּחָג פֶּן־תִּתְעַרַר מִהוּמָה בְּעָם:

ו' וַיְהִי בַּהַיּוֹת יִשׁוּעַ בְּבֵית־עֲנַנְיָה בְּבֵית שְׁמַעוֹן הַמַּצְרֵעַ:

ז' וַתִּבְאֹו אֵלָיו אִשָּׁה וּבִגְדָה צְלוּחִית שְׁמֹן יְקָר־עֶרְךָ מְאֹד
וַתַּצַּק עַל־רֵאשׁוֹ בְּמִסְבּוֹ:

ח' וַיִּרְאוּ הַתְּלַמִּידִים וַיַּחֲרָ לָהֶם לֵאמֹר עַל־מָה נִבְלַע
הַשְּׁמֹן הַזֶּה:

ט' הֲלֹא טוֹב הָיָה לְתַתּוֹ בְּכֶסֶף רַב וְלַחֲלֹק מִכְרוֹ לְעֲנִיִּים:

י' וַיַּדַּע יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְמָה־זֶּה תִּלְאוּ אֶת־הָאִשָּׁה
הֲלֹא טוֹב גְּמַלְתֵּנִי:

יא' כִּי אֶת־הָעֲנִיִּים תִּמְצָאוּ לְפָנֶיכֶם תִּמְיֵד וְאוֹתִי לֹא
תִּמְצָאוּ תִּמְיֵד לְפָנֶיכֶם:

יב' כִּי בְּאֲשֶׁר יִצְקָה הַשְּׁמֹן הַזֶּה עַל־גּוּיָתִי הַכִּינָה אֹתִי
לְקַבְּרָתִי:

יג' אָמֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם בְּכָל־מְקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁמַע הַבְּשׂוּרָה
הַזֹּאת בְּכָל־הָאָרֶץ יִסְפַּר גַּם אֲשֶׁר עָשִׂתָּה הִיא לָהּ
לְזָכְרוֹן:

יד' אִזְ קָם אֶחָד מִשָּׁנִים הָעָשׂוֹר וַשְּׁמוֹ יְהוּדָה אִישׁ־קַרְיֹוֹת
וַיִּלְלֵךְ אֶל־רְאֵשֵׁי הַכֹּהֲנִים:

טו' וַיֹּאמֶר מַה־תֹּאמְרוּ לְתַת־לִי כִּי אֲסַגִּיר אֹתוֹ בְּיַדְכֶם
וַיִּשְׁקָלוּ־לוֹ שְׁלֹשִׁים כֶּסֶף:

טז' וּמִן־הָעֵת הַהִיא בִּקְשָׁלוּ תֹאנָה לְהַסְגִּיר אֹתוֹ:

י' ולפני הראשון לחג המצות באו התלמידים לפני ישוע לאמר איפה תרצה פיינכין לך לאכל את-הפסח:

י" ויאמר לכו העירה לפלני אלמני והגדתם לו כה אמר רבנו הן עתי באה והנני לחג את-חג הפסח עם-תלמידי בבייתך:

י"ט ויעשו התלמידים כאשר צוה אתם ישוע ויכינו את-הפסח:

כ' ויהי בערב וישב במסבו עם-שנים עשר:

כ"א ובעוד הם אכלים ויאמר אמן אני אמר לכם פיי-אחד מכם יסגיר אתי:

כ"ב ויתעצבו אל-לבם עד-מאד ויחלו לאמר לו האני הוא אדני:

כ"ג ויען ויאמר הטבל את-ידו עמי בקערה הוא המסגיר אתי:

כ"ד הן בן-האדם הלך בפתוב עליו אף אוי לאיש ההוא אשר יסגיר את בן-האדם ביד מבקשי נפשו טוב היה לאיש ההוא אם-לא יצא מרחם:

כ"ה ויהודה המסגיר אתו ענה ואמר האני הוא רבי ויאמר אליו אפה אמתך:

כ"ו ובאכלם ויקח ישוע את-הלחם ויברך ויבצע ויתן לתלמידים ויאמר קחו אכלו זה הוא בשרי:

כ"ז ויקח את-הכוס ויברך ויתן להם לאמר שתו כלכם ממנה:

כ"ח כי זה הוא דמי דם-הברית החדשה השפוף בעד רבים לסליחת חטאתם:

כ"ט ואני מגיד לכם כי מעתה לא אשתה עוד מפרי הגפן הזה עד היום ההוא אשר חדש אשתהו עמכם במלכות אבי:

ל' ויקראו את-ההלל ויצאו אל-הר הזיתים:

לא' אז אמר אליהם ישוע הן בלכם תפשו בו בלילה הזה כי פתוב אפה את-הרעה ותפוצין הצאן:

לב' ואחרי תקומתי מן-המתים אלך לפניכם הגלילה:

לג' ויען פטרוס ויאמר אליו אף אם-כלם יפשו בך אני לא אכשל לעולם:

לד' ויאמר אליו ישוע אמן אני אמר לך כי בלילה הזה טרם יקרא התרנגל תכחש-בי שלש פעמים:

לה' ויאמר אליו פטרוס אף אם-יהיה עלי למות אתך פחש לא אכחש-בך וכן דברו גם כל-התלמידים:

לו' ואחרי-כן בא ישוע עמהם אל-המקום הנקרא גת-שמנה ויאמר אל-תלמידיו שבו-לכם פה עד-כי אלך והתפללתי שמה:

לז' ויקח אתו את-פטרוס ואת-שני בני זבדי ויחל להתפח ולהשומם:

לח' ויאמר אליהם נפשי מרה-לי מאד עד-מנות עמדו בזה ושקדו עמי:

לט' ויעברו הלאה מעט-מזער ויפל על-פניו ויתפלל ויאמר אבי אם-יתכן הדבר תעבר-נא הכוס הזאת מעלי אף לא כרצוני כי אם-כאשר רצית אתה:

מ' ויבא אל-התלמידים וימצאם ישנים ויאמר אל-פטרוס האם לא-היה לאל ידכם לשקד עמי שעה אחת:

מ"א שקדו והתפללו פן-תבאו למסה הן הרוח תפצה אף הבשר רפה:

מ"ב ויוסף וילך-לו שנית ויתפלל ויאמר אבי אם זאת לא תתכן לעבר בלתי אם-שתייתי אותה יעשה רצונך:

מ"ג ויוסף וישב וימצאם ישנים עוד כי עיניהם היו כבדות:

מ"ד ויעזב אתם וילך עוד ויתפלל שלישית וידבר פדברים האלה:

מ"ה אז שב אל-תלמידיו ויאמר אליהם תנו שנה לעיניכם ומנוחה הגה באה השעה וכן-האדם נסגר בידי חטאים:

מ"ו קומו ונלכה הגה המסגיר אתי הלך וקרב:

מ"ז עודנו מדבר והנה יהודה אחד משנים העשר בא ועמו המון רב בתרבות ובמטות מאת ראשי הכהנים וזקני העם:

מ"ח והמסגיר אתו נתן להם אות לאמר האיש אשר אנשק-לו זה הוא תפשו אתו:

מ"ט וימהר ויגש אל-ישוע ויאמר השלום לך רבי וישקהו:

נ' ויאמר אליו ישוע רעי על-מה באת והם נפלו על-ישוע וישלחו בו את-ידיהם ויתפשטהו:

נ"א והנה אחד מאנשי ישוע שלח את-ידו וישלף את-חרבו ויך את-עבד הכהן הגדול ויקצץ את-אזנו:

נ"ב ויאמר אליו ישוע השב חרבך אל-מקומה כי כל-תפשי חרב בחרב יאבדו:

נ"ג או התאמר בלבך כי לא אוכל לשאל מאת אבי אשר ישלח לי גם-עתה רב משנים עשר גדודים מלאכים:

נ"ד אבל איך יכנו הכתובים כי כל-אלה תקראנה:

נ"ה בעת ההיא אמר ישוע אל-המון העם הבתרבות ובמטות באתם לתפש אתי כפריץ יום יום ושבתה להורות לכם במקדש ולא שלחתם בי יד:

נ"ו אבל כל-זאת היתה למלאת את-כתבי הנביאים אז עזבו אתו תלמידו כלם וינסו:

נ"ז ותפשי ישוע הוליכו אתו אל-קייפא הכהן הגדול אשר בביתו נקהלו הסופרים והזקנים:

נ"ח ופטרוס הלך אחריו מרחוק עד-לחצר הכהן הגדול ויבא וישב שם עם-המשרתים לראות איך יפל דבר:

וְרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַזִּקְנִים וְכָל־הַסֹּנְהֶדְרִין בִּקְשׁוּ עֲדוּת
 שָׁקֵר עַל־יְשׁוּעַ לְהַמִּיתוֹ וְלֹא מָצְאוּ:
 וְאָף כִּי עַד־יִשְׁקֹר רַבִּים בָּאוּ שָׁם לֹא מָצְאוּ וְאֶחָד־יָכֵן
 נִגְשׂוּ שָׁנִים עַד־יִשְׁקֹר:
 וַיַּעֲנוּ כִּי זֶה אָמַר יְדִי רַב לִי לְהִרְסֵ אֶת־הַיִּכָּל הָאֱלֹהִים
 וְלִבְנוֹתַי בְּשִׁלְשֹׁת יָמִים:
 וַיִּקְם הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא תַעֲנֶה דָבָר
 מִשְׁתַּגֵּה־זֹאת הַעִידוּ בְךָ אֱלֹהִים:
 וַיִּדְם יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל הֲנִי מִשְׁבִּיעְךָ
 בְּאֱלֹהִים חַיִּים כִּי תִגִּיד לָנוּ אִם־אֵתָּה הוּא הַמְּשִׁיחַ
 בֶּן־הָאֱלֹהִים:
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ אֵתָּה אֲמַרְתָּ אֲכֹן אֲנִי מִגִּיד לָכֶם כִּי
 מֵעַתָּה תֵּרְאוּ אֶת־בֶּן־הָאֲדָם יֹשֵׁב לִמִּין הַגְּבוּרָה וְכֹא
 בַעֲנֵנִי הַשָּׁמַיִם:
 וְאִזּוֹ יִקְרַע הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶת־בְּגָדָיו לֵאמֹר מִגִּדְךָ הוּא
 מֵה־לָּנוּ עוֹד וְלֹעֲדִים הִנֵּה זֶה שִׁמְעַתֶּם גְּדוּפוֹ מִפִּי:
 וַיֹּאמְרוּ מֵה־דַעְתְּכֶם וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ מִשְׁפֹּט־מִוֹת לוֹ:
 וְאִזּוֹ יִרְקוּ בְּפָנָיו וַיִּכְהוּ בְּאֶגְרֵף וַיֵּשׂ מֵהֶם אֲשֶׁר מִחָאוּ
 אֹתוֹ מִכַּת לְחִי:
 וַיֹּאמְרוּ הַנִּבְא לָנוּ מְשִׁיחַ מִי זֶה הַמַּכָּה אֹתְךָ:
 וּפְטָרוֹס יָשָׁב מִחוּץ בְּתוֹךְ הַחֲצָר וַתִּגַּשׁ אֵלָיו שְׁפָחָה
 אַחַת לֵאמֹר גַּם־אֵתָּה הֵייתָ עִם־יְשׁוּעַ הַגְּלִילִי:
 וַיִּכְחַשׁ לְעֵינָיו כָּלָם לֵאמֹר לֹא יָדַעְתִּי מֵה־אֵת אֲמַרְתָּ:
 וַיֵּצֵא אֶל־הָאוּלָּם וַתִּרְאֶהוּ שְׁפָחָה אַחֲרַת וַתֹּאמֶר
 אֶל־הַעֲמִידִים שָׁם גַּם־זֶה הֵיךָ עִם־יְשׁוּעַ הַנַּצְרִי:
 וַיִּוֹסֶף לְכַחַשׁ וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר לֹא יָדַעְתִּי אֶת־הָאִישׁ:
 וְעוֹד מַעֲט וַיִּגְשׂוּ הַעֲמִידִים שָׁם וַיֹּאמְרוּ אֶל־פְּטָרוֹס
 אוּלָּם גַּם־אֵתָּה אָחִיד מֵהֶם כִּי גַם־בְּשִׁפְתְךָ תִּתְנַבֵּר:
 וַיִּחַל לְעַנּוֹת בְּאֵלָה וּבִשְׁבַעָה לֵאמֹר לֹא יָדַעְתִּי
 אֶת־הָאִישׁ וּבִרְגַע זֶה קָרָה הַתְּרַנְּגָל:
 וַיִּזְכֹּר פְּטָרוֹס אֶת־דְּבַר יְשׁוּעַ אֲשֶׁר אָמַר כִּי־טָרְם יִקְרָא
 הַתְּרַנְּגָל תִּכְחַשׁ־בִּי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיֵּצֵא הַחוּצָה וַיִּמְרַר
 בְּכִסִּי:

פרק כז

א הַבַּקָּר אֹר וְכָל־רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְזִקְנֵי הָעָם נִוְסְדוּ יַחַד
 עַל־יְשׁוּעַ לְהַמִּיתוֹ:
 ב וַיֹּאסְרוּ אֹתוֹ וַיִּוֹלִיכֶהוּ וַיִּסְגְּרֶהוּ בִּיְדֵי פּוֹנְטִיוֹס פִּילָטוֹס
 הַפָּחָה:
 ג וַיֵּרָא יְהוּדָה הַמַּסְגִּיר אֹתוֹ כִּי הִרְשִׁיעֵהוּ וַיִּנְחַם וַיִּשָּׁב
 אֶת־שְׁלֹשִׁים הֶכְסֶף אֶל־רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְאֶל־הַזִּקְנִים:
 ד וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי בְּאֲשֶׁר הִסְגַּרְתִּי דָם נָקִי וְהֵם אָמְרוּ
 מֵה־לָּנוּ וְלֹזֶזֶת רָאָה אֵתָּה:
 ה וַיִּשְׁלַף אֶת־הֶכְסֶף בַּהֵיכָל וַיֵּצֵא וַיִּלְךָ וַיִּתְחַנַּק:

י וַיִּקְחוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים אֶת־הֶכְסֶף וַיֹּאמְרוּ לֹא־כֹתוּבָה
 הוּא לְתַתּוֹ אֶל־הָאוֹצָר כִּי־שֹׁכֵר דָּמִים הוּא:
 י וַיִּנְעֲצוּ וַיִּקְנֻוּ בְּכֶסֶף הִנֵּה אֶת־שְׂדֵה הַיּוֹצֵר לְקַבּוּרַת
 גֵּרִים:
 י ב עֲלֶ־בֶן יִקְרָא לְשְׂדֵה הַהוּא שְׂדֵה דָּמִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
 ט אִזּוֹ הוֹקֵם הַדָּבָר אֲשֶׁר נֹאמַר בִּידֵי־הַנְּבִיא לֵאמֹר וַיִּקְחוּ
 אֶת־שְׁלֹשִׁים הֶכְסֶף אָדָר הִיָּקֵר אֲשֶׁר יָקָר מֵעַל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל:
 י וַיִּתְנוּם בְּעַד־שְׂדֵה הַיּוֹצֵר כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתִי אֲדֹנָי:
 י וַיִּשְׁוּעַ עִמָּד לְפָנָי הַפָּחָה וַיִּשְׂאֵל אֹתוֹ הַפָּחָה לֵאמֹר
 הַאֵתָּה הוּא מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ אֵתָּה
 אֲמַרְתָּ:
 י ב וְרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַזִּקְנִים הִבִּיאוּ עָלָיו שְׂטַנְתָּם וְלֹא
 עָנָה אֹתָם דְּבָר:
 י ב וַיֹּאמֶר אֵלָיו פִּילָטוֹס הֲלֹא שָׁמַעְתָּ אֵתָּה עַד־כַּמָּה
 הַכְּבִירוֹ לְעַנּוֹת בְּךָ:
 י ד וְלֹא נָתַן לוֹ מַעֲנָה אֵף לֹא דָבָר אָחִיד עַד אֲשֶׁר־הִיָּה
 לְפָלֵא בְּעֵינֵי הַפָּחָה:
 ט וּבְחַג הִנֵּה הִסְכֵּן הַסְכִּין הַפָּחָה לְשַׁלַּח אָחִיד
 מִהָאֲסִירִים אֲשֶׁר יִבְחָרוּ בּוֹ הָעָם לְחַפְּשֵׁי:
 ט וּבָעֵת הַהִיא הִיָּה לָהֶם אִישׁ אָסִיר נֹדַע לָעָם וְשָׁמוּ
 בַר־אֲבָא:
 י וַיְהִי בַּהֶקְהָלָם וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם פִּילָטוֹס כִּמִּי תִבְחָרוּ
 וַאֲשַׁלְּחֶהוּ לָכֶם בְּבַר־אֲבָא אוֹ כִּישׁוּעַ הַנִּקְרָא מְשִׁיחַ:
 י ב כִּי יָדַע אֲשֶׁר מִקְנֵאתֶם בּוֹ הִסְגִּירְהוּ:
 ט וְגַם־בִּשְׂבַחְתֶּם בְּמִקּוֹם הַמְּשִׁפֵּט שָׁלַחְתֶּה לוֹ אֲשֶׁתּוֹ לֵאמֹר
 אֶל־תִּתְעַרֵּב בְּדָבָר הַצַּדִּיק הַזֶּה כִּי זֶה הַיּוֹם עֲנִיתִי
 בְּחָלוֹם עַד־מָאֵד עַל־אֲדוֹתָיו:
 כ וְרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַזִּקְנִים הִסִּיתוּ אֶת־הַמּוֹן הָעָם לְשַׁאֵל
 לָהֶם אֵת בַר־אֲבָא וְלַהֲשָׁמִיד אֶת־יְשׁוּעַ:
 כ א וַיַּעַן הַפָּחָה וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם אֶת־מִי מִן־הַשָּׁנִים תִּחַפְּצוּ
 וַאֲשַׁלְּחֶהוּ לָכֶם וַיֹּאמְרוּ אֵת בַר־אֲבָא:
 כ ב וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם פִּילָטוֹס וּמֵה־אֲעֲשֶׂה לְיְשׁוּעַ הַנִּקְרָא
 מְשִׁיחַ וַיֹּאמְרוּ כָלָם יִצְלָב:
 כ ג וַיֹּאמֶר וְלָמָּה מֵה־רָעָה עָשָׂה נְהִם הוֹסִיפוּ לְצַעֵק
 וְלֵאמֹר יִצְלָב:
 כ ד וַיֵּרָא פִּילָטוֹס כִּי לֹא־יָכִיל לָהֶם אֵף עוֹד תּוֹסִיף
 הַמַּהוּמָה וַיִּקַּח מִים וַיִּרְחֹץ אֶת־יְדָיו לְעֵינֵי הָעָם
 וַיֹּאמֶר נָקִי אֲנִכִּי מִדָּם הַצַּדִּיק הַזֶּה רְאוּ אֵתָּם:
 כ ה וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם לֵאמֹר דְּמוֹ עָלֵינוּ וְעַל־בְּנֵינוּ:
 כ ו אִזּוֹ שָׁלַח לָהֶם אֵת בַר־אֲבָא וְאֵת יְשׁוּעַ יִסֹּר בְּשׁוֹטִים
 וַיִּתְּנֶהוּ לְהַצְלָב:
 כ ז וַיִּקְחוּ אֲנָשֵׁי צָבָא הַפָּחָה אֶת־יְשׁוּעַ אֶל־חֲצָר הַמְּשִׁפֵּט
 הוּא פְּרָטוֹרִין וַיַּעֲזִקוּ עָלָיו אֵת כָּל־הַגְּדוּד:
 כ ח וַיִּפְשִׁטוּ אֹתוֹ וַיִּלְבִּישׂהוּ מַעִיל אֲרְגָמָן:

כט וַיִּשְׁרְגוּ כְתָר קוֹצִים וַיִּשְׂמֹו עַל-רֵאשׁוֹ וַקְּנֶה בִּימִינוֹ
וַיִּכְרְעוּ לְפָנָיו עַל-בְּרַכְיָהֶם וַיְהִתְלוּ בּוֹ לֵאמֹר יְחִי מֶלֶךְ
הַיְהוּדִים:

ל וַיִּרְקוּ בְּפָנָיו וַיִּקְחוּ אֶת-הַקְּנֶה וַיִּכְהוּ עַל-רֵאשׁוֹ:
לא וַאֲחֵרֵי אֲשֶׁר הִתְלוּ בּוֹ הַפְּשִׁיטוּ אֹתוֹ אֶת-הַמְּעִיל
וַיִּלְבִּישׁוּהוּ אֶת-בְּגָדָיו וַיּוֹלִיכֵהוּ לְצֹלָב אֹתוֹ:
לב וַכְּאֲשֶׁר יֵצְאוּ פָּגְעוּ בְּאִישׁ קוֹרִינִי וַשְּׂמוּ שְׂמֵעוֹן אֹתוֹ
אֲלֵצוּ לְהֵלֶךְ אִתָּם וְלִשְׂאת לוֹ אֶת-צֹלָבוֹ:

לג וַיָּבֵאוּ אֶל-הַמְּקוֹם הַנִּקְרָא גִלְגֹּלְתָא אֲשֶׁר יֹאמֵר מְקוֹם
הַגִּלְגֹּלֶת:
לד וַיִּתְּנוּ-לוֹ זֵיץ מֵהוּל בְּרֵאשׁ לְשֵׁתוֹת וַיִּטְעֵם וְלֹא אָבָה
לְשֵׁתוֹתוֹ:

לה וַיִּצְלָבוּ אֹתוֹ שָׁם וַיִּחַלְקוּ אֶת-בְּגָדָיו וַיַּפִּילוּ עֲלֵיהֶם
גוֹרֵל לְמִלְאֵת אֵת אֲשֶׁר-נִאָּמַר בְּפִי הַנְּבִיא יִחַלְקוּ בְּגָדֵי
לָהֶם וְעַל-לְבוּשֵׁי יַפְּילוּ גוֹרֵל:

לו וַיִּשְׁבוּ וַיִּשְׂמְרוּ אֹתוֹ שְׂמָה:
לז וַיִּשְׂמֹו דָּבָר אֲשֶׁמְתוֹ בְּכַתְּבַת מַעַל לְרֵאשׁוֹ זֶה הוּא
יְשׁוּעַ מֶלֶךְ הַיְהוּדִים:

לח וַאֲחֵרֵי-כֵן נִצְלָבוּ עִמּוֹ שְׁנֵי אַנְשֵׁי-חַמָּס אֶחָד מִימִינוֹ
וְאֶחָד מִשְׂמָאלוֹ:

לט וַהֲעֵבְרִים שָׁם גִּדְפוּ אֹתוֹ וַיִּנְיֵעוּ אַחֲרָיו אֶת-רֵאשָׁם:
מ וַיֹּאמְרוּ אִתָּהּ הוּא הַהֵרֶס אֶת-הַיִּכָּל וְהַבּוֹנֶה אֹתוֹ
בְּשֵׁלֶשֶׁת יָמִים הוֹשִׁיעָה אֶת-נַפְשָׁךְ אִם בְּן-אֱלֹהִים
אִתָּהּ רְדֵה מִן-הָעֵץ:

מא וְכֵן גַּם-שָׁחֲקוּ עָלָיו רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים עִם-הַסּוֹפְרִים
וְהַזִּקְנִים לֵאמֹר:

מב אֶת-אַחֲרֵים הוֹשִׁיעַ וְאֶת-נַפְשׁוֹ לֹא יוּכַל לְהוֹשִׁיעַ
אִם-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא יִרְדֵּ-נָא עִתָּה מִן-הָעֵץ וְנִאָּמְרִין
בּוֹ:

מג בַּטַּח בְּאֱלֹהִים יִצִּילֵהוּ כִּי חָפֵץ בּוֹ כִּי הֲלֹא אָמַר
בְּן-הָאֱלֹהִים אָנִי:

מד וְגַם-אַנְשֵׁי-הַחַמָּס אֲשֶׁר נִצְלָבוּ עִמּוֹ חָרְפוּהוּ כְּמוֹ-כֵן:
מה וַחֲשֹׁךְ כֹּסֶה אֶת-פָּנָיו כָּל-הָאֲרֶץ מִן-הַשָּׁעָה הַשְּׁשִׁית עַד
הַשָּׁעָה הַתְּשִׁיעִית:

מו וּבַשָּׁעָה הַתְּשִׁיעִית צָעַק יְשׁוּעַ בְּקוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר אֱלֹהֵי
אֱלֹהֵי לְמָה שְׁבַקְתָּנִי אֲשֶׁר יֹאמֵר אֱלֹהֵי לְמָה
עֲזַבְתָּנִי:

מז וּמִן-הָעֵמֻדִים שָׁם כְּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ אָמְרוּ הוּא קִרְא
אֶל-אֱלֹהָיו:

מח וַיִּמְהַר אֶחָד מֵהֶם וַיִּרְץ וַיִּקַּח סֶפּוּג אֲשֶׁר מְלֹא חֲמֵץ
וַיִּשְׂמֵהוּ עַל-קִנְיָה וַיִּשְׁקָהוּ:

מט וַיִּתֵּר הָאֲנָשִׁים אָמְרוּ הֲרָךְ וַנִּרְאָה אִם-יָבֵא אֱלֹהָיו
לְהוֹשִׁיעַ לוֹ:

נ וַיְשׁוּעַ הִסִּיף וַיִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל וַיִּפְקֵד אֶת-רוּחוֹ:

נא וַהֲנִיחָ פָּרְכַת הַיִּכָּל נִקְרְעָה לְשָׁנַיִם קָרְעִים מִלְּמַעְלָה
לְמַטָּה אֲרֶץ רַעֲשָׁה וַצּוּרִים הִתְבַּעְּפוּ:

נב וַקְּבָרִים נִפְתְּחוּ וַיִּקְיְצוּ רַבִּים מֵעַצְמוֹת הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר
בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַמָּה:

נג וַיֵּצְאוּ מִקְבָּרֵיהֶם אַחֲרֵי תְּקוּמָתוֹ וַיָּבֵאוּ אֶל-עִיר הַקְּדֹשׁ
וַיִּרְאוּ לְרַבִּים:

נד וְשֵׁר-הַמַּעָה וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֹתוֹ הַשְּׂמָרִים אֶת-יְשׁוּעַ
בְּרֵאוֹתָם אֶת-הַרְעֵשׂ וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר קָרָה חֲרָדוֹ
עַד-מָאֵד וַיֹּאמְרוּ אָכֵן זֶה הָיָה בְּן-אֱלֹהִים:

נה וַנְּשִׂים רַבּוֹת אֲשֶׁר הֵלְכוּ אַחֲרָיו יְשׁוּעַ מִן-הַגִּלְגָּלִיל
לְשָׂרְתוֹ הָיוּ רֵאוֹת אֶת-הַנְּעֻשָׁה שָׁם מִרְחוֹק:

נו וַיִּבְיַעְהֶן הִיתָה מְרִים הַמַּגְדָּלִית וּמְרִים אִם-יִצְעַק וַיּוֹסִי
וְאִם בְּנֵי זָכָדִי:

נז וַהֲיִי כְּעֶרְב וַיָּבֵא אִישׁ עָשִׂיר מִן-הַרְמָתִים וַשְּׂמוּ יוֹסֵף
וְגַם-הוּא הִנֵּה אֶחָד מִתְּלַמִּידָיו יְשׁוּעַ:

נח הוּא כָּא אֶל-פִּילָטוֹס וַיִּשְׂאֵל מִמֶּנּוּ אֶת-גּוֹף יְשׁוּעַ וַיֵּצֵא
פִּילָטוֹס כִּי-יִנְתֵּן לוֹ:

נט וַיִּקַּח יוֹסֵף אֶת-הַגּוֹף וַיַּעֲטֵהוּ בְּחִתְרֵי-כֶד טָהוֹר:

ס וַיִּשְׂמֵהוּ בְּקִבְרֵי חֲדָשׁ אֲשֶׁר חָצַב-לוֹ בְּצוּר וַיִּגַּל אָבֶן
גְּדוֹלָה עַל-פִּי הַקִּבְרֵי וַיִּלָּךְ:

סא וּמְרִים הַמַּגְדָּלִית וּמְרִים הָאֲחֵרֵת הָיוּ יֹשְׁבוֹת שָׁם
מִמּוֹל הַקִּבְרֵי:

סב וַהֲיִי מִמְּחֵרֵת אַחֲרָיו עֶרֶב הַשַּׁבָּת וַיִּקְהָלוּ רֵאשֵׁי
הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים אֶל-פִּילָטוֹס:

סג וַיֹּאמְרוּ אֲדֹנָיֵנוּ זָכְרָנוּ כִּי בְּעוֹדָנוּ חַי אָמַר הַמַּתְעֵבָה
הַזֶּה הוּא מְקַצֵּה שְׁלֹשֶׁת יָמִים אָקוּם:

סד לָכֵן צוּהֵ-נָא לְנַצֵּר אֶת-הַקִּבְרֵי עַד-יוֹם הַשְּׁלִישִׁי
פְּנֵי-יָבֵאוּ תְּלַמִּידָיו בְּלִילָהּ וַיִּגְבְּהוּ וַאֲמְרוּ אֶל-הָעָם
הַגֵּה-קָם מִן-הַמַּתִּים וְרַעְיָה הַמְּרִמָּה הָאֲחֵרָנָה
מִן-הָרֵאשֻׁנָה:

סה וַיֹּאמֵר אֲלֵיהֶם פִּילָטוֹס הֲאֵלֶכְכֶם אַנְשֵׁי מִשְׁמֵר לָכוּ
וְנִצְרוּ כְּאֲשֶׁר תִּדְעוּן:

סז וַלָּכוּ וַיִּצְרוּ אֶת-הַקִּבְרֵי וַיִּחַתְּמוּ אֶת-הָאָבֶן וַיַּעֲמִידוּ
עָלָיו אֶת-הַמִּשְׁמֵר:

פרק כח

א וַהֲיִי אַחַר הַשַּׁבָּת לְפָנוֹת-בֶּקֶר בְּאֶחָד-בַּשַּׁבָּת וַתָּבֵא
מְרִים הַמַּגְדָּלִית וּמְרִים הָאֲחֵרֵת לְרֵאוֹת אֶת-הַקִּבְרֵי:

ב וַהֲיִי רַעֲשׂ גְּדוֹל כִּי-מִלְאָךְ יִהְיֶה יָרֵד מִן-הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא
וַיִּגַּל אֶת-הָאָבֶן מִן-הַפֶּתַח וַיִּשָּׁב עָלֶיהָ:

ג וּמְרִאָהוּ בְּכַרְק וּלְבוּשׁוֹ לָכֵן כְּשֶׁלֶג:
ד וּמֵאִמָּתוֹ אַנְשֵׁי הַמִּשְׁמֵר נִבְהָלוּ וַהֲיִי כַּמַּתִּים:

ה וַיַּעַן הַמִּלְאָךְ וַיֹּאמֵר אֶל-הַנְּשִׂים אֶל-תִּירְאֵן הֵן יִדְעֵתִי
כִּי אֶת-יְשׁוּעַ הַנִּצְלָב תִּבְקַשְׁנָה:

ו איננו פה כי הוא קם כאֲשֶׁר אָמַר בְּאֵנָה וּרְאֵינָה
 אֶת־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר שָׁכַב־שָׁם הָאָדוֹן :
 ז ומהֲרִתָּן אֶל־תְּלַמִּידָיו וְאִמְרִיתֶן כִּי הוּא קָם מִן־הַמֵּתִים
 וְהִנֵּה הוּא הוֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם הַגְּלִילָה וְשָׁם תִּרְאוּ אֹתוֹ הִנֵּה
 אִמְרִיתִי לָכֵן :
 ח וּתְצַאנָה כְּרֹגַע מִן־הַקָּבֶר בִּירְאָה וּבְשֹׁשׁוֹן רַב וּתְרַצְנָה
 לְהַגִּיד לְתַלְמִידָיו :
 ט הִנֵּה הַלְכוֹת לְסַפֵּר אֶל־תְּלַמִּידָיו וַיִּרְא אֲלֵיהֶן יְשׁוּעַ
 וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם וּתְגַשְׁנָה וּתֵאחֲזַנָּה כְּרַגְלָיו וּתְשַׁתְּחֹנְיָן
 לו :
 י וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶן יְשׁוּעַ אֶל־תִּירְאנָה לִכְנֹה הַגְּדֻנָה לְאַחִי
 כִּי יֵלְכוּ הַגְּלִילָה וְשָׁם יִרְאוּנִי :
 יא וַיְהִי בְּלִכְתָּן וְהִנֵּה אַנְשִׁים מֵאַנְשֵׁי הַמַּשְׁמֵר בָּאוּ הַעִירָה
 וַיִּגִּידוּ לְרֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים אֶת־כָּל אֲשֶׁר קָרָה :
 יב וַיִּקְהֲלוּ עִם־הַזִּקְנִים וַיִּזְעַצּוּ וַיִּתְּנוּ־כֶסֶף רַב אֶל־אַנְשֵׁי
 הַצָּבָא לֵאמֹר :
 יג אִמְרוּ כִּי־בָאוּ תְלַמִּידָיו לְיָלָה וַיִּגְנְבֵהוּ בְּעוֹד אֲנַחְנוּ
 יֹשְׁנִים :
 יד וְכִי־יִשְׁמַע הַדָּבָר לְאַזְנֵי הַפְּתָח אֲנַחְנוּ נִדְבָר עַל־לְבוֹ
 וְהִינּוּ לְמַגֵּן לְכֶם מִכָּל־רָע :
 טו וַיִּקְחוּ אֶת־הַכֶּסֶף וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר שָׁמוּ בְּפִיהֶם
 וְהִשְׁמוּעָה הַזֹּאת יֵצֵאָה בֵּין הַיהוּדִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה :
 טז וַיֵּאחֲזֵד עֲשָׂר הַתְּלַמִּידִים הֵלְכוּ הַגְּלִילָה אֶל־הַהָר הַהוּא
 אֲשֶׁר יַעַד לָהֶם יְשׁוּעַ :
 יז וַיְהִי כִּרְאוֹתָם אֹתוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ־לוֹ וַיֵּשׂ מֵהֶם פָּסְחוּ
 עַל־שְׁתֵּי סַעֲפִים :
 יח וַיִּגַּשׂ יְשׁוּעַ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר גַּתְּנִי־לִי כָל־מַמְשָׁל
 בְּשָׂמַיִם וּבְאָרֶץ :
 טט לָכוּ אֶל־כָּל־הָעַמִּים לְהוֹרֹתָם וְלַעֲשֹׂתָם לִי לְתַלְמִידִים
 וּלְטַבֵּל אֹתָם בְּשֵׁם הָאֵב וְהַבֵּן וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ :
 כ וְלַמְדֹתָם אֹתָם לְשִׁמֹּר אֶת־כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתְכֶם וְהִנֵּה
 אֲנִי אֹהֵיָה עִמָּכֶם עַד־אַחֲרֵית הַשָּׁנִים לַעֲת קֵץ הָעוֹלָם
 אָמֵן :

Mark

הַבְּשׂוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי מַרְקוֹס

פּרָק א

א תחלת הבשורה לשוע המשיח בן-האֱלֹהִים:
 ב כפתוב בדברי הנביאים הנני שלח מלאכי לפניך
 ופנה-דרךך לפניך:
 ג קול קורא במדבר פנו דרך? הנה ישרו מסלותיו:
 ד ויבא יוחנן לטבל במדבר והוא קרא אל-העם לשוב
 מדרךם ולהטבל לסליחת עונם:
 ה ויצאו אליו כל-ארץ יהודה וכל-ישבי ירושלים
 ויטבלו על-ידו בתוף הזרזן בהתנדוּתם
 אֶת-חטאתיהם:
 ו ויוחנן לבושו שער גמלים ואזור עור אזור במתניו
 ומאכלו חגבים ודבש מצער:
 ז ויקרא לאמר הנה חסין ממני בא אחרי אשר קל-עריך
 אני מפרע לפניו להתיר שרוף נעליו:
 ח אני מטבל אתכם במים אך הוא יטבל אתכם
 ברוח-הקדש:
 ט ויהי בימים ההם ויבא ישוע מנצרת מן-הגליל ויטבל
 על-יד יוחנן בירדן:
 י והוא אף-עלה עלה מן-המים וירא והנה נפתחו
 השמים והרוח ירדה עליו בדמות יונה:
 יא ויהי קול מן-השמים אתה הוא בני ידדי בך רצתה
 נפשי:
 יב ואחרי-כן נשאו הרוח וינחהו במדבר:
 יג ויהי במדבר ארבעים יום עם-חית השדה וינסהו
 השטן ומלאכי אֱלֹהִים שרתהו:
 יד ואחרי אשר הסגר יוחנן בא ישוע הגלילה ויקרא
 אֶת-בְּשׂוּרַת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
 טו ויאמר הנה מלאו הימים ומלכות האֱלֹהִים קרבה
 לבא שובו מדרכיכם והאמינו בבשורה:
 טז ויהי בלכתו על-שפת ים-הגליל וירא אֶת-שְׁמַעוֹן
 וְאֶת-אַנְדֵרָי אֶחָי שְׁמַעוֹן פֶּרְשִׁים מַכְמֶרֶת עַל-פְּנֵי הַיָּם
 כִּי דִבְּרִים הָיוּ:
 יז ויאמר אליהם ישוע לכו אחרי ואעשה אתכם לדגי
 אדם:
 יח ויעזבו אֶת-מַכְמְרוֹתָם כָּרְגַע וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו:
 יט ויעבר מעט-מזער וירא אֶת-יַעֲקֹב בֶּן-זֵבֵדִי
 וְאֶת-יוֹחָנָן אֶחָיו וְגַם-הֵם בָּאֲנִיָּה מִתְקַנִּים מַכְמְרוֹת:

כ ויקרא אליהם פתאם ויעזבו אֶת-זֵבֵדִי אֲבִיהֶם בָּאֲנִיָּה
 עִם-הַפְּעֻלִים הַשְּׂכִירִים וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו:
 כא ויבאו אל-כפר-נחום ויחש לבא ביום השבת
 אל-בית-הכנסת וילמד שמה:
 כב ויתמהו על-תורתו כי ידע ללמדם כאיש אשר שלטון
 בידו ולא פסופרים:
 כג ושם נמצא איש בבית-הכנסת אשר דבק בו רוח
 טמאה ויצעק לאמר:
 כד הוי ישוע הנצרי מה-לנו ולך האם להשמידנו באת
 הלא ידעתיה מי אתה קדוש האֱלֹהִים:
 כה ויגער-בו ישוע לאמר דם וצא ממנו:
 כו ויטרף אתו רוח הטמאה ויצעק צעקה גדלה
 ואחרי-כן יצא ממנו:
 כז וישתאו כלם ויתמהו איש אל-אחיו לאמר מה-זאת
 מה-תורה חדשה אתו פי גם-אֶת-הַרוּחוֹת הַטְּמָאוֹת
 הוא מצנה בעוזו והן שמעות בקלו:
 כח ושמעו יצא עד-מהרה בכל-הכפר ומסביב לגליל:
 כט ויצאו מבית-הכנסת ויבאו ביתה שמעון ואנדרי
 ועמהם גם-יעקב ויוחנן:
 ל וחתנת שמעון שכבה חולת-קדחת וכבאו ספרו לו
 על-דבר מחלתה:
 לא ויגש ויחזק בידה ויקימה והקדחת רפתה ממנה
 ותקם ותשרת אתם:
 לב ויהי בערב אחרי בוא השמש ויבאו אליו את
 כל-החולים ואת אשר רעה מבעתם:
 לג וכל-יושבי העיר נאספו יחדו פתח הבית:
 לד וירפא רבים מהם אשר חלו בתחלאים שונים ורוחות
 רעות רבות גרש ולא-נתן לרוחות הרעות לדבר דבר
 כי ידעו מי הוא:
 לה וישכם ממחרת טרם עלה השחר ויצא ויפגע במקום
 חרב ויתפלל שמה:
 לו ושמעון והאנשים אשר אתו חרדו אחריו:
 לז וימצאהו ויאמרו אליו הנה כלם מבקשים פניך:
 לח ויאמר אליהם לכו ונסוכה מזה אל-ערי הפרזות
 הקרבות לנו וקראתי גם-שמה כי על-כן יצאתי
 מביתי:
 לט ויסר אל-בתי-הכנסת בכל-הגליל ויקרא שם ויגרש
 אֶת-הַשְּׂדִים:

י' וַיֹּסֶף וַיֵּצֵא אֶל־שֹׁפֵת הַיָּם וְכָל־הָעָם בָּאוּ אֵלָיו וַיִּשֶׂם אֶת־תּוֹרָתוֹ לַפְּנִיָּהֶם:

י"ד כָּאֲשֶׁר עָבַר מִשָּׁם רָאָה אֶת־לוֹי בֶן־חֲלֹפִי יֹשֵׁב בְּבֵית הַמִּכְסִּים וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵךְ אַחֲרַי וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו:

טו וַיְהִי בְשֹׁכְתוֹ עַל־הַלְּחָם בְּבֵיתוֹ וַיֵּשְׁבוּ מוֹכְסִים וְחֹטְאִים רַבִּים עִם־יִשׁוּעַ וְתַלְמִידָיו כִּי רַבִּים הָיוּ אֲשֶׁר הִלְכוּ אַחֲרָיו:

טז וַיֵּרְאוּ הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים כִּי הוּא אָכַל עִם־הַחֹטְאִים וְהַמּוֹכְסִים וַיֹּאמְרוּ אֶל־תַּלְמִידָיו מַדּוּעַ הוּא אָכַל וְשָׂתָה עִם־הַמּוֹכְסִים וְהַחֹטְאִים:

י"ז וַיִּשְׁמַע יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַחֹזְקִים אֵין לָהֶם דָּבָר עִם־הַרְפָּא כִּי אִם־הַחּוֹלִים לֹא־בָאתִי לְקַרְא לְצַדִּיקִים לָבֹא אֵלַי כִּי אִם־לְחֹטְאִים לְתִשׁוּבָה:

י"ח וְתַלְמִידֵי יוֹחָנָן וְהַפְּרוּשִׁים אֲשֶׁר עָנוּ בְּצוֹם נִפְשָׁם בָּאוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עַל־מָה תַלְמִידֵי יוֹחָנָן וְהַפְּרוּשִׁים צָמִים וְתַלְמִידֶיךָ לֹא יִצְמוּ:

י"ט וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ הֲכִי יִצְמוּ בְּנֵי הַחַתָּנָה בְּעוֹד הַחַתָּן עִמָּהֶם כָּל־עוֹד אֲשֶׁר הַחַתָּן בָּתוֹכֶם לֹא יוֹכְלוּ לְצוֹם:

כ' הֲנָה יָמִים בָּאִים וְלֶקַח מֵהֶם הַחַתָּן וְאָז יִצְמוּ בְּיָמִים הָהֵם:

כ"א וְאֵין־תִּפְרִים טָלָאָה חֲדָשָׁה עַל־שִׁמְלָה בְּלָה פֶּן־הִטְלָאָה הַחֲדָשָׁה בְּמַלְאָתָהּ תִּגְרַע מִן־הַשִּׁמְלָה הַבְּלָה וְתוֹסִיף עַל־קְרָעֶיהָ:

כ"ב וְתִירוּשׁ לֹא יִתֵּן בְּנֵאדוֹת בָּלִים פֶּן־יִבְקַע הַתִּירוּשׁ אֶת־הַנֵּאדוֹת וְנִשְׁפַף הַיַּיִן וְהַנֵּאדוֹת יִכְלִיוּ אַכָּל תִּירוּשׁ יִתֵּן בְּנֵאדוֹת חֲדָשִׁים:

כ"ג וַיְהִי הַיּוֹם וַיֵּלֶךְ בְּשׂוּדָה קָמָה בְּשַׁבָּת וְתַלְמִידָיו בְּעִשׂוֹתָם דְּרָכָם שָׁם הִחְלוּ לְקַטֵּף מְלִילוֹת בִּיְדָם:

כ"ד וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַפְּרוּשִׁים רָאָה מַדּוּעַ הֵם עֹשִׂים אֵת אֲשֶׁר־לֹא יַעֲשֶׂה בְּשַׁבָּת:

כ"ה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלֹא קִרְאתֶם אֶת־אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד בְּהִיּוֹתוֹ בְּחֶסֶד וּבְכַפֵּץ הוּא נָאֵלָה אֲשֶׁר אִתּוֹ:

כ"ו אֲשֶׁר בָּא אֶל־בֵּית הָאֱלֹהִים בִּימֵי אַבְיָתָר הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיֵּאכַל אֶת־לֶחֶם הַפָּנִים וַיִּתֵּן גַּם־לְאֹנְשָׁיו אֲשֶׁר עַל־פִּי הַתּוֹרָה לֹא יֵאכַל בְּלֹתֵי אִם־הַכֹּהֲנִים לְבָכֶם:

כ"ז וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵן הַשַּׁבָּת הוֹכֵן בְּעִבּוּר הָאֲדָם וְלֹא הָאֲדָם בְּעִבּוּר הַשַּׁבָּת:

כ"ח עַל־כֵּן בֶּן־הָאֲדָם גַּם־אֲדוֹן הַשַּׁבָּת הוּא:

פרק ג

א' וַיֹּסֶף וַיָּבֵא אֶל־בֵּית־הַכְּנֶסֶת וְשָׁם־אִישׁ אֲשֶׁר יָדוּ יָבִישָׁה:

ב' וַיָּבֵא אֵלָיו אִישׁ מִצָּרַע וַיִּתְחַנֵּן וַיִּכְרַע לְפָנָיו וַיֹּאמֶר אִם־חַפֵּץ אַתָּה הֲלֹא תוּכַל לְטַהֲרֵנִי:

ג' וַיִּרְחַם עָלָיו וַיִּשׁוּעַ וַיּוֹשֻׁט אֶת־יָדוֹ וַיַּגַּע־בוּ וַיֹּאמֶר חַפֵּץ אָנִי וַיְטַהֵר:

ד' עוֹד הַדָּבָר בְּפִיו וְהַצָּרַעַת סָרָה מִבְּשָׂרוֹ כְּרָגַע וַיְטַהֵר: מ"ג וַיַּעַד־בוּ וַיִּשְׁלַחְהוּ מֵעַל־פְּנָיו:

ה' לֹאמֹר רָאָה אֶל־תַּגְּדוֹ לְאִישׁ דָּבָר כִּק־לֵךְ וְהִרְאָה לְעֵינָי הַכֹּהֵן וְהִקְרַב אֶת־הַקֶּרֶבָן עַל־טַהֲרָתְךָ כָּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה לְעַדוֹת לָהֶם:

ו' וַיְהִי כִּצְאָתוֹ וַיְחַל לְהִגִּיד וַיְהִי־שָׁמִיעַ אֶת־הַדָּבָר בְּרַבִּים עַד אֲשֶׁר לֹא־כָּל עוֹד יֵשׁוּעַ לְבֹא כְּעִיר בְּגָלוּי כִּי אִם־הַתְּגוּרָר בַּחוּץ בְּצִיָּה וְעַרְבָּה וַיָּבֵאוּ אֵלָיו מִכָּל־עָבָר וּפְנָה:

פרק ב

א' וַיְהִי מִיָּמִים וַיָּשָׁב אֶל־כְּפָר־נַחוּם וְהַקּוֹל נִשְׁמַע לֹאמֹר הֲנָה הוּא יֹשֵׁב בְּבֵית:

ב' וַיִּקְהָלוּ אֵלָיו רַבִּים מִהֵרָה עַד־אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂאָ אִתָּם הַמָּקוֹם לְעַמֵּד יַחַדוֹ אֶף־לְנִכְחַ הַפֶּתַח מַחוּץ וַיִּדְבַּר אֲלֵיהֶם אֶת־דְּבָרָיו:

ג' וַיָּבֵאוּ אֵלָיו אַנְשִׁים מִבִּיאֵי אִישׁ נָכָה עֲצָמוֹת וְאֶרְבָּעָה נְשָׂאִים אִתּוֹ:

ד' וְכֹאֲשֶׁר לֹא יָכְלוּ לְגַשֵּׁת אֵלָיו מֵרַב הָעָם הִסִּירוּ אֶת־הַגָּג מֵעַל־הַבַּיִת אֲשֶׁר הוּא יֹשֵׁב בּוֹ וַיּוֹרִידוּ דָרָךְ שָׁם אֶת־הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר נָכָה הָעֲצָמוֹת שָׁכַב עָלָיו:

ה' כִּרְאוֹת יֵשׁוּעַ אֶת־אַמוֹנָתָם וַיֹּאמֶר אֶל־נָכָה הָעֲצָמוֹת בְּנֵי נִסְלֹחוֹ־לֶךְ חֹטְאֵתֶיךָ:

ו' וְאַנְשִׁים מִן־הַסּוֹפְרִים יָשְׁבוּ שָׁם מְדַבְּרִים אֶל־לִבָּם לֹאמֹר:

ז' לָמָּה מְדַבְּרִים גְּדוּפִים כָּאֵלָה מִי יוּכַל לְסַלֵּחַ חֹטְאִים בְּלֹתֵי הָאֱלֹהִים לְבַדּוֹ:

ח' וְעַד־מַהֲרָה יָדַע יֵשׁוּעַ בְּרוּחוֹ כִּי־כֵן חָשְׁבוּ בְּלִבָּם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָמָּה־זֶּה תִּהְיוּ כֹזְאֵת בְּלִבְכֶם:

ט' כִּי מָה נֶקַל אִם־לֹאמֹר אֶל־נָכָה הָעֲצָמוֹת נִסְלֹחוֹ־לֶךְ חֹטְאֵתֶיךָ אוֹ לֹאמֹר קוּם שָׂא אֶת־מִשְׁכְּבְךָ וְהִתְהַלֵּךְ:

י' אֵךְ לְמַעַן תִּדְעוּן כִּי יֵשׁ רִשְׁיוֹן לְבֶן־הָאֲדָם בְּאֶרֶץ לְסַלֵּחַ חֹטְאִים אֲזִי אֹמֵר אֶל־נָכָה הָעֲצָמוֹת:

יא' הֲנָה אָנִי אֹמֵר לֶךְ קוּם שָׂא אֶת־מִשְׁכְּבְךָ וְלֶךְ־לֶךְ אֶל־בֵּיתֶךָ:

יב' וַיִּמְהַר וַיִּקַּם וַיִּשְׂא אֶת־מִשְׁכְּבוֹ וַיֵּצֵא לְעֵינָי כָּלָם וּפְלָצוֹת אַחֲזָה אֶת־פְּלָם וַיִּתְּנוּ כְבוֹד לְאֱלֹהִים לֹאמֹר מַעוֹלָם לֹא־רָאִינוּ כֹזְאֵת:

ב והם אָרְבוּ לוֹ אִם-יִרְפְּאוּהוּ בַשַּׁבָּת לְמַעַן תִּמְצָא יָדָם לְשִׁטְנוֹ:
 ג וַיֹּאמֶר אֶל-הָאִישׁ אֲשֶׁר יָדוֹ יָבִישָׁה קוּם וְעַמֵּד בְּתוֹךְ הַקֶּהֱלִ:
 ד אַז אָמַר אֲלֵיהֶם הֲכִי כַדָּת לְהִיטִיב בַּשַּׁבָּת אוֹ לְהַרְע לְהִצִּיל נַפְשׁ אוֹ לְשַׁחֲתָהּ וַיַּחְרִישׁוּ:
 ה וַיִּשְׁקֹף אֲלֵיהֶם מִסְבִּיב בְּפָנִים זַעֲפִים כִּי מֵר-לוֹ מֵאֵד מִקְשֵׁי לֶבָם וַיֹּאמֶר אֶל-הָאִישׁ הֵהוּא הוֹשֵׁט אֶת-יָדָךְ וַיִּשָּׁט אֹתָהּ וַתָּשָׁב יָדוֹ לְאֵיתָנָה כַּאֲחֶרֶת:
 ו וְהַפְּרוֹשִׁים יָצְאוּ וַיַּחֲשִׁישׁוּ לְהַנְעִץ עִם-אֲנָשֵׁי הוֹרְדוֹס בַּמָּה לְהַשְׁחִיתוֹ:
 ז וַיִּפֶן יִשׁוּעַ וַיַּעֲבֵר מִשָּׁם עִם-תַּלְמִידָיו דֶּרֶךְ הַיָּם וְהַמּוֹן עִם-רַב הֶלְכוֹ אַחֲרָיו מִן-הַגְּלִיל וּמִן-יְהוּדָה:
 ח וּמִירוּשָׁלַיִם וּמֵאֲדוֹם וּמֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וּמִסְבִּיבוֹת צוֹר וַצִּידוֹן קֶהֱל גְּדוֹל בָּאוּ אֵלָיו כִּי שָׁמְעוּ אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה:
 ט וַיֹּאמֶר אֶל-תַּלְמִידָיו לְהֵכֵן-לוֹ אֲנִיָּה קִטְנָה מִפְּנֵי הַמּוֹן הָעַם לְבִלְתִּי יִדְחֲקוּן אֹתוֹ:
 י כִּי הֵעֲלָה אַרְכָּה לְרַבִּים עַד-אֲשֶׁר הִתְמַלְאוּ עֲלָיו כָּל-הַמְּגֻנְעִים בְּרָצוֹתָם לְגֹעַע בּוֹ:
 יא וְאֵלָה אֲשֶׁר רוּחַ טַמְאָה בָּם בְּרָאוּתָם אֹתוֹ נָפְלוּ לְפָנָיו וַיִּצְעֲקוּ לֵאמֹר אַתָּה הוּא בֶן-הָאֱלֹהִים:
 יב וְהוּא גָעַר גָּעַר בָּם לְבִלְתִּי יוֹדִיעוּ מִי הוּא:
 יג וַיַּעַל אֶל-הַקֶּהֱל וַיִּקְרָא אֶל-אֵלָה אֲשֶׁר חָפֵץ בָּם וַיִּבְאוּ אֵלָיו:
 יד וַיִּפְקֹד שְׁנַיִם עָשָׂר אַנְשִׁים לְהִיּוֹת אֲצִלוֹ וְלִקְרֹא אֶת-בְּשׂוֹרְתוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר יִשְׁלַחֵם:
 טו וַכַּח נָתַן בְּיָדָם לְרַפָּא אֶת-הַתַּחֲלָאִים לְגַרְשׁ רוּחוֹת רְעוֹת:
 טז וַיִּכְנֶה אֶת-שִׁמְעוֹן בְּשֵׁם פֶּטְרוֹס:
 יז וְאֶת-יַעֲקֹב בֶּן-זְבֻדִי וְאֶת-יוֹחָנָן אַחֵי יַעֲקֹב כִּנְיָ בְּשֵׁם בְּנֵי-רַעַם:
 יח וְאֶת-אַנְדְּרִי וְאֶת-פִּילְפוֹס וְאֶת-בְּרֹת-תַּלְמִי וְאֶת-מַתְתִּיָּהוּ וְאֶת-תּוֹמָא וְאֶת-יַעֲקֹב בֶּן-חֲלֹפִי וְאֶת-תַּדִּי וְאֶת-שִׁמְעוֹן הַכְּנַעֲנִי:
 יט וְאֶת-יְהוּדָה אִישׁ-קְרִיּוֹת הוּא הַמַּסְגִּיר אֹתוֹ וַיִּבֹא הַבֵּיתָה:
 כ וְהַמּוֹן הָעַם נִקְבְּצוּ שָׁם לְרַב עַד כִּי-לֹא יָכֹלוּ לְאַכֹּל-לֶחֶם:
 כא וַכֹּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ בְנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ יָצְאוּ לְהַחֲזִיק בּוֹ כִּי אָמְרוּ סוֹר טַעְמוֹ:
 כב וְהַסּוֹפְרִים אֲשֶׁר יָרְדוּ מִירוּשָׁלַיִם אָמְרוּ כִּי בַעַל-זָבוּב דָּבַק בּוֹ וְכִי עַל-יְדֵי שׂוֹרֵה-שָׂדִים הוּא מְגַרֵּשׁ אֶת-הַשָּׂדִים:

כג וַיִּקְרָא אֲלֵיהֶם לְבֹא אֵלָיו וַיִּפְתַּח בְּמִשְׁל פִּיו לֵאמֹר אֵיךְ יוֹכֵל הַשֵּׁטֶן לְגַרֵּשׁ אֶת-הַשֵּׁטֶן:
 כד הֲלֹא מִמְּלֶכָה הַנְּפִלְגָה עַל-נַפְשָׁהּ הַמְּמַלְכָה הִיא לֹא תִקּוּם:
 כה וּבֵית הַנְּפִלְגַל עַל-נַפְשׁוֹ הַבֵּית הֵהוּא לֹא-יִוְכַל לְקוּם:
 כו וְאִם-הַשֵּׁטֶן קָם עַל-נַפְשׁוֹ כִּי נִפְלְגָה רוּחוֹ לֹא-יִוְכַל קוּם כִּי בָּא עַד-קִצּוֹ:
 כז לֹא יוֹכֵל אִישׁ לְבֹא בֵית הַגְּבוּר וְלִשְׁלַל אֶת-כְּלָיו אִם-לֹא יֵאָסֵר אֶת-הַגְּבוּר רֵאשֵׁנָה וְאַחֵר יִשְׁלַל אֹת אֲשֶׁר בְּבֵיתוֹ:
 כח אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לְכֶם הֵן יֵשׁ סְלִיחָה לְכַנִּי אֲדָם עַל-כָּל-עֲוֹנוֹתָם וְגַדְפָתָם אֲשֶׁר יִגְדַּפוּן:
 כט אֶפְס הַמְּגַדֵּף אֶת-רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לֹא תִהְיֶה-לוֹ סְלִיחָה עַד-יַעַד כִּי יִנָּתֵן לְמִשְׁפָּט בְּפִלְלִים לְעוֹלָמִי עוֹלָמִים:
 ל כִּי-הֵם אָמְרוּ רוּחַ טַמְאָה דְּבָקָה בּוֹ:
 לא וַיִּבְאוּ אִמּוֹ וְאַחֲיוֹ וַיַּעֲמְדוּ מִחוּץ וַיִּשְׁלַחוּ אֵלָיו לְצִאת אֲלֵיהֶם:
 לב וְעַם-רַב אֲשֶׁר יָשְׁבוּ סְבִיב לוֹ אָמְרוּ אֵלָיו הֵנָּה אִמְךָ וְאַחֲיֶךָ מִחוּץ מִבְּקָשִׁים לְרֵאוּתָךְ:
 לג וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי אִמִּי וּמִי אָחִי:
 לד וַיַּבֵּט כַּה נִכְה אֶל-הַיִּשְׁבִּים סְבִיב לוֹ וַיֹּאמֶר הֵנָּה אִמִּי וְאַחִי:
 לה כִּי אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה רְצוֹן הָאֱלֹהִים הוּא אָחִי וְאַחֲתִי וְאִמִּי:

פרק ד

א וַיֵּשֶׁב וַיַּחֲל לְלַמֵּד עוֹד הַפַּעַם עַל-שַׁפַּת הַיָּם וְהַמּוֹן עִם-רַב נִקְהְלוּ אֵלָיו עַד אֲשֶׁר-יָרַד וַיֵּשֶׁב בְּאֲנִיָּה בְּתוֹךְ הַיָּם וְכָל-הָעַם עִמָּדִים עַל-הַחוּף בִּיבִישָׁה:
 ב וַיֹּאֲלֶם דְּבָרִים רַבִּים בְּמִשְׁלָיו וַיִּשְׁף אֲלֵיהֶם לְקַחוּ:
 ג הַאֲזִינוּ לְאִמְרֵי-פִי הֵנָּה הַזֵּרַע יִצָּא לְזֶרַע:
 ד וַיְהִי בְזֶרְעוֹ וַיִּפְזֵר מִן-הַזֵּרַע עַל-יַד הַדֶּרֶךְ וַיִּבְא עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיֵּאכְלֵנוּ:
 ה וַיֵּשׁ מִן-הַזֵּרַע אֲשֶׁר נָפַל עַל-אֲדָמַת סָלַע וְלֹא הָיָה שָׁם דֵּי עֵפֶר וַיִּמְהַר לְצִמְחַת מִבְּלִי אֲשֶׁר הָיָה לוֹ עִמְק אֲדָמָה:
 ו וַיְהִי כְּזֹרֵחַ הַשָּׁמֶשׁ וַיִּצְרַב וַיִּיבֹשׁ כִּי לֹא הָיָה-לוֹ שָׂרֵשׁ לְמַטָּה:
 ז וַיֵּשׁ אֲשֶׁר נָפַל אֶל-הַקִּצְצִים וַיַּעֲלוּ הַקִּצְצִים וַיִּבְלַעְהוּ וְלֹא עָשָׂה תְּבוּאָה:
 ח וַיֵּשׁ אֲשֶׁר נָפַל עַל-חֲלֻקָה טוֹבָה וַיּוֹצֵא פְרִי תְּבוּאָה הַלֵּךְ הַלּוֹךְ וְרַב עַד אֲשֶׁר-עָשָׂה שְׁלֵשִׁים שְׁעָרִים וְשָׁשִׁים שְׁעָרִים וּמֵאָה שְׁעָרִים:
 ט וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי אֲשֶׁר אֲזַנְיָם לוֹ לְשִׁמְעַע יִשְׁמַע:

וַיְהִי בְשִׁבְתּוֹ לְבָדּוֹ וַיָּבֵאוּ אֵלָהּ אֲשֶׁר דִּבְּקוּ בּוֹ
עַם-שְׁנַיִם הַעֲשָׂר וַיִּשְׁאַלְהוּ עַל-דְּבַר מִשְׁלֵיו׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכֵם נָתַן לְדַעַת רְזִי מַלְכוּת הָאֱלֹהִים
וְאֵלֶּה אֲשֶׁר מִבְּחוּץ רַק מִשְׁלִים יִשְׁמְעוּ בְּכַל׃
לְמַעַן רָאוּ וַיֵּרְאוּ וְלֹא יִדְעוּ וְשָׁמְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלֹא יִכְיִנוּ
פֶּן-יִשׁוּבוּ וְנִסְלַח לָהֶם׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִם-הִמְשַׁל הִזָּה לֹא הִבִּינוּתֶם אִיךָ
תִּבְיִנוּ שְׂאֵר הַמְּשָׁלִים׃
הַזֵּרַע הַלֵּא הוּא הַזֵּרַע אֶת-דְּבַר הַמַּלְכוּת׃
וְאֲשֶׁר עַל-יַד הַדְּרָךְ הֵם אֵלֶּה אֲשֶׁר יִקְבְּלוּ אֶת-הַזֵּרַע
בְּשִׂמְעֵם אֶת-אֲשֶׁר נֹאמַר לָהֶם אִךָ הַשִּׁטָּן יַחִישׁ לְבוֹא
וְנִשְׂאָ אֶת-הַזֵּרַע הַזֵּרוּעַ בָּם׃
וְכֵן הַזֵּרַע הַזֵּרוּעַ עַל-חֲלֻקַּת סֹלַע הֵם אֵלֶּה אֲשֶׁר יִמְהָרוּ
לְשִׁמְעַת אֶת-דְּבַר הַמַּלְכוּת בְּשִׂמְחָה׃
אֶפְסֹ כִּי־אֵין לָהֶם שְׂרָשׁ בְּנִפְשָׁם וְרַק כִּמְעֵט רַגַע
יַעֲמִדוּ וַאֲחֵר־יִכְנֹן כִּי תִקְרָה כָּל-צָרָה וְרָדְפוּ אַתֶּם
עַל-דְּבַר אַמוּנַתְם יִפְשְׁלוּ כִּרְגַע׃
וְהַזֵּרַע הַזֵּרוּעַ אֶל-הַקְּצִים הֵם אֵלֶּה אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ
דְּבַר-הַמַּלְכוּת׃
וְדֹאגוֹת הָעוֹלָם הִזָּה וְנִכְלֵי הָעֵשֶׂר וְחַפְצֵים אַחֲרֵים
בָּאִים וּמְבַלְעִים אֶת-הַדְּבַר וְלֹא יַעֲשֶׂה-צִמְחָה׃
וְהַזֵּרַע הַזֵּרוּעַ בְּחֻלְקָה הַטּוֹבָה הֵם הַשְּׂמֻעִים
אֶת-הַדְּבַר וַיִּצְפְּנֵהוּ עַד אֲשֶׁר-יִגְוֹב תְּנוּבָה שְׁלֹשִׁים
שָׁעָרִים וְשִׁשִׁים שָׁעָרִים וּמֵאָה שָׁעָרִים׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַיּוֹבָא הַגֵּר לְשִׁימוּ תַחַת הָאֵיפָה אוֹ
תַחַת הַמִּטָּה וְלֹא לְהַעֲלֹתוֹ אֶל-הַמְּנוּרָה׃
כִּי אֵין-דְּבַר נְעֻלָּם אֲשֶׁר לֹא-יִגְלֶה וְאֵין נִסְתָּר אֲשֶׁר-לֹא
יִצָּא לְאוֹר׃
כִּי אֲשֶׁר אֲזַנִּים לוֹ לְשִׁמְעַת יִשְׁמְעַת׃
כִּי־יֹאמֶר אֲלֵיהֶם שִׁימוּ לְבַבְכֶם לְאֲשֶׁר אַתֶּם שְׂמֻעִים
בְּמַדָּה אֲשֶׁר אַתֶּם תְּמַדּוּ בָּהּ יִמַד לָכֵם גַּם-אַתֶּם וְעוֹד
יִתֵּן לָכֶם נִסְפּוֹת׃
כִּי כִי מִי אֲשֶׁר יִשְׁלֹו יִתֵּן לוֹ עוֹד וּמִי אֲשֶׁר אֵין-לוֹ יִקַּח
מִמֶּנּוּ גַם אֲשֶׁר יִשְׁלֹו׃
כִּי־יֹאמֶר עוֹד נִמְשָׁלָה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים כְּאִישׁ הַשֵּׁת זֵרַע
בְּאֶרֶץ׃
וְהִלָּךְ-לוֹ לִישׁוֹן וְקָם לִלְלָה נְיוֹם וְהַזֵּרַע יִצְמַח וַיִּגְדֵּל
אִךָ אֵיכָה נַעֲשֶׂתָה כְּזֹאת הוּא לֹא יִדְעַת׃
כִּי הָאֶרֶץ תּוֹצִיא צִמְחָה מֵאֲלֵיהָ אֶת-הַקְּנֵה רֹאשָׁנָה
אַחֲרֵי-כֵן אֶת-הַשְּׂבֻלָּת וְאַחֲרֵי-כֵן אֶת-הַחֹטָה בְּשִׁבְלַת
הַמְּלָאָה׃
כִּי וְאִזּוֹ יַחִישׁ יְנִיף מִגָּל עַל-תְּבוּאָת הַקְּמָה כִּי בִשְׁל קְצִיר׃
וַיּוֹסֶף וַיֹּאמֶר מֵהַדְּמוּת לְמַלְכוּת הָאֱלֹהִים וּמֵהַמְּשָׁל
נִשְׁוֶה-לָּהּ׃

אֵל דְּמִיּוֹנָה לְגִרְגַר חֲרָדֵל אֲשֶׁר הוֹשֵׁת בְּאֶרֶץ וְהוּא קָטָן
מְכַל-זֵרַע אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה׃
בִּי וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר נִזְרַע יִצְיִן יִגְדֵּל מְכַל-יִרְק וְעֲנָפִים גְּדוֹלִים
יּוֹצִיא עַד-אֲשֶׁר עוֹף הַשָּׁמַיִם יִקְנֹנוּ בְּצִלוֹ׃
בִּי וּבְמִשְׁלֵים רַבִּים כְּאֵלֶּה הַטִּיף אֲלֵיהֶם מִלְּתוֹ כְּפִי-אֲשֶׁר
יִכְלוּ שְׂאֵת׃
דִּי וְלֹא דְבַר אֲלֵיהֶם דְּבַר בְּבִלִי מְשַׁל וּבְשִׁבְתּוֹ
עַם-תְּלַמִּידָיו לְבָדָם בְּאֵר לָהֶם אֶת-הַמְּשָׁלִים כְּלָם׃
הִי בִיּוֹם הַהוּא לַעֲת עָרַב אָמַר אֲלֵיהֶם נַעֲבְרָה-נָא
אֶל-עֵבֶר הַיָּם׃
וַיִּשְׁלַחוּ אֶת-הַמּוֹן הַעָם וַיַּעֲבִירוּ אֹתוֹ בְּאֶנְיָה הַהִיא
אֲשֶׁר יִשָּׁב בָּהּ מֵאֵז וְאֶנְיָוֹת אַחֲרוֹת סָבִיב לוֹ׃
וַיִּתְקַם סוּפָה וּסְעָרָה גְּדוֹלָה בֵּינָם וְהַגְּלִים שִׁטְפוּ
אֶל-הָאֶנְיָה עַד-לְמִלְאוֹתָהּ מַיִם׃
וְהוּא נִרְדָּם בִּירְפָתִי הָאֶנְיָה וְהַפְּסוֹת מְרֹאשֹׁתָיו
וַיַּעֲבִירוּ אֹתוֹ לֹאמַר רַבְּנוּ הֲכִי לֹא תַחֲוֹשׁ לָנוּ כִּי אַבְדִּים
אֲנַחְנוּ׃
וַיַּעֲזֹר וַיַּגְעַר בְּרוּחַ וַיֹּאמֶר אֶל-הַיָּם דָּם וְהַרְגַע וַיִּשְׁתַּק
הַרוּחַ וַתְּהִי דְמָמָה גְּדוֹלָה׃
מֵאֵז אָמַר אֲלֵיהֶם מִדּוּעַ כֹּה תַחְרְדוּן הַעוֹד אֵין אֲמֵן
בְּכֶם׃
מֵאֵהֶם וַיֵּרְאוּ גְדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו מִי הוּא
זֶה אֲשֶׁר גַּם-הַרוּחַ וְהַיָּם מִקְּשִׁיבִים לְקוֹלוֹ׃

פרק ה

א וַיָּבֵאוּ אֶל-עֵבֶר הַיָּם אֶל-מְקוֹם מוֹשֵׁב הַגֵּרְזִיזִים׃
ב וְהוּא יִצָּא מִן-הָאֶנְיָה וְהִנֵּה-אִישׁ יּוֹצֵא לְקַרְתָּאוֹ
מִן-הַקְּבָרִים אֲשֶׁר-רוּחַ טְמֵאָה מִבַּעֲתוֹ׃
ג וּמוֹשְׁבּוֹ הָיָה בֵּין הַקְּבָרִים וְלֹא יָכַל עוֹד אִישׁ לְאָסוֹר
אֹתוֹ וְאִךָ לֹא בְּזֻקִים׃
ד כִּי-פָעֲמִים רַבּוֹת נֹאסַר בְּזֻקִים וּבְכַבְלֵי בְרָזֵל וַיִּנְתַּק
אֶת-הַזֻּקִים וְאֶת-הַכַּבְלִים שִׁבַּר וְלֹא הָיָה לְאֵל יִד-אִישׁ
לְכַבְּשׁוֹ׃
ה וְהָיָה צֶעֶק תְּמִיד לִלְלָה נְיוֹמָם בֵּין הַקְּבָרִים וְהַהָרִים
וְטָרַף בְּאֲבָנִים נִפְשׁוֹ׃
ו וַיְהִי כִּרְאֹתוֹ אֶת-יְשׁוּעַ מְרַחוּק וַיִּרְץ וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ׃
ז וַיִּצְעַק בְּקוֹל גְּדוֹל וַיֹּאמֶר מֵה-לִי נִלְךָ יְשׁוּעַ בְּן-אֵל
עֲלִיּוֹן הַנְּנִי מִשְׁבִּיעֶךָ בְּאֵלֵהֶם כִּי לֹא תַעֲנֵנִי׃
ח כִּי הוּא אָמַר אֲלֵיו צֵא רוּחַ טְמֵאָה מִן-הָאִישׁ הַזֶּה׃
ט וַיִּשְׁאַלְהוּ לֹאמַר מֵה-שִׁמְךָ וַיֹּאמֶר מַחְנִים שְׁמִי
כִּי-רַבִּים אֲנַחְנוּ׃
י וַיִּפְצַר-בוֹ מֵאֵד לְבַלְתִּי שְׁלָחֶם אֶל-מַחוּץ לְאֶרֶץ׃
יא וַעֲדָר חֲזִירִים רַבִּים הָיָה רַעַה שָׁם מִצֻּלַע הָהָר׃

י' ויתחננו-לו לאמר שלחנו-נא אל-החזירים ונבואה בקם:

י"ג וינח להם ישוע והרוחות הטמאות האלה יצאו ותיבאנה אל-תוף החזירים וישטף כל-העדר במורד אל-תוף הים והם כלם כאלפים טבעו בים:

י"ד ורעי החזירים נסו ויגידו את-הדבר בעיר ובשדה ויצאו בני המקום לראות את אשר נהיתה:

טו ויבאו אל-ישוע ויראו את-האיש בעל מעון השדים בעל מחנים והוא ישב מלבש בגדים ודעתו ישרה וייראו:

טז והראים את-המעשה בעיניהם ספרו להם את-אשר נעשה לבעל מעון השדים ולעדר החזירים:

י"ז ויחלו לפצור-בו פי יעברו מגבוליהם:

י"ח וינד אל-האגניה ובעל מעון השדים פגע בו לתתו להיות אצלו:

י"ט ולא נתנו ישוע אף אמר אליו שוב לביתך ולמולדתך והגד להם מה-עשה לך יהיה ומה-רבו רחמי אליך:

כ' וילך ויחל להשמיע בדכפוליס את אשר עשה לו ישוע ויתפלאו כלם:

כ"א וישב ישוע ויעברו באגניה אל-עבר הים ועם-רב נקבצו אליו והוא עמד על-שפת הים:

כ"ב והנה אחד ראשי בית-הכנסת בא אליו ושמו יאיר וכראתו אתו נפל לרגליו ארצה:

כ"ג ויתחנן אליו מאד לאמר בתי הילדה הגיעה עד-שערי מות הואל-נא ובא שים ידיך עליה ושבה ותחי מחליה:

כ"ד וילך אתו והמון עם-רב הלכו אחריו וידחקקהו:

כ"ה ואשה זכה היתה שם אשר ימי זוכה נמשכו שתים עשרה שנה:

כ"ו והיא נשאה מכאובים רבים מידי רפאים שונים וכל אשר-לה פזרה בלתי הועיל פי נגעה הלה הלוך וקשה:

כ"ז והיא כשמענה את-שמע ישוע ותיבא בקרב המון העם מאחריה ותגע בכנף בגדו:

כ"ח פי אמרה בלבה אם רק-אגע בבגדיו ואנשעה:

כ"ט וייבש מקור דמיה פתאם ותפר כי נרפא הנגע בבשרה:

ל' וישוע ידע בנפשו כרגע פי גבורה יצאה ממנו ויפן בתוף העם ויאמר מי-נגע בבגדי:

לא ויאמרו אליו תלמידיו הנד ראה פי העם ידחקון מסביב ואתה תשאל מי-נגע בבגדי:

לב ויבט מסביב לראות אתה אשר עשתה כזאת:

לג והאשה יראה וחרדה פי ידעה את-אשר נעשה לה ותיבא ותפל לפניו ארצה ותגד-לו האמת:

לד ויאמר אליה בתי אמונתך הושיעה לך לכי לשלום וחייתה נפשך מתחלוואיכי:

לה עודנו מדבר ואנשי ראש בית-הכנסת באו מביתו ויאמרו מתי בתך ולמה-זה תלאה עוד את-הרבי:

לו כשמוע ישוע את-הדבר האמור ויאמר אל-ראש בית-הכנסת אל-תירא אף-האמן:

לז ולא נתן לאיש ללכת עמו בלתי לפטרוס ויעקב ויוחנן אחי יעקב:

לח ויבאו בית-ראש בית-הכנסת ויראו את-מהומת הבכים ואת-המזללים הרבים:

לט ויבא ויאמר אליהם מה-תקמו ומה-תבכו הילדה לא מתה פי אם-ישנה היא:

מ' וילעגו לו אף הוא הוציא את-כלם מן-הבית ויקח את-אבי הנערה ואת-אמה ואת-אשר אתו ויבא החדרה אשר הנערה שמה:

מ"א ויחזק ביד הנערה ויאמר טליתא קומי אשר יאמר נערה קומי:

מ"ב ותקם הנערה פתאם ותהלך והיא בת-שנים עשרה שנה ויתפלאו הפלא ופלא:

מ"ג ויצו עליהם ויזהירו לבלתי יודע הדבר לאיש אז אמר לתת-לה לאכל:

פרק ו

א ויצא משם ויבא אל-ארץ מולדתו ותלמידיו הלכו אחריו:

ב ויהי ביום השבת ויחל ללמד בבית-הכנסת ורבים שמעו ויתמהו לאמרו מאין לזה כל-אלה מה-מנת חכמתו ואיך נפלאות כאלה תעשינה ידיו:

ג הלא זה הוא החרש בן-מרנם ואחי יעקב ויוסי ויהודה ושמעון וגם-אחיותו הלא כלן אתנו פה פי הוא הנה להם לאבן נגף:

ד ויאמר אליהם ישוע אין נביא בבלי כבוד זולתי בארץ מולדתו בקרב משפחתו ובתוף ביתו:

ה ולא יכל לעשות נפלאות שמה בלעדי חולים אחרים אשר שם ידיו עליהם וירפאם:

ו ושמה ההזיקתהו מפני חסר אמונתם וילך ויסב ללמד בכפרים:

ז ויקרא אל-שנים העשר ויחל לשלח אתם שנים שנים וכח נתן בידם על-רוחות הטמאה:

ח ויצו אתם לבלתי ישאו צדה לדרכם זולתי מטה לבדו ולא לחם ולא ילקוט ולא כסף בכיס:

ט כי אם-להנעיל סנדל לכף רגלם ויחליפות בגדים בל-ילבשו:

י ויאמר אליהם פי תבאו לאחד הבתים באחד המקומות שבו בבית ההוא עד-אשר תעברון:

א' וְכַל-אֲשֶׁר לֹא-יִאֲסָפוּ אֶתְכֶם הַבֵּיתָה וְלֹא יִשְׁמְעוּ
 בְּקִלְכֶם צְאוּ מִשָּׁם וּנְעַרְתֶּם אֶת-הָאֲבָק מֵעַל רִגְלֵיכֶם
 לְעֹדוֹת לֵהֶם אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם לְסֹדֵם וְלַעֲמֻדָה יִקַּל
 בְּיוֹם הַדִּין מִן-הַעִיר הַזֹּאת:
 ב' וַיֵּצְאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל-הָעָם לְשׁוֹב:
 ג' וַיִּגְרְשׁוּ רוּחוֹת רַעוֹת רַבּוֹת וְאֶת-חֹלִים רַבִּים סָכוּ
 בְּשִׁמְן וַיִּרְפְּאוּ אֹתָם:
 ד' וַיִּשְׁמַע הַמֶּלֶךְ הַחֹרְדוֹס עַל-יִשׁוּעַ כִּי נֹדַע הָיָה שְׁמוֹ
 בְּאֶרֶץ וַיֹּאמֶר כִּי יוֹחֲנָן הַמַּטְבֵּל קָם מִן-הַמַּתִּים עַל-כֵּן
 גָּבְרָה יָדוֹ לַעֲשׂוֹת נִפְלְאוֹת:
 ה' וַיֵּשׂ אֲשֶׁר אָמְרוּ כִּי-הוּא אֱלֹהֵהוּ וְאֲחֵרִים אָמְרוּ כִּי-הוּא
 נִבְיָא אוֹ כְּאֶחָד הַנְּבִיאִים:
 ו' וְהַחֹרְדוֹס שָׁמַע וַיֹּאמֶר זֶה הוּא יוֹחֲנָן אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי
 אֶת-רֵאשׁוֹ מֵעַלְיוֹ הוּא קָם מִן-הַמַּתִּים:
 ז' הוּא הַחֹרְדוֹס אֲשֶׁר שָׁלַח וַיִּתְפַּשׂ בְּיוֹחֲנָן וַיֹּאסְרֵהוּ
 וַיִּתְּנֵהוּ בְּבֵית הַסֵּהָר עַל-דִּבְרֵי הַחֹרְדָּה אֲשֶׁת פִּילְפּוֹס
 אֲחִיו אֲשֶׁר אָתָּה לָקַח לוֹ לְאִשָּׁה:
 ח' כִּי יוֹחֲנָן אָמַר אֶל-הַחֹרְדוֹס לֹא כַתּוּרָה לָקַחְתָּ אֲשֶׁת
 אֲחִיךָ לָךְ לְאִשָּׁה:
 ט' וַתִּשְׁטֵם אֹתוֹ הַחֹרְדָּה וַתִּבְקֹשׁ לְהַמִּיתוֹ וְלֹא יָכֹלָה לוֹ:
 י' כִּי הַחֹרְדוֹס הָיָה יָרָא אֶת-יוֹחֲנָן בְּאֲשֶׁר יָדַע כִּי אִישׁ
 צַדִּיק וְקָדוֹשׁ הוּא וַיִּגַּן עָלָיו וְרַבּוֹת עָשָׂה לְפִי דְבָרוֹ
 אֲשֶׁר אָנָּה לְשִׁמְעַל לוֹ:
 יא' וַיְהִי הַיּוֹם הוּא יוֹם הַלְחָת אֶת-הַחֹרְדוֹס וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה
 לְגַדְלֵיו לְשָׂרֵי אֲלָפָיו וְלִרְאִשֵׁי הַגָּלִיל:
 יב' וַתִּבְאֵר בַּת-הַחֹרְדָּה וַתִּרְקַד-שָׁם בְּמַחֹל וַתִּיטַב בְּעֵינֵי
 הַחֹרְדוֹס וּבְעֵינֵי הַיֹּשְׁבִים בְּמִסְבּוֹ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 אֶל-הַנְּעֻרָה שְׂאֵלִי מִמֶּנִּי וְאֶתֶּן-לָךְ כָּל-בְּקִשְׁתְּךָ:
 יג' וַיִּשְׁבַּע לָהּ לֵאמֹר כָּל-אֲשֶׁר תִּשְׁאַלִי מִמֶּנִּי גַם עַד-חֲצִי
 הַמַּלְכוּת בֵּן אֲעֲשֶׂה לָךְ:
 יד' וַתֵּצֵא וַתֹּאמֶר אֶל-אִמָּהָ מָה אֲשַׁאֵל וַתַּעַן לֵאמֹר
 אֶת-רֵאשׁ יוֹחֲנָן הַמַּטְבֵּל:
 טו' וַתִּמְהַר וַתֵּשֶׁב אֶל-הַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר שְׂאֵלְתִי כִּי תִתֶּן-לִי
 כִּיֹּם בְּסֹפֶל אֶת-רֵאשׁ יוֹחֲנָן הַמַּטְבֵּל:
 יז' וַיִּתְעַצֵּב הַמֶּלֶךְ עַד-מָאֵד אָפַס בְּעֵבֹר הַשְּׂבוּעָה
 וְהַיֹּשְׁבִים עִמּוֹ בְּמִסְבּוֹ לֹא אָבָה לְהַשִּׁיב אֶת-פָּנָיָהּ:
 יח' וַיִּמְהַר הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶחָד מִן-הַטַּבָּחִים וַיִּצְוֵהוּ
 לְהֵבִיא אֶת-רֵאשׁ יוֹחֲנָן וַיִּלְךְ וַיִּכְרַת אֶת-רֵאשׁוֹ בְּבֵית
 הַסֵּהָר:
 יט' וַיִּבְיָאָהוּ בְּסֹפֶל וַיִּתְּנֵהוּ לַנְּעֻרָה וְהַנְּעֻרָה נִתְּנָה אֹתוֹ
 לְאִמָּהּ:
 כ' וַיִּשְׁמְעוּ תַלְמִידָיו וַיִּבְאוּ וַיִּשְׂאוּ אֶת-הַחֶלֶל וַיִּקְבְּרֵהוּ
 בְּמוֹ-קָבֵר:
 ל' וַיִּקְבְּצוּ הַשְּׁלִיחִים אֶל-יִשׁוּעַ וַיִּגִּידוּ לוֹ אֶת-כָּל-אֲשֶׁר
 עָשׂוּ וְאֵת אֲשֶׁר לָמְדוּ:

לא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ וְנִלְכְּהוּ אֶל-מְקוֹם שְׁמִם וְתִרְגְּעוּ
 שָׁם מְעַט כִּי רַבּוּ הַבָּאִים וְהַשְּׁבִים עַד-אֲשֶׁר לֹא מִצְאוּ
 לָהֶם עֵת לְאָכַל-לֶחֶם:
 לב' וַיִּלְכוּ בְּאֲנִיָּה לְבָדֵם אֶל-מְקוֹם שְׁמִם:
 לג' כַּרְאוֹת הַמּוֹן הָעָם אֹתָם הַלְכִים הִפְרִיחוּ אֹתוֹ רַבִּים מֵהֶם
 וַיִּרְוּצוּ דֶרֶךְ הַיְבֻשָּׁה מִכָּל-הָעָרִים וַיִּקְדִּימוּ לְבֹא אֲלָיו:
 לד' וַיֵּצֵא יִשׁוּעַ וַיֵּרָא הַמּוֹן עִם-רַב וְרַחֲמָיו נִכְמְרוּ עֲלֵיהֶם
 כִּי הָיוּ כְּצֹאֵן אֲשֶׁר אֵין-לָהֶם רְעָה וַיַּחַל לְהוֹרֹתָם
 דְּבָרִים שׁוֹנִים:
 לה' וַיְהִי כִּי-פָנָה הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ אֲלָיו תַלְמִידָיו וַיֹּאמְרוּ
 הַמְּקוֹם שְׁמִם וְהַיּוֹם רַד מָאֵד:
 לו' שִׁלְחָם מֵעַל פְּנֵיךָ וַיִּלְכוּ אֶל-הָעָרִים וַחֲצִרֵיהֶן מִסְבִּיב
 לְקִנּוֹת לָהֶם לֶחֶם כִּי אֵין לָהֶם מִה-שְּׂיֵאכְלוּ:
 לז' וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם תִּנּוּ לָהֶם אֹתָם לְאָכַל וַיֹּאמְרוּ אֲלָיו
 וְכִי יִלְךְ לְקִנּוֹת לָהֶם לֶחֶם בְּמֵאֵתִים דִּינָר וּמִצְעָא לָהֶם:
 לח' וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כְּמָה כְּפֹרֹת לֶחֶם לָכֶם לָכוּ וּרְאוּ וַיִּרְאוּ
 וַיֹּאמְרוּ חֲמִשָּׁה לֶחֶם וְדָגִים שְׁנַיִם:
 לט' וַיֵּצֵאוּ אֹתָם כִּי יִשְׁבוּם כָּלֶם חֶבֶל חֶבֶל בְּנֵאוֹת דִּשָּׂא:
 מ' וַיִּשְׁבוּ לָהֶם שׁוֹרָה עַל-שׁוֹרָה מֵאָה מֵאָה אִישׁ וַחֲמִשִּׁים
 חֲמִשִּׁים אִישׁ:
 מא' וַיִּקַּח אֶת-חֲמִשָּׁת הַלֶּחֶם וְאֶת-שְׁנֵי הַדָּגִים וַיִּשָּׂא עֵינָיו
 לַמְּרוֹם וַיְבָרֶךְ וַיִּפְרֹס אֶת-הַלֶּחֶם וַיִּתֵּן לְתַלְמִידָיו לְשׁוֹם
 לְפָנֵיהֶם וְאֶת-שְׁנֵי הַדָּגִים חָלַק לְכָלֶם:
 מב' וַיֵּאכְלוּ כָלֶם וַיִּשְׁבְּעוּ:
 מג' וַיִּשְׂאוּ שְׁנַיִם עָשָׂר סֵלִים מִלֵּאִים מִן-הַפְּתוּתִים
 הַנּוֹתְרִים וּמִן-הַדָּגִים:
 מד' וְאֵלֶּה אֲשֶׁר לָחֲמוּ בְּלֶחֶם הַהוּא הָיוּ כְּחִמְשָׁת אֲלָפֵי
 אִישׁ:
 מה' אַז חִזַּק דְּבָרוֹ עַל-תַּלְמִידָיו לְרַחֵת בְּאֲנִיָּה וְלַעֲבֹר לְפָנָיו
 אֶל-עֵבֶר הַיָּם אֶל-בֵּית צִיְדָה בְּעוֹד הוּא יִשְׁלַח
 אֶת-הָעָם:
 מו' וְאֲחֵרֵי אֲשֶׁר פָּטַר אֹתָם עָלָה עַל-הָהָר לְהַתְּפִלֵּל:
 מז' וְהָאֲנִיָּה כָּאֵה בְּלֹב הַיָּם אֲחֵרֵי בֹא הָעָרֵב וַיִּנְתֵּר הוּא
 לְבָדוֹ בַּיְבֻשָּׁה:
 מח' וַיֵּרָא אֶת-הַשְּׁטִים בְּאֲנִיָּה בְּצָרָה גְדוֹלָה כִּי הִסְעַר הוֹלֵךְ
 וְסַעַר נִגַּד פְּנֵיהֶם וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם בְּעוֹד לֵילָה לְעַת
 הָאֲשִׁמְרַת הַרְבִּיעִית דֶּרֶךְ עַל-פְּנֵי הַיָּם וַיִּזְאֵל לַעֲבֹר
 אֹתָם:
 מט' וְהֵם רָאוּ אֹתוֹ דֶּרֶךְ עַל-פְּנֵי הַיָּם וַיִּחְשְׁבוּ כִּי חֲזוֹן-רוּחַ
 הוּא וַיִּצְעְקוּ:
 נ' כִּי-כָלֶם רָאוּ אֹתוֹ וְנִבְהָלוּ וַיִּמְהַר לְדַבֵּר עַל-לִפְּם
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם חֲזַקוּ אֲנִי הוּא אֶל-תִּירְאוּ:
 נא' וַיֵּרָד אֲלֵיהֶם אֶל-תּוֹף הָאֲנִיָּה וְהָרוּחַ שָׁכְכָה וְהֵם כֵּן
 תַּמְהוּ בְּתַמְהוֹן לְכַב יָתֵר מָאֵד:

^כ כי גם בדבר-כפרות הלחם עד-כה לא השפילו כי היו כבדי-לב:
^{כא} ויעברו ויבאו ארצה גניסר ויקרבו אל-החוף:
^{כב} ועוד הם עלים מן-האגניה ואנשי המקום הפירוהו כרגע:
^{כג} וירצו בכל-הכפר ויחלו לשאת את-החולים על-משכבם להביאם אל-המקום אשר שמעו כיהוא שם:
^{כד} ובכל-מקום אשר בא שמה בכפרים או בערים וחקריהן שם שמו את-החולים לפניו על-פני חוצות ויתחננו-לו לתתם לגעת בכנף בגדו ויהי כל אשר נגע-בו נחי:

פרק ז

^א ויקהלו אליו פרושים וסופרים אחרים אשר באו מירושלים:
^ב ויראו את אחרים מתלמידיו אכלים לחם בידים טמאות כי לא רחצו ויזכירו אתם:
^ג כי הפרושים וכל-היהודים לא יאכלו לחם בלתי אם-ירחצו את-ידיהם עד-הפרק כי את-קבלת הזקנים ישמרו:
^ד ובבואם מן-השוק לא יאכלו בכלי רחצה ועוד רבות קבלו עליהם לשמר כמו טבילת כסות וכדים וכירות ומטות:
^ה וישאלו אתו הפרושים והסופרים לאמר מדוע לא ישמרו תלמידיך את-מסרת הזקנים כי הם אכלים לחם בלי טבילת ידיים:
^ו ויאמר אליהם חנפיל-לב היטב נבא עליכם ישעיהו כפתוב העם הזה בשפתיו כבדוני ולבו רחוק ממני:
^ז ותהו ויראתם אתי מצות אנשים מלמדים:
^ח כי מצות אלהים עזבתם ותשמרו מסרת אנשים טבילת כדים וכסות וכאלה רבות אתם עשים:
^ט ויאמר אליהם היטבתם למאס במצות אלהים למען תנצרו את-קבלתכם:
^י כיהמשה אמר כבוד את-אביך ואת-אמך ומקלל אביו ואמו מות יומת:
^{יא} ואתם אמרים איש כיהיאמר לאביו או לאמו קרבן כל-הנאה אשר תהנה ממנו הרי זה נדר:
^{יב} ולא תתנו לו לעשות עוד מאומה לאביו ולאמו:
^{יג} ותפרו את-דבר אלהים מפני מסרתכם אשר תמסרו אתם וכן רבות אתם עשים:
^{יד} ויוסף ויקרא אל-העם ויאמר אליהם האזינו אלי כלכם והשפילו:

^{טו} אין דבר אשר יבא בקרב האדם מחוצה-לו יוכל לטמא אתו כי אם-זה אשר יצא ממנו הוא יטמא את-האדם:
^{טז} מי אשר-אזנים לו לשמע ישמע:
^{יז} וכאשר שב מתוך העם הפיתה וישאלו אתו תלמידיו על-דבר משלו:
^{יח} ויאמר אליהם הכי גם-אתם עוד בבלי בינה הלא תשפילו כי כל-הבא מחוץ אל-תוף האדם לא יטמאנו:
^{יט} כי לא-יבא אל-לבו כי אם-אל-כרשו ומשם יצא הפרשדנה אשר יזקק כל-מזון:
^כ ויאמר אכן היצא מתוך האדם הוא יטמאנו:
^{כא} כי מתוך האדם מתוך לבו יצאו יצרי מחשבות רעות ונונים ונבחה ורצח:
^{כב} נאפים אהבת בצע ורשע רמיה וזמה ורעת-עין גדופים גאות ונבלה:
^{כג} כל-הרעות האלה מתוך האדם הן יצאות ומטמאות אתו:
^{כד} ויקם וילך משם אל-גבול צור וצידון ויבא אל-אחד הבתים ולא אבה אשר כיכנו איש אף לא יכל להסתיר:
^{כה} כי אשה אשר בתה הילדה רוח טמאה מבעתה שמעה עליו ותמהר ותבא ותפל לרגליו:
^{כו} והאשה יננית ומולדתה ארם-צור ותבקשהו להרחיק את-הרוח הרעה מקרב בתה:
^{כז} ויאמר אליה ישוע נתון לבנים לשבע ראשונה כי לא-נכון לקחת את-לחם הבנים ולהשליכו לפני הכלבים:
^{כח} ותען ותאמר אליו בן אדני אפס גם-הכלבים יאכלו פחת השלחן מפתותי לחם הבנים:
^{כט} ויאמר אליה יען בזאת דברת לכיילך סרה הרוח הרעה מביתך:
^ל ותשב אל-ביתה ותמצא את-בתה שכבת על-מטתה והרוח הרעה סרה מעליה:
^{לא} ויפן ויצא מגבול צור דרך צידון ויבא עד-ים הגליל בתוף גבול דפוליס:
^{לב} ויביאו אליו איש חרש ואלם ויפצרו-בו לשום את-ידו עליו:
^{לג} ויקחהו מקרב העם לברו וישם את-אזבועתיו באזניו וירק ויגע בלשונו:
^{לד} וישא עיניו למרום ויאנח ויאמר לו אפתח אשר יאמר התפתח:
^{לה} ויפתחו אזניו ומוסרי לשונו נתקו וינדבר בשפה ברורה:
^{לו} ויצו עליהם לבלתי יגידו לאיש וכאשר יצוה עליהם בן יוסיפו להשמיע את-הדבר ברבים:

ו^ל ויתמהו עד-מאד לאמר כל-אשר עשה טוב מאד כי על-פיו חרשים שמעים ואלמים מדברים:

פרק ח

א ויהי במקום ההם ויתאספו אליו עם-רב ולא היה להם כל-אכל למלא לנפשם ויקרא ישוע אל-תלמידיו ויאמר אליהם:

ב מלאתי רחמים על-העם כי עמדו עמדי זה שלשת ימים ואין להם מה-לאכל:

ג וכי אשלחם רעבים לבתיהם יתעלפו בדרך ויש מהם אשר באו ממרחק:

ד ויענו אותו תלמידיו מאין תשיג יד-איש במדבר להשביע את-אלה לחם:

ה וישאל אתם לאמר כמה לכם לחם ויאמרו שבעה:

ו ויצו את-המון העם לשבת על-הארץ ויקח את-שבעת הלחם וברך ויפרס ויתן אל-תלמידיו לשום לפנייהם וישמו לפני המון העם:

ז ומעט דגים קטנים היו להם אשר ברך עליהם ויאמר לשום לפנייהם גם-את-אלה:

ח ויאכלו וישבעו וישאו את-הפתותים הנותרים שבעה סלים:

ט והם היו כארבעת אלפי-איש ואחר-כן שלח את-העם:

י אז ירד באניה עם-תלמידיו ויבא שדה דלמנותא:

יא ויצאו הפרושים ויחלו להתנפח אתו ולבעבור נסותו שאלו לתת להם אות מן-השמים:

יב ויאנח במרירות רוחו לאמר מדוע יבקש הדור הזה אות אמן אני אומר לכם כי את לא ינתן לדור הזה:

יג ויעזב אתם וישב ויעבר באניה אל-עבר הים:

יד והם שכחו לקחת אתם צדה לדרך ולא-נמצא באנניהם בלתי כפר-לחם אמת:

טו והוא הזהיר אתם לאמר ראו השמרו לכם מחמצת הפרושים ומשאר הורדוס:

טז ויהי הם נדונים איש את-אחיו לאמר על כיי-לחם אין אמתנו:

יז וידע ישוע ויאמר אליהם למה-זה אתם נדונים על כיי-אין לכם לחם הכי לא תבינו ולא תשפילו ולבכם כבד ער-כה:

יח עינים לכם ולא תראו ואננים לכם ולא תקשיבו ולא תזכרו:

יט כֹּאֲשֶׁר פָּרַסְתִּי אֶת-חֲמֹשֶׁת הַלֶּחֶם לְחֹמֶשֶׁת אֲלָפִים כִּמְהָ סָלִים מִלֵּאִים פְּתוּתִים נִשְׁאֲתָם מֵהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו שְׁנַיִם-עָשָׂר:

כ ומן-השבע לארבעת האלפים כמה סלים מלאים פתותים נשאתם מהם ויאמרו אליו שבעה:

כא ויאמר אליהם הכי עוד לא תשפילו ער-כה:

כב ויבאו אל-בית צינדה ויביאו אליו איש עור ויבקשהו לתתו לגעת בו:

כג ויחזק ביד העור ויציאהו אל-מחוץ לעיר וירק בעיניו ואת-ידיו שם עליו וישאלהו אם-הוא ראה מאומה:

כד וישא את-עיניו ויאמר אני ראה אנשים כי אני ראה אתם הלכים כמו-עצים:

כה וישם את-ידיו שנית על-עיניו ויפקח אתן אז התרפא וירא כל-דבר אל-נכון:

כו וישלחהו אל-ביתו ויאמר אל-תבא בעיר ואל להגיד לאיש דבר בעיר:

כז ויצא ישוע משם וילך עם-תלמידיו אל-הכפרים בקיסרין אשר לפילפוס ויהי בדרך וישאל אתם לאמר מה-אמרים האנשים עלי מיי-אני:

כח ויענו ויאמרו יוחנן המטבל ויש אמרים אליהו ונאחרים אמרים אחד מן-הנביאים:

כט וישאל אתם לאמר ואתם מה-תאמרו עלי מיי-אני ויען פטרוס ויאמר אליו אתה הוא המשיח:

ל ויצו עליהם לבלתי הגד לאיש על-אדותיו:

לא אז החל להורתם לאמר רבים מכאבים לכן-האדם והזקנים וראשי הכהנים והסופרים ומאסו בו ומיתתו ומקצה שלשת ימים יקום:

לב ואת-הדבר הזה הגיד באר היטב ויקח אתו פטרוס ויחל להוכיחו בדרךים:

לג אף הוא פנה כה וכה ויבט אל-תלמידיו ויגער בפטרוס לאמר סור שטן מעל-פני כי לא תשפיל את-אשר לאלהים כי אם-את-אשר לאדם:

לד ויקרא אל-העם ואל-תלמידיו ויאמר אליהם מיי-הקפץ ללכת אחרי ישליך את-נפשו מנגד וישא את-צלו וילך אחריו:

לה כי מיי-הקפץ להציל את-נפשו תפרת-לו ומיי-אשר-יכרית את-נפשו למען ולמען הבשורה ימצאנה:

לו כי מה-בצע לאיש אם-ינקנה-לו את-כל-הארץ ונפשו תפרת-לו:

לז או מה-יתן איש פדיון נפשו:

לח כי כל-איש אשר יבוש ממני ומדברי בדור הבגד והפושע הזה אף בן-האדם יבוש ממנו גם-הוא כֹּאֲשֶׁר יבא בכבוד אביו עם-מלאכיו הקדושים:

פרק ט

א ויאמר אליהם אמן אני אמר לכם יש מן הנצבים פה אשר לא יטעמו מנת עד כייראו צאת מלכות אלהים בגבורה:

ב ואחרי ששת ימים לקח ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן אתו וביאם אל-הר גבה לבדם וישתנה לעיניהם:

ג ובגדיו נוצצו והלבינו אין כובס בארץ יוכל לכבס בגדים לבנים כמוהם:

ד והנה אליהו ומשה נראו אליהם מדברים עם-ישוע:

ה ויען פטרוס ויאמר אל-ישוע רבי טוב לנו לשבת פה נעשה-נא שלש סכות לך אחת למשה ואחת לאלהו:

ו כי הוא לא-ידע מה-לדבר פי נפלה עליהם אימתה נפחד:

ז והנה ענן סכך עליהם וקול יצא מן-הענן לאמר זה בני ידי אלו תשמעון:

ח ופתאום הביטו מסביב ולא-ראו עוד איש זולתי ישוע לבדו אתם:

ט ויהי ברדתם מן-ההר ויצו אתם לבלתי הגד לאיש את-אשר ראו עד כייקום בן-האדם מן-המיתים:

י והם שמו את-הדבר בלבם ויחקרו ביניהם מה-היא התקומה מן-המיתים:

יא וישאלו אתו לאמר למה-זה יאמרו הסופרים כי אליהו בא יבא ראשונה:

יב ויאמר אליהם אכן אליהו יבא ראשונה והשיב את-הכל וכמו שכתוב על בן-האדם בן-גם-הוא נכון להיות מענה ומדכא ונגזר מארץ חיים:

יג אפס אני אמר לכם כי גם-אליהו כבר בא ויעשו-בו כרצונם ככתוב עליו:

יד ויהי כבאם אל-שאר התלמידים ויראו עם-רב סביבתם וסופרים מתנכחים עמהם:

טו וכל-העם פראותם אתו השתאו תמהו וירצו וישאלו-לו לשלום:

טז והוא שאל אותם מה-אתם מתנכחים עמהם:

יז ויען אתו אחד מן-העם רבי הבאתי לך בזה את-בני אשר-רוח אלם מבעתו:

יח ולעת יחזיק בו יטרפנו יוריד רירו ושניו יחרק עד-אשר יבש כחו ואמר אל-תלמידיך לגרשו ולא יכלו:

יט ויען ויאמר אליהם הוי דור לא אמן בו עד-מתי אהיה עמכם עד-מתי אשא אתכם הביאהו אלי הנה:

כ וביאהו לפניו וכאשר ראהו הרוח ויחתף אתו חתף וטרף ויפל ארצה ויתגלל ברירו:

כא וישאל את-אביו מאיזה יום דבק בו זה ויאמר מימי נעוריו:

כב ופעמים רבות הפילו באש ובמים להאבידו אף אם יש-לאל ידך לעשות דבר חוסה-נא עלינו והושיענו:

כג ויאמר אליו ישוע אם יש-לאל ידך להאמין אפה למאמין בל-דבר יעשה:

כד ויעצק אבי הילד ויאמר בדמעות הנני מאמין אדני הושיעה לחסר אמונה כמני:

כה וירא ישוע כי ההמון הלך הלוך ורכב ויגער ברוח הטמאה לאמר אני מצנף צא ממנו רוח אלם וחרש אל-תוסף לבוא בוא עוד:

כו ויעצק ויטרף את-נפשו באפו ויצא והנער נשאר כמת ורבים אמרו כייגע:

כז וישוע החזיק בידו ויקימהו ויקם:

כח ויהי בבאו הביתה וישאלו אתו תלמידיך והם לבדם אתו מדוע לא מצאה ידנו אנחנו לגרשו:

כט ויאמר אליהם מין רוח נע כזה לא-יגרש פי אם-בתפלה ובצום:

ל ויצאו משם ויעברו בגליל ולא אבה שם להנדע לאיש:

לא כי הקדיש עתו ללמד לתלמידי וולשים לפניהם אף בן-האדם יסגר בידי אנשים אשר ימיתהו ואחרי אשר יומת יקום ביום השלישי נחי:

לב והם לא הבינו את-דברו וייראו לשאל אתו:

לג ויבאו אל-כפר-נחום ויהי בבית וישאל אתם מה-דין ודברים היו ביניכם בדרך:

לד ולא ענו דבר פי רבו ביניהם בדרך מי הוא הגדול בהם:

לה וישב ויקרא אל-שנים העשר ויאמר אליהם מיהתפץ להיות ראשון עליו להיות אחרון לכלם ומשרת לכלם:

לו ויקח ילד ויציגהו בתוכם ואחרי אשר חבק-לו אמר אליהם:

לז מיהוא המקבל בשמי אחד הילדים כזה אתי הוא מקבל והמקבל אתי איננו מקבל אתי פי אם-פני שליחי:

לח ויאמר יוחנן אליו רבי ראינו איש מגרש רוחות רעות בשמך ונכלא אתו מפעלתו אחרי אשר לא-הלך אחרינו:

לט ויאמר ישוע אל-תכלאו אתו כי אין איש אשר פה עשה בשמי נפלאות וכה ישוב ודבר-בי סרה:

מ כי איש אשר איננו לצרינו לנו הוא:

מא וכל-הנתן לכם בשמי כוס מים לשותת עקב אשר תכסו על-המשיח אמן אני אמר לכם פי לא-יאבד שקרו:

^{כב} וְכַל-הַנֶּחֱתָן מְכַשֵּׁל לִפְנֵי אֶחָד הַקְּטָנִים הַמֵּאֲמִינִים בִּי
טוֹב לוֹ כִּי יִתְּלֶה פְּלַח-רֶכֶב עַל-צִנּוּאָרוֹ וְהִשְׁלַף בָּיָם:
^{כג} וְאִם-יִדְרֹךְ לְמִכְשׁוֹל לֶךְ קִצְצֵן אֶתְּהָ טוֹב לֶךְ לְבֹא
אֶל-הַחַיִּים קְטוּעֵי-יָד מִהֵיֹת לֶךְ שְׂתִי יָדַיִם וְלִבֹּא
אֶל-גִּיהֶנֶם אֶל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַד-עוֹלָם תּוֹקֵד:
^{כד} אֲשֶׁר-שָׁם תּוֹלְעֵתָם לֹא תָמוּת וְאֲשֶׁם לֹא תִכְבֶּה:
^{כה} וְאִם-יִגְלֹף לְמִכְשׁוֹל לֶךְ קִצְצֵן אֶתְּהָ טוֹב לֶךְ לְבֹא
אֶל-הַחַיִּים קְטוּעֵי-רֶגֶל מִהֵיֹת לֶךְ שְׂתִי רֵגְלַיִם וְלִבֹּא
אֶל-גִּיהֶנֶם אֶל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר לֹא תִכְבֶּה:
^{כו} אֲשֶׁר-שָׁם תּוֹלְעֵתָם לֹא תָמוּת וְאֲשֶׁם לֹא תִכְבֶּה:
^{כז} וְאִם-עֵינֶיךָ תִּכְשִׁילֶךָ נִקֵּר אֶתְּהָ טוֹב לֶךְ לְבֹא
אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים בְּעֵינַי אַחַת מִהֵיֹת לֶךְ שְׂתִי עֵינַיִם
וְלִהְשִׁלֶּךָ אֶל-גִּיהֶנֶם:
^{כח} אֲשֶׁר-שָׁם תּוֹלְעֵתָם לֹא תָמוּת וְאֲשֶׁם לֹא תִכְבֶּה:
^{כט} כִּי כָל-אָדָם בָּאֵשׁ יִצְרָף כְּמוֹ כָל-קָרְבָן בַּמִּלַּח יִמְלַח:
^ל וְהַמִּלַּח טוֹב הוּא אִךְ אִם-יָפּוּג טַעַם הַמִּלַּח בְּמָה
תּוֹכְלוּ לְתַקֵּן אֹתוֹ שְׁמְרוּ אֶת-הַמִּלַּח בְּתוֹכְכֶם
וְאֶת-הַשְּׁלוֹם בֵּין אִישׁ וּבֵין אַחֵיו:

פרק י

^א וַיִּקֶם וַיִּלָּךְ מִשָּׁם אֶל-גְּבוּל יְהוּדָה וְאֶל-מַעְבַּר לַיַּרְדֵּן
וְהַמּוֹן רַב הוֹסִיפוּ לְהַקְבִּיץ אֵלָיו וַיּוֹרֶה לָהֶם כְּפִי
מִשְׁפָּטוֹ:
^ב וַיִּגְשׂוּ אֵלָיו פְּרוּשִׁים לְנִסּוֹתָו וַיִּשְׁאַלְהוּ אִם יֵשׁ בְּיָד
אִישׁ לְשַׁלַּח אֶת-אִשְׁתּוֹ:
^ג וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִה-צְנִיחַ אֶתְכֶם מִשָּׂה:
^ד וַיֹּאמְרוּ מִשָּׂה נִתֵּן לָנוּ לְכַתְּבָלָה סֶפֶר כְּרִיתַת
וְלִשְׁלָחָה:
^ה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ בְּעֵבֹר קָשִׁי לְבַבְכֶם כְּתַב לְכֶם
אֶת-הַמִּצְוָה הַזֹּאת:
^ו אֲבָל בִּימֵי הַבְּרִיָּאָה מִקֶּדֶם זָכַר וַיִּקְבֶּה עָשָׂה אֹתָם:
^ז עַל-כֵּן יַעֲזֹב-אִישׁ אֶת-אִבּוֹ וְאֶת-אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ:
^ח וְהָיוּ שְׁנֵיהֶם לְבָשָׂר אֶחָד וְאִם-כֵּן אֵינָם עוֹד שְׁנַיִם כִּי
אִם-בָּשָׂר אֶחָד:
^ט לָכֵן אֵת אֲשֶׁר-חִבֵּר אֱלֹהִים אֶל-יִפְרַד אָדָם:
^י וּבְבִית שְׂאֵלוֹ אֹתוֹ תִלְמִידוֹ שְׁנִית עַל-הַדְּבָר הַזֶּה:
^{יא} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִישׁ כִּי-יִשְׁלַח אֶת-אִשְׁתּוֹ וְנָשָׂא לוֹ
אֶחָת נֶאֱפָה הוּא:
^{יב} וְאִשָּׁה כִּי-תִצָּא מִבֵּית בַּעְלָהּ וְהִיתָה לְאִישׁ אַחֵר נֶאֱפָת
הִיא:
^{יג} וַיִּבְיֵאוּ אֵלָיו יְלָדִים לְבַעְבּוֹר יָשִׁים אֶת-יָדָיו עֲלֵיהֶם
וְתִלְמִידוֹ גָּעְרוּ בְּמִבְיֵאתָם:

^{יד} וַיֵּרָא יִשׁוּעַ וַיַּחֲרֵלּוּ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם הַנִּיחֵנוּ לַיְלָדִים
לָבֹא אֵלָי וְאֶל-תְּכַלְאוּ אֹתָם כִּי מֵאֲלֶה מַלְכוּת
הָאֱלֹהִים:
^{טו} אָמֵן אָנֹכִי אָמַר לְכֶם מִי אֲשֶׁר-לֹא יִקְבַּל אֶת-מַלְכוּת
הָאֱלֹהִים כִּי יֵלֵךְ בֹּא לֹא-יָבֹא בָהּ:
^{טז} וַיַּחֲבֹקֵם בְּזַרְעוֹתָיו וְאֶת-יָדָיו שָׁם עֲלֵיהֶם וַיִּכְרַכֵּם:
^{יז} וַיְהִי בְּצֵאתוֹ לְדִרְכּוֹ וַיִּרְץ אֵלָיו אִישׁ וַיִּכְרַע לְפָנָיו
לְאֹמַר רַבִּי הַטּוֹב מִה-לִּי לַעֲשׂוֹת לְרִשְׁתׁ חַיֵּי עוֹלָם:
^{יח} וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ לְמָה-זֶה תִּקְרָא לִי טוֹב אִין טוֹב כִּי
אִם-אֶחָד הוּא הָאֱלֹהִים:
^{יט} וְאִתָּה יִדְעָתָ אֶת-הַמִּצְוֹת לֹא תִרְצַח לֹא תִנְאַף לֹא תִגְנוֹב
לֹא-תַעֲבֹד עַד שִׁקְרָ לֹא תַעֲשֶׂק כְּבֹד אֶת-אָבִיךָ
וְאֶת-אִמְךָ:
^כ וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּי אֶת-כָּל-אֲלֶה שְׂמַרְתִּי מִנְעוּרַי:
^{כא} וַיֵּרָאֵהוּ יִשׁוּעַ וַיִּאֱהָבְהוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עוֹד אַחַת אֶתְּהָ
חֶסֶר לֶךְ מְכֹר אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לֶךְ וְתֵן לְעַנְיִים וְהִיָּה-לֶךְ
אוֹצֵר בְּשָׂמַיִם וּבֹא שָׂא אֶת-הַצֵּלָב וְלֶךְ אַחֲרָי:
^{כב} וַיִּפְּלוּ פָּנָיו עַל-הַדְּבָר הַזֶּה וַיַּחֲעֲצֵב אֶל-לִבּוֹ וַיִּלָּךְ-לוֹ
כִּי-יִנְכָסִים רַבִּים הָיוּ לוֹ:
^{כג} וַיִּבֹט יִשׁוּעַ מִסְּבִיב וַיֹּאמֶר אֶל-תִּלְמִידָיו מִה-קָשָׁה
לְכַעֲלֵי נְכָסִים לָבֹא אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
^{כד} וַיִּשְׁתַּוְּמָמוּ תִלְמִידָיו עַל-דְּבָרָיו וַיֹּסֶף יִשׁוּעַ וַיַּעַן
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כִּי מִה-כְּבֹד לְבַטְחִים עַל-חִילָם לָבֹא
אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
^{כה} נִקַּל לְגַמֵּל לְעֵבֹר דְּרָךְ חַר הַפִּחַט מִבֹּא עֲשִׂיר
אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
^{כו} וַיֹּסִיפוּ לְהִשְׁתַּוְּמָם יְתֵר מְאֹד וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אַחֵיו
וּמִי אִפּוֹא יוֹכַל לְהִנְשֹׁעַ:
^{כז} וַיִּבְטְבוּ יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר מִבְּנֵי אָדָם יִפְּלֵא הַדְּבָר אִךְ לֹא
מֵאֲלֹהִים כִּי מֵאֲלֹהִים לֹא יִפְּלֵא כָל-דְּבָר:
^{כח} וַיַּחֲלֵל פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה אֲנִי חֹנֵן עֹזְבָנוּ אֶת-כָּל
וְנִלָּךְ אַחֲרָיךָ:
^{כט} וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אָמֵן אָנֹכִי אָמַר לְכֶם כִּי אִין אִישׁ אֲשֶׁר עֹזֵב
בֵּית אוֹ אֲחִים אוֹ אֲחֵיוֹת אוֹ אָב אוֹ אִם אוֹ אֶת-אִשְׁתּוֹ
אוֹ בָנִים אוֹ שְׂדוֹת לְמַעַן הַבְּשׂוּרָה:
^ל אֲשֶׁר לֹא יִמְצָא לְרֵגְלֵי הַרְדִּיפּוֹת בְּעֵת הַזֹּאת מֵאָה
שְׁעָרִים בְּתִים וְאֲחִים וְאֲחֵיוֹת וְאִמּוֹת וּבָנִים וְשְׂדוֹת
וְלַעֲתִיד לָבֹא חַיֵּי עוֹלָם:
^{לא} וְרַבִּים הֵם הִרְאִישִׁים אֲשֶׁר יִהְיוּ אַחֲרָנִים וְהָאֲחֲרָנִים
רִאשִׁינִים:
^{לב} וּבְהֵיחֹתָם בְּדֶרֶךְ לַעֲלוֹת וְרוּשְׁלִימָה וַיִּלָּךְ יִשׁוּעַ לְפָנֵיהֶם
וְהֵם הִלְכוּ אַחֲרָיו בְּמִגּוֹר וַפְּתוּד וַיִּקַּח אֵלָיו שְׁנֵית
אֶת-שְׁנַיִם הַעֲשָׂר וַיַּחֲלֵל לְהַגִּיד לָהֶם אֶת-אֲשֶׁר יִקְרָה
אֹתוֹ לְאֹמַר:

לג הנה אֲנַחֲנוּ עֲלֵימָהּ וְרוּשְׁלִימָהּ וּבֶן-הָאָדָם יִסְגֵר בְּיַדִּי
רָאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְהַסּוֹפְרִים וְהַרְשִׁיעוּ אֹתוֹ לְמוֹת וְנָתַן
אֹתוֹ בְּיַד הַגּוֹיִם:

לד וְהֵם יִהְיוּ בּוֹ וְיִרְקוּ בְּפָנָיו וַיִּכְהוּ בַשֹּׁטִים וַיִּמְיֹתוּ
וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יָקוּם וַיַּחֲיֶה:

לה וַיִּגְשׂוּ אֵלָיו יַעֲקֹב וַיּוֹחֲזֵנּוּ בְּגִידֵי לַאֲמֹר רַבְּנוּ חַפְצִים
אֲנַחֲנוּ כִּי-תַעֲשֶׂה לָנוּ אֵת אֲשֶׁר-נִשְׁאַל מִמֶּךָ:

לו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה-חַפְצְכֶם כִּי-אֲעֲשֶׂה לָכֶם:

לז וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תִּנְהַלְנוּ לְשִׁבְתְּ אֶחָד לַיִּמִּינְךָ וְאֶחָד
לְשִׁמְלֶךָ בְּכַבֹּדְךָ:

לח וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ לֹא יִדְעֶתֶם אֵת אֲשֶׁר תִּשְׁאַלֹּן
הַתּוֹכְלוּ לְשִׁתּוֹת אֶת-הַכּוֹס אֲשֶׁר אָנִי אֲשַׁתֶּה וְלֹהֲטִבֶל
בְּטַבִּילָה אֲשֶׁר אֲטַבֵּל אָנִי:

לט וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו נֹכַח וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ אֶת-הַכּוֹס
אֲשֶׁר אֲשַׁתֶּה תִּשְׁתּוּ וּבְטַבִּילָה אֲשֶׁר אֲטַבֵּל תִּטְבְּלוּ:

מ אָבֵל לְשִׁבְתְּ לַיִּמִּינִי וְלִשְׁמְאַלִּי אֵין בְּיַדִּי לְתַת כִּי
אִם-יִנְתֵּן לְאֲשֶׁר נִכּוֹן לָהֶם:

מא וְהַעֲשֶׂה בְּשִׁמְעֶם זֹאת חֲרָה אַפִּים בְּיַעֲקֹב וַיּוֹחֲזֵנּוּ:

מב וַיִּקְרָא יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵן יִדְעֶתֶם כִּי הַנְּבֻחִים
לְמַשֵּׁל בַּגּוֹיִם מַשְׁלִים בָּם כְּשָׂרִים בְּעַבְדִּים וּגְדוּלֵיהֶם
שְׁלֹטִים עֲלֵיהֶם:

מג וְלֹא יִהְיֶה כֵן בְּקִרְבְּכֶם כִּי אִם-מִי הַחֲפִץ לְהִיּוֹת גְּדוֹל
בְּכֶם יִהְיֶה לָכֶם לְמִשְׁרַת:

מד וּמִי מִכֶּם הַחֲפִץ לְהִיּוֹת לְרֹאשׁ יִהְיֶה עֶבֶד לְכָל:

מה כִּי גַם בֶּן-הָאָדָם לֹא בָא לְמַעַן יִשְׁרָתָהּ אַחֲרֵיהֶם כִּי
אִם-לְשִׁרַת וְלְתַת אֶת-נַפְשׁוֹ כַּפֹּר בְּעַד-רַבִּים:

מו וַיִּבְאוּ אֶל-יִרְיָחוֹ וַיְהִי בְּצֵאתוֹ מִן-הָעִיר וְתַלְמִידָיו
וְהַמּוֹן עִם-רַב אַחֲרָיו וְהֵנָּה בְּרִטְמִי בֶן-טִימִי עוֹר
מִבְּקֵשׁ נִדְבוֹת יָשָׁב עַל-יַד הַדְּרָךְ:

מז וּבִשְׁמַעוֹ כִּי יִשׁוּעַ הִנָּצְרִי עֲבַר שָׁם וַיַּחַל לְצַעֲקַת וְלִקְרֹא
רַחֵם-נָא עָלַי יִשׁוּעַ בֶּן-דָּוִד:

מח וַיִּגְעַרוּ-בּוֹ רַבִּים לְהַחֲשׂוֹתוֹ וְהוּא קָרָא בִּיְתֵר אִמָּץ
לֵאמֹר בֶּן-דָּוִד רַחֵם-נָא עָלַי:

מט וַיַּעֲמֵד יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר קְרָאוּ-לוֹ וַיִּקְרְאוּ לְעוֹר וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו חֲזֹק קוּם-לָךְ הֵנָּה הוּא קְרָאָךְ:

נ וַיִּשְׁלַף אֶת-בִּגְדוֹ מֵעָלָיו וַיִּקֶּם וַיָּבֵא לִפְנֵי יִשׁוּעַ:

נא וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה-תִּבְקֶשׁ מִנִּי לַעֲשׂוֹת לָךְ
וַיֹּאמֶר הָעוֹר רַבּוֹנִי לְהָשִׁיב לִי אוֹר עֵינָי:

נב וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ לָךְ אֲמוֹנָתְךָ הוֹשִׁיעָה לָךְ וְאוֹר עֵינָיו
שָׁב אֵלָיו כְּרַגְעַ וַיִּלָּךְ אַחֲרָיו בְּדֶרֶךְ:

פֶּרֶק י"א

א וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיבוּ לְבֵא יְרוּשָׁלַיִם אֲצֵל בֵּית-פַּגְי
וּבֵית-עֲנָנָה בְּהַר הַזֵּיתִים וַיִּשְׁלַח שְׁנַיִם מִתַּלְמִידָיו:

ב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְכוּ אֶל-הַכֹּפֶר אֲשֶׁר מִנְּגֹד וְהִנֵּה
כַּבְּאֲכֶם שָׁמָּה תִמְצְאוּ לִפְנֵיכֶם עֵיר אֲסוּר אֲשֶׁר
לֹא-רַכֵּב עָלָיו אִישׁ הַתִּירוֹ אֹתוֹ וְהִבִּיאָהוּ אֵלַי:

ג וכִּי-יֹאמֶר אֲלֵיכֶם אִישׁ לָמָּה תַעֲשׂוּ כִּזְאת וְאִמְרַתֶּם
אֹתוֹ יַעַד הָאָדוֹן לְחַפְצוֹ וְאָז יַחֲשֶׁה לְשַׁלְּחוֹ הֵנָּה:

ד וַיֵּלְכוּ וַיִּמְצְאוּ אֶת-הָעֵיר אֲסוּר מִחוּץ לְשַׁעַר עַל-פְּתַח
עֵינַיִם וַיִּתִּירוּ אֹתוֹ:

ה וַנִּגְשִׂים מִן-הַעַמֻּדִים שָׁם אָמְרוּ אֲלֵיהֶם לָמָּה תַעֲשׂוּ
כִּזְאת כִּי תִתִּירוּ אֶת-הָעֵיר:

ו וַיַּעֲנוּ אֹתָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יִשׁוּעַ וַיַּנְיְחוּ לָהֶם:

ז וַיָּבִיאוּ אֶת-הָעֵיר אֶל-יִשׁוּעַ וַיִּשְׂמְחוּ עָלָיו אֶת-בְּגָדֵיהֶם
וְהוּא יָשָׁב עֲלֵיהֶם:

ח וְרַבִּים פָּרְשׂוּ אֶת-בְּגָדֵיהֶם עַל-פְּנֵי הַדְּרָךְ וַנִּגְשִׂים
אַחֲרֵיהֶם שָׁטְחוּ לְרַגְלָיו זְמֵרוֹת עֲצִים אֲשֶׁר כָּרְתוּ
בַשָּׂדֶה:

ט וְהַהֲלָכִים לִפְנֵיו עִם-הַבָּאִים אַחֲרָיו עָנוּ וַקְרְאוּ
הוֹשַׁע-נָא בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה:

י בְּרוּכָה מַלְכוּת דָּוִד אֲבִינוּ הַבָּאָה בְּשֵׁם יְהוָה הוֹשַׁע-נָא
בְּשִׁמִּי מְרוֹם:

יא וַיָּבֵא יִשׁוּעַ יְרוּשָׁלַיִם אֶל-בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וַיֵּרָא
אֶת-כָּל-אֲשֶׁר שָׁם מִסְבִּיב וְלִפְנֹתַי עָרַב יָצָא
אֶל-בֵּית-עֲנָנָה עִם-שְׁנַיִם הָעֹשֵׂר:

יב וַיְהִי מִמְּחֻרַת בְּצֵאתָם מִבֵּית-עֲנָנָה וַיִּרְעַב:

יג וַיֵּרָא תְּאֵנָה אַחַת מְרֻחֶקת אֲשֶׁר הוֹצִיאָה עֲלֵיהֶם וַיָּבֵא
לְרֵאוֹת אִם-יִמְצָא בָּהּ פְּרִי-מֵאֲכָל וַיִּקְרַב אֲלֵיהָ
וְלֹא-יִמְצָא בָּהּ זֹלָתָהּ עֲלֵיהֶם לְבָדֶם כִּי עַת הִתְאַנְּיָם עוֹד
לֹא הִגִּיעָה:

יד וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לָהּ לֹא יֵאָכֵל עוֹד אִישׁ מִפְּרִיָךְ
מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם וְתַלְמִידָיו שָׁמְעוּ אֶת-הַדְּבָר:

טו וַיָּבֵאוּ יְרוּשָׁלַיִם וַיִּלָּךְ יִשׁוּעַ אֶל-בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וַיַּחַל
לְגַרֵשׁ מִשָּׁם אֶת-הַמּוֹכְרִים וְאֶת-הַקּוֹנִים וְאֶת-שְׁלֻחַנֹת
מִחֻלִּיפֵי הַכֶּסֶף הַפֶּף וְאֶת-מוֹשְׁבוֹת מִכְרֵי הַיּוֹנִים:

טז וְלֹא נָתַן לְאִישׁ לְהַעֲבִיר כְּלִים דְּרָךְ הַמִּקְדָּשׁ:

יז וַיֹּרֶה לָהֶם לֵאמֹר הֲלֹא כְּתוּב כִּי בֵּיתִי בֵּית-תְּפִלָּה
יִקְרָא לְכָל-הָעַמִּים וְאַתֶּם עֹשִׂיתֶם אֹתוֹ לְמַעַרַת
פְּרָצִים:

יח וְרָאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְהַסּוֹפְרִים שָׁמְעוּ וַיִּתְנַפְּלוּ לְהַאֲבִידוֹ
כִּי יָרְאוּ מִפְּנֵיו אַחֲרֵי אֲשֶׁר כָּל-הָעָם הִתְפַּלְאוּ
עַל-תּוֹרָתוֹ:

יט וַיּוֹם יוֹם כָּבֵד הָעָרַב יָצָא אֶל-מַחוּץ לְעִיר:

כ וַיְהִי בְּבֹקֶר וַיַּעֲבְרוּ וַיֵּרְאוּ אֶת-הַתְּאֵנָה כִּי יָבִשָׁה מֵעַנְף
וְעַד-שָׂרֵשׁ:

כא וַיִּזְכּוּ פְּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּי הֵנָּה יָבִשָׁה הַתְּאֵנָה
אֲשֶׁר אַרְרָתָה:

כב וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רַעוּ אֲמוֹנָה בְּאֵלֵיהֶם:

אמן אני אמר לכם פלאי אשר יאמר אל-ההר הזה
 הנשא והתנפל אל-תוף הים ולא יפלט בלבבו כי
 אם-יאמין כי יהי כאשר אמר פן יהיה-לו:
 ב על-כן אני אמר לכם על-פלא אשר תשאלו ותתפללו
 בטחו כי יעשה לכם וכן יעש:
 כה וכי-תעמדו להתפלל סלחו לכל-איש את אשר חטא
 לכם למען גם-אביכם בשמים יסלח לכם
 את-חטאתיכם:
 לו ואם-לא תסלחו אתם גם-אביכם שבשמים לא-יסלח
 לכם את-חטאתיכם:
 כז וישבו ויבאו ירושלימה ויהי הוא מתהלך במקדש
 ויבאו אליו ראשי הכהנים והסופרים והזקנים:
 כח ויאמרו אליו באיזה רשיון אתה עשה אלה ומי-נתן
 לך הרשיון הזה לעשות אלה:
 כט ויאמר ישוע אליהם אשאל מכם דבר ותנו לי מענה
 ואז אגיד לכם באיזה רשיון אני עשה אלה:
 ל הגידו לי טבילת יוחנן מפי-מי היתה מצותה
 מן-השמים או מבני-אדם תנו לי מענה:
 לא ויהי הם שקלים בדעתם לאמר אם-נאמר מן-השמים
 יאמר ומדוע לא האמנתם לו:
 לב ואם-נאמר מבני אדם וראים אנחנו את-העם כי-כלם
 חשבו את-יוחנן לנביא נאמן:
 לג ויענו את-ישוע ויאמרו לא ידענו ויאמר אליהם
 ישוע גם-אני לא אגיד לכם באיזה רשיון אני עשה
 אלה:

פרק יב

א ויפתח במשל פיו ויאמר אליהם איש נטע פרום
 ויעזקהו מסביב ויקב חצב בו ויבן מגדל בתוכו ונתן
 אתו לנטרים והלך בדרכו למרחוק:
 ב ולעת הבציר שלח את-עבדו לקחת מידי הנטרים
 מפרי הפרם:
 ג ויתפשו בו ויבהו וישלחו אתו ריקם:
 ד ויוסף וישלח אליהם עבד אחר ואתו סקלו באבנים
 ויפצעו את-ראשו וישלחהו בחרפה גדולה:
 ה וישלח אליהם עוד אחד ואתו הרגו וכן אחרים רבים
 מהם אשר הכו ומהם אשר הרגו:
 ו ויהי-לו עוד בן יחיד אשר אהב ואתו שלח אליהם
 אחרי כלם כי אמר את-בני ייךאו:
 ז והנטרים ההם ראו ויאמרו איש אל-אחיו הנה הירוש
 לכו ונהרגהו ולנו תסב הנחלה:
 ח ויתפשו-בו ויהרגהו וישליכהו אל-מחוץ לכרם:
 ט ומה אפוא יעשה בעל הכרם הוא יבא והאבד
 את-עבדי האדמה ואת-כרמו יתן בידי אחרים:

א הלא קראתם את-הכתוב הווא אבן מאסו הבונים
 היתה לראש פנה:
 אא מאת יהנה היתה זאת היא נפלאת בעינינו:
 אב ויבקשו לתפשו אפס כי יראו מפני העם כאשר הבינו
 כי עליהם דבר את-המשל הזה ויעזבו אתו וילכו
 להם:
 אג וישלחו אליו אנשים מן-הפרושים ומאנשי הורדוס
 לצדד אתו בדבריו:
 אד ויבאו ויאמרו אליו רבנו ידענו כי-איש נאמן אתה
 ולא-תגור מפני איש כי לא תשא פני גבר ואת-דרכך
 אלהים תורה במישרים הנכון הוא לתת מס לקיסר
 אם-אין הנתן או לא נתן:
 אה והוא בראתו את-חנפתם אמר אליהם למה-זה
 תנסוני הביאו לי דינר אחד ואראה:
 אי ויביאו ויאמר אליהם למי התמונה והכתבת ההנה
 ויאמרו לקיסר:
 אי ויאמר ישוע אליהם הווא אפוא לקיסר את אשר
 לקיסר ולא-להים את אשר לא-להים ויתמהו עליו
 עד-מאד:
 אכ ויבאו אליו צדוקים האמרים כי-אין תקומה למתים
 וישאלהו לאמר:
 אד רבנו הנה משה כתב לנו כי ימות אחד משני אחים
 ועוב אשה ובן אין לו יבמה יבא עליה והקים זרע
 על-שם אחיו:
 אה ואתנו היו שבועה אחים הראשון מהם לקח לו אשה
 וימת ולא-השאיר זרע אחריו:
 אב והשני יבם אתה וימת גם-הווא לא בנים וכמו-כן
 השלישי:
 אב עד אשר כל-השבועה בעלוה וימותו וזרע
 לא-השאירו אחריהם ואחרי כלם מתה גם-האשה:
 אג ועתה למי מהם תהיה לאשה בתקומה אחרי אשר
 היתה אשת כל-השבועה:
 אד ויאמר אליהם ישוע הווא הדבר אשר שגיתם בו כי
 את-התורה לא ידעתם ולא את-נפלאות אל:
 אה כי בתקומתם מן-המתים לא יבעלו ולא תבעלנה פי
 אם-יהיו כמלאכי השמים:
 אה ועל-דבר המתים פי-יקיצו הלא קראתם בספר משה
 כאשר דבר אליו האלהים בסנה לאמר אנכי אלהי
 אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב:
 אה והווא איננו אלהי המתים כי אם-אלהי החיים שגיתם
 הרבה מאד:
 אה ואחד מן-הסופרים בא וישמע אתם נדברים יחדו
 ובראתו פי היטב ענה על-דבריהם וישאלהו
 מה-ראשית כל-המצות:
 אה ויען ישוע הראשנה הלא היא שמע ישראל יהנה
 אלהינו יהנה אחד:

וְאֶהְבֶּתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ
 וּבְכָל-מַדְעֶךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ זֹאת הִיא הַמִּצְוָה הָרִאשׁוֹנָה:
 וְהַשְּׁנִיָּה הִיא אֶהְבֶּתָּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ וְאֵין מִצְוָה
 גְּדוּלָה מִשְׁתִּים אֵלֶּה:
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַסּוֹפֵר אָמֵן רַבִּי אָמֵת דְּבַרְתָּ כִּי אֶחָד הוּא
 וְאֵין עוֹד מִלְבָּדוֹ:
 וְלֹאֲהַבָּה אֶתוֹ בְּכָל-לֵב וּבְכָל-מַדְעַ וּבְכָל-מְאֹד וְלֹאֲהַב
 אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ כְּנַפְשׁוֹ הִיא גְּדוּלָה מִכָּל-עֲלֵה וְנוֹכַח:
 וַיֵּרָא יֵשׁוּעַ כִּי־הִשְׁכִּיל לַעֲנוֹת אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲנִיךָ
 לֹא־רַחֲוֹק מִמַּלְכוּת אֱלֹהִים וְלֹא־הֵעִז עוֹד אִישׁ
 לְהִתְנַפֵּחַ עִמּוֹ בְּדִבְרֵים מֵהַיּוֹם הַזֶּה וּמִעַלָּה:
 וַיְהִי בַּהֲוֹרֹת יֵשׁוּעַ בְּמַקְדָּשׁ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵיךְ יֹאמְרוּ
 הַסּוֹפְרִים כִּי הַמְּשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד הוּא:
 וַיְדַר וְהִלָּא הוּא אָמַר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ נָאִם יְהוָה לֹאֲדַנִּי
 שֶׁב לִימִינִי עַד־אֲשִׁית אֵיךְ הַדָּם לְרַגְלֶיךָ:
 וְאִם־דָּוִד קָרָא לוֹ אֲדוֹן אֵיךְ הוּא בְּנוֹ רֹב הָעָם
 הַקָּשִׁיבוּ לְדִבְרָיו בְּעִנְיָ־רַב:
 וַיִּוְסֹף לְלַמֵּד וַיֹּאמֶר הִשְׁמְרוּ לָכֶם מִן־הַסּוֹפְרִים
 הַמְתַּעֲנָגִים עַל־לִכְתֶּם מִלְבָּשִׁים מַעִיל וְעַל־שְׂאֵלֹת
 שְׁלוֹם לָהֶם בְּשׁוֹקִים:
 וְעַל־הַמּוֹשְׁבֹת הָרִאשׁוֹנִים בְּבִתֵּי־הַכְּנֶסֶת וְעַל־הַמַּקְמוֹת
 הַנִּכְבָּדִים בְּבִתֵּי הַמִּשְׁתָּה:
 הָאֲכִלִים אֶת־בִּתֵּי אֲלֻמְנוֹת וְלִמְרָאָה עֵין יָרְבוּ תַפְלָה
 אֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר יִנְטָה עֲלֵיהֶם קוֹ הַמִּשְׁפָּט פִּי שְׁנַיִם:
 וְכֹאֲשֶׁר יֵשׁוּעַ יֹשֵׁב לְנֹכַח אַרְוֹן הָאוֹצֵר וַיֵּרָא אֶת־הָעָם
 נִתְּנִים בּוֹ מַעֲוֹת וְרַבִּים עֲשִׂירִים נִתְּנוּ הַרְבֵּה:
 מִבְּאִשָּׁה אֲלֻמְנָה עֲנִיָּה בָּאָה וַתִּשֶׂם שָׁם שְׂתֵי פְרוֹטוֹת הֵן
 רְבַע אֶסֶר:
 וַיִּקְרָא אֶל־תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם
 הָאֲלֻמְנָה הָעֲנִיָּה הַזֹּאת הַרְבֵּתָה לְתֵת מִכָּל־הַנִּתְּנִים פֹּה
 אֶל־אַרְוֹן הָאוֹצֵר:
 כִּלְּמָּם נִתְּנוּ מִמוֹתְרָם וְהִיא מִמַּחְסְרָה נִתְּנָה
 אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת כָּל־מַחְיָתָהּ:

פרק יג

א וַיֵּצֵא מִן־הַהֵיכָל וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶחָד מִתַּלְמִידָיו רַבִּי
 רָאָה אֶת־הָאֲבָנִים וְאֶת־הַבִּנְיָנִים הָאֵלֶּה מִה־נִּהְדָּרוּ:
 ב וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ הֲרַאֲיָת אֶת־הַבִּנְיָנִים הַנְּשַׁבְּגִים
 הָאֵלֶּה כָּלֶם יִהְרָסוּ לֹא־תִשָּׂאָר פֹּה אֶבֶן עַל־אֶבֶן:
 ג וּבִשְׁבֹתוֹ עַל־הַר הַזֵּיתִים לְנֹכַח הַהֵיכָל וַיִּשְׁאַלְהוּ
 פֶּטְרוֹס וַיַּעֲקֹב וַיּוֹחָנָן וְאַנְדֵּרִי בַּהֲיוֹתָם אֹתוֹ לְבָדָם
 לֵאמֹר:
 ד הַגִּדְּנָא לָנוּ מִתֵּי תַקְרָאנָה אֵלֶּה וּמִה־הוּא הָאוֹת
 לְמוֹעֵד הַהוּא כִּי כָל־אֵלֶּה תִכְלִינָה:

ה וַיַּחַל יֵשׁוּעַ לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר הִשְׁמְרוּ לָכֶם
 פְּנֵי־תַעֲזָה אֶתְכֶם אִישׁ:
 ו' כִּי רַבִּים יָבֹאוּ בְשֵׁמִי וַאֲמָרוּ כִּי אֲנִי הוּא וְהִתְעַו
 אֶת־רַבִּים:
 ז וְכִי־תִשְׁמְעוּ קְרָבוֹת וּשְׁמַעוֹת מִלְחָמָה אֶל־תִּתְּבַּחְלוּ
 כִּל־אֵלֶּה תִהְיִינָה וְעוֹד לֹא־יָזָה הַקֶּץ:
 ח כִּי־יִקּוּם גּוֹי עַל־גּוֹי וּמִמְלָכָה עַל־מִמְלָכָה וְרַעַשׁ
 עַל־רַעַשׁ יָבֹא וְרַעַב מְהוּמוֹת וְכָל־אֵלֶּה רַק רֵאשִׁית
 הַחֲכָלִים:
 ט וְאַתֶּם הִשְׁמְרוּ בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם כִּי־יִסְגִּירוּ אֶתְכֶם בְּיַדֵּי
 הַסַּנְהֶדְרִין וְתִכּוּ בְּבִתֵּי־הַכְּנֶסֶת וּבַעֲבוּרֵי תַעֲמָדוֹ לִפְנֵי
 מַשְׁלִים וּמְלָכִים לַעֲדוֹת לָהֶם:
 י וְהַבְּשׂוּרָה תִקְרָא רֵאשׁוֹנָה בְּקֶרֶב כָּל־הַגּוֹיִם:
 יא וְכִי־יֹולִיכוּ אֶתְכֶם לְהַסְגִּירְכֶם בְּיַדֵּי הַמִּשְׁפָּט
 אֶל־תִּדְאָגוּ וְאֶל־תִּחְשְׁבוּ בְּטַרְחָם בֹּא הַמוֹעֵד
 מִה־תִּדְבְּרוּ כִּי כֹאֲשֶׁר יוֹשֵׁם בְּפִיכֶם בְּעַת הַהִיא כֵּן
 תִּדְבְּרוּן כִּי לֹא אַתֶּם הַמְּדַבְּרִים כִּי אִם־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ:
 יב וְאֵךְ יִסְגִּיר אֶת־אַחֲיוֹ לְמוֹת וְאָב אֶת־בְּנָו וְקָמוּ בְּנִים
 עַל־אֲבוֹתָם וְהָמִיתוּ אֹתָם:
 יג וְאַתֶּם שְׂנוּאִים תִּהְיוּ לְכָל־אָדָם לְמַעַן שְׂמִי אֵיךְ
 הַמַּחְכָּה עַד־הַקֶּץ הוּא יִנְשָׁע:
 יד וְכִי תִרְאוּ אֶת־הַשְּׁקִיץ הַמְּשַׁמֵּם הַנֹּאֲמָר בְּיַד־דְּנִיָּאל
 הַנְּבִיא עֹמֵד בְּמַקּוֹם אֲשֶׁר לֹא נִכּוֹן לוֹ הַקְּרָא יָבִין אֲזַ
 אֵלֶּה אֲשֶׁר בִּיהוּדָה יִנּוֹסוּ אֶל־הַהָרִים:
 טו וּמִי אֲשֶׁר עַל־הַגֶּג לֹא יֵרֵד הַבַּיְתָה וְלֹא יָבֹא לְקַחַת
 מִתּוֹכּוֹ מֵאוֹמָה:
 טז וּמִי אֲשֶׁר בְּשֻׂדָּה לֹא יֵשׁוּב לְבִיתוֹ לְקַחַת אֶת־שְׂמֻלָּתוֹ:
 יז אֵיךְ אוֹי לְהָרוֹת וְלִמְיַנִּיקוֹת בְּיָמִים הַהֵמָּה:
 יח וְאַתֶּם הַתְּפַלְלוּ לְבִלְתֵּי תִהְיֶה זֹאת בְּחַרְף:
 יט כִּי הַיָּמִים הָאֵלֶּה יָמֵי צָרָה הֵם אֲשֶׁר כְּמוֹהָ לֹא־הָיְתָה
 מִרֵּאשִׁית יָמֵי הַבְּרִיאָה אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים עַד־הַיּוֹם
 הַזֶּה וְכְמוֹהָ לֹא־תִסְרֹף:
 כ וְלוּלֹא יִקְצֹר הַזֶּה אֶת־הַיָּמִים הָאֵלֶּה לֹא־יִנְצֵל
 כָּל־בָּשָׂר אֵיךְ לְמַעַן בַּחֲרִירוֹ אֲשֶׁר רָצָה בָּם יִקְצֹר
 אֶת־הַיָּמִים הָאֵלֶּה:
 כא וְאֲזַ אִם־יֹאמֶר אֲלֵיכֶם אִישׁ הִנֵּה הַמְּשִׁיחַ פֹּה אוֹ הִנֵּה
 שָׁם אֶל־תִּאֱמִינוּ:
 כב כִּי מְשִׁיחֵי שְׁקֵר וּנְבִיאֵי כָזָב יִקּוּמוּ וְנִתְּנוּ אֹתוֹת
 וּמוֹפְתִים לְנַסּוֹת אִם יִשְׁלָאֵל יָדָם לְהַתְּעוֹת
 גַּם־אֶת־הַבַּחֲרִירִים:
 כג וְאַתֶּם הִשְׁמְרוּ בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם רָאוּ כִּי מֵרֵאשׁ הַגִּדְּתִי לָכֶם
 אֶת־כָּל־:
 כד אֵיךְ בְּיָמִים הָהֵם כְּעַבּוֹר הַצָּרָה הַהִיא תִחְשֹׁף הַשְּׁמָשׁ
 וְהִיָּרַח לֹא־יִגִּיָּה אוֹרוֹ:

כ"ה הכוכבים יפלו מן השמים וצבא המרום יזעו:
 כ"ו וְאִזְּוּ יִרְאוּ אֶת־בֶּן־הָאָדָם בָּא בְּעַנְנִים בְּעָז וּבְהַדָּר גָּדוֹל:
 כ"ז והוא ישלח את מלאכיו ויקבץ את בתיכיו מארבע
 הרוחות מקצה הארץ עד קצה השמים:
 כ"ח ויחוו לכם משל מן התאנה אם רטוב ענפה ועליה
 צמחו ידעים אתם כי קרוב הקיץ:
 כ"ט וכן גם אתם כאשר תראו כי קמו כל־אלה ידוע
 תדעו כי קרוב הוא לפתח:
 ל אמן אני אמר לכם כי לא יעבר הדור הזה עד
 אשר יקומו כל־אלה:
 לא השמים והארץ יעברו וידברי לא יעברו:
 לב ועל־מועד היום ההוא והשעה ההיא אין איש ידע
 ולא מלאך בשמים ולא הבן בלתי האב:
 לג על־כן שימו לבבכם שקדו והתפללו כי אינכם ידעים
 מתי יבא המועד הזה:
 לד הלא הוא כאיש נסע אל־מחוז לארץ אשר עזב
 את ביתו ויחלק את המשרה לעבדיו לאיש איש
 את מלאכתו ואת השער צנה לשקד על השער:
 לה לכן התיצבו על־משמרתכם כי לא תדעו מתי יבא
 בעל הבית אם בערב או בחצי הלילה אם לעת קרא
 התרנגול או כאור הבקר:
 לו פן יבא פתאום ומצא אתכם ישנים:
 לז ואת אשר אני אמר לכם הנני אמר לכל שקדו:

פרק יד

א ויהי יומים לפני הפסח וחג המצות ויבקשו ראשי
 הכהנים והסופרים לתפשו בערמה ולהמיתו:
 ב אף אמרו לא בחג פן־תתערר מהומה בעם:
 ג ויהי בשבתו במסכה בבית שמעון המצרע
 בבית־ענניה ונבא אשה ובידה צלחית שמן גרד וד
 ויקר־ערף מאד ותשבר את־הצלחית ותצק אתו
 על־ראשו:
 ד וירע הדבר בעיני אנשים מן־הישבים שם ויאמרו
 בנפשם על־מה נבלע השמן הזה:
 ה הלא טוב היה לתתו בכסף בערפו יותר משלש מאות
 דינר ולחלק מכרו לעניים וילנו עליה:
 ו ויאמר ישוע הניחו לה למה הזה תלאו אתה הלא טוב
 גמלתני:
 ז כי את־העניים תמצאו לפניכם תמיד ובכל־עת אשר
 תרצו תוכלו להיטיב להם ואתי לא־תמצאו לפניכם
 תמיד:
 ח והיא עשתה כאשר מצאה ידה כי הקדימה ותמשח
 את־בשרי לקבורה:

ט אמן אני אמר לכם בכל־מקום אשר תשמע הבשורה
 בכל־הארץ יספר גם־אשר עשתה היא לה לזכרון:
 י ויהודה איש־קריות אחד משנים העשר הלך
 אל־ראשי הכהנים ויאמר להסגיר אתו בינכם:
 יא והם כשמעם בן שמחו ויבטיחו לתת־לו כסף ויבקש
 תאנה להסגיר אתו:
 יב ויהי בראשון לחג המצות למועד זבח הפסח ויאמרו
 אליו תלמידיו איפה תרצה כי גלף להכין לך לאכל
 את־הפסח:
 יג וישלח שנים מתלמידיו ויאמר אליהם לכו העירה
 ופגע בכם איש נשא כדמים לכו אחריו:
 יד ובפתח אשר יבא תאמרו שם אל־בעל הבית פה אמר
 רבנו איה חדר הארחים לי ולתלמידי לאכל שם
 את־הפסח:
 טו והוא יראה לכם עליה גדולה רצופה כסות וערוכה
 בכל ושם תכינו לנו:
 טז ויצאו התלמידים ויבאו העירה וימצאו פאשר דבר
 להם ויכינו את־הפסח:
 יז ויהי בערב ויבא שם עם־שנים העשר:
 יח ובעוד הם אכלים במסבם ויאמר ישוע אמן אני אמר
 לכם כי אחד מכם האכל עמדי יסגירני:
 יט ויצר להם מאד ויאמרו איש איש מהם אליו האני
 הוא הלא:
 כ ויאמר אליהם אחד משנים העשר הטבל את־ידו עמי
 בקערה:
 כא הן בן־האדם הלך כפתיב עליו אף אוי לאיש ההוא
 אשר יסגיר את־בן־האדם ביד מבקשי נפשו טוב היה
 לאיש ההוא אם לא־יצא מרחם:
 כב ויהי באכלם ויקח ישוע את־הלחם ויברך ויבצע ויתן
 להם ויאמר קחו אכלו זה הוא בשרי:
 כג ויקח את־הכוס ויברך ויתן להם וישתו כלם:
 כד ויאמר אליהם זה הוא דמי דם־הברית החדשה
 השפוך בעד רבים:
 כה אמן אני אמר לכם כי לא אשתה עוד מפרי הגפן
 עד־היום ההוא אשר תדש אשתהו במלכות
 האלהים:
 כו ויקראו את־החלל ויצאו אל־הר הזיתים:
 כז ויאמר אליהם ישוע הן כלכם תפשו בו בלילה הזה
 כי כתוב אכה את־הרעה ותפוצין הצאן:
 כח ואתרי תקומתי מן־המתים אלף לפניכם הגלילה:
 כט ויאמר אליו פטרוס אף אם־כלם יפשו בו אני לא
 אכשל:
 ל ויאמר אליו ישוע אמן אני אמר לך כי עתה בלילה
 הזה טרם יקרר התרנגול פעמים תכחש־בי שלש
 פעמים:

לא והוא הוסיף לדבר בְּיָתֶר אִמָּץ אִף אִם־יְהִיָּה עָלַי
לְמוֹת אֲתָךְ כִּחַשׁ לֹא־אֶכְחַשׁ בָּךְ וְכֵן דִּבְרוּ גַם־כָּלֶם:
לב וַיִּבְאוּ אֶל־מִקְוֹם גְּדֵר הַנִּקְרָא גַת־שִׁמְנָה וַיֹּאמְרוּ
אֶל־תַּלְמִידָיו שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עַד כִּי אֲתַפְּלֵל:
לג וַיִּקַּח אֹתוֹ אֶת־פְּטָרוֹס וְאֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־יוֹחָנָן וַיַּחֲלֵל
לְהִשְׁתַּוַּחַח וּלְהִשׁוּמֵם:
לד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם נִפְשֵׁי מְרַהֲלֵי עַד מָאֵד עַד־מִנּוֹת
עַמְדוֹ־בְּזוּה וּשְׁקֵדוּ:
לה וַיַּעֲבֹר הַלָּאָה מֵעַט מִזְעֵר וַיִּפֹּל אַרְצָה וַיִּתְפַּלֵּל לְהַעֲבִיר
מַעְלָיו אֶת־הַשָּׁעָה אִם־יִתְכַן הַדְּבָר:
לו וַיִּקְרָא אֶבְרָהָה אֶבְרָהָה הֵן כָּל תּוֹכֵל הַעֲבֹר־נָא מַעְלֵי
אֶת־הַכּוֹס הַזֹּאת אֶף־לֹא כִרְצוֹנִי כִּי אִם־כְּאֲשֶׁר רָצִיתָ
אֲתָהּ:
לז וַיִּבֹא וַיִּמְצְאֵם יִשְׁנִים וַיִּפֶן אֶל־פְּטָרוֹס וַיֹּאמֶר שְׁמַעוֹן
הֲכִי תִישָׁן הַכִּי־לֹא יִכְלָתָ לְשִׁקֵּד שָׁעָה אַחַת:
לח שְׁקֵדוּ וְהִתְפַּלְלוּ פֶן־תִּבְאוּ לְמִסָּה הֵן הָרוּחַ תִּפְצֶה אֶף
הַבָּשָׂר רַפָּה:
לט וַיִּפֶן וַיִּלְךְ־לוֹ עוֹד וַיִּתְפַּלֵּל בְּדַבְרֵים הַרְאֵשְׁנִים:
מ וַיֵּשֶׁב וַיִּמְצְאֵם יִשְׁנִים עוֹד כִּי הָיוּ עֵינֵיהֶם כְּבָדוֹת וְלֹא
יָדְעוּ מַה־לַּעֲנוֹת אֹתוֹ:
מא וַיִּבֹא פַעַם שְׁלִישִׁית וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם תָּנוּ שְׁנָה לְעֵינֵיכֶם
וּמְנוּחָה רַב־לָכֶם הִנֵּה בָּאָה הַשָּׁעָה וּבִן־הָאָדָם נֹסֵגֵר
בְּיַד־יַחַסְאִים:
מב קוֹמוּ וְנִלְכְּהוּ הִנֵּה הַמַּסְגִּיר אֹתִי הֵלֶךְ וְקָרַב:
מג עֲדָנוּ מִדְּבַר וַיְהוּדָה אַחַד מִשְׁנַיִם הָעֹשֵׂר בָּא פְתָאֵם
וַעֲמוּ הַמּוֹן רַב בְּחֻבּוֹת וּבְמִטּוֹת מֵאֵת רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים
וְהַסּוֹפְרִים וְהַזְּקֵנִים:
מד וְהַמַּסְגִּיר אֹתוֹ נָתַן לָהֶם אוֹת לֵאמֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר
אֲנִישְׁקֵלוֹ זֶה הוּא תִפְשׂוּ אֹתוֹ שִׁימוּ עָלָיו מִשְׁמֵר
וְהוֹלִיכֵהוּ:
מה וַיִּבֹא וַיִּגַּשׁ אֵלָיו פְּתָאֵם וַיֹּאמֶר רַבִּי רַבִּי וַיִּשְׁקֵהוּ:
מו וַיִּשְׁלַח־בוֹ אֶת־יְדֵיהֶם וַיִּתְפְּשׂוּהוּ:
מז וְאַחַד מִן־הַנּוֹצְבִים עָמוּ שֶׁלֶף אֶת־חֻבּוֹ וַיִּף אֶת־עַבְדוֹ
הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּקְצֹץ אֶת־אָזְנוֹ:
מח וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַבְּחֻבּוֹת וּבְמִטּוֹת בְּאֵתֶם
לְתַפְּשׂ אֹתִי כְּפָרִיץ:
מט וַיּוֹם יוֹם יִשְׁבְּתִי לְהוֹרֵת לָכֶם בְּמִקְדָּשׁ וְלֹא שְׁלַחְתֶּם בִּי
יָד אֶף לְהַקִּים אֶת־הַכְּתוּבִים עֲשִׂיתֶם כְּזֹאת:
נ וְהַתַּלְמִידִים עֲזָבוּ אֹתוֹ כָּלֶם וַיִּגְסוּ:
נא וַנְּעַר אַחַד הַלֵּף אֲחֵרָיו וְהוּא לְבוֹשׁ כְּתָנֶת־בַּד
עַל־בָּשָׂרוֹ וַיִּאֲחֹזֵהוּ:
נב וַיַּעֲזֹב אֶת־כְּתָנֹתָ בְּיָדֶם וַיִּגַּס עָרֹם:
נג וַיּוֹלִיכוּ אֶת־יִשׁוּעַ אֶל־הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּקְהָלוּ עָלָיו
כָּל־רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַזְּקֵנִים וְהַסּוֹפְרִים:

נד וּפְטָרוֹס הֵלֶךְ אֲחֵרָיו מִכְּחוּק עַד־לַחְצֵר הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
פְּנִימָה וַיֵּשֶׁב שָׁם עִם־הַמְשַׁרְתִּים וַיִּתְחַמֵּם נֶגֶד הָאוֹר:
נה וְרֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְכָל־הַסַּנְהֶדְרִין בִּקְשׂוּ עֲדוּת עַל־יִשׁוּעַ
לְהַמִּיתוֹ וְלֹא מְצָאוּ:
נו כִּי עֲדוּת־שִׁקְר עָנוּ בוֹ רַבִּים אֲפָס עֲדוּתֶם לֹא נִמְצְאָה
בָּן:
נז וַיִּקְוֵמוּ אֲנָשִׁים וַיַּעֲנוּ עֲדוּת־שִׁקְר בְּפָנָיו לֵאמֹר:
נח שְׁמַעְנוּ אֹתוֹ אִמְרוּ אֲנִי אֶהְרֹס אֶת־הַהֵיכָל הַזֶּה מַעֲשֵׂה
יָדַיִם וּבְשִׁלְשֵׁת יָמִים אֲבַנְהָ הֵיכָל אַחֵר אֲשֶׁר אֵינְנוּ
מַעֲשֵׂה יָדַיִם:
נט אֶף גַּם־בְּזֹאת דְּבָרֵי עֲדוּתֶם יַחֲדוּ לֹא נִכְנוּ:
ס וַיִּקְרָא הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל בְּתוֹכֶם וַיִּשְׁאַל אֶת־יִשׁוּעַ לֵאמֹר
הֲלֹא תַעֲנֶה דְבָר מַה־זֹּאת הַעֲדוּ בָךְ אֵלֶּה:
סא וַיְהִי וְלֹא עָנָה מֵאוֹמְרָה וַיּוֹסֶף הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּשְׁאַלְהוּ
עוֹד לֵאמֹר הַאֲתָה הוּא הַמְּשִׁיחַ בֶּן־הַמְּבָרָךְ:
סב וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֲנִי הוּא וְאַתֶּם תִּרְאוּ אֶת־בֶּן־הָאָדָם יֹשֵׁב
לְיָמִין הַגְּבוּרָה וּבֹא בַעֲנֵנִי הַשָּׁמַיִם:
סג וַיִּקְרַע הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶת־בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר מַה־לָּנוּ עוֹד
וְלַעֲדִים:
סד הֲלֹא שְׁמַעְתֶּם גְּדוּפוֹ אִמְרוּ מַה־דַּעְתְּכֶם וַיִּרְשָׁעוּ אֹתוֹ
כָּלֶם כִּי־מִשְׁפָּט־מִנּוֹת לוֹ:
סה וַיַּחֲלוּ אֲנָשִׁים מֵהֶם לֶרֶק בוֹ וַיַּחֲפּוּ אֶת־פָּנָיו וַיִּבְהוּ
בְּאֶגְרָף וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּבֵא לָנוּ וְהַמְשַׁרְתִּים קָדְמוּ אֹתוֹ
בְּמִכּוֹת לְחַיִּי:
סז וַיְהִי בְהִיּוֹת פְּטָרוֹס בְּחֻצֵר מִתַּחַת וַתִּבֹּא אַחַת
הַשְּׁפֹחוֹת מִבֵּית הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל:
סח וַתִּרְאֵ אֶת־פְּטָרוֹס מִתַּחַמֵּם וַתִּבֹּט בְּפָנָיו וַתֹּאמֶר
וְאֶף־אֲתָה הֵייתָ עִם־יִשׁוּעַ הַנִּצְרִי:
סט וַיִּכְחַשׁ לֵאמֹר לֹא אֲדַע וְלֹא אֲבִין אֵת אֲשֶׁר תִּדְבְּרֵי
וַיִּצָּא חוּצָה אֶל־הָאוּלָם וַיִּקְרָא אֶז הַתְּרַנְגָּל:
ע וַתִּרְאָהוּ הַשְּׁפֹחָה עוֹד וַתּוֹסֶף וַתֹּאמֶר אֶל־הַעֲמִדִים שָׁם
זֶה הוּא אַחַד מֵהֶם:
עא וַיִּכְחַשׁ פַּעַם שְׁנִית וְעוֹד מֵעַט וְגַם־הַעֲמִדִים שָׁם אִמְרוּ
אֶל־פְּטָרוֹס אַכֵּן הִנָּךְ מֵהֶם כִּי גִלְיָלִי אַתָּה וּלְשׁוֹנָךְ
כָּל־שׁוֹנֵם:
עב וַיַּחֲלֵל לַעֲנוֹת בְּאֵלָה וּבְשִׁבְעָה לֵאמֹר לֹא יָדַעְתִּי
אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם:
עג וַיִּקְרָא הַתְּרַנְגָּל שְׁנִית וַיִּזְכֹּר פְּטָרוֹס אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר
דִּבְּרָלוֹ יִשׁוּעַ כִּי טָרַם יִקְרָא הַתְּרַנְגָּל פַּעַמִּים
תְּכַחֵשׁ־בִּי שֵׁלֶשׁ פַּעַמִּים וַיִּשָּׂם עַל־לְבוֹ וַיִּבְךְ:

פרק טו

א ויהי כעלות השחר וראשי הכהנים נוסדו יחד עם הזקנים והסופרים וכל הסנהדרין ויאסרו את ישוע ויוליכוהו ויסגירוהו בידי פילטוס: ב וישאל אתו פילטוס האתה הוא מלך היהודים ויען ויאמר אליו אתה אמרת: ג וראשי הכהנים הביאו עליו שטנות רבות והוא לא נתן מענה אף לא דבר אחד: ד ויוסף פילטוס וישאלהו לאמר האם לא תענה דבר ראיה כמה שטנות הביאו עליך: ה וישוע לא נתן מענה אף לא דבר אחד עד אשר היה לפלא בעיני פילטוס: ו ובחג הזה הספן הספין לשלח להם אחד מהאסירים חפשי אתה אחד אשר יבקשון: ז ויהי איש ושמו בראבא אסור עם המרדים אשר רצחו נפש ביום המרד: ח וישא ההמון את קולו ויחלו לשאל לעשות להם כאשר עשה להם בפעם בפעם: ט ויען אתם פילטוס ויאמר התחפצו כִּי־אשלח לכם את מלך היהודים: י כי הפיר אשר מקנאתם בו הסגיריהו ראשי הכהנים: יא וראשי הכהנים הסיתו את ההמון כי יבקשהו לשלח להם רק את בראבא: יב ויוסף פילטוס ויען ויאמר אליהם ומה אעשה לזה אשר אתם קראים מלך היהודים: יג ויוסיפו לצעק לאמר הצלב אתו: יד ויאמר אליהם פילטוס ולמה מה רעה עשה והם הוסיפו לצעק עוד יתר הרבה הצלב אתו: טו ויואל פילטוס לעשות כרצון ההמון וישלח להם את בראבא ואת ישוע יסר בשוטים ויתנהו להצלב: טז ויוליכוהו אנשי הצבא אל החצר הפנימית הוא פנטורין ויזעיקו עליו את כל הגדוד: יז וילבשהו מעיל ארגמן וישרגו כתר קוצים וישימו על ראשו: יח ויחלו לפקדו לאמר יחי מלך היהודים: יט והפנו אתו בקנה על ראשו וינקו בפניו ועל ברפיהם כרעו וישתחוו לו: כ ואחרי אשר התלו בו הפשיטו אתו את מעיל הארגמן וילבישהו את בגדיו ויוליכוהו לצלב אתו: כא ואיש אחד עבר שם כבאו מן השדה הוא שמעון הקוריני אבי אלכסנדרוס ורופוס אתו אלצו להלך אתם ולשאת לו את צלבו: כב וביאו אתו אל גלגלתא אשר יאמר מקום הגלגלת: כג ויתנו לו יין מהול במר ולא שתהו:

כד ויצלבו אתו ויחלקו את בגדיו להם לפי הגורל אשר הפילו עליהם לקח איש איש חלקו: כה והעת אשר צלבו אתו היתה השעה השלישית: כו וכתבת דבר אשמתו שמו מלמעלה עלהעץ לאמר מלך היהודים: כז וגם שני אנשי חמס נצלבו עמו אחד מימינו ואחד משמאלו: כח וימלא הכתוב האמר ואת פשעים נמנה: כט והעברים שם גרפו אתו וניעו את ריו את ראשם לאמר הוי אתה המתריב את ההיכל והבונה אתו בשלשת ימים: ל הושיעה לנפשך ורדה מן העץ: לא וכן גם ראשי הכהנים והסופרים שחקו איש אל רעהו לאמר הוא המושיע לאחרים ולנפשו לא יוכל להושיע: לב המשית מלך ישאל הוא ירד עתה מן העץ ונראה ונאמין בו וגם הנצלבים עמו כמו כן חרפהו: לג ויהי בשעה הששית וחשף פסה את פני כל הארץ עד השעה התשיעית: לד ובשעה התשיעית צעק ישוע בקול גדול אלהי אלהי למה שבקתני אשר יאמר אלי אלי למה עזבתני: לה ומן העמרים שם כאשר שמעו אמרו הנה הוא קרא אל אליהו: לו ויך אחד מהם וניקח סוג אשר מלאו חמץ וישימהו על קנה וישקהו ויאמר הֲרָף ונראה אם יבא אליהו להוריד אתו: לז וישוע קרא בקול גדול ויפקד את רוחו: לח והנה פרקת ההיכל נקרעה לשנים קרעים מלמעלה למטה: לט ושר המאה העמד ממלו בראתו כאשר צעק וכאשר גוע ויאמר אכן האיש הזה היה בן אליהם: מ וגם נשים היו ראות שמה מרחוק וביניהן מרים המגדלית ומרים אם יעקב מרת יוסי ושלמית: מא הלא הנה אשר הלכו אחריו וישרתהו בהיותו בגליל ועוד אחרות רבות אשר עלו עמו ירושלימה: מב ויהי בערב ביום ההכנה ההוא כי ערב שבת היה: מג ויבא יוסף מן הרמתים הוא יועץ נכבד וגם הוא חכה למלכות האלהים ויבא אל פילטוס באמין לב וישאל ממנו את הגוף ישוע: מד וישתאה פילטוס לאמר האם כבר מת וניקרא אל שר המאה וישאלהו אם כבר מת: מה וכאשר שמע מן שר המאה כי כן הוא ויתן את הגוף אל יוסף:

י"ח נחשים כיישאו או כיישאו סמים אשר מנת בם לא ירעו ולא ישחיתו להם וידיהם ישימו על-חולים וחייו מחללים:
 י"ט ויהי פאשר פלה האדון ישוע לדבר אליהם ויעל השמימה וישב לימין האלהים:
 כ והם יצאו ויבשרו את-הבשורה בכל-מקום ויד-האדון היתה עמם במלאכתם ויקם את-דברו באתות אשר נעשו בידיהם אמן:

מ"ו והוא לקח תכריף-בוץ וירידהו מן-העץ ויעטהו בתכריף וישימהו בקבר אשר חצבו-לו בצור ויגל אבן על-פי הקבר:
 מ"ז ומרים המגדלית ומרים אם יוסי ראו את-המקום באשר הושם שמה:

פרק טז

א וכמעט עבר השבת ומרים המגדלית ומרים אם יעקב ושלמית קנו סמים לבא ולמשח אתו:
 ב וכאחד בשבת בבקר השכם באו אל-הקבר עם-עלות השמש:
 ג ותאמרנה אשה אל-אחותיה מי יגל-לנו את-האבן מעל פי-הקבר:
 ד ותשאנה את-עניניהן ותראינה פי האבן נגלה פי גדולה היתה מאד:
 ה ותבאנה אל-תוף הקבר ותראינה נער אחד עטה מעיל לכן ישב מעבר הימין ותבהלנה:
 ו ויאמר אליהן אל-תבהלנה הנה אתן מבקשות את-ישוע הנצרי אשר נצלב הלא הוא קם ואיננו פה ראינה את-המקום אשר שמוהו שמה:
 ז אף-לכנה והגדנה לתלמידיו ולפטרס כי הוא הולך לפניכם הגלילה ושם תראו אתו פאשר דבר לכם:
 ח ותמהרנה לצאת מן-הקבר ותנוסנה פי חיל נפחד אחרון ולא-הגידו לאיש דבר כי יראו מאד:
 ט ויהי באחד בשבת בבקר אחר תקומתו ויבא אל-מרים המגדלית ראשונה היא האשה אשר העביר ממנה שבע רוחות רעות:
 י והיא הלכה ותגד לאנשי בריתו אשר היו עמו והם מתאבלים ובכים:
 י"א ואחר אשר שמעו פי הוא חי וכי נראה אליה לא האמינו לה:
 י"ב ואחר-כן נראה בדמות אחרת אל-שנים מהם על-פני השדה פאשר הלכו לדרבם:
 י"ג וישבו ויגידו לאחרים ולא האמינו גם-בדבריהם:
 י"ד ויבא אחר-כן אל-אחד העשר בשבתם על-השלחן ויזיחם על-חסר אמונתם ועל-קשי לבם כי לא-האמינו לאלה אשר ראו אתו אחר תקומתו:
 ט"ו ויאמר אליהם לכו בכל-הארץ וקראו את-הבשורה לכל-בשר:
 ט"ז מי אשר יאמין וישמע ויטבל ינשע ומי אשר לא-יאמין יאשם:
 ט"ח ואלה האתות אשר יעשו בידי המאמינים רוחות רעות יעבירו בשמי ובלשנות חדשות ודברון:

Luke

הַבְּשׂוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי לֹוֹקָס

פרק א

א הֵן יְדֵי רַבִּים כָּתְבוּ עַל־סֵפֶר אֶת־מַעֲרְכֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר כּוֹנְנֵנוּ בְּתוֹכֵנוּ אַל־נִכְוֹן׃
 ב כַּאֲשֶׁר מָסְרוּ לָנוּ אֵלֶּה אֲשֶׁר הָיוּ עֲדִים רְאִים מְרֹאשׁ וּמִשְׁרָתֵי דְבַר־יְהוָה׃
 ג וּבְכֵן גַּם־אֲנִי אֲשֶׁר בְּחַנְתִּי הֵיטֵב אֶת־הַדְּבָרִים הָהֵם מְרֹאשֵׁיתָם הִכִּינְתִּי אֶת־לְבָבִי לְכַתְּבָם אֵלַיךְ תְּאוֹפִילוֹס גְּבוּר הַחֵל דְּבַר דְּבַר עַל־אֶפְנָיו׃
 ד לְכַעֲבוֹר תַּדַּע כִּי תוֹרַת אֱמֶת לְמַדַּת מִפִּי מִלְמַדְיךָ׃
 ה אִישׁ כִּהֵן הָיָה בִּימֵי הוֹרְרוֹס מֶלֶךְ יְהוּדָה וּשְׁמוֹ זְכַרְיָהוּ מִמִּשְׁמַרְתֵּי אַבְיָה וְלוֹ אִשָּׁה מִבְּנוֹת אַהֲרֹן אֱלִישִׁבַע שְׁמָה׃
 ו וּשְׁנֵיהֶם הָיוּ צַדִּיקִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וְהִלְכִים בְּדַרְכָּיו בְּכָל־מַצְוֹתָיו וְחֻקְתָּיו׃
 ז וְלֹא־הָיָה לָהֶם וָלֵד כִּי אֱלִישִׁבַע עָקְרָה וּשְׁנֵיהֶם בָּאוּ בְיָמִים׃
 ח וַיְהִי הַיּוֹם בְּכַהֲנֻת לִפְנֵי הָאֱלֹהִים בְּסֵדֶר מִשְׁמַרְתּוֹ׃
 ט וַיָּבֵא אַל־הֵיכַל יְהוָה לְהַקְטִיר קִטְרֶת לְפִי־גוֹרְלוֹ כַּמִּשְׁפֵּט עֲבַדְתָּ הַכֹּהֲנִים׃
 י וְכָל־קְהַל הָעָם מִתְפַּלְלִים אָז מִחוּץ בַּעַת הַקְּטֹרֶת הַקְּטֹרֶת׃
 יא וַיֵּרָא אֵלָיו מִלֶּאֱךָ יְהוָה עֲמֵד אֲצֵל מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת לִימִינוֹ׃
 יב וַיֵּרָא זְכַרְיָהוּ וַיַּחְרַד וַאֲיָמָה נִפְלָה עָלָיו׃
 יג וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמַּלְאָךְ אֶל־תִּירָא זְכַרְיָהוּ כִּי תִפְלֹתְךָ עָלְתָה לְרִצּוֹן וְאֵלִישִׁבַע אִשְׁתְּךָ תֵּלֵד לְךָ בֵּן וְקָרָאתָ שְׁמוֹ יוֹחָנָן׃
 יד וְהָיָה־לְךָ לְשִׂמְחָה וּלְשִׂשׂוֹן וְרַבִּים בְּהַגְלִדוֹ יַעֲלֶזּוּ׃
 טו כִּי־יַגִּדֵּל לִפְנֵי יְהוָה וַיִּזַּן וְשָׁכַר לֹא יִשְׁתָּה וְרוּחַ הַקִּדְשׁ יִמְלֵא בְּעוֹד הָיֹתוֹ בְּבֶטֶן אִמּוֹ׃
 טז וְרַבִּים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל יָשִׁיב אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃
 יז וְהֵלֶךְ לִפְנֵי בְרוּחַ אֱלֹהֵהוּ וּבְגִבּוֹרָתוֹ לְהַשִּׁיב לֵב אַבּוֹת עַל־בְּנֵים וּלְפָשְׁעֵים רוּחַ הַעֵזָה יִשְׁרָה וְהַעֲמִיד לִפְנֵי יְהוָה עִם אֲשֶׁר לְבוֹ נִכּוֹן עִמּוֹ׃
 יח וַיֹּאמֶר זְכַרְיָהוּ אֶל־הַמַּלְאָךְ בְּמָה אֲדַע זֹאת הֵן אֲנִי זְקֵנָתִי וְאִשְׁתִּי בְּיָמִים׃
 יט וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי גִבְרִיאֵל הָעֵמֵד לִפְנֵי הָאֱלֹהִים שְׁלַחְתִּי לְדַבֵּר אֵלַיךְ וּלְבַשְׂרֶךָ כְּזֹאת׃
 כ וְהִנֵּה אַתָּה תֵּאֱלָם וְלֹא תוֹכֵל דַּבֵּר עַד אֲשֶׁר יִקּוּם הַדְּבַר הַזֶּה עָקֵב אֲשֶׁר לֹא הֶאֱמַנְתָּ לְדַבְּרֵי אֲשֶׁר יְקוּמוּ בְּעַתָּם׃

כא וְהָעָם הוֹחִילוּ לְזַכְרָהוּ עַד־בוֹשׁ וַיִּתְפַּלְאוּ כִּי הִתְמַהֲמָה בְּהֵיכַל׃
 כב וּבְצִאָתוֹ לֹא יָכַל דַּבֵּר אֲלֵיהֶם וַיִּפְּרוּ כִּי־חֲזִיוֹן חָזָה בְּהֵיכַל וַיִּנַּע לָהֶם בְּרֹאשׁוֹ כִּי הוּא אֱלֹם׃
 כג כַּאֲשֶׁר מְלֹאוּ יְמֵי עֲבַדְתּוֹ וַיִּלְךְ וַיָּשָׁב אֶל־בֵּיתוֹ׃
 כד וַיְהִי אַחֲרֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה וַתִּהְיֶה אֱלִישִׁבַע אִשְׁתּוֹ וַתִּסְתֵּר חֲמִשָּׁה חֳדָשִׁים לֵאמֹר׃
 כה כִּכָּה עָשָׂה לִי יְהוָה בְּיָמַי אֲשֶׁר פָּקַדְנִי וְאָסַף אֶת־חַרְפְּתִי לְעֵינַי בְּנֵי־אָדָם׃
 כו וּבַחֲדָשׁ הַשְּׁשִׁי שָׁלַח גִּבְרִיאֵל הַמַּלְאָךְ מִלְּפָנָי אֲלֵהֶם אֶל־עִיר בְּגָלִיל וּשְׁמָהּ נַצְרַת׃
 כז אֶל־עֲלֵמָה בְּתוּלָה מְאֹרְשָׁה לְאִישׁ וּשְׁמוֹ יוֹסֵף מִבֵּית דָּוִד וְהָעֲלָמָה שְׁמָהּ מְרִיָם׃
 כח וַיָּבֵא הַמַּלְאָךְ אֲלֵיהָ הַבְּרִיתָה וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם לְךָ הַבַּת רַחֲמָה יְהוָה עִמָּךְ בְּרוּכָה אַתְּ בְּנָשִׁים׃
 כט וַיְהִי בְרֹאשִׁיתָה וַתִּתְחַלְחַל לְדַבְּרוֹ וַתֹּאמֶר בְּלִבָּהּ מָה הַבְּרָכָה הַזֹּאת׃
 ל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהָ הַמַּלְאָךְ אֶל־תִּירָאִי מְרִיָם כִּי־מִצָּאת חַן בְּעֵינַי הָאֱלֹהִים׃
 לא וְהִנֵּה הָרָה וַיִּלְדֶּת בֵּן וְקָרָאתָ שְׁמוֹ יֵשׁוּעַ׃
 לב וְהוּא גְדוֹל יְהִיָּה וּבֶן־עֲלִיוֹן יִקְרָא וְנָתַן לוֹ יְהוָה אֲלֵהֶם אֶת־כֶּסֶף דָּוִד אָבִיו׃
 לג וּמִלְךָ עַל־בֵּית יַעֲקֹב לְעוֹלָם וָעֶד וְלִמְלַכּוֹתוֹ אֵין קֵץ׃
 לד וַתֹּאמֶר מְרִיָם אֶל־הַמַּלְאָךְ אֵיכָה תִּהְיֶה כְּזֹאת וְאֲנִי אֲיֻנָּי יִדְעַת אִישׁ׃
 לה וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהָ רוּחַ הַקִּדְשׁ תָּבֵא עָלֶיךָ וְנָכַח עָלֶיךָ יִסֹּף־לְךָ עַל־כֵּן גַּם־הַקְּדוֹשׁ הֵיְלֹוד יִקְרָא בֶן־אֱלֹהִים׃
 לו וְהִנֵּה אֱלִישִׁבַע מוֹדַעְתְּךָ הִנְקִרְתָּ עָקְרָה הָרָה גַּם־הִיא לָלֵת בֵּן בְּזִקְנֹתָהּ וְזֶה־לָּהּ הַחֲדָשׁ הַשְּׁשִׁי׃
 לו כִּי מֵאֱלֹהִים לֹא יִפְלֵא כָל־דְּבַר׃
 לז וַתֹּאמֶר מְרִיָם הֲנִי שִׁפְחַת יְהוָה יְהִי־לִי כְכֹדְכֶךָ וַיִּלְךְ הַמַּלְאָךְ מֵאַתָּה׃
 לט וַתִּקֶּם מְרִיָם בְּיָמֶיךָ הָהֵם וַתַּחַשׁ לְלֵכַת הַהָרָה אֶל־עִיר יְהוּדָה׃
 מ וַתָּבֵא בֵּית זְכַרְיָה וַתִּפְקַד אֶת־אֱלִישִׁבַע לְשִׁלּוֹם׃
 מא וַיְהִי כַּשְׁמַע אֱלִישִׁבַע פְּקוּדַת שְׁלוֹם מִפִּי מְרִיָם וַיִּרְקַד הֵילֵד בְּקִרְבָּהּ וַתִּמְלֵא אֱלִישִׁבַע רוּחַ הַקִּדְשׁ׃

כב ונתקרא בקול גדול ותאמר ברוכה את מנשים וברוך פרי בטןך :

כג ומאין באתני כזאת כִּי־אם אֲדַנִּי אֱלִי תבא :
כד כי פֶּאֶשֶׁר שְׁמַעָה אֲנִי קוֹל פְּקוּדַת שְׁלוֹם מִפִּיךָ רַקֵּד הַיֵּלֶד בְּרַקְבִי מִרַב שְׂמֵחָה :

כה אֲשַׁרְךָ כִּי תֵאֱמִינִי כִּי יָקוּם הַדְּבָר הָאָמֹר לְךָ מִפִּי־יְהוָה :
כו ותען מרים ותאמר תגדל נפשי את־יהוה :

כז ותגל רוחי באלהי ישעי :
כח כי רָאָה בְעֵינֵי שְׂפָתָתוֹ מֵהַיּוֹם הַזֶּה נִמְעָלָה יְאֻשְׁרוֹנֵי כָל־הַדְּרוֹת :

כט גְּדֻלוֹת עֲשָׂה עִמָּדִי אֲדִיר הוּא וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ :
ל וְחִסְדּוֹ עַל־יִרְאָיו בְּכָל־דֹּר וְדֹר :

נא בְּזָרְעוֹ עֲשָׂה נִפְלְאוֹת הַפִּיץ גְּאִים בְּמִזְמַת לִבָּם :
נב שְׁלִיטִים הִדָּף מִכְּסֹאוֹתָם וַיִּשֶׁם שְׁפִלִים לְמָרוֹם :

נג רַעֲבִים מָלֵא טוֹב וַעֲשִׂירִים שָׁלַח רֵיקָם :
נד הַחֲזִיק בַּיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ וַיִּזְכְּרֵהוּ אֶת־רַחֲמָיו :

נה כֶּאֱשֶׁר דִּבֶּר לְאַבְרָהָם וּלְיִצְחָק עַד־עוֹלָם :
נו ותשב עמה מרים כשלישת ירחים ותשב אל־ביתה :

נז וַיִּמְלֵאוּ יָמֵי אֱלִישֶׁבַע לְלֶדֶת וּתְלֵד בֵּן :
נח וישכניה וקרוניה שמעו כִּי־הִגְדִּיל יְהוָה חֲסֵדוֹ עֲלֶיהָ וַיִּשְׁמְחוּ אַתָּה :

נט וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי וַיָּבֵאוּ לְמוֹל אֶת־הַיֵּלֶד וַיִּקְרְאוּ לוֹ זְכַרְיָהוּ עַל־שֵׁם אָבִיו :

ס ותען אמו ותאמר לא־כן כי הוא יוֹחֲנָן יִקְרָא :
סא וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הֲלֹא אֵין־בְּמִשְׁפַּחְתְּךָ אִישׁ נִקְרָא בְּשֵׁם הַזֶּה :

סב וַיִּתְּנוּ אוֹת לְאָבִיו לֵאמֹר מֵה־עַם לְבָבוֹ מֵה־יִקְרָא־לוֹ :
סג וַיִּשְׁאַל לוֹחַ וַיִּכְתֹּב עָלָיו לֵאמֹר יוֹחָנָן שְׁמוֹ וַיִּתְּמָהוּ כָּל־ס :
סד וּפְתָאָם נִפְתַּח פִּיהוּ וּמָלְתוּ עַל־לִשְׁנוֹ וַיִּבְרָךְ אֶת־הָאֱלֹהִים :

סה ותפל ירָאָה עַל־כָּל־שְׂכֵנֵיהֶם מִסָּבִיב וְהַדְּבָרִים הָאֵלֶּה סִפְרוּ בְּכָל־הָרִי יְהוּדָה :
סז וְכָל־הַשְּׂמַעִים דָּבְרוּ עַל־לִבָּם לֵאמֹר מֵה יִהְיֶה אִפּוֹא הַיֵּלֶד הַזֶּה וַיִּדְרֹתָהּ הִיִּתָּה עָלָיו :

סח וַיִּמְלֵא זְכַרְיָהוּ אָבִיו רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וַיִּנְבֵּא לֵאמֹר :
סט בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי פָקַד וְשָׁלַח פְּדוּת לְעַמּוֹ :
ע וַיִּרְם לְנוֹ קֶרֶן יְשׁוּעָה בְּבֵית־דָּוִד עֲבָדוֹ :

עא כֶּאֱשֶׁר דִּבֶּר בְּפִי־נְבִיאָיו הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר מִקְדָּם :
עב לְהוֹשִׁיעַ לְנוֹ מִיַּד אֲבֹתֵינוּ וּמִכַּף כָּל־שֹׂנְאֵינוּ :

עג לְגַמְל־חֲסֵד עִם־אֲבוֹתֵינוּ וּלְזָכֹר אֶת־בְּרִית קְדָשׁוֹ :
עד אֶת־בְּרִית הַשְּׂבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם אָבִינוּ :
עה כִּי יִצְיָלְנוּ מִיַּד־צָר וַיִּתְּנֵנוּ לְעֲבָדוֹ בְּכָל־יְפֹתָהּ :

עו וַיִּתְּנֵהָ לְךָ בְּקֶדֶשׁ וּבְצִדְקָה לְפָנָיו כָּל־יְמֵי חַיֵּינוּ :
עז וְגַם־אַתָּה הַיֵּלֶד נְבִיא־עֲלִיּוֹן תִּקְרָא כִּי לְפָנָי יִהְיֶה תְלָךְ וְאֶת־הַרְכִּיּוֹ תִפְנֶה :

עח וְנִתְּתָה דַעַת יְשׁוּעָה לְעַמּוֹ הִיא הַסְּלִיחָה לְחַטָּאתָם :
עט בְּזָרְחָ לְנוֹ אֹרֶךְ־יָמִים מִמָּרוֹם מִמְּקוֹר רַחֲמֵי אֱלֹהֵינוּ :
פ וְלִהְיוֹת לְיִשְׂכָבִי חֻשָּׁף וְצַלְמֹת וּלְיִשָּׁר אֲשׁוּרֵינוּ בְּמַעְגְלֵי שְׁלוֹם :

פא וַיִּגְדַּל הַיֵּלֶד הוֹלֵךְ וְחֹזֵק בְּרוּחַ וַיִּתְּגַוֵּר בְּמַדְבָּר עַד־יּוֹם הַרְאָתוֹ אֶל־יִשְׂרָאֵל :

פרק ב

א וַיְהִי בַיּוֹמִים הֵהֵם וַיֵּצֵא דָבָר מִלְכוּת מִלְּפָנָי הַקִּיסָר אוֹגוֹסְטוֹס לְמַנּוֹת כָּל־יִשְׂכָבֵי הָאָרֶץ :

ב הוּא הַמְּפַקֵּד הָרֵאשׁוֹן אֲשֶׁר נִעְשָׂה בַיּוֹם קוֹרִינְטוֹס פָּתַח אֹרְחָם :

ג וַיִּלְכּוּ כָּל־הַמַּנּוֹת אִישׁ אִישׁ לְעִירוֹ :
ד וַיַּעַל גַּם־יְוִסְתָּף מִן־הַגָּלִיל מַעִיר נֶצְרַת אֶל־עִיר דָּוִד הִיא בֵּית־לְחֶם כִּי מִמֶּשְׁפַּחַת בֵּית דָּוִד הוּא :

ה וַיָּבֵא עִם־מָרִים הַמְּאֹרְשָׁה לוֹ לְבָא עַל־הַפְּקוּדִים וְהִיא הָרָה :

ו וַיְהִי בַהֲיוֹתָם שֵׁם וַיִּמְלֵאוּ יָמֶיהָ לְלֶדֶת :
ז וּתְלֵד אֶת־בְּנָהּ הַבְּכוֹר וַתִּחַתְּלֶהּוּ בַחַתּוּלוֹת וַתִּשֶׂם אֹתוֹ בְּאַבּוֹס כִּי לֹא־מִצְאוּ מְקוֹם לָהֶם בְּמִלּוֹן :

ח וְרַעִים הָיוּ לָנִים בַּשָּׂדֶה בְּאָרֶץ הַהִיא וְנֹטְרִים אֶת־עֲדָרֵיהֶם בְּאֲשִׁמְרוֹת הַלְּיָלָה :

ט וְהַנָּה מִלְּאָף יְהוָה נֶצַב עֲלֵיהֶם וַיְכַבֹּד יְהוָה וַיִּרַח לָהֶם מִסָּבִיב וַיִּירָאוּ יְרָאָה גְּדוֹלָה :

י וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם הַמְּלָאָךְ אֶל־תִּיכְרְאוּ מִבֶּשֶׂר טוֹב אֲנִי לְכֶם וְרַב שְׂשׁוֹן לְכָל־הָעַם :

יא כִּי מוֹשִׁיעַ יֵלֵד לְכֶם הַיּוֹם הֲלֹא הוּא הַמְּשִׁיחַ הָאֲדוֹן בְּעִיר דָּוִד :

יב וְזֶה לְכֶם הָאוֹת כִּי תִמְצְאוּ יֵלֵד בַּחַתּוּלָתוֹ שֹׁכֵב בְּאַבּוֹס :
יג וּפְתָאָם נִרְאוּ עִם־הַמְּלָאָךְ הַמּוֹן צָבָא הַשְּׂמַיִם מְזַמְרִים לְאֱלֹהִים וְאֹמְרִים :

יד כְּבוֹד לְאֱלֹהִים בְּמָרוֹם שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל וְלִבְנֵי אָדָם רַצוֹן :
טו וַיְהִי כֶּאֱשֶׁר עָלוּ מֵעֲלֵיהֶם הַמְּלָאָכִים הַשְּׂמַיְמָה וַיֹּאמְרוּ הָרַעִים אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ גִלְכַּה־נָּא עַד בֵּית־לְחֶם וְנִרְאָה אֶת־הַדְּבָר הַנִּעְשָׂה שֵׁם אֲשֶׁר הוֹדִיעַ לְנוֹ יְהוָה :

טז וַיִּחַשְׁבוּ וַיָּבֵאוּ וַיִּמְצְאוּ אֶת־מָרִים וְאֶת־יוֹסֵף וְהַיֵּלֶד שֹׁכֵב בְּאַבּוֹס :

יז וַיִּרְאוּ וַיִּשְׂמְעוּ אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר הִגִּיד לָהֶם עַל־הַיֵּלֶד הַזֶּה :

יח וַיִּתְּמָהוּ הַשְּׂמַעִים עַל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־הִגִּידוּ לָהֶם הָרַעִים :

יט וּמָרִים שִׁמְרָה אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּהְיֶה בָּם בְּלִבָּהּ :

כ וְהָרַעִים שָׁבוּ וַיִּתְּנוּ כְבוֹד וַעַז לְאֱלֹהִים עַל־כֵּל אֲשֶׁר שָׂמְעוּ וַיִּרְאוּ כְּפִי־אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם :

כ"א וְכַמְלֵאת שְׁמֹנֶת יָמִים לְהַמּוֹלוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יִשׁוּעַ בְּשֵׁם
 אֲשֶׁר קָרָא לוֹ הַמַּלְאָךְ טַרְם נּוֹצֵר בְּבֶטֶן:
 כ"ב וְכַאֲשֶׁר מְלֵאוּ לָהֶם יְמֵי טְהָרָם לְפִי תוֹרַת מֹשֶׁה וַיַּעֲלוּ
 אֹתוֹ יְרוּשָׁלַיִם לְהַעֲמִידוֹ לִפְנֵי יְהוָה:
 כ"ג כַּפְתּוֹב בְּתוֹרַת יְהוָה כָּל-זָכָר פֶּטֶר נָחַם קְדוֹשׁ יִקְרָא
 לִיהוָה:
 כ"ד וּלְהַקְרִיב קָרְבָן כַּמְצַנֵּת תוֹרַת יְהוָה שְׁתֵּי-תָרִים אוֹ שְׁנֵי
 בָּנֵי יוֹנָה:
 כ"ה וְהִנֵּה אִישׁ הָיָה בִירוּשָׁלַיִם וְשְׁמוֹ שִׁמְעוֹן אִישׁ צַדִּיק
 וְחָסִיד וּמְחַכֶּה לְנִחְמַת יִשְׂרָאֵל וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ נָחָה עָלָיו:
 כ"ו וְדָבָר נִגְלָה לוֹ בְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ כִּי לֹא יִרְאֶה-מָנוּחַ עַד-אֲשֶׁר
 יִרְאֶה אֶת-מְשִׁיחַ יְהוָה:
 כ"ז וַיָּבֵא בְרוּחַ אֱלֹהֵי-הַמִּקְדָּשׁ וְהָאֲבוֹת הֵבִיאוּ אֶת-הַיֶּלֶד יִשׁוּעַ
 לְעֵשׂוֹת לוֹ כְּפִי-מִשְׁפַּט הַתּוֹרָה:
 כ"ח וַיִּקְחֵהוּ עַל-זְרַעְתּוֹ יוֹנָה וַיְבָרֶךְ אֶת-הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר:
 כ"ט כַּדְּבָרֶךָ יְהוָה הַיּוֹם תֵּאֱסֹף אֶת-עַבְדְּךָ בְּשָׁלוֹם:
 ל כִּי יִשׁוּעַתָּךְ רָאוּ עֵינַי:
 ל"א אֲשֶׁר הִכִּינִתָּ לִפְנֵי כָל-הָעַמִּים:
 ל"ב אוֹר לְהָאִיר לְגוֹיִם וּכְבוֹד יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
 ל"ג וַיִּתְמַהוּ יוֹסֵף וְאָמַר עַל-הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים עָלָיו:
 ל"ד וַיְבָרֶךְ אֹתָם שִׁמְעוֹן וַיֹּאמֶר אֶל-מֵרִים אָמֹן הַיֶּלֶד הַזֶּה
 נִצָּב לְמַפְלֵת רַבִּים בְּיִשְׂרָאֵל וְלִתְקוּמָתָם וְלְאוֹת מְדֻנָּים:
 ל"ה וַיִּבְנֶפֶשׁ תַּעֲבֹר חֶרֶב חֲדָרָת לְהַתְגַּלּוֹת חֲקָרֵי-לֵב רַבִּים:
 ל"ו וְאִשָּׁה נְבִיאָה הָיְתָה שֵׁם חַנָּה בֶּת-פְּנוּאֵל לְמַטֵּה אֲשֶׁר
 הִיא זָקְנָה בָּאָה בְּיָמִים וְשָׁבַע שָׁנִים יָשְׁבָה עִם-בַּעֲלָהּ
 מִיּוֹם אֲשֶׁר לָקְחָהּ בְּבֵתוֹלְיָה:
 ל"ז וְהָאֱלֹהִים הָיְתָה כֹּבֵד אַרְבַּע וּשְׁמֹנִים שָׁנָה לֹא מָשָׂה
 מִבֵּית הָאֱלֹהִים בַּעֲבַדְתָּהּ לִפְנֵי בָצוּם וּבַתְּפִלָּה לַיְלָה
 יוֹם:
 ל"ח וַתִּקֶּם בַּעַת הַהִיא וַתְּבָרֶךְ אֶת-הָאֱלֹהִים וַתְּדַבֵּר עָלָיו
 אֶל-כָּל-אֲשֶׁר חָפָה לְגַאֲלַת יְרוּשָׁלַיִם:
 ל"ט כְּכַלּוֹתָם לְעֵשׂוֹת כָּל-הַמְצָנָה כְּפִי-תוֹרַת יְהוָה וַיִּשׁוּבוּ
 הַגְּלִילָה אֶל-נֶצְרֶת עִירָם:
 מ' וַיַּגְדֵּל הַיֶּלֶד וַיִּחַזַּק בְּרוּחַ וַיִּמְלֵא חֲכָמָה גַּם-חַן אֱלֹהִים
 הוֹצֵק עָלָיו:
 מ"א וַיַּעֲלוּ אָבוֹתָיו יְרוּשָׁלַיִם מְדֵי שָׁנָה שָׁנָה לְחַג
 חַג-הַפֶּסַח:
 מ"ב וּבְהִיּוֹתוֹ בֶּן-שְׁתַּיִם עָשְׂרָה שָׁנָה וַיַּעֲלוּ עִמּוֹ כַּמְשַׁפֵּט
 הַחֵג:
 מ"ג וַיִּמְלֵאוּ הַיָּמִים וַיִּשׁוּבוּ לְדִרְכָם וַיִּנְתֵּר הַנְּעַר יִשׁוּעַ
 בִירוּשָׁלַיִם יוֹסֵף וְאָמַר לֹא יָדְעוּ:
 מ"ד וּבְחֻשָׁבָם כִּי עִם-חֶבְלֵי אֲרָחִים הָלַךְ וַיִּלְכּוּ כַּדְּרֹךְ-יוֹם
 וַיִּבְקְשׂוּהוּ בֵּין קְרוֹבוֹתֵיהֶם וּמִיָּדְעֵיהֶם:
 מ"ה וְאֲחֵרֵי אֲשֶׁר לֹא מָצְאוּ אֹתוֹ שָׁבוּ וַיִּבְקְשׂוּהוּ בִירוּשָׁלַיִם:
 מ"ו וַיְהִי אַחֲרַי שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַיִּמְצְאוּ אֹתוֹ יֹשֵׁב בְּתוֹךְ הַמּוֹרִים
 כַּמְקַדָּשׁ שִׁמְעַת אֶת-תּוֹרָתָם וְשָׂאֵל אֹתָם שְׂאֵלוֹת:

פרק ג

א בְּשֵׁנַת חֲמֵשׁ עָשְׂרָה לְמַלְכוּת טַבְּרִיּוֹס קִיסָר בִּימֵי
 פּוֹנְטִיּוֹס פִּילָטוֹס פָּחַת יְהוּדָה וְהוֹרְדוֹס טַטְרָרֶךְ בְּגַלִּיל
 וּפִילָפּוֹס אַחִיו טַטְרָרֶךְ בְּפֶלְךָ יְטוּר וּפֶלְךָ טַרְכוּנָה
 וְלוּסֵנִיס טַטְרָרֶךְ בְּאַבְל:
 ב וּבְהִיּוֹת חָנָן וְקַיְפָא הַכֹּהֲנִים הַגְּדוֹלִים הָיָה הָיָה דָבָר
 אֱלֹהִים אֶל-יוֹחָנָן בֶּן-זַכְרְיָהוּ בַּמְדְּבָר:
 ג וַיָּבֵא אֶל-כָּל-כֹּהֵן הַיְרֵדָן וַיִּקְרָא אֶל-הָעָם לְשׁוּב מִדְּרָכָם
 וְלִהְיוֹת לְסִלִּיחַת עֲוֹנָם:
 ד כַּכְּתוּב בְּסֵפֶר דְּבָרֵי יִשְׁעִיָהוּ הַנְּבִיא קוֹל קָרָא בַּמְדְּבָר פְּנֵי
 הַרְף וְהָיָה יִשְׂרָאֵל מְסֻלּוֹתָיו:
 ה כָּל-גֵּיא יִנְשָׂא וְכָל-הַר יִגְבַּעַה יִשְׁפְּלוּ וְהָיָה הָעַקֵּב
 לְמִשׁוֹר וְהַרְכָּסִים לְבִקְעָה:
 ו וְרָאוּ כָּל-בָּשָׂר אֶת יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ:
 ז וַיֹּאמֶר אֶל-הַמּוֹן הָעָם אֲשֶׁר בָּאוּ אֵלָיו לְהַטְבִּיל יְלָדֵי
 צַפְעִנִים מִי הוֹרָה אֶתְכֶם לְהַמְלִיט עַל-נַפְשְׁכֶם מִפְּנֵי חֲרוֹן
 אַף הַבָּא:
 ח לָכֵן עָשׂוּ פְרִי-טוֹב לְתִשׁוּבָה וְאֶל-תְּהַגּוּ בְלִבְכֶם לֵאמֹר
 אֲבָרְהָם לָנוּ לְאָב כִּי אֲנִי אָמַר לָכֶם גַּם מִן-אַבְנִים אֵלָה
 תְּשִׂיג יְד-אֱלֹהִים לְהַקִּים בָּנִים לְאַבְרָהָם:
 ט וְגַם-כֹּכָב נְטוּי הַגְּרָזוֹן עַל-שָׂרֵשׁ הָעֲצִים וְלָכֵן כָּל-עֵץ
 אֲשֶׁר לֹא יַעֲשֶׂה פְרִי-טוֹב יִגְדַע וְהַשְׁלַף בְּמוֹ-אֵשׁ:
 י וַיִּשְׁאַלוּ אֹתוֹ הַמּוֹן הָעָם לֵאמֹר וּמָה לָנוּ לַעֲשׂוֹת:
 י"א וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי אֲשֶׁר-לוֹ כְּתוּבוֹת שְׁתִּים יַחַד
 עִם-הָאִישׁ אֲשֶׁר אֵין-לוֹ וּמִי אֲשֶׁר-לוֹ מְזוֹן יַעֲשֶׂה
 כְּמוֹ-בֵן:
 י"ב וַיָּבֵאוּ אֵלָיו גַּם-מוֹכְסִים לְטַבִּילָתוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבְּנוּ
 מַה-נַּעֲשֶׂה:
 י"ג וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵתֵר עַל-מִכְּס הַנְּקוּב לָכֶם אֶל-תִּנְגְּשׁוּ:
 י"ד וַיִּשְׁאַלוּ אֹתוֹ גַּם-אֲנָשֵׁי הַצָּבָא לֵאמֹר וְאַנְחֵנוּ מַה-נַּעֲשֶׂה
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֶל-תַּעֲשִׂקוּ וְאֶל-תּוֹנוּ אִישׁ נְדִי לָכֶם כִּי
 תְּשִׂיגוּ שְׂכָרְכֶם:

טו וּבְעוֹד הָעַם הָיוּ מַחֲפִים וְכָל־מִדְּבָרִים בְּלִבָּם אִם לֹא יוֹחֲנָן הוּא הַמְּשִׁיחַ:

טז וַיַּעַן יוֹחָנָן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲאֵינִי מְטַבֵּל אֶתְכֶם בַּמַּיִם אֲךָ בֹּא יְבֹא חֶסֶן מִמֶּנִּי אֲשֶׁר קָטַנְתִּי מִהֲתַר אֶת־שְׂרוּף נְעֻלְיוֹ וְהוּא יְטַבֵּל אֶתְכֶם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וּבְאֵשׁ:

יז אֲשֶׁר מִזְרָהוּ בְּיָדוֹ לְזָרוֹת וּלְהַבֵּר אֶת־גְּרָנוֹ וְאֶסֶף אֶת־הַחֹטִיִּים אֶל־תּוֹךְ אֶסְמִיּוֹ וְאֶת־הַמַּיִץ יִשְׂרָף בְּאֵשׁ אֲשֶׁר לֹא־תִכְבֶּה:

יח כִּהְנֵה וְכַהְנֵה הִזְהִיר מִבֹּשֶׁר טוֹב הִזָּה אֶת־הָעַם: יט וְהוֹרְדוֹס טָטַרְרָף אֲשֶׁר הוֹכַח עַל־דְּבַר הוֹרְדִיָּה אֵשֶׁת אַחִיו וְעַל־כָּל־הַרְעוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה הוֹרְדוֹס:

כ הוֹסִיף עַל־כָּל־אֵלֶּה וַיִּסְגֵּר אֶת־יוֹחָנָן בְּבֵית הָאֶסוּרִים: כא וַיְהִי בַּהֲטַבֵּל כָּל־הָעַם וַיִּטַּבֵּל גַּם־יִשׁוּעַ וְהַשְּׂמִים נִפְתְּחוּ בַּהֲתַפְּלֹלוֹ:

כב וַיִּרְדַּע עָלָיו רוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּדַמּוֹת גּוֹף יוֹנָה וְהֵנִּיחַ קוֹל קְרֹא מִן־הַשְּׂמִים אִתָּהּ הוּא בְּנֵי יְדִידֵי בְּךָ רָצְתָה נַפְשִׁי: כג וַיִּשׁוּעַ הָיָה כְּבֶן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה בְּהַחֲלוֹ אֶת־עַבְדּוֹתוֹ וַיַּחֲשֹׁבֵהוּ לְבֶן־יֹסֵף בֶּן־עֲלִי:

כד בֶּן־מֵתֶת בֶּן־לֹוֹי בֶּן־מִלְכִי בֶן־יַנַּי בֶּן־יֹסֵף:

כה בֶּן־מֵתַתְיָהוּ בֶן־אֲמוּץ בֶּן־נַחוּם בֶּן־חֶסְלִי בֶן־נַנְי:

כו בֶּן־מַחַת בֶּן־מֵתַתְיָהוּ בֶּן שְׁמַעִי בֶן־יֹסֵף בֶּן־יֹדָה:

כז בֶּן־יֹחָנָן בֶּן־חֵישָׁא בֶּן־זַבְדִּי בֶּן־שְׂאֵל־תֵּיֶאל בֶּן־גְּרִי:

כח בֶּן־מִלְכִי בֶן־אֲדִי בֶן־קוֹסֶם בֶּן־אֶלְמוּדֶם בֶּן־עֵר:

כט בֶּן־יִשׁוּעַ בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־יֹרִים בֶּן־מֵתֶת בֶּן־לֹוֹי:

ל בֶּן־שְׁמַעוֹן בֶּן־יְהוּדָה בֶּן־יֹסֵף בֶּן־יוֹנָם בֶּן־אֶלְיָקִים:

לא בֶּן־מִלְכִי בֶן־מִינָא בֶּן־מֵתַתָּה בֶּן־נִתָּן בֶּן־דָּוִד:

לב בֶּן־יִשִׁי בֶּן־עוֹבֵד בֶּן־בְּעוֹז בֶּן־שְׁלֹמוֹן בֶּן־נַחְשׁוֹן:

לג בֶּן־עַמְיָנָדָב בֶּן־אֲרָנִי בֶּן־חֲצֹרֹון בֶּן־פְּרִיץ בֶּן־יְהוּדָה:

לד בֶּן־יַעֲקֹב בֶּן־יִצְחָק בֶּן־אֲבָרָהָם בֶּן־תָּרַח בֶּן־נַחֲוֹר:

לה בֶּן־שְׂרוּג בֶּן־רַעֲוֵי בֶּן־פֶּלֶג בֶּן־עֲבָר בֶּן־שֶׁלַח:

לו בֶּן־קִינָן בֶּן־אֶרְפַּכְשָׁד בֶּן־שֵׁם בֶּן־נַח בֶּן־לָמֶךְ:

לז בֶּן־מֵתוֹשֶׁלַח בֶּן־חֲנוּף בֶּן־יִרְדָּה בֶּן־מֵהַלְלָאֵל בֶּן־קִינָן:

לח בֶּן־אֲגוּשׁ בֶּן־שֵׁת בֶּן־אָדָם בֶּן־אֱלֹהִים:

פ ר ק ד

א וַיִּשׁוּעַ שָׁב מִן־הַיַּרְדֵּן מֵלֹא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וַיִּבְכִּילֵהוּ הָרוּחַ הַמְדַבְּרָה:

ב וְשֵׁם נֶסֶה אֹתוֹ הַשָּׁטָן אַרְבָּעִים יוֹם וְלֹא־אָכַל מְאוּמָה עַד־תָּם כָּל־הַיָּמִים הָהֵם וַיִּרְעַב:

ג וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַשָּׁטָן אִם בֶּן־הָאֱלֹהִים אַתָּה אֲמַר־נָא אֶל־הָאֲבֹן הַזֶּה וְיִהְיֶה לְלֶחֶם:

ד וַיַּעַן אֹתוֹ יִשׁוּעַ הֵן כְּתוּב כִּי לֹא עַל־הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יִתְיַהֵב הָאָדָם כִּי עַל־כָּל־מוֹצֵא פִי־יִהְיֶה:

ה וַיַּעֲלֵהוּ וַיִּרְאֵהוּ אֶת־כָּל־מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ בְּרַגְעַ אֶחָד:

ו וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַשָּׁטָן לָךְ אַתָּן אֶת־כָּל־הַמַּמְשָׁלָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־כְּבוֹדָהּ כִּי לִי נְתוּנָה וְלֹאֲשֶׁר אֶחְפֹּץ אֶתְנַנְּנָה:

ז וְעַל־כֵּן אִם תִּשְׁתַּחֲוֶה לְפָנָי כָּל־הַכְּבוֹד הַזֶּה לָךְ יִהְיֶה:

ח וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו סוּר מִמֶּנִּי הַשָּׁטָן כִּי כְּתוּב לִיהְוֶה אֱלֹהֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה וְאֹתוֹ לְבַדּוֹ תַעֲבֹד:

ט וַיִּבְיָאֵהוּ יְרוּשָׁלַיִם וַיַּעֲמֵדֵהוּ עַל־פְּנֵת גַּג בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם בֶּן־הָאֱלֹהִים אַתָּה הַתְּנַפֵּל מִזֶּה אֲרָצָה:

י כִּי כְּתוּב כִּי מִלְאָכָיו יִצְוֶה־לָךְ לְשֹׁמְרֶיךָ:

יא עַל־כַּפַּיִם יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן־תִּגְרַף בְּאֶבֶן רָגְלֶיךָ:

יב וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֵן נֹאמַר לֹא תִנְסֶה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

יג וְכַאֲשֶׁר כָּלָה הַשָּׁטָן אֶת־הַמַּסּוֹת וַיִּרְף מִמֶּנּוּ עַד־עַתָּה:

יד וַיֵּשֶׁב יִשׁוּעַ בְּגִבּוֹרַת הָרוּחַ אֶל־הַגִּלְגַּל וַשְּׁמָעוּ יֵצְאוּ בְּכָל־הַכֹּפָר:

טו וְהוּא הוֹרָה לָהֶם בְּכַתְי־הַכְּנֶסֶת וְכָל־מִנְחָה לּוֹ כָּבוֹד:

טז וַיָּבֹא אֶל־נִצְרַת אֲשֶׁר הוּא גִדְלָ שָׁם וַיֵּלֶךְ אֶל־בֵּית־הַכְּנֶסֶת בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת כַּמִּשְׁפָּטוֹ וַיִּקָּם לְקֹרָא:

יז וַיִּתְּנוּ לוֹ סֵפֶר יִשְׁעִיָהּ הַנְּבִיא וַיִּפְתַּח אֶת־הַסֵּפֶר וַיִּמְצָא אֶת־הַדְּבָר הַכְּתוּב שָׁמָּה:

יח רוּחַ אֲדֹנָי יְהוִה עָלַי יַעַן מָשַׁח יְהוָה אֹתִי לְבֹשֶׁר עֲנוּיִם שְׁלַחְנִי לְחַבֵּשׁ לְנִשְׁבָּרִי־לֵב לְקֹרָא לְשִׁבוּיָם דְּרוּר וּלְעוֹנִים פְּקַח־קוֹחַ לְשַׁלַּח רְצוּצִים חֲפָשִׁים:

יט לְקֹרָא שְׁנַת־רִצּוֹן לִיהוָה:

כ וַיִּגַּל אֶת־הַסֵּפֶר וַיִּתְּנָהוּ בְיַדֵּי הַמְּשַׁרְתֵּי וַיֵּשֶׁב וַיַּעֲנִי כָּל־אֲשֶׁר בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת נְשֹׂאוֹת אֵלָיו:

כא וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הוֹקֵם הַכְּתוּב הַזֶּה הַיּוֹם בְּאֲזִנְיֶכֶם:

כב וְכָל־מִנְחָה לּוֹ עֲדוּת כִּי נִפְלְאוּ בְּעִינֵיהֶם דְּבַר־יְחֹן אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִפִּיו וַיֹּאמְרוּ הֲלֹא זֶה הוּא בֶּן־יֹסֵף:

כג וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַכֵּן תֹּאמְרוּ לִי אֶת־הַמַּשָּׁל הַהוּא רַפָּא רַפָּא אֶת־נַפְשֶׁךָ וּכְכֹל אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כִּי נַעֲשֶׂה בְּכַפְר־נַחוּם עֲשֵׂה־כֵן גַּם־הַלֵּם בְּעִינֶיךָ:

כד וַיֹּאמֶר הֵן דְּבַר אֱמֶת אֲנִי מַגִּיד לְכֶם אֵין נְבִיא רְצוּי בְּאָרֶץ מוֹלְדָתוֹ:

כה אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לְכֶם אֲלֵמְנוֹת רְבוֹת הָיוּ בִישְׂרָאֵל בִּימֵי אֱלֵהוּ בַּהֲעֲצֵר הַשְּׂמִים שְׁלֹשׁ שָׁנִים וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים וְרָעַב גָּדוֹל הָיָה בְּכָל־הָאָרֶץ:

כו וְלֹא שָׁלַח אֱלֹהֵהוּ אֶל־אֲחַת מֵהֵן בְּלִתִּי אֶל־אִשָּׁה אֲלֵמְנָה בְּצָרְפַת אֲשֶׁר לְצִידוֹן:

כז וּמִצְרַעִים רַבִּים הָיוּ בִישְׂרָאֵל בִּימֵי אֱלִישַׁע הַנְּבִיא וְלֹא נִרְפָּא אֶחָד מֵהֵם בְּלִתִּי אִם־נִעְמָן הָאֲרָמִי:

כח וַיִּמְלָאוּ כָּל־חַמָּה בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת בְּשִׁמְעָם אֶת־אֵלֶּה:

כט וַיִּקְוֹמוּ וַיִּצְיָאֵהוּ אֶל־מַחֲוֹץ לְעִיר וַיְבִיאֵהוּ אֶל־גַּב הַהָר אֲשֶׁר עֵירָם בְּנוּיָהּ עָלָיו לְהַשְׁלִיכּוֹ אֶל־מַתַּחַת לְהָר:

ו ויַעֲשׂוּ-כֵן וַיִּלְכְּדוּ דָגִים רַבִּים מְאֹד עַד-אֲשֶׁר מִכְמָרוֹתָם
 נִקְרְעוּ:
 ז וַיִּתְּנוּ אוֹת לְחִבְרֵיהֶם אֲשֶׁר בְּאֵנִיהַּ הַשְּׁנִית לְבֹא וּלְעֹזֹר
 לָהֶם וַיָּבֵאוּ וַיִּמְלְאוּ אֶת-שְׁתֵּי הָאֲנִיּוֹת עַד-לְשִׁקְעָ:
 ח וַיֵּרָא שְׁמֵעוֹן פְּטְרוֹס וַיִּפֹּל לְרַגְלֵי יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי לֵךְ
 מֵעָלַי כִּי-אִישׁ חָטָא אָנֹכִי:
 ט כִּי חִיל אָחֹז אוֹתוֹ וְאֶת-כָּל אֲשֶׁר אוֹתוֹ עַל-צִיד הַדָּגִים
 אֲשֶׁר צָדוּ:
 י וְכֵן גַּם-הִתְחַלְתְּלוּ יַעֲקֹב וַיּוֹחֲנֵן בְּנֵי זְבֻדֵי חִבְרֵי שְׁמֵעוֹן
 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל-שְׁמֵעוֹן אֶל-תִּירָא כִּי מֵהַיּוֹם וּמֵעַלְהָ
 תִצְדֹּד אֲנָשִׁים:
 יא וְהֵם הוֹלִיכּוּ אֶת-הָאֲנִיּוֹת אֶל-הַיַּבְשָׁה וַיַּעֲזְבוּ אֶת-כָּל-
 וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו:
 יב וַיְהִי בְלָכְתוֹ בְּאֶחָת הָעָרִים וְהִנֵּה-אִישׁ לִקְרֹאתוֹ אֲשֶׁר
 בְּשָׂרוֹ מְלֹא צָרְעַת וּבְרֹאֲתוֹ אֶת-יֵשׁוּעַ נָפַל עַל-אֶפְיוֹ
 וַיִּתְחַנֵּן-לוֹ לֵאמֹר אֲדֹנָי אִם-תִּסְפָּץ אֶתָּה הֲלֹא תוּכַל
 לְטַהֲרֵנִי:
 יג וַיּוֹשֵׁט אֶת-יָדוֹ וַיַּגַּע-בוֹ וַיֹּאמֶר חֲפֹץ אֲנִי וַיִּטְהַר וְהִצְרַעַת
 סָרָה מִמֶּנּוּ כְרָגַע:
 יד וַיֵּצֵאוּ עֲלָיו לְבִלְתֵּי הַגֹּד לְאִישׁ נֶקֶד לֵךְ וְהִרְאָה לְעֵינָיו הַכֹּהֵן
 וְהִקְרַב אֶת-הַקָּרְבָּן עַל-טְהַרְתָּךְ כֹּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה לַעֲדוֹת
 לָהֶם:
 טו וּבְכָל-זֹאת שְׁמֵעוֹ יֵצֵא יֵצֹא וַגְּדַל וְעַם-רַב נִקְהְלוּ לְשִׁמְעַ
 דְּבָרוֹ וְלִמְצֵא מְזוֹר לְמַחְלָתָם:
 טז אֵף הוּא חִמֵּק עֵבֶר אֶל-הַמַּדְבָּר לְהַתְּפַלֵּל:
 יז וַיְהִי הַיּוֹם בְּהוֹרְתוֹ אֶת-הָעָם וַיִּשְׁבּוּ לְפָנָיו פְּרוּשִׁים וּמוֹרֵי
 הַתּוֹרָה אֲשֶׁר בָּאוּ מִכָּל-כְּפָרֵי הַגָּלִיל מִיהוּדָה
 וּמִירוּשָׁלַיִם וּגְבוּרַת יְהוָה הִתְנַסְּסָה בּוֹ לְרַפְּאוֹתָם:
 יח וְהִנֵּה אֲנָשִׁים נִשְׂאִים אִישׁ נִכְהָ עֲצָמוֹת בְּמִטָּה וּמְבַקְשִׁים
 לְהִבְיֹאוֹ לְפָנָיו הַבְּיָתָה:
 יט וְלֹא-מֵצְאוּ דֶרֶךְ לְהִבְיֹאוֹ מֵרַב הָעָם וַיַּעֲלוּ עַל-הַגֶּגֶז
 וַיּוֹרִידוּ אוֹתוֹ עַל-מִטָּתוֹ דֶּרֶךְ הָאֲרָבָה בְּסַפּוֹן אֶל-תּוֹךְ
 הַבַּיִת לְפָנָיו יֵשׁוּעַ:
 כ וּבְרֹאֲתוֹ אֶת-אֲמוֹנָתָם וַיֹּאמֶר בֶּן-אָדָם נִסְלַחוּ-לָךְ
 חֲטֹאתֶיךָ:
 כא וַיִּחְלּוּ הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים לְהַגּוֹת בְּלַבָּם לֵאמֹר מִי הוּא
 זֶה הַמַּדְבָּר גְּדוּפִים מִי יוּכַל לְסַלֵּחַ חֲטָאִים בְּלִתֵּי
 הָאֱלֹהִים לְבָדוֹ:
 כב וַיֵּרָא יֵשׁוּעַ אֶת-הַגִּיּוֹנִם וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְמַה-נִּזְנֶה
 תִּהְיוּ בְלַבְבְּכֶם:
 כג כִּי מִה-נִּקְלָא אִם לֵאמֹר נִסְלַחוּ-לָךְ חֲטֹאתֶיךָ אוֹ לֵאמֹר
 קוּם וְהִתְהַלֵּךְ:
 כד אֵף לְמַעַן תִּדְעוּן כִּי יֵשׁ רִשְׁיוֹן לְבֶן-הָאָדָם בְּאַרְצָךְ לְסַלֵּחַ
 חֲטָאִים אֲזִי אֹמֵר אֶל-נִכְהָ הַעֲצָמוֹת הִנֵּה אֲנִי אֹמֵר לָךְ קוּם
 שָׂא אֶת-מִטָּתְךָ וּלְךָ-לֵךְ אֶל-בֵּיתְךָ:

ל אֵף-הוּא עֵבֶר בְּתוֹכָם וַיִּלְךָ לְדַרְכּוֹ:
 לא וַיֵּרָד אֶל-כְּפַר-נַחֲוֹם עִיר הַגָּלִיל וַיִּלְמַד לָעָם מִדֵּי שַׁבָּת
 בְּשַׁבְּתוֹ:
 לב וַיִּתְמַהוּ עַל-תּוֹרָתוֹ כִּי כִדְבַר שְׁלֹטוֹן הִיָּה דְבָרוֹ:
 לג וְאִישׁ הִיָּה בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת וְכוּ דְבַק רוּחַ טָמֵא וְנִתְעַב
 וַיִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל:
 לד הִרְף מִמֶּנּוּ מִה-לָּנוּ נָלַךְ יֵשׁוּעַ הַנִּצְרִי הַאֵם לְהַשְׁמִידֵנוּ
 בְּאֵת הַלֵּא יִדְעִיתִיךָ מִי אַתָּה קְדוֹשׁ הָאֱלֹהִים:
 לה וַיַּגְעֲרֵבוּ יֵשׁוּעַ לֵאמֹר דּוּם נִצָּא מִמֶּנּוּ וַיִּפְּלֵהוּ הַרוּחַ
 הַרַע בְּתוֹךְ הַקֶּהֶל וַיִּצָּא מִמֶּנּוּ וְרָעָה לֹא עָשָׂה לוֹ:
 לו וּפְלִצוֹת אֶחָדָה כָּלָם וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רַעְיָהוּ מַה הַדְּבָר
 הַזֶּה כִּי-בְשִׁלְטוֹן וּבְגַבּוּרָה הוּא מִצְוֶה אֶת-רוּחוֹת
 הַטָּמְאָה וְהֵן יֵצְאוֹת מִבְּעָלֵיהֶן:
 לז וַיִּצָּא שְׁמֵעוֹ בְּכָל-הַכְּפָר לְכָל-קְצוֹתָיו:
 לח וַיֵּקָם וַיִּצָּא מִבֵּית-הַכְּנֶסֶת וַיָּבֵא בֵּיתָה שְׁמֵעוֹן וְחַתְנָתָה
 שְׁמֵעוֹן שִׁכְבַת חוֹלַת קַדְחַת אֲנוּשָׁה וַיִּפְגַּעוּ-בוֹ בְּעַדָּה:
 לט וַיִּתְיַצֵּב עָלֶיהָ וַיַּגְעֵר בְּקַדְחַת וַתִּרְף מִמֶּנּוּ וַיִּכְרַעַע קָמָה
 וַתִּשְׂרַת אֹתָם:
 מ וּכְבֹא הַשֶּׁמֶשׁ הִבִּיאוּ אֵלָיו כָּל-אֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנָשִׁי מְכַאֲבוֹת
 לָהֶם וַיְדוּעֵי חָלִיִּים שׁוֹנִים וַיִּשֶׂם אֶת-יָדוֹ עַל-כָּל-אֶחָד
 מֵהֶם וַיִּרְפָּאֵם:
 מא וְגַם-רוּחוֹת רָעִים יֵצְאוּ מִרַבִּים קְרָאִים וְאֹמְרִים אַתָּה
 הוּא הַמְּשִׁיחַ בֶּן-הָאֱלֹהִים אֵף הוּא גָעַר בָּם וְלֹא נִתְּנָם
 לְדַבָּר כִּי יָדַעוּ אֲשֶׁר הוּא הַמְּשִׁיחַ:
 מב וּכְעֻלוֹת הַשְּׁחַר יֵצֵא וַיִּלְךָ אֶל-מַקּוֹם חָרֵב וְהָמוֹן הָעָם
 בִּקְשָׁהוּ וַיָּבֵאוּ אֵלָיו וַיַּחְזִיקוּ-בוֹ לְבִלְתֵּי יַעֲבֹר מֵהֶם:
 מג אֵף הוּא אָמַר אֲלֵיהֶם הֵן עָלִי לְהַשְׁמִיעַ אֶת-מְלֻכוֹת
 הָאֱלֹהִים גַּם-בְּעָרִים אַחֲרוֹת כִּי עַל-כֵּן שְׁלַחְתִּי:
 מד וַיְהִי קוֹרָא אֶת-בְּשָׂרְתוֹ בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת אֲשֶׁר בְּגָלִיל:

פרק ה

א וַיְהִי בְּעַמְדוֹ עַל-יַד יַם-גִּנְיֶסָר וְהָמוֹן הָעָם יִדְחֲקוּן אוֹתוֹ
 וַיִּשְׁמְעוּ אֶת-דְּבַר הָאֱלֹהִים:
 ב וַיֵּרָא שְׁתֵּי אֲנִיּוֹת עַמְדוֹת עַל-שִׁפְתַי הַיָּם וְהַדָּגִים יֵצְאוּ
 מִהֵן לְכַבֵּס אֶת-הַמְּכַמְרוֹת:
 ג וַיֵּרָד אֶל-אֶחָת מִן-הָאֲנִיּוֹת אֲשֶׁר לְשְׁמֵעוֹן וַיִּבְקַשְׁהוּ
 לְהַעֲבִירוֹ מֵעַט מִן-הַיַּבְשָׁה וַיִּשְׁבּוּ וַיִּלְמַד לְהָמוֹן הָעָם
 מִתּוֹךְ הָאֲנִיָּה:
 ד וּבְהִתְיַמּוֹ לְלַמֵּד וַיֹּאמֶר אֶל-שְׁמֵעוֹן נִהַג אֶל-פָּנָי הַמְּצוּלָה
 וְהַשְׁלִיכוּ מִכְמָרוֹתֵיכֶם לְצוּר שְׁמָה:
 ה וַיַּעַן שְׁמֵעוֹן וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנָי יַגְעֲנוּ כָּל-הַלִּילָה וְלֹא
 לְכַדְנוּ מְאוּמָה אֵף עַל-דְּבָרְךָ אֲשֶׁלִּיךְ אֶת-הַמְּכַמְרוֹת:

כה וַיִּמְהַר וַיִּקְרָא לַפְּנִימָה וַיִּשָּׂא אֶת־מִשְׁכָּבוֹ וַיִּלָּךְ אֶל־בֵּיתוֹ
 וַיִּתְּנוּ כְבוֹד לֵאלֹהִים :
 כו וּפְלִצוֹת אֲחֻזָּה אֶת־כָּלֶם וַיִּתְּנוּ כְבוֹד לֵאלֹהִים וְלָכֶם מְלֵא
 יָרָאָה וַיֹּאמְרוּ הַיּוֹם רָאִינוּ נִפְלְאוֹת :
 כז וַיְהִי אַחֲרָיִם הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּצֵא וַיִּרְא מוֹכֵס אֶחָד יוֹשֵׁב
 בְּבֵית־הַמֶּכֶס וּשְׂמוֹ לֹוֹי וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָךְ אַחֲרָיִם :
 כח וַיַּעֲזֹב אֶת־כָּל־וַיִּקְרָא וַיִּלָּךְ אַחֲרָיו :
 כט וַיַּעַשׂ־לוֹ לֹוֹי מִשְׁתָּה גְדוֹל בְּבֵיתוֹ וּמוֹכְסִים רַבִּים
 עִם־אֲנָשִׁים אַחֲרָיִם יֵשְׁבוּ אִתָּם אֶל־הַשְּׁלֶחֶן :
 ל וַיִּלְוֵנוּ הַפְּרוּשִׁים וְהַסּוֹפְרִים אֲשֶׁר בָּהֶם עַל־תְּלַמִּידָיו
 לֵאמֹר מִדּוּעַ אַתָּם אֹכְלִים וְשׂוֹתִים עִם־הַמּוֹכְסִים
 וְהַחֲטָאִים :
 לא וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַחֲזִיקִים אֵינִן לָהֶם דְּבָר
 עִם־הַרְפָּא כִּי אִם־הַחּוֹלִים :
 לב לֹא בָאתִי לְקַרְא צַדִּיקִים כִּי אִם־חֲטָאִים לְתַשׁוּבָה :
 לג וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לָמָּה תְּלַמִּידֵי יוֹחֲנָן מְכַבְּרִים לְצוּם
 וּמִרְבִּים לְהַתְּפַלֵּל וְכֵן יַעֲשׂוּ גַם־תְּלַמִּידֵי הַפְּרוּשִׁים
 וְתְלַמִּידֵיךָ אֹכְלִים וְשׂוֹתִים :
 לד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ אֵיךְ תּוֹכְלוּ לְאַלֵּץ אֶת־בְּנֵי הַחֲתָנָה
 לְצוּם בְּעוֹד הֶחָתָן עִמָּהֶם :
 לה הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְלִקַּח מֵהֶם הַחֲתָן וְאִזּוּ יַצְמוּ בְּיָמֵים
 הָהֵם :
 לו וַיִּשָּׂא אֲלֵיהֶם גַּם אֶת־הַמִּשְׁלֵל הַזֶּה אֵינִן אִישׁ קָרַע בְּגָד
 חֲדָשׁ לְתַפּוֹר הַקְּרָעִים עַל־שְׂמֹלָה בְּלָה כִּי אִם־פָּן הַבְּגָד
 הַחֲדָשׁ יִהְיֶה קָרַע וְגַם־הַטְּלָאָה מִבְּגַד הַחֲדָשׁ לֹא תִשְׁוֶה
 לְשְׂמֹלָה הַבְּלָה :
 לז וְתִירוּשׁ לֹא יִתֵּן בְּנֵאדוֹת בָּלִים פֶּן־יִבְקַע הַתִּירוּשׁ
 אֶת־הַנֵּאדוֹת וְנִשְׁפָּף הַיַּיִן וְהַנֵּאדוֹת יִכְלִיִּן :
 לח אֵיךְ תִּירוּשׁ יִתֵּן בְּנֵאדוֹת חֲדָשִׁים וּשְׂנֵי־הַיָּדַיִם יִחְדְּרוּ יִשְׁמְרוּ :
 לט וַאֲנִי אִישׁ שֹׁתֵה זַיִן יִשָּׂן אֲשֶׁר יַחֲוֹשׁ יִתְאַוֶּה מִיַּד לְתִירוּשׁ
 כִּי יֹאמֶר הֲלֹא הִישָׁן טוֹב מִמֶּנּוּ :

פרק ו

א וַיְהִי בַיּוֹם הַשַּׁבָּת אַחֲרָיִם תְּנוּפֶת הָעַמֶּר וַיִּלָּךְ בִּשְׂדֵה קָמָה
 וְתְלַמִּידָיו קָטְפוּ מְלִילוֹת וַיִּכְתְּשׁוּן בִּידֵיהֶם וַיֵּאכְלוּ :
 ב וַיֹּאמְרוּ אֲנָשִׁים פְּרוּשִׁים מִדּוּעַ אַתָּם עֹשִׂים אֶת אֲשֶׁר לֹא
 יַעֲשֶׂה בַשַּׁבָּת :
 ג וַיַּעַן אַתָּם יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הֲלֹא קָרָאתֶם אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה דָוִד
 כְּאֲשֶׁר רָעַב הוּא וְאֵלֶּה אֲשֶׁר אִתּוֹ :
 ד כְּאֲשֶׁר בָּא אֶל־בֵּית הָאֱלֹהִים וַיִּקַּח אֶת־לֶחֶם הַפָּנִים
 וַיֵּאכַל וַיִּתֵּן גַּם־לְאֵלֶּה אֲשֶׁר אִתּוֹ אֲשֶׁר לֹא־כִתְּוֶרָה לָהֶם
 לְאֹכַל בְּלִתי לַפְּהִיגִים לְבָדָם :
 ה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עוֹד כִּי בֶן־הָאָדָם אֲדוֹן הַשַּׁבָּת הוּא :
 ו וַיְהִי בַיּוֹם שַׁבָּת אַחֲרָיִם וַיִּבֹא וַיִּלְמַד בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת וְשָׁם
 אִישׁ אֲשֶׁר יָדוֹ הִימְנִית בְּשָׂה :

א וְהַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים אַרְבָּעִים לוֹ לְרֵאוֹת אִם־יִרְפָּא
 בַשַּׁבָּת לְבַעֲבוֹר יִמְצְאוּ עָלָיו שְׂטָנָה :
 ב וַיִּרְא אֶת־מַחֲשַׁבוֹתֶם וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר יָדוֹ יָבִשָׁה
 קוּם וַעֲמֹד בְּתוֹךְ הַקֶּהֱל וַיִּקְרָא וַיַּעֲמֵד :
 ג וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ אֲשָׁאֵלָה אֶתְכֶם שְׂאֵלָה הַכִּי כִדָּת
 לְהִיטִיב בַשַּׁבָּת אוֹ לְהַרְעַ לְהַצִּיל נַפְשׁ אוֹ לְשַׁחֲתָה :
 ד וַיִּשְׁקֹף אֲלֵיהֶם מְסַבִּיב וַיֹּאמֶר אֵלָיו הוֹשֵׁט אֶת־יָדְךָ וַיַּעַשׂ
 כֵּן וְתִשָּׁב יָדוֹ לְאִיתָנָה כְּאַחֲרָת :
 ה וַיִּמְלְאוּ חֲמָה גְדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מַה־לַּעֲשׂוֹת
 לְיִשׁוּעַ :
 ו וַיְהִי בְיָמֵים הָהֵם וַיֵּצֵא אֶל־הַקֶּהֱל לְהַתְּפַלֵּל וַיִּבְרָךְ
 בְּתַפְלָתוֹ לֵאלֹהִים כָּל־הַלְּיָלָה :
 ז וַיְכַאֲוֵר הַבְּקָר וַיִּקְרָא אֶל־תְּלַמִּידָיו וַיִּבְחַר מֵהֶם
 שְׁנַיִם־עֶשְׂרֵן אֲשֶׁר קָרָא אִתָּם בְּשֵׁם שְׁלֵיחִים :
 ח אֶת־שְׂמֵעוֹן אֲשֶׁר קָרָא לוֹ בְּשֵׁם בִּיפָא וְאֶת־אַנְדְּרִי אַחֲיו
 אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־יוֹחָנָן אֶת־פִּילְפוֹס וְאֶת־בְּר־תְּלָמִי :
 ט אֶת־מַתְתִּיָהוּ וְאֶת־תּוֹמָא אֶת־יַעֲקֹב בֶּן־חַלְפִי
 וְאֶת־שְׂמֵעוֹן אֲשֶׁר קָרָא לוֹ הַקְּנָאִי :
 י אֶת־יְהוּדָה בֶּן־יַעֲקֹב וְאֶת־יְהוּדָה אִישׁ־קַרְיֹת הוּא
 הַמְּסַגִּיר אִתּוֹ :
 יא וַיִּרְד אַתָּם וַיַּעֲמֵד בְּמִישׁוֹר בְּקֶרֶב קֶהֱל גְדוֹל מִתְּלַמִּידָיו
 וַקְּבוּץ עִם־רַב מִכָּל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם וְחוּף צוֹר וְצִידוֹן
 הַבָּאִים לְשִׁמְעַ דְּבָרָיו וְלִמְצָא מְזוֹר לְמַחְלָתָם :
 יב וְאֵלֶּה הַבָּאִים אֲשֶׁר הָעֵבִיר מֵהֶם רוּחוֹת הַטְּמָאָה
 הַמְּבַעֲתוֹת אִתָּם :
 יג וְהַהֲמוֹן כָּלֶם מְבַקְּשִׁים לְגַעַת בּוֹ כִּי גְבוּרָה יֵצְאָה מֵאִתּוֹ
 לְהַעֲלוֹת אֲרֻכָּה לְכָלֶם :
 יד וְהוּא נִשָּׂא עֵינָיו אֶל־תְּלַמִּידָיו וַיֹּאמֶר אֲשֶׁרִיכֶם הַעֲנִיִּים
 כִּי־לָכֶם מְלָכוֹת הָאֱלֹהִים :
 טו אֲשֶׁרִיכֶם הַרְעֵבִים כִּי־שָׂבַע תִּשְׁבַּעוּן אֲשֶׁרִיכֶם
 הַבְּכִים כִּי־שָׁחַק תִּשְׁחַקוּן :
 טז אֲשֶׁרִיכֶם אִם־אֲנָשִׁים יִשְׁנָאוּ יָנְדוּ אוֹ יִגְדְּפוּ אֶתְכֶם
 וְאֶת־שְׂמֵכֶם בְּשֵׁם רַע יִמְחֹו בְּעֵבֹר בֶּן־הָאָדָם :
 יז שְׂמֵחֹו וְגִילוּ בַיּוֹם הַהוּא כִּי שְׂכַרְכֶם רַב בְּשָׂמִים כִּי
 כֵן־עָשׂוּ אַבּוֹתֵיהֶם אֶל־הַנְּבִיאִים מִקֶּדָם :
 יח אֵיךְ־אִוִי לָכֶם עֲשִׂירִים כִּי־הַשְּׂגָתֶם תִּנְחוּמִיתִיכֶם :
 יט אוֹי לָכֶם הַשְּׂבָעִים הַיּוֹם כִּי אַחֲרֵי־כֵן תִּרְעֵבוּ אוֹי לָכֶם
 הַמְּצַחֲקִים הַיּוֹם כִּי־נִוְעַדְתֶּם לְאֹכַל וְנִבְכִי :
 כ אוֹי לָכֶם הַמְּהַלְלִים בְּפִי כָּל־בְּנֵי־הָאָדָם כִּי כָּכָה עָשׂוּ
 אַבּוֹתֵיהֶם גַּם־לְנִבְיָאֵי שְׁקָר :
 כא אֹכַל אַתָּם הַמְּקַשְׂיִבִים לְקוֹלֵי לָכֶם אֲנִי אֹמֵר אֶהְבּוּ
 אֶת־אֲבִיכֶם הִיטִיבוּ לְשִׁנְאֵיכֶם :
 כב בְּרָכוּ אֶת־אֲרֵרִיכֶם וְהַעֲתִירוּ בְּעַד רִדְפִיכֶם :
 כג הַמְּבָךְ עַל־לְחֵי אַחַת הַטְּה־לוֹ גַם־הָאֲחֲרָת הַנִּשָּׂא מַעֲלֵךְ
 מַעֲלִיךְ לֹא־תִמְנַע מִמֶּנּוּ גַם־כְּתַנְתֶּךָ :

פרק ז

א ככלתו לדבר את-דבריו באזני העם ויבא אל-כפר-נחום:
 ב ושם עבד לשר-מאה אחד חלה למות והוא יקר הנה בעיניו עד-מאד:
 ג ובשמעו את-שמע ישוע וישלח אליו מקצות זקני היהודים לבקשו לבא ולרפא את-עבדו:
 ד ויבאו אל-ישוע ויפצרו-בו לאמר כי זאתה לו למלא את-בקשתו:
 ה כי אהב הוא לעמנו ובית-הכנסת בנה-לנו:
 ו וילך אתם ישוע וכאשר הקריב אל-הבית ונח לא רחוק ביניהם וישלח לו שר-המאה רעים לאמר אדני אל-תלאה את-נפשך נקלתי מזאת כי אתה תבא בצל קרתי:
 ז ובעבור זאת לא נחשבה נפשי בעיני לבא לפניך אף תנה אמר ונערי יחי:
 ח כי גם-אנכי עמד תחת יד ממשלה ואנשי צבא תחת ידי וכי אמר לאחד מהם לך וילך ולאחר בא ויבא ולעבדי עשה-זאת ויעשה:
 ט וישמע ישוע את-דבריו וישתאה ויפן ויאמר אל-העם ההלך אחריו הנני מגיד לכם אמונה גדולה כמוה גם-בישראל לא-מצאתי:
 י וישוּבו השלוחים אל-הבית וימצאו כי נרפא העבד החלה:
 יא ויהי ממחרת וילך אל-עיר ושמה נעין ותלמידיו הלכו אחריו והמון עם-רב:
 יב וכאשר קרב אל-שער העיר והנה אנשים מוציאים משם איש מת בן יחיד לאמו והיא אשה אלמנה ורבים מן-העיר עמה:
 יג וירא אתה האדון ורחמיו נכמרו אליה ויאמר לה אל-תבכי:
 יד ויגש ויגע במשכב ונשאי עמדו ויאמר הנה אני מדבר אליך קום בחור:
 טו וייקץ המת וישב ויחל לדבר והוא נתנו אל-אמו:
 טז ויחיל אחז את-פלם ויהללו את-האלהים ויאמרו כי-נביא גדול קם בקרבנו וכי-פקד אלהים את-עמו:
 יז וישמעת הדבר הזה יצאה בכל-יהודה ובכל-הכפר מסביב:
 יח וליוחנן הגידו תלמידיו את-כל-אלה:
 יט ויקרא אליו יוחנן שנים מתלמידיו וישלחם אל-ישוע לאמר האתה הוא הבא או אם-נחכה לאחר:
 כ ויבאו אליו האנשים ויאמרו יוחנן המטבל שלחננו אליך לאמר האתה הוא הבא או אם-נחכה לאחר:

ל תנה לכל-שאל ממך ומאת הלזה לא-תבקש:
 לא וכל-אשר תחפצו שיעשו לכם אנשים בן תעשון להם גם-אתם:
 לב אם-תאהבון את-אהביכם מה-צדקה לכם הלא גם-החטאים את אהביהם יאהבון:
 לג וכי-תעשו טוב למטיביכם מה-צדקה לכם הלא כמו-כן יעשו גם-החטאים:
 לד ואם-תלוו את-אנשים בתקונתכם פי ישלמו לכם מה-צדקה לכם גם-חטאים מלנים חטאים פי גמולם יושב להם:
 לה אף אהבו את-אביכם היטיבו להם חנם ולא תצפו לגמול אז יגדל שכרם והייתם בני עליון פי טוב הוא לרעים ולאשר טובה לא יפירו:
 לו יהיו מרחמים פי אביכם הוא רחום:
 לז לא תשפטו אחרים ולא תשפטו מלפניהם לא תאשימו אתם ולא יאשימו אתכם הצדיקים וצדיקו אתכם:
 לח תנו וינתן לכם מדה מלאה על-כל-גדוּתיה ושיבו אל-חייכם אשר יעיקו תחתיה ואשר יגיעו אתה פי בסאסאה אשר תמדו בה ימד לכם:
 לט וישא משלו ויאמר הינהג עור את-העור הלא יפלו שניהם אל-הבור:
 מ התלמיד לא יגדל מרבו ואם שלם הוא יהי כרבו:
 מא למה תביט אל-שבבים אשר בעין אחיך ולא תשת-לב אל-הקורה אשר בעיניך:
 מב ויאך תאמר לאחייך הניחני אחי ואסירה שבבים מעיניך ולא תשית לב אל-הקורה אשר בעיניך גם-אתה הסר חגף ראשונה את-הקורה מעיניך ואחרי-כן תראה להסיר שבבים מעין אחיך:
 מג אין עץ טוב אשר יעשה פרי משחת ואין עץ נשחת אשר יעשה פרי טוב:
 מד כי כל-עץ נעץ במו-פריו יתנפר תאנים לא יאספו מצננים ולא ענבים מעקרבים:
 מה איש טוב מאוצר לבו הטוב יוציא טוב ואיש רע מאוצר לבו הרע יוציא רע כי-ממלא הלב יביע כל-פה:
 מו ומדוע אתם קראים לי בשם אדון אדון ולא תעשון את אשר-אני מצוה אתכם:
 מז כל-הבא אלי ושמע דברי ועשה אתם הנה אגיד לכם למי הוא דומה:
 מח הלא דומה הוא לאיש בנה בית אשר העמיק לחפור ויתן יסודתו בסלע וכבא מטר סחף ונחל פרוץ על-הבית לא יכל להניע אתו כי בסלע יסודתו:
 מט אף השמע דברי ואתם איננו עשה דומה הוא לאיש בנה ביתו על-העפר ואין לו יסוד מתחת ובעבר עליו שטף מים נפל הבית פתאם ויהי למפלה גדולה:

כא ובעת ההיא העלה ארכה לרבים מחללים ונגעים ומרוחות רעות ולענרים רבים השיב אור עיניהם:

כב ויען ישוע ויאמר אליהם לכו והגידו ליוחנן את אשר ראיתם ואת אשר שמעתם כי ענרים ראים פסחים הלכים מצרעים נרפאים חרשים שמעיים מתים קמים ועניים מתבשרים ישועה:

כג ואשרי האיש אשר לא יכשל בי:

כד ויהי כאשר הלכו מלאכי יוחנן ויחל לדבר אל-המון העם על-יוחנן מה-זה יצאתם המדברה לראות האם קנה אשר ינוע מפני-רוח:

כה אף מה-זה יצאתם לראות האם איש לבוש בגדי חמדות הנה לבשי חמדות ומתענדנים בעדנים בתצרות מלכים המה:

כו אף מה-זה יצאתם לראות האם איש נביא הן אני אמר לכם כי גם-גדול הוא מנביא:

כז כי זה הוא אשר כתוב עליו הנני שלח מלאכי לפניך ופנה-דרךך לפניך:

כח אני אמר לכם לא קם בין ילודי אשה גדול מיוחנן והקטן במלכות האלהים יגדל ממנו:

כט וככל-העם והמכסים עמהם כאשר שמעו כזאת נתנו לאלהים צדק ויטבלו בטבילת יוחנן:

ל אף-הפורושים וחקמי התורה נאצו את-עצת אלהים ולא נטבלו בטבילתו:

לא ויאמר האדון ואל-מי אדמה בני הדור הזה ולמי הם דמים:

לב דמים הם לילדים ישבים בשוקים וזה אל-זה קראים ואמרים מזמרים היינו לכם ולא רקדתם מקוננים ולא ספדתם:

לג כי בא יוחנן המטביל לא אכל לחם ולא-שתה יין נתאמרו כי שד בו:

לד וכן-האדם בא אכל ושתה ותאמרו הנה איש זולל וסבא ואהב למוכסים ולחטאים:

לה אף החכמה תצטדק במעשי בניה כלם:

לו ואחד הפורשים קרא לו לבא לאכל לחם ונבא אל-בית הפרוש וישב במסבו:

לז והנה אשה חטאת בעיר וכאשר שמעה כי-הוא ישב במסבה בבית הפרוש ותקח צלחית שמן המר:

לח ותבא ותעמד מאחריו לנכח רגליו ותחל לשפף דמעוטיה על-רגליו ולמחות את-הדמעה מעליהן בשערות ראשה ותשק את-רגליו ומשוח אותן בשמן:

לט והפרוש אשר קרא לאכל אתו ראה ויאמר אל-לבו לו היה נביא אז ידע מיהא ומה-היא הנגעת בו כי אשת חטא היא:

מ ויען ישוע ויאמר אליו שמעון דבר-לי אליך ויאמר דבר רבי:

מא ויאמר נשה אחד היו-לו שני בעלי-חוב חוב האחד

חמש מאות כסף וחוב השני חמשים:

מב ויען כי לא השיגה ידם לשלם-לו וישמט משה ידו משניהם ועתה איזה משניהם יוסיף לאהבה אתו:

מג ויען שמעון ויאמר זה הוא לפי מחשבתי אשר שמט לו הרבה ויאמר אליו בן חרצת:

מד ויפן אל-האשה ויאמר אל-שמעון הראה אתה את-האשה הזאת הנה באתי לביתך ומים לא נתת לרגלי והיא דמעוטיה שפכה על-רגלי ותמח את-הדמעה מעליהן בשערותיה:

מה מנשיקות פיך אתה לא נשקתני והיא מאז באתי לא חדלה מנשק את-רגלי:

מו אתה לא משחת בשמן ראשי והיא משחה רגלי בשמן המר:

מז על-כן אני אמר אליך חטאתיה הרבות נסלחו-לה כי אהבתה רבה ומי אשר מעט מוצר נסלח-לו אהבתו מעט מוצר:

מח ויאמר אליה נסלחו-לך חטאתיך:

מט והישיבים אתו במסבה החלו לדבר על-לבם מי הוא זה הגם סלח לעונות הוא:

נ ויאמר אל-האשה אמונתך הושיעה לך לכי לשלום:

פרק ח

א ויהי אחר-יכן ויעבור בערים ובכפרים קורא ומשמיע את-מלכות האלהים ועמו שנים העשר:

ב ונשים אשר נרפאו מחללים ומרוחות רעות מרים הנקראת מגדלית אשר גרשו ממנה שבע רוחות רעות:

ג ויוחנה אשת פוזא סכן הורדוס ושושנה ונבות אחרות אשר כלכלו אתו מרכושן:

ד ויהי בהקבץ אליו המון עם-רב אשר באו מפל-עיר ועיר וישא את-משלו:

ה הזרע יצא לזרע ובזרעו פזר מן-הזרע על-יד הדרך ויהי למרמס רגל ולמאכל לעוף השמים:

ו ויש אשר נפל על-פני הסלע ויעש צמח וייבש כי לא היתה-לו לח:

ז ויש אשר נפל אל-הקוצים ויעלו הקוצים עמו ויבלעהו:

ח ויש אשר נפל על-חלקה טובה ויעל ויעש פרי תבואה מאה שערים ומדי דברו כזאת קרה מי אשר אונים לו לשמע ישמע:

ט וישאלו אתו תלמידיו לאמר מה המשל הזה:

י ויאמר לכם נתן לדעת רזי מלכות האלהים ולאחרים רק-במשלים למען בראותם לא יראו ובשמעם לא יבינו:

יא וזה הוא המשל הזרע הוא דבר האלהים:

יב וְאִשֶּׁר עַל־יַד הַדֶּרֶךְ הֵם אֲשֶׁר שָׁמְעוּ וְהִשְׁטֵן בָּא וַיִּטְרֹף דְּבַר הָאֱלֹהִים מִלִּבָּם פֶּן־יֵאֱמִינוּ וַיִּוָּשְׁעוּ:

יג וְאִשֶּׁר עַל־הַסֵּלַע הֵם הַשְּׁמַעִים הַמְקַבְּלִים אֶת־הַדְּבַר בְּשִׂמְחָה אֶף אֵין לָהֶם שִׂרְשׁ וְרַק לְמַצֵּר יֵאֱמִינוּ וּבְיוֹם מִסָּה יִסְגּוּ אַחֹר:

יד וְהַנֶּפֶל אֶל־הַקּוֹצִים הֵם הַשְּׁמַעִים הַהַלְכִים לְדַרְכָּם וְנִבְלָעִים בְּרַב דְּאָגָה בְּעֵשֶׂר וּבְתַעֲנַגוֹת בְּגַי־אָדָם וְלֹא־יַעֲשׂוּ פְרִי:

טו וְאִשֶּׁר עַל־הַחֲלָקָה הַטּוֹבָה הֵם הַשְּׁמַעִים אֶת־הַדְּבַר בְּלֵב טוֹב וּבְרוּחַ נְכוֹן וְתוֹחַלְתָּם אִתָּם עַד־אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן פְרִי:

טז וְאֵין־אִישׁ מְדַלֵּק נֵר לְכַסְתּוֹ בְּמַכְסָה אוֹ לְתַתּוֹ מִתַּחַת לַמִּטָּה כִּי אִם־יִתְנַהֵוּ אֶל־הַמְנוּרָה וְכָל־הַבָּאִים יִרְאוּ בְאֹרֹ:

יז כִּי אֵין־נֶעְלַם אֲשֶׁר לֹא יִגְלֶה וְאֵין נִסְתָר אֲשֶׁר לֹא יִדְעַ וְלֹא יֵצֵא לְאוֹר:

יח עַל־כֵּן שִׁמּוֹ לִבָּכֶם אֶל־אֲשֶׁר תִּשְׁמַעוּן כִּי מִי אֲשֶׁר יִשְׁלֹו יִתֵּן לוֹ עוֹד וּמִי אֲשֶׁר אֵין־לוֹ יִקַּח מִמֶּנּוּ גַם אֶת־אֲשֶׁר יִחֹשֵׁב כִּי יִשְׁלֹו:

יט וַיָּבֹאוּ אֵלָיו אִמּוֹ וְאָחִיו וְלֹא יָכְלוּ קִרְבֵי אֵלָיו מִפְּנֵי רַב הָעָם:

כ וַיַּגִּד־לוֹ לֵאמֹר אֲמַף וְאָחִיךָ עַמְדִים בַּחוּץ וּמִבְקָשִׁים לְרְאוֹתְךָ:

כא וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם אַל־הֵם אֵלֶי אִמִּי וְאָחִי הַשְּׁמַעִים אֶת־דְּבַר הָאֱלֹהִים וְהַעֲשִׂים אֹתוֹ:

כב וַיְהִי הַיּוֹם וַיֵּרָד אֶל־כָּלִי שִׁיט הוּא וְתַלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם נַעֲבֹרָה־נָא אֶל־עֶבֶר הַיָּם וַיִּנְהַגוּ אֶת־כָּלִי הַשִּׁיט:

כג וְהוּא שָׁכַב וַיִּרְדָּם בְּעוֹד הֵם שָׁטִים וְרוּחַ סַעֲרָה תִּתְעוֹרְרָה בָּיָם וַיִּשְׁטְפוּ עֲלֵיהֶם מַיִם כְּבִירִים וַיַּגִּיעוּ עַד־שַׁעֲרֵי מוֹת:

כד וַיִּגְשׂוּ וַיַּעֲרִיבוּ אֹתוֹ לֵאמֹר אֲדַנִּינוּ אֲדַנִּינוּ הֵן אַבְדִּים אֲנַחְנוּ וַיַּעֲזֹר וַיַּעֲזֵר בְּרוּחַ וּבִשְׂאוֹן הַמַּיִם וַיִּשְׁתַּקּוּ וְהִסְעֵרָה קָמָה לְדַמְמָה:

כה וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם אַיָּה אַפּוּא הִיא אֲמוֹנַתְכֶם וְהֵם פָּחְדוּ וְתַמְהוּ וְאָמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מִי הוּא זֶה אֲשֶׁר יַצִּוֶּה גַם־אֶת־הַרוּחַ וְגַם־אֶת־הַמַּיִם וְהֵם שְׁמַעִים בְּקוֹלוֹ:

כו וַיָּבֹאוּ אַרְצָן הַגִּדְרִים אֲשֶׁר מִמּוֹל הַגְּלִיל:

כז וַיֵּצֵא אֶל־הַיְבֻשָּׁה וַיִּפְגְּשׂוּהוּ אִישׁ מִן־הָעִיר אֲשֶׁר רוּחוֹת רְעוֹת בּוֹ וְהוּא עָרַם בְּלִי לְבוּשׁ מִיָּמִים רַבִּים וּבְבִית לֹא שָׁכַן כִּי אִם־בְּקִבְרִים:

כח וַיְכַרְאוּתוֹ אֶת־יְשׁוּעַ וַיִּפֹּל לְפָנָיו וַיִּקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל מִה־לִּי וְלָךְ יִשׁוּעַ בֶּן־אֵל עֲלִיוֹן הַנְּגִי מִתְחַנֵּן אֶל־נָא תַעֲנֵנִי:

כט כִּי הוּא צָוָה אֶת־רוּחַ הַטְּמָאָה לְצַאת מִן־הָאִישׁ הַזֶּה אֲשֶׁר פָּעַמִּים רַבּוֹת תִּפֹּשׁ בּוֹ וְהוּא אָסוּר בְּזוֹקִים וְשִׁמּוֹר בְּכַבְלֵי בְרִזָּל וַיִּנְתַּק אֶת־מוֹסְרוֹתָיו וּבְכַח הַרוּחַ הִרְעָה גִדַּח הַמְדַבְּרָה:

ל וַיִּשְׂאֵל אֹתוֹ יִשׁוּעַ לֵאמֹר מַה־שָּׁמַךְ וַיֹּאמֶר מַחֲנִים כִּי־שָׂדִים רַבִּים שָׁכְנוּ בְּקִרְבּוֹ:

לא וַיִּפְצְרוּ־בוֹ לְבַלְתִּי יְצוּם לְרַדַּת אֶל־הַתְּהוֹם:

לב וַעֲדָר חַזִּירִים רַבִּים הָיָה רֹעֶה שָׁם בְּהָר וַיִּתְחַנְנוּ־לוֹ לְתַתֵּם לְבֹא אֶל־תּוֹכֶם וַיַּנַּח לָהֶם:

לג וַיֵּצְאוּ הַשָּׂדִים מִן־הָאִישׁ וַיָּבֹאוּ אֶל־תּוֹךְ הַחַזִּירִים וַיִּשְׁטַף הָעֲדָר בַּמּוֹרָד וַיִּטְבְּעוּ בְּתוֹךְ הַיָּם:

לד וְהָרַעִים בְּרֹאוֹתָם אֶת אֲשֶׁר קָרָה וַיִּנּוּסוּ וַיִּגִּדוּ אֶת־הַדְּבַר בְּעִיר וּבִשְׂדֵה:

לה וַיֵּצְאוּ בְּנֵי הַמְּקוֹם לְרֹאוֹת אֶת אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיָּבֹאוּ אֶל־יִשׁוּעַ וַיִּמְצְאוּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר יְצָאוּ הַשָּׂדִים מִמֶּנּוּ מְלַבֵּשׁ בְּגָדִים וְדַעְתּוֹ יִשְׂרָה וַיִּשָּׁב לְרַגְלֵי יִשׁוּעַ וַיִּירָאוּ:

לו וְהָרְאִים אֶת־הַמַּעֲשֵׂה בְּעֵינֵיהֶם סִפְרוּ לָהֶם אֵיךְ נִרְפָּא בַעַל מְעוֹן הַשָּׂדִים:

לז וְכָל־בְּנֵי הַמְּקוֹם מֵאַרְצָן הַגִּדְרִים וּמִסְבִּיבְתֵיהֶם בְּקִשׁוֹ מִמֶּנּוּ לְלָכַת מֵאִתָּם כִּי־זָלַעְפָּה אֲחֻזָּתָם וַיֵּרָד אֶל־כָּלִי שִׁיט וַיִּשָּׁב לְדַרְכּוֹ:

לח וְהָאִישׁ אֲשֶׁר הַשָּׂדִים יְצָאוּ מִמֶּנּוּ הַפְּצִיר בּוֹ לְתַתּוֹ לְהִיּוֹת אֲצִלוֹ אֶף יִשׁוּעַ שָׁלְחוֹ לֵאמֹר:

לט שׁוּב אֶל־בֵּיתְךָ וְסַפֵּר אֶת־הַגְּדוּלוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה־לְךָ הָאֱלֹהִים וַיִּלָּךְ וַיַּגִּד בְּכָל־הָעִיר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה־לוֹ יִשׁוּעַ:

מ וּבִשְׁבוֹב יִשׁוּעַ וַיֵּצֵא הָעָם לְקַבֵּל פְּנָיו כִּי חִכּוּ לוֹ כָּלֵם:

מא וְהָנָה אִישׁ בָּא וּשְׂמוֹ יֹאִיר רֹאשׁ בֵּית־הַכְּנֶסֶת וַיִּפֹּל לְרַגְלֵי יִשׁוּעַ וַיִּתְחַנֵּן לְבֹא אֶל־בֵּיתוֹ:

מב כִּי בַתּוֹ יַחֲדָתוֹ כָּבַת שְׂתִים עֶשְׂרֵה שָׁנָה נָטְתָה לְמוֹת וַיְהִי בְּלָכְתָּהּ וַיִּדְחַקְהוּ הַמּוֹן הָעָם:

מג וְאִשָּׁה זַבְתָּדָם אֲשֶׁר יָמִי זָכָה נִמְשַׁכּוּ שְׂתִים עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְכָל־רְכוּשָׁהּ הוּצִיאָה לְרַפְּאִים וַיָּד אָדָם לֹא הִשְׁיָגָה לְהַבִּיאָה לָהּ מִרְפָּא:

מד הָאִשָּׁה הַזֹּאת קָרְבָּה אֵלָיו מֵאַחֲרָיו וַתַּגֵּעַ בְּכַנֶּף בְּגָדוֹ וְזוּב דְּמִיָּה עָמַד כְּרָגַע:

מה וַיִּשׁוּעַ שָׂאֵל לֵאמֹר מִי־זֶה נָגַע־בִּי וַיִּכְחַשׂוּ כָּלֵם אֶף פְּטָרוֹס עָנָה וְאָלָה אֲשֶׁר אֹתוֹ אֲדַנִּי הַמּוֹן הָעָם לְחַצִּים וַדַּחֲקִים אֶתְךָ מִסְבִּיב וְאִתָּה תֵּאֱמַר מִי־זֶה נָגַע בִּי:

מו וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ נָגַע בִּי אַחַד כִּי יָדְעַתִּי בְּנַפְשִׁי כִּי גִבּוֹרָה יְצָאָה מֵאִתִּי:

מז וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי לֹא־נִסְתַּרְהָ מִנֶּגַד עֵינָיו וַתֵּבֹא בַחֲרָדְתָּהּ וַתִּפֹּל לְפָנָיו וַתַּגִּד לְפָנָיו כָּל־הָעָם עַל־מָה נָגַעָה בּוֹ וְכִי נִרְפָּאָה לְפִתְעָה פְתָאָם:

מח וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ חַזְקִי בְּתִי אֲמוּנַתְךָ הוֹשִׁיעָה לְךָ לְכִי לְשִׁלּוֹם:

מט עֲדָנוּ מְדַבֵּר וְאִישׁ מֵאֲנָשֵׁי רֹאשׁ בֵּית־הַכְּנֶסֶת בָּא וַיֹּאמֶר מַתָּה בַתְּךָ וְאֶל־תִּלְאַה עוֹד אֶת־הַרְבִּי:

נ כִּשְׁמַע יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶל־תִּירָא אֶף־הָאָמֵן וְלָהּ תִּהְיֶה תְּשׁוּעָה:

א^א וַיָּבֹא הַבִּיטָה וְלֹא-נָתַן לְאִישׁ לְבַא אֹתוֹ בְּלִתי לְפִטְרוֹס
 וַיּוֹחֲזֵנוּ וַיַּעֲקֹב וַאֲבִי הַלְלָה וְאִמָּהּ :
 ב^ב וְכֻלָּם בָּכִים וְסֹפְרִים לָהּ וְהוּא אָמַר אֶל-תְּכַכְּבוּ כִּי הִיא לֹא
 מֵתָה כִּי אִם-יִשְׁנָה :
 ג^ג וַיִּלְעָגוּ לוֹ כִּי הֵם יָדְעוּ כִּי-מֵתָה :
 ד^ד וְהוּא הוֹצִיא אֶת-כָּלָם מִן הַבַּיִת וְהַחֲזִיק בְּיָדָהּ וַיִּקְרָא
 לָאִמֹר קוּמִי לֶךְ נַעֲרָה :
 ה^ה וַתִּשָּׁב רֹחֶה אֲלֶיהָ וַתִּקַּם פֶּתָאִם וַיִּצְוּ לְתַת-לָּהּ לְאָכֹל :
 ו^ו וַיִּתְפָּלְאוּ אַבְוֹתֶיהָ עַד-מָאֹד וְהוּא צָנָה עֲלֵיהֶם לְבִלְתִּי
 הַגִּד לְאִישׁ אֵת אֲשֶׁר נַעֲשָׂה :

פרק ט

א^א וַיִּקְרָא אֶל-שְׁנַיִם הָעֹשֵׁר וַיִּתֵּן לָהֶם גְּבוּרָה וּמְמִשְׁלָה
 עַל-כָּל-רוּחוֹת רָעוֹת וְלִרְפָא כָּל-מַחְלָה :
 ב^ב וַיִּשְׁלַחֵם לְקָרָא אֶת-מַלְכוֹת הָאֱלֹהִים וְלִהְקִים
 אֶת-הַחֹלִים :
 ג^ג וַיִּצְוּ אֲלֵיהֶם לֵאמֹר לֹא תִקְחוּ מֵאוּמָה לְדַרְךְךָ לֹא מִטָּה
 וְלֹא יִלְקוּט וְלֹא לֶחֶם וְלֹא כֶסֶף וְלֹא חֲלִיפוֹת בְּגָדִים :
 ד^ד וּבַבַּיִת אֲשֶׁר תָּבֹאוּ שָׁם תִּשְׁכְּנוּ וּמִשָּׁם תִּצְאוּ :
 ה^ה וְהָיָה אִם לֹא יִאֲסֹפוּ אֶתְכֶם הַבִּיטָה צָאוּ מִן-הָעִיר הַהִיא
 וּנְעַרְתֶּם אֶת-הָעֵבֶק מֵעַל רַגְלֵיכֶם לְעִדּוֹת לָהֶם :
 ו^ו וַיִּצְאוּ וַיַּעֲבְרוּ בְּכַפְרִים וּבְכָל-מְקוֹם קָרְאִים אֶת-הַבְּשׂוּרָה
 וּרְפָאִים אֶת-הַחֹלִים :
 ז^ז וְהוֹרְדוֹס טַטְרַרְךָ שָׁמַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַתִּפְּעֵם רוּחוֹ
 כִּי-יֵשׁ אֲשֶׁר אָמְרוּ יוֹחֲזֵנוּ קָם מִן-הַמַּתִּים :
 ח^ח וַיֵּשׁ אֲשֶׁר אָמְרוּ כִּי נִגְלָה אֲלֵיהֶו וַאֲחֵרִים אָמְרוּ כִּי קָם
 נְבִיא אֶחָד מִן-הַנְּבִיאִים הַקְּדָמָנִים :
 ט^ט וַיֹּאמֶר הוֹרְדוֹס הֵן רֹאשׁ יוֹחֲזֵנוּ נִשְׁאֲתִי מֵעֲלִיו וּמִי-אֶפּוֹא
 הוּא אֲשֶׁר אֲנִכִּי שָׁמַע עֲלָיו כְּזֹאת וַיִּבְקֶשׁ לְרֹאוֹתוֹ :
 י^י וּבִשְׂבוֹב הַשְּׁלִיחִים הִגִּידוּ לוֹ אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּקְחֵם
 וַיִּלְךְ עִמָּהֶם לְבָדֶם אֶל-עִיר הַנִּקְרָאת בֵּית-צִיֵּדָה :
 יא^{יא} וְהַמּוֹן הָעָם יָדְעוּ וַיִּלְכּוּ אַחֲרָיו וְהוּא קָבַל פְּנֵיהֶם וַיַּדְבֵּר
 אֲלֵיהֶם עַל-מַלְכוֹת הָאֱלֹהִים וּרְפּוֹא אֶת-הַדּוֹרְשִׁים
 לְהִרְפָּא :
 יב^{יב} וְכַאֲשֶׁר רָפָה הַיּוֹם לְעֶרֶב וַיָּבֹאוּ שְׁנַיִם הָעֹשֵׁר וַיֹּאמְרוּ
 אֲלָיו שְׁלַח אֶת-הַמּוֹן הָעָם וַיִּלְכּוּ אֶל-הָעֵרִים וַחֲצִרֵיהֶן
 מְסָבִיב לְמִצָּא אֶכֶל וּמְקוֹם לָלוֹן כִּי-פָה בְּמְקוֹם שָׁמָם
 אֲנַחְנוּ :
 יג^{יג} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם תָּנוּ לָהֶם אֲתָם לְאָכֹל וַיֹּאמְרוּ לֹא נִמְצָא
 אֲתָנוּ בְּלִתי חֲמִשָּׁה לֶחֶם וְדָגִים שְׁנַיִם אוּ הַגִּלְךָ לְקִנּוֹת
 אֶכֶל לְכָל-הָעָם הַזֶּה :
 יד^{יד} אֲשֶׁר הָיוּ כַחַמְשַׁת אֶלְפֵי-אִישׁ וַיֹּאמֶר אֶל-תְּלַמִּידָיו
 הוֹשִׁיבוּ אֲתָם שׁוֹרוֹת שׁוֹרוֹת כַּחַמְשִׁים אִישׁ בְּשׁוֹרָה :
 טו^{טו} וַיַּעֲשׂוּ-כֵן וַיּוֹשִׁיבוּ אֶת-כָּלָם :

טו^{טו} וַיִּקַּח אֶת-חַמְשַׁת הַלֶּחֶם וְאֶת-שְׁנַיִם הַדָּגִים וַיִּשָּׂא עֵינָיו
 לְמַרוֹם וַיְבַרְךְ וַיִּפְרֹס וַיִּתֵּן לְתַלְמִידָיו לְשׁוֹם לְפָנֵי הָעָם :
 יז^{יז} וַיֹּאכְלוּ כֻלָּם וַיִּשְׁבְּעוּ וַיִּשְׂאוּ שְׁנַיִם עֹשֵׁר סֵלִים
 מִן-הַפֶּתוּחִים הַנּוֹתְרִים לָהֶם :
 יח^{יח} וַיְהִי בַהֲתַפְּלָלוֹ לְבַדּוֹ וְתַלְמִידָיו בָּאוּ לְפָנָיו וַיִּשְׂאֵל אֲתָם
 לֵאמֹר מַה-אִמְרִים עָלַי הַמּוֹן הָעָם מִי-אָנִי :
 יט^{יט} וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ יוֹחֲזֵנוּ הַמְטַבֵּל וַיֵּשׁ אִמְרִים אֲלֵיהֶו וַאֲחֵרִים
 אִמְרִים נְבִיא אֶחָד קָם מִן-הַנְּבִיאִים הַקְּדָמָנִים :
 כ^כ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וְאֲתָם מַה תֹּאמְרוּ עָלַי מִי-אָנִי וַיַּעֲנוּ
 פִטְרוֹס וַיֹּאמֶר מִשִׁיחַ הָאֱלֹהִים :
 כא^{כא} אָז הָעִיד בָּם וַיִּצְוֶם לְבִלְתִּי הַגִּד הַדְּבָר לְאִישׁ :
 כב^{כב} וַיֹּאמֶר רַבִּים מְכַאֲבִים נִכְנוּ לְכֵן-הָאָדָם וְהַדְּקָנִים וְרֹאשֵׁי
 הַכְּהֻנִּים וְהַסּוֹפְרִים יִמְאָסוּ-בוֹ וַיִּמִּיתָהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 יָקוּם :
 כג^{כג} וַיֹּאמֶר אֶל-כָּלָם מִי הַחֲפִץ לְלָכֵת אַחֲרַי וַיִּשְׁלַךְ אֶת-נַפְשׁוֹ
 מִנְּגִד וַיִּשָּׂא אֶת-צַלְבּוֹ יוֹם יוֹם וַיִּלְךְ אַחֲרָי :
 כד^{כד} כִּי מִי הַחֲפִץ לְהַצִּיל אֶת-נַפְשׁוֹ תִכְרַת-לוֹ וּמִי אֲשֶׁר
 יִכְרִית אֶת-נַפְשׁוֹ לְמַעַנִּי יִמְצָאָנָהּ :
 כה^{כה} כִּי מַה-בָּצַע לְאִישׁ אִם יִקְנֶה-לוֹ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ
 וְאֶת-נַפְשׁוֹ יֵאבֵד אוּ יִשְׁחִיתָנָהּ :
 כו^{כו} כִּי כָל-אִישׁ אֲשֶׁר יְבוֹשׁ מִמֶּנִּי וּמִדְּבָרֵי אֶף בְּן-הָאָדָם
 יְבוֹשׁ מִמֶּנּוּ כַאֲשֶׁר יָבֹא בְּכַבּוֹדוֹ וּבְכַבּוֹד אָבִיו וְהַמְלָאכִים
 הַקְּדוֹשִׁים :
 כז^{כז} וְאַמֵּן אָנִי אֹמֵר לְכֶם יֵשׁ מִן-הַנּוֹצְצִים פֹּה אֲשֶׁר לֹא-יִטְעַמוּ
 מִנֹּת עַד כִּי-יִרְאוּ אֶת-מַלְכוֹת הָאֱלֹהִים :
 כח^{כח} וַיְהִי כַשְּׁמֵנַת יָמִים אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּקַּח אֹתוֹ
 אֶת-פִּטְרוֹס וְאֶת-יוֹחֲזֵנוּ וְאֶת-יַעֲקֹב וַיַּעַל אֶל-הָהָר
 וַיִּתְפָּלֵל :
 כט^{כט} וַיִּשְׁנָה מְרָאָה פָּנָיו בַּהֲתַפְּלָלוֹ וַיִּלְבוּשׁוּ נְהַפְךָ לְלִבָּן וּבְהִיר
 עַד-מָאֹד :
 ל^ל וְהִנֵּה שְׁנַיִם אַנְשִׁים דְּבָרוּ אֹתוֹ מִשָּׁה וְאֲלֵיהֶו :
 לא^{לא} אֲשֶׁר נָרְאוּ בְּכַבּוֹדָם וַנִּדְּבָרוּ עַל-אֲשֶׁר עָלָיו לְהַשְׁלִים חֲקוֹ
 בִּירוּשָׁלַיִם לְהִיּוֹת נִגְזָר מֵאָרֶץ חַיִּים :
 לב^{לב} וְתַרְדֵּמָה נָפְלָה עַל-פִּטְרוֹס וְעַל-אֲשֶׁר אֹתוֹ וְכַאֲשֶׁר הִקְצִיּוּ
 רָאוּ אֶת-כְּבוֹדוֹ וְאֶת-שְׁנַיִם הָאֲנָשִׁים הַנּוֹצְצִים עָלָיו :
 לג^{לג} וַיְהִי בַעֲלוֹתָם מֵעֲלָיו וַיֹּאמֶר פִּטְרוֹס אֶל-יֵשׁוּעַ אֲדֹנָי טוֹב
 לָנוּ לְשִׁכְּתָ פֹה נַעֲשֶׂה-נָא שְׁלֹשׁ סָפוֹת אַחַת לָךְ אַחַת
 לְמִשָּׁה וְאַחַת לְאֲלֵיהֶו כִּי לֹא יָדַע מַה-לְדַבֵּר :
 לד^{לד} עוֹדְנוּ מִדְּבַר כְּזֹאת וְהִנֵּה עָנָן סָכַף עֲלֵיהֶם וַיָּבֹאוּ בְּתוֹךְ
 הָעָנָן וַיִּירָאוּ :
 לה^{לה} וְהִנֵּה קוֹל יֵצֵא מִתּוֹךְ הָעָנָן לֵאמֹר זֶה-בְּנֵי דִידִי אֲלָיו
 תִּשְׁמַעוּן :
 לו^{לו} וּבַהֲשָׁמַע הַקּוֹל עָמַד יֵשׁוּעַ לְבַדּוֹ וְהֵם הִחֲרִישׁוּ
 לֹא-הִגִּידוּ דְבָר לְאִישׁ בְּיָמִים הָהֵם מִכָּל אֲשֶׁר רָאוּ :

ל^ו וַיְהִי מִמִּתְחַת בְּרִדְתָם מִן־הֶהָר וַיִּפְגְּשׂוּ אֹתוֹ רַבִּים מִן־הָעַם:

ל^ח וַהֲנֵה אֶחָד מֵהֶם קָרָא לְאָמֵר אָנָּה רַבִּי הַבְּטָנָא לְבָנֵי כִי בְנֵי יְחִידֵי הוּא:

ל^ט וְרוּחַ דְּבַק בּוּ וְהוּא צִעַק פְּתָאם כִּי יִטְרַפְּנוּ עַד־אֲשֶׁר יוֹרִיד רִירוּ וְלֹא יִרְף מִמְּנוּ עַד־אֲשֶׁר יִשְׁיַכְּנוּ עַד־דְּכָא:

מ וְאֲשָׁאֵל מִתְּלִמְיָדֵיךָ לְגַרְשׁוֹ וְלֹא יָכֹלוּ:

מא וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הוּי דוֹר לֹא־אָמֵן בּוּ דוֹר תְּהַפְּכֹת עַד־מָתִי אֶהְיֶה עִמָּכֶם עַד־מָתִי אֲשָׁא אֶתְכֶם הָבָא אֶת־בְּנֵיךָ הַנְּהָ:

מב וְהוּא טַרְסָם בָּא וַיַּרְעֵשׂ אֹתוֹ הַרוּחַ וַיִּטְרַפְּהוּ וַיִּשׁוּעַ גָּעַר בְּרוּחַ הַטְּמָאָה וְאֶת־הַנְּעַר הַחַיָּה מִחֻלְיוֹ וַיִּשָּׁב אֹתוֹ לְאָבִיו:

מג וַיִּתְמַהוּ כָּלֶם עַל־גִּדְלָ עֵז הַאֱלֹהִים וּבַעוֹד הֵם מִתְּפַלְאִים עַל־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֶל־תְּלִמְיָדָיו:

מד שִׁימוּ אִתְּם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאֲזַנֵּיכֶם כִּי הֵנָּה בְּנֵי־הָאָדָם יִסְגֵר בִּידֵי אֲנָשִׁים:

מה וְהֵם לֹא הִבִּינוּ אֶת־דְּבָרָיו כִּי סָתוּם הָיָה לָהֶם מִהֲבִין אֹתוֹ וְגַם־יָרְאוּ לְשָׂאֵל אֹתוֹ עַל־הַדְּבָר הַזֶּה:

מו אִזְ עֵלָה עַל־לְבָבִים לְדוֹן מִי הוּא הַגְּדוֹל בָּהֶם:

מז וַיִּשׁוּעַ בְּרֹאוֹתוֹ מִחֻשְׁבוֹת לְבָבִים וַיִּקַּח יֶלֶד וַיַּעֲמֵדְהוּ אֶצְלוֹ:

מח וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי הוּא הַמְּקַבֵּל יֶלֶד כִּזֶּה בְּשֵׁמִי אֲתִי הוּא מְקַבֵּל וְהַמְּקַבֵּל אֲתִי הוּא מְקַבֵּל פְּנֵי שְׁלַחִי וְהַקֹּטֵן בְּכָלֶכֶם הוּא הַגְּדוֹל בָּכֶם:

מט וַיַּעַן יוֹחָנָן וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי רַאִינוּ אִישׁ מְגַרֵשׂ רוּחוֹת רְעוֹת בְּשֵׁמֶךָ וְנִכְלָא אֹתוֹ מִפְּעֻלָּתוֹ אַחֲרֵי אֲשֶׁר לֹא־הֵלֵךְ עִמָּנוּ בְּלִכְתָּנוּ אַחֲרֵיךָ:

נ וַיֹּאמֶר אֲלָיו יִשׁוּעַ אֶל־תְּכֹלְאוּ אֹתוֹ כִּי אִישׁ אֲשֶׁר אֵינְנוּ לְצָרֵינוּ לָנוּ הוּא:

נא וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרְבוּ הַיָּמִים לְהִלְקַחוֹ וַיִּשֶׁם אֶת־פְּנָיו בְּחֻזְקָה לְעֵלוֹת יְרוּשָׁלַיִם:

נב וַיִּשְׁלַח מְלָאָכִים לְפָנָיו וַיִּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־אֶחָד הַכְּפָרִים בְּשִׁמְרוֹן לְהִכִּין לוֹ מְלוֹן:

נג וְלֹא פָתְחוּ לוֹ דַּלְתָם בְּרֹאוֹתָם כִּי פָנָיו מַעֲדוֹת יְרוּשָׁלַיִם:

נד וַיָּרְאוּ יַעֲקֹב וַיּוֹחָנָן תְּלִמְיָדָיו וַיֹּאמְרוּ אֲדֹנָינוּ הַחֲפֹץ אֶתָּה כִּי־נֹאמַר וְתָרַד אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אִתְּם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה אֲלֵיהֶם:

נה וַיַּפֵּן וַיַּגְעֵר־בָּם אֵינְכֶם יוֹדְעִים מֵאֵין מְקוֹר רוּחְכֶם:

נו כִּי לֹא בָּא בְּנֵי־הָאָדָם לְהַשְׁמִיד נַפְשׁ כִּי אִם־לְהוֹשִׁיעַ לְהָן וַיִּלְכוּ אֶל־כְּפָר אַחֵר:

נז וּבְלִכְתָּם בְּדֶרֶךְ וַיֹּאמֶר אֲלָיו אִישׁ אֶלְכָה אַחֲרֵיךָ אֶל־אֲשֶׁר תֵּלֵךְ:

נח וַיֹּאמֶר אֲלָיו יִשׁוּעַ הַשּׁוֹעֲלִים חֲרִים לָהֶם וְצַפּוֹר שָׁמַיִם קָן לָהּ וּבְנֵי־הָאָדָם אֵין־לוֹ מְקוֹם לְהִנִּיחַ אֶת־רֵאשׁוֹ:

נט וְאֶל־אִישׁ אַחֵר אָמַר לֵךְ אַחֲרַי וַיֹּאמֶר אֲלָיו הָאִישׁ אֲדֹנָי תְּנֵה־לִּי לְלֶכֶת וְלִקְבֹר אֶת־אָבִי רַאשְׁנָה:

ס וַיֹּאמֶר אֲלָיו יִשׁוּעַ הֲנִיחַ לְמֵתִים לְקַבֵּר אֶת־מֵתֵיהֶם וְאַתָּה לֵךְ וְהַשְׁמַע מִלְּכוֹת הָאֱלֹהִים בְּאַרְץ:

סא וַעוֹד אִישׁ אַחֵר אָמַר אֲלָיו אֶלְכָה אַחֲרֵיךָ אֲדֹנָי אָפֶס תְּנֵה־לִּי רַאשְׁנָה לְהַפְרֹד מִבְּנֵי בֵיתִי בְּדַבְרֵי שְׁלוֹם:

סב וַיֹּאמֶר אֲלָיו יִשׁוּעַ כָּל־אִישׁ הַשָּׁם יָדוֹ עַל־מִחְרָשׁוֹ וּמִבֵּית אַחֲרֵנִית אֵינְנוּ נִכּוֹן לְמִלְּכוֹת הָאֱלֹהִים:

פֶּרֶק י

א אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הִבְדִּיל הָאָדוֹן עוֹד שְׁבָעִים אֲנָשִׁים וַיִּשְׁלַחֵם שְׁנַיִם שְׁנַיִם לְפָנָיו אֶל־כָּל־עִיר וּמְקוֹם אֲשֶׁר שָׁם פָּנָיו לְבָא שְׁמָה:

ב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַקְּצִיר רַב וְהַפְּעֵלִים מְעֻטִים עַל־כֵּן הַעֲתִירוּ אֶל־אָדוֹן הַקְּצִיר לְשִׁלַּח פְּעֻלִים לְקַצְרוֹ:

ג וְאַתְּם לְכוּ־נָא הֵנָּה אָנֹכִי שֹׁלַח אֶתְכֶם פְּצֹאן בְּקֶרֶב זָאֲבִים:

ד לֹא תִשְׂאוּ כִּיס וְיִלְקוּט אוֹ נְעָלִים וְלֹא תִשְׂאֲלוּ לְשֵׁלוֹם אִישׁ בְּדֶרֶךְ:

ה וְאֶל־כָּל־בֵּית אֲשֶׁר תָּבֹאוּ בּוֹ אָמְרוּ בְּפִתַח דְּבָרֵיכֶם שְׁלוֹם לְבֵית הַזֶּה:

ו אִם אִישׁ שְׁלוֹם שָׁכֵן שָׁם שְׁלַמְכֶם יִשְׁכַּן עִלָּיו וְאִם־לֹא שְׁלַמְכֶם אֲלֵיכֶם יִשׁוּב:

ז וּבְבֵית הַהוּא תִשְׁבוּ וְתֹאכְלוּ וְתִשְׂתּוּ מֵאֲשֶׁר יִתֵּן לָכֶם כִּי נִכּוֹן לְפַעֵל דֵּי שְׁכָרוֹ וְלֹא תִצְאוּ מִבֵּית לְבֵית:

ח וְאֶל־כָּל־עִיר אֲשֶׁר תָּבֹאוּ וַיִּשְׁכְּבֶיהָ יִחְזִיקוּ בָכֶם אֶכְלוּ שָׁם מֵאֵת אֲשֶׁר יוֹשֵׁם לְפָנֵיכֶם:

ט וְאַתְּ־הַחֹזְלִים אֲשֶׁר בְּתוֹכָהּ תִּרְפְּאוּן וְכֹה תֹאמְרוּן אֲלֵיהֶם הֵנָּה קָרְבָה אֲלֵיכֶם מִלְּכוֹת הָאֱלֹהִים:

י וּבְכָל־עִיר אֲשֶׁר תָּבֹאוּ וְלֹא יִחְזִיקוּ בָכֶם צֹאוּ אֶל־רֵחֶבֶת יְהוָה וְאָמְרוּ:

יא גַם־עַפְר עִירְכֶם הַמְדַבֵּק בְּרַגְלֵינוּ נִנְעַר אֲלֵיכֶם אִף דַּעוּ זֹאת כִּי קָרְבָה מִלְּכוֹת הָאֱלֹהִים:

יב אֲנִי הֲנִי מְגִיד לָכֶם כִּי יִקַּל הַמְשַׁפֵּט לְסֹדֶם בַּיּוֹם הַהוּא מִן־הָעִיר הַהִיא:

יג אוֹיֵל לֵךְ כּוֹרְזִין אוֹיֵל לֵךְ בֵּית־צְיָדָה כִּי לוֹ נַעֲשׂוּ בְּצוֹר וּבְצִידוֹן הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ בְּתוֹכָן כְּבָר שָׁבוּ וְהִתְפַּלְּשׁוּ בְּשֵׁק וְאָפְר:

יד אִף לְצוֹר וּלְצִידוֹן יִקַּל יוֹם הַמְשַׁפֵּט מֵאֲשֶׁר לָכֵן:

טו וְזֹאת כְּפָר־נַחֲוֹם אֲשֶׁר רוּמְמַת עַד־הַשָּׁמַיִם אֶל־שָׂאוֹל תוֹרְדִי:

טז הַשְׁמַע אֲלֵיכֶם אֵלֵי הוּא שָׁמַע וְהֵמָּאֵס בָּכֶם כִּי הוּא מֵאֵס וְהֵמָּאֵס כִּי מֵאֵס הוּא בְּשִׁלְחִי:

יז וַיִּשְׁבוּ הַשְּׁבָעִים בְּשִׁמְחַת לְבָבָם לֵאמֹר אֲדֹנָינוּ בְּשִׁמְךָ נִכְבְּשׁוּ גַם־הַשָּׂדִים תַּחַת יְדֵינוּ:

י"אמר אליהם ראיתי את-השטן נפל כבדק מן-השמים:
י"אני הנני נתן מקשלה בידכם לרמס נחשים ועקרבים
וכל-גבורת אויב ואין נגע בכם לרעה:

אף אל-תשמחו על כיהרוחות נכבשים תחת ידכם כי
אם-שמחו על אשר-נכתבו שמותיכם בשמים:
כ"בעת ההיא עלץ לב ישוע ברוח הקדש ויאמר אודף אבי
אדון השמים והארץ כי הסתרת את-אלה מחכמים
ונבנים וגלית אתם לעוללים אכן אבי בן-רצית אתה:
כ"הכל נמסר בידי מאת אבי ואין איש ידע מי הוא הבן
זולתי האב ומי הוא האב אין איש ידע זולתי הבן והוא
אשר חפץ בו הבן לגלותו לו:

כ"ג"אין אל-תלמידיו לבדם ויאמר אשרי העינים הראות
את אשר אתם ראים:
כ"ד"כי אני מגיד לכם רבים נביאים ומלכים נכספו לראות
את אשר אתם ראים ולא ראו ולשמע את אשר אתם
שמעים ולא שמעו:
כ"ה"ויקם תלמיד חכם אחד לנסותו ויאמר רבי מה עלי
לעשות לרשת חיי עולם:

כ"ו"יאמר אליו מה-פתוב בתורה אף קראת בה:
כ"ז"וען ויאמר ואהבת את יהוה אלהיך בכל-לבבך
ובכל-נפשך ובכל-מאדך עובדך מדעבא ולרעד
קמוד:

כ"ח"יאמר אליו טוב ענית עשה-כן ותחיה:
כ"ט"ויאל להצדיק נפשו ויאמר אל-ישוע ומי הוא רעי:

ל"וען ישוע ויאמר איש אחד ירד מירושלים ליריחו ויפל
בידי שדדים אשר הפשיטהו הפהו ויפגו ויעזבו אתו
וכמעט לא נותרה-בו נשמה:

ל"א"ויקר לאיש כהן מקרהו לבא בהרף ההוא ויראהו ויט
מפניו:
ל"ב"וגם-איש לוי נקרה במקום ההוא ויגש ויראהו ויעבר
מעליו:

ל"ג"אף איש שמרונני בלכתו למסעיו נגש אליו ויראהו
ויכמרו רחמיו:

ל"ד"ויקרב ויחבש את-פצעיו ושמן ויין יצק עליו וירפכהו
על-בהמתו ויבאהו אל-המלון ויחש לו לכל-מחסריו:

ל"ה"ולמחרת בנסעו הוציא שני דינרים ויתן לבעל המלון
ויאמר חושה לו לכל-מחסריו וכי תוסיף להוציא עליו
אני בשוכי אשלמה:

ל"ו"ועתה מה-תאמר מי משלשה אלה הנה רע לאיש אשר
נפל בידי השדדים:

ל"ז"וען ויאמר זה הוא אשר גמל עמו חסד ויאמר אליו
ישוע לך נעשה גם-אתה כמהו:

ל"ח"וכנסעם ויבא אל-אחד הפפרים ושם אשה אחת ושמה
מרתא אשר אספה אתו אל-ביתה:

ל"ט"ולה אחות ושמה מרים אשר ישבה לרגלי ישוע לשמע
אל-דברו:

י"אמר אליה נפשה מרב עבדתה ותגש אליו ותאמר
הלא תחוש לי אדני כי אחותי עזבתני לשרת לבדי
אמר-נא אליה לעזר על-ידי:

כ"א"וען ישוע ויאמר אליה מרתא עיפה ויגעה את
מענינים רבים:

כ"ב"ואין דבר נחוץ בלתי ענן אחד ומרים בקרה בחלק
הטוב אשר לא-יקח מדיה:

פרק יא

א"ויהי ככלתו את-תפלתו במקום אחד ויאמר אליו אחד
מתלמידיו ילמדנו אדנינו להתפלל כאשר הורה כן
גם-יוחנן לתלמידיו:

ב"ויאמר אליהם כה תאמרו בתפלתכם אבינו שבשמים
תקדש שמך תבא מלכותך יעשה רצונך בארץ כאשר
נעשה בשמים:

ג"תן-לנו לחם חקנו יום ביומו:

ד"וסלח לנו את-אשמותינו כי גם-אנחנו סלחים
לכל-אשר אשם לנו ואל-תביאנו לידי נסיון כי
אם-הצילנו מן-הרע:

ה"ויאמר אליהם מי-בכם אשר לו אהב והוא בא אל-ביתו
בחצות הלילה וקרא אליו קומה רעי הלונני-נא שלש
כפרות לחם:

ו"כיהי עבר אחד בא אל-ביתי ואין-לי פת-לחם
לתתו לפניו:

ז"והשכן בבית ענה ואמר אל-תלאה אתי כי הדלת כבר
סגרה וילדי עמי במטתי לא-אוכל לקום לתת לך:

ח"הן אני אמר לכם כי הוא יקום ויתן-לו ככל אשר יחסר
לא בעבור כי אהבו הוא כי אם-מאשר יפצרו-בו ולא
יחשף:

ט"וגם-אני אמר לכם שאלו וינתן לכם דרשו ותמצאו
דפקו ויפתח לכם:

י"כי כל-השאל יקח והדרש ימצא והדפק יפתח לו:

יא"ומי אב בכם אשר בנו שאל ממנו לחם והוא יתן-לו
אכן אם-בקש דג ותחת דג יתן-לו נחש:

יב"או ביצה כי-ישאל והוא יתן-לו עקרב:

יג"ואתם כי רעים הנכם אתם ידעים לתת מתנות טבות
לבניכם אף-פי האב מן-השמים יתן רוח קדשו
לדרשיו:

יד"ויהי היום ויגרש רוח רע מאיש אלם ואחרי אשר יצא
הרוח הרע החל האלם לדבר ויהי לפלא בעיני העם:

טו"ויש מהם אמרו בבעל זבוב שר-השדים הוא מגרש
את-השדים:

טז"ויש אשר רצו לנסותו וישאלו ממנו אות מן-השמים:

י' והוא ידע את-מחשבתם ויאמר אליהם כל-ממלכה הנפלגה על-נפשה תחרב ובתיה בתוכה בית על-בית פלו:

י" וואם גם-השטן נפלג על-נפשו איך תקום מלכותו כי אמרתם בבעל-זבוב אני מגרש את-השדים:

י" וואם-אני מגרש את-השדים בבעל-זבוב בניכם במי יגרשו אתם על-כן הם יהיו שפטיכם:

י" וואם-באצבע אליהם אני מגרש את-השדים מלכות האלהים באה אליכם אל-נכון:

י" בשמור הגבור את-ארמונו וכלי נשקו עליו שלום יהיה לכל-קניניו:

י" וואם-תקייף ממנו יבא עליו ויכל לו ישא ממנו את-נשקו אשר בטח-בו אחר יחלק שולו:

י" מי אשר איננו לי לצרי הוא ומי אשר איננו מאסף אתי מפזר הוא:

י" ורוח הטמאה בצאתה מן-האדם תשוטט בארץ תלאובת תבקש ולא-תמצא מרגעה אז תאמר אשובה אל-משפני אשר יצאתי משם:

י" ובשובה תמצאנו מנקה ומפאר:

י" אז תלך ולקחה לה שבע רוחות אחרות רעות ממנה ובאו ושכנו שם והיתה אחרית האיש ההוא רעה מראשיתו:

י" ויהי כדברו את-הדברים האלה ותשא אשה אחת מתוך העם את-קולה ותאמר אליו אשרי רחם הורתיך והשדים אשר ינקת:

י" ויאמר אף כפי-אשרי השמעים את-דבר האלהים ושמרים אותו:

י" ובהקבץ אליו עם-רב ויחל לדבר הדור הזה דור רע הוא ומבקש אות נאות לא ינתן-לו זולתי אות יונה הנביא:

י" כי כאשר היה יונה לאות לאנשי נינוה כן יהיה גם-כן-האדם לדור הזה:

י" מלפת תימן תקום במשפט עם-אנשי הדור הזה ותרשיע אתם כי באה מקצות הארץ לשמע חכמת שלמה והנה ישנו בזה גדול משלמה:

י" אנשי נינוה יקומו במשפט עם-הדור הזה וירשיעו אתו כי שבו בקריאת יונה והנה ישנו בזה גדול מיונה:

י" אין מדליק-גר ומשים אתו במסתר או-מתחת לאיפה כי אם אל-המנורה לבעבור יראו הבאים את-אורו:

י" גר הגוף הוא העין אם-עיןך תמימה בכל-חדרי בטנך יהיה אור ואם-עיןך רעב חשף בכל-חדרי בטנך:

י" על-כן השמר-לך לבלתי חשף האור אשר בקרבך:

י" אם פל-גופך מלא אור ואין חשף בכל-חדריו אז גייה לך פליד בהיר במלא אורו:

י' עודנו מדבר ופרוש אחד קרא-לו לאכל אתו לחם ויבא וישב אל-שלחנו:

י" וירא הפרוש ויתמה כי לא-רחץ את-גדיו לפני אכלו:

י" ויאמר אליו האדון הנה אתם הפרושים תטהרו את-הכוס ואת-הקערה מחוץ וקרובכם מלא עשק ואנן:

י" פסילים הלא עשה החיצון הוא עשה גם את-הקרוב:

י" אבל-תנו מאשר בקרבכם לחן עניים והכל טהור יהיה לכם:

י" אוי לכם פרושים כי תעשרו את-המנתא ואת-הפיגם ואת-כל-ירק השדה ותעזבו את-המשפט ואת-אהבת האלהים אלה עליכם לעשות ואת-אלה אל-תעזבו:

י" אוי לכם פרושים כי אהבים אתם את-המושבות הראשנים בבתי-הכנסת ושאלת שלמכם בשוקים:

י" אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי פקקרים פמוסים מעין אתם ובני אדם דרכים עליהם מבלי-דעת:

י" ויען אחד מבצלי התורה ויאמר אליו רבנו בדבריך אלה חרפת גם-אתנו:

י" ויאמר אוי לכם בצלי התורה גם-אתם כי תעמסו על-שכם אנשים משא כבד מנשא ואין את-נפשכם להניע אתו גם-באחת מאצבעותיכם:

י" אוי לכם כי תבנו את-קברי הנביאים ונאבותיכם הרגו אתם:

י" ובכן אתם מעידים למעשי אבותיכם ונטים אתריהם כי הם הרגו אתם ואתם בונים את-קבריהם:

י" בעבור זאת פה אמרה חכמת האלהים הנני שלח אליהם נביאים ושליחים ומתם יחרגו ומתם ירדפו:

י' למען ידרש מן-הדור הזה דם פל-הנביאים השפוף למן-הנסד הארץ:

י" מדם-הקבל עד-דם זכריה אשר נהרג בין המזבח ולבית אכן אני מגיד לכם כי דרוש ידרש מן-הדור הזה:

י" אוי לכם בצלי התורה כפי-לקחתם לכם את-מפתח הדעת אתם לא תבאו שמה ואת-הבאים מבא תקלאו:

י" ויהי בצאתו משם ויחלו הסופרים והפרושים להצק-לו ולהתגרות בו עד אשר-ידבר קשות:

י" ויארכו לו לצוד דבר מפיו למען ימצאו עליו שטנה:

פרק יב

א ויהי בין-כה וכה ויהמון העם התאספו לרכבות עד אשר-דרכו איש על-רעהו והוא החל לדבר אל-תלמידיו לאמר בראשית כל השמרו לכם משאר הפרושים הלא הוא החנפה:

ב ואין דבר נסתר אשר לא יגלה ואין געלם אשר לא ינדע:
 ג לכן את-אשר דברתם בחשף ישמע לעין השמש ולחש שפתותיכם השמעתם לאנן חדר בחדר יקרא על-הגגות:
 ד ואני אמר לכם אהבי אל-תיראו מפני מייתי הגו אשר אחרי כן אין-לאל ידם להרע לו עוד:
 ה אף אני מחנה לכם את-מי תיראו יראו אתו אשר ידיו רב לו להשליך את-המומת אל-גיהנם אכן אני אמר לכם אתו תיראון:
 ו הלא תמכרנה חמש צפרים בשני אפרים ואין-אחת מהן נשפחת לפני אלהים:
 ז ואתם גם-שערות ראשכם נמנו במספר בלן אל-תיראו ערככם רב מצפרים רבות:
 ח ואני הנני מגיד לכם פלא-איש אשר יודה בי לפני בני-אדם גם-כן בן-האדם יודה בו לפני מלאכי האלהים:
 ט ומי אשר יכחש-בי לפני בני אדם אכחש-בו לפני מלאכי האלהים גם-אני:
 י פלא-איש אשר ידבר דבר בבן-האדם יסלח לו אף המגדה את-רוח הקדש לו לא יסלח לו:
 יא וכאשר יביאו אתכם אל-בתי-הכנסת ולפני הראשים והשליטים אל-תחידו לאמר איכה נדבר או מה-נדבר:
 יב כי-רוח הקדש יחנה לכם בעצם העת ההיא את אשר תדברון:
 יג ויאמר אליו אחד מן-העם רבי צו את-אחי לחלק אתי את-הירשה:
 יד ויען אתו ויאמר בן-אדם מי שמני לשפט עליכם או למחלק:
 טו ויאמר אליהם ראו והשמרו לכם מפל-בצע מעשקות כי לא ררב נכסים חיי אדם:
 טז וישא אליהם משלו ויאמר איש עשיר היה אשר שדהו עשה פרי תבואה למקביר:
 יז והוא דבר על-לבו מה-אעשה כי אין-לי מקום להכיל את-תבואתי:
 יח ויאמר זה אשר אני עשה אהרם את-בתי המסכנות וגדולים מהם אבנה ושמה אאסף הגני וכל-טובי:
 יט וכה אמר לנפשי יש-לך נפשי טובה הרבה צבורה לימים רבים הרגעי אכלי שתי וגילי:
 כ אף אלהים אמר לו סכל בלילה הזה ידרשו את-נפשך ממך ולמי יהיה אשר הכינות:
 כא כן הוא האיש אשר יאצר לו אצרות לבדו ואין לו עשר לאלהים:
 כב ויאמר אל-תלמדיו על-כן אני אמר לכם לא תחושו לנפשכם לאמר מה-נאכל או לבשרכם מה-נלבוש:

כג הן ערך הנפש רב מאכל וערך הגוף מלבושיו:
 כד התבוננו אל-הערכים אשר לא יזרעו ולא יקצרו ואין להם מגורה או גרן ואלהים נתן להם לחמם ומה רב ערככם מעוף כנה:
 כה ומי מכם יוכל להוסיף על-קומתו גמד אחד עקב דאגתו:
 כו ועל-כן אם דבר קטן לא תוכלו עשות מה-תועילו בדאגתכם ליתר הדברים:
 כז הביטו אל-השושנים איכה יעלו יציצו ולא ייגעון ולא יטוון ואני אמר לכם גם שלמה בכל-הדרו לא-הנהי לבוש פאחד מהנה:
 כח ואם-פכה יעטה אלהים את-עשב השדה אשר יציי היום ולמחרתו יתן בתגור אף כ-אתכם קטני אמנה:
 כט וגם-אתם לא תבקשו מה-תאכלו ומה-תשתו ולבכם לא ינוע הנה ונהנה:
 ל פי פאלה מבקשים גויי הארצות ואביכם ידע פי-אלה צרכיכם המה:
 לא אף בקשו את-מלכות האלהים והחפצים ההם ינתנו לכם מתנות נוספות:
 לב אל-תירא עדר קטן פי חפץ אביכם הוא לתת לכם את המלכות:
 לג מכרו את אשר לכם ותנו לאביונים עשו לכם צרות אשר לא יבלו ואוצר בשמים אשר לא יגרע ממנו לעולם גנב לא-יגש שמה ועש לא יאכלנו:
 לד כי בקמום אוצרכם שם יהי גם-לכבכם:
 לה התיצבו במתנים חגרים ונרות דלקים:
 לו יהיו כאנשים מחפים לשוב אדניהם מן-חנתו וכאשר יבא וידפק פתחו-לו פרגע:
 לז אשרי העבדים ההם אשר בשוב אדניהם ימצאם שקדים על-משמרתם אמן אני אמר לכם כי הוא יחגר מתניו יושבים אל-השלחן ויקרב וישרת אתם:
 לח אם-באשמרה השנית יבא או אם-בשלישית וכן ימצאם אשרי העבדים ההם:
 לט וזאת שימו על-לב כ-לו ידע בעל הבית את-השעה בה יבוא הגנב היה עמד על-משמרתו ולא-נתן לחתר בביתו:
 מ לכן גם-אתם היו נכנים כי בן-האדם יבוא בשעה אשר לא תשימו על-לב:
 מא ויאמר פטרוס הלנו אדנינו נשאת את-המשל הזה או אם-גם לכלם:
 מב ויאמר האדון ומי-הוא איש נאמן ונבון אשר אדניו הפקידו על-בני ביתו לתת להם את-אכלם בעתו:
 מג אשרי העבד ההוא אשר בבאו ימצאו אדניו כי כן עשה:
 מד אמן אני אמר לכם כי יפקדו על-פל-אשר יש-לו:

מ^ה וְאִם-הָעֶבֶד הֵוא יֹאמֶר בְּלִבּוֹ בִשְׁשׁ אֲדָנִי לְבָא וְהַחֵל
לְהַכּוֹת אֶת-הָעֶבְדִּים וְאֶת-הַשְּׂפָחוֹת וְלֶאֱכַל וְלִשְׁתּוֹת
וְלִשְׁכַּר:

מ^ו בֹּא יְבֵא אֲדָנִי הָעֶבֶד הֵוא בְּיוֹם אֲשֶׁר לֹא-יִצְפֶּה לוֹ
וּבְשִׁעָה אֲשֶׁר לֹא-יֵדַע וְיִשְׁסֹף אֹתוֹ וְאֶת-הַסּוֹרְרִים יִתֵּן
חֶלְקוֹ:

מ^ז וְהָעֶבֶד הִידַע מָה רָצוֹן אֲדָנָיו וְלֹא יַחֹשׁ וְלֹא יַעֲשֶׂה
כְּרָצוֹנוֹ יוֹסֵר בְּמַכּוֹת קְשׁוֹת:

מח וְהוּא אֲשֶׁר אֵינּוּ יוֹדַע וְעָשָׂה חֵטָא מִשְׁפֹּט מַכּוֹת יוֹסֵר
בְּמַכּוֹת קְלוֹת כִּי כָל-אִישׁ אֲשֶׁר נִתְּן-לוֹ הַרְבֵּה יִדְרֹשׁ מִנּוּ
הַרְבֵּה וְאִישׁ אֲשֶׁר הִפְקֵד בְּיָדוֹ פְּקֻדוֹן רַב כֵּן יִבְקֹשׁ מִיָּדוֹ
בְּקוֹ יֵתֵר:

מט וְאֵנִי בֹאֲתִי לְהַבְעִיר אֵשׁ בְּאַרְץ וּמַה-חֲפָצִי עוֹד אִם כָּבֵר
בְּעָרָת:

י וְגַם-טְבִילָה עָלַי לְהַטְבִּיל-בָּהּ וּמַה-צָּר לִי עַד כִּי-תִתֵּנִי:
נא הֵאֵם תִּחְשְׁבוּן כִּי בֹאֲתִי לְתֵת שְׁלוֹם בְּאַרְץ אֲנִי אֹמֵר לְכֶם
לֹא-כֵן כִּי אִם-מִחֻלָּת:

נב כִּי אִם-חֲמֹשֶׁה יִהְיֶה בְּבֵית אֶחָד יְקוּמוּ מֵעֵתָה שְׁלֹשָׁה
עַל-שְׁנַיִם וְשְׁנַיִם עַל-שְׁלֹשָׁה:

נג אָב יָקוּם בְּבֵנוֹ וּבֶן בְּאָבִיו אִם בְּבֵתָהּ וּבֵת בְּאִמָּהּ חֲמוֹת
בְּכַלְתָּהּ וְכַלָּה בְּחַמְתָּהּ:

נד וְיֹאמֶר גַּם אֶל-הַמּוֹן הָעַם כַּאֲשֶׁר תִּרְאוּ עֲנֵן עָלָה מִמַּעַרְב
תַּחֲשִׁימוּ לְהַגִּיד כִּי יְבֵא גֶשֶׁם וְכֵן יִהְיֶה:

נה וְאִם-רוּחַ נֹגֵב נִשְׁכַּת תֹּאמְרוּ כִּי חֵם יְבֵא וְכֵן יִהְיֶה:

נו הֵן יִדְעַתֶּם חֲנֻפִים לְבַחֵן אֶת-פְּנֵי הָאָרֶץ וְאֶת-פְּנֵי הַשָּׁמַיִם
וְאִיךָ לֹא יִדְעַתֶּם לְבַחֵן גַּם אֶת-הָעֵת הַזֹּאת:

נז וְגַם מְרוּחַ מִבְּנֹתְכֶם לְמָה לֹא תוֹצִיאוּ מִשְׁפֹּט יָשָׁר:

נח כַּאֲשֶׁר תִּלָּךְ עִם-אִישׁ רִיבךָ אֶל-הָרֹאשׁ הַתְּאֲמֹךְ לְהַנְצִיל
מִיָּדוֹ עוֹדֶךָ בְּדֶרֶךְ פְּנֵי-יְבִילְךָ לְפָנֵי הַשֹּׁפֵט וְהַשֹּׁפֵט
יִסְגִּירְךָ בְּיַד הַשׁוֹטֵר וְהַשׁוֹטֵר יִתְּנֶךָ לְבֵית הַסֵּהָר:

נט וְאֵנִי אֹמֵר לָךְ כִּי לֹא תַעֲלֶה מִשָּׁם עַד אֲשֶׁר-תִּשְׁלַם
אֶת-הַפְּרוּטָה הָאֲחֵרָנָה:

פרק יג

א בָּעֵת הַהִיא בָּאוּ אַנְשִׁים וַיִּגִּדּוּ לוֹ אֶת-דְּבַר הַגְּלִילִים
אֲשֶׁר פִּילְטוֹס מִסֵּךְ דָּמָם עַל-זִבְחֵיהֶם:

ב וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵאֵם תִּחְשְׁבוּ כִּי-הַגְּלִילִים
הֵאֵם הֵיוּ חֲטָאִים מִכָּל-יִשְׁבֵי הַגְּלִיל אַחֲרֵי אֲשֶׁר-נִשְׂאוּ
עֲנֹשׁ זֶה:

ג אֲנִי אֹמֵר לְכֶם לֹא-כֵן וְאִם אַתֶּם לֹא תִשׁוּבוּ בְּלָכֶם
כְּמוֹ-כֵן תֹּאבְדוּ:

ד או שְׂמֹנֶה עֶשְׂרֵה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר נָפַל עֲלֵיהֶם הַמַּגְדָּל
בְּשִׁלֹחַ וְנִתְּנוּ תִּחְשְׁבוּ כִּי-אֲשָׁמִים הֵיוּ מִכָּל-יִשְׁבֵי
יְרוּשָׁלַיִם:

ה אֲנִי אֹמֵר לְכֶם לֹא-כֵן וְאִם אַתֶּם לֹא תִשׁוּבוּ בְּלָכֶם
כְּמוֹ-כֵן תֹּאבְדוּ:

ו וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אִישׁ אֶחָד הִנֵּה אֲשֶׁר-לוֹ תֹאנָה
נְטוּעָה בְּכַרְמוֹ וַיָּבֵא לְבַקֵּשׁ אֶת-פְּרִיָּהּ וְלֹא מָצָא:

ז וַיֹּאמֶר אֶל-הַכֹּרֵם הַנֶּה-זֶה שָׁלַשׁ שָׁנִים בֹּאֲתִי אֶל-הַתְּאֲנָה
הַזֹּאת לְבַקֵּשׁ אֶת-פְּרִיָּהּ וְלֹא מָצָאתִי כִּרְתָה אֶתָּה כִּי
לְמָה-זֶה תִּשְׁחִית אֶת-אֲדָמָתִי:

ח וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדָנִי הִנֵּחַ לָהּ עוֹד הַשָּׁנָה הַזֹּאת עַד
כִּי-אָעִיד וְאִתָּן דָּמָן מִסְבִּיב לָהּ:

ט אוֹלֵי תַעֲשֶׂה פְרִי בַשָּׁנָה הַבָּאָה וְאִם-אֵין תִּכְרַת אֶתָּה:
י וַיְהִי בְיוֹם הַשַּׁבָּת וַיִּלְמַד בְּאֶחָד בְּתֵי-הַכְּנֻסוֹת:

יא וְשֵׁם אִשָּׁה אֲשֶׁר כָּתְתָהּ רוּחָהּ וַתִּחְלַשׁ זֶה שְׂמֹנֶה עֶשְׂרֵה
שָׁנָה וְהִיא כְּפּוֹפָה וְאֵין סוּמָךְ וְאֵין זִקָף לָהּ:

יב וַיִּרְא אֶתָּה יִשׁוּעַ וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהָ אִשָּׁה הִנֵּה חֲלַצְתָּ
מִחֻלָּיךְ:

יג וַיִּשָּׂם אֶת-יָדָיו עָלֶיהָ וַתִּמְהַר וַתַּעֲמֵד בְּמִלָּא קוֹמְתָה וַתִּתֵּן
כְּבוֹד לְאֱלֹהִים:

יד אַךְ רֹאשׁ בֵּית-הַכְּנֻסוֹת חָרָה-לוֹ כִּי רָפָא יִשׁוּעַ בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל-הָעַם שְׁשֹׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה
כָּל-מְלָאכָה בְּאֵלֶּה בָּאוּ וְהִרְפְּאוּ וְלֹא בְיוֹם הַשַּׁבָּת:

טו וַיַּעַן הָאָדוֹן וַיֹּאמֶר אֵלָיו חֲנֻפִים הֲלֹא אִישׁ אִישׁ מִכֶּם
תִּיר אֶת-שׁוּרוֹ וְאֵת חֲמֹרוֹ מִן-הָאֲבוֹס וַיּוֹלִיכֵנּוּ לְהַשְׁקִיתוֹ
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת:

טז וּבֵת-אֲבִרְהֶם זֹאת אֲשֶׁר אָסַר אֶתָּה הַשֹּׁטֵן זֶה שְׂמֹנֶה
עֶשְׂרֵה שָׁנָה לֹא תִתֵּר מֵאֲסוּרֵיהָ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת:

יז וּמַדּוּי דָּבָרוֹ כִּזְאת חֲפְרוּ כָּל-מִתְקוּמָמָיו וַיִּשְׂמַח כָּל-הָעַם
עַל-כָּל-הַגְּדוּלוֹת אֲשֶׁר עָשָׂתָה יָדוֹ:

יח וַיֹּאמֶר מַה-דְּמוּת לְמַלְכוּת הָאֱלֹהִים וּמָה אֲשֶׁנָּה לָּהּ:

יט דְּמִיּוֹנָה כְּגַרְגָּר חֲרָדֵל אֲשֶׁר לִקַּח אִישׁ וַיִּתְּנֶהוּ בְּגִנּוֹ
וַיִּצְמַח וַיְהִי לְעֵץ גָּדוֹל עַד-אֲשֶׁר עוֹף הַשָּׁמַיִם קָנְנוּ
בְּעֵנְפָיו:

כ וַיּוֹסֶף וַיֹּאמֶר מַה-דְּמוּת לְמַלְכוּת הָאֱלֹהִים:

כא דְּמִיּוֹנָה כְּשֹׂאֵר אֲשֶׁר לִקַּחָהּ אִשָּׁה וַתִּלָּשׁ בְּשִׁלְשׁ סָאִים
קָמַח עַד-אֲשֶׁר חֲמָצָה כָּל-הָעִירִיסָה:

כב וַיַּעֲבֹר דֶּרֶךְ עָרִים וּכְפָרִים עָבֹר וְלִמַּד וְנִסּוּעַ יְרוּשָׁלַיִמָה:

כג וַיִּשְׁאַלְהוּ אִישׁ לֵאמֹר אֲדָנִי הֲרַק מִתִּי מִסֵּפֶר וַיִּשְׁעוּ:

כד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַתְּאֲמִצוּ לְבֵא בְשִׁעַר הַצָּר כִּי אֲנִי אֹמֵר
לְכֶם רַבִּים יִבְקֹשׁוּ וְלֹא יוּכְלוּ לְבֹא:

כה בָּעֵת הַהִיא אֲשֶׁר יָקוּם אֲדָנִי הַבֵּית וְסָגַר אֶת-הַדְּלָת
וְאַתֶּם תִּבְאוּ וַתַּעֲמְדוּ מִחוּץ מִתְדַפְּקִים עַל-הַדְּלָת לֵאמֹר
אֲדָנֵינוּ פְתַח-לָנוּ וְהוּא יַעֲנֶה וַיֹּאמֶר לֹא יִדְעַתִּי אַתְּכֶם
אִי-מִזֶּה אַתֶּם:

כו אֲזַ תִּחְלוּ לֵאמֹר הֲלֹא אֲכַלְנוּ וְשָׁתִינוּ לְפָנֶיךָ וּבִרְחַבְתּוֹ יֵנוּ
הוֹרִית לָנוּ תוֹרָה:

י"ו והוא יענה הן אני אמר לכם לא ידעתי אי-מזה אתם סורו ממני כל-פעלי און:

י"ז ואז יהיה ככי וחרק שנים פי תראו אברהם ויצחק ויעקב וכל-הנביאים במלכות האלהים ואתם נדחים תהיו מחוץ:

י"ח וממזרח וממערב ומצפון ומזרע יבאו וישבו עמם במלכות האלהים:

י"ט והנה יש אתרנים אשר יהיו ראשנים וראשנים אשר יהיו אתרנים:

כ"א בשעה שהיא באו מקצות הפרושים ויאמרו אליו צא ולך מזה כי הורדוס מבקש להרגך:

כ"ב ויאמר אליהם לכו והגידו לשועל הזה הנני מגרש רוחות רעות ורפא חולים היום וביום מחר וביום השלישי אבא עירקצי:

כ"ג אף הלוך אלך היום וליום מחר והיום הבא אתרני כי בן לא-יעשה פי נביא יאבד מחוץ לירושלים:

כ"ד וירושלים ירושלים שהרגת את-הנביאים והסקלת את-השלוחים אליך עדי-כמה פעמים תפצתי לקבץ את-בניך פאשר תקבץ תרנגלת את-אפרחיה תחת קנפיה ולא אביתם:

כ"ה הנה ביתכם ישאר לכם חרבה ואני אמן אמר לכם פי לא תראני עוד עד כיהתאמרון ברוך הבא בשם יהוה:

פרק יד

א ויהי ביום השבת ויבא אל-בית אחד מראשי הפרושים לאכל לחם והם ארבו לו:

ב והנה איש לפניו אשר בשרו צבה מים:

ג ויצען ישוע ויאמר אל-בעלי התורה ואל-הפרושים לאמר הכי בתורה לרפא ביום השבת אם-לא ויחרישו:

ד ויקח וירפא אתו וישלחהו:

ה ויאמר אליהם מיימכם אשר חמרו או שורו נפל אל-הבור ביום השבת ולא יחיש מעשהו להעלתו:

ו ולא יכלו להשיב דבר על-זאת:

ז וכראותו את-הקראים אשר בחרו להם את-ראשי המושבות וישא את-משלו אליהם ויאמר:

ח כיהקרא אתך איש אל-חנתו לא תשב על-מושבו הראש פן-נקרא שם איש נכבד ממך:

ט ובא האיש אשר קרא את-שניכם ואמר אליך הנה מקומך לאיש הזה ואז תקום בבשתך לקחת את-המושב השפל:

י אף אם קרוא אתה לך ושב על-המושב השפל והקרא אתך יבא ויאמר אליך ידידי עלה מזה מעלה והנה לך לכבוד לפני כל-הישיבים במסבה עמך:

יא כי כל-המתנשא בגאנותו ישפל ושפל רוח ונשא:

י"ב ויאמר גם אל-האיש אשר קראו לביתו כיהתעשה משתה בצעהרים או בערב לא תקרא לאהביך לאחריך ולקרוביך או לשכניך העשירים פי גם-הם יקראו לך למשתיהם והנה-לך תשלום גמול:

י"ג אבל כיהתעשה משתה קרא לעניים ונדכאים לפסחים ולעורים:

י"ד אז אשריך פי אין-בידכם לשלם-לך ושלם ישלם לך ביום תקומת הצדיקים:

ט"ו ואחד מן-הישיבים עמו במסבה פשמעו את-אלה ענה ואמר אשרי האכל לחם במלכות האלהים:

ט"ז והוא אמר אליו איש אחד עשה משתה גדול לקראים רבים:

י"ח וישלח את-עבדו לפני המשתה אל-הקראים לאמר באו נא פי כל-דבר מוכן:

י"ח ויחלו כלם פה אחד להשתמט הראשון אמר שדה קניתי לי ולי נחוץ ללכת ולראותו אמר-נא לאדניך פי יסלח לי לדבר הזה:

י"ט והשני אמר חמשת צמדי-בקר קניתי לי ואני הלך לבקרם אמר-נא לאדניך פי יסלח לי לדבר הזה:

כ והשלישי אמר אשה לקחתי לי ולא אוכל לבא:

כ"א וישב העבד ויגד לאדניו את-הדברים האלה ויחר אפו ויאמר אל-העבד מהר צא אל-רחבות העיר ואל-חוצותיה והבא לי הנה את-העניים ואת-הנדכאים ואת-העורים ואת-הפסחים:

כ"ב ויאמר העבד בן נהיה אדני פאשר צוית אך-עוד מקום רק בבית:

כ"ג וימר האדון אל-העבד צא אל-הדרכים ואל-הגדרות והחזק-בם לבא למען ימלא ביתי:

כ"ד פי אני אמר לכם מן-האנשים הקראים ההם לא יטעם איש את-המשתה:

כ"ה וילך אתו המון עס-רב ויפן ויאמר אליהם:

כ"ו כיהבא אלי איש ולא ישנא את-אביו ואת-אמו ואת-אשתו ואת-בניו ואת-אחיו ואת-אחיותיו ואף גם-את-נפשו לא יוכל להיות תלמיד:

כ"ז ומי אשר לא-יקח את-צלבו וילך אתרני לא יוכל להיות תלמיד:

כ"ח פי מיימכם החפץ לבנות מגדל ולא ישב לחשב ראשנה את-הוצאותיו אם יבנו רב לו לכלתו:

כ"ט פן-ביסודו את-היסוד תקצר ידו להשלימו וכל-הקראים ילעגו-לו לאמר:

ל זה הוא האיש אשר החל לבנות ולכלות אין-לאל ידו:

ל"א או מיהוא המלך היצא להתראות פנים במלחמתו עס-מלך אחר ולא-ישב להתעעץ ראשנה אם-יוכל לערף בעשרת אלפים לקראת הבא עליו בעשרים אלף:

ב ואם-לא אז ישלח מלאכים עודו מרחוק לבקש-לו שלום:
 ג וכן כל-איש מכם אם לא-יבדל מכל אשר לו לא-יוכל להיות תלמיד:
 ד המלח טוב הוא אף אם גם-המלח פוג טעמו מי יתקן אתו:
 ה תפל לא-יצלח לא לאדמה ולא לדמן פי אם-חוצה ישליכו אתו מי אשר אונים לו לשמע ישמע:

פרק טו

א ויהי כאשר באו לפניו כל-המוכסים והחטאים לשמע אתו:
 ב וילנו הפרושים והסופרים לאמר האיש הלזה פני חטאים הוא נשא ואכל עמהם:
 ג וישא אליהם את-המשל הזה לאמר:
 ד מי איש מכם אשר-לו מאה צאן ואבדה לו כבשה אחת מהן והוא לא יעזב את-התשעים ותשע במדבר ללכת ולבקש עד כיימצא את-האבדה:
 ה והיה כי ימצאנה ישיש עליה ישאנה בכתף: ואל-ביתו יבא ויקרא לאהביו ולשכניו לאמר שישו אתי כי מצאתי את-אבדתי את-הכבשה הזאת:
 ו ואני אמר לכם ככה תרב השמחה בשמים על-חטא אחד השב מחטאיו מעלתשעים ותשעה אנשי צדק אשר אין להם דבר להנחם עליו:
 ח או מי האשה אשר-לה עשרה כסף ואחד מהם נפל ונסתר מעיניה והיא לא תדליק נר ותפנה את-הבית ותחפש בחפש מחפש עד כיימתמצאו:
 ט והיה כיימתמצא אתו תקרא לרעותיה ולשכנותיה לאמר שמחנה בשמחתי כי מצאתי את-אבדתי את הפסוף:
 י ואני אמר לכם ככה תהיה שמחה לפני מלאכי אלהים על-חטא אחד השב מחטאיו:
 יא ויסף ויאמר איש אחד היו לו שני בנים:
 יב והקטן מהם אמר אל-אביו תנה-לי אבי חלק הנחלה אשר יפל לחבלי ויחלק להם את-נכסיו:
 יג ואחרי ימים אחדים אסף הבן הקטן את-כל-אשר לו ויסע אל-ארץ רחוקה ויהי שם לזולל עד אשר פזר כל-כספו:
 יד ואחרי אשר בלע כל-אשר היה לו בא רעב גדול בארץ ההיא והוא החל להיות חסר-לחם:
 טו וילך ויסתפח באחד מישבי הארץ ההיא וישלחהו השדה לרעות חזירים:
 טז ויתאו למלא את-כרשו חרובין מאשר יאכלון החזירים ופרש אין לו:

י וישב אל-לבו ויאמר מה-רבו השכירים תחת יד אבי אשר להם לחם די והותר ואנכי מת פה ברעב:
 יח אקום אלך אל-אבי ואמר אליו אבי חטאתי גם-לשמים גם-לפניך:
 יט קלתי מהקרא בך עוד שימני-נא כאחד השכירים בביתך:
 כ ויקם ויבא אל-אביו ועודנו מרחוק ראה אתו אביו ויכמרו רחמיו אליו ונרץ ויפל על-צוואריו וישק לו:
 כא והבן ענה ואמר אבי חטאתי גם-לשמים גם-לפניך קלתי מהקרא בך עוד:
 כב ויאמר האב אל-עבדיו מהרו הביאו והלבישוהו את-המעיל הטוב ותנו טבעת על-ידו ונעלים לרגליו:
 כג ואת-עגל המרבק קחו וטבחו ונאכל ונעלה:
 כד כי זה-בני מת היה והנה הוא חי אבד והוא נמצא אתנו ויקומו כלם להתעלס:
 כה ויבנו הגדול בא ממלאכתו בשדה ויקרב אל-הבית וישמע קול שיר ומחול:
 כו ויקרא אל-אחד הנערים וישאל מה-זאת:
 כז ויאמר אליו הלא אחיך בא וינזח לו אביך את-עגל המרבק אחרי אשר שב אליו בשלום:
 כח ויחר אפו ולא אבה לבא הביתה ויצא אביו וינדבר על-לבו:
 כט ויען ויאמר אל-אביו הנה זה שנים רבות עבדתך וימעדי לא עבדתי ממצותך ועוד לא-נתת לי גדי מן-הצאן לאכל ולהתעלס עם-רעי:
 ל ויבא בך זה רעה זנות אשר השחית את-נחלתך זבתה לו את-עגל המרבק:
 לא ויאמר אליו בני הלא תמיד אתה עמדי וכל אשר-לי לך הוא:
 לב אכל נאנה לנו לשמח ולהתעלס כי זה-אחיך מת היה והנה הוא חי אבד והוא נמצא אתנו:

פרק טז

א ויאמר גם אל-תלמידיו איש עשיר היה ולו סכין על-ביתו אשר הביאו אליו דבתו רעה לאמר כי הונו הוא מפזר:
 ב ויקרא אליו ויאמר מה-זאת אנכי שמע עליך הבה חשבון פקדתיך כי לא תוכל עוד להשאר סכין על-הבית:
 ג ויאמר הסכן אל-לבו מה אעשה כיילקח אדני את-פקדתי ממני לעבד את-האדמה לא-תוכל ולבקש לחם נדבות חרפה היא לי:
 ד ידעתי את אשר אעשה עד גם-אחרי אשר אהדל מהיות סכין ואספוגי אל-בתיהם:

^י וַיִּצְעַק וַיֹּאמֶר אָבִי אֲבָרְהָם חַנּוּנִי-נָא וְשַׁלַּח אֶת-אֱלֻעָזָר לְטָבֵל אֶת-קֶצֶה אֲצַבְעוֹ בְּמַיִם לְהִקָּר אֶת-לְשׁוֹנִי כִּי בָעַר אֲנֹכִי עַל-הַמּוֹקֵד הַזֶּה:

^כ וַיֹּאמֶר אֲבָרְהָם זָכַר-בְּנִי כִּי נִתַּן לְךָ כָּל-טוֹבָךְ בְּחַיֶּיךָ וְאֱלֻעָזָר בְּאַתְהוּ כָּל-רָעָה וְעַתָּה הוּא מֵצֵא תַנְחוּמִים וְאַתָּה בְּמִצּוֹק:

^{כא} וּבִלְבָד כָּל-זֹאת גִּיא עֲמַק מִבְּדִיל בְּיַנּוּנוֹ וּבְיַנִּיכָם וְאִין-לֹא לֵד אִישׁ מִמּוֹנוֹ לְעַבְרֹ אֲלֵיכֶם וְאִין אִישׁ מִכֶּם עֹבֵר אֲלֵינוּ:

^{כב} וַיֹּאמֶר אִם-כֵּן אָבִי הֲנִי מִבְּקֵשׁ מִלְּפָנֶיךָ לְשַׁלַּח אֹתוֹ אֶל-בֵּית אָבִי:

^{כג} כִּי יִשְׁלִי אַחִים חַמִּישָׁה וְהוּא יַעֲיֵד בָּם לְבִלְתִּי יָבֹאוּ גַם-הֵם אֶל-הַמָּקוֹם הַרְעֵה הַזֶּה:

^{כד} וַיֹּאמֶר אֲבָרְהָם הֲלֹא יֵשׁ לָהֶם מִשָּׁה וְהִנְבִּיאִים יִשְׁמְעוּ אִיפֹא אֲלֵיהֶם:

^ה וַיֹּאמֶר לֹא-כֵן אָבִי אֲבָרְהָם אִף אִם-אֶחָד מִן-הַמַּתִּים יָבֹא לְהַעֲיֵד בָּם אֲזוֹ יִשׁוּבוּ:

^ו וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ אִם לְמִשָּׁה וְהִנְבִּיאִים אֵינָם שְׁמַעִים לֹא יֵאֱמִינוּ אִף אִם-יָקוּם אֶחָד מִן-הַמַּתִּים:

פרק יז

^א וַיֹּאמֶר אֶל-תְּלַמִּידָיו אֵין שְׁלִיט לְכֹלֹא אֶת-הַמּוֹקְשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ אִף אוֹי לְאִישׁ הַהוּא אֲשֶׁר עַל-יָדוֹ יָבֹאוּ:

^ב טוֹב לוֹ כִּי-יִתְּלֶה פְּלַח-רֶכֶב עַל-צִנְאָרוֹ וְהִשְׁלַף בֵּינָם מִתַּת מוֹקֵשׁ לְאֶחָד הַקְּטָנִים הָאֵלֶּה:

^ג וְאַתֶּם הַשְּׁמְרוּ לְנַפְשֵׁיכֶם אִם-יִחַטֵּא לְךָ אַחֶיךָ הוֹכַח תּוֹכִיחַ אֹתוֹ וְאִם-יִנְחַם סְלַח-לוֹ:

^ד וְאִם-שִׁבְעַ פְּעָמִים בַּיּוֹם יִחַטֵּא לְךָ לְךָ וְשִׁבְעַ פְּעָמִים יָשׁוּב אֲלֵיךָ וַיִּמַּר נַחֲמָתִי וְסָלַחְתָּ לוֹ:

^ה וַיֹּאמְרוּ הַשְּׁלִיחִים אֶל-הָאֲדוֹן הוֹסֵף לָנוּ אֲמוּנָה:

^ו וַיֹּאמֶר הָאֲדוֹן אִם-יֵשׁ בָּכֶם אֲמוּנָה כְּגִרְגֹר חַרְדָּל וְאֲמַרְתֶּם אֶל-הַשְּׁקֵמָה הַזֹּאת הַעֲקֵרִי מִשְׁרָשָׁף וְהַנְּטָעִי בָּיִם וְהִיא תִשְׁמַע בְּקִלְכֶם:

^ז וְיָמִי מִכֶּם אֲשֶׁר לוֹ עֶבֶד חָרָשׁ אוֹ רֹעֵה בַשֶּׂדֶה וּבִשְׂוֹבוֹ מִשָּׂם יֹאמֶר אֲלֵינוּ מִהֵרָ בֹא וְשָׁב אֶל-הַשְּׁלַחָן:

^ח וְלֹא יֹאמֶר אֲלֵינוּ הַכֶּן-לִי לְחַם הָעֶרֶב וְחִגְרוּ מִתְּנִיךְ לְשִׁרְתָּנִי עַד כִּי-אֲכַל וְאֲשִׁתָּה וְאַחַר תֹּאכַל וְתִשְׁתֶּה גַם-אַתָּה:

^ט אוֹ הִיתָן תּוֹדָה לְעֶבֶד הַזֶּה בְּעַבּוֹר כִּי עָשָׂה אֶת אֲשֶׁר צִוְּיָהוּ נְדָמָה לִי שְׁלֵא:

^י וְכֵן גַּם-אַתֶּם כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם כָּל-אֲשֶׁר צִוִּיתֶם אֲמָרוּ עֲבָדִים מִבְּלִי יִתְרוֹן אֲנַחְנוּ כִּי רַק אֶת-אֲשֶׁר עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת עָשִׂינוּ:

^{יא} וְיָהִי בְּנִסְעוֹ יְרוּשְׁלַיִמָה וַיַּעֲבֹר דֶּרֶךְ שִׁמְרוֹן וְהִגְלִיל:

^{יב} וַיִּקְרָא אֶל-אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר נָשָׂה בָּם אֲדָנָיו וַיֹּאמְרוּ אֶל-הָרֵאשׁוֹן מַה חוֹב עָלֶיךָ לְשַׁלֵּם לְאֲדָנִי:

^{יג} וַיֹּאמֶר מֵאָה בַת שָׁמֶן וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ מִהֵרָ קַח אֶת-שֵׁטֶר הַחוֹב שָׁב וּכְתַב חַמִּישִׁים:

^{יד} וְאֶל-הַשְּׂנִי אָמַר וְאַתָּה כְּמָה עָלֶיךָ לְשַׁלֵּם וַיֹּאמֶר מֵאָה כוֹר חֲטִים וַיֹּאמֶר קַח אֶת-שֵׁטֶר הַחוֹב וּכְתַב שְׁמֹנִים:

^{טו} וַיִּשְׁבַּח הָאֲדוֹן אֶת-בְּנֵי-הָעוֹלָה אֶת-הַסֹּכֵן אֲשֶׁר שָׁכַל אֶת-מַעֲשָׂהוּ כִּי בְנֵי הָעוֹלָם הֵזָה מִשְׁפִּילִים הֵם מֵעַל בְּנֵי הָאוֹר בְּדֹרֹתָם:

^{טז} וְאֶף-אֲנִי אָמַר לְכֶם קִנּוּ לְכֶם אֲהָבִים בְּכֶסֶף מְקוֹר הָעוֹלָה וּכְאֲשֶׁר יָבֹא עַד-קִצּוֹ אֲזוֹ יֵאֲסְפוּ אֶתְכֶם אֶל-מִשְׁכַּנּוֹת עוֹלָם:

^{יז} מִי אֲשֶׁר נִאֲמָן בְּדָבָר קִטָּן נִאֲמָן יִהְיֶה גַם-בְּדָבָר גָּדוֹל וּמִי אֲשֶׁר יַעֲוֹל בְּדָבָר קִטָּן יַעֲוֹל גַּם-בְּדָבָר גָּדוֹל:

^{יח} וְעַל-כֵּן אִם לֹא-נִאֲמָנִים הֵייתֶם בְּהוֹן מִשְׁחַת מִי יִפְקִיד אֶתְכֶם עַל-הוֹן אֲמַת:

^{יט} וְאִם נִאֲמָנִים לֹא הֵייתֶם בְּקִנְיָן עֹבֵר לְאַחֲרִים קִנְיָן עֹמֵד לְנַפְשְׁכֶם מִי יִתֵּן לְכֶם:

^כ עֶבֶד לֹא יוֹכַל לְעַבֵּד אֲדָנִים שְׁנַיִם כִּי אִם-יִשְׁנֹא אֶת-הָאֶחָד וְאֶת-הָאֲחֵר יֵאָהֵב אוֹ יִדְבַק בְּאֶחָד וְהַשְּׂנִי נִמְאָס בְּעֵינָיו לֹא תוֹכְלוּ לְעַבֵּד אֶת-הָאֱלֹהִים וְאֶת-הַמָּמוֹן:

^{כא} וַיִּשְׁמְעוּ הַפְּרוּשִׁים אֲהָבִי כֶסֶף אֶת-כָּל-אֵלֶּה וַיִּשְׁחָקוּ עָלָיו:

^{כב} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם הֵם אֲשֶׁר תִּצְדִּיקוּ נַפְשְׁכֶם לְעֵינֵי אֲנָשִׁים וְאֱלֹהִים יַדַּע אֶת-לְבָבְכֶם כִּי הַמַּתְנַשֵּׂא לְעֵינֵי אֲנָשִׁים תוֹעֵבָה הוּא בְּעֵינֵי אֱלֹהִים:

^{כג} הַתּוֹרָה וְהִנְבִּיאִים עַד-יִוָּחַזְנוּ תְּקוּפְתָם וּמַעַת הִיא הַחֲלָה בְּשֵׁרֵת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְכָל-אִישׁ רֵץ אַחֲרֶיהָ לְתַפְשׁ-בָּהּ בַּחֲזָקָה:

^{כד} אִף נִקַּל יִהְיֶה לְשָׁמִים אוֹ לְאֶרֶץ לְחַלֵּף מֵאֲשֶׁר יִפַּל קוֹץ אֶחָד מִן-הַתּוֹרָה:

^{כה} כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁלַח אֶת-אִשְׁתּוֹ וַיִּקַּח לוֹ אַחֶרֶת נֹאֵף הוּא וְהַלְקַח לוֹ אִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִשָּׁה נֹאֵף הוּא:

^{כו} אִישׁ עֹשִׂיר הִזֵּה אֲשֶׁר לְבַשׁ שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן וַיַּעֲלֹז בְּתַעֲנוּגִים יוֹם יוֹם:

^{כז} וְאִישׁ אֲבִיוֹן אֱלֻעָזָר שָׁמוֹ שָׁכַב לְנֹכַח פֶּתַח בֵּיתוֹ מְלֹא שְׁחִין וְאֲבִעֵבֶת:

^{כח} וְהוּא מִתְאַנֶּה לְמֹלֵא רַעְבוֹן נִפְשׁוֹ מִהַפְּתָחִים הַנִּפְלָיִם מֵעַל שְׁלַחַן הָעֹשִׂיר וּכְלָבִים בָּאִים וּמְלַקְקִים זוֹב נִגְעָיו:

^{כט} וַיְהִי כְּאֲשֶׁר מֵת הָאֲבִיוֹן וַיִּשְׁאַהוּ הַמְּלָאכִים אֶל-חֵיק אֲבָרְהָם וְגַם-הָעֹשִׂיר מֵת וַיִּקְבֹּר:

^ל וַיִּשָּׂא אֶת-עֵינָיו מִחֲבָלֵי שְׂאוֹל אֲשֶׁר סָבְהוּ וַיִּקְרָא אֶת-אֲבָרְהָם מִרְחוֹק וְאֶת-אֱלֻעָזָר בְּחִיקוֹ:

פרק יח

א וַיֹּסֶף שָׂאת מְשֻׁלוֹ אֲלֵיהֶם לַחֲלוֹת פָּנָיו אֶל תְּמִיד וְלֹא יִתְּנוּ דָמִי לוֹ:
ב וַיֹּאמֶר שֹׁפֵט אֶחָד הָיָה בְּעִיר אֲשֶׁר לֹא יָרָא אֶת־הָאֱלֹהִים וְאֶל־פָּנָיו אָדָם לֹא פָּנָה:
ג וְאֶל־מִנְהָ הֵיטָה שֵׁם בְּעִיר וַתְּבֹא אֵלָיו לֵאמֹר שֹׁפֵט־נִי־נָא מֵאִישׁ רִיבִי:
ד וְלֹא אָבָה לְשֹׁמֵעַ בְּקוֹלָהּ יָמִים מִסָּפֶר וְאֶחָד־כֵּן אָמַר בְּלִבּוֹ אִם כִּי אֵינֶנִּי יָרָא אֶת־הָאֱלֹהִים וְאֶל־פָּנָיו אָדָם לֹא אֶפְּן:
ה הִנְנִי לְרִיב רִיב הָאֶלְמָנָה הַזֹּאת פִּי־תִלְאָה אֹתִי וַתְּבֹא לְהִצִּיקֵנִי בְּדַבְּרֶיהָ יוֹם יוֹם:
ו וַעֲתָה שֹׁמֵע־נָא נָאִם הָאֲדוֹן אֵת אֲשֶׁר אָמַר הַשֹּׁפֵט הַבְּלִיעַל:
ז וְאֲלֵהִים הָאֵם לֹא יָרִיב רִיב בְּחִירָיו הַקְּרֹאִים אֵלָיו יוֹמָם וְלַיְלָה וּרְחַמָיו אֲלֵיהֶם יִתְּאֶפְקוּ:
ח הֵן אֲנִי אָמַר לְכֶם פִּי־נְחִישׁ לְרִיב רִיבֶם אִם בְּנִי־הָאָדָם בְּבֹאוֹ הִימָצָא אָמוּנָה עַל־יְאָרְצִי:
ט וַיִּמְשַׁל גַּם אֶת־הַמְּשַׁל הַזֶּה אֶל־הַבְּטָחִים בְּנִפְשָׁם כִּי צַדִּיקִים הֵם וְאֶחָרִים בְּעֵינֵיהֶם כְּאֶפְסֵם נִחַשְׁבוּ:
י שְׁנֵי אַנְשִׁים עָלוּ אֶל־הַהֵיכָל לְהִתְפַּלֵּל אֶחָד פְּרוּשׁ וְאֶחָד מוֹכֵס:
יא וַיִּגַּשׁ הַפְּרוּשׁ וַיִּתְפַּלֵּל כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה אוֹדָךְ אֱלֹהֵי כִּי אֵינֶנִּי כַּשָּׂרָר בְּנֵי אָדָם בְּעַלֵי חֶמְסֵם בְּנֵי עוֹלָה וּמִנְאָפִים וְאִם לֹא כַּמוֹכֵס הַזֶּה:
יב אֲנִי צָם יוֹמִים בְּשָׁבוּעַ וּמַעֲשֵׂר אֲנִי אֶת־כָּל־תְּבוּאָתִי:
יג וְהַמוֹכֵס עָמַד מִרְחוֹק וְלֹא הִעִיז לְשֹׂאת אֶת־עֵינָיו לְמִרוֹם וַיִּסְפֹּק עַל־לִבּוֹ וַיֹּאמֶר רַחֵם־נָא אֱלֹהִים עַל־חַטָּאת כְּמִנִּי:
יד הֵן אֲנִי אָמַר לְכֶם כִּי־נִצְדַק שָׁב הָאִישׁ הַזֶּה לְבֵיתוֹ מִן־הָאִישׁ הַהוּא כִּי הִמְתַּנְשָׂא בְּגִאֲוֹתוֹ יִשְׁפַל וְיִשְׁפַל רוּחַ יִנְשָׂא:
טו וַיָּבִיאוּ אֵלָיו גַּם אֶת־הַיְלָדִים לְבַעֲבוֹר יִשִּׁים אֶת־יַדָיו עֲלֵיהֶם וַיִּקְרְאוּ הַתְּלַמִּידִים וַיִּגְעְרוּ־בָם:
טז וַיִּשְׁוֹעַ קָרָא אֹתָם אֵלָיו וַיֹּאמֶר הַנִּיחוּ לַיְלָדִים לְבֹא אֵלַי וְאֶל־תִּכְלְאוּ אֹתָם כִּי מֵאֵלָה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
יז אָמֵן אֲנִי אָמַר לְכֶם מִי אֲשֶׁר־לֹא יִקְבַּל אֶת־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים פִּילְד בֹּא לֹא־יָבֹא בָּהּ:
יח וַיִּשְׂאֵל אֹתוֹ אֶחָד הַשָּׂרִים לֵאמֹר רַבִּי הַטּוֹב מֵה־לִּי לַעֲשׂוֹת לְרֵשֶׁת חַיִּי עוֹלָם:
יט וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשְׁוֹעַ לְמַה־זֶּה תִּקְרָא לִי טוֹב אֵין טוֹב כִּי אִם־אֶחָד הוּא הָאֱלֹהִים:
כ וְאֵתָה יַדְעָת אֶת־הַמְּצוֹת לֹא תִנְאָף לֹא תִרְצַח לֹא תִגְנֹב לֹא־תַעֲנֶה עַד שֶׁקָּרַבְד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ:
כא וַיֹּאמֶר אֶת־כָּל־אֵלֶּה שִׁמְרָתִי מִנְעוֹרָי:

יב וַיָּבֹא אֶל־כֹּפֶר אֶחָד וְשֵׁם פְּגַעוּ בּוֹ עֲשָׂרָה אַנְשִׁים מִצְרַעִים וַיַּעֲמָדוּ מִרְחוֹק:
יג וַיִּשְׂאוּ אֶת־קוֹלָם וַיִּקְרְאוּ יִשְׁוֹעַ רַבְּנוּ חֲנָנוּ:
יד וַיִּרְא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ וְהִקְרְאוּ לְעֵינֵי הַפְּהַנִּים וַיְהִי בְּלִכְתָּם וַיִּטְהָרוּ:
טו וְאֶחָד מֵהֶם בְּרֹאתוֹ כִּי נִרְפָּא מִצְרַעְתּוֹ וַיִּשָּׁב וַיִּשְׁבַּח אֶת־הָאֱלֹהִים בְּקוֹל עוֹז:
טז וַיִּפַּל לְרַגְלָיו עַל־אַפְּיוֹ אַרְצָה וַיִּתְּן־לוֹ תוֹדָה וְהוּא אִישׁ שְׂמֵרוֹנִי:
יז וַיַּעַן יִשְׁוֹעַ וַיֹּאמֶר הֲלֹא עֲשָׂרָה נִרְפְּאוּ וְאַיִה הַתְּשֻׁעָה:
יח הֲכִי לֹא־נִמְצָא אֶחָד מֵהֶם שָׁב לַתַּת כְּבוֹד לְאֱלֹהִים בְּלִתֵּי הַנְּקָרִי הַזֶּה:
יט וַיֹּאמֶר אֵלָיו קוּם וְלֵךְ אָמוּנָתְךָ הוֹשִׁיעָה לְךָ:
כ וַיִּשְׂאֵלְהוּ הַפְּרוּשִׁים לֵאמֹר מִתִּי תְּבֹא מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וַיַּעַן אֹתָם וַיֹּאמֶר מַלְכוּת הָאֱלֹהִים לֹא תְּבֹא לְעֵינֵי הַמְּבִיט:
כא וְלֹא יֹאמְרוּ הַנְּהִי־הִיא פֹה אוֹ הַנְּהִי־הִיא שָׁם כִּי מַלְכוּת הָאֱלֹהִים בְּקִרְבְּכֶם הַנְּהִי:
כב וַיֹּמַר אֶל־הַתְּלַמִּידִים הַזֶּה יָמִים בָּאִים וְתִבְקָשׁוּ לְרֹאוֹת יוֹם אֶחָד מִימֵי בְּנִי־הָאָדָם וְלֹא תִרְאוּ:
כג וְכִי־יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם הַנְּהִי־הוּא שָׁם אוֹ הַנְּהִי־הוּא פֹה אֶל־תַּצְאוּ וְאֶל־תִּלְכוּ אַחֲרֵיהֶם:
כד כִּי כְּבָרַק בְּרַךְ מַקְצֵה הַשָּׁמַיִם מִזֶּה וְהַלֵּךְ נְאוֹר עַד־קִצְצָה הַשָּׁמַיִם מִזֶּה כֵּן יִרְאָה בְּנִי־הָאָדָם בְּיוֹמוֹ:
כה אִם בְּרֹאשׁוֹנָה עָלָיו לְהִיּוֹת מַעֲנָה עַד־מָאֵד וְנִמְאָס עַל־פִּי בְּנֵי הַדּוֹר הַזֶּה:
כו וְכַאֲשֶׁר הָיָה בְּיָמֵי נֹחַ כֵּן יִהְיֶה גַם־בְּיָמֵי בְּנִי־הָאָדָם:
כז כִּי אָכְלוּ וְשָׁתוּ בְּעָלוּ נָשִׁים וְנָשִׁים נִבְעָלוּ עַד־הַיּוֹם אֲשֶׁר־בָּא נֹחַ אֶל־הַתֵּבָה וַיִּבֹא הַמַּבּוּל וַיִּמַּח אֶת־כָּל־כֵּם:
כח וְכַאֲשֶׁר הָיָה גַם־בְּיָמֵי לוֹט כִּי אָכְלוּ וְשָׁתוּ קָנוּ וּמָכְרוּ נְטֻעוֹ וּבָנוּ:
כט וַיְהִי בַיּוֹם אֲשֶׁר־יָצָא לוֹט מִסְּדָם וַיִּמְטַר אֲדָנִי אֵשׁ וְגַפְרִית מִן־הַשָּׁמַיִם וַיִּשַׁח אֶת כָּל־כֵּם:
ל כֵּן יִהְיֶה בַיּוֹם אֲשֶׁר בְּנִי־הָאָדָם יִרְאָה:
לא בַיּוֹם הַהוּא מִי אֲשֶׁר יִהְיֶה עַל־הַגֹּג וְכִלְיוֹ בְּבֵית לֹא יִרַד לְשֹׂאת אֹתָם וְגַם מִי־אֲשֶׁר בְּשָׂדֵה לֹא יִפְנֶה לְהַבִּיט אַחֲרָיו:
לב וְזָכְרוּ אֶת־אֲשֶׁת לוֹט:
לג מִי הַחֹפֵץ לְהַצִּיל אֶת־נַפְשׁוֹ תִּפְרֹת־לוֹ וּמִי אֲשֶׁר יִכְרִית אֶת־נַפְשׁוֹ לְמַעַנֵי יַחֲיָה אֹתָהּ:
לד וְאֲנִי אָמַר לְכֶם בְּלִילָה הַהוּא יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם בְּמִטָּה אַחַת אֶחָד יִאָסֵף וְאֶחָד יַעֲזֹב:
לה שְׁתֵּים טַחְנוֹת בְּרַחֲמִים אַחַת תִּאָסֵף וְאַחַת תַּעֲזֹב:
לו שְׁנַיִם יִהְיוּ בְּשָׂדֵה אֶחָד יִאָסֵף וְאֶחָד יַעֲזֹב:
לז וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲדֹנָינוּ וְאַיִה תִּקְרִינָה כֹּאֵלֶּה וַיֹּאמֶר בְּאֲשֶׁר פְּגָרִים שָׁם יִקְבְּצוּ הַנְּשָׂרִים:

א ויבקש לראות את־ישוע מה־תארו ולא יכל מפני העם
 ב־ישפיל קומה הִיה:

ד וירץ לפניו ויעל על־עץ שקמה לראתו כי הוא הדרך
 אשר יעבר־שמה:

ה ויבא ישוע אל־המקום ההוא וישא את־עיניו ויראהו
 ויאמר אליו וכי מהרה רדה כי הנני לשפן היום בביתך:

ו וימהר וירד ויאספהו אל־ביתו בשמחת לבו:

ז וילנו כל־הראים לאמר אל־בית איש חטא נטה ללון:

ח ויעמד וכי ויאמר אל־האדון ראה אדני הנני נתן מחצית
 כספי לעניים ואם־עשקתי איש מאומה אשיב לו
 ארבעתיים:

ט ויאמר לו ישוע היום היתה תשובה לבית הזה באשר
 גם־הוא בן־אברהם:

י כי בן־האדם בא לבקש ולהושיע את־האבד:

יא וכאשר שמעו את־הדברים האלה ויסף וימשל להם
 משל כי קרוב הנה לירושלים והם חשבו כי עד־מהרה
 תגלה מלכות האלהים:

יב ויאמר איש נדיב הלך אל־ארץ רחוקה לקחת־לו
 ממלכה ולשוב:

יג ויקרא אל־עשרה מעבדיו ויתן להם עשרת מנים ויאמר
 אליהם סחרו בזה עד באי:

יד ונאשי עירו שנאו אתו וישלחו אתו מלאכים לאמר
 אין את־נפשנו כי זה ימלך עלינו:

טו ויהי אחרי שובו והממלכה נכונה כדו ויצו לקרא אליו
 את־העבדים ההם אשר נתן להם את־הכסף לראות
 מה־עשה איש איש במסחרו:

טז ויבא הראשון ויאמר אדני המנה נתת לי העלה יתרון
 עשרת מנים:

יז ויאמר אליו היטבת עבד טוב בכסף מעט נאמן היית
 הנה שליט מהיום על־עשר ערים:

יח ויבא השני ויאמר אדני המנה נתת לי העלה יתרון
 חמשת מנים:

יט ויאמר גם אל־זה ואתה הנה על־חמש ערים:

כ ואחד מהם בא ויאמר הא־לך אדני המנה נתת לי אשר
 צרור הנה במטפחת:

כא כי יראתי מפניך אחרי אשר איש קשה אתה נשא באשר
 לא נתת וקוצר באשר לא זרעת:

כב ויאמר אליו על־פיך אשפט אתך עבד רע הלא ידעת
 כ־איש קשה אנכי נשא באשר לא נתתי וקוצר באשר
 לא זרעתי:

כג ולמה־זה לא נתת את־כספי למחלפי כסף ואני בבאי
 השגתי אתו בתרבות:

כד ויאמר אל־העמדים עליו קחו מידו את־המנה ותנו לזה
 אשר־לו עשרת המנים:

כה ויאמרו אליו אדנינו הלא הוא יש־לו עשרת מנים:

א וישמע ישוע ויאמר עוד אחת אתה חסר לך מכר
 את־כל אשר־לך ותן לעניים והיה־לך אוצר בשמים
 ובא ולך אחרי:

ב ויהי כשמעו את־אלה ויתעצב אל־לבו כי עשרו הנה
 רב מאד:

ג וירא אתו ישוע ויאמר מה־קשה לבעלי עשר לבא
 אל־מלכות האלהים:

ד נקל לחבל לעבר דרך חר המחט מבא עשיר אל־מלכות
 האלהים:

ה ויאמרו השומעים ומי אפוא יוכל להנשע:

ו ויאמר אשר יפלא מבני אדם לא יפלא מאלהים:

ז ויאמר פטרוס הנה אנחנו עובדי את־בתינו ונלך
 אחריך:

ח ויאמר אליהם אמן אני אמר לכם כי אין־איש אשר עזב
 בית או אשה או אחים או אבות או בנים למען מלכות
 האלהים:

ט אשר לא ישיג גמולו פעמים הרבה לעת הזאת ולעתיד
 לבא חיי עולם:

יא ויבא אליו את שנים־העשר ויאמר אליהם הנה אנחנו
 עלים ירושלימה וכל־הדברים הפתובים בידי הנביאים
 על בן־האדם יקומו עד־תמם:

יב כי יסגר בידי הגוים ובו יהתלו ויתעללו ויךו בפניו:

יג בשטים ייסרו אתו אחרי־כן ימיתו וביום השלישי
 יקום:

יד והם לא הבינו דבר מכל־אלה כי צפון הנה הדרך
 מעיניהם ולא ידעו את אשר־דבר אליהם:

טו ויהי כאשר הקריב לבא אל־יריחו והנה־איש עור ישב
 על־הדרך ויבקש נדבות:

טז וישמע קול המון עברים וישאל לאמר מה־זאת:

יז ויגידו לו כ־ישוע הנצרי עבר:

יח ויצעק לאמר רחם־נא עלי ישוע בן־דוד:

יט וינגערו־בו ההלכים לפניו להחשותו והוא קרא עוד
 ב־יתר אמך בן־דוד רחם־נא עלי:

כ ויעמד ישוע ויצו להביאו אליו וכאשר הקריב לבא
 וישאלהו:

כא מה־תבקש מני לעשות לך ויאמר אדני להשיב לי אור
 עיני:

כב ויאמר אליו ישוע אור עיניך שוב אליך אמונתך הושיעה
 לך:

כג ופתאום נפקחו עיניו וילך אחריו ונתון כבוד לאלהים
 וירא פליהעם ויברכו את־האלהים:

פרק יט

א ויהי כאשר בא ועבר דרך יריחו:

ב ויבא איש ושמו זכי ראש המוכסים והוא איש עשיר:

פרק כ

א ויהי היום בהיותו בהיכל להורת לעם תורה ודבר
הבשרה ויגשו אליו ראשי הכהנים והסופרים
עם-הזקנים:
ב וינדברו אליו לאמר אמר לנו באיזה-זה רשיון אתה
עשה אלה ומי הוא אשר נתן לך את-הרשיון הזה:
ג ויען ויאמר אליהם אשאל מכם גם-אנכי דבר אם תגידו
לי:
ד טבילת יוחנן מפיימי היתה מצונתה מן-השמים או
מבני-אדם:
ה ויהי הם שקלים בדעתם לאמר אם-נאמר מן-השמים
יאמר לנו ומדוע לא האמנתם לו:
ו ואם-נאמר מבני אדם יסקלנו כל-העם פי נכון הנה
להם הדבר אשר יוחנן נביא הנה:
ז ויענו ויאמרו לא ידענו מפיימי:
ח ויאמר ישוע גם-אני לא אגיד לכם באיזה רשיון אני
עשה אלה:
ט ויחל לדבר אל-העם את-המשל הנה איש אחד נטע
כרם ויתן את-הכרם לנטרים וילך חוצה לארץ לימים
רבים:
י וילעת הבציר שלח את-עבדו אל-הנטרים אשר יביא לו
מפרי כרמו והנטרים הפהו וישלחוהו ריקם:
יא ויוסף וישלח עבד אחר וגם-אתו הכו גדפו ושלחו
ריקים:
יב וישלח אליהם עוד עבד שלישי ויכהו ופצע והדפו
אתו למדחפות:
יג ויאמר אדון הכרם מה-אעשה אשלח את-בני-ידידי
אולי יראו מפניו:
יד כראות אתו הנטרים נוסדו יחד לאמר הנה היורש בא
לכו ונהרגהו ולנו תסב הנחלה:
טו ויהדפו אתו אל-מחוץ לכרם ויהרגהו ומה אפוא יעשה
להם אדון הכרם:
טז הוא יבא והאביד את-הנטרים ההם ואת-כרמו יתן בידי
אחרים וישמעו ויאמרו חלילה לא תהיה כזאת:
יז ויתן עיניו בם ויאמר ומה דבר הכתוב אכן מאסו
הבונים היתה לראש פנה:
יח כל-הנפל על-האבן הזאת יתפורר וכל-מי אשר תפל
עליו תדכאנו לעפר:
יט ויבקשו הסופרים וראשי הכהנים לשלח בו יד בעת
ההיא פי ראו אשר עליהם הוא נשא את-המשל הנה
אפס כי יראו מפני העם:
כ ויארכבו-לו וישלחו מרגלים מתחפשים פאנשי-צדק
לצדד אתו בדבריו ולהסגירו לידי המשפט וידי הפחה:
כא וישאלו אתו לאמר רבנו ידענו כי נכון תהגה ותלמד
לא-תשא פני-איש ואת-הרף האלהים תורה במישרים:

יב אני אמר לכם כל-איש אשר יש-לו ינתן-לו עוד ומי
אשר אין לו יקח ממנו גם את-אשר-בירו:
יג אבל איבי אלה אשר לא-אבו פי אמלך עליהם הביאו
אתם הנה והמיתום לפני:
יד ואתרי אשר דבר את-הדברים האלה הלה לפניהם ויעל
ירושלמה:
טו ויהי כאשר הקריב לבא אצל בית פגיי ובית-עניה ביה
הנקרא הר הזיתים וישלח שנים מתלמידיו לאמר:
ל לכו אל-הכפר אשר מנגד והיה כבאכם שמה תמצאו
עיר אסור אשר לא-רכב עליו איש התירו אתו
והביאהו:
לא וכי-ישאל אתכם איש למה-זה תתירו אתו פה תאמרו
אתו יעד האדון לחפצו:
לב וילכו המלאכים וימצאו כאשר דבר אליהם:
לג ויתירו את-העיר ויאמר אליהם בעליו למה-זה תתירו
את-העיר:
לד ויענו אתו יעד האדון לחפצו:
לה ויביאו אתו אל-ישוע וישמו את-בגדיהם על-העיר
ויקביכו עליו את-ישוע:
לו וירכב וילך והם פרושו את-בגדיהם על-הדרך:
לז ויהי כאשר הקריב אל-מורד הר הזיתים ויחלו כל-קהל
תלמידיו לבקר את-האליהם בחדנה ובקול רנה על
כל-הנפלאות אשר ראו לאמר:
לח ברוך המלך הבא בשם יהנה שלום בשמים וכבוד
במרי-על:
לט ואנשים מן-הפרושים אשר בקרב העם אמרו אליו רבי
גער בתלמידיך:
מ ויען ויאמר הנני אמר לכם אם-אלה יתשו אבנים
יזעקו:
מא ויקרב וירא את-העיר ויבך עליה לאמר:
מב לו ידעת גם-את ביוםך זה מאין יבא שלומך אף נסתר
הוא מנגד עיניך:
מג כי הנה ימים באים ושפכו עליך אבנים סללה מסביב
והקיפוה וצרו עליך מכל-עבר:
מד ונפצו אתך ואת-בניך בקרבך עד-עפר ולא-ישאירו בך
אבן על-אבן תחת אשר לא ידעת את פקדתך:
מה ויבא אל-ההיכל ויחל לגרש מקרבו את-המכרים שם:
מו ויאמר אליהם כתוב פי ביתי בית-תפילה הוא ואתם
עשיתם אתו למערת פריצים:
מז ויהי מורה יום יום בהיכל אף ראשי הכהנים והסופרים
ושרי העם בקשו להשמידו:
מח ולא מצאו מה-לעשות כי כל-העם דבקו אחריו לשמע
אתו:

פרק כא

א וַיִּשָׂא אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָא עֲשִׂירֵי-עָם נִתְּנִים מִתַּנְתִּי יָדָם
אֶל-אַרְוֶן הָאוּצָר:
ב וַאֲשֶׁה אֶלְמִנָה עֲנִיָּה רָאָה נִתְּנָת בּוֹ שְׁתֵּים פְּרוּטוֹת:
ג וַיֹּאמֶר אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָכֶם הָאֶלְמִנָה הָעֲנִיָּה הַזֹּאת נִתְּנָה
יּוֹתֵר מִכֶּלֶם:
ד כִּי כָל-אֵלֹהִים נִתְּנוּ לֵאלֹהִים מִתַּנְתִּי יָדָם מִמּוֹתָרָם וְהִיא
מִמְּחִסְרָהּ נִתְּנָה אֶת-כָּל-אֲשֶׁר לָהּ אֶת כָּל-מִחְיָתָהּ:
ה אַז נִדְּבְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ כִּי נֶאֱדָר הֵהִיכַל בְּאַבְנִים יָפוֹת
וַנִּדְּבֹת יְקָרוֹת:
ו וַיֹּאמֶר הָרְאִים אַתֶּם אֵלֶּה הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְלֹא תִשָּׂאֵר
פֹּה אָבֶן עַל-אָבֶן אֲשֶׁר לֹא תִחַץ:
ז וַיִּשְׁאַלוּ אֹתוֹ לֵאמֹר רַבְּנוּ מִתִּי תִקְרִינָה אֵלֶּה וּמָה אוֹת
לַעֲת בָּאֵן:
ח וַיֹּאמֶר הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן-יִתְעַז אַתְּכֶם אִישׁ כִּי רַבִּים יָבֹאוּ
בְשָׂמִי לֵאמֹר אָנִי הוּא וְקָרוֹב הַמוֹעֵד לָבֹא אֶל-תְּלַכְּוּ
אֲחֵרֵיהֶם:
ט וְכִי-תִשְׁמְעוּ קִרְבוֹת וּפְרָצוֹת אֶל-תַּחַתוֹ כִּי אֵלֶּה תִהְיֶינָה
רֵאשׁוֹנָה וְעוֹד לֹא הִקָּץ:
י וַיּוֹסֶף לִדְבַר אֲלֵיהֶם הִנֵּה גוֹי יָקוּם עַל-גּוֹי וּמִמְּלָכָה
עַל-מְמַלְכָּה:
יא וְהָאָרֶץ תִּגְעַשׂ תִּרְעַשׂ מֵעֲבָרֶיהָ מִזֶּה וּמִזֶּה וְרָעַב יָבֹא
וְדָבָר וּמִפְתִּים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים מִן-הַשָּׁמַיִם:
יב וּבְטָרָם יָבֹאוּ כָל-אֵלֶּה יִשְׁלַחוּ בָכֶם מִנְּדִיכֶם יָד וְרִדְפוּ
אַתְּכֶם וְהִסְגִּירוּכֶם לְבִתֵּי הַפְּגָסוֹת וּלְבִתֵּי כְּלָאִים וְהוֹבִילוּ
אַתְּכֶם לְפָנֵי מְלָכִים וּמִשְׁלִים לְמַעַן שָׂמִי:
יג וְזֹאת תִּהְיֶה לְעִדּוֹת לָכֶם:
יד עַל-כֵּן שִׁימוּ עַל-לְבַבְכֶם לְבִלְתִּי הֵכֵן מֵרֵאשׁ מִה תִּשְׁיָבוּ
לְהִצְדִּיק נַפְשְׁכֶם:
טו כִּי אֲנֹכִי אֲתֵן לָכֶם פֶּה וְחִכְמָה עַד אֲשֶׁר כָּל-מִתְקוֹמְמֵיכֶם
לֹא יוֹכְלוּ לַעֲמֹד לְפָנֵיכֶם וְלִשְׂמֵי לְאֵל מַלְיָכֶם:
טז וְאַף אַתֶּם תִּמְסְרוּ עַל-יַדֵּי אַבּוֹת וְאֲחִים וּקְרוֹבִים וְרֵעִים
וְגַם-יָמִיתוּ מַכָּם:
יז וְאַתֶּם שְׂנוּאִים תִּהְיוּ לְכָל-אֲדָם לְמַעַן שָׂמִי:
יח בְּכָל-זֹאת לֹא יִפֹּל מִשְׁעַרְתִּי רֵאשְׁכֶם אֲרֻצָּה:
יט בְּהָאָרֶץ רִוּחְכֶם אֶת-נַפְשְׁכֶם תִּשְׁמְרוּ:
כ וְכֹאֲשֶׁר תִּרְאוּ אֶת-יְרוּשָׁלַיִם כִּי תַחְנֶה עָלֶיהָ מִחְנָה
מִסְבִּיב יְדַע תִּדְעוּ כִּי שְׂמֵמַתָּה בָּאָה:
כא אַז אֵלֶּה אֲשֶׁר בִּיהוּדָה יְנוֹסוּ אֶל-הַהָרִים וְאֲשֶׁר בְּתוֹךְ
הָעֵיר יִבְרָחוּ מִמְּנָה וְאֲשֶׁר בְּשָׂדֵה בֵּל-יָבֹאוּ בָּהּ:
כב כִּי-יָמִי נִקְמָה הֵם לְמַלְאֵת כָּל-דְּבַר הַכְּתוּב:
כג אוֹי לְהָרוֹת וּלְמַיְנִיקוֹת בְּיָמִים הַהֵמָּה כִּי צָרָה גְדוֹלָה
תִּהְיֶה בְּאָרֶץ וּקְצָף עַל-הָעָם הַזֶּה:

כד הַנִּכְוֶן לָנוּ לָתֵת מִס לְקִיסָר אִם-אֵין:

כה וַיִּכְר אֶת-נִכְלֵיהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה-תַּנְסוּנִי:

כז הִרְאוּ לִי דִינְךָ אֶחָד לְמִי הַתְּמוּנָה וְהַפְּתִיכָת הַהֵנָּה וַיֹּאמְרוּ
לְקִיסָר:

כח וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַל-כֵּן הָבּוּ לְקִיסָר אֶת אֲשֶׁר לְקִיסָר
וְלֵאלֹהִים אֶת אֲשֶׁר לֵאלֹהִים:

כט וְלֹא יָכְלוּ לְצַדֵּד אֹתוֹ בְּדַבְּרוֹ לְפָנֵי הָעָם וַיִּתְפַּלְאוּ
עַל-הַמַּעֲנָה וַיִּחְרִישׁוּ:

לז וַיִּגְשׁוּ אַנְשִׁים מִן-הַצְּדוּקִים הָאֲמָרִים כִּי-אֵין תַּחֲיִית
הַמֵּתִים וַיִּשְׁאַלְהוּ לֵאמֹר:

לח רַבְּנוּ הִנֵּה מִשָּׁה פֶּתַח לָנוּ כִּי יָמוֹת אֶחָד מִשְׁנֵי אַחִים
וְהוּא בַּעַל אִשָּׁה וּבִיָּן אֵין-לוֹ אִשָּׁת הַמֵּת יִבְמָה יָבֹא
עָלֶיהָ וְהַקִּים זָרַע עַל-שֵׁם אַחִיו:

לט וְאֵתְּנוּ הִיוּ שְׂבָעָה אַחִים הִרְאשׁוֹן לְקַח לוֹ אִשָּׁה וַיָּמָת וּבֵן
אֵין-לוֹ:

מ וְהַשְּׁנֵי יָבֵם אֹתָהּ:

לא וְכֵן גַּם-הַשְּׁלִישִׁי וְכֵן כָּל-הַשְּׂבָעָה וְכֹלֶם מֵתוּ לֹא-בָנִים:

לב וּבְאֲחֵרוֹנָהּ מֵתָה גַם-הָאִשָּׁה:

לג וְעַתָּה לְמִי מֵהֶם תִּהְיֶה לְאִשָּׁה בְּתַחֲיִית הַמֵּתִים אַחֲרֵי
אֲשֶׁר הִיְתָה אִשָּׁת כָּל-הַשְּׂבָעָה:

לד וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֲלֵיהֶם בְּנֵי הָעוֹלָם הִנֵּה אַנְשִׁים יִבְעִלוּ
וְנָשִׁים תִּבְעִלְנָה:

לה אַף הַעַמְדִים לְרִשְׁתִּי אֶת-הָעוֹלָם הַבָּא וְלַחֲיֹת מִן-הַמֵּתִים
לֹא יִבְעִלוּ וְלֹא תִבְעִלְנָה:

לו וְלֹא יוֹכְלוּ לְמוֹת עוֹד כִּי דוּמִים הֵם לְמַלְאָכִים כִּי
בִּהְיוֹתָם בְּנֵי הַתַּחֲיָה בְּנֵי אֲלֹהִים הֵמָּה:

לז וְהַמֵּתִים כִּי יָקוּמוּ גַם-לְמִשָּׁה הַגֵּד מֵתוֹךְ הַסֵּנֶה כֹּאֲשֶׁר
קָרָא יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:

לח וְהָאֱלֹהִים אֵינְנוּ אֱלֹהֵי הַמֵּתִים כִּי אִם-אֱלֹהֵי הַחַיִּים כִּי
כֹּלֶם חַיִּים לְפָנָיו:

לט וַיַּעֲנוּ סוֹפְרֵים אַחֲדִים וַיֹּאמְרוּ רַבִּי הֵיטֵב דִּבַּרְתָּ:

מ וְלֹא-הָעִז עוֹד אִישׁ מֵהֶם לְשֹׂאֵל אֹתוֹ דְּבַר:

מא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֵיךְ יֹאמְרוּ כִּי הַמְּשִׁיחַ בֶּן-דָּוִד הוּא:

מב וְדָוִד הֲלֹא הוּא אֹמֵר בְּסֹפֵר תַּהֲלִים נָאִם יְהוָה לֵאדֹנָי שָׁב
לִימִינִי:

מג עַד-אֲשִׁית אֵיבֹיךָ הָדָם לְרַגְלֶיךָ:

מד וְאִם דָּוִד קָרָא לוֹ אֲדוֹן אֵיךְ הוּא בְּנוֹ:

מה וַיֹּאמֶר אֶל-תְּלַמִּידָיו בְּאָזְנֵי כָל-הָעָם:

מו הִשְׁמְרוּ לָכֶם מִן-הַסּוֹפְרִים הַמַּתְעַנְּגִים עַל לְכַתֵּם
מִלְּבָשִׁים מַעֲיָל וְאֵהָבִים אֶת-שְׂאֵלַת שְׁלוֹם לָהֶם בְּשׁוֹנָקִים
וְאֶת-הַמּוֹשְׁבוֹת הָרֵאשׁוֹנִים בְּכַתֵּי-הַפְּגָסוֹת וְאֶת-הַמְּקוֹמוֹת
הַנִּכְבָּדִים בְּבִתֵּי הַמִּשְׁתָּה:

מז הַאֲכִלִים אֶת-בִּתֵּי אֶלְמָנוֹת וּלְמַרְאֵה-עֵינַי וְרַבּוֹ תִפְלָה
אֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר יִנְטָה עָלֵיהֶם קוֹ-הַמְּשַׁפֵּט כִּי שָׁנִים:

יד ונפלו לפי־חֶרֶב וְהָגְלוּ אֶל־כָּל־הָעַמִּים וַיְרוּשְׁלַיִם תִּהְיֶה
 לְמַרְמָס הַגּוֹיִם עַד אֲשֶׁר־תִּמְלֶאנָה עֲתוֹת הַגּוֹיִם :
 כה ומוֹפְתִים יִתְּנֶנּוּ בְשֵׁמֶשׁ וַיְרַח וְכוּכְבִּים וְהַגּוֹיִם יַחֲתוּ
 בְּאֶרֶץ וּמְבוּכָה תִּבְאֶה עֲלֵיהֶם מִשְׁאוֹן הַיָּם וּמִשְׁבְּרֵיו :
 כי וּבְנֵי־אָדָם נִפְשָׁם תִּתְעַשֵּׂף עֲלֵיהֶם מִפְּחַד וּמִעֲתִידַת לְבָא
 בְּתַבַּל אֶרֶץ כִּי־מוֹסְדוֹת הַשָּׁמַיִם יִרְגְּזוּ :
 כז וְאִזּוּ יִרְאוּ אֶת־בֶּן־הָאָדָם בָּא בְּעָנָן בְּעָז וּבְהֶדְר גְּדוֹל :
 כח וּכְהַחֲל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְקוֹם תִּתְעוֹדְדוּ וְתִרְיָמוּ רֹאשׁ כִּי
 פְּדוּת־נִפְשָׁכֶם קְרוּבָה :
 כט וַיֵּשֶׂא אֲלֵיהֶם מִשְׁלוֹ הַתְּבוּנָה בְּתֹאנָה וּבְכֹל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה :
 ל כֹּאֲשֶׁר יוֹצִיאוּ פָּרַח תְּפִיטוֹ וְתִבְיֵנוּ בְּנִפְשָׁכֶם כִּי קְרוּב
 הַקַּיִץ :
 לא וְכֵן גַּם־אֲתֶם כֹּאֲשֶׁר תִּרְאוּ כִּי קָמוּ כָּל־אֵלֶּה יִדְעוּ תִּדְעוּ כִּי
 קְרוּבָה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים :
 לב אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא יַעֲבֹר הַדּוֹר הַזֶּה עַד אֲשֶׁר
 יִקְוִמוּ כָּל־אֵלֶּה :
 לג הַשָּׁמַיִם וְהָאֶרֶץ יַעֲבֹרוּ וְדְבָרֵי לֹא יַעֲבֹרוּן :
 לד אֲךָ הַשְּׁמַרוּ לָכֶם פְּנֵי־יִטְפֹּשׁ לְבַבְכֶם מִרַב מִשְׁתָּה וְשִׁפְרוֹן
 אוּ מִדְּאֲגוֹת מַחֲסֵי הַחַיִּים וּלְפִתַע פִּתְאֹם יָבֹא עֲלֵיכֶם
 הַיּוֹם הַהוּא :
 לה כִּי כִפַּח יָקוּשׁ יִפֹּל עַל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ :
 לו עַל־כֵּן הִתְעוֹרְרוּ וְהִעֲתִירוּ תְּמִיד לְהִנָּתֵן לָכֶם דֵּי־כֹחַ
 לְהַמְלִט מִכָּל־פְּגַע הַבָּא וְלַעֲמֹד הַכֵּן לִפְנֵי בֶן־הָאָדָם :
 לז וַיְהִי יוֹם יוֹם מִשְׁפָּטוֹ לְלַמֵּד בְּהִיכַל וּבְלִילָה יֵצֵא לְלוֹן
 בְּהָר הוּא הַר הַזֵּיתִים :
 לח וְכָל־הָעַם הַשְּׂפִימוּ בְּבִקְרָ וַיָּבֹאוּ אֵלָיו לְבֵית־הַמִּקְדָּשׁ
 לְשִׁמֵּעַ אֹתוֹ :

פרק כב

א וַיִּקְרַב חַג הַמִּצּוֹת הוּא חַג הַפֶּסַח :
 ב וַרְאִשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים בִּקְשׁוּ בְמָה אֶת־נִפְשׁוֹ
 לְקַחְתָּהּ כִּי יִרְאוּ מִפְּנֵי הָעַם :
 ג וַיְהוּדָה אֲשֶׁר כְּנֻוּהוּ אִישׁ־קְרִיּוֹת אֶחָד מִמִּסְפַּר שָׁנִים
 הָעֹשֶׂה בָּא בּוֹ הַשֵּׁטֶן :
 ד וַיִּלֶּף וַיִּדְבֹר אֶת־רְאִשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְאֶת־רְאִשֵׁי הַצִּבָּא אִיכָה
 יִסְגִּיר אֹתוֹ בְּיָדָם :
 ה וַיִּשְׁמְחוּ וַיֵּאָתּוּ לְתַת־לוֹ כֶּסֶף :
 ו הוּא הַבְּטִיחָם לְמַלְא דְּבָרוֹ וְתֹאנָה בִקְשׁוּ־לוֹ לְהַסְגִּירוֹ
 בְּיָדָם בְּסֹתֵר וְלֹא בְּהַמוֹן :
 ז וַיָּבֹא יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הוּא יוֹם זִבַּח הַפֶּסַח :
 ח וַיִּשְׁלַח אֶת־פֶּטְרוֹס וְאֶת־יוֹחָנָן לֵאמֹר לְכוּ הִכִּינוּ לָנוּ
 לְאָכַל אֶת־הַפֶּסַח :
 ט וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיפּוֹא תִרְצָה כִּי־גִלְף לְהַכִּין :
 י וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִנֵּה כָּבֹאָכֶם הָעִירָה וּפְגַע בְּכֶם אִישׁ נִשְׂא
 פֶד מִיָּם לְכוּ אֲחֲרָיו אֶל־הַבַּיִת אֲשֶׁר יָבֹא שְׁמָה :

יא וְאֲמַרְתֶּם אֶל־בַּעַל הַבַּיִת כֹּה אָמַר רַבְּנוּ אֵיךְ חָדַר
 הָאֲרָחִים לִי וּלְתַלְמִידֵי לְאָכַל שֵׁם אֶת־הַפֶּסַח :
 יב וְהוּא יִרְאֶה לָכֶם עֲלֵיהֶם גְּדוּלָה רְצוּפָה כְּסֻתוֹת וְשֵׁם תְּכִינוּ
 לָנוּ :
 יג וַיִּלְכוּ וַיִּמְצְאוּ כֹאֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם וַיִּכְיֵנוּ אֶת־הַפֶּסַח :
 יד וְכֹאֲשֶׁר הִגִּיעַ הַמוֹעֵד וַיֵּשֶׁב בְּמִסְבּוֹ הוּא וּשְׁנַיִם־עֹשָׂר
 הַשְּׁלִיחִים אִתּוֹ :
 טו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם נִכְסֵף נִכְסֵפְתִּי לְאָכַל אֶת־הַפֶּסַח הַזֶּה
 עִמָּכֶם טָרָם תִּעֲנֶה נִפְשִׁי :
 טז כִּי אָנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא אֲכַל מִמֶּנּוּ עַד מוֹעֵד הָאָכְלוֹ
 בְּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים :
 יז וַיִּקַּח אֶת־הַכּוֹס וַיְבָרֵךְ וַיֹּאמֶר קַחוּ זֹאת וְחַלְקוּהָ בֵּינֵיכֶם :
 יח כִּי אָנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא־אֲשַׁתָּה עוֹד מִפְּרֵי הַגֶּפֶן עַד
 כִּי־תִבּוֹא מַלְכוּת הָאֱלֹהִים :
 יט וַיִּקַּח אֶת־הַחֶלֶם וַיְבָרֵךְ וַיִּבְצַע וַיִּתֵּן לָהֶם לֵאמֹר זֶה הוּא
 בְּשָׂרֵי הַנֶּתּוּן בְּעַדְכֶם עֲשׂוּ כֵן לְזַכְרוֹן לִי :
 כ וְכֵן גַּם־אֶת־הַכּוֹס לְקַח אַחֲרֵי אֲכֹלָם וַיֹּאמֶר הַכּוֹס הַזֶּה
 הִיא הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה בְּדַמֵּי הַשְּׂפוּף בְּעַדְכֶם :
 כא אַךְ יִדְ־מִסְגִּירֵנִי הִנֵּה אֲתִי עַל־הַשֵּׁלֶחָן :
 כב הֵן בֶּן־הָאָדָם הַלֵּךְ כֹּאֲשֶׁר נִגְזַר עָלָיו אֲכַל אוֹי לְאִישׁ
 הַהוּא אֲשֶׁר יִסְגִּיר אֹתוֹ בְּיַד מִבְּקָשִׁי נִפְשׁוֹ :
 כג וְהֵם הִחֲלוּ לְחַקֵּר וּלְדַרֵּשׁ בֵּינֵיהֶם מִי־הוּא זֶה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
 כְּזֹאת :
 כד וְגַם־דְּבָרֵי רִיבַת הָיוּ בֵּינֵיהֶם מִי נִחְשָׁב הַגְּדוֹל בָּהֶם :
 כה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַלְכֵי הַגּוֹיִם שְׁלֹטִים בָּם וְהַשְּׁלִיט נִקְרָא
 רַב חֲסֹד :
 כז וְאַתֶּם לֹא־כֵן אַךְ הַגְּדוֹל בְּכֶם יְהִי כַּצֵּעִיר וְהָאֲדוֹן
 כְּמִשְׁרַת :
 כח כִּי מִי הַגְּדוֹל הַיֹּשֵׁב לְאָכַל אוּ הַעֲמִיד לְשֵׁרֵת הֲלֹא הַיֹּשֵׁב
 לְאָכַל וְאָנִי בְּתוֹכְכֶם כְּמִשְׁרַת :
 כט וְאַתֶּם הֵם אֲשֶׁר עֲמַדְתֶּם עִמָּדִי וְלֹא עֲזַבְתֶּוּנִי בְּמִסּוֹת אֲשֶׁר
 עָבְרוּ עָלַי :
 ל וְגַם־אָנִי מִנְחִיל אֲתֶכֶם אֶת־הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר הִנְחִילֵנִי אָבִי :
 ל וּבְמַלְכוּתֵי תֹאכְלוּ וְתִשְׁתּוּ עַל שְׁלֹחֵנִי וְתִשְׁבּוּ עַל־כְּסֻאוֹת
 לְשִׁפְט אֶת־שָׁנַיִם עֹשֶׂר שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל :
 לא וַיֹּאמֶר הָאֲדוֹן שְׁמַעוֹן שְׁמַעוֹן שְׁאֵל שְׁאֵלְכֶם הַשֵּׁטֶן
 לְזָרוֹתְכֶם כְּזֹרוֹת הַחַטִּיִּים :
 לב וְאָנִי הַתְּחַנֵּנְתִּי בַעֲדָךְ לְבָלִי תִחַדַל אֲמוּנָתְךָ וְגַם־אֲתָהּ
 כְּהַשִּׁיבְךָ אֶל־לִבְךָ רֵאָה לְחֹזֵק אֶת־אֲחִיךָ :
 לג וְהוּא עָנָה וַאֲמַר אֲדֹנָי נִכּוֹן אֲנִי לְלֶכֶת עִמָּךְ גַּם־לְבֵית
 כָּלָא וְגַם־לְשַׁעֲרֵי מָוֶת :
 לד וַיֹּאמֶר הַנְּנִי אֹמֵר לָךְ כִּיפֹא לֹא־יִקְרָא הַתְּרַנְגֵּל הַיּוֹם עַד
 אֲשֶׁר־תִּשְׁקַר שְׁלֹשׁ פְּעָמִים לֵאמֹר כִּי לֹא־יִדְעָתָנִי :

י^ה ויאמר אליהם כִּאֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי אֲתֶכֶם בְּלִי-צָרוֹר
 בְּלִי-יִלְקוּט וּבְלִי-נֶעְלִים הַחֲסִרְתֶּם דְּבַר וַיֹּאמְרוּ לֹא
 חֲסַרְנוּ דְבַר:
 י^ו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אָפֶס כִּי־מִי אֲשֶׁר-לוֹ צָרוֹר יִשְׂאֶהוּ עִמּוֹ
 וְכֵן יִלְקוּט וּמִי אֲשֶׁר לֹא-תִשָּׁג יָדוֹ יִמְכַר גַּם-אֶת-בְּגָדוֹ
 וַיִּקְנֶה לוֹ חֶרֶב:
 י^ז כִּי אֲנִי אָמַר לְכֶם כִּי יָקוּם אֲשֶׁר פְּתוּב עָלַי וְאֶת-פִּשְׁעֵי
 גַּמְנָה כִּי כָל-הַכְּתוּב עָלַי יָקוּם עַד-תָּמוּ:
 י^ח וַיֹּאמְרוּ אֲדִינֵנוּ הִנֵּה-פָה אֲתָנוּ חֲרָבוֹת שְׁתִּים וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם רַב לָנוּ:
 י^ט וַיֵּצֵא וַיִּלָּךְ כְּדַרְכּוֹ מֵאֲזַל אֶל-הַר הַזֵּיתִים וְגַם-תִּלְמִידָיו
 הִלְכוּ אַחֲרָיו:
 כ^א וַיִּפְגַע בְּמִקּוֹם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַתְּפַלְלוּ וְלֹא תִבְאוּ לַיְדֵי
 נַסְיוֹן:
 כ^ב וְהוּא נִפְרַד מֵהֶם הִרְחִיק כְּקַלֵּעַ אֶבֶן וַיִּכְרַע וַיִּתְפַּלֵּל
 לֵאמֹר:
 כ^ג אֲבִי הַעֲבֵר-נָא מַעְלֵי אֶת-הַכּוֹס הַזֹּאת אִם כֵּן רָצִיתָ אֶתָּה
 אֶף לֹא כִרְצוֹנִי כִּי אִם-כִּרְצוֹנְךָ יְהִי:
 כ^ד וַיֵּרָא אֵלָיו מַלְאָךְ מִן-הַשָּׁמַיִם וַיַּחְזְקֵהוּ:
 כ^ה וַכֹּאֲשֶׁר אָפְפוּ אֹתוֹ חֲבָלֵי-מָוֶת הַתְּפַלֵּל בְּחִזְקָה וְנִטְפֵי
 זַעַתוֹ כְּנִטְפֵי-דָם גְּדוּלִים יָרְדוּ אַרְצָה:
 כ^ו וַיִּקָּם מִתְּפִלָּתוֹ וַיָּבֵא אֶל-תִּלְמִידָיו וַיִּמְצָאם יֹשְׁנִים
 מַעֲצָבוֹן:
 כ^ז וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְמַה-זֶּה תִישְׁנוּ קוּמוּ וְהַתְּפַלְלוּ
 וְלֹא-תִבְאוּ לַיְדֵי נַסְיוֹן:
 כ^ח עָדְנוּ מְדַבֵּר וְהִנֵּה הַמּוֹן עִם וְאֶחָד מִשְׁנַיִם-הָעֵשָׂר הִנְקִיָּא
 יְהוּדָה הַלֵּךְ בְּרֵאשִׁים וַיִּגַּשׁ אֶל-יֵשׁוּעַ לְנִשְׁקֵ-לוֹ:
 כ^ט וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ יְהוּדָה הַתְּסַגֵּיר אֶת-בֶּן-הָאֲדָם
 בְּנִשְׁקָה:
 ל^א וַיֹּאנְשׂוּ אֲשֶׁר אֲתוֹ בְּרֵאוֹתָם אֵת אֲשֶׁר תִּקְרִינָה אֲמָרוּ
 אֲדִינֵנוּ הִנֵּכָה בְּחֶרֶב:
 ל^ב וְאֶחָד מֵהֶם הִפֵּה אֶת-עַבְדֵּי הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּקְצָץ-לוֹ אֶזְנוֹ
 הַיְמָנִית:
 ל^ג וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הֲרָפוּ אֶל-תּוֹסִיפוּ וַיִּצַע בְּאֶזְנוֹ
 וַיִּרְפָּאֵהוּ:
 ל^ד וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל-רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְשָׂרֵי הַהֵיכָל וְהַזִּקְנִים
 הַבָּאִים עָלָיו הַעַל פְּרִיץ יְצִאתֶם בְּחֶרֶבוֹת וּבְמַטּוֹת:
 ל^ה יוֹם יוֹם הֵייתִי עִמָּכֶם בְּהֵיכָל וְלֹא-שְׁלַחְתֶּם כִּי יָד אֶף זֹאת
 הִיא עִתְּכֶם וּמִמְשַׁלֵּת הַחֹשֶׁף:
 ל^ו וַיַּחְזִיקוּ-בּוֹ וַיִּוְלִיכֵהוּ וַיָּבִיֵּאֵהוּ אֶל-בֵּית הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
 וּפְטָרוֹס הִלָּךְ אַחֲרָיו מִכְּחוּק:
 ל^ז וַכֹּאֲשֶׁר בָּעֵרוּ אֵשׁ בְּתוֹךְ הַחֲצַר וּבִשְׂבָתָם יָחֲדוּ וַיֵּשֶׁב
 גַּם-פְּטָרוֹס בְּתוֹכָם:
 ל^ח וַתִּרְאֵ אֹתוֹ שֹׁפְחָה אַחַת יָשֵׁב נֶגֶד הָאוֹר וַתַּחֲזֶה-בּוֹ
 וַתֹּאמֶר גַּם-זֶה הִנֵּה עִמּוֹ:

י^א וַיִּכְחַשׁ-שָׁבוּ וַיֹּאמֶר אִשָּׁה לֹא יָדַעְתִּי אֹתוֹ:
 י^ב וַעֲזוּד מַעֲט וַיִּרְאֶהוּ אִישׁ אַחֵר וַיֹּאמֶר גַּם-אַתָּה אֶחָד מֵהֶם
 וַיַּעַן פְּטָרוֹס בֶּן-אָדָם לֹא מֵהֶם אֲנִכִּי:
 י^ג וַכֹּשְׁעָה אַחַת אַחֲרֵי-כֵן עָנָה אִישׁ וְהוֹכִיחַ עָלָיו לֵאמֹר
 אַכֵּן גַּם-זֶה הִנֵּה עִמּוֹ כִּי הוּא גְּלִילִי:
 י^ד וַיֹּאמֶר פְּטָרוֹס בֶּן-אָדָם אֵינִנִּי יָדַע מָה אַתָּה מְדַבֵּר וַעֲזוּד
 דְּבָרוֹ בְּפִיו וּפְתָאֵם קָרָא הַתְּרַנְגָּל:
 י^ה וַיִּפֶן הָאֲדוֹן וַיַּחֲזֶה בְּפָנָיו פְּטָרוֹס וַיִּזְכֹּר פְּטָרוֹס אֶת-דְּבַר
 הָאֲדוֹן אֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ כִּי-בִטְרָם יִקְרָא הַתְּרַנְגָּל הַיּוֹם
 תִּכְחַשׁ-בִּי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים:
 י^ו וַיֵּצֵא הַחֹזֶצֶה וַיִּמְרַר בְּבִכּוֹ:
 י^ז וְהַאֲנָשִׁים הַתִּפְשִׁים אֶת-יֵשׁוּעַ הִכּוּ אֹתוֹ וְהִתְעַלְלֻ-בּוֹ:
 י^ח חָפוּ אֶת-פְּנָיו וְשָׂאֵל לוֹ לֵאמֹר הִנֵּבֵא לָנוּ מִי הוּא הַמַּכָּה
 אֶתְּךָ:
 י^ט וַעֲזוּד הוֹסִיפוּ דְבָרִים כְּאֵלֶּה לְנֶאֱמַר אֹתוֹ:
 י^י וַכֹּאֲוֹר הַבִּקְרָה נִקְהָלוּ זְקַנֵי הָעָם רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים
 וַיָּבִיֵּאֵהוּ לְפָנָיו הַסַּנְהֶדְרִין לֵאמֹר:
 י^{יא} הֲאִם אַתָּה הוּא הַמְּשִׁיחַ הַגָּדוֹל-לָנוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִם
 אֲגִיד לְכֶם לֹא תֵאֱמִינּוּ:
 י^{יב} וְגַם אִם-אֲשָׁאֵל לֹא תַעֲנּוּ וְלֹא תִשְׁלַחוּנִי:
 י^{יג} הִנֵּה מַעֲתָה עָלַה בֶּן-הָאֲדָם לְשִׁבַת לַיְמִין גְּבוּרַת
 הַאֱלֹהִים:
 י^{יד} וַיֹּאמְרוּ כָלֶם הַכִּי-אַתָּה הוּא בֶּן-הַאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 אַתֶּם אֲמָרִים כִּי-אֲנִי הוּא:
 י^{טו} וַיֹּאמְרוּ מֵה-לָנוּ וּלְעַדוֹת עוֹד הֲלֹא שָׁמַעְנוּ עַדוֹת פִּיהוּ:

פרק כג

א וַיִּקְוִמוּ כָל-הַקְּהָל שֵׁם וַיִּלִּיכֵהוּ אֶל-פִּילְטוֹס:
 ב וַיַּחְלֹלוּ לְשַׁטְנוֹ לֵאמֹר מִצְאָנוּ אֶת-הָאִישׁ הַזֶּה מְסֻלָּף
 אֶת-עַמּוּנוֹ וּמְשַׁגָּה אֶתֶּם מִתַּת מַס לְקִיסָר בְּאֲמָרוֹ כִּי הוּא
 הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ:
 ג וַיִּשְׂאֵל אֹתוֹ פִּילְטוֹס לֵאמֹר הַאֲתָה מֶלֶךְ הַיְהוּדִים וַיַּעַן
 אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אַתָּה אֲמַרְתָּ:
 ד וַיֹּאמֶר פִּילְטוֹס אֶל-רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְאֶל-הַמּוֹן הָעָם אֲנִי
 לֹא מַצְאָתִי עוֹן בְּאִישׁ הַזֶּה:
 ה אֶף הֵם הוֹסִיפוּ בְּיָתֵר עַז לֵאמֹר כִּי מַדִּיחַ הוּא אֶת-הָעָם
 בְּתוֹרָתוֹ בְּכָל-יְהוּדָה הַחַל בְּגָלִיל וְעַד-הַנֶּהָר:
 ו וַכֹּשְׁמוֹעַ פִּילְטוֹס אֶת-שֵׁם הַגָּלִיל וַיִּשְׂאֵל אִם-הָאִישׁ הוּא
 גְּלִילִי:
 ז וַכֹּאֲשֶׁר יָדַע כִּי-לְמַמְשַׁלֵּת הוֹרְדוֹס יַחֲשֵׁב וַיִּשְׁלַחֵהוּ
 אֶל-הוֹרְדוֹס אֲשֶׁר גַּם-הוּא יָשֵׁב בִּירוּשָׁלַיִם בְּיָמֵים הָהֵם:
 ח וְהִיא כְּרֵאוֹת הוֹרְדוֹס אֶת-יֵשׁוּעַ וַיִּשְׁמַח מְאֹד כִּי נִכְסַף
 לְרֵאוֹתוֹ מִיָּמִים רַבִּים כֹּאֲשֶׁר שָׁמַע אֶת-שְׁמֵעוֹ וַיִּקַּן כִּי
 יַעֲשֶׂה אוֹת לְעֵינָיו:

ט וישאלהו שאלות שונות אף הוא לא-ענהו דבר:
 י ויקומו ראשי הכהנים והסופרים ויסיפו לשטנו
 בכל-מאמצי כחם:
 יא ויבז אתו הורדוס וחייל צבאו וילבש אתו מעיל ארגמן
 להתלבו וישלחלו אל-פילטוס:
 יב ביום ההוא התרצו הורדוס ופילטוס איש אל-אחיו פי
 עד-כה היתה משטמה ביניהם:
 יג ויקרא פילטוס אל-ראשי הכהנים והשרים והעם:
 יד ויאמר אליהם הבאתם אלי את-האיש הזה כמסלף
 את-העם והנה חקרתיו לעיניכם ולא-מצאתי באיש
 הזה שמץ דבר מכל אשר תרשיעו אתו:
 טו ואף לא הורדוס פי הוא השיבו אלינו מבלי מצא בו
 חטא משפט-מות:
 טז על-כן יסר איסרנו ואחרי כן אשלח אתו:
 יז ועליו לשלח להם אחד מהאסירים חפשי בימי החג:
 יח אף הם קראו יחדו לאמר אסוף את-האיש הזה ושלח
 לנו את-בר-אבא:
 יט הוא אשר עצור היה בכלא בעבור מרד אשר-נמצא
 בעיר ורצח:
 כ ויוסף פילטוס וינדבר אליהם כיהפץ לשלח את-ישוע:
 כא והם צעקו לאמר הצלב הצלב אתו:
 כב וינדבר אליהם שלישית ולמה מה רעה עשה זה
 לא-מצאתי לו משפט-מות על-כן איסרנו ואשלחנו:
 כג אף הם הרימו קולם וישאלו ויפצרו-בו כי יצלב ויכרע
 קולם וקול ראשי הכהנים:
 כד ופילטוס הוציא משפט כי תעשה שאלתם:
 כה וישלח להם את-העצור בכלא בעבור מרד ורצח
 את-האיש אשר שאלו ואת-ישוע נתן לרצונם:
 כו ויוליכוהו משם ויחזיקו באיש אחד אשר בא מן-השדה
 ושמו שמעון איש-קוריני וישומו עליו את-הצלב
 לשאת אתו אחרי ישוע:
 כז והמון עס-רב הלכו אחריו והמון נשים נשאות עליו
 מספד וקניה:
 כח ויפץ ישוע אליהן ויאמר בנות ירושלים אל-תבכינה לי
 כי אם-בכינה לכן ולבכינה:
 כט כי הנה ימים באים ויאמרו אשרי העקרות והבטן אשר
 לא ילדה והשדים אשר לא היניקו:
 ל אז יחלו לאמר להרים נפלו עלינו ולגבעות פסונו:
 לא כי אם-ככה יעשו בעץ לח מה-יעשה בעץ יבש:
 לב וגם-שנים אחרים פעלי און הובלו אתו למנות:
 לג ויבאו אל-המקום הנקרא גלגלתא ויצלבו אתו שם
 ואת-פעלי האון אחד לימינו ואחד לשמאלו:
 לד ויאמר ישוע אבי סלח להם כי אינם ידעים מה המה
 עשים ויחלקו להם את-בגדיו ויפילו עליהם גורל:

לה והעם עמדו הביטו בו וגם-השרים לעגו-לו לאמר
 את-אחרים הושיע ישע-נא את-נפשו אם-הוא המשיח
 בקיר האלהים:
 לו וכן גם-אנשי הצבא שחקו עליו ויבאו ויגישו לו חמץ:
 לז ויאמרו אם-אתה הוא מלך היהודים הושע את-נפשך:
 לח וישומו כתבת ממעל לו בכתב ינני ורומי ועברי זה הוא
 מלך היהודים:
 לט ואחד מפעלי האון הנתלים אצלו חרף אתו לאמר הלא
 אתה המשיח הושע את-נפשך ואת-נפשנו:
 מ ויען האחר ויגער-בו לאמר האם לא תירא את-האלהים
 אחרי אשר-הענש הזה הושת גם-עליך:
 מא אכן עלינו הושת כמשפט פי כמעשה דינו הושב לנו
 אף זה לא-עשה דבר רע:
 מב ויאמר אל-ישוע זכהני-נא אדני כאשר תבא במלכותך:
 מג ויאמר ישוע אליו אמן אני אמר לך היום תהיה עמי
 בגן-עדן:
 מד ויהי כשעה הששית וחסף כסה את-פני כל-הארץ עד
 השעה התשיעית:
 מה השמש חשכה ופרכת ההיכל נקרעה לשנים קרעים:
 מו ויקרא ישוע בקול גדול ויאמר בידך אבי אפקיד רוחי
 ויכקראו כזאת הוציא את-נשמתו:
 מז ושר-המאה ראה את אשר נעשה ויתן כבוד לאלהים
 לאמר אכן צדיק היה האיש הזה:
 מח וכל-המון העם אשר נקתלו למראה הזה אחרי אשר
 ראו את אשר נעשה ספקו על-לבם וישובו:
 מט וכל-מידעיו עמדו מרחוק והנשים אשר הלכו אחריו
 מן-הגליל ראו את-אלה:
 נ ויהי איש אחד ושמו יוסף איש טוב וצדיק מן-יעצני
 המדינה:
 נא אשר לא נטה אחרי עצתם ומעשיהם והוא מן-הקמתים
 עיר-היהודים ומחפה למלכות האלהים:
 נב הוא בא לפני פילטוס וישאל ממנו את-גופת ישוע:
 נג ויבד אתו ויעטהו בתכריף-בד וישימהו בקבר חצוב
 בצור אשר עוד לא נקבר-בו אדם:
 נד ויום ערב שבת היה והשבת קרב ונא:
 נה והנשים אשר באו עמו מן-הגליל הלכו אחריו ותראינה
 את-הקבר כאשר הושם-בו גופת ישוע:
 נו ואת-רי-כן שבו והכינו בשמים וזנים מרקחים ובשבת
 שבתו כמצוה:

פרק כד

א ויבא אחד בשבת טרם יבקע השחר באו אל-הקבר והביאו
 את-הבשמים אשר הכינו ועמהן עוד אתרות:
 ב והנה מצאו את-האבן גלולה מן-הקבר:

ג ותבאנה אל-תוכו אך את-גופת האדון ישוע לא מצאו :
 ד וכאשר נבכו על-הדבר הזה והנה שני אנשים בברק
 זהר בגדיהם נצבים עליהן :
 ה ויראה אחזה אתן ופניהן שחו ארצה והם אמרו אליהן
 למה-זה תבקשנה את-החי בין המתים :
 ו הוא איננו פה כי קם מן-המתים זכרנה את אשר-דבר
 אליכן בעוד היותו בגליל לאמר :
 ז כי נכון לכן-האדם להנתן בידי אנשים חטאים ולהצלב
 וכיום השלישי יקום :
 ח אז זכרו את-דבריו :
 ט שבו מן-הקבר ומגדנה את כל-הדברים האלה לאחד
 העשר ולכל-זולתם :
 י ואלה הן אשר אמרו את-הדברים האלה אל-השליחים
 מהיום המגדלית ניוחנה ומרנים אם יעקב ועוד נשים
 אחרות עמהן :
 יא אך הדברים האלה היו בעיניהם כדברי-תפל ולא
 האמינו להן :
 יב ויקם פטרוס וירץ אל-הקבר וישח לראות אל-תוכו
 ולא-ראה כי אם-התכריכים לבדם וישב לביתו
 משתאה על-אשר נעשה :
 יג ביום ההוא הלכו שנים מהם אל-הכפר הנקרא עמאוס
 הרחק כשישים מענות צמד שדה מן-ירושלים :
 יד והמה נדברו איש אל-רעהו על כל-הקרת האלה :
 טו והיה כאשר שאלו וחקרו בדבר ויגש גם-ישוע וילך
 עמם :
 טז והם לא הפריהו כי טחו עיניהם מראות :
 יז ויאמר אליהם מה הדברים האלה אשר אתם מדברים
 איש אל-רעהו פה עלי-ארח ויעמדו ופניהם זעפים :
 יח ואחד מהם ושמו קליופס ענה ואמר האתה הוא לבדך
 ארח בירושלים מבלי-דעת את-המעשים אשר נעשו
 בתוכה בימים האלה :
 יט ויאמר אליהם ומה המה המעשים ויאמרו אליו
 על-אדות ישוע הנצרי אשר היה נביא גבור חיל לפני
 האלהים ולפני כל-העם גם-במעשיו וגם-בדבריו :
 כ אשר הסגירהו ראשי כהנינו ושרינו למשפט-מות
 ויצלבו אותו :
 כא ואנחנו חכינו כי-זה הוא אשר יפדה את-ישוראל והיום
 הזה יום שלישי הוא מעת נעשו אלה :
 כב וגם-נשים מקרבנו הבהילו אתנו כפי-השכימו לבא
 אל-הקבר בבקר :
 כג ולא מצאו את-גונותו ותבאנה ותאמרנה כי חזו מלאכים
 במחנה אשר אמרו כפי-הוא חי :
 כד ואנשים משלנו הלכו אל-הקבר וימצאו כן כאשר
 הגידו הנשים אך אתו לא ראו :

כה ויאמר אליהם הוי חסרי תבונה וקשי לב מהאמין
 בכל-אשר-דברו הנביאים :
 כו האם לא-נכון היה למשיח לשאת את-עניו ולבא
 אל-כבודו :
 כז ויואל לבאר להם כל-הכתובים החל ממשח ועד
 כל-הנביאים אשר דברו עליו :
 כח ויקרבו אל-הכפר אשר פניהם היו מעדות ללכת שמה
 והוא נטה פניו כהלך לו מזה והלאה :
 כט ויפצרו-בו לאמר שבע-נא פה אתנו כפי-הערב הגיע
 וכי-פנה היום ויבא הביתה לשבת אתם :
 ל והיה בשיבתו אתם אל-השלחן ויקח את-הלחם ויברך
 ויבצע ויתן להם :
 לא אז נפקחו עיניהם ויכירו אתו והוא חמק עבר מפניהם :
 לב ויאמרו איש אל-אחיו האם לבנו לא היה בער בקרבנו
 כדברו אלינו בדברך וכבארו לנו את-הכתובים :
 לג ויקומו בעת ההיא וישבו וירושלמה וימצאו את-אחד
 העשר ואת-אשר אתם נקחלים יחדו :
 לד ואמרים כי קם האדון אל-נכון וכי נראה אל-שמעון :
 לה ויספרו גם-הם את אשר קרה להם בדברך וכי הפריהו
 כאשר בצע את-הלחם :
 לו עוד הם מדברים כאלה והנה הוא ישוע עמד בתוכם
 ויאמר אליהם שלום עלכם :
 לז והמה חתו נבהלו ויחשבו כי-ראו רוח :
 לח ויאמר אליהם למה-זה מפתדים אתם ולמה תעלינה
 מחשבות בלבבכם :
 לט ראו את-ידי ואת-רגלי כי אני אני הוא משווי וראו כי
 רוח אין לו בשר ועצמות כאשר אתם ראים בי :
 מ ואחרי אמרו כזאת הראה אתם את-ידי ואת-רגלי :
 מא ובכוד לא האמינו משמחה ומתמהון לבב ויאמר
 אליהם היש-לכם פה אכל :
 מב ויתנו לו מקצת דג צלי-אש ומנפת צופים :
 מג ויקח ויאכל לעיניהם :
 מד ויאמר אליהם אלה דברי אשר דברתי אליכם בעוד
 הייתי עמכם כי המלא ימלא כל-הכתוב עלי בתורת
 משה ובנביאים ובמזמורי תהלים :
 מה אז פתח את-לבכם להשכיל את-הכתובים :
 מו ויאמר אליהם כן כתוב על-ענות המשיח ועל-תקומתו
 מן-המתים ביום השלישי :
 מז וכי בשמו יקראו הקראים לתשובה ולסליחת עון
 בכל-הגוים החל מן-ירושלים :
 מח ואתם עדים על-אלה :
 מט והנה אנכי שלח את אשר הבטיח לכם אבי ואתם
 הוחילו בעיר ירושלים עד כית-לבשו עז מפרום :
 נ ויוציאם אל-מחוץ לעיר עד-בית עניה וישא את-ידי
 ויברכם :

נא ויהי בְּכַרְכוֹ אִתְּם וַיִּפְרָד מֵהֶם וַיֵּשֶׁא הַשָּׁמַיְמָה :
בב וְהֵם הִשְׁתַּחֲוּוּ-לוֹ וַיָּשׁוּבוּ לִירוּשָׁלַיִם בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה :
גג וַיְהִיו בְּהִיכַל מְהַלְלִים וּמְבָרְכִים אֶת-הָאֱלֹהִים תָּמִיד
אָמֵן :

John

הַבְּשׂוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי יוֹחָנָן

פרק א

כא וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר פְּנֵי דָבָר יְהִי בְּאָשֶׁר
 דָּבָר יִשְׁעִי הוּא הַנְּבִיא:
 כב וְהַשְּׁלוּחִים הָאֵלֶּה הָיוּ מִן־הַפְּרוּשִׁים:
 כג וַיִּשְׁאָלוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִם־אֵינְךָ הַמָּשִׁיחַ וְלֹא אֵלֶיּהוּ וְלֹא
 הַנְּבִיא לְמָה־זֶּה מֵטְבַּל הַנָּדָב:
 כד וַיַּעַן אֹתָם יוֹחָנָן וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי מֵטְבַּל בְּמַיִם אֲף אִישׁ עֹמֵד
 בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתֶּם אֹתוֹ:
 כה זֶה הָבָא אַחֲרָי אֲשֶׁר הָיָה לִפְנֵי וְאֲנִי קִלְתִּי מֵהַתְּרַלּוֹ
 שְׂרוּף נְעָלָיו:
 כו וְזֹאת הָיְתָה בְּבֵית הָעֲרָבָה מַעֲבָר לִירְדֵן אֲשֶׁר יוֹחָנָן הָיָה
 מֵטְבַּל שָׁמָּה:
 כז וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיָּרָא אֶת־יֵשׁוּעַ בָּא אֵלָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה שֶׁה
 הָאֵלֶּהִים הַנּוֹשָׂא אֶת־חַטָּאת הַעוֹלָם:
 לח והוא אֲשֶׁר אָמַרְתִּי עָלָיו הִנֵּה אִישׁ בָּא אַחֲרָי וְהִנֵּה הוּא
 לִפְנֵי כִּי רִאשׁוֹן לִי הָיָה:
 לא וְאֲנִי לֹא יְדַעְתִּי אֹתוֹ אֲף לְמַעַן יִגָּלֶה לְיִשְׂרָאֵל בְּאֵתִי אֲנִי
 לְטַבֵּל בְּמַיִם:
 לב וַיַּעַד יוֹחָנָן לֵאמֹר רְאִיתִי אֶת־הַרוּחַ כְּיוֹנָה יֹרֵדַת
 מִן־הַשָּׁמַיִם וַתָּנַח עָלָיו:
 לג וְאֲנִי לֹא יְדַעְתִּי אֹתוֹ אֲף הִשְׁלַח אֹתִי לְטַבֵּל בְּמַיִם אָמַר
 אֵלַי אֶת־הַלֹּז אֲשֶׁר תִּרְאֶה הַרוּחַ יֹרֵדַת וַתָּנַח עָלָיו זֶה
 הוּא הַמֵּטְבַּל בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ:
 לד וְאֲנִי רְאִיתִי וְאָעִיד כִּי־זֶה הוּא בֶן־הָאֵלֶּהִים:
 לה וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיַּעֲמַד יוֹחָנָן עוֹד עִם־שְׁנַיִם מִתְּלַמִּידָיו:
 לו וַיָּרָא אֶת־יֵשׁוּעַ מֵתְהַלֵּף וַיֹּאמֶר הִנֵּה שֶׁה הָאֵלֶּהִים:
 לז וַיִּשְׁמְעוּ שְׁנֵי תְּלַמִּידָיו אֶת־אֲשֶׁר דָּבָר וַיִּלְכוּ אַחֲרָי יֵשׁוּעַ:
 לח וַיִּפֶּן יֵשׁוּעַ וַיִּרְאֶם הַלְּכִים אַחֲרָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 מִה־תִּבְקָשׁוּן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבִּי אֲשֶׁר יֹאמֶר מוֹרֵי אֵינִי
 מִקוּם מוֹשֶׁבֶךְ:
 לו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בָּאוּ וּרְאוּ וַיָּבֵאוּ וַיִּרְאוּ אֶת־מְקוֹם מוֹשְׁבּוֹ
 וַיֵּשְׁבוּ אֹתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא וְהָעֵת הָיְתָה כְּשֶׁעָה הַעֲשִׂירִית:
 מ וַאֲחַד מִן־הַשְּׁנַיִם אֲשֶׁר שָׁמְעוּ מֵאֵת יוֹחָנָן וְהִלְכוּ אַחֲרָיו
 הָיָה אַנְדְּרִי אַחִי שָׁמְעוֹן פֶּטְרוֹס:
 מא הוּא מְצָא אֶת־אַחִיו אֶת־שָׁמְעוֹן וַיֹּאמֶר אֵלָיו מְצָאנוּ
 אֶת־הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר בִּלְשׁוֹן יָנֵן כְּרִיסְטוֹס:
 מב וַיְבִיאֵהוּ אֶל־יֵשׁוּעַ וַיִּרְאֵהוּ יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אַתָּה שָׁמְעוֹן
 בְּרִי־יוֹנָה לֵךְ יִקְרָא כִּיפָא וּבִלְשׁוֹן יָנֵן כְּרִיסְטוֹס:
 מג וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיּוֹאֵל לְלֶכֶת לְגַלִּילָה וַיִּמְצָא אֶת־פִּילְפּוֹס
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ לֵךְ אַחֲרָי:

א בְּרֵאשִׁית הָיָה הַדְּבָר וְהַדְּבָר הָיָה אֶת־הָאֵלֶּהִים וְהוּא
 הַדְּבָר הָיָה אֲלֵהִים:
 ב הוּא הָיָה מֵרֵאשִׁית אֶת־הָאֵלֶּהִים:
 ג כֹּל־הַמַּעֲשִׂים נִהְיוּ עַל־יְדוֹ וְאֵין דְּבָר אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה
 מִבְּלַעֲדוֹ:
 ד בּו נִמְצָא חַיִּים וְחַיִּים הֵם אֹר הָאֵדָם:
 ה וְהָאֹר זֹרַח בְּחֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ לֹא יִכְלִינּוּ:
 ו אִישׁ הָיָה בְּאֶרֶץ יוֹחָנָן שָׁמוּ אֲשֶׁר שָׁלְחוּ אֲלֵהִים:
 ז הוּא בָּא לְעֵדוּת לְהַעֲיֵד עַל־הָאֹר לְמַעַן יֵאֱמִינוּ כֻלָּם
 עַל־יְדוֹ:
 ח וְלֹא הוּא הָיָה הָאֹר כִּי אִם־בָּא לְהַעֲיֵד עַל־הָאֹר הַהוּא:
 ט הוּא אֹר אֲמַת אֲשֶׁר בָּא לְעוֹלָם לְהָאִיר לְכָל־אָדָם:
 י הוּא הָיָה כְּעוֹלָם וְהַעוֹלָם נִהְיָה עַל־יְדוֹ וְהַעוֹלָם אֹתוֹ לֹא
 יָדַע:
 יא הוּא בָּא אֶל־עֲמוֹ שָׁלוֹ וְעֲמוֹ שָׁלוֹ לֹא הִחְזִיקוּ־בּוֹ:
 יב וְאֵלֶּה אֲשֶׁר הִחְזִיקוּ־בּוֹ נִתְּנָה כַחַת בְּיָדָם לְהָיוֹת בְּנִים
 לְאֵלֵהִים הֵלֵא הֵם הַמַּאֲמִינִים בְּשָׁמוֹ:
 יג אֲשֶׁר לְדַתָּם לֹא מֵדָם וְלֹא מִתְּאַנּוֹת בְּשׂוֹר וְלֹא מִרוּחַ גִּבּוֹר
 כִּי אִם־מֵאֵלֵהִים:
 יד וְהַדְּבָר לְכַשׁ בְּשׂוֹר וַיִּשְׁכַּן בְּתוֹכָנוּ וְאֶת־כְּבוֹדוֹ רְאִינוּ
 כְּכּוֹבֹד בֶּן יָחִיד לְאָבִיו מִלֵּא חֶסֶד וְאֲמַת:
 טו וַיּוֹחָנָן הַעֲיֵד עָלָיו וַיִּקְרָא לֵאמֹר זֶה הוּא אֲשֶׁר אָמַרְתִּי
 עָלָיו כִּי הוּא בָּא אַחֲרָי וְהִנֵּה הוּא לִפְנֵי כִּי רִאשׁוֹן לִי
 הָיָה:
 טז כִּי מִמְּלֵאוֹ נִשְׁאָנוּ כְּלָנוּ חֶסֶד עַל־חֶסֶד:
 יז כִּי הַתּוֹרָה נְתוּנָה בְּיַד־מֹשֶׁה וְחֶסֶד וְאֲמַת מִמְּקוֹר יֵשׁוּעַ
 הַמָּשִׁיחַ יֵצְאוּ:
 יח אֵת הָאֵלֵהִים לֹא־רָאָה אָדָם מֵעוֹלָם וְהַבֵּן הַיְחִיד בְּחֵיק
 הָאָב הוּא הַגִּיד תְּכּוּנָתוֹ:
 יט וְזֹאת עֵדוּת יוֹחָנָן בְּשִׁלְחַת הַיְהוּדִים כִּהְנִים וּלְוִיִּם
 מִירוּשָׁלַיִם לְשָׂאֵל אֹתוֹ מִי הוּא:
 כ וְהוּא הוֹדִיָה וְלֹא כַחַד כִּי הַגִּיד לֵאמֹר אֲנֹכִי אֵינְנִי
 הַמָּשִׁיחַ:
 כא וַיִּשְׁאָלוּ אֹתוֹ מִי אֲפּוֹא אַתָּה הָאֵתָה אֵלֶיּהוּ וַיֹּאמֶר אֵינְנִי
 אֵלֶיּהוּ הָאֵם הַנְּבִיא אַתָּה וַיַּעַן לֹא:
 כב וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וּמִי אֲפּוֹא אַתָּה כִּי עָלִינוּ לְהַשִּׁיב דְּבָר
 אֶת־שְׁלֹחֵינוּ מִה־תֹּאמַר עַל־נַפְשֶׁךָ:

מד ופילפוס היה מבית צינדה עיר אנדרי ופטרוס :
 מה נימצא פילפוס את-נתנאל ויאמר אליו מצאנו אתו אשר
 כתב עליו משה בתורה והנביאים את-ישוע בן-יוסף
 מנצרת :
 מו ויאמר אליו נתנאל הכי מנצרת יבא טוב ויאמר אליו
 פילפוס בא וראה :
 מז וירא ישוע את-נתנאל בא לקראתו ויאמר עליו אולם
 זה הוא ישראלי אשר אין-בו רמיה :
 מח ויאמר אליו נתנאל מאין ידעת אתי ויען ישוע ויאמר
 אליו טחם קרא לך פילפוס בהיותך תחת התאנה
 ראיתך :
 מט ויען אתו נתנאל רבי אתה הוא בן-האלהים אתה הוא
 מלך ישראל :
 נ ויען ישוע ויאמר אליו יען אשר האמנת בי בעבור
 אמרי לך תחת התאנה ראיתך לכן גדלות מאלה
 תראה :
 נא ויאמר אליו אמן אמן אני אמר לכם פי תראו
 את-השמים פתוחים ומלאכי אלהים עליהם וירידים על
 בן-האדם :

פרק ב

א וביום השלישי היתה חתנה בקנה אשר לגליל ואם
 ישוע היתה שמה :
 ב וגם-ישוע ותלמידיו היו מן-קרואי החתנה :
 ג ואחרי אשר פס הזין אמרה אם ישוע אליו הגה אין
 להם יין :
 ד ויאמר אליה ישוע מה-לי ולך אשה עוד לא-באה עתי :
 ה ותאמר אמו אל-המשרתים את-אשר יאמר לכם תעשו :
 ו ושם נמצאו שש כדאיבן ערכות לטהר את-אשר לא
 טהור בין היהודים כמשפט שמים או-שש בשמים תכיל
 כל-כד :
 ז ויאמר אליהם ישוע מלאו את-הכדים מים וימלאו
 עד-השפה :
 ח ויאמר שאבובא עתה והביאו אל-פקיד המשטה
 ויביאו :
 ט ויטעם פקיד המשטה את-המים אשר נהפכו לזין מבלי
 דעת מאין בא רק המשרתים אשר-שאבו את-המים
 ידעו ויקרא רב בית המשטה אל-החתן :
 י ויאמר אליו כל-איש ישים יין טוב ראשונה ואחרי שתי
 הקראים לרונה ישים יין שפל-ערך לפניהם ואתה צפנת
 את-היין הטוב עד-לאחרונה :
 יא זאת ראשית האותות אשר עשה בשם בן-האלהים
 ושם גלה כבודו ונאמינו בו תלמידיו :

יב ואת-ריבן ירד אל-כפר נחום הוא ואמו ואחיו
 ותלמידיו וישבו שם ימים לא רבים :
 יג ויקרב חג-הפסח ליהודים ויעל ישוע ירושלים :
 יד וימצא אנשים יושבים בהיכל מכרים בקר וצאן ויונים
 ומחלפי כסף :
 טו ויקח חבלים וישרג אתם למלקה בידו ויגרש את-כלם
 אל-מחוץ להיכל גם את-הצאן גם את-הבקר וישלך
 את-כסף המחלפים ארצה ואת-שלחנתיהם הפך :
 טז ואל-מכרי היונים אמר הוציאו את-אלה מזה ולא
 תעשו את-בית אבי לבית מקח וממכר :
 יז אז זכרו תלמידיו את אשר-כתוב קנאת ביתך אכלתני :
 יח ויענו היהודים ויאמרו אליו מה אות הראית לנו פי
 תעשה פזאת :
 יט ויען ישוע ויאמר אליהם הרסו את-ההיכל הזה ואני
 בשלושת ימים אקיימו :
 כ ויאמרו היהודים ארבעים שנה ושש שנים נבנה ההיכל
 הזה ואתה תקיימו בשלושת ימים :
 כא והוא דבר דברו על-היכל גותו :
 כב על-כן אחרי תקומתו מן-המתים זכרו תלמידיו פני-כה
 אמר להם ונאמינו בכתוב ובדבר ישוע אשר דבר :
 כג ויהי בהיותו בירושלים בחג-הפסח ונאמינו רבים
 בשמו כי ראו את-האותות אשר עשה לעיניהם :
 כד וישוע לא האמין להם יען ידע את-יצר כלם :
 כה וביען לא בקש עדות איש באיש פי את-מחשבות אדם
 הוא היה מבין :

פרק ג

א ויהי איש מן-הפרושים ושמו נקדימון קצין היהודים :
 ב הוא בא אל-ישוע לילה ויאמר אליו רבי ידענו כי מאת
 אלהים באת למורה לנו פי אין לאל יד-איש לעשות
 את-האותות אשר אתה עשה בלתי אם-אלהים עמו :
 ג ויען ישוע ויאמר אליו אמן אמן אני אמר לך אם-לא
 ינלד איש ממקור על לא-יוכל לראות את-מלכות
 האלהים :
 ד ויאמר אליו נקדימון איכה יוכל איש להנלד והוא זקן
 הכי יוכל לשוב לרחם אמו ולהנלד שנית :
 ה ויען ישוע אמן אמן אני אמר לך אם-לא ינלד איש
 מן-המים ומן-הרוח לא-יוכל לבא אל-מלכות
 האלהים :
 ו הנולד מן-הבשר בשר הוא והנולד מן-הרוח רוח הוא :
 ז אל-תתמה על-אשר אמרת לך פי נכון לכם להנלד
 ממקור על :

ה' הרוח נשבת אל-אשר תחפץ ואתה שמע את-קולה ולא תדע מאין באה ואן היא הלכת כמו כן פל-הנולד מן-הרוח:

ט ויען נקדימו ויאמר אליו איכה תקרינה פאלה:

י ויען ישוע ויאמר אליו הנה מורה בישראל ואת-אלה לא ידעת:

יא אמן אמן אני אמר לך כי את אשר-ידענו נדבר ואת אשר-ראינו נעיד ואתם לא תשמעו לעדותנו:

יב אם בדברים שפלים לא האמנתם לי איך תאמינו לי כי אגיד ראמות:

יג ואיש לא-עלה למרום בלתי הוא אשר-ירד ממרום הלא הוא בן-האדם אשר בשמים:

יד וכאשר נשא משה במדבר את-הנחש על-הגס כן ינשא בן-האדם:

טו למען אשר לא יאבד פל-המאמין בו כי אם ימצא בו חיי עולם:

טז כייכן אהב אלהים את-העולם עד-אשר נתן בעדו את-בנו את-יחידו וכל-המאמין בו לא-יאבד כי בו ימצא חיי עולם:

יז כי לא-שלח אלהים את-בנו אל-העולם להרשיעו בהשפטו כי אם-למען ישע בו העולם:

יח המאמין בו לא יאשם ואשר לא-יאמין בו אשמתו עליו מני אז כי לא-האמין בשם הבן היחיד לאלהים:

יט וזה הוא המשפט כי האור בא אל-העולם ובני האדם אהבו את-החשך מן-האור כי רעים מעשיהם:

כ כי כל-פעל און שנא הוא את-האור ולא יבא אל-האור לבלי יבחנו מעשיו:

כא אבל פעל אמת יבא אל-האור למען יודעו מעשיו אשר עשה לפני האלהים:

כב אחר הדברים האלה הלך ישוע ותלמידיו אל-ארגן יהודה וישב עמם ונטבל שם:

כג וגם-יוחנן היה מטבל בעת ההיא בענון באכה שלם כי מים רבים נמצאו שם והבאים נטבלו:

כד כי עוד לא-נתן יוחנן אל-בית הפלא:

כה ויהי-ריב בין תלמידי יוחנן ובין אחד היהודים על-דבר השטה:

כו ויבאו אל-יוחנן ויאמרו אליו רבנו האיש אשר היה עמך בעבר הנה אשך העידת לו הנה הוא מטבל וכלם באים אליו:

כז ויען יוחנן ויאמר לא-יוכל איש לקחת דבר אם לא נתן-לו ממרום:

כח אתם עדי אשר הגדת כי לא-אנכי המשיח כי אם-שלוח לפניו:

כט מי אשר-לו הפלה הוא החתן ואהב החתן בעמדו וכשמעו אתו שוש ישיש לקול החתן על-כן מלאה שמחתי:

ל הוא ילך הלוך ורב ואני אלך הלוך וחסור:

לא הבא ממרום כם הוא מפל והבא מארץ מעפר הוא ועל-עפר ידבר הבא משמים כם הוא על-פל:

לב וכאשר ראה ושמע כן יתן עדותו ולעדו אתו אין שמע:

לג והשמע לעדותו יחתם בחותם ידו כי האלהים אמת:

לד כי הוא אשר שלחו אלהים דברי אלהים הוא מדבר כי-לא במשורה נתן את-רוחו:

לה האב אהב את-הבן ואת-כל נתן בידו:

לו מי אשר יאמין בבן יש-לו חיי עולם ומי אשר לא יאמין בבן לא יראה חיים כי אם-חרון אף אלהים עליו וחול:

פרק ד

א וכאשר נודע לאדון כי הפרושים שמעו לאמר ישוע העמיד נטבל תלמידים רבים מיוחנן:

ב אף כי-ישוע לא טבל אתם רק תלמידיו:

ג ויעזב את-יהודה וישב ניסע הגלילה:

ד והנה נכון לו לעבר דרך שמרון:

ה ויבא אל-עיר בארץ שמרון ושמה סיכר ממול חלקת השדה אשר-נתן יעקב לבנו ליוסף:

ו ושם באר יעקב וישוע עיפה נפשו בדרך וישב-לו על-הבאר כשעה הששית:

ז והנה אשה שמרנית באה לשאב-מים ויאמר אליה ישוע תניני לי לשות:

ח כי תלמידיו הלכו העירה לשבר להם אכל:

ט ותאמר אליו האשה השמרנית הלא יהודי אתה ואיך תשאול ממני לשותות ואני אשה שמרנית כי-אין דבר ליהודים עם-השמרנים:

י ויען ישוע ויאמר אליה לו ידעת את-מתת אלהים ומי האמר לך תני לי לשותות אז שאלת את ממנו ונתן לך מים חיים:

יא ותאמר אליו האשה אדני הן אין-לך במה לשאב והבאר עמקה ומאין לך אפוא מים חיים:

יב הגדול אתה מי-יעקב אבינו אשר נתן-לנו הבאר הזאת אשר ממנה שתה הוא ובניו ובעירו:

יג ויען ישוע ויאמר אליה פל-השתה מן-המים האלה יצמא עוד:

יד וכל-אשר ישתה מן-המים אשר אני נתן לו לא יצמא לעולם כי המים אשר אני נתן יהיו בו למקור מים נכעים לחיי עולם:

טו ותאמר אליו האשה תנה-לי אדני את-המים ההם ולא-אצמא עוד ולא אבא הנה לשאב:

טו וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יְשׁוּעַ לְכִי קְרָאִי לְאִישׁךָ וּבֹאִי הֵנָּה׃
 יז וַתַּעַן הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר אֵלָיו אִין-לִי אִישׁ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ
 יְשׁוּעַ בְּן דְּבַרְתָּ כִּי אִין-לָךְ אִישׁ׃
 יח חֲמֹשֶׁה בְּעָלִים הָיוּ לָךְ וְהוּא אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּיּוֹם אֵינְנוּ בְּעַלְךָ
 וּבָזֹאת אָמַת דְּבַרְתָּ׃
 יט וַתֹּאמֶר אֵלָיו הָאִשָּׁה אֲדַנִּי רָאָה אֲנֹכִי כִּי נָבִיא אָתָּה׃
 כ אֲבַתִּינוּ הִשְׁתַּחֲוּוּ בְּהָר הַזֶּה וְאַתֶּם אֲמַרְתֶּם כִּי יְרוּשָׁלַיִם
 הַמְקוּם לְהִשְׁתַּחֲוֹת׃
 כא וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יְשׁוּעַ הֲאֲמִינִי לִי אִשָּׁה כִּי תָבֵא עִת אֲשֶׁר
 לֹא-בָּהָר הַזֶּה וְלֹא בִירוּשָׁלַיִם תִּשְׁתַּחֲוּוּ לְאָב׃
 כב אַתֶּם מִשְׁתַּחֲוִים אֶל-אֲשֶׁר לֹא תִדְעוּן וְאַנְחֵנוּ מִשְׁתַּחֲוִים
 אֶל-אֲשֶׁר נִדְעָה כִּי הִישׁוּעָה בָּהָה מִמְקוֹר הַיְהוּדִים׃
 כג אַךְ תָּבֵא עִת וְגַם-הִיא בָּהָה וְהַמְשַׁתַּחֲוִים הַנֹּאֲמָנִים
 יִשְׁתַּחֲוּוּ לְאָב בְּרוּחַ וּבְקָאֵת כִּי בְּמִשְׁתַּחֲוִים כְּאֵלֶּה חֲפִץ
 הָאָב׃
 כד הַאֱלֹהִים הוּא רוּחַ וְהַמְשַׁתַּחֲוִים לוֹ עֲלֵיהֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת
 בְּרוּחַ וּבְקָאֵת׃
 כה וַתֹּאמֶר אֵלָיו הָאִשָּׁה יְדַעְתִּי כִּי-נָבִיא מְשִׁיחַ עֵהֶנְךָ
 כְּרִיסְטוֹס וְכָאֲשֶׁר יָבֵא יַגִּיד לָנוּ אֶת-כָּל׃
 לו וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יְשׁוּעַ אֲנִי הוּא הַמְדַבֵּר אֵלֶיךָ׃
 לז עוֹד דִּבְרוּ בְּפִיו וַתִּלְמַדְיוּ כִּי אִין וַתִּתְמַהוּ עַל-דִּבְרוֹ
 עַם-אִשָּׁה אַךְ אִישׁ לֹא אָמַר מֵה-תִּבְקַשׁ אוֹ לְמָה תִּדְבֹר
 אֵלֶיהָ׃
 לח וְהָאִשָּׁה עֲזָבָה אֶת-כַּדָּהּ וַתִּלְךָ הַעִירָה וַתֹּאמֶר אֶל-הָעַם׃
 לט כִּי בָאוּ וּרְאוּ אִישׁ אֲשֶׁר הִגִּיד לִי כָּל-אֲשֶׁר עָשִׂיתִי הֲאִין זֶה
 הוּא הַמְשִׁיחַ׃
 לו וַיִּצְאוּ מִן-הָעִיר לְבֹא אֵלָיו׃
 לא וַיְהִי עַד-כֹּה וַעַד כֹּה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תִּלְמִידֵינוּ רַבִּי אָכֵל׃
 לב וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם אֲנִי יֵשׁ-לִי לֶאֱכֹל אֲכַל אֲשֶׁר לֹא יִדְעַתֶּם׃
 לג וַיֹּאמְרוּ הַתִּלְמִידִים אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ הֲאֵם הִבִּיא לוֹ אִישׁ
 מֵאֵכֶל לְאֵכֶלָה׃
 לד וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם יְשׁוּעַ מֵאֵכֶלִי הוּא עֲשׂוֹת רָצוֹן שְׁלַחִי
 וּלְכַלּוֹת אֶת-פָּעֻלוֹ׃
 לה הֵן אַתֶּם אֲמַרְתֶּם עוֹד אֲרַבְּעָה חֲדָשִׁים טָרְסָם יָבֵא הַקָּצִיר
 וְאַנִּי אָמַר לָכֶם שָׂאוּ אֶת-עֵינַיְכֶם וּרְאוּ אֶל-הַשְּׂדוֹת אֲשֶׁר
 הִלְבִּינוּ לְקָצִיר׃
 לו הַקּוֹצֵר יִמְצָא שְׂכָרוֹ וְתַבּוּאָה יֵאָסֵף לְחַיֵּי עוֹלָם וְהַזֹּרֵעַ
 וְהַקּוֹצֵר יִשְׁמַחוּ יַחְדָּו׃
 לז לְמַלְאֵת דִּבְרֵי הַמִּשְׁלָל אֶחָד זָרַע וְאַחַר קָצֵר׃
 לח אֲנֹכִי שְׁלַחְתִּי אֶתְכֶם לְקַצֹּר בְּמִקּוּם לֹא עֲמַלְתֶּם שֶׁם
 אַחֲרַיִם עָמְלוּ וְאַתֶּם בְּאֵתְם עַל-עֲמַלְתֶּם׃
 לט וְרַבִּים מִן-הַשְּׂמֵרָנִים בְּעִיר הַהִיא הֲאֲמִינוּ בּוֹ בְּעֵבֹר דִּבְרֵי
 הָאִשָּׁה אֲשֶׁר הַעִידָהּ לֵאמֹר הוּא הִגִּיד לִי אֶת-כָּל-אֲשֶׁר
 עָשִׂיתִי׃
 מ וַיָּבֹאוּ אֵלָיו הַשְּׂמֵרָנִים וַיִּקְרְאוּ לוֹ לְשַׁבֵּת אֶתְם וַיִּשָּׁב שֶׁם
 יוֹמָיו׃

מא וַעֲוֹד רַבִּים מֵהֵמָּה הֲאֲמִינוּ בּוֹ בְּעֵבֹר דִּבְרֵי פִיהוּ׃
 מב וַיֹּאמְרוּ אֶל-הָאִשָּׁה עֲתָה אֲנַחְנוּ מֵאֲמִינִים בּוֹ לֹא-בְּעֵבֹר
 דִּבְרֵיךָ כִּי גַם-אֲנַחְנוּ שְׂמַעְנוּ וְנִדְעָה כִּי-אָמֵן זֶה הוּא
 הַמְשִׁיחַ מוֹשִׁיעַ הָעוֹלָם׃
 מג וַיְהִי אַחֲרֵי שְׁנַיִם יָמִים וַיִּסַּע לְמַסְעָיו הַגָּלִילָה׃
 מד אַךְ כִּי הִגִּיד יְשׁוּעַ כִּי אִין-כָּבוֹד לְנָבִיא בְּאֶרֶץ מוֹלְדָתוֹ׃
 מה וַיָּבֵא אֶל-הַגָּלִיל וַיַּחְזִיקוּ-בּוֹ הַגָּלִילִים כִּי רָאוּ אֶת
 כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה בִירוּשָׁלַיִם בְּיַמֵּי הֶחָג כִּי גַם-הֵם חָגְגוּ
 שֶׁם אֶת-הַחָג הַהוּא׃
 מו וַיָּבֵא יְשׁוּעַ עוֹד הַפַּעַם אֶל-קִנְיָה בְּגָלִיל אֲשֶׁר הִפָּךְ שֶׁם
 הַמַּיִם לְיַזְן וְאִישׁ הָיָה מַעֲבָדִי הַמְלָךְ וּבָנוּ חֲלָה
 בְּכַפְרֵי-נַחֲוִים׃
 מז וְכָאֲשֶׁר שָׁמַע כִּי-בָא יְשׁוּעַ מִיְהוּדָה לְגָלִיל וַיִּלְךָ אֵלָיו
 וַיִּפְצַר-בּוֹ לְרַדֵּת אִתּוֹ וְלִרְפָא אֶת-בָּנוּ אֲשֶׁר נָטָה לְמוֹת׃
 מח וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ אִם-לֹא תִרְאוּ אֶת-וּמִפְתֵּי לֹא
 תֵאֱמִינוּ׃
 מט וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאִישׁ רַדְהָ-נָּא אֲדַנִּי בְטָרְסָם יְמוֹת בְּנִי׃
 נ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ לָךְ לְדַרְכְּךָ בְּנֵךְ חִי וְהָאִישׁ הֲאֲמִין
 בְּדַבְרֵי אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְשׁוּעַ וַיִּלְךָ׃
 נא וַיְהִי בְלָכְתוֹ וַיִּפְגְּעוּ-בּוֹ עֲבָדָיו וַיַּגִּידוּ לוֹ לֵאמֹר בְּנֵךְ חִי׃
 נב וַיִּדְרֹשׁ מֵהֶם אֶת-הַשְּׁעָה אֲשֶׁר חָלַל לְהִרְפֹּא מִחֲלָיו
 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֶתְמוֹל בְּשַׁעָה הַשְּׁבִיעִית סָרָה מִמֶּנּוּ
 הַקִּדְחָת׃
 נג וַיִּדְעוּ אֲבִיו כִּי הָיָה בְּשַׁעָה הַהִיא אֲשֶׁר הִגִּיד-לוֹ יְשׁוּעַ בְּנֵךְ
 חִי וַיֵּאֱמָן הוּא וְכָל-בֵּיתוֹ׃
 נד זֶה הוּא הָאוֹת הַשְּׁנַיִ אֲשֶׁר עָשָׂה יְשׁוּעַ בְּגָלִיל בְּשׁוּבוֹ
 מִיְהוּדָה׃

פרק ה

א וְאַחֲרֵי-כֵן בָּא מוֹעֵד חַג הַיְהוּדִים וַיַּעַל יְשׁוּעַ יְרוּשָׁלַיִמָה׃
 ב וּבִירוּשָׁלַיִם בְּרַבְּתָהּ מֵיָמַי עַל-יַד שַׁעַר הַצֹּאֵן אֲשֶׁר קָרְאוּ
 לָהּ בְּלִשׁוֹן עֵבְרִית בֵּית-חֲסֵדָא וְלָהּ חֲמֹשֶׁה אֲלַמּוֹת׃
 ג וְשֶׁם שָׁכְבוּ רַבִּים חוֹלִים עוֹרִים פְּסָחִים וַיְבַשִּׂי-כַח וְהֵם
 מִיְחָלִים שֶׁם עַד אֲשֶׁר-יִגְוְעוּ הַמַּיִם׃
 ד כִּי לַעֲד מִן-הַעֲתִים יָרַד מִלְאָךְ אֶל-הַבְּרֵכָה וְהִרְתִּיחַ
 אֶת-הַמַּיִם וְהָיָה הִרְאֵשׁוֹן הִירַד שֶׁם אַחֲרַי אֲשֶׁר רִתְחוּ
 הַמַּיִם וּרְפָא לוֹ מִכָּל-מַחֲלָה אֲשֶׁר דִּבְקָה-בּוֹ׃
 ה וְאִישׁ הָיָה שֶׁם אֲשֶׁר חָלָה אֶת-חֲלָיו שְׂמַנָּה וּשְׁלֹשִׁים
 שָׁנָה׃
 ו וַיִּרְא אִתּוֹ יְשׁוּעַ שֶׁכַּב עַל-מִשְׁכָּבוֹ וַיִּדַּע כִּי שָׁכַב בְּן יָמִים
 רַבִּים וַיֹּאמֶר אֵלָיו חֲפִץ אַתָּה לְהִרְפֹּא׃
 ז וַיַּעַן אִתּוֹ הַחוֹלָה אֲדַנִּי אִין לִי אִישׁ אֲשֶׁר יוֹרִידֵנִי
 אֶל-הַבְּרֵכָה לְעַת רִגְשַׁת הַמַּיִם וְאַנִּי טָרְסָם אֲרַד וַיִּרַד אַחַר
 לְפָנָי׃

ל לא אוכל לעשות דבר מלבי כאשר אשמע בן אשפט
 ומשפטי משפט-צדק כי לא רצוני אני מבקש כי
 אם-רצון האב אשר שליחי:
 לא אם-אני לבדי מעיד עלי לא נאמנה עדותי:
 לב אף יש עד אחר לי ונדעתי כי עדותו אשר-הוא מעיד
 עלי נאמנה:
 לג אתם שלחתם אל-יוחנן והוא העיד עדות אמת:
 לד ואני לא מאדם אקח לי עדות אף הדברים האלה דברתי
 למען אתם תנשעון:
 לה הוא היה לפיד בער ומאיר ובאורו הואלתם להתעלם
 עד-ארגיעה:
 לו ולי עדות גדולה מעדות יוחנן כי המעשים אשר נתן-לי
 אבי לכלותם המעשים האלה אני עשה והם מעידים
 עלי כי שלחני האב:
 לז והאב אשר שלחני הוא העיד עלי ואתם את-קלו
 לא-שמעתם מעולם ואת-תארו לא ראיתם:
 לח ואין דברו שכן בקרבכם כי אתו אשר שלח לא תאמינו
 בו:
 לט אתם דרשים מעל-פתי הקדש כי בהם אתם אמרים
 חיי עולם לכם והם המה המעידים עלי:
 מ ולא אביהם לבא אלי להיות לכם חיים:
 מא כבוד לא-אקח מבני אדם:
 מב ואתכם ידעתי כי אין-אהבת אליהם בקרבכם:
 מג אנכי הנה באתי בשם אבי ולא החזקתם בי ואם-יבא
 אחר בשם עצמו בו תחזיקון:
 מד איך תוכלו להאמין אחרי אשר תרדפו כבוד איש
 מרעהו ואת-הכבוד הבא מאת האלהים האחד לא
 תבקשון:
 מה אל-תחשבו כי אני אביא שטנה עליכם לפני האב יש
 אחד מביא שטנה עליכם משה אשר בטחתם בו:
 מו כי לו האמנתם במשה האמנתם גם-כי כי עלי הוא
 כתב:
 מז אף אם-בכתביו לא תאמינו איך תאמינו בדברי:

פרק ו

א ויהי אחרי-כן ויעבר ישוע אל-עבר ים-הגליל הוא ים
 טיבריה:
 ב והמון עם-רב הלכו אחריו כי ראו את-האותות אשר
 עשה לחולים:
 ג ויעל ישוע אל-ההר וישב-שם עם-תלמידיו:
 ד ומועד הפסח חג היהודים קרב לבוא:
 ה וישא ישוע את-עניו וירא המון עם-רב בא אליו ויאמר
 אל-פילפוס מאין נשבר להם לחם לאכל:
 ו והוא דבר כזאת לנסותו כי הוא ידע את-אשר יעשה:

ח ויאמר אליו ישוע קום שא את-משכבך והתהלך:
 ט ופתאם שב האיש לאיתנו וישא את-משכבו וילך:
 י והיום ההוא היה יום השבת ויאמרו היהודים אל-האיש
 הנרפא הלא שבת היום ואין לך לשאת את-המשכב:
 יא ויען אתם לאמר הרפא אתי הוא אמר אלי שא
 את-משכבך והתהלך:
 יב וישאלהו מי הוא האיש אשר אמר אליך שא
 את-משכבך והתהלך:
 יג והנרפא לא ידע מי הוא כי ישוע הלך-לו בהתאסף
 עם-רב במקום ההוא:
 יד אחרי-כן מצא אתו ישוע בבית המקדש ויאמר אליו
 ראה כי נרפאת אל-תוסף לחטא פן-תאנה אליך רעה
 גדולה מזאת:
 טו וילך האיש ויגד ליהודים כי-ישוע הוא אשר רפאו:
 טז ועל-פני רדפו היהודים את-ישוע ויבקשו המיתו עקב
 אשר עשה זאת בשבת:
 יז ויען אתם ישוע אבי פעל פעלתו עד-עתה וגם-אני פעל
 הנני:
 יח ובעבור זאת בקשו היהודים בחפץ יתר להרגו כי לא
 רק את-יום השבת חלל כי אם גם-אמר על-אלהים כי
 הוא אביו וכי הוא דומה לאלהים:
 יט ויען ישוע ויאמר אליהם אמן אמן אני אמר לכם הבן
 לא-יוכל לעשות דבר מלבד בלתי את אשר-ראה
 מה-פעל האב כי את-אשר הוא עשה עשה גם-הבן
 כמהו:
 כ כי האב אהב את-הבן ומראה אתו את-כל אשר הוא
 עשה וגדלות מאלה יראנו להיות לפלא בעיניכם:
 כא כי כאשר האב מעלה ומחיה את-המתים בן יחיה
 גם-הבן את-אשר חפץ בו:
 כב והאב לא-ישפט איש אף בל-משפטו נתן ביד הבן:
 כג למען יכבדו כלם את-הבן כאשר יכבדו את-האב מי
 אשר לא-יכבד את-הבן איננו מכבד את האב אשר
 שלחו:
 כד אמן אמן אני אמר לכם המקשיב לדברי ומאמין
 בשלחי יש-לו חיי עולם ולא יבא להשפט כי-עבר
 ממנות לחיים:
 כה אמן אמן אני אמר לכם כי-תבא עת וכי גם-באה
 והמתים ישמעו את-קול בן-האלהים והשמעים חיה
 יחיו:
 כו כי כאשר חיי האב ממקור עצמו בן נתן לבן להיות-לו
 חיו ממקור עצמו:
 כז וגם-כח נתן בידו לעשות משפט כי בן-האדם הוא:
 כח על-זאת אל-תתמהו תמה כי הנה יום בא וכל-שכני
 קבר ישמעו את-קולו ויעלו:
 כט העשים טוב ועמדו לחיים והעשים רע יעמדו למשפט:

וַיַּעַן אֹתוֹ פִּילפּוֹס מֵאֵתִים דֵּינָר לְחֶם לֹא־יִשְׁפֹּק לָהֶם
 לְאָכֹל מִמֶּנּוּ אִישׁ אִישׁ פֶּת קֹטֶנָּה:
 וַאֲחַד מִתְּלִמְיָדָיו אֲנִדְרִי אַחִי שְׁמַעוֹן פְּטְרוֹס אָמַר אֵלָיו
 לֵאמֹר:
 יִשְׁנוּ פֹה נַעַר אֶחָד וְלוֹ חֲמִשָּׁה לְחֶם שְׁעָרִים וְדָגִים שְׁנַיִם
 אֵף מָה אֵלֶּה לְעַם־רַב כְּזֶה:
 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ הוֹשִׁיבוּ אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיֵּשְׁבוּ בְּחִמְשַׁת
 אֲלָפִים אִישׁ לְמִסְפָּרָם בְּנֵאוֹת דִּשָּׁא אֲשֶׁר נִמְצָא שָׁם
 לְמַכְבִּיר:
 וַיִּקַּח יֵשׁוּעַ אֶת־כַּפְרוֹת הַלֶּחֶם וַיְבָרֶךְ וַיַּחַלֵּק לְתִלְמִידָיו
 וְהַתְּלִמִּידִים לְכָל־הַיֹּשְׁבִים שָׁמָּה וְגַם מִן־הַדָּגִים נָתַן
 לָהֶם כְּאֹת נִפְשָׁם:
 וַיֹּאחֲזִי אֲשֶׁר שָׁבְעוּ אָמַר אֶל־תְּלִמִּידָיו אֲסֹפוּ
 אֶת־הַפְּתוּתִים הַנוֹתְרִים לְכָלִי יֹאבֵד מֵאוּמָה:
 וַיֹּאסְפוּ וַיִּמְלֹאוּ שְׁנַיִם־עֶשְׂרֵי סָלִים פְּתוּתִים אֲשֶׁר הוֹתִירוּ
 הָאֲכָלִים מִן־חֲמִשָּׁה לְחִמֵי הַשְּׁעָרִים:
 וַיְהִי כִּרְאוֹת הָעַם אֶת־הָאוֹת הַזֶּה אֲשֶׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ
 וַיֹּאמְרוּ אִמְנָה זֶה הוּא הַנְּבִיא הַבָּא לְתַבֵּל אֶרֶצָה:
 וַיֵּדַע יֵשׁוּעַ כִּי־יִבְאוּ וַתִּפְשׁוּ־בּוֹ לַעֲשׂוֹתוֹ לְמִלְךָ עַל־כֵּן
 חָלַץ מֵהֶם עוֹד הַפַּעַם אֶל־הַיָּם לְבַדּוֹ:
 וַיְהִי לַעֲת עָרַב וַיֵּלְכוּ תְּלִמִּידָיו אֶל־הַיָּם וַיַּרְדּוּ בָּאֲנִיָּה
 וַיַּעֲבְרוּ אֶל־עֶבֶר הַיָּם אֶל־כֹּפֶר נַחוּם:
 וַהֲנִיחַ חֲשׂוֹף בָּא וַיֵּשׁוּעַ עוֹד לֹא־בָּא אֲלֵיהֶם:
 וַיְהִי סַעַר גְּדוֹל עֶבֶר וְהַיָּם הִלָּף וְסַעַר:
 וַיַּחֲתְרוּ כְּמִרְחַק עֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אֲלֵי־שָׁלִשִׁים מַעֲנוֹת וַיִּירָאוּ
 אֶת־יֵשׁוּעַ הוֹלָף עַל־פְּנֵי הַיָּם הִלָּף וַקָּרַב אֶל־הָאֲנִיָּה
 וַיִּירָאוּ:
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲנִי הוּא אֶל־תִּירָאוּ:
 וַיֹּוֹאֲלוּ לְקַחַת אֹתוֹ אֶל־הָאֲנִיָּה וַהֲנִיחַ פֶּתָאִם הַגִּיעָה
 הָאֲנִיָּה אֶל־הַיִּבְשָׁה אֶל־מַחֲזוֹ חַפְצָם:
 וַיְהִי מִמְּחֶרֶת וַיִּירָא הַמּוֹן הָעַם הָעַמִּיד מֵעֶבֶר לַיָּם כִּי
 מִבְּלַעֲדֵי הָאֲנִיָּה לֹא הִיְתָה שָׁם אֲנִיָּה אַחֲרָת כִּי אִם־אַחַת
 אֲשֶׁר יָרְדוּ־בָּהּ תְּלִמִּידָיו וְכִי לֹא־יָרַד יֵשׁוּעַ בָּהּ
 עַם־תְּלִמִּידָיו כִּי אִם־תְּלִמִּידָיו עָבְרוּ לְבָדָם:
 כִּי רַק אֲנִיּוֹת אַחֲרוֹת הַגִּיעוּ מִטִּיבֵרְיָה מִקְּרוֹב לְמָקוֹם אֲשֶׁר
 אָכְלוּ־שָׁם אֶת־הַלֶּחֶם כַּאֲשֶׁר בִּרְךָ הָאֲדוֹן:
 וַיַּעַל־כֵּן בְּרְאוֹת הַמּוֹן הָעַם כִּי יֵשׁוּעַ אֵינְנוּ שָׁם וְאֵף־לֹא
 תְּלִמִּידָיו וַיַּרְדּוּ גַם־הֵמָּה בָּאֲנִיּוֹת הָאֵלֶּה וַיִּבְאוּ
 כְּפִרְיֵי־נַחוּם לְבִקֵּשׁ אֶת־יֵשׁוּעַ:
 וַיִּמְצְאוּהוּ מֵעֶבֶר לַיָּם וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבְּנוּ מִתִּי בָּאת הִנֵּה:
 וַיַּעַן אֹתָם יֵשׁוּעַ לֵאמֹר אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם הֵן לֹא
 בִקֵּשְׁתֶּם אֹתִי יַעַן אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶת־אֹתוֹתַי כִּי אִם־יַעַן
 מִכַּפְרוֹת הַלֶּחֶם אֲכַלְתֶּם וּשְׁבַעְתֶּם:

כ"ו אֶל־תַּעֲמְלוּ בְּעַד אֲכָל אֲבָד כִּי אִם־בְּעַד לְחֶם עֲמַד לְחַיִּי
 עוֹלָם אֲשֶׁר בֶּן־הָאָדָם יִתֵּן לָכֶם כִּי־עָלִיו חֲתָם הַאֲלֹהִים
 הָאֵב אֶת־חַתְמוֹ:
 כ"ז וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־נַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַפְעַל פְּעֻלוֹת אֱלֹהִים:
 כ"ח וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם זֹאת פְּעֻלַת אֱלֹהִים כִּי־תֵאֱמַנּוּ
 בְּאִישׁ אֲשֶׁר שָׁלַחוּ אֲלֵיכֶם:
 ל וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וּמַה־הָאוֹת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כִּי נִרְאָה וְנִאֲמִין
 בְּךָ מַה־תַּפְעֵל:
 ל"א אֲבוֹתֵינוּ אָכְלוּ אֶת־הַמֶּן בַּמִּדְבָּר כַּכְּתוּב לְחֶם שָׁמַיִם
 נָתַן־לָמוּ לְאָכֹל:
 ל"ב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם מִשֶּׁה לֹא
 נָתַן לָכֶם לְחֶם שָׁמַיִם כִּי אִם־אֲבִי נָתַן לָכֶם לְחֶם אֱמֶת
 מִן־הַשָּׁמַיִם:
 ל"ג כִּי־לְחֶם אֱלֹהִים הוּא הַיֵּרֵד מִן־הַשָּׁמַיִם וְהַנּוֹתֵן חַיִּים
 לְעוֹלָם:
 ל"ד וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲדַגִּינוּ תְּנַהֲלֵנוּ אֶת־הַלֶּחֶם הַזֶּה תְּמִיד:
 ל"ה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֲנֹכִי הוּא לְחֶם הַחַיִּים כָּל־הַבָּא
 אֵלַי לֹא יָרָע וְכָל־הַמֵּאֲמִין בִּי לֹא יִצְמָא עוֹד לְעוֹלָם:
 ל"ו וַאֲמַר אֲלֵיכֶם אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֹתִי וְלֹא הֵאֲמַנְתֶּם בִּי:
 ל"ז כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר אֹתוֹ יִתֵּן־לִי הָאֵב יָבֵא אֵלַי וְהָבֵא אֵלַי לֹא
 אֲגַרְשֶׁנוּ מִפְּנֵי:
 ל"ח כִּי יִרְדְּתִי מִן־הַשָּׁמַיִם לֹא לַעֲשׂוֹת רְצוֹנִי כִּי אִם־רְצוֹן
 הָאֵב אֲשֶׁר שָׁלַחִי:
 ל"ט וְזֶה רְצוֹן הָאֵב אֲשֶׁר שָׁלַחִי כִּי אֶת־אֲשֶׁר נָתַן לִי לֹא־יֹאבֵד
 לִי אֵף אֶחָד כִּי אֶקִּימְנוּ בַּיּוֹם הָאֲחֵרוֹן:
 מ כִּי זֶה רְצוֹן אָבִי מִי אֲשֶׁר רָאָה אֶת־הַבֵּן וַיֵּאֱמַן בּוֹ
 יְהִי־לוֹ חַיִּי עוֹלָם וְאֲנִי אֶקִּימְנוּ בַּיּוֹם הָאֲחֵרוֹן:
 מ"א וַיִּלְנוּ עָלָיו הַיְּהוּדִים עַל כִּי־אָמַר אֲנֹכִי הוּא לְחֶם הַיֵּרֵד
 מִן־הַשָּׁמַיִם:
 מ"ב וַיֹּאמְרוּ הֲלֹא זֶה הוּא בֶּן־יוֹסֵף אֲשֶׁר יָדַעְנוּ
 אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְאֵיךְ יֹאמֶר הוּא מִן־הַשָּׁמַיִם יִרְדְּתִי:
 מ"ג וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַל־נָא תְּהִי תְלוּנָה בֵּינֵיכֶם:
 מ"ד לֹא־יֻכַּל אִישׁ לְבַא אֵלַי בְּלִתי אִם־יִמְשָׁכֵהוּ הָאֵב אֲשֶׁר
 שָׁלַחְנִי וְאֲנִי אֶקִּימְנוּ בַּיּוֹם הָאֲחֵרוֹן:
 מ"ה הֲלֹא כְּתוּב בְּנִבְיָאִים וְכָל־בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי יִהְיֶה כָּל־הַשְּׁמַע
 מִן־הָאֵב וְלִמַּד מִמֶּנּוּ יָבֵא אֵלַי:
 מ"ו וְלֹא כִי־רָאָה אָדָם אֶת־הָאֵב כִּי רַק זֶה אֲשֶׁר מֵאֵת יִהְיֶה
 הוּא רָאָה אֶת־הָאֵב:
 מ"ז אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם כָּל־הַמֵּאֲמִין בִּי יֵשְׁלוּ חַיִּי
 עוֹלָם:
 מ"ח אֲנִי הוּא לְחֶם הַחַיִּים:
 מ"ט אֲבוֹתֵיכֶם אָכְלוּ אֶת־הַמֶּן בַּמִּדְבָּר וַיָּמָתוּ:
 נ וְזֶה הוּא הַיֵּרֵד מִן־הַשָּׁמַיִם לְבַעֲבוֹר יֹאכְלֵ־אָדָם
 מִמֶּנּוּ וְלֹא יָמוּת:

פרק ז

א אַחֲרֵי־כֵן נִסַּע יִשׁוּעַ הֵנָּה וְהֵנָּה בְּגִלְלִיל כִּי לֹא אָבָה לָנוּסַע
ב בִּיהוּדָה אַחֲרֵי־אֲשֶׁר בִּקְשׂוּ הַיְהוּדִים לְהַרְגוֹ:
ג וַיִּקְרַב חַג הַיְהוּדִים חַג הַסֻּכּוֹת:
ד וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַחֲיוּ עֲלֵה מִזֶּה וְלֵךְ־לָךְ אֶל־אֶרֶץ יְהוּדָה
ה לְמַעַן יִרְאוּ תַלְמִידֶיךָ גַּם־שָׁם אֶת־הַעֲלִילָת אֲשֶׁר־אַתָּה
ו עֹשֶׂה:
ז כִּי אֵין־אִישׁ עֹשֶׂה דָבָר בְּסֵתֶר וּמִבְּקֶשׁ הוּא לְהוֹדַע נִגְד
ח הַשָּׁמַיִם וְאִם כֵּן אַתָּה עֹשֶׂה קוֹם הַיּוֹדַע בְּאֶרֶץ:
ט כִּי־אַחֲיוּ גַם־הֵם לֹא הֶאֱמִינוּ בוֹ:
י וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ עוֹד לֹא־בָאָה עִתִּי עַד־הֵנָּה וְעַתָּכֶם
יא הִיא אֲתֶכֶם תִּמְיֵד:
יב הָעוֹלָם לֹא־תוֹכֵל לְשַׁנֵּא אֶתְכֶם וְאֵתִי תִשְׁנֵא עַקֵּב עַדוּתִי
יג כֹּה כִּי רָעִים מַעֲשִׂיָה:
יד עָלוּ אַתֶּם לְעַת הַחֹג וְאֲנִי לֹא אֵעֲלֶה לְעַת הַחֹג עִתָּה כִּי
טו לֹא מְלָאָה עִתִּי עַד־כֹּה:
טז בְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר וַיִּתְמַהֲמַה בְּגִלְלִיל:
יז וְאַחֲרָי אֲשֶׁר עָלוּ אַחֲיוּ לְעַת הַחֹג עֲלֶה גַם־הוּא לֹא בְּגִלּוֹי
יח כִּי אִם־כִּמְסַתְתֵּר:
יט וַיִּבְקְשׂוּ אֹתוֹ הַיְהוּדִים בְּחֹג וַיֹּאמְרוּ אֵיךָ אֵיפֹא הוּא:
כ וַיְהִי הָעַם נִדּוֹן הַרְבֵּה אֲלֵה אֲמָרִים כִּי־טוֹב הוּא וְאֵלֶּה
כא אֲמָרִים לֹא כִי־מִתְעַה הוּא אֶת־הָעַם:
כב אָפֶס אֵין־אִישׁ מְדַבֵּר עֲלָיו בְּגִלּוֹי מִפְּנֵי יִרְאַת הַיְהוּדִים:
כג וַיְהִי בַתּוֹךְ יָמֵי הַחֹג וַיַּעַל יִשׁוּעַ וַיִּלְמַד בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:
כד וַיְהִי־וְהַיְהוּדִים תִּמְהוּוּ לֵאמֹר מֵאַיִן יָדַע זֶה סֵפֶר וְהוּא לֹא
כה לְמַד:
כו וַיַּעַן אַתֶּם יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לֹא תוֹרַתִי שְׁלִי אֲנִי מוֹרָה כִּי
כז אִם־תּוֹרַת שְׁלַחִי:
כח מִי הָאִישׁ הַחֹפֵץ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ הוּא יָדַע תּוֹרַתִי אִם־מֵאֵת
כט אֱלֹהִים הִיא אוֹ מִלְּבִי אֲנִי מוֹרָה:
ל הַמוֹרָה מִלְּבוֹ אֶת־כְּבוֹדוֹ הוּא מִבְּקֶשׁ וְהַמְּבַקֵּשׁ כְּבוֹד
לא שְׁלַחוֹ נֶאֱמָן הוּא וְלֹא עוֹלָתָהּ בוֹ:
לב הֲלֹא מֹשֶׁה נָתַן לָכֶם אֶת־הַתּוֹרָה וְאֵין־אִישׁ מִכֶּם שֹׁמֵר
לג אֶת־הַתּוֹרָה מִדּוּעַ תִּבְקְשׂוּ לְהַרְגֵנִי:
לד וַיַּעַן הָעַם וַיֹּאמֶר רֹחַ רָעָה בָּךְ מִי אֵיפֹא מִבְּקֶשׁ לְהַרְגֵךְ:
לה וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פְּעֻלָּה אַחַת פְּעַלְתִּי וְכָלְכֶם
לו תִּתְמַהּוּ:
לז הֵן מֹשֶׁה נָתַן לָכֶם אֶת־הַמּוֹלֵת אֵף כִּי־לֹא מִמִּשָּׁה הִיא כִּי
לח אִם מִן־הָאֲבוֹת וְעַל־כֵּן בְּשִׁבְתַּת תְּמוּלוֹ בֶּן־זֶכֶר:
לט וְעַתָּה אִם־בְּשִׁבְתַּת הַמוֹל יְמוּל בֶּן־זֶכֶר לְבַעֲבוֹר לֹא תוֹפֵר
מ טוֹרַת מֹשֶׁה לְמַה־זֶּה תִּתְעַבְּרוּ־בִי עַל כִּי־רַפְּאֵתִי אִישׁ
נ כָּלוּ בְּשִׁבְתַּת:
נד אֶל־תִּשְׁפֹּטוּ לְעֵינָיִם כִּי אִם־מִשְׁפָּט־צָדֵק שִׁפְטוּ:

א אֲנֹכִי לָחֵם חַיִּים הִירַד מִן־הַשָּׁמַיִם אֲדָם כִּי־יֵאָכֵל מִלֶּחֶם
ב הַזֶּה וְחַי לְעוֹלָם וְהַלֶּחֶם אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן בְּשָׂרִי הוּא אֲשֶׁר
ג אֶתְנַנּוּ בְּעַד חַיֵּי הָעוֹלָם:
ד וַיִּרְגְּנוּ הַיְהוּדִים בִּינֵיהֶם לֵאמֹר אֵיכָה יוֹכֵל זֶה לְתַת־לָנוּ
ה אֶת־בְּשָׂרוֹ לֶאֱכֹל:
ו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אִם־לֹא
ז תֵּאָכְלוּ מִבְּשָׂר בֶּן־הָאָדָם וּמִדָּמּוֹ לֹא תִשָּׂתוּ לֹא יִהְיוּ לָכֶם
ח חַיִּים בְּעֲצָמוֹתֵיכֶם:
ט הָאֲכֹל מִבְּשָׂרִי וְהִשְׁתָּה מִדָּמַי יִשְׁלוּ חַיֵּי עוֹלָם וְאֲנִי
י אֶקִּימְנוּ בַיּוֹם הַהֵוא:
יא כִּי בְּשָׂרִי הוּא אֲכֹל אֶמֶת וְדָמִי שְׁקוּי אֶמֶת:
יב הָאֲכֹל אֶת־בְּשָׂרִי וְהִשְׁתָּה אֶת־דָּמִי הוּא יִשְׁכַּן־בִּי וְאֲנִי
יג בוֹ:
יד כִּי כִמוֹ הָאֵב הַחַי שְׁלַחֲנִי וְאֲנֹכִי חַי בְּגִלְלוֹ כֵּן הָאֲכֹל אֹתִי
טו גַּם־הוּא יִחְיֶה בְּגִלְלִי:
טז זֶה הוּא הַלֶּחֶם הִירַד מִן־הַשָּׁמַיִם לֹא כִמוֹן אֲשֶׁר אֲכָלוּ
יז אֲבוֹתֵיכֶם וּמָתוּ הָאֲכֹל מִן־הַלֶּחֶם הַזֶּה יִחְיֶה לְעוֹלָם:
יח בְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר בְּלְמַדוֹ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּכַפְר־נַחֲוֹם:
יט וְרַבִּים מִתַּלְמִידָיו שָׁמְעוּ וַיֹּאמְרוּ קֶשֶׁה הַדְּבָר הַזֶּה מִי
כ יוֹכֵל לְשָׁמְעוֹ:
כא וַיִּשׁוּעַ יָדַע בְּנַפְשׁוֹ כִּי תַלְמִידָיו מְלִינִים עַל־זֶה וַיֹּאמֶר
כב אֲלֵיהֶם הַזֶּה הִיָּה לָכֶם לְמוֹקֵשׁ:
כג וּמַה־יִּהְיֶה כִי־תִרְאוּ אֶת־בֶּן־הָאָדָם עֲלֶה אֶל־אֲשֶׁר
כד הִיָּה־שָׁם לְפָנָיִם:
כה הַרוּחַ הוּא תִמְחִיָּה וְהַבְּשָׂר לֹא־יִצְלַח לְכָל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
כו דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם רוּחַ הַסֵּם וְחַיִּים:
כז אֶף־יֵשׁ אֲנָשִׁים בְּכֶם אֲשֶׁר אֵין אֲמֵן בָּם כִּי יִשׁוּעַ יָדַע
כח מֵרֵאשׁ מִי אֵלֶּה אֲשֶׁר לֹא יֶאֱמִינוּ וּמִי הוּא אֲשֶׁר יִסְגִּירָהוּ:
כט וַיֹּאמֶר בְּעֵבוֹר זֶה הִגִּדְתִּי לָכֶם כִּי לֹא־יוֹכֵל אִישׁ לְבֹא אֵלַי
ל אִלְתִּי אִם־נִתּוֹן־לוֹ מֵאֵת הָאֵב:
לא וּבַעֲבוֹר הַדְּבָר הַזֶּה שָׁבוּ אַחֲוֹר רַבִּים מִתַּלְמִידָיו וְלֹא
לב הִלְכוּ עוֹד עִמּוֹ:
לג וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֶל־שֹׁנֵי הַעֲשָׂר הַיּוֹשֵׁב אֶת־לְבַבְכֶם לְשׁוֹב
לד מֵאַחֲרַי גַּם־אַתֶּם:
לה וַיַּעַן אֹתוֹ שְׁמַעוֹן פֶּטְרוֹס אֲדֹנָי אֶל־מִי גִלְּף וְדַבְּרִי חַיֵּי
לו עוֹלָם עִמָּךְ:
לז וַאֲנַחְנוּ הֶאֱמַנּוּ וְגַם־יָדַעְנוּ כִּי אַתָּה הוּא הַמְּשִׁיחַ בֶּן־אֵל
לח חַי:
לט וַיַּעַן אַתֶּם יִשׁוּעַ הֲלֹא שָׁנִים עָשָׂר בְּחַרְתִּי בְכֶם וְאַחַד
מִכֶּם שִׁטָּן הוּא:
מ וְזֹאת דִּבֶּר עַל־יְהוּדָה בֶּן־שַׁמְעוֹן אִישׁ־קַרְיֹת כִּי זֶה נֹכַח
מא הִיָּה לְהַסְגִּירוֹ וְהוּא אַחַד מִשְׁנֵי הַעֲשָׂר:

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם נִקְדִּימוֹן הוּא אֲשֶׁר-בָּא אֵלָיו לִפְנֵים וְהוּא
 אֶחָד מִן-הַפְּרוֹשִׁים:
 הָכִי תִשְׁפֹּט תּוֹרַתְנוּ אֶת-הָאָדָם בְּטָרְם יִשְׁמַע מֵה-בְּפִיו
 וּבְטָרְם יִדַע מֵה-עֲשֵׂה:
 וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲמִן-הַגְּלִיל גַּם-אַתָּה דָרַשׁ וַחֲקֹר כִּי
 לֹא-קָם נְבִיא מִן-הַגְּלִיל:

פרק ח

א וַיֵּלְכוּ אִישׁ אִישׁ לְבֵיתוֹ וַיִּשְׁוַע הֵלֶךְ אֶל-הַר הַזֵּיתִים:
 ב וַיְהִי בְבֹקֶר וַיָּבֵא עוֹד אֶל-הַהֵיכָל וְכָל-הָעָם בָּאוּ אֵלָיו
 וַיֵּשֶׁב וַיְלַמְדֵם:
 ג וְהַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוֹשִׁים הִבִּיאוּ לִפְנָיו אִשָּׁה אֲשֶׁר נִתְפָּשָׂה
 בְּנֹאֲפוּפִיָּה וַיַּעֲמְדוּהָ בַתְּוֹךְ:
 ד וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבֵּנוּ הֲאִשָּׁה הַזֹּאת נִתְפָּשָׂה בְּנֹאֲפוּפִיָּה
 כְּגִנֵּב בַּמַּחְתָּרָת:
 ה וּבַתּוֹרָה צִוְּה-לָנוּ מִשָּׁה לְסָקֵל בְּאֲבָנִים אִשָּׁה כְּזֹאת
 וּמֵה-תֹאמַר אַתָּה:
 ו וְכִזְזֹאת אָמְרוּ לְנִסּוֹתָו לְמִצָּא עֲלָיו דָּבָר לְשִׁטְנוֹ וַיִּשְׁתּוֹחַח
 יִשׁוּעַ וַיִּתֵּן בְּאֲצָבָעוֹ עַל-הָאָרֶץ:
 ז וְכַאֲשֶׁר הוֹסִיפוּ לְשָׂאֵל אֹתוֹ וַיִּקָּם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי-בְכֶם
 יָקִי מַעְזֵן יְדֵה-כֶּה אָכֵן רֹאשׁוֹנָה:
 ח וַיִּשְׁתּוֹחַח שָׁנִית וַיִּתּוֹ עוֹד עַל-הָאָרֶץ:
 ט וְהֵם כְּשִׁמְעֵם אֶת-זֹאת וַיֵּף לָבָם אֹתָם וַצָּאוּ אִישׁ אִישׁ
 מִדָּקָן וְעַד-צִעִיר וַיִּנְתֵּר יִשׁוּעַ לְבַדּוֹ וְהָאִשָּׁה עֹמַדַת בַּתְּוֹךְ:
 י וַיִּקָּם יִשׁוּעַ וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ בַּלְּתִי הָאִשָּׁה לְבַדָּה וַיֹּאמֶר
 אִשָּׁה אֵיךָ הֵם שִׁטְנִיךָ הָכִי לֹא הִרְשִׁיעַךָ אִישׁ:
 יא וַתֹּאמֶר אֵין גַּם-אֶחָד אֲדֹנָי וַיֹּאמֶר אֲלֵיהָ יִשׁוּעַ גַּם-אֲנִי
 לֹא אֲרִשִׁיעַךָ לְכִי לְבֵיתְךָ וְאֶל-תַּחֲטָאִי עוֹד:
 יב וַיּוֹסֶף יִשׁוּעַ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר אֲנִכִי אֹר הַעוֹלָם
 הַהֵלֶךְ אַחֲרַי לֹא יֵלֶךְ בַּחֲשֵׁךְ כִּי-לֹא אֹר הַחַיִּים:
 יג וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַפְּרוֹשִׁים אַתָּה מַעֲרִיד עֲדוּת לְנַפְשֶׁךָ עֲדוּתְךָ
 לֹא נֹאמְנָה:
 יד וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַף אִם-אֲנִי מַעֲרִיד לְנַפְשִׁי
 עֲדוּתִי נֹאמְנָה כִּי-יִדְעַתִּי מֵאֵין בָּאתִי וּלְאֵן אֲנִי הֵלֶךְ
 וְאַתֶּם אֵינְכֶם יֹדְעִים מֵאֵין בָּאתִי וּלְאֵן אֲנִי הֵלֶךְ:
 טו אַתֶּם דְּנִים לְעֵינַי כִּשְׁר וְאֲנִי אֵינְנִי דָן אַף לֹא-לְאָחָד:
 טז וְאַף לֹו-דָן הֵייתִי דֵינִי דֵין אֲמַת כִּי אֵינְנִי לְבַדִּי כִּי
 אִם-אֲנִי וְהָאֵב אֲשֶׁר שָׁלַחְנִי:
 יז וְגַם בַּתּוֹרַתְכֶם כְּתוּב כִּי עַל-פִּי שָׁנִים עֲדִים יָקוּם דָּבָר:
 יח אֲנִי הוּא הַמַּעֲרִיד עֲדוּת לְנַפְשִׁי וְאָבִי אֲשֶׁר שָׁלַחְנִי
 גַּם-הוּא לִי לְעַד:
 יט וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אָבִיךָ אִיו וַיַּעַן יִשׁוּעַ לֹא יִדְעַתֶּם גַּם-אֲתִי
 וְגַם-לֹא אֶת-אָבִי לֹו יִדְעַתֶּם אֲתִי אִזּו יִדְעַתֶּם גַּם אֶת-אָבִי:

כה וַיֹּאמְרוּ אַחֲדִים מִיִּשְׁבֵי יְרוּשָׁלַיִם הֲלֹא זֶה הוּא אֲשֶׁר הֵם
 מְבַקְשִׁים לְהַמִּיתוֹ:
 כו וְהִנֵּה הוּא מְדַבֵּר כְּרַבִּים וְהֵם אֵינָם אֹמְרִים לוֹ דָּבָר הַאֲף
 אֲמַנְם הִפִּירוּ שְׁרִינּוּ כִּי-בְּאַמַּת הוּא הַמְּשִׁיחַ:
 כז אַף אֶת-הָאִישׁ הַזֶּה יִדְעֵנוּ מֵאֵין הוּא אָבֵל הַמְּשִׁיחַ כְּבֹאוֹ
 לֹא-יִדַע אָדָם מֵאֵין בָּא:
 כח אִזּו יִלְמַד יִשׁוּעַ בַּמִּקְדָּשׁ וַיִּקְרָא לֵאמֹר אָכֵן יִדְעַתֶּם אֲתִי
 גַם-יִדְעַתֶּם מֵאֵין אֲנִכִי אַף מַלְבִּי לֹא-בָאתִי כִּי יֵשׁ נֹאמֵן
 אֲשֶׁר שָׁלַחְנִי וְאַתֶּם לֹא יִדְעַתֶּם אֹתוֹ:
 כט וְאֲנִי יִדְעַתִּי אֹתוֹ כִּי מֵאתוֹ אֲנִכִי וְהוּא שָׁלַחְנִי:
 ל וַיִּבְקְשׁוּ לְתַפְשׂוֹ וְאִישׁ לֹא-שָׁלַח בּוֹ יָד כִּי עוֹד לֹא-כָבָה
 עֲתוֹ:
 לא וְרַבִּים מִן-הָעָם הֶאֱמִינוּ-בּוֹ וַיֹּאמְרוּ הָכִי הַמְּשִׁיחַ כְּבֹאוֹ
 יַעֲשֶׂה אֹתוֹת רַבִּים מֵאֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה:
 לב וַיִּשְׁמַעוּ הַפְּרוֹשִׁים כִּי הָעָם מֵתְלַחֲשִׁים כְּזֹאת עַל-אֲדוּתָיו
 וַיִּשְׁלַחוּ רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוֹשִׁים מִשְׁרָתִים לְתַפְשׂוֹ:
 לג וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ עוֹד מַעֲט מְזַעַר אֶהְיֶה עִמָּכֶם וְאֵלֶיךָ
 לִי אֶל-שְׁלַחִי:
 לד תִּבְקְשִׁנִי וְלֹא תִמְצָאֵנִי וּבְאֲשֶׁר אֶהְיֶה אֲנִי לֹא תוּכְלוּ אֹתָם
 לְבֹא שְׁמָה:
 לה וַיֹּאמְרוּ הַיְהוּדִים אִישׁ אֶל-אָחִיו אָנָּה יֵלֶךְ זֶה כִּי לֹא
 נִמְצָא אֹתוֹ הֵילֶךְ אֶל-הַנְּפוּצִים בְּאֶרֶץ יַנָּן וּלְלַמַּד
 אֶת-הַיְּהוּדִים:
 לו מֵה-הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָמַר תִּבְקְשִׁנִי וְלֹא תִמְצָאֵנִי וּבְאֲשֶׁר
 אֶהְיֶה אֲנִי לֹא תוּכְלוּ אֹתָם לְבֹא שְׁמָה:
 לו וַיְהִי בַיּוֹם הַהַזְּרוֹן הַגָּדוֹל בְּחַג וַיַּעֲמַד יִשׁוּעַ וַיִּקְרָא הוּי
 כָּל-צִמָּא לְכוּ אֵלַי וּשְׁתּוּ:
 לח הַמַּאֲמִין בִּי כַּדָּבָר הַכְּתוּב מִקְרָבוֹ וַיְלוּ נַחְלֵי מַיִם חַיִּים:
 לט כְּזֹאת דָּבָר עַל-הַרוּחַ אֲשֶׁר תִּנּוּחַ עַל-הַמַּאֲמִינִים בּוֹ כִּי
 עוֹד לֹא-נִשְׁפָּף רוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּטָרְם לְקַח יִשׁוּעַ אַחַר כְּבוֹד:
 מ וַיֵּשׁ מִן-הָעָם כְּשִׁמְעֵם אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אָמְרוּ אָכֵן זֶה
 הוּא הַנְּבִיא:
 מא וַיֵּשׁ אֲשֶׁר אָמְרוּ זֶה הוּא הַמְּשִׁיחַ וְאַחֲרֵים אָמְרוּ
 הֲמִן-הַגְּלִיל יָבֵא הַמְּשִׁיחַ:
 מב הֲלֹא הַכְּתוּב אָמַר כִּי מִזְרַע דָּוִד מִבֵּית-לְחָם הָעִיר חֲנָה
 דָּוִד מִשָּׁם יֵצֵא הַמְּשִׁיחַ:
 מג וַיַּחֲלַק הָעָם בְּהִצְתָּם עֲלָיו:
 מד וַיֵּשׁ מֵהֶם אֲשֶׁר רָצוּ לְתַפְשׂוֹ וְאִישׁ לֹא-שָׁלַח בּוֹ יָדוֹ:
 מה וַיִּשְׁוּבוּ הַמְּשָׁרְתִים אֶל-רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוֹשִׁים וְהֵם
 אָמְרוּ אֲלֵיהֶם מַדּוּעַ לֹא-הִבַּאתֶם אֹתוֹ:
 מו וַיַּעֲנוּ הַמְּשָׁרְתִים לֵאמֹר מַעוֹלָם לֹא-דָבָר אָדָם כְּמֵהוּ:
 מז וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם הַפְּרוֹשִׁים הָכִי נִדְחַתֶּם גַּם-אַתֶּם:
 מח הָכִי הֶאֱמִין בּוֹ אַחַד הַשָּׂרִים אוֹ אַחַד הַפְּרוֹשִׁים:
 מט לְבַד הֶהְמוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר אֵינָם יֹדְעִים אֶת-הַתּוֹרָה אֲרוּרִים
 הַמָּה:

^{מב} וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְשׁוּעַ אִם אֱלֹהִים אַבְיָכֶם תִּתְּהוּבוּנִי כִּי מֵאֵת אֱלֹהִים יִצְאָתִי וּמֵאֵתוֹ כִּבְּאֵתִי וְלֹא-מִלְּבִי כִּי-הוּא שְׁלַחְנִי:

^{מג} מִדְּוַע לֹא תִבְיִנוּ נִיב שְׁפָתַי אֵין זֶה כִּי אִם לֹא-תוֹכְלוּן לְהִשְׁכִּיל אֶל-תּוֹרָתִי:

^{מד} אַתֶּם מֵאֵת אַבְיָכֶם הַשִּׁטָּן הַנֶּכֶם וְתִתְמַכְרוּ לְעִשׂוֹת כְּתֹאנֹת אַבְיָכֶם הוּא הָיָה רִצְחַן נְפִשׁוֹת מֵרֹאשׁ וּבְמוֹ-אָמַת לֹא עָמַד כִּי אָמַת אֵין-כּוֹ פֶּאֶשֶׁר יִדְבֵר כְּזָב מִלְּבֹו הוּא דָבָר כִּי-מִשְׁקֵר הוּא וְאַבִּי כָל-מִשְׁקֵר:

^{מה} וְנֹאנִי פֶּאֶשֶׁר אָמַת אֲנִי דָבָר לֹא תִאֲמִינוּ לִי:

^{מו} מִי-מִכֶּם יִכְזִיבֵנִי עַל-שִׁמְצֵן דְּבָר וְאִם דָּבָר אָמַת אֲנִי מִדְּוַע לֹא-תִאֲמִינוּ לִי:

^{מז} מִי אֲשֶׁר מֵאֵת אֱלֹהִים הוּא יִשְׁמַע דְּבָרֵי אֱלֹהִים וְאַתֶּם לֹא תִשְׁמַעוּנִי כִּי לֹא מֵאֵת אֱלֹהִים אַתֶּם:

^{מח} וַיַּעֲנוּ הַיְהוּדִים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲלֹא הֵיטֵב דִּבְרַנּוּ כִּי שְׁמֹרֵנִי אַתָּה וְרוּחַ רְעָה כָּךְ:

^{מט} וַיַּעֲזֹן יְשׁוּעַ רוּחַ רְעָה אֵין-כִּי כִּי אִם-מִכְּבֹד אֲנִי אֶת-אַבִּי וְאַתֶּם תִּבְזְנוּ:

^נ וְנֹאנִי לֹא אֶת-כְּבוֹדִי אֲנִי מִכְּקִשׁ יֵשׁ אֶחָד אֲשֶׁר הוּא מִכְּקִשׁוֹ וְגַם-יִשְׁפֹּט:

^{נא} אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לְכֶם אִם יִשְׁמַד אִישׁ אֶת-דְּבָרֵי לֹא יִרְאֶה-מְנוּת לְעוֹלָם:

^{נב} וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַיְהוּדִים עֲתָה יִדְעוּנָו כִּי-רוּחַ רְעָה כָּךְ גַּם-אֶבְרָהָם מֵת גַּם-הַנְּבִיאִים וְאַתָּה אָמַרְתָּ אִם יִשְׁמַד אִישׁ אֶת-דְּבָרֵי לֹא יִטְעַם-מְנוּת לְעוֹלָם:

^{נג} וַיַּגְדִּיל אַתָּה מֵאֶבְרָהָם אַבְיָנוּ אֲשֶׁר מֵת וְהַנְּבִיאִים כִּי מֵתוּ מֵהַ תַּעֲשֶׂה בְּנִפְשָׁךְ:

^{נד} וַיַּעֲזֹן יְשׁוּעַ אִם-אֲנִי אֶתֶּן כְּבוֹד לְנַפְשִׁי כְּבוֹדִי כִּי אֵין אֶף אַבִּי הוּא מִכְּבֹדֵנִי אֲשֶׁר עָלָיו תִּאֲמָרוּן כִּי הוּא אֱלֹהִים:

^{נה} וְאַתֶּם לֹא יִדְעֹתֶם אֹתוֹ אֶף אֲנִי יָדַעְתִּי אֹתוֹ וְכִי-אֹמֵר לֹא יִדְעֹתִיו אֲהִיָּה מִכְּזָב כְּמוֹכֶם אֲכֵן יִדְעֹתִיו וְאַתְּ-דִּבְרֹוּ אֲנִי שִׁמְר:

^{נו} אֶבְרָהָם אַבְיָכֶם הַתַּעֲלֵס לְרֹאוֹת אֶת-יֹמִי וַיֵּרָא וַיִּשְׁמַח:

^{נז} וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַיְהוּדִים אֵינְךָ עוֹד בְּן-חַמְשִׁים שָׁנָה וְאַתְּ-אֶבְרָהָם רֵאִיתָ:

^{נח} וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְשׁוּעַ אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לְכֶם אֲנִי הֵייתִי עוֹד עַד לֹא-הָיָה אֶבְרָהָם:

^{נט} וַיִּשְׂאוּ אַבְנִים לְרֹגַם אֹתוֹ אֶף יְשׁוּעַ הִסְתַּתֵּר מֵעֵינֵיהֶם וַיֵּצֵא מִן-הַמַּקְדָּשׁ וַיַּעֲבֹר בְּתֹכֶם וַיִּלְךָ הָלוֹךְ:

פרק ט

^א וַיְהִי בְּעֶבְרֹו וַיֵּרָא אִישׁ אֲשֶׁר נוֹלַד עוֹר מִרְחֹם אִמוֹ:
^ב וַיִּשְׁאָלֵהוּ תַלְמִידָיו לֵאמֹר רַבְּנוּ מִי חֲטָא הָאִישׁ הַזֶּה אוֹ יִלְדָיו כִּי נוֹלַד עוֹר:
^ג וַיֹּאמֶר יְשׁוּעַ אֲנִי יָדַעְתִּי אֹתוֹ וְכִי-אֹמֵר לֹא יִדְעֹתִיו אֲהִיָּה מִכְּזָב כְּמוֹכֶם אֲכֵן יִדְעֹתִיו וְאַתְּ-דִּבְרֹוּ אֲנִי שִׁמְר:

^ד כִּדְבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְשׁוּעַ בְּבֵית הָאוֹצָר פֶּאֶשֶׁר לְמַד בַּהֵיכָל וְלֹא-תִפְשׂוּ אִישׁ כִּי עוֹד לֹא-בָאָה עֵתוֹ:

^ה וַיִּוְסֹף יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲנִי אֵלְךָ לִי וְאַתֶּם תִּבְקָשׁוּנִי וּבְחִטְאוֹתֵיכֶם תִּמּוּתוּ וְאֶל-אֲשֶׁר אֲנִי הֵלֵךְ אַתֶּם לֹא-תוֹכְלוּ לְבֹא שָׁמָּה:

^ו וַיֹּאמְרוּ הַיְהוּדִים הִיאָבֵד נִפְשׁוֹ בְּיַדִּים כִּי אֹמֵר אֶל-אֲשֶׁר אֲנִי הֵלֵךְ אַתֶּם לֹא-תוֹכְלוּ לְבֹא שָׁמָּה:

^ז וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אַתֶּם מִשְׁכְּנֵי מִטָּה וְאֲנִי מִשְׁכְּנֵי מַעֲלָה אַתֶּם מִן-הָעוֹלָם הַזֶּה וְנֹאנִי אֵינְנִי מִן-הָעוֹלָם הַזֶּה:

^ח יֵדְכֵן אָמַרְתִּי לְכֶם כִּי תִמּוּתוּ בְּחִטְאוֹתֵיכֶם כִּי אִם-לֹא תִאֲמִינוּ-בִּי כִּי-אֲנִי הוּא תִמּוּתוֹ בְּחִטְאוֹתֵיכֶם:

^ט וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וּמִי-זֶה אַתָּה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְשׁוּעַ אֲנִי הוּא פֶּאֶשֶׁר אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם מֵרֹאשׁ:

^י יֵשׁ-לִי רַבּוֹת לְדָבָר וְלִשְׁפֹּט עֲלֵיכֶם אֲכֵן שְׁלַחִי נְאֻמָּן הוּא וְאַתְּ-הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע מִמֶּנּוּ אֹתוֹ אֲדַבֵּר אֶל-הָעוֹלָם:

^{יא} וְהֵם לֹא הִבִּינוּ זֹאת כִּי עַל-הָאֵב דִּבֶּר אֱלֹהִים:

^{יב} וַיֹּאמֶר יְשׁוּעַ פֶּאֶשֶׁר תִּגְבִּיֵהוּ אֶת-בְּן-הָאָדָם לְמַעֲלָה אֹז תִּפְרִירוּ כִּי-אֲנִי הוּא וְלֹא עֲשִׂיתִי מֵאוּמָה מִלְּבִי כִּי אִם-הַדְּבָר אֲשֶׁר הוֹרֵנִי הָאֵב אֹתוֹ אֲנִי מִדְּבָר:

^{יג} וְשְׁלַחִי עֲמָדִי הוּא לֹא זָנַח אֹתִי גִלְמוּד כִּי אֶת-הַטּוֹב בְּעֵינָיו אֲנִי עֹשֶׂה תְּמִיד:

^{יד} וַיְהִי כִּדְבָרוֹ אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּאֲמִינוּ-כּוֹ רַבִּים:

^{טו} וַיֹּאמֶר יְשׁוּעַ אֶל-הַיְהוּדִים הַמֵּאֲמִינִים כּוֹ אִם-תַּעֲמְדוּ בְּדָבָרֵי אֹז תִּהְיוּ תַלְמִידֵי בְּאָמַת וּבְחֻמִּים:

^{טז} כִּי תִשְׁכִּילוּ אֶת-הָאָמַת וְהָאָמַת תַּעֲשֶׂה אֶתְכֶם חֲפְשִׁים:

^{טז} וַיַּעֲנוּ אֹתוֹ הֵן זָרַע אֶבְרָהָם אֲנַחְנוּ וְלֹא-הָיִינוּ עֲבָדִים לְאָדָם מֵעוֹלָם וְאֵיךְ תֹּאמַר אַתָּה כִּי-חֲפְשִׁים תִּהְיוּ:

^{יז} וַיַּעֲזֹן אַתֶּם יְשׁוּעַ אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לְכֶם כִּלְ-אִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה חֲטָא עָבָד לְחֲטָא הוּא:

^{יח} וְהַעֲבָד לֹא-יִשָּׁב בְּבֵית עַד-עוֹלָם אֶף הַבֵּן יִשָּׁב שָׁם עַד-עוֹלָם:

^{יט} לְכֵן אִם-הַבֵּן יַעֲשֶׂה אַתְּכֶם חֲפְשִׁים חֲפְשִׁים תִּהְיוּ אֶל-נְכוּן:

^כ יִדְעֹתִי כִּי-זָרַע אֶבְרָהָם אַתֶּם וּבְכָל-זֹאת תִּבְקָשׁוּ אֶת-נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ כִּי לְדָבָרֵי אֵין מְסֻלוֹת בְּלִבְכֶם:

^{כא} אֲנִי מִדְּבָר אֶת אֲשֶׁר רֵאִיתִי אֲצַל הָאֵב וְאַתֶּם עֹשִׂים אֶת אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם מֵאֵת אַבְיָכֶם:

^{כב} וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַבְיָנוּ הוּא אֶבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְשׁוּעַ לוֹ הֵייתֶם בְּנֵי אֶבְרָהָם כְּמַעֲשֵׂי אֶבְרָהָם עֲשִׂיתֶם:

^{כג} וְאַתֶּם מִבְּקָשִׁים אֶת-נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ בְּאֲשֶׁר אָמַת אֲגִיד לְכֶם אֶת אֲשֶׁר שְׁמַעְתִּי מֵאֵת אֱלֹהִים כְּזֹאת לֹא עֲשֶׂה אֶבְרָהָם:

^{כד} כְּמַעֲשֵׂי אַבְיָכֶם אַתֶּם עֹשִׂים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא יִלְדֵי זְנוּנִים אֲנַחְנוּ יֵשׁ-לָנוּ אָב אֶחָד אֱלֹהִים:

א ויען ישוע לא הוא חטא ולא ילדיו אף לבעבור יראו-בו מעללי-אל:
 ב עלי לעולל לעולות שלחי בעוד יום כפי-יבא לילה ואז לא-יוכל איש לעשות מאומה:
 ג בעוד אני בעולם אור העולם הנני:
 ד הדבר יצא מפיו וירק רק בעפר האדמה ויגבל-חמר וימרח על-עיניו:
 ה ויאמר אליו הלה ורחצת בברכת השלח אשר אמר שלוח וילה וירחץ ויבא בעינים פקחות:
 ו ויאמרו שכניו הידעים אתו מאז הלא-זה הוא הישב המבקש נדבות:
 ז אלה אמרו כיון-הוא נאלה לא-כן רק דומה-לו והוא אמר אני הוא:
 ח ויאמרו אליו איכה אפוא נפקחו עיניך:
 ט ויען איש אשר שמו ישוע גבל חמר וימרח על-עיני וכה אמר אלי הלה ורחצת בברכת השלח נאלף וארחץ ועיני נפקחו:
 י ויאמרו אליו ואיו ויאמר לא ידעתי:
 יא ויביאו את-העור הראה הנה אל-הפרושים:
 יב והיום אשר לש ישוע את-הטיח ואת-עיניו פקח הנה יום השבת:
 יג ויוסיפו גם-הפרושים לשאל אתו איך נתן לו אור עיניו ויגד להם כי שם טיח על-עיני וארחץ והנה עיני ראות:
 יד ויש מן-הפרושים אמרו האיש הנה איננו איש אלהים כי איננו שמר את-השבת ויש אמרו היוכל איש חטא לעשות מופתים כאלה ויהי מדון ביניהם:
 טו ויוסיפו ויאמרו אל-העור ומה-תאמר אתה עליו כי פקח את-עיניך ויאמר כי נביא הוא:
 טז ולא-האמינו לו היהודים כי עור הנה ואור עיניו נתן לו עד-אשר קראו לילדי העור הראה:
 טז וישאלו אתם לאמר הנה בנכם אשר אמרתם כי נולד עור ואיך הוא ראה עתה:
 כ ויענו אתם ילדיו ויאמרו ידענו בננו הוא זה וגם נולד עור:
 כא אבל לא ידענו איך הוא ראה עתה ולא ידענו מי פקח את-עיניו הלא בא בימים הוא שאלו אתו והוא בפיו יגיד לכם:
 כב כזאת דברו ילדיו מיראתם את-היהודים אשר כבדו חרצו לנדות את-כל-אשר יודה כי הוא המשיח:
 כג על-כן אמרו ילדיו כי בא בשנים הוא שאלו את-פיהו:
 כד אז קראו שנית לעור הראה ויאמרו אליו שים-נא כבוד לאלהים אנחנו ידענו כפי-האיש הנה חטא הוא:
 כה ויען ויאמר אם-חטא הוא לא ידעתי רק אחת ידעתי כי עור הייתי ועתה הנני ראה:
 כו ויאמרו אליו מה-עשה לך איך פקח את-עיניך:

פרק י

א אמן אמן אני אמר לכם איש אשר לא-יבא דרך השער אל-מכלאות הצאן כי אם-יעלה בדרך אחר גנב הוא וישדר:
 ב ואיש הבא דרך השער הוא רעה הצאן:
 ג לו יפתח השער והצאן תשמענה בקלו והוא בשמות יקרא אל-צאנו ויוציאן:
 ד בהוציאו את-כל-צאנו יעבור לפניהן והלכו אחריו הצאן כי ידעות את-קלו:
 ה ואחרי זר לא תלכנה כי תנוסנה מפניו יען קול זרים לא ידעו:
 ו את-המשל הזה נשא עליהם ישוע והם לא הבינו מה-זה אשר דבר אליהם:
 ז ויוסף ישוע וידבר אליהם אמן אמן אני אמר לכם אנכי שער הצאן:
 ח כל אשר באו לפני גנבים הם וישדרים ולא-שמעו אליהם הצאן:

^א וַיַּעֲנוּ אֹתוֹ הַיְהוּדִים לֵאמֹר עַל-מַעֲשֵׂה טוֹב לֹא נִסְקַלְךָ כִּי אִם-עַל-חֲלוּל הַשֵּׁם בְּאֲשֶׁר כִּי אָדָם אֶתָּה וְהִנֵּךְ אָמַר לְנַפְשְׁךָ אֱלֹהִים אָתָּה:
^ב וַיַּעַן אֹתָם יְשׁוּעַ הֲלֹא כְּתוּב בְּתוֹרַתְכֶם אֲנִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם:
^ג וְעַתָּה אִם-אֲנָשִׁים נִקְרְאוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר תוֹרַת הָאֱלֹהִים אַתֶּם וְדַבַּר הַכְּתוּב אֵין לְהִשִּׁיב:
^ד אִיךָ תֹאמְרוּן עַל-זֶה אֲשֶׁר קִדְשׁוּ הָאֵב וַיִּשְׁלַחְהוּ בְּאֶרֶץ מִגְדַּף אָתָּה יַעַן אֲמַרְתִּי בֶן-הָאֱלֹהִים אֲנִי:
^ה אִם-לֹא עֲשִׂיתִי אֶת-מַעֲשֵׂי אָבִי לֹא תֵאמְרוּ לִי:
^ו וְאִם-עֲשִׂיתִים אֵף כִּי לֹא-אֲבִיתֶם לְהֵאמֵן כִּי הֵאמִינוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדַי לְמַעַן תִּדְעוּ וְתֵאמְרוּ כִּי הָאֵב כִּי וְאֲנִי בָּאֵב:
^ז וַיֹּסִיפוּ וַיִּבְקְשׁוּ לְתַפְשׂוּ אֵף הוּא נִמְלֵט מִיָּדָם:
^ח וַיֵּצֵא וַיִּשָּׁב אֶל-עֶבֶר הַיַּרְדֵּן אֶל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יוֹחֲנָן הָיָה מְטַבֵּל שָׁם בַּתְּחִלָּה וַיִּשָּׁב שָׁם:
^ט וַיִּבְּאוּ אֵלָיו רַבִּים וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה יוֹחֲנָן לֹא-נִתֵּן מוֹפֵת אֲכָל כָּל-אֲשֶׁר דִּבֶּר עַל-הָאִישׁ הַזֶּה אָמַת הוּא:
^י וַיֵּאמְרוּ-בּוֹ רַבִּים בַּמְּקוֹם הַהוּא:

פרק יא

^א וַיְהִי אִישׁ חֲלָה וַשְּׁמוֹ אֶלְעָזָר מִבֵּית-עַנְיָה מְקוֹם מוֹשֵׁב מֵרְגָם וּמֵרְתָא אַחוּתָּה:
^ב הָיָא מֵרְגָם אֲשֶׁר מְשַׁחָה אֶת-הָאָדוֹן בְּשִׁמְן רִקְחַ וּבִשְׁעָרֶיהָ נִגְבָּה אֶת-רַגְלָיו וְאֶלְעָזָר הוּא אַחִיהָ אֲשֶׁר חָלָה:
^ג וַתִּשְׁלַחְנָה הָאֲחֵיות אֵלָיו לֵאמֹר אֲדָנִי הִנֵּה זֶה אֲשֶׁר נִפְשֶׁךָ אֶהְבְּתָהוּ חֲלָה הוּא:
^ד וַיִּשְׁמַע יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הַמְּחִלָּה הַזֹּאת לֹא לְמַנְת כִּי אִם-לְכַבֹּד הָאֱלֹהִים לְמַעַן יִכְבְּד-בָּהּ בֶּן-הָאֱלֹהִים:
^ה וַיִּשְׁוַע אֶהָב אֶת-מֵרְתָא וְאֶת-אַחוּתָּה וְאֶת-אֶלְעָזָר:
^ו וַיְהִי בְשִׁמְעוֹ כִּי חָלָה וַיִּתְמַהֲמַה וַיִּשָּׁב יוֹמִים בַּמְּקוֹם אֲשֶׁר-הוּא שָׁם:
^ז וַאֲחֵרֵי-כֵן אָמַר לְתַלְמִידָיו לְכוּ וְנִשְׁוֹבָה אֶל-אֶרֶץ יְהוּדָה:
^ח וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו רַבְּנוּ הֲלֹא זֶה עָתָה בִּקְשׁוּ הַיְהוּדִים לְסַקְלְךָ וְאֶתָּה עוֹד תֵּשׁוּב שָׁמָּה:
^ט וַיַּעַן יְשׁוּעַ הֲלֹא שְׁתִּים-עֶשְׂרֵה שָׁעוֹת בְּיוֹם אִישׁ הֵהָלַךְ בְּיוֹם לֹא יִכָּשֵׁל כִּי יִרְאֶה אוֹר הָעוֹלָם הַזֶּה:
^י אֲבָל הֵהָלַךְ בְּלֵילָה יִכָּשֵׁל כִּי הָאוֹר אֵינְנוּ-בוֹ:
^{יא} וְאַחֲרַי דְּבָרוּ כְּזֹאת אָמַר אֲלֵיהֶם אֶלְעָזָר וַיִּדְּנוּ יִשְׁן וְאֲנִי הֵלַךְ לְהַעִיר אֹתוֹ מִשְׁנָתוֹ:
^{יב} וַיַּעֲנוּ תַלְמִידָיו אֲדָנִי אִם-יִשְׁן הוּא שָׁנָתוֹ תַחֲלִימָהוּ וְחִי:
^{יג} וַיִּשְׁוַע דְּבָר כֵּן עַל-מוֹתוֹ וְהֵם חָשְׁבוּ כִּי עַל-מְנוּחָתוֹ בְּשָׁנָה הוּא מְדַבֵּר:
^{יד} אָז אָמַר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ בְּשִׁפָּה כְּרוּרָה אֶלְעָזָר מַת:

^ט אֲנִכִּי הַשְּׁעַר אִישׁ כִּי-יָבֵא דְרָךְ בִּי וַיִּשְׁע וּבָא וַיֵּצֵא וּמַצָּא מֵרַעָה:
^י הַגִּנְבַּ לֹא יָבֵא כִּי אִם-לְגַנְבַּ לְשַׁחַט וְלִשְׁמִיד וְאֲנִי בְּאֵתִי לְמַעַן יִמְצְאוּ חַיִּים וְחַיַּת נַפְשָׁם לְרוּיָה:
^{יא} אֲנִי הוּא הַרְעָה הַטוֹב הַרְעָה הַטוֹב יִתֵּן אֶת-נַפְשׁוֹ בְּעַד הַצֹּאן:
^{יב} וְהַשְּׁכִיר אֲשֶׁר אֵינְנוּ רַעָה וְלֹא-לוֹ הַצֹּאן יִרְאֶה אֶת-הַצֹּאן בָּא יַעֲזֹב אֶת-הַצֹּאן וַיָּנוּס וְהַצֹּאן יִחַטֵּף וַיִּפְיֵץ אֶת-הַצֹּאן:
^{יג} וְהַשְּׁכִיר נָס כִּי שְׁכִיר הוּא וְלֹא יִדְאָג לְצֹאן:
^{יד} אֲנִי הוּא הַרְעָה הַטוֹב יַדְעִיתִי אֶת אֲשֶׁר-לִי וְנוֹדַעִיתִי לְאֲשֶׁר לִי:
^{טו} כְּאֲשֶׁר גַּם-הָאֵב יָדַע אֵתִי וְאֲנִי יָדַע אֶת-הָאֵב וְאֶת-נַפְשִׁי אֶתֵּן בְּעַד הַצֹּאן:
^{טז} וְעוֹד צֹאן אַחֲרוֹת יִשְׁלִי אֲשֶׁר אֵינְנוּ מִן-הַמְּכָלָה הַזֹּאת וְעַלִּי לְנַהֵג גַּם-אֶתֵּן וְהִנֵּה בְּקוֹלִי תִשְׁמַעְנָה וְהִנֵּה עֹדֵר אֶחָד וְרַעָה אֶחָד:
^{יז} עַל-כֵּן אֶהְבֵּנִי הָאֵב כִּי אֶת-נַפְשִׁי אֶתֵּן וְאֲשִׁיב וְאֶקְחֶיהָ:
^{יח} אִישׁ לֹא יִקַּח נַפְשִׁי מִמֶּנִּי כִּי אִם-אֲנִי אֶתְנַנֶּה יִשְׁ-לֵאל יָדִי לְתַתָּה וַיִּשְׁ-לֵאל לְהַשִּׁיבָה אֵלָי זֹאת הַמַּצָּנָה צְוִיתִי מֵאֵת אָבִי:
^{יט} וַיִּחַלְקוּ הַיְהוּדִים עוֹד הַפַּעַם עַל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
^כ רַבִּים מֵהֶם אָמְרוּ רוּחַ רַע בּוֹ וּמִשְׁגָּע הוּא לְמַה-זֶּה תִשְׁמַעוּ אֵלָיו:
^{כא} וְאַחֲרֵים אָמְרוּ אֵין הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דְּבָרִי בַעַל רוּחַ רַע הָיִשׁ עַם-רוּחַ רַע לְפָקֵחַ עֵינֵי עוֹרִים:
^{כב} וַיְהִי בִימֵי הַתְּנַבָּה בִּימֵי הַחֲרָף בִּירוּשָׁלַיִם:
^{כג} וַיִּתְהַלֵּךְ יְשׁוּעַ בְּבֵית הַמְּקֻדָּשׁ בְּאוֹלָם שְׁלֵמָה:
^{כד} וַיִּסְבּוּ אֹתוֹ הַיְהוּדִים וַיֹּאמְרוּ עַד-אַנָּה תִמְשַׁכְּנוּ בְּנַפְשָׁנוּ אִם-אֶתָּה הוּא הַמְּשִׁיחַ הַגָּדֹלנוּ לְעֵין הַשָּׁמַשׁ:
^{כה} וַיַּעַן אֹתָם יְשׁוּעַ הֵן הַגִּדְתִּי לְכֶם וְלֹא הֵאמַנְתֶּם כִּי הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר-אֲנִי עוֹשֶׂה בְּשֵׁם אָבִי הֵם לִי לְעֹדוֹת:
^{כו} כִּי רַק אַתֶּם לֹא תֵאמְרוּ כִּי לֹא מִצֹּאֲנִי אַתֶּם כְּאֲשֶׁר אֲמַרְתִּי לְכֶם:
^{כז} צֹאנִי שְׁמַעוֹת אֶת-קוֹלִי וְאֲנִי יָדַע אֶתֵּן וְהִנֵּה הַלְכוֹת אַחֲרַי:
^{כח} וְחַיִּי עוֹלָם אֶתֵּן לְהֵן לֹא תֵאבְדְּנָה לְנִצְחַח וְלֹא יִחַטֵּף אֶתֵּן אִישׁ מִיָּדִי:
^{כט} אָבִי אֲשֶׁר נִתְּנָן לִי אֲדִיר הוּא מִכָּל נְאִין אִישׁ אֲשֶׁר-יִוְכַל לְחַטֵּף אֶתֵּן מִיָּד הָאֵב:
^ל וְאֲנִי וְהָאֵב אֶחָד:
^{לא} וַיֹּסִיפוּ הַיְהוּדִים וַיִּשְׁאוּ אֲבָנִים לְסַקְלוֹ:
^{לב} וַיַּעַן אֹתָם יְשׁוּעַ הֵן מַעֲשִׂים רַבִּים טוֹבִים הִרְאִיתִי לְכֶם מֵאֵת הָאֵב עַל-אֵי-זֶה מִן-הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה תִסְקַלְנִי:

טו וַיֹּאמֶר שְׂמַח לְמַעַנְכֶם כִּי לֹא־הֵייתִי שְׂמֵחַ לְבַעֲבוֹר תִּאֲמִינוּ
אֶף גִּלְכָה־נָא אֵלָיו:
טז וַיֹּאמֶר תּוֹמָא הִנֵּקְרָא דִידוּמוּס אֶל־חֻבְרִיו הַתְּלִמִידִים
גִּלְכָה־נָא גַם־אֲנַחְנוּ וְנִמּוּתָה עִמּוּ:
יז וַיָּבֵא יִשׁוּעַ וַיִּמָּצֵא כִּי זֶה כָּבֵד אַרְבָּעָה יָמִים שָׁכַב בְּקֶבֶר:
יח וּבֵית־עֲנִיָּה קָרְבָּה לִירוּשָׁלַיִם כַּחֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה מַעֲנוֹת צָמֵד
שָׁדָה:
יט וַיְהוּדִים רַבִּים בָּאוּ אֶל־מִרְתָּא וּמְרִים לְנַחְמָן
עַל־אֲחִיהֶן:
כ וַיְהִי כִשְׁמַע מִרְתָּא כִּי יִשׁוּעַ בָּא וַתֵּצֵא לְקִרְיָתוֹ וּמְרִים
יִשְׁכַּח בְּבֵית:
כא וַתֹּאמֶר מִרְתָּא אֶל־יִשׁוּעַ אֲדֹנָי לּוֹ הֵייתָ פֹה עִמָּנוּ
וְלֹא־מַת אָחִי:
כב וְגַם־עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי כָל־אֲשֶׁר תִּשְׁאַל מֵאֵת הָאֱלֹהִים כֵּן
יִתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים:
כג וַיֹּאמֶר אֵלָיָה יִשׁוּעַ הֲלֹא יָקוּם אָחִיךָ:
כד וַתֹּאמֶר אֵלָיו מִרְתָּא יָדַעְתִּי כִּי יָקוּם בְּיוֹם הַתְּקוּמָה בְּיוֹם
הָאֲחֵרוֹן:
כה וַיֹּאמֶר אֵלָיָה יִשׁוּעַ אֲנֹכִי הַתְּקוּמָה וְהַחַיִּים הַמֵּאֲמִין בִּי
אֶף כִּי־הוּא מַת יָקוּם וְחִי:
כו וְכָל־חֵי אֲשֶׁר יֵאֲמִין־בִּי לֹא יָמוּת לְעוֹלָם הַתִּאֲמִינִי זֹאת
אֶת:
כז וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֵן אֲדֹנָי הֵן אֲנֹכִי הָאֲמַנְתִּי כִי־אַתָּה הוּא
הַמְּשִׁיחַ בֶּן־הָאֱלֹהִים הַבָּא אֶל־הָעוֹלָם:
כח וּבְדַבָּרָה כְּזֹאת הִלְכָה וְקִרְיָא לְמְרִים אַחוּתָה בְּסַתְר
לֹאמַר הִנֵּה בָּא הַרְבִּי וְהוּא קָרָא לָךְ:
כט וַתִּשְׁמַע וַתִּקַּם כְּרַגַּע וַתֵּבֵא אֵלָיו:
ל וַיִּשׁוּעַ טָרַם יָבֵא אֶל־הַכֶּפֶר כִּי אִם־עוֹדְנוּ עִמָּד בְּמִקּוֹם
אֲשֶׁר פָּגְשָׁה־בוּ מִרְתָּא:
לא וְהֵיְהוּדִים אֲשֶׁר־הָיוּ אֵתָּה בְּבֵית לְנַחְמָה בְּרִאוּתָם
כִּי־קָמָה מְרִים וַיִּצָּאָה פְתָאם הִלְכוּ אַחֲרֶיהָ בְּחֻשְׁבָּם
כִּי־לְבַכּוֹת אֶל־הַקֶּבֶר הִיא הִלְכָתָ:
לב וּמְרִים בָּאָה אֶל־הַמִּקּוֹם אֲשֶׁר יִשׁוּעַ עִמָּד שָׁם וַתִּרְאֶהוּ
וַתִּפֹּל לְרַגְלָיו וַתֹּאמֶר לּוֹ אֲדֹנָי לּוֹ הֵייתָ פֹה עִמָּנוּ
וְלֹא־מַת אָחִי:
לג כְּרִאוּת יִשׁוּעַ אֵתָּה בְּכִיָּה וְאֵת־הֵיְהוּדִים בְּכִים עִמָּה וַיִּמַּר
רוּחוֹ בְּקֶרְבּוֹ וַיִּסְעַר לְבוֹ:
לד וַיֹּאמֶר אֵן קְבֻרָתָם אֹתוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בָּא אֲדֹנָיִנוּ וַרְאָה:
לה וַיִּכְּף יִשׁוּעַ:
לו וַיֹּאמְרוּ הֵיְהוּדִים רָאוּ מַה־נִּפְלְאָה לּוֹ אֲהַבְתּוּ:
לז וַיֵּשׁ מֵהֶם אֶמּוֹ הֵהוּא אֲשֶׁר פָּקַח עֵינָי הָעוֹר לֹא יָכַל
לְעַצֹּר גַּם אֶת־זֶה מִמֶּנּוּת:
לח וַיִּשׁוּעַ בְּמַר נִפְשׁוֹ בָּא אֶל־הַקֶּבֶר וְהוּא מְעַרְבָּה וְאָבָן
שׁוּמָה עַל־פִּיהָ:

טו וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ גִּלּוֹ אֶת־הָאָבָן וַתֹּאמֶר אֵלָיו מִרְתָּא אַחוּת
הַמַּת אֲדֹנָי הִנֵּה הוּא נִבְאָשׁ כִּי־זֶה לּוֹ יָמִים אַרְבָּעָה:
טז וַיֹּאמֶר אֵלָיָה יִשׁוּעַ הֲלֹא אֲמַרְתִּי לָךְ אִם־תִּאֲמִינִי אֲז
תִּרְאִי אֶת־כְּבוֹד הָאֱלֹהִים:
טז וַיִּגְלוּ אֶת־הָאָבָן אֲשֶׁר הַמַּת הוֹשֵׁם שָׁם וַיִּשׁוּעַ נִשָּׂא
אֶת־עֵינָיו לְמִרוֹם וַיֹּאמֶר אוֹדָךְ אָבִי כִּי עֲנִיתָנִי:
טז וַאֲנִי יָדַעְתִּי כִּי מַדּוּי אֲדַבֵּר אֵתָּה תַעֲנֶנּוּ אָפֶס בַּעֲבוֹר הָעַם
הַעֲמַד עָלַי דְּבַרְתִּי כֵן לְבַעֲבוֹר יֵאֲמִינוּ כִּי אֵתָּה שְׁלַחְתָּנִי:
טז כְּכַלְתּוֹ לְדַבֵּר כֵּן וַיִּקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל אֶלְעָזָר עוֹרְבָה וַצָּאָה:
טז וַיִּצָּא הַמַּת וַיְדִירוּ וַרְגְלָיו אֲסוּרוֹת בְּתַכְרִיכִין וּפְנֵי
קְשׁוּרִים בְּמַטְפַּחַת וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֵלָיָהם הַתִּירְהוּ וַתִּגּוּ לּוֹ
לְלַכְתָּ:
טז וְרַבִּים מִן־הֵיְהוּדִים אֲשֶׁר בָּאוּ אֶל־מְרִים כְּרִאוּתָם
אֶת־אֲשֶׁר עָשָׂה יִשׁוּעַ וַיֵּאֲמִינוּ־בוּ:
טז וּמִקְצוּתָם הִלְכוּ אֶל־הַפְּרוּשִׁים וַיִּגִּידוּ לָהֶם אֶת־אֲשֶׁר
עָשָׂה יִשׁוּעַ:
טז וַיִּקְהִילוּ רַאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְהַפְּרוּשִׁים אֶת־הַסַּנְהֶדְרִין
וַיֹּאמְרוּ מַה־נַּעֲשֶׂה הֲלֹא הָאִישׁ הַזֶּה עָשָׂה מוֹפְתִים
רַבִּים:
טז וְאִם־נִחַדֵּל מִמָּנוּ כִּיֹּם הֲלֹא כָלָם יֵאֲמִינוּ־בוּ וּבָאוּ
הַרוֹמִיִּים וְלִקְחוּ אֶת־מִקּוּמָנוּ וְאֶת־עַמָּנוּ:
טז וְאֶחָד מֵהֶם קִיָּפֵא שְׁמוֹ אֲשֶׁר הָיָה כֹהֵן גְּדוֹל בְּשָׁנָה הַהִיא
אָמַר אֵלָיָהם אֵתָּם לֹא־תִבְנִינוּ דָּבָר:
יז וְגַם לֹא־תִשְׁכִּילוּ כִּי טוֹב לָכֶם אֲשֶׁר יָמוּת אִישׁ אֶחָד בְּעַד
הָעַם מֵאֲבָדֵן הָעַם כָּלוּ:
יז וְלֹא מִלְּבוֹ דְּבַר כְּזֹאת כִּי אִם־בְּהִיּוֹתוֹ כֹהֵן גְּדוֹל בְּשָׁנָה
הַהִיא נִבָּא בְּפִיו כִּי־יִשׁוּעַ יָמוּת בְּעַד הָעַם:
יז וְלֹא־לְבַד בְּעַד הָעַם כִּי אִם־גַּם־לְקַבֵּץ אֶת־בְּנֵי הָאֱלֹהִים
הַנִּפְצָצִים וְהָיוּ לְאַחֲדִים:
יז וּמִן־הַיּוֹם הַהוּא נִוְעֲצוּ עָלָיו יַחַד לְהַמִּיתוֹ:
יז וְעַל־כֵּן לֹא־הִתְהַלֵּף יִשׁוּעַ עוֹד בֵּין הֵיְהוּדִים בְּגִלּוּי כִּי
אִם־נִטָּה מִשָּׁם עַד־הַכֶּפֶר הַקְּרוּבָה לְמַדְבָּר אֶל־עִיר
וּשְׁמָה אֶפְרַיִם וַיִּגְרֶשֶׁם עִם־תְּלִמִידָיו:
יז וַיִּקְרַב חַג־הַפֶּסַח לִיהוּדִים וְרַבִּים מִן־הָאֲרֶץ עָלוּ
יְרוּשָׁלַיִם לִפְנֵי הַפֶּסַח לְהַתְּקַדֵּשׁ שָׁמָּה:
יז וַיִּבְקְשׁוּ אֶת־יִשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רַעְיָהוּ הַעֲמִדֵם
כְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ מַה־יִּהְיֶה לְבַכְּסֵם הֲאִם לֹא־יָבֵא אֶל־הַחֵג:
יז וְרַאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְהַפְּרוּשִׁים נָתְנוּ פְקָדָה כִּי אִם־יִדַע אִישׁ
אֶת־מִקּוּמוֹ אִיז יָבֵא וַיִּגִּיד לְמַעַן יִתְּפָשֶׂהוּ:

פרק יב

א וַשֵּׁשֶׁת יָמִים לִפְנֵי חַג־הַפֶּסַח בָּא יִשׁוּעַ אֶל־בֵּית־עֲנִיָּה
וְשָׁם אֶלְעָזָר הַמַּת אֲשֶׁר הִחֲיָה מִן־הַמַּתִּים:

ב ויעשו-לו שם משתה בערב ומרתא משרת אתו ואלעזר
 היה אחד מן-הישיבים אל-השלחן:
 ג ותקח מרים מרקחת גרד וד ויקר-ערך מאד לטרא אחת
 משקלה ותמשח את-רגלי ישוע ובשערתיה נגבה
 את-רגליו והבית מלא ריח המרקחת:
 ד ואחד מתלמידיו הוא יהודה בן-שמעון איש-קריות
 אשר אחרי-כן הסגירו אמר לאמר:
 ה על-מה לא-תמכר המרקחת הזאת בשלש מאות דינר
 לתת לעניים:
 ו והוא דבר כזאת לא מדאגתו לעניים רק יען פי-גנב היה
 וארון אוצרם בידו ונשא מאשר נתון בו:
 ז ויאמר ישוע הנח-לה ליום קברתי הכינה זאת:
 ח כי את-העניים תמצאו לפניהם תמיד לא תמצאו
 תמיד לפניהם:
 ט ורבים מן-היהודים שמעו כי הוא שם ויבאו לא-בעבור
 ישוע לכדו כי אם-גם-לראות את-אלעזר אשר החיה
 מן-המתים:
 י וינעצו ראשי הכהנים להרג גם את-אלעזר:
 יא כי בגללו אלו יהודים רבים ויאמינו בישוע:
 יב ויהי ממחרת כשמע רבים מן-העם מן-עולי הרגל כי
 ישוע בא ירושלימה:
 יג ויקחו כפות תמרים בידם ויצאו לקראתו ויריעו
 הושע-נא ברוך הבא בשם יהנה מלך ישראל:
 יד וימצא ישוע עיר וירכב עליו כפתוב:
 טו אל-תיראי בת-ציון הגה מלכך יבוא לך רכב על-עיר
 בן-אתננות:
 טז וכל-זאת לא-הבינו תלמידיו בתחילה אף באשר לקח
 ישוע אחר כבוד זכרו אז פי-כה כתוב עליו וכה
 גם-עשו לו:
 יז והעם אשר היו אתו העידו בפייהם כי קרא את-אלעזר
 מן-קברו ויחיהו מן-המתים:
 יח ועל-כן יצאו העם לקראתו אחרי שמעם פי עשה
 את-האות הזה:
 יט והפרושים אמרו איש אל-אחיו הראיתם כי ידיתם לא
 תעשינה תושיה ואחריו כל-אדם ימשך:
 כ ובתוף עולי הרגל להשתחוות נמצאו גם-יננים:
 כא והם באו אל-פילפוס איש בית-צינדה מן-הגליל ויחלו
 את-פניו לאמר אדנינו חפצים אנחנו לראות את-ישוע:
 כב ויבא פילפוס ויגד לאנדרי ואנדרי ופילפוס הגידו
 הדבר לישוע:
 כג ויען אתם ישוע לאמר הגה בא המועד ובן-האדם נאדר
 יהיה בכבודו:
 כד אמן אמן אני אמר לכם גרגר דגן אם לא-יפל ומת
 בתוף הארץ ישאר לכדו ואם ימות יוציא זרע רב:

כה האהב את-נפשו תפרת-לו והשנא את-נפשו בעולם
 הזה שמרה תהיה-לו לחיי עד:
 כו מי-החפץ לשרתני ילך בעקבותי ובאשר אהיה אני שם
 יהיה גם-משרתי וכי איש ישרת אתי אתו יכבד האב:
 כז עתה נבקה נפשי ומה אמר הצילני אבי מן-עת המועד
 הזה אף על-כן באתי למועד הזה:
 כח אבי גדל כבוד שמך והנה קול ענה משמים גדלתי
 כבודו וגם-אגדלנו עוד:
 כט והעם העמדים שם שמעו ואמרו קול רעם הוא ויש
 מהם אמרו כי מלאך דבר אליו:
 ל ויען ישוע ויאמר לא למעני היה הקול הזה כי
 אם-למענכם:
 לא עתה נחרץ משפט העולם הזה ושר העולם הזה נדחף
 למדחפות:
 לב ויאני באשר אנשא מעל-הארץ אמשך כל-אדם אחרי:
 לג והמלין האלה הוציא פי ירזמון באיזה מנת ימות:
 לד ויענו אתו העם שמענו מפי התורה כי המשיח חי הוא
 לעולם ואיך תאמר אתה כי נשא ינשא בן-האדם מי
 הוא זה בן-האדם:
 לה ויאמר אליהם ישוע עוד מעט מזער יאיר האור לעיניכם
 לכו לאורו בהמצאו פן-יכסה אתכם החשך וההלך
 בחשך ילך אל-אשר לא ידע:
 לו האמינו באור כל-עוד הוא זורח עליכם למען תהיו בני
 האור ואחרי הדברים האלה הלך ישוע ויסתר מפניהם:
 לי והם לא האמינו לו אף פי-עשה אותות רבים לפניהם:
 לח למלאת דבר ישעיהו הנביא אשר אמר יהנה מי האמין
 לשמענו וזרוע יהנה על-מי נגלתה:
 לט ועל-כן להאמין לא יכלו כי ישעיהו הוסיף לאמר:
 מ השע עיניהם והשמין את-לבבם פן-יראו בעיניהם
 ולבבם יבין ושבנו ורפאתי להם:
 מא הדברים האלה דבר ישעיהו בחזותו את-כבודו וינבא
 עליו:
 מב ואולם גם מן-השורים האמינו-כו רבים אף בעבור
 הפרושים לא הודו בפייהם לבלתי יגדו מתוף קהלם:
 מג כי כבוד אנשים יקר בעיניהם מכבוד אלהים:
 מד ויקרא ישוע ויאמר המאמין בי לא-בי הוא מאמין כי
 אם-בשלחי:
 מה והראה אתי הוא ראה את-שלחי:
 מז ויאני לאור באתי אל-העולם אשר כל-המאמין בי לא
 ישכן בחשכה:
 מז ואיש כי ישמע את-דברי ולא ישמרם אני לא אשפט
 אתו כי לא-לשפט את-העולם באתי כי אם-להושיע
 את-העולם:

י' וְאִם־יִדְעַתֶּם זֹאת אֲשֶׁר־יִכֶם אִם־כֵּן תַּעֲשׂוּן :

י"ח וְלֹא עַל־כִּלְכֶם דִּבַּרְתִּי כֵּן כִּי יִדְעַתִּי אֶת־אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי־כֶם אַךְ לְמַעַן יָקוּם הַכְּתוּב אוֹכַל לֶחְמִי הַגִּדִיל עָלַי עֵקֶב :

י"ט מַעֲתָה אָנִי מִגִּיד לָכֶם דְּבַר טָרָם בְּאוֹ לְמַעַן תִּאֲמִינוּ אַחֲרַי בְּאוֹ כִּי אָנִי הוּא :

כ' אָמֵן אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָכֶם הַמִּקְבֵּל אֶת־מִי אֲשֶׁר אֲשַׁלַּח פָּנָי הוּא מִקְבֵּל וְהַמִּקְבֵּל פָּנָי הוּא מִקְבֵּל פָּנָי שְׁלַחִי :

כ"א וַיְהִי כִּדְבַר יִשׁוּעַ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּפְעֶם רוּחוֹ בְּקִרְבּוֹ וַיִּגַּד לָהֶם לֵאמֹר אָמֵן אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי אֶחָד מִכֶּם יִסְגִּיר אֹתִי :

כ"ב וַיִּתְרָאוּ הַתַּלְמִידִים פָּנִים בְּפָנִים כִּי לֹא יָדְעוּ עַל־מִי דִבֶּר :

כ"ג וְאַחַד מִתַּלְמִידָיו אֲשֶׁר יִשׁוּעַ אָהָב וְנִשְׁעַן עַל־חֻיקוֹ :

כ"ד וַיִּרְמְזוּלוֹ שְׁמַעוֹן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲמֵר־נָא מִי־הוּא זֶה אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלָיו :

כ"ה וַיִּפֹּל עַל־צַוְּאָרֵי יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדָנָי מִי הוּא :

כ"ו וַיַּעַן יִשׁוּעַ זֶה הוּא אֲשֶׁר אֶטְבֹּל־לוֹ פְּרוּסָה וַיִּתְּתֶיהָ לוֹ וַיִּטְבֹּל אֶת־הַפְּרוּסָה וַיִּקְחֶהָ וַיִּתְּנֶהָ אֶל־יְהוּדָה בֶּן־שַׁמְעוֹן אִישׁ־קַרְיֹת :

כ"ז וְאַחֲרַי אָכְלוּ אֶת־הַפְּרוּסָה בָּא הַשֵּׁטֶן אֶל־קִרְבּוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ אַתְּ אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה מֵהַר וַעֲשֶׂה :

כ"ח וְלֹא־יָדַע אִישׁ מִן־הַיֹּשְׁבִים שֶׁם בְּמִסִּיבָה עַל־מָה דִּבֶּר אֵלָיו כִּזֹּאת :

כ"ט כִּי יֵשׁ אֲשֶׁר חָשְׁבוּ בַּהֲיֹת צְרוּר הַפֶּסֶף בְּיַד יְהוּדָה עַל־כֵּן אָמַר אֵלָיו יִשׁוּעַ קִנְיֵה־נָא אֶת־אֲשֶׁר יַחֲסֵר לָנוּ לְחַג אוֹ תִּנָּא דְּבַר לְעִנְיִים :

ל' וְהוּא בְּקִחְתּוֹ אֶת־הַפְּרוּסָה אֶל־פִּיו יָצָא פִּתְאֹם וַיְהִי לִילָה :

ל"א וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָצָא וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ עֲתָה נִאֲדָר בֶּן־הָאָדָם בְּכָבוֹד וְבוֹ אֱלֹהִים בְּכָבוֹד נִאֲדָר :

ל"ב וַאֲלֵהִים הוּא יִאֲדִיר אֹתוֹ בְּכָבוֹדוֹ וְגַם־יַחֲיֵשׁ לְהַאֲדִירוֹ :

ל"ג בְּנֵי הַיְּהוּדִים עוֹד־מַעֲט מְזַעֵר אֲשֶׁב עִמָּכֶם וְאַתֶּם תִּבְקְשׁוּנִי וְכַאֲשֶׁר אֲמַרְתִּי אֶל־הַיְּהוּדִים כִּי אֶל־אֲשֶׁר אָנִי הַלֵּךְ לֹא תוֹכְלוּ לְבֹא שָׁמָּה כֵּן אָנִי אֹמֵר עֲתָה גַם־אֲלִיכֶם :

ל"ד הִנֵּה מַצְוֶה חֲדָשָׁה אָנִי נֹתֵן לָכֶם לֹא־תִרְעוּ אִישׁ אֶת־רַעְיָהוּ כַּאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי אֲתֶכֶם כֵּן גַּם־אַתֶּם אִישׁ אֶת־רַעְיָהוּ תִּאָּהְבוּן :

ל"ה כִּזֹּאת יָדְעוּ כֻלָּם כִּי תַלְמִידֵי אֲתֶם אִם אֶהְבֵּת רַעִים תִּלְיִן בְּיַנְיָכֶם :

ל"ו וַיֹּאמֶר אֵלָיו שַׁמְעוֹן פֶּטְרוֹס אֲדָנָי אָנֹּה אַתָּה הַלֵּךְ וַיַּעַן יִשׁוּעַ אֶל־אֲשֶׁר אָנִי הַלֵּךְ לֹא־תוֹכַל לְלַכֵּת אַחֲרַי כִּי־אֵין הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְהִלְכֶתֶם אַחֲרָי :

ל"ז וַיֹּאמֶר אֵלָיו פֶּטְרוֹס אֲדָנָי עַל־מָה לֹא־אוֹכַל לְלַכֵּת אַחֲרֶיךָ כִּי־הִלֵּאתֶם נַפְשִׁי אֲתָן בְּעַדְךָ :

מ"ח כִּי יִמָּאֵס בִּי אִישׁ וְלֹא יִקַּח אִמְרֵי יֵשׁ שִׁפְטוֹ אֲשֶׁר־יִשְׁפֹּטֵנוּ הַדְּבַר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי הוּא יִשְׁפֹּטֵנוּ בַּיּוֹם הַהַזְרוּן :

מ"ט כִּי אָנִי לֹא מַלְבִּי דִּבַּרְתִּי כִּי אִם־הָאֵב אֲשֶׁר שְׁלַחְנִי הוּא צוּנִי אֶת־אֲשֶׁר אֹמֵר וְאֶת־אֲשֶׁר אֲדַבֵּר :

נ' וַיִּדְעַתִּי כִּי חַיִּי עוֹלָם מִצְוֹתָי וְעַל־כֵּן אֶת־אֲשֶׁר אֹמֵר אֵלֶי הָאֵב לְדַבֵּר אֹתוֹ אֲשַׁמֵּר לְדַבֵּר :

פֶּרֶק יג

א' וַיְהִי לִפְנֵי חֲגֵי־הַפֶּסַח וַיִּדַע יִשׁוּעַ כִּי בָּא זְמַנּוֹ לְעֵלוֹת מִן־הָאָרֶץ אֶל־הָאֵב וְאֶת־בַּחֲרִיוֹ אֲשֶׁר אָהָב בְּאָרֶץ מִאֵז כֵּן אָהָבָם עַד־אַחֲרִית :

ב' אַחֲרֵי סוּיֹם סְעוּדַת הַמַּצָּה וְאַחֲרַי אֲשֶׁר נִתַּן הַשֵּׁטֶן בְּלִב יְהוּדָה בֶּן־שַׁמְעוֹן אִישׁ־קַרְיֹת לְהַסְגִּיר אֹתוֹ :

ג' וַיִּדַע יִשׁוּעַ כִּי הָאֵב נִתַּן בְּיָדוֹ אֶת־כָּל כֹּחַ הוּא מֵאֵת אֱלֹהִים יָצָא וְאֶל־אֱלֹהִים יָשׁוּב :

ד' וַיִּקַּם מֵעַל הַשֵּׁלֶחַן וַיִּפְשֹׁט אֶת־בְּגָדָיו וַיַּחְגֹּר מִטְּפַחַת עַל־מַתְנֵיוֹ :

ה' וְאַחֲרַי יָצַק מַיִם בְּכִיּוֹר וַיִּחַל לְרַחֵץ רַגְלֵי תַלְמִידָיו וְלַמְחוֹתָן בַּמִּטְּפַחַת אֲשֶׁר־הוּא חָגוּר בָּהּ :

ו' וַיָּבֵא אֶל־שַׁמְעוֹן פֶּטְרוֹס וְהוּא אָמַר אֵלָיו הַאֲתָה אֲדָנָי תִּרְחֹץ אֶת־רַגְלֵי :

ז' וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתְּ אֲשֶׁר אָנִי עֹשֶׂה כְּזֶה לֹא־תִדַע עֲתָה אַךְ אַחֲרֵי־כֵן תִּשְׂכִּיל :

ח' וַיֹּאמֶר אֵלָיו פֶּטְרוֹס לֹא־תִרְחֹץ רַגְלֵי לְעוֹלָם וַיַּעַן אֹתוֹ יִשׁוּעַ אִם־לֹא אֲרַחֲצֶךָ אִין־לָךְ חֶלֶק עִמָּדִי :

ט' וַיֹּאמֶר אֵלָיו שַׁמְעוֹן פֶּטְרוֹס כִּי אֲדָנָי לֹא לְבַד אֶת־רַגְלֵי כִּי אִם־גַּם אֶת־יָדָי וְאֶת־רַאשֵׁי :

י' וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ הַמְּרַחֵץ אִין־לוֹ לְרַחֵץ עוֹד זוֹלַתִּי אֶת־רַגְלָיו כִּי כְּלוֹ שְׁהוֹר הוּא וְאַתֶּם הַנֶּזְכֵּם שְׁהוֹרִים אֲבָל לֹא כְלָכֶם :

יא' כִּי יָדַע אֹתוֹ אֲשֶׁר יִסְגִּירֵנוּ עַל־כֵּן אָמַר לֹא כְלָכֶם שְׁהוֹרִים :

יב' וְאַחֲרַי אֲשֶׁר רַחֵץ אֶת־רַגְלֵיהֶם וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו שָׁב וַיֵּשֶׁב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִיִּדְעַתֶּם מַה־זֹּאת עֲשִׂיתִי לָכֶם :

יג' אַתֶּם קְרִיאִים־לִי רַבִּי וְאָדוֹן וְהִיטַבְתֶּם לְקִרְאֵלִי כֵּן כִּי־אָנִי הוּא :

יד' וְעַל־כֵּן אִם־אָנִי הָאָדוֹן וְהַרְבֵּי רַחֲצִיתִי אֶת־רַגְלֵיכֶם עֲלִיכֶם גַּם־אַתֶּם לְרַחֵץ אִישׁ אִישׁ אֶת־רַגְלֵי אַחִיו :

טו' כִּי אָנִי הוּא מוֹפְתֶכֶם לְמַעַן תַּעֲשׂוּן גַּם־אַתֶּם כַּאֲשֶׁר עֲשִׂיתִי לָכֶם אָנִי :

טז' אָמֵן אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָכֶם אִין הָעֶבֶד גְּדוֹל מֵאֲדָנָיו וְאִין הַשְּׁלִיחַ רַב מִשְׁלַחוֹ :

ל^ח ויען ישוע התתן את-נפשו בעדי אמן אמן אני אמר לך
לא יקרא התרנגול עד-אשר תכחש-בי שלש פעמים:

פרק יד

א אל-יחת לבכם האמינו באלהים וכמו-כן האמינו בי:
ב מעונות רבות נמצאות בבית אבי כי לולא כן הייתי
מגיד לכם ואני הלך להכין לכם מקום:

ג ואחרי אשר אלך ואכין מקום לכם שוב אשוב ולקחתי
אתכם אלי למען תהיו עמי שם באשר אהיה:

ד ואתם ידעתם אנא אני הלך וגם את-הדרך ידעתם:
ה ויאמר אליו תומא אדני לא ידענו אנה אתה הלך ואיכה
נדע את-הדרך:

ו ויאמר אליו ישוע אנכי הדרך והאמת והחיים ואיש
לא-יבא אל-האב בלתי עלי-ידי:

ז לו אתי ידעתם ידעתם גם את-אבי ומעתה ידעתם אתו
וגם-ראיתם אתו:

ח ויאמר אליו פילפוס אדני הראנו נא את-האב ורב לנו:
ט ויאמר אליו ישוע הלא ימים רבים הייתי עמכם הטרם
תדע אתי פילפוס הראה אתי ראה את-האב ולמה-זה
תאמר הראנו את-האב:

י הכי לא תאמין כי אני באב והאב בי הדברים אשר אני
דבר אליכם לא-מלבי אני דבר כי האב השכן בי הוא
פעל בי פעלותיו:

יא האמינו לי כי-אני באב והאב בי ואם-לא האמינו לי
בגלל הפעלות האלה:

יב אמן אמן אני אמר לכם המאמין בי את-המעשים אשר
אני עשה יעשה גם-הוא וגדלות מאלה יעשה כי
אל-אבי אנכי הלך:

יג וכל-אשר תשאלו בשמי אתו אעשה לבעבור יגדל
כבוד האב בכנו:

יד כל-דבר אשר תשאלו בשמי אני אעשנו:
טו אם-אהבתם אתי את-מצתי תשמרו:

טז ואני אחלה פני האב ויתן לכם מליץ אחר אשר-ישכן
אתכם עדי-עד:

יז הלא הוא רוח האמת אשר העולם לא-יכל לקבלו
באשר לא יראנו ולא ידענו ואתם ידעתם אתו כי הוא
שכן אתכם ואף-היה יהיה בתוכם:

יח ואני לא אעזבכם יתומים כי בא אבא אליכם:
יט עוד מעט מזער והעולם לא יוסיף לראות אתי ואתם
תראני כי-אני חי וכן גם-אתם תחיון:

כ ביום ההוא תדעו כי-אני באב ואתם בי ואני בכם:
כא מי אשר מצותי תשמר לעשותן זה הוא אשר
אהבני ואהבי אהוב לאבי ואני אהבהו ואליו אתנדע:

כב ויאמר אליו יהודה לא איש-קריות ואיכה אדני תקרינה
כאלה כי תבא להתנדע אלינו ולא לעולם:

כג ויען ישוע ויאמר אליו איש כי יאהבני ישמר את-דברי
ואבי יאהב אתו ואליו יבא ושכנו אתו:

כד ואיש אשר לא יאהבני הוא לא ישמר את-דברי
והדברים אשר שמעתם לא מלבי יצאו כי אם-מפי האב
אשר שלחני:

כה את-אלה דברתי אליכם בעוד שבתי עמכם:
כו והמליץ הוא רוח הקדש אשר-ישלחהו האב בשמי
למדכם את-כל ואז תזכרו כל אשר-הגדתי לכם:

כז ועתה שלום אני מניח לכם את-שלומי אני נתן לכם לא
כאשר יתן העולם אני נתן לכם אל-ירגו לבכם
ואל-יחת:

כח הלא שמעתם את אשר-אמרתי אליכם כי אלך מכם
ועוד אשוב אליכם לו אהבתם אתי הייתם שמחים
באמרי לכם כי-הלך אני אל-האב כי האב גדול ממני:

כט ועתה הגדתי לכם הדבר טרם באו לבעבור תאמינו
אחרי באו:

ל ואני לא-אוכל עוד להרבות אמרים עמכם מפני
שר-העולם אשר יבא והוא אין-לו חלק בי כל-מאומה:

לא רק לבעבור ידע העולם כי אני אהב את-האב ועשה
אני ככל אשר צוני האב לכו ונגלכה מזה:

פרק טו

א אנכי הגפן גפן אמת ואבי הכרם:
ב כל-זמורה ממני אשר לא תעשה ענבים יכרתנה ואשר
תעשה ענבים יקטנה להרבות את-פריה:

ג ואתם זפים הנכם פיוס על-פי דברי אשר דברתי
אליכם:

ד היו דבקים בי ואני בכם פי באשר הזמרה פרי
בל-תעשה מאליה אם-לא דבקה בגפן פן גם-אתם
אם-לא תדבקון בי:

ה אנכי הגפן ואתם הזמרות הדבק בי ואני בו הוא ישנה
רב פרי כי בלעדי לא תוכלו עשות מאומה:

ו מי אשר לא ידבק בי ישליכהו פגצר אשר ייבש ומקשש
קששנו ונתנו לאש והיה לבער:

ז אם-בי אתם דבקים ודברי שמרים בכם תשאלו ויעשה
לכם ככל-משאלות לבכם:

ח בזאת יגדל כבוד אבי פי-תעשו רב פרי והייתם לי
לתלמידים:

ט באשר אהב אתי האב פן אהבתי אתכם חסו באהבתי
תמיד:

י אם את-מצותי תשמרו תחסו באהבתי תמיד באשר
גם-אנכי מצות אבי שמרתי ואחסה באהבתי תמיד:

א^א את-הדברים האלה דברתי אליכם לבעבור תהיה שמחתי עליכם ושמחתכם תמלא נפשכם:

ב^ב וזאת היא מצנתי לאהבה איש את-אחיו כאשר אנכי אהבתי אתכם:

ג^ג אין לאיש אהבה רבה מאשר אם יתן את-נפשו בעד ידידיו:

ד^ד ואתם ידידי הנכם רק אם-תעשו את אשר-אנכי מצוה אתכם:

ה^ה לא עוד עבדים אקרא לכם כי העבד איננו ידע את-אשר אנניו עשה אף לכם קראתי ידידי כי הודעתי אתכם כל אשר שמעתי מפי אבי:

ו^ו לא אתם בחרתם בי רק-אני בחרתי בכם ואני מניתי אתכם ללכת ולעשות פרי ופריכם יעמד לעד וכל-דבר אשר תשארו מאת האב בשמי אתו יתן לכם:

ז^ז וזאת היא המצוה אשר אני מצוה אתכם כי איש את-רעהו תאהבו:

ח^ח אם-העולם ישנא אתכם הלא ידעתם כי אתי שנא לפניכם:

ט^ט לו הייתם מן-העולם העולם יאהב את אשר-לו אף יען כיי-אין אתם מן-העולם ואני בחרתי בכם מן-העולם על-כן ישנא אתכם העולם:

י^י זכרו את-הדבר אשר אמרתי לכם העבד איננו גדול מאנניו אם-רדפו אתי גם-אתכם ירדפו אם-שמרו את-דברי גם את-דבריכם ישמרו:

יא^{יא} אבל פלאה יעשו לכם בעבור שמי כי אינם ידעים את-שלחי:

יב^{יב} לולי באתי והגדתי להם לא הושת עליהם חטא אבל עתה אין מענה בפיהם על-חטאתם:

יג^{יג} השנא אתי הוא שנא גם-את-אבי:

יד^{יד} לולי עשיתי לפניהם המעשים אשר לא עשה איש אחר לא-הושת עליהם חטא אבל עתה ראו את-מעשי וישנאו גם-אתי וגם את-אבי:

יז^{יז} אף למלאת הדבר הפתוי בתורתם ושינאת חנם שנאוני:

יח^{יח} אף כאשר יבא המליץ אשר אשלחנו אליכם מאת האב הלא הוא רוח האמת היצא ממקור האב הוא יעד-לי:

יט^{יט} וגם-אתם תעידו לי כי הייתם עמדי מראש:

פרק טז

א את-אלה דברתי אליכם למען לא תפשו:

ב הם ינודו אתכם מתוך הקהל ואף הגיע הזמן אשר כל-הרג אתכם יחשב בלבם כי קרוב הוא מקריב לאלהים:

ג ואת-אלה יעשו לכם כי גם-את-אבי וגם-אתי לא ידעו:

א^א ואני לכם את-אלה למען תזכרו אתם בעתם כי אני המדבר אליכם ולא הקדמתי להגיד לכם פלוגה מראש בעבור כי הייתי עמכם:

ב^ב ועתה הנני הלך אל-שלחי ואין עוד איש מכם שאל אתי אנה אתה הלך:

ג^ג רק לבכם מלא עצב בדברי אליכם הדברים האלה:

ד^ד אולם אמת אני לכם כי טוב לכם אשר אלף כי אם-לא אלף לא-יבא המליץ אליכם וכי-אלף אשלחנו אליכם:

ה^ה והוא בבאו יוכח את-העולם על-דבר חטא צדקה ומשפט:

ו^ו על-חטא על-אשר לא האמינו בי:

ז^ז על-צדקה על-כי הלך אני אל-אבי ולא תראני עוד:

ח^ח ועל-משפט על-כי ירשיע את-שר העולם הזה בהשפטו:

ט^ט ועוד לי מלין רבות להודיעכם אף לא-תוכלו שאת אותן כיום:

י^י ורוח האמת בבאו ינחה אתכם אל-האמת פלה כי לא מלבו ידבר כי אם את-אשר ישמע ישמיע ונגיד את-האמיתות לאחור:

יא^{יא} הוא יגדל כבודי כי יקח משלי והגיד לכם:

יב^{יב} כל אשר לאבי לי הוא על-כן אמרתי משלי יקח והגיד לכם:

יג^{יג} עוד כמעט רגע ולא תראני עוד ועוד כמעט רגע ותראני כי אני הלך אל-אבי:

יד^{יד} ויש מתלמידיו אשר נדברו אז איש אל-רעהו מה-זה אשר אמר אלינו עוד כמעט רגע ולא תראוני ועוד כמעט רגע ותראוני וכי אני הלך אל-האב:

טו^{טו} ויאמרו מה-זה כמעט רגע אשר אמר ונאנחנו לא נדע מה הוא מדבר:

טז^{טז} ויבא ישוע כי מבקשים הם לשאל את-פיהו ויאמר אליהם התחקרון זה את-זה על כיי-אמרתי עוד כמעט רגע ולא תראני ועוד כמעט רגע ותראני:

יז^{יז} אמן אמן אני אמר לכם כי אתם תבכו ותילילו ובני העולם יגילו אתם תתאבלו אף אבלכם יתפח לששון:

יח^{יח} אשה תחיל בתכליה כי באה עתה ואחרי אשר המליטה את-הנולד לא-תזכרו עוד חבלה משמחתה כיי-איש נולד בעולם:

יט^{יט} וגם-אתם מלאים גון כיום אף עוד אשוב אראה אתכם ויש לבכם ושמחתכם לא-יקח מכם גבר:

כ^כ וכיום ההוא לא תשארו לי כל-שאלה אמן אמן אני אמר לכם אם תבקשו דבר מאת האב יתן לכם בשמי:

כא^{כא} עד-עתה לא-בקשתי דבר בשמי בקשו ותקחו ונפשיכם תמלא שמחה:

^ה את-אלה במשלים דברתי אליכם אך הגיע המועד ולא
 אדבר אליכם עוד במשלים כי אם-במלים ברורות
 אנדכם על-דבר האב:
^ו ביום שהוא משאלותיכם בשמי תשאלו ואיני אמר
 לכם כי אני אעתיר בעדכם אל-האב:
^ז כי-האב גם-הוא אהב אתכם עקב אשר אהבתם אתי
 ותאמינו כי-מאת האב יצאתי:
^ח יצאתי מאת האב ובאתי בעולם ועתה אשוב אעזב
 את-העולם ואלך-לי אל-האב:
^ט ויאמרו תלמידי הנה מדבר עתה במלים ברורות ולא
 תביע משל:
^י עתה ידענו כי-אתה ידע כל ואין מחסור לך אשר ישאלך
 איש בזאת נאמין כי מאת אלהים יצאת:
^{יא} ויען אתם ישוע הכי תאמינו עתה:
^{יב} הגה הזמן בא וכבר הגיע כיי-תפוצו איש איש לביתו
 ואתי תעזבו לבדי אך איני לבדי כי אבי עמדי:
^{יג} ואני בדברים האלה באתי להגיד לכם כי בי שלום
 יהיה-לכם בעולם צרה תבואתכם אך-התאזרו עז אני
 נצחתי את-העולם:

פרק יז

^א את-אלה דבר ישוע וישא עיניו למרום ויאמר אבי גדל
 כבוד בך כי בא מועד ובנך יגדל כבודך:
^ב כאשר אתה תמשילהו בכל-בשר לתת חיי עולם לכל
 אשר-נתתה לו:
^ג ומה חיי עולם אשר ידעו אתך כי אתה לבדך אל-אמת
 ואת-ישוע המשיח אשר שלחת:
^ד את-כבודך גדלתי בארץ כליתי את-המלאכה אשר
 נתתה לי לעשתה:
^ה ועתה כבדני-נא עמך אבי בכבוד אשר היה-לי עמך
 טרם נעשו שמים וארץ:
^ו הודעתי את-שמך לאנשים אשר אתם נתתה-לי
 מן-העולם לך היו ואתה נתתם לי והם אמרתך ינצרו:
^ז ידעים הם כיום כי-כלם אשר נתתה לי מאתך המה:
^ח כי שמתי לפניהם את-הדברים אשר שמת בפי והם
 שמעו ויכירו באמת כי מאתך יצאתי ויאמינו כי אתה
 שלחתני:
^ט ואני בעדם מפגיע לא בעד העולם אפגע בך כי
 אם-בעד אלה אשר נתתה לי כי-לך המה:
^י וכל-שלי שלך ושלך שלי אשר בם אתפאר:
^{יא} לא אגור עוד בארץ והם גרים בארץ ואני בא אליך אבי
 קדשי שמר בשמך את-אלה אשר נתתה לי למען יהיו
 אחד כמנו:

^{יב} בהיותי עמכם בעולם שמרתי אתם בשמך כל אשר
 נתתה לי שמרתי ולא-אבד אחד מהם זולתי בן-האבדון
 למלאת דבר-הכתוב:
^{יג} ועתה הנני בא אליך והדברים האלה דברתי בארץ
 למלאת נפשם שמחתי:
^{יד} אני נתתי להם דברך והעולם שגא אתם יען כי לא
 מן-העולם הם כאשר גם-אני לא מן-העולם אני:
^{טו} ואני איני מפגיע בעדם כי תקחם מן-העולם רק כי
 אם-תצילם מן-הרע:
^{טז} לא מן-העולם הם כאשר גם-אני לא מן-העולם אני:
^{יז} קדש אתם באמתך דברך אמת:
^{יח} כאשר אתה שלחתני בעולם כן אני שלחתיים בעולם:
^{יט} ובעדם הקדשתי את-נפשי וכן גם-הם את-נפשם באמת
 יקדישו:
^כ אולם לא בעד-אלה לבדם אני מעתיר לך כי
 אם-גם-בעד אלה אשר יאמינו בי על-פי דברך:
^{כא} למען יהיו כלם לאחד כאשר אתה אבי כי ואני בך כן
 יהיו גם-הם בנו לבעבור ואמין העולם כי אתה
 שלחתני:
^{כב} ואני נתתי להם את-הכבוד אשר נתתה לי לבעבור יהיו
 לאחד כאשר גם אנחנו אחד:
^{כג} אני בהם ואתה בי למען יהיו תמים באחד ולמען ידע
 העולם כי אתה שלחתני וכי אהבת אתם כאשר
 אהבתני:
^{כד} ואני חפצתי אבי כי אלה אשר נתתה לי יהיו עמי
 גם-הם כאשר אהיה למען יראו את-כבודי אשר נתתה
 לי כי אהבת אתי טרם הוסד ארץ:
^{כה} אבי הצדיק הן העולם אינו ידע אתך ואני ידעתיך
 ואלה ידעים כי אתה שלחתני:
^{כו} הודעתי להם את-שמך וכן אוסיף להודיעם למען
 תהיה-בם האהבה אשר אהבתני וגם-אני אהיה
 בתוכם:

פרק יח

^א ויכל ישוע לדבר את-הדברים האלה ויצא עם-תלמידיו
 אל-עבר לנחל קדרון ויבא לגן אשר שם הוא
 ותלמידיו:
^ב ויהודה המסגיר ידע את-המקום ההוא כי ישוע
 ותלמידיו פעמים רבות נועדו שם:
^ג ויקח יהודה את-הגדוד ואת-המשרתים אשר לראשי
 הכהנים והפרושים ויבא שם בגרות ולפידים
 וכלי-נשק:
^ד וישוע ידע את כל-אשר ובאנו ויצא ויאמר אליהם
 את-מי תבקשון:

ה וַיַּעֲנוּ אֹתוֹ אֶת-יְשׁוּעַ הַנִּצְרִי וַיֹּאמְרוּ אֵלָיוּם יְשׁוּעַ אֲנִי
 הוּא וַיְהוּדָה הַמַּסְגִּיר עִמָּד אֶצְלָם:
 ו וַיְהִי כַּאֲשֶׁר אָמַר אֵלָיוּם יְשׁוּעַ אֲנִי הוּא וַיִּסְגּוּ אַחֲרָיו
 וַיִּפְּלוּ אַרְצָה:
 ז וַיִּסְּף וַיִּשְׁאַל אֹתָם אֶת-מִי תִּבְקְשׁוּ וַיֹּאמְרוּ אֶת-יְשׁוּעַ
 הַנִּצְרִי:
 ח וַיַּעַן יְשׁוּעַ הֲלֹא אָמַרְתִּי לָכֶם כִּי אֲנִי הוּא עַל-כֵּן אִם-אֲתִי
 תִּבְקְשׁוּ הַנִּיחוּ לְאֵלֶּה וַיֵּלְכוּ:
 ט לְהִקְיָם הַדָּבָר אֲשֶׁר אָמַר מֵאֵלֶּה אֲשֶׁר נִתְּתָה לִי לֹא-אֶבֶד
 לִי אֶף-אֶחָד:
 י וַחֲרַב הָיְתָה בְיַדִּי שְׂמֵעוֹן פְּטְרוֹס וַיִּשְׁלַף אֹתָהּ וַיִּף
 אֶת-עַבְדֵּי הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּקְצֹץ אֶת-אָזְנוֹ הַיְמָנִית וְשֵׁם
 הָעַבְדֵּי מַלְכוּס:
 יא וַיֹּאמְרוּ יְשׁוּעַ אֶל-פְּטְרוֹס חֹשֶׁב חֲרָבָךְ אֶל-נִדְנָה הָאֵם
 אֶת-כּוֹס אֲשֶׁר נִתְּן-לִי אָבִי אֲנִי לֹא-אֶשְׁתַּנֶּה:
 יב וַהֲגִדוּד וְשֵׁר הָאֵלֶּף וּמִשְׁרְתֵי הַיְהוּדִים תִּפְשׁוּ אֹז
 אֶת-יְשׁוּעַ וַיֹּאסְרֵהוּ:
 יג וַיִּלְכְּהוּ כְּרֵאשׁוֹנָה אֶל-חֲנָן כִּי הוּא הָיָה חֹתֵן קַיִּפָּא
 הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל בְּשָׁנָה הַהִיא:
 יד הוּא קַיִּפָּא אֲשֶׁר בְּעֶצְתוֹ לַיהוּדִים הֲגִיד כִּי טוֹב אֲשֶׁר
 יֵאבֵד אִישׁ-אֶחָד בְּעַד כָּל-הָעָם:
 טו וְשְׂמֵעוֹן פְּטְרוֹס וְתַלְמִיד אַחֵר הֵלְכוּ אַחֲרֵי יְשׁוּעַ
 וְהַתְּלָמִיד הַהוּא נוֹדַע הָיָה לַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיָּבֵא עִם-יְשׁוּעַ
 לְחֹצֵר הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל:
 טז וּפְטְרוֹס עִמָּד מִחוּץ לְשַׁעַר וַיֵּצֵא הַתְּלָמִיד הָאֲחֵר הַנוֹדַע
 לַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיְדַבֵּר אֶל-הַשַּׁעֲרָת וַיָּבֵא אֶת-פְּטְרוֹס
 הַבְּיָתָה:
 יז וַתֹּאמְרוּ הָאֵמָה הַשַּׁעֲרָת אֶל-פְּטְרוֹס הֲלֹא גַם-אֲתָה
 מִתְּלָמִידֵי הָאִישׁ הַזֶּה וַיֹּאמְרוּ לֹא אֲנִי:
 יח וְשֵׁם עִמָּדוֹ הָעַבְדִּים וְהַמִּשְׁרָתִים וַיִּבְעֲרוּ גִחְלִים
 לְהַתְחַמֵּם מִפְּנֵי הַקֶּר וַיַּעֲמֵד גַּם-פְּטְרוֹס עִמָּהֶם וַיִּתְחַמֵּם:
 יט וַיִּשְׁאַל הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶת-יְשׁוּעַ עַל-תְּלָמִידָיו
 וְעַל-תּוֹרָתוֹ:
 כ וַיַּעַן אֹתוֹ יְשׁוּעַ אֲנֹכִי לְעֵין הַשָּׁמַשׁ דִּבְרַתִּי אֶל-הָעוֹלָם
 וְתַמִּיד לְמִדְתֵי בְּבִית-הַכִּנְסוֹת וּבְבֵית הַמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר שָׁם
 כָּל-הַיְהוּדִים נִקְהָלִים וְלֹא-דִבְרַתִּי דָבָר בְּסֵתֵר:
 כא וְלִמְהַרְזָה תִּשְׁאַלְנִי שְׂאֵל-נָא אֶת-הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר שָׁמְעוּ
 דְּבַרֵי הַנֶּם יָדְעִים אֶת-אֲשֶׁר הוֹרִיתִי:
 כב וַיְהִי כַּדְּבָרוֹ אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּף אֶחָד הַמִּשְׁרָתִים
 הָעִמָּד שֵׁם אֶת-יְשׁוּעַ עַל-הַלְחִי וַיֹּאמְרוּ הַכּוֹזָת תַּעֲנֶה
 אֶת-הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל:
 כג וַיַּעַן אֹתוֹ יְשׁוּעַ אִם-רָעָה דִּבְרַתִּי עָנָה כִּי אֶת-הַרְעָה
 וְאִם-נִכְוֶנָה עַל-מָה הַפִּתְיָנִי:
 כד וַחֲנָן שָׁלַח אֹתוֹ אֶסּוּר אֶל-קַיִּפָּא הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל:

כה וְשְׂמֵעוֹן פְּטְרוֹס עִמָּד וּמִתְחַמֵּם וַיֹּאמְרוּ אֵלָיוּ הֲלֹא
 גַם-אֲתָה מִתְּלָמִידָיו וַיִּכְחַשׁ וַיֹּאמְרוּ לֹא אֲנִי:
 כו וְאַחַד מֵעַבְדֵי הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מוֹדַע לְאִישׁ הַהוּא אֲשֶׁר קִצֹּץ
 פְּטְרוֹס אֶת-אָזְנוֹ אָמַר אֵלָיוּ הֲלֹא אֲנִי רֵאִיתִיךָ עִמָּו בְּעָן:
 כז וַיִּוֹסֶף פְּטְרוֹס וַיִּכְחַשׁ וַיִּכְרַע זֶה קָרָא הַתְּרַנְגָּל:
 כח וַיִּוֹלִיכוּ אֶת-יְשׁוּעַ מִבֵּית קַיִּפָּא אֶל-בֵּית הַמִּשְׁפָּט כְּעֵלוֹת
 הַבִּקְרָ וְהֵם לֹא כָּאוּ לְתוֹף בֵּית הַמִּשְׁפָּט לְבִלְתִּי שְׂמָאוּ
 וְלֹא יוֹכְלוּ לְאַכֵּל אֶת-הַפֶּסַח:
 כט וַיֵּצֵא פִּילְטוֹס אֵלָיוּם וַיֹּאמְרוּ מִה-שִׁיטָנָה תִּבְיָאוּ
 עַל-הָאִישׁ הַזֶּה:
 ל וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיוּ לֹלֵא הָיָה זֶה פֶּעַל-אָנוֹן לֹא הִסְגַּרְנוּ
 אֹתוֹ בְּיָדֶיךָ:
 לא וַיֹּאמְרוּ אֵלָיוּם פִּילְטוֹס קָחוּ אֹתוֹ אֲתָם וְשִׁפְטֵהוּ עַל-פִּי
 תוֹרַתְכֶם וַיֹּאמְרוּ אֵלָיוּ הַיְהוּדִים אֵינְנוּ כֹחַ לְהַמִּית
 נִפְשׁ אָדָם:
 לב לְמַלְאָת דְּבַר יְשׁוּעַ אֲשֶׁר הֲגִיד מִה-יְהִיָּה מוֹתוֹ אֲשֶׁר
 יוֹמַת:
 לג וַיִּשָּׁב פִּילְטוֹס אֶל-בֵּית הַמִּשְׁפָּט וַיִּקְרָא אֶל-יְשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ
 אֵלָיוּ הָאֲתָה הוּא מֶלֶךְ הַיְהוּדִים:
 לד וַיַּעַן יְשׁוּעַ הַמֶּלֶךְ אֲתָה דָּבָר בָּן אוֹ כֵן הֲגִידוּ-לְךָ עָלַי
 אַחֲרִים:
 לה וַיַּעַן פִּילְטוֹס הַכִּי יְהוּדִי אֲנֹכִי הֵן עִמָּךְ וְכֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים
 הַסְּגִירוּךָ בְּיָדִי מָה עָשִׂיתָ:
 לו וַיַּעַן יְשׁוּעַ מַלְכוּתִי אֵינְנָה מִן-הָעוֹלָם הַזֶּה אֵלּוּ
 מִן-הָעוֹלָם הַזֶּה הָיְתָה מַלְכוּתִי מִשְׁרְתֵי יִלְחָמוּ לִי לְבִלְתִּי
 אָנֹתֵן בְּיַדִּי הַיְהוּדִים אֶף עֲתָה מַלְכוּתִי אֵינְנָה מִפָּה:
 לז וַיֹּאמְרוּ אֵלָיוּ פִּילְטוֹס אִם-כֵּן מֶלֶךְ אֲתָה וַיַּעַן יְשׁוּעַ אֲתָה
 אֲמַרְתָּ כִּי-מֶלֶךְ אֲנִי לְזֹאת נוֹלְדִתִּי וְלְזֹאת בָּאתִי בְּעוֹלָם
 לְהַעֲבִיד עַל-הָאָמֶת מִי אֲשֶׁר לְאָמֶת יִשְׁמַע אֶת-קוֹלִי:
 לח וַיֹּאמְרוּ אֵלָיוּ פִּילְטוֹס מָה הִיא הָאָמֶת וְאַחֲרֵי דְבָרוֹ כּוֹזָת
 שָׁב אֶל-הַיְהוּדִים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיוּם אֲנִי לֹא-מַצְאָתִי בּוֹ עוֹן:
 לו וְהִנֵּה זֶה הַחֶק מֵאֹז לְשַׁלַּח לָכֶם בְּפֶסַח אֶחָד מִהָאֲסִירִים
 לְחַפְּשֵׁי וְעַתָּה אִם-טוֹב בְּעֵינֵיכֶם אֲשַׁלַּח לָכֶם אֶת-מֶלֶךְ
 הַיְהוּדִים:
 מ וַיִּוֹסִיפוּ וַיִּצְעֲקוּ לֵאמֹר לֹא אֶת-זֶה כִּי אִם אֶת-בְּרֵא-בָא
 וּבְרֵא-בָא הָיָה שׂוֹדֵד:

פרק יט

א אֹז יָקַח פִּילְטוֹס אֶת-יְשׁוּעַ וַיִּיָּסֵר אֹתוֹ בְּשׁוֹטִים:
 ב וְאֲנָשֵׁי הַצָּבָא שָׂרְגוּ כְּתָר קוֹצִים וַיִּשְׂימוּ עַל-רֵאשׁוֹ
 וַיִּלְבִּישׂהוּ מַעִיל אַרְגָּמָן:
 ג וַיִּגְשׁוּ אֵלָיוּ וַיִּקְרָאוּ יְחִי מֶלֶךְ הַיְהוּדִים וַיִּכְהוּ עַל-הַלְחִי:
 ד וַיִּשָּׁב פִּילְטוֹס וַיֵּצֵא חֲחוּצָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיוּם הִנֵּה אוֹצִיאָנוּ
 לְפָנֶיכֶם לְבַעֲבוֹר תְּדַעוּ כִּי לֹא-מַצְאָתִי בּוֹ עוֹן:

^ח וַיֵּצֵא יֵשׁוּעַ הַחוּצָה נִשְׂא כֶּתֶר הַקּוֹצִים וּמַעֲלֵל הָאֲרֻגְמָן
עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילְטוֹס הִנֵּה הַגִּבֹּר:
^י וְרֹאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְהַמְּשֻׁרְתִּים כְּרָאוּתָם אֹתוֹ צָעְקוּ לֵאמֹר
הַצֵּלֵב הַצֵּלֵב אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילְטוֹס קַחוּ אֹתוֹ אִתְּם
וְהַצֵּלִיבוּהוּ כִּי אֲנִי לֹא-מִצְאָתִי בּוֹ עוֹן:
^{יז} וַיַּעֲנוּ אֹתוֹ הַיְהוּדִים הִנֵּה יִשְׁ-לָנוּ תוֹרָה וְלִפִּי תוֹרַתְנוּ
מִשְׁפָּט-מִנּוֹת לוֹ כִּי-מִתְאַמֵּר לֵאמֹר בֶּן-הָאֱלֹהִים הוּא:
^ח כְּשָׁמַע פִּילְטוֹס אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה וַיִּירָא יְתֵר מְאֹד:
^ט וַיָּשָׁב וַיָּבֵא אֶל-בֵּית הַמִּשְׁפָּט וַיֹּאמֶר אֶל-יֵשׁוּעַ אֵי מִזֶּה
אַתָּה וַיֵּשׁוּעַ לֹא-עָנָה אֹתוֹ מֵאוּמָה:
^י וַיֹּאמֶר אֵלָיו פִּילְטוֹס הָאֵלִי לֹא תִדְבֹר הֲלֹא תִדַּע כִּי יָדִי
רַב-לִי לְשַׁלְחָךְ וְכַב־לִי לְצִלְכָךְ:
^{יא} וַיַּעַן אֹתוֹ יֵשׁוּעַ אֵין-לָךְ כֹּחַ עָלַי לֹאֵל גַּתְנֶ-לָךְ מַעַל
עַל-כֵּן עוֹן מִסְגִּירִי בְיָדֶיךָ גָּדוֹל מֵעוֹנֶךָ:
^{יב} וְעַל-זֹאת בִּקֵּשׁ פִּילְטוֹס לְשַׁלְּחוֹ וְהַיְהוּדִים צָעְקוּ וַאֲמָרוּ
אִם-תִּשְׁלַח אֶת-הָאִישׁ הַזֶּה אֵינְךָ אֹהֵב אֶת-הַקֵּיסָר כִּי
הַמִּתְקוֹמֵם לְהִיּוֹת לְמֶלֶךְ הוּא מִתְקוֹמֵם עַל-הַקֵּיסָר:
^{יג} כְּשָׁמַע פִּילְטוֹס אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הוֹצִיא אֶת-יֵשׁוּעַ
הַחוּצָה וַיָּשָׁב עַל-כֹּסֵא הַמִּשְׁפָּט בַּמָּקוֹם הַנִּקְרָא מַרְצֻפָּת
אַבְנִים וּבַעֲבָרִית גִּבְתָּא:
^{יד} וַיֹּאמֶר אֶל-הַיְהוּדִים בְּעָרְבַת הַפֶּסַח הַזֶּה הוּא כְּשֶׁעָה
הַשְּׁשִׁית הִנֵּה מִלְּכֶכֶם:
^{טו} וַיִּצְעְקוּ הַיֵּצֵא הַיֵּצֵא אֹתוֹ צֵלֵב אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
פִּילְטוֹס הַצֵּלֵב אֲצֵלֵב אֶת-מִלְּכֶכֶם וַיַּעֲנוּ רֹאשֵׁי הַכְּהֻנִּים
אֵין-לָנוּ מֶלֶךְ כִּי אִם-הַקֵּיסָר:
^{טז} אַז נִתְּנוּ בְיָדָם לְצֵלֵב אֹתוֹ וַיִּקְחוּ אֶת-יֵשׁוּעַ וַיִּלְכְּבוּהוּ:
^{יז} וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ אֶת-עֵץ צֵלְבוֹ וַיְבִיאוּהוּ אֶל-הַמָּקוֹם הַנִּקְרָא
מָקוֹם הַגִּלְגֹּלֶת וּבַעֲבָרִית גִּלְגֹּלְתָא:
^{יח} וַיִּצְלְבוּ אֹתוֹ שָׁם וּשְׁנֵי אַנְשִׁים אַחֲרָיו עִמּוֹ מֵעֵבֶר מִזֶּה
וּמִזֶּה וַיֵּשׁוּעַ בֵּין שְׁנֵיהֶם:
^{יט} וַיַּכְתֹּב פִּילְטוֹס פְּתָכַת עַל-לוּחַ וַיִּשְׂמְהוּ עַל-הַצֵּלֵב יֵשׁוּעַ
הַנְּצָרִי מֶלֶךְ הַיְהוּדִים:
^כ וַיְהוּדִים רַבִּים קָרְאוּ אֶת-הַפְּתָכַת כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
נִצְלַב-שָׁם יֵשׁוּעַ קְרוֹב לְעִיר וְהַפְּתָכַת פְּתוּכָה עֲבָרִית
רוֹמִית וַיִּנְיֵת:
^{כא} וַיֹּאמְרוּ רֹאשֵׁי כְהֻנֵּי הַיְהוּדִים אֶל-פִּילְטוֹס אֶל-תִּכְתֹּב
מֶלֶךְ הַיְהוּדִים רַק כִּי אָמַר אֲנִי מֶלֶךְ הַיְהוּדִים:
^{כב} וַיַּעַן פִּילְטוֹס אֶת-אֲשֶׁר כְּתַבְתִּי כְּתַבְתִּי:
^{כג} וַיְהִי כַּאֲשֶׁר צֵלְבוֹ אֲנָשִׁי הַצֵּבָא אֶת-יֵשׁוּעַ וַיִּקְחוּ
אֶת-בְּגָדָיו וַיַּחֲלִקוּם אַרְבָּעָה רַבַּע לְאִישׁ אִישׁ וְגַם
אֶת-פְּתָנָתוֹ וְהַפְּתָנָתַי לֹא הָיְתָה תְּפוּרָה כִּי אִם-מַעֲשֵׂה
אַרְגַּ מִשְׁפָּה עַד-הַשְּׂפָה:
^{כד} וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ לֹא נִקְרָעָה אֵתָּה אֵךְ נִפִּילָה עָלֶיךָ
גוֹרָל לְמִי תִהְיֶה לְהִקִּים דָּבָר הַכְּתוּב יַחֲלִקוּ בְגָדֵי לְהֵם
וְעַל-לְבוּשֵׁי נִפְּלוּ גוֹרָל וַיַּעֲשׂוּ-כֵן אֲנָשִׁי הַצֵּבָא:

^כ וְעַל-יָד צֵלֵב יֵשׁוּעַ עָמְדוּ אִמּוֹ וְאַחֹת אִמּוֹ וּמְרִים אִשָּׁת
קְלוֹפָס וּמְרִים הַמַּגְדָּלִית:
^{כז} וַיִּירָא יֵשׁוּעַ אֶת-אִמּוֹ וְאֶת-תְּלַמִּידוֹ אֲשֶׁר אָהַב עִמָּדִים
אֲצִלּוֹ וַיֹּאמֶר אֶל-אִמּוֹ אִשָּׁה רְאִי זֶה בְּנֶךָ:
^{כח} וְאַחַר אָמַר אֶל-תְּלַמִּידוֹ רְאֵה זֹאת אִמְךָ וַיֹּאסֶפֶה
הַתְּלַמִּיד אֶל-בֵּיתוֹ מֵהַיּוֹם הַהוּא וּמַעַלָּה:
^{כט} וַיֵּשׁוּעַ בְּדַעְתּוֹ אַחֲרֵי-כֵן כִּי נִשְׁלַם כָּל-דְּבָר אֵךְ לְמִלְאֵת
אֶת-הַכְּתוּב אָמַר צְמַאֲתִי:
^ל וְשָׁם עָמַד כְּלִי מִלֵּא חֲמֵץ וַיִּטְבְּלוּ סִפּוֹג בַּחֲמֵץ וַיִּשְׂמִימוּ
עַל-רֹאשׁ אֲזוֹב וַיִּגְיַעוּהוּ אֶל-פִּיו:
^{לא} וַיִּטְעַם יֵשׁוּעַ מִן-הַחֲמֵץ וַיֹּאמֶר נִשְׁלַם וַיִּט אֶת-רֹאשׁוֹ
וַיִּפְקַד אֶת-רוּחוֹ:
^{לב} וְהַיְהוּדִים חָשׂוּ לְבַלְתִּי הַשָּׂאֵר אֶת-הַפְּגָרִים עַל-הַעֵץ
כִּיּוֹם הַשַּׁבָּת כִּי-עָרַב שַׁבָּת הָיָה וְהַשַּׁבָּת הַזֶּה גָּדוֹל הוּא
עַל-כֵּן שָׂאֵלוּ מִפִּילְטוֹס לְשַׁבֵּר אֶת-שׁוֹקֵיהֶם כִּי יָמוּתוּ
וְלִהְיוּרִידִם מִן-הַעֵץ:
^{לג} וַיַּבְּאוּ אֲנָשִׁי הַצֵּבָא וַיִּשְׁבְּרוּ אֶת-שׁוֹקֵי הָאֶחָד וְאֶת-שׁוֹקֵי
הַשֵּׁנִי אֲשֶׁר נִצְלְבוּ עִמּוֹ:
^{לד} וַיַּבְּאוּ אֶל-יֵשׁוּעַ וַיִּירָאוּ כִּי-יִכָּבֵר מֵת וְלֹא שִׁבְרוּ
אֶת-שׁוֹקָיו:
^{לה} אֵךְ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי הַצֵּבָא דָּקְרוּ בַּחֲנִית בְּצַדּוֹ וַיֵּצֵא דָם
וְמִים:
^{לו} וְהַמַּעֲיֵד עַל-זֶה רָאָה אֶת-הַדְּבָר וַעֲדוּתוֹ נֶאֱמָנָה וְהוּא
יָדַע כִּי אֲמִתַּת יְהוָה חֲפוּ לְכַבֵּעוֹר תִּאֲמִינוּ גַם-אַתֶּם:
^{לז} וְכַל-זֶה הָיָה לְקִיָּם אֶת-הַכְּתוּב וַעֲצָם לֹא-תִשְׁבְּרוּ בּוֹ:
^{לח} וַעֲדוּד כְּתוּב לֵאמֹר וְהַבְּטוּ אֵלָיו אֵת אֲשֶׁר-דָּקְרוּ:
^{לט} וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה יוֹסֵף מִן-הַכְּמִתִּים הוּא אֲשֶׁר
הָיָה תְּלַמִּיד יֵשׁוּעַ בְּסֵתֶר מִיִּרְאָתוֹ אֶת-הַיְהוּדִים וַיִּשְׂאֵל
מֵאֵת פִּילְטוֹס לְתַת־לוֹ לְשֵׂאת אֶת-גּוֹפַת יֵשׁוּעַ:
^מ וַיִּתֵּן-לוֹ פִּילְטוֹס רִשְׁיוֹן וַיַּבֵּא וַיִּשָּׂא אֶת-גּוֹפַת יֵשׁוּעַ
וַנִּקְדִּימוֹן אֲשֶׁר לְפָנָיו כֹּא אֶל-יֵשׁוּעַ בְּלִילָה כֹּא גַם-הוּא
וְהַבִּיא סָמִים בְּלוּלִים מִר-נְאֻהָלוֹת כְּמֵאָה לִיטְרִין:
^{מא} וַיִּקְחוּ אֶת-גּוֹפַת יֵשׁוּעַ וַיַּעֲטוּהָ בְּתַכְרִיכִים אֲשֶׁר מִלְּאוּ
בְּשָׂמִים כְּדֶרֶךְ קְבוּרַת הַיְהוּדִים:
^{מב} וּבַמָּקוֹם אֲשֶׁר נִצְלַב-שָׁם הָיָה גֵן וְבוֹ קָבֵר חֲדָשׁ אֲשֶׁר
עוֹד לֹא-נִקְבְּרָ בּוֹ אִישׁ:
^{מג} וּבַהֲיּוֹת הַיּוֹם עָרַב שַׁבָּת לְיְהוּדִים וְהַקָּבֵר קְרוֹב קָבְרוּ בּוֹ
אֶת-יֵשׁוּעַ:

פרק כ

^א וַיְהִי בְּאַחַד בְּשַׁבָּת וַתָּבֵא מְרִים הַמַּגְדָּלִית לְפָנוֹת בֵּקֶר
בַּחֲשֻׁכָה אֶל-הַקָּבֵר וַתִּרְאֵהוּ אֶת-הָאֶבֶן מְגוּלָּה
מֵעַל-הַקָּבֵר:

ב ותרץ ותבא אל-שמעון פטרוס ואל-התלמיד האחר
 אשר אהב אתו ישוע ותאמר אליהם הנה נשאו
 את-אדנינו מן-הקבר ונאנחנו לא נדע אנה שמו אתו:
 ג ויצא פטרוס והתלמיד האחר וילכו אל-הקבר:
 ד ושניהם רצו יחדו וימהר התלמיד האחר לרוץ ויעבר
 את-פטרוס ויבא ראשון אל-הקבר:
 ה וישח וישקף אל-תוכו וירא את-התכריכים מנחים
 לבדם ולא ירד פנימה:
 ו וגם-שמעון פטרוס בא אחריו וירד אל-הקבר וירא
 את-התכריכים מנחים לבדם:
 ז והמטפחת אשר היתה על-ראשו איננה עם-התכריכים
 כי אם-צנופה לבדה במקום אחר:
 ח וירד שם גם-התלמיד האחר אשר-בא ראשון אל-הקבר
 וירא ויאמן:
 ט כי עד-עתה לא-הבינו עוד את-הכתובים כי נכון לו
 לקום מן-המתים:
 י וישבו התלמידים וילכו אל-ביתם:
 יא ומרים עמדה מחוץ לקבר ותב ויהי בכפותה ותשח
 ותשקף אל-תוף הקבר:
 יב ותרא שני מלאכים עטים לבנים וישבים במקום אשר
 שמו את-גופת ישוע אחד מראשיתו ואחד מרגליתו:
 יג ויאמרו אליה אשה למה תבכי אליהם כי נשאו
 את-אדני מזה ולא אדע אנה שמהו:
 יד עוד היא מדברת כזאת ותפן מאחריה ותרא את-ישוע
 עמד ולא ידעה כי הוא ישוע:
 טו ויאמר אליה ישוע אשה למה תבכי תבקשי
 והיא חשבה כי-נטר הגן הוא ותאר אליו אדני
 אם-אתה נשאת אתו מזה הגידה-נא לי איפא שמת אתו
 ואני אלך ואשאנו:
 טז ויאמר אליה ישוע מרים ותפן ותאמר אליו עברית
 רבוני אשר יאמר רבי:
 יז ויאמר אליה ישוע אל-תגעעי בי כי עוד לא עליתי
 אל-האב אף לכי אל-אחי ואמרי אליהם הנני עלה
 אל-אבי ואביכם אל-אליהי ואלהיכם:
 יח ותבא מרים המגדלית ותגד לתלמידים כי-ראתה
 את-האדון וכי כזאת דבר אליה:
 יט ויהי בערב בשבת ההוא כאשר נסגרו דלתות הבית
 אשר נקצו שם התלמידים מיראתם את-היהודים ויבא
 ישוע ויעמד בתוכם ויאמר אליהם שלום עליכם:
 כ ואחרי דברו כזאת הרגם את-ידיו ואת-צדו וישמחו
 התלמידים בראותם את-האדון:
 כא ויוסף ישוע ויאמר אליהם שלום לכם כאשר שלח אתי
 האב כן הנני שלח אתכם:
 כב ואחרי דברו כזאת ויפח בהם ויאמר אליהם קחו לכם
 את-רוח הקדש:

כב איש איש אשר תסלחו לו את-חטאיו ונסלח לו ואם
 תשיתום עליו עליו יהיו:
 כד ותומא הנקרא ידומוס אחד משנים העשר לא-היה
 עמהם בבא ישוע:
 כה ויאמרו אליו יתר התלמידים ראינו את-האדון ויאמר
 אליהם אם-לא אראה את-מדקרות המסמרים בידי
 ולא אתקע את-אצבעי בנקבי המסמרים האלה ובידי
 לא אגע בצדו לא אאמינה:
 כו ומקצה שמנת ימים נקהלו התלמידים בפית פנימה עוד
 הפעם ותומא עמהם ויבא ישוע כאשר סגרו הדלתות
 ויעמד בתוכם ויאמר שלום עליכם:
 כז ואחר אמר אל-תומא הושט את-אצבעך הנה ויראה
 את-ידי והושט את-ידך ומשני בצדי ואל-תהי חסר
 אמונה כי אם-האמן תאמין:
 כח ויען תומא ויאמר אליו אדני ואלהי:
 כט ויאמר אליו ישוע ען אשר ראיתני האמנת תומא אשרי
 אלה המאמינים וראו לא ראו:
 ל וגם-מופתים אחרים רבים עשה ישוע לעיני תלמידיו
 אשר לא-נכתבו בספר הזה:
 לא אף-אלה נכתבו לבעבור תאמינו כי ישוע הוא המשיח
 בן-האלהים ולבעבור יהיו לכם חיים עקב אמונתכם
 בשמו:

פרק כא

א ויהי אחר-כך ויוסף ישוע להראות אל-תלמידיו על-ים-
 טבריה וכה נראה אליהם:
 ב כאשר ישבו יחדו שמעון פטרוס ותומא הנקרא
 ידומוס ונתנאל מקנה אשר בגליל ובני זבדי ושנים
 אחרים מתלמידיו:
 ג ויאמר אליהם שמעון פטרוס הנני הלך לדיג ויאמרו
 אליו עמך גלף גם-אנחנו ויצאו מיד וירדו אל-האגנה
 ולא לכו מאומה בלילה הוא:
 ד הבקר אור והנה ישוע עמד על-שפת הים והתלמידים
 לא ידעו כי ישוע הוא:
 ה ויאמר אליהם ישוע בני היש-לכם דבר לאכל ויענו
 וימרו אין:
 ו ויאמר אליהם פרשו את-המכמת מימין לאגנה
 ומצאתם ויפרשו ולא-יכלו עוד למשכה מרב דגים:
 ז והתלמיד ההוא אשר ישוע אהבו אמר אל-פטרוס
 האדון הוא וכשמע שמעון פטרוס כי הוא האדון ויעט
 את-מעילו כי ערם היה ויתנפל אל-הים:
 ח ויתר התלמידים באו באננתם כי לא הרחיקו
 מן-היבשה כי אם-כמאתים אמה וימשכו את-המכמת
 עם-הדגים:

^כ וְעוֹד יֵשׁ מַעֲשִׂים רַבִּים אַחֲרֵים אֲשֶׁר עָשָׂה יְשׁוּעַ אֶף
אִם-יִכְתְּבוּ כָל־מֵתוֹ אַחַר אַחַר יִחַשְׁבֵׁ לְכַבִּי כִּי לֹא
תְכִיל כָּל-הָעוֹלָם אֶת-הַסְּפָרִים אֲשֶׁר יִכְתְּבוּן אָמֵן:

^ט וַיֵּצְאוּ אֶל-הַיַּבְשָׁה וַיֵּרְאוּ גִחְלִי-אֵשׁ עֲרוֹכִים שָׁם וְדָג
עָלִיהֶם וְכִכַר לָחֶם:

^י וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ הֵבִיאוּ הֵלֵם מִן-הַדָּגִים אֲשֶׁר
לְכַדְתֶּם עִתָּה:

^{יא} וַיַּעַל שְׁמֵעוֹן פְּטְרוֹס וַיִּמְשֹׁךְ אֶת-הַמַּכְמֶרֶת אֶל-הַיַּבְשָׁה
וְהָיָא מְלֵאָה דָּגִים גְּדוֹלִים מְאֹד וְחַמִּישִׁים וּשְׁלֹשָׁה
וּבְקָל-זֹאת לֹא נִקְרָעָה הַמַּכְמֶרֶת מֵרַב הַדָּגִים:

^{יב} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ בָּאוּ אִכְלוּ אַרְחַת הַבֶּקֶר וְאִין
גַּם-אַחַד בְּתַלְמִידֵים אֲשֶׁר מְלֵאוֹ לִבּוֹ לִשְׁאֹל מִי אֶתָּה כִּי
יַדְעוּ אֲשֶׁר הוּא הָאֵדוֹן:

^{יג} וַיִּכְבֵּא יְשׁוּעַ וַיִּקַּח אֶת-הַלֶּחֶם וַיִּתֵּן לָהֶם וְגַם אֶת-הַדָּגָה:

^{יד} וְזֹאת הַפַּעַם הַשְּׁלִישִׁית אֲשֶׁר-נִרְאָה יְשׁוּעַ אֶל-תַּלְמִידָיו
אַחֲרֵי קוּמוֹ מִן-הַמַּתִּים:

^{טו} וַיְהִי אַחֲרֵי אַרְחַתָּם וַיֹּאמֶר יְשׁוּעַ אֶל-שְׁמֵעוֹן פְּטְרוֹס
שְׁמֵעוֹן בְּרִי-יִוְנָה הֲאֵהָב אֶתָּה אִתִּי יָתֵר מֵאֵלֶּה וַיֹּאמֶר
אֵלָיו הֵן אֲדַנִּי אֶתָּה יַדְעָתָ כִּי אֶהְבֶּתִיךָ וַיֹּאמֶר אֵלָיו נַחַל
אֶת-עֲלוֹתֵי:

^{טז} וַיֹּאמֶר אֵלָיו פַּעַם שְׁנִית שְׁמֵעוֹן בְּרִי-יִוְנָה הֲאֵהָב אֶתָּה
אִתִּי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֵן אֲדַנִּי אֶתָּה יַדְעָתָ כִּי אֶהְבֶּתִיךָ וַיֹּאמֶר
אֵלָיו נַחַח אֶת-צִאֲנִי:

^{יז} וַיֹּאמֶר אֵלָיו פַּעַם שְׁלִישִׁית שְׁמֵעוֹן בְּרִי-יִוְנָה הֲאֵהָב אֶתָּה
אִתִּי וַיִּתְעַצֵּב פְּטְרוֹס אֶל-לִבּוֹ כִּי אָמַר אֵלָיו פַּעַם
שְׁלִישִׁית הֲאֵהָב אֶתָּה אִתִּי וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדַנִּי אֶתָּה
אֶל-כָּל יַדְעָתָ אֶתָּה יַדְעָתָ כִּי אֶהְבֶּתִיךָ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ
רַעַה אֶת-צִאֲנִי:

^{יח} אָמֵן אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָךְ בְּעוֹד נַעַר הָיִיתָ בְּיַדְךָ חֲגִרְתָּ
אֶת-מַתְנִיךָ וְתַלְךָ אֶל-אֲשֶׁר חִפְצָתָ וְכִי תִזְקֵן תִּפְרָשׁ כְּפִיד
וְאַחַר יִחַגְרֶךָ וַיִּשְׁאַף אֶל-אֲשֶׁר לֹא תִחַפֵּץ:

^{יט} וְאוֹלָם כְּזֹאת הוּא דְבַר בְּרַמְזוֹ לֹא בְּאִינָה מְנוֹת הוּא יְמוֹת
אֲשֶׁר יִגְדַל בּוֹ כְּבוֹד אֱלֹהִים וְאַחֲרֵי דְבָרוֹ כְּזֹאת אָמַר
אֵלָיו לָךְ אַחֲרָי:

^כ וַיִּפֶן פְּטְרוֹס וַיֵּרָא אֶת-הַתַּלְמִיד אֲשֶׁר יְשׁוּעַ אֶהְבּוֹ הַלֵּךְ
אַחֲרֵיהֶם וְהוּא אֲשֶׁר נִפְלַע-עַל-צִנְאוֹרוֹ בְּמִשְׁתָּה הָעֶרֶב
וְאָמַר אֲדַנִּי מִי הוּא-זֶה אֲשֶׁר יִסְגִּירְךָ:

^{כא} וַיְהִי בִרְאוֹת אֹתוֹ פְּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֶל-יְשׁוּעַ אֲדַנִּי וְזֶה מַה
אַחֲרִיתוֹ:

^{כב} וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ אִם-חִפְצָתִי כִּי יִשְׂאָר עַד-אֲשֶׁר אָבֵא
אֶף מֵה-לָךְ לָךְ אַחֲרָי:

^{כג} עַל-כֵּן יֵצֵא הַדְּבָר הַזֶּה בֵּין הָאֲחִים כִּי הַתַּלְמִיד הַהוּא לֹא
יְמוֹת וַיְשׁוּעַ לֹא אָמַר-לוֹ כִּי לֹא-יְמוֹת נִקַּח אָמַר
אִם-חִפְצָתִי כִּי-יִשְׂאָר עַד-אֲשֶׁר אָבֵא אֶף מֵה-לָךְ:

^{כד} וְזֶה הוּא הַתַּלְמִיד הַנִּתֵּן אֶת-עֲדוּתוֹ לְאֵלֶּה וְהוּא אֲשֶׁר
כָּתַב כָּל-אֵלֶּה וַיַּדְעֵנוּ כִּי עֲדוּתוֹ נֶאֱמָנָה:

Acts

מעשי השליחים

פרק א

^א הנה הספר הראשון תאופילוס כתבתי בו כלא אשר עשה ישוע וכל אשר הורה מיום החלו:

^ב עד-היום אשר נעלה מאתנו אחרי תמו את-מזותיו ברוח הקדש אל-שליחיו אשר-בחר בהם:

^ג ואשר אחרי ענותו התיצב עליהם חיי באתות רבים בהגלות נגלות אליהם ארבעים יום וידבר על-מלכות האלהים:

^ד וכאשר סעד עמם יחדו צוה אתם לאמר לא-תצאו מירושלים כי אם-תוחילו אל-דבר האב אשר שמעתם מפיי:

^ה כי יוחנן טבל במים ואתם תטבלו ברוח הקדש בעוד לא-כביר אחרי הימים האלה:

^ו ויהי בהתאספם יחד וישאלהו לאמר אדונינו התשיב בעת הזאת את-המלכות לישראל:

^ז ויאמר אליהם לא לכם לדעת את-העתים ואת-המועדים אשר יעד האב בממשלתו:

^ח אבל תתאזרו עז פנח עליכם רוח הקדש והייתם עדי בירושלים ובכל-יהודה ובשמרון ועד-קצה הארץ:

^ט ככלתו לדבר את-הדברים האלה נעלה מהם ועיניהם ראות וישאהו ענן מנגד עיניהם:

^י וביטו אחריו בעלתו השמימה והנה שני אנשים לבשי לבן נצבים עליהם ואמרים:

^{יא} אנשי הגליל למה-זה אתם עמדים ומביטים השמימה ישוע זה אשר לקח מעליכם ועל למרום בן יבא כאשר ראיתם אתו עלה למרום:

^{יב} ויפנו ויילכו ירושלימה מן-ההר הנקרא הר-הזיתים הקרוב לירושלים בדרך תחום שבת:

^{יג} ויבאו ויעלו אל-העליה אשר גרו שם פטרוס ויוחנן ויעקב ואנדרי פילפוס ותומא בר-תלמי ומתתיהו ויעקב בן-חלפי ושמעון הקנאי ויהודה בן-יעקב:

^{יד} כל-אלה שקדו יחדו על-התפלה ובתחנונים בלב אחד עם-הנשים עם-מרים אם ישוע ועם-אחיו:

^{טו} בימים ההם ופטרוס קם בתוך האחים הנקהלים אשר היה מספרם כמאה ועשרים ויאמר:

^{טז} אנשים אחים נכון היה פי יקום דבר הכתוב אשר רוח הקדש דבר מקדם בפיי דוד על-יהודה אשר היה למנהל ללכדי ישוע:

^{יז} כי-נמנה אתנו והעבדה הזאת נפלה לו בגורלו:

^{יח} והנה הוא קנה-לו שדה בשכר פשעו ויפל מלא קומתו ארצה ויבקע בתוך וכל-מעיו נשפכו:

^{יט} והדבר נודע לכל-ישרי וירושלים פי לבעבור זאת נקרא השדה ההוא בשפתם חקל-דמא כי הוא שדה דמים:

^כ כי-כתוב בספר התהלים תהי-טיירתו נשמה ואל-יהי בה ישב ועוד ופקדתו יקח אחר:

^{כא} ועל-כן נכון לנו כי מן-האנשים האלה אשר הלכו אתנו כל-ימי היות ישוע אדנינו יוצא נבא לפנינו:

^{כב} החל מטבילת יוחנן עד-היום אשר לקח ממנו אשר אחד מהם יהיה עמנו לעד על-תקומתו:

^{כג} ויעמידו שנים את-יוסף הנקרא בר-שבא ומכנה יוסטוס ואת-מתתיהו:

^{כד} ויתפללו ויאמרו אתה יהנה ידע כל-לבבות הראגונא את-האחד מן-השנים אשר אתה בחרת בו:

^{כה} כי יקח גורל העבודה הזאת ומלאכותיה אשר יהודה שטה מעליה וילך למקומו שלו:

^{כו} ויפילו עליהם גורלות ויפל הגורל על-מתתיהו וימנה עם-אחד עשר השליחים:

פרק ב

^א וכיום מלאת שבעת השבעות נאספו כלם לב אחד במקום אחד:

^ב והנה קול שאון מן-השמים פתאם שאן פשאון רעש גדול וימלא כל-בית שבתם אתו:

^ג ותראינה אליהם לשנות כמראה אש אשר נפלגו ונחתו אחת אחת על אחד אחד מהם:

^ד וימלאו כלם רוח הקדש ויחלו לדבר בלשנות אחרות ויוציאו מלים מפיהם כאשר שם בהם הרוח:

^ה ויהודים וראי אלהים גרו בירושלים מכל-ארצות הגוים אשר תחת השמים:

^ו ויהי בהשמע קול השאון ההוא ויתאספו עם-רב ותהי מבוכה ביניהם כפי-איש איש מהם שמע אתם מדברים בלשון ארצו:

^ז וישתוממו כלם ויתמהו ויאמרו איש אל-אחיו הלא כל-המדברים האלה בני הגליל המה:

ח ואיך נשמע מפיהם וכל־אחד מאתנו שפת־אָרֶץ מולדתנו:

ט שפת פֶּרֶס ומדי ועילם ישבי ארם נהרִים ויהודה וקפודקיא פֶּנְטוּס ואסִיא:

י פרוגיא ופמפוליא מצרים וחבל לוב על־יד קוריני וגרים ויהודים הבאים מרומי:

יא גם־שפת כרתי וערב אשר אנחנו ללשנת־ינו שמעים אתם מספרים את־נפלאות האלהים:

יב וישתוממו כלם ויבהלו ויאמרו איש אל־רעהו מה־זאת:

יג ואחרים לעגו למו ואמרו כי־מלאי תירוש המה:

יד אז יקום פֶּטְרוֹס ואחד העשר עמו וישא את־קולו ויען ויאמר אליהם דעו לכם זאת איש יהודה וכל־ישבי ירושלים האזינו אמרתי:

טו כי לא שפורים אלה כאשר תחשבון אתם כי הלא השעה השלישית ביום הוא:

טז אף זה הוא הדבר האמור ב־יִוֵּאֵל הַנְּבִיא:

יז והנה באחרית הימים נאם יהנה אשפוף את־רוחי על־כל־בשר ונבאו בניכם ובנותיכם ובחוריכם חזינות יראו וזקניכם חלומות יחלמו:

יח וגם על־עבדי ועל־שפחתי בימים ההמה אשפוף את־רוחי ונבאו:

יט ונתתי מופתים בשמים ממעל ואתות בארץ מתחת דם נאש ותימרות עשן:

כ השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני יום יהנה הגדול והנורא:

כא והנה כל אשר־יקרא בשם יהנה ימלט:

כב אנשי ישראל הקשיבו לדברי אלה הנה ישוע הנצרי איש נאמן לכם מאת האלהים בגבורות בנפלאות ובמופתים אשר עשה אלהים על־ידו לעיניכם כאשר ידעתם גם־אתם:

כג הוא זה אשר מסוד אלהים ומדעתו מקדם נגזר עליו להנתן למנות ואתם בידי בליעל הוקעתם והמיתם אתו:

כד ואלהים התיר חבלי המנות ויקימהו מן־המתים כי המנות לא עצר כח להחזיק בו:

כה כי־עליו אמר דוד שויתי יהנה לנגדי תמיד כי מימיני בל־אמוט:

כו לכן שמח לבי ותגל לשוני אף־בשרי ישכן לבטח:

כז כי לא־תעזב נפשי לשאול לא־תתן חסידך לראות שחת:

כח הודעתני ארחות חיים תשביעני שמחות את־פניך:

כט אנשים אחים הנו לי פתחון פה לדבר אליכם לעיני כל על־דוד ראש האבות כי גם־מת וגם־נקבר ונקברו עמנו עד־היום הנה:

ל והוא בהיותו נביא ינדע פי שבועה נשבע לו אלהים להושיב אחד מיצאי ירכו להקים את־המשיח כפי הברש על־כסאו:

לא ובחזונו זאת מקדם דבר על־תקומת המשיח פי לא־תעזב נפשו לשאול ובשרו לא־יראה שחת:

לב הוא ישוע זה אשר אלהים הקימו מן־המתים ונאנחנו בלנו עדים לו:

לג ועתה כי־נשא לימין האלהים ואת־הבטחת רוח הקדש לקח מאת אביו שפף את־הרוח הנה כאשר אתם ראים ושמעים:

לד כי דוד לא עלה השמימה והוא בפיו אמר נאם יהנה לאדני שב לימיני:

לה עד־אשית איביך הדם לרגליך:

לו על־כן ידע־נא כל־בית ישראל באמת כי שם אלהים לאדון ולמשיח את־ישוע זה אשר אתם הוקעתם:

לז ויהי כשמעם ויגע הדבר כמדקרות הרב אל־לבם ויאמרו אל־פֶּטְרוֹס ואל־יתר השליחים אנשים אחים מה איפוא נעשה:

לח ויאמר פֶּטְרוֹס אליהם שובו מדרכיכם והטבלו כל־איש מקם בשם ישוע המשיח לסליחת חטאתיכם ואת־מתנת רוח הקדש תשיגו:

לט כי דבר ההבטחה לכם הוא ולבניכם ולכל־הרחוקים לכל־אשר יקרא אתם לו יהנה אלהינו:

מ וכן בדברים רבים אחרים העיד בם ויזהירם לאמר המלטו־לכם מן־הדור העקש הנה:

מא וישמעו אל־דברו בשמחה ויטבלו עד־אשר נוספו עליהם ביום ההוא כשילשת אלפי נפש:

מב ושקדים היו תמיד על־תורת השליחים בהתחברותם אליהם ובפרס לחמם ובתפלתם:

מג ויראה נפלה על־כל־הנשמה ומופתים ואתות רבים נעשו בידי השליחים:

מד וכל־המאמינים ישבו כאחים יחדו וכל־אשר להם נתנו להיות לנחלת כלם:

מה וימכרו את־אחזתם ואת־קנינם ויחלקו אתם לכלם לאיש איש כפי מחסרו:

מו ומדי יום ביום זה דרכם תמיד לבקר בהיכל בלב אחד ולחמם פרוסו בבתיהם ויאכלו לחם חקם בשמחה ובתם לבב:

מז ויברכו את־האלהים וימצאו חן בעיני כל־העם והאדון הוסיף יום יום על־העדה את־הנושעים:

פרק ג

א ופֶטְרוֹס ויוחנן עלו אל־בית המקדש לעת התפילה בשעה התשיעית:

^ב וַיֵּשֶׁב אִישׁ מִבְּטֶן אִמּוֹ הוֹבֵא שְׂמָה אֲשֶׁר הוֹשִׁיבָהּ יוֹם יוֹם לִפְנֵי שַׁעַר הַהֵיכָל הַנִּקְרָא שַׁעַר הַתְּפִאֲרָת לְבָקֶשׁ נִדְבוֹת מִיַּד בְּאֵי הַהֵיכָל:
^ג וּבְרֵאֲתוֹ אֶת־פְּטָרוֹס וְאֶת־יֹחָנָן בְּאֵים אֶל־הַהֵיכָל וַיִּבְקֶשׁ מִיָּדָם נִדְבָה:
^ד וַיֵּשֶׁם פְּטָרוֹס אֶת־עֵינָיו עָלָיו וְכֵן גַּם־יֹחָנָן וַיֹּאמֶר הַבִּיטָה אֵלָינוּ:
^ה וַיִּפֶן אֲלֵיהֶם בְּתַחֲלָתוֹ כִּי יֵשִׁיג מִיָּדָם מֵאוּמָה:
^ו וַיֹּאמֶר פְּטָרוֹס בְּסֹף וְזָקֵב אֵין־לִי אֲבָל אֵת אֲשֶׁר בְּיָדִי אֶתֶּן־לָךְ בְּשֵׁם־יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הַנִּצְרִי קוּם וְהַתְּהַלֵּף:
^ז וַיֶּאֱחֹז בְּיַד יְמִינוֹ וַיִּקְיָמָהּ וּפְתָאֵם הַתְּחַזְקוּ רַגְלֵי וַיִּקְרָסֵלְיוֹ:
^ח וַיִּדְלַג מִתְּחַתָּיו וַיַּעֲמֵד וַיַּתְּהַלֵּף וַיִּבֵּא עִמָּהֶם אֶל־הַהֵיכָל הוֹלֵף וּמְדַלֵּג וּמְשַׁבַּח אֶת־הָאֱלֹהִים:
^ט וַיִּרְאֶהוּ כָל־הָעָם מִתְּהַלֵּף וּמְשַׁבַּח אֶת־הָאֱלֹהִים:
^י וַיִּפְרְרוּ אֹתוֹ כִּי הוּא זֶה הַיֹּשֵׁב לִפְנֵי הַהֵיכָל לִפְנֵי שַׁעַר הַתְּפִאֲרָת לְבָקֶשׁ נִדְבוֹת וַיִּמְלְאוּ תַמְהוֹן וּפְלַצוֹת עַל־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה לוֹ:
^{יא} וְהוּא כִּי דִבַּק אֶתְרֵי פְטָרוֹס וַיֹּחָנֵן וְכָל־הָעָם רָצוּ אֲלֵיהֶם אֶל־הָאוּלָם הַנִּקְרָא אוּלָם שְׁלֵמָה וַיִּשְׂמוּ עַד־מָאֵד:
^{יב} וַיֵּרָא פְטָרוֹס וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם אֲנִישׁ יִשְׂרָאֵל לְמָה תִּשְׁתַּמְּמוּ עַל־זֹאת וְלָמָּה תִּבְיִטוּ אֵלָינוּ כִּאֲלוֹ הוּא מִתְּהַלֵּף בְּכַחַנּוֹ אוֹ בְּצַדִּיקָתוֹ:
^{יג} אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וְהַגִּדִיל כְּבוֹד יְשׁוּעַ עֲבָדוֹ אֲשֶׁר אִתָּם הִסְגֵּרְתֶּם אֹתוֹ וְכַחֲשִׁיתֶם בּוֹ לִפְנֵי פִילְטוֹס כֹּאֲשֶׁר שִׁפֵּט לְשַׁלְּחוֹ לְחַפְּשֵׁי:
^{יד} וְאַתֶּם כַּחֲשִׁיתֶם בְּקֹדֶשׁ וּבְצַדִּיק וּשְׂאֲלֹתֶם כִּי־יַחַן לְכֶם אִישׁ רֹצֵחַ:
^{טו} וְאַת־שֵׁר הַחַיִּים הַנִּגְתֶּם אֲשֶׁר אֱלֹהִים הִקִּים אֹתוֹ מִן־הַמֵּתִים וַאֲנַחְנוּ עֲדִיּוֹ:
^{טז} וּבְכַאֲמוֹנֵתָנוּ בְּשִׂמּוֹ שְׂמוֹ נִתֵּן כַּחַ לְאִישׁ הַזֶּה אֲשֶׁר אִתָּם רֵאִים וּמְפִירִים כִּי עַל־יָדוֹ נִתְּנָה־לוֹ אַמּוֹנֵתָנוּ מִרְפָּא לְעַצְמוֹתָיו לְעֵינֵי כָלְכֶם:
^{יז} וְעַתָּה אֲחִי יְדַעְתִּי כִּי בְכַל־יְדַעַת עֲשִׂיתֶם גַּם־אִתָּם גַּם־שָׂרִיכֶם:
^{יח} אֲבָל הַדָּבָר כִּי יַעֲנֶה הַמְּשִׁיחַ הַקִּים אֱלֹהִים כֹּאֲשֶׁר הִגִּיד מִקְדָּם בְּיַד־כָּל־נְבִיאָיו:
^{יט} עַל־כֵּן שׁוּבוּ סוּרוּ מִדְּרֻכֵיכֶם לְמַעַן תִּמְחִינָה חֲטֹאתֵיכֶם וְתִבְאֲנֶה עֹתוֹת מְשִׁיבוֹת נַפְשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה:
^כ וַיִּשְׁלַח אֶת־יְשׁוּעַ מְשִׁיחוֹ אֲשֶׁר מִבְּשׂוּר לְכֶם מִקְדָּם:
^{כא} אֲשֶׁר יִקְבְּלוּהוּ זָבוּל הַשָּׁמַיִם עַד־אֲשֶׁר יֵשׁוּב הַכֹּל עַל־מְכוֹנוֹ כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים בְּיַד־נְבִיאָיו הַקְּדוֹשִׁים מִיְּמוֹת עוֹלָם:
^{כב} הֵן מִשָּׂה אָמַר אֶל־אַבְרָהָם וַיִּבְרָא מִקְרָב אֲחֵיכֶם כְּמִנֵּי קָיָם לְכֶם יְהוָה אֱלֹהִים אֵלָיו תִּשְׁמְעוּן כְּכֹל אֲשֶׁר יְדַבֵּר אֲלֵיכֶם:

פרק ד

^א וַיְהִי כַּדְּבַרְכֶם אֶל־הָעָם וַיִּקְוּמוּ עֲלֵיהֶם הַכַּהֲנִים וְשֵׁר צָבָא הַהֵיכָל וְהַצַּדִּיקִים:
^ב כִּי־צָר לָהֶם עַל־אֲשֶׁר הוֹרוּ לָעָם וְעַל־אֲשֶׁר הִגְדוּ בְּיְשׁוּעַ אֶת־תְּחִיַּת הַמֵּתִים:
^ג וַיִּשְׁלְחוּ יְדֵיהֶם בָּם וַיִּתְּנוּם בַּמְּשֻׁמֵר עַד־לְמַחֲר כִּי־כִכַּר הַגִּיעַ הָעֶרֶב:
^ד אַף רַבִּים מִשְׂמַעֵי דְבָרֵי הַבְּשׂוּרָה הָאֵמִינוּ וַיְהִי מִסְפַּר הָאֲנָשִׁים כַּחֲמֵשֶׁת אֲלָפִים:
^ה וַיְהִי מִמְּחִרָת וַיִּקְהָלוּ הַשָּׂרִים הַזְּקֵנִים וְהַסּוֹפְרִים בִּירוּשָׁלַיִם:
^ו וַחַנְּנִי הַכַּהֵן הַגָּדוֹל וְקִיפָה וַיֹּחָנֵן וַאֲלֹכְסַנְדְּרוֹס וְכָל־אֲשֶׁר לְמִשְׁפַּחַת בֵּית הַכַּהֵן הַגָּדוֹל:
^ז וַיַּעֲמִידוּ אִתָּם בַּתְּנֵף וַיִּשְׁאַלוּם לֵאמֹר בְּכַח־מִי אוֹ בְּשֵׁם־מִי עֲשִׂיתֶם כֹּזֹאת:
^ח וּפְטָרוֹס מָלֵא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עָנָה אֹתָם לֵאמֹר שְׂמַעוּנִי שָׂרֵי הָעָם וְהַזְּקֵנִים:
^ט כִּי־יַחְקֶר הַיּוֹם עַל־אֲדוֹת מַעֲשֵׂה טוֹב לִידוּעַ חֲלִי וּבְמִי בְּאַתְהוּ יְשׁוּעָה:
^י וַיַּדַּע לְכֶם בְּלָכֶם וּלְכָל־עַם יִשְׂרָאֵל כִּי־בְשֵׁם יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הַנִּצְרִי אֲשֶׁר אִתָּם צְלַבְתֶּם וְאֵלֵהִים הִקִּימוּ מִן־הַמֵּתִים בְּשִׂמּוֹ הוּא עֵמֵד לִפְנֵיכֶם בְּרִיא אוּלָם:
^{יא} זֹאת הִיא הָאֵבֶן אֲשֶׁר מְאַסְתֶּם אֹתָם הַבּוֹנִים וְתָהִי לְרֵאשׁ פְּנָה:
^{יב} וְאַיִן יֵשַׁע בְּלָתוֹ כִּי לֹא־נָתַן שֵׁם אַחַר לְבָנֵי אָדָם תַּחַת הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר־בוֹ נִשְׁעָה:
^{יג} וַיְהִי כֹּאֲשֶׁר רָאוּ אִמְרָן לֵב פְּטָרוֹס וַיֹּחָנֵן וְגַם־הִבִּינוּ כִּי הַדִּיּוֹטִים הֵם וְלֹא מְלַמְדֵי סֵפֶר כֵּן תִּמְהוּ עֲלֵיהֶם וַיִּפְרְרוּ כִּי הָיוּ עַם־יְשׁוּעַ:
^{יד} וּבְרֵאֲתָם אֶת־הָאִישׁ הַנִּרְפָּא עֵמֵד עִמָּהֶם לֹא יָכְלוּ לַעֲנוֹת בְּסֵ דְבָר:
^{טו} וַיִּצְווּ אֹתָם לְצִאת אֶל־מַחֲוֵץ לְסַנְהֶדְרִין וַיִּוָּעֲצוּ בֵּינֵיהֶם:
^{טז} וַיֹּאמְרוּ מַה־נַּעֲשֶׂה לְאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה כִּי מוֹפֵת בְּרוּר נַעֲשֶׂה עַל־יְדֵיהֶם גְּלוּי הוּא לְכָל־יִשְׂבֵי יְרוּשָׁלַיִם וְאַיִן לְכַחַשׁ:

^א וַיֵּשֶׁב אִישׁ מִבְּטֶן אִמּוֹ הוֹבֵא שְׂמָה אֲשֶׁר הוֹשִׁיבָהּ יוֹם יוֹם לִפְנֵי שַׁעַר הַהֵיכָל הַנִּקְרָא שַׁעַר הַתְּפִאֲרָת לְבָקֶשׁ נִדְבוֹת מִיַּד בְּאֵי הַהֵיכָל:
^ב וּבְרֵאֲתוֹ אֶת־פְּטָרוֹס וְאֶת־יֹחָנָן בְּאֵים אֶל־הַהֵיכָל וַיִּבְקֶשׁ מִיָּדָם נִדְבָה:
^ג וַיֵּשֶׁם פְּטָרוֹס אֶת־עֵינָיו עָלָיו וְכֵן גַּם־יֹחָנָן וַיֹּאמֶר הַבִּיטָה אֵלָינוּ:
^ד וַיִּפֶן אֲלֵיהֶם בְּתַחֲלָתוֹ כִּי יֵשִׁיג מִיָּדָם מֵאוּמָה:
^ה וַיֹּאמֶר פְּטָרוֹס בְּסֹף וְזָקֵב אֵין־לִי אֲבָל אֵת אֲשֶׁר בְּיָדִי אֶתֶּן־לָךְ בְּשֵׁם־יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הַנִּצְרִי קוּם וְהַתְּהַלֵּף:
^ו וַיֶּאֱחֹז בְּיַד יְמִינוֹ וַיִּקְיָמָהּ וּפְתָאֵם הַתְּחַזְקוּ רַגְלֵי וַיִּקְרָסֵלְיוֹ:
^ז וַיִּדְלַג מִתְּחַתָּיו וַיַּעֲמֵד וַיַּתְּהַלֵּף וַיִּבֵּא עִמָּהֶם אֶל־הַהֵיכָל הוֹלֵף וּמְדַלֵּג וּמְשַׁבַּח אֶת־הָאֱלֹהִים:
^ח וַיִּרְאֶהוּ כָל־הָעָם מִתְּהַלֵּף וּמְשַׁבַּח אֶת־הָאֱלֹהִים:
^ט וַיִּפְרְרוּ אֹתוֹ כִּי הוּא זֶה הַיֹּשֵׁב לִפְנֵי הַהֵיכָל לִפְנֵי שַׁעַר הַתְּפִאֲרָת לְבָקֶשׁ נִדְבוֹת וַיִּמְלְאוּ תַמְהוֹן וּפְלַצוֹת עַל־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה לוֹ:
^י וְהוּא כִּי דִבַּק אֶתְרֵי פְטָרוֹס וַיֹּחָנֵן וְכָל־הָעָם רָצוּ אֲלֵיהֶם אֶל־הָאוּלָם הַנִּקְרָא אוּלָם שְׁלֵמָה וַיִּשְׂמוּ עַד־מָאֵד:
^{יב} וַיֵּרָא פְטָרוֹס וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם אֲנִישׁ יִשְׂרָאֵל לְמָה תִּשְׁתַּמְּמוּ עַל־זֹאת וְלָמָּה תִּבְיִטוּ אֵלָינוּ כִּאֲלוֹ הוּא מִתְּהַלֵּף בְּכַחַנּוֹ אוֹ בְּצַדִּיקָתוֹ:
^{יג} אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וְהַגִּדִיל כְּבוֹד יְשׁוּעַ עֲבָדוֹ אֲשֶׁר אִתָּם הִסְגֵּרְתֶּם אֹתוֹ וְכַחֲשִׁיתֶם בּוֹ לִפְנֵי פִילְטוֹס כֹּאֲשֶׁר שִׁפֵּט לְשַׁלְּחוֹ לְחַפְּשֵׁי:
^{יד} וְאַתֶּם כַּחֲשִׁיתֶם בְּקֹדֶשׁ וּבְצַדִּיק וּשְׂאֲלֹתֶם כִּי־יַחַן לְכֶם אִישׁ רֹצֵחַ:
^{טו} וְאַת־שֵׁר הַחַיִּים הַנִּגְתֶּם אֲשֶׁר אֱלֹהִים הִקִּים אֹתוֹ מִן־הַמֵּתִים וַאֲנַחְנוּ עֲדִיּוֹ:
^{טז} וּבְכַאֲמוֹנֵתָנוּ בְּשִׂמּוֹ שְׂמוֹ נִתֵּן כַּחַ לְאִישׁ הַזֶּה אֲשֶׁר אִתָּם רֵאִים וּמְפִירִים כִּי עַל־יָדוֹ נִתְּנָה־לוֹ אַמּוֹנֵתָנוּ מִרְפָּא לְעַצְמוֹתָיו לְעֵינֵי כָלְכֶם:
^{יז} וְעַתָּה אֲחִי יְדַעְתִּי כִּי בְכַל־יְדַעַת עֲשִׂיתֶם גַּם־אִתָּם גַּם־שָׂרִיכֶם:
^{יח} אֲבָל הַדָּבָר כִּי יַעֲנֶה הַמְּשִׁיחַ הַקִּים אֱלֹהִים כֹּאֲשֶׁר הִגִּיד מִקְדָּם בְּיַד־כָּל־נְבִיאָיו:
^{יט} עַל־כֵּן שׁוּבוּ סוּרוּ מִדְּרֻכֵיכֶם לְמַעַן תִּמְחִינָה חֲטֹאתֵיכֶם וְתִבְאֲנֶה עֹתוֹת מְשִׁיבוֹת נַפְשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה:
^כ וַיִּשְׁלַח אֶת־יְשׁוּעַ מְשִׁיחוֹ אֲשֶׁר מִבְּשׂוּר לְכֶם מִקְדָּם:
^{כא} אֲשֶׁר יִקְבְּלוּהוּ זָבוּל הַשָּׁמַיִם עַד־אֲשֶׁר יֵשׁוּב הַכֹּל עַל־מְכוֹנוֹ כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים בְּיַד־נְבִיאָיו הַקְּדוֹשִׁים מִיְּמוֹת עוֹלָם:
^{כב} הֵן מִשָּׂה אָמַר אֶל־אַבְרָהָם וַיִּבְרָא מִקְרָב אֲחֵיכֶם כְּמִנֵּי קָיָם לְכֶם יְהוָה אֱלֹהִים אֵלָיו תִּשְׁמְעוּן כְּכֹל אֲשֶׁר יְדַבֵּר אֲלֵיכֶם:

פרק ה

א ואיש אחד חנניה שמו ושם אשתו שפירא מכר את-אחוזתו:
ב ויסתר חלק מן-המחיר ואשתו ידעת וחלק אחד הביא וישם לרגלי השליחים:
ג ויאמר פטרוס למה-זה חנניה מלא השטן את-לבך לכחש ברוח הקדש ולהסתיר מן-מחיר השדה:
ד הלא לך היה עד לא-נמכר וגם-אחרי המכרו הלא היה בידך למה מלאך לבך לעשות כן לא באנשים שקרת כי אם-באלהים:
ה כשמע חנניה את-הדברים האלה ניפל ארצה ותצא נשמתו ויראה גדולה נפלה על כל-השומעים:
ו ויקומו הנערים ויאספו אתו ויצייאיו ויקברהו:
ז ויהי כמשלש שעות ותבוא אשתו ולא ידעה את אשר נעשה:
ח ויען פטרוס ויאמר אליה הגידילי הבעד כסף זה מכרתם את-השדה ותאמר הן בעד כסף זה:
ט ויאמר אליה פטרוס למה-זה קשרתם יחד לנסות את-רוח יהוה הנה רגלי המקברים את-אישך בפתח ונשאוך גם-אותך החוצה:
י ותפל פתאם לרגליו ותצא נשמתה ויבאו הנערים וימצאה כי מתה ויוציאו אתה ויקברה אצל אישה:
יא ותהי יראה גדולה על כל-הקהל ועל כל-השומעים את-הדבר הזה:
יב ואתות ומופתים רבים נעשו בקרב העם על-ידי השליחים ויקהלו כלם בלב אחד באולם שלמה:
יג ומשאך האנשים אין איש אשר מלאו לבו לדבקה-בם אך-יקרו בעיני העם:
יד ומאמינים רבים נספחו על-האדון המון אנשים ונשים:
טו עד פי-נשאו את-החולים אל-הרחכות והשפיבום במטות ומשפכות באמרום כי פטרוס יעבר שמה וצלו ינטה על-אחדים מהם:
טז וגם-המון עם מן-הנערים אשר מסביב לירושלים נהרו ויביאו את-החולים ואת-הנענים תחת ידי רוחות טמאות וכלם נרפאו:
יז ויקם הכהן הגדול וכל-הנולדים עליו והם מעצת הצדוקים וימלאו קנאה:
יח וישלחו את-ידיהם בשליחים ויתנום במשמר הקהל:
יט ויהי בלילה ויפתח מלאך יהוה את-דלת בית-הקלא ויוציאם ויאמר:
כ לכו ועמדו בהיכל ודברו אל-העם את-כל-דברי החיים האלה:
כא וישמעו וישכימו בבקר ויבאו אל-ההיכל וילמדו ויבאו הכהן הגדול ואשר אתו ויקהלו את-הסנהדרין

א אך פן-תפרץ השמועה ופשטה בעם נגערה בם לבלתי דבר עוד לאיש בשם הזה:
ב ויקראו אתם ויצויו עליהם לבלתי דבר דבר ולא ללמד בשם ישוע:
ג ויענו אתם פטרוס ויוחנן ויאמרו הכי טוב בעיני האלהים כי נשמע אליכם משמע אליו שפטו-נא אתם:
ד כי לא נוכל לחדל מדבר את אשר ראינו ושמענו:
ה והם הוסיפו לגער-בם וישלחוים מבלי מצא ידים לענוש אתם מיראתם את-העם כי כלם נתנו כבוד לאלהים על-דבר המעשה ההוא:
ו כי למעלה מארבעים שנה היה האיש אשר נעשה-עמו אות הרפואה:
ז ויהי כאשר שלחו ויבאו אל-אחיהם ויספרו להם את אשר אמרו אליהם ראשי הכהנים והזקנים:
ח והם שמעו וישאו את-קולם בלב אחד אל-אלהים ויאמרו יהוה אתה הוא אשר עשית את-השמים ואת-הארץ ואת-הים ואת-כל-אשר-בם:
ט ובפי עבדך דוד אבינו אמרת ברוח הקדש למה רגשו גוים ולאמים יהגור-ריק:
י ויתצבו מלכי-ארץ ורוזנים נוסדו-יחד על-יהוה ועל-משיחו:
יא כי באמת על-ישוע עבדך הקדוש אשר אתה נסכת נוסדו יחדו בעיר הזאת גם-ההודוס ופנטיוס פילטוס עם-הגוים ועממיה ישראל:
יב ויעשו את אשר יעשה לפי ידך ולפי עצתך אשר חרצת מקדם:
יג ועתה יהוה השקיפה אל-גערתם ותנה לעבדך לדבר דברך ביד רמה:
ל כי תשלח ידך לכפא חולים ולעשות אתות ומופתים בשם ישוע עבדך הקדוש:
מ ויהי בהתפללם וינע המקום אשר נקהלו שמה וימלאו כלם רוח הקדש וידברו דבר האלהים ביד רמה:
נ וקהל המאמינים היה להם לב אחד ונפש אחת ולא אמר איש מהם על-שלו כי לו הוא כי אם-את-אשר היה להם לנחלת כלם:
ס והשליחים נתנו עדותם על-תחית האדון ישוע בעז גדול וכן רב הוצק על-פני כלם:
ז ואלא נמצא בהם איש חסר מאומה כי כל-בעלי שדות ובתים מכרו אתם ויביאו את-כסף מחירם:
ח אשר שמו לרגלי השליחים להחלל לאיש איש כדי מחסרו:
ט ויוסף אשר קראו לו השליחים ברנבא על-כי הוא מוכיח כנביא איש לוי מארץ קפרוס:
י מכר את-השדה אשר היה לו ויבא וישם את-כספו לרגלי השליחים:

וְאֶת-כָּל-זִקְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַחוּ לְהִבְיֵא אֹתָם מִבֵּית
הַכְּלָא:

כב וְהַמְשֻׁרְתִּים בָּאוּ וְלֹא מִצְאוּם בְּבֵית הַכְּלָא וַיָּשְׁבוּ וַיִּגְדְּלוּ
לֵאמֹר:

כג מִצְאוּנוּ אֶת-בֵּית הַכְּלָא סְגוּר וּמִסְגֵּר וְאֶת-הַשְּׂמֵרִים
עֹמְדִים עַל-מִשְׁמַרְתָּם לִפְנֵי הַשְּׁעָרִים וּנְפֹתַח וְנִרְאָ וְאִין
אָדָם בְּבֵית פְּנִימָה:

כד וְהִכְהִין וְשָׁר צָבָא הַהִיכַל וְרֹאשֵׁי הַכְּהֻנִּים בְּשִׂמְעָם
אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה נִבְכּוּ עַד-מָאד לֵאמֹר מַה-יִּהְיֶה
מִכָּל-אֵלֶּה:

כה אַז בָּא אִישׁ אֶחָד וְהִגִּיד לָהֶם לֵאמֹר הֲאֲנִישִׁים אֲשֶׁר נִתְּתָם
בְּבֵית הַכְּלָא הֵנָּם עֹמְדִים בְּהִיכַל וּמוֹרִים אֶת-הָעַם:

כו וַיִּלֶּךְ שָׁר הַצָּבָא עִם-מְשֻׁרְתָיו וַיִּקְחֵם אַךְ-לֹא בְּחֻזְקָה כִּי
יָרְאוּ מִפְּנֵי הָעַם פֶּן יִסְקְלוּ:

כז וַיָּבִיאוּ אֹתָם וַיַּעֲמִידוּם לִפְנֵי הַסֵּנֶה־דְרִין וַיִּשְׁאַל אֹתָם
הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לֵאמֹר:

כח הֲלֹא צִוִּיה צִוִּינוּ עֲלֵיכֶם לְכַלְתִּי הוֹרֹת בְּשֵׁם הַזֶּה וְאֹתָם
הִנֵּה מְלֹאֲתָם אֶת-יְרוּשָׁלַיִם תּוֹרֵת פִּיכֶם וּבִקְשַׁתְּם לְהִבְיֵא
עָלֵינוּ דָם הָאִישׁ הַזֶּה:

כט וַיַּעַן פְּטְרוֹס וְהַשְּׁלִיחִים וַיֹּאמְרוּ הֲלֹא עָלֵינוּ לִשְׁמַע
אֶל-מִצְוַת אֱלֹהִים מִשְׁמַע אֶל-מִצְוַת אָנָשִׁים:

ל אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַקִּים אֶת-יְשׁוּעָה אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּם בּוֹ יָד
וַתְּתַלּוּ אוֹתוֹ עַל-הָעֵץ:

לא אַתּוּ הַרִים אֱלֹהִים בִּימֵינוּ לְשָׁר וּלְמוֹשִׁיעַ לְיִשְׂרָאֵל
לְהַשִּׁיב אֶת-לִבָּם וּלְסַלּוֹחַ לָהֶם אֶת-חַטְּאֹתֵיהֶם:

לב וַאֲנַחְנוּ עֲדִים וְכֵן רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר חָלַק אֱלֹהִים לְשִׁמְעוֹ
עַד עַל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:

לג וַיְהִי כִשְׂמֵעָם וַיַּעַד הַדְּבָר וְעַד-נִפְשָׁם וַיִּתְּנֻכְלוּ אֹתָם
לְהַמִּיתָם:

לד וַיָּקָם אֶחָד מִן-הַפְּרוֹשִׁים מִקֶּרֶב הַסֵּנֶה־דְרִין וּשְׁמוֹ
גַמְלִיאֵל מוֹרֵה הַתּוֹרָה וְנִכְבָּד בְּעֵינֵי כָל-הָעַם וַיֵּצֵא
לְהוֹצִיא אֶת-הַשְּׁלִיחִים מִלִּפְנֵיהֶם מַעֲט מִזֶּעַר:

לה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אָנָשִׁי יִשְׂרָאֵל הַשְּׂמֵרוּ לְכֶם בְּאֲשֶׁר אֹתָם
אִמְרִים לַעֲשׂוֹת לְאָנָשִׁים הָאֵלֶּה:

לו כִּי לִפְנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה קָם תּוֹדֵס אֲשֶׁר הִתְנַשָּׂא לֵאמֹר אֲנִי
הוּא הַגֹּבֵר וּכְאֹרְבַע מֵאוֹת אִישׁ הִתְלַקְטוּ אֵלָיו עַד
אֲשֶׁר-נִהְרַג וְכָל-הַגְּלוּיִם עָלָיו נִפְצוּ וְהָיוּ פְּלֵא הָיוּ:

לז וְאֶחָדָיו קָם יְהוּדָה הַגְּלִילִי בִימֵי הַמִּפְקֵד אֲשֶׁר הִדִּיחַ
עִם-רֶב אֶחָדָיו וְגַם-הוּא נָפַל וְכָל-הַגְּלוּיִם עָלָיו נִפְצוּ:

לח וְעַתָּה אֲנִי אֹמֵר אֲלֵיכֶם חֲדָלוּ לְכֶם מִן-הָאָנָשִׁים הָאֵלֶּה
וְהִנִּיחוּ לָהֶם כִּי אִם-מֵאָדָם יִצְאָה הָעֲצָה וְהַפְּעֵלָה הַזֹּאת
הוֹפֵר תוֹפֵר:

לט וְאִם-מֵאֵת אֱלֹהִים יִצְאָה לֹא תוּכְלוּ לְהַפְּיֵרָה פֶּן-תִּמְצָאוּ
נִלְחָמִים בְּאֱלֹהִים:

מ וַיִּשְׁמְעוּ בְּקוֹלוֹ וַיִּקְרְאוּ אֶל-הַשְּׁלִיחִים וְאֶחָדָיו אֲשֶׁר יִסְרוּ
אֹתָם וְצִוּוּ עֲלֵיהֶם לְכַלְתִּי דְבַר עוֹד בְּשֵׁם יְשׁוּעָה שְׁלַחוֹם
לְדַרְכָּם:

מא וְהֵם יִצְאוּ שְׂמֵחִים מִלִּפְנֵי הַסֵּנֶה־דְרִין עַל-פִּי נִחְשְׁבוּ
רֵאוּיִם לְשֵׁאת חֶרְפָּה עַל-שְׂמוֹ:

מב וְלֹא חֲדָלוּ יוֹם לַיּוֹם לְלַמֵּד בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ אוֹ בְּבֵית אָנָשִׁים
וּלְבָשָׁר בְּשׂוֹרֵת יְשׁוּעָה הַמְּשִׁיחַ:

פרק ו

א וְהַתְּלַמִּידִים גָּבְרוּ הַלּוֹף וּגְבַר בַּיָּמִים הָהֵם וַיִּלְנוּ
הַתְּלַמִּידִים הַיְּהוּדִים עַל-הַעֲבָרִיִּים לֵאמֹר כִּי הִתְעַלְמוּ
מֵאֲלֻמְנוּתֵיהֶם וְלֹא נִתְּנוּ לָהֶן יוֹם יוֹם אֶת-מַחְסוֹרָן:

ב וַיִּקְרְאוּ שְׁנַיִם הָעֹשֵׂר אֶל-קֵהֶל הַתְּלַמִּידִים וַיֹּאמְרוּ
לֹא-יִנְכוּן לָנוּ לַעֲזֹב אֶת-דְּבַר הָאֱלֹהִים וּלְעַבֵּד עֲבַדַּת
הַשְּׁלֹחָנוֹת:

ג עַל-כֵּן אֶחָדָנוּ לָכֵן חָזוּ מִכֶּם שְׁבַעַה אָנָשִׁים יָדְעִים מְלֵאֵי
רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וּמְלֵאֵי חֲכָמָה וְאֹתָם נִפְקִידָה עַל-הָעֲבַדָּה
הַזֹּאת:

ד וַאֲנַחְנוּ עַל-מִשְׁמַרְתַּת הַתְּפִלָּה נַעֲמֵדָה וְעַל-עֲבַדַּת דְּבַר
הַבְּשׂוּרָה:

ה וַיִּיטֵב הַדְּבָר בְּעֵינֵי כָל-הַקֵּהֶל וַיִּבְחָרוּ אֶת-סֹטְפָנוֹס אִישׁ
מְלֵא אֱמוּנָה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת-פִּילִפוֹס וְאֶת-פְּרוֹכּוֹרוֹס
וְאֶת-נִיִּקָנוֹר וְאֶת-טִימוֹן וְאֶת-פְּרִמָּנָס וְאֶת-נִיקָלוֹס גֵּר
אֲנְטִיּוֹכְיָא:

ו אֶת-אֵלֶּה הַעֲמִידוּ לִפְנֵי הַשְּׁלִיחִים וְהֵם הִתְפַּלְּלוּ וְסָמְכוּ
אֶת-יְדֵיהֶם עֲלֵיהֶם:

ז וַיְהִי דְבַר אֱלֹהִים הַלּוֹף הַלּוֹף וּפְרָץ וּמְסַפֵּר הַתְּלַמִּידִים
הַלּוֹף וְרַב עַד-מָאד בִּירוּשָׁלַיִם וְגַם-הָמוֹן רַב
מִן-הַכְּהֻנִּים נָטוּ אֶחָדָיו הָאֱמוּנָה:

ח סֹטְפָנוֹס אִישׁ מְלֵא חֶסֶד וּגְבוּרָה עָשָׂה אֹתוֹת וּמִפְתִּים
גְּדֹלִים בְּקֶרֶב הָעַם:

ט וַיִּקְוֹמוּ אָנָשִׁים מִבֵּית-הַכְּנֶסֶת אֲשֶׁר עַל-שֵׁם-הַלִּיבֶרְטִינִים
יְחֻשָׁב וְהַקּוֹרִינִים וְהָאֲלֶכְסַנְדְּרִיִּים וּמִן-בְּנֵי קִילִיקְיָא
וְאֶסְיָא וַיִּתְּנֻכְחוּ עִם-סֹטְפָנוֹס:

י וְלֹא יָכְלוּ לְהַשִּׁיב עַל-דְּבָרֵי חֲכָמָתוֹ אֲשֶׁר-הִבִּיעַ לָהֶם
רוּחוֹ:

יא וַיּוֹשִׁיבוּ אָנָשִׁים נְגִדוּ אֲשֶׁר הִעֲדָהוּ לֵאמֹר שְׂמַעְנוּ אוֹתוֹ
מִדְּבַר דְּבָרֵי גְדוּפִים בְּמִשְׁחָה וּבְאֱלֹהִים:

יב וַיַּעֲזְרוּ אֶת-הָעַם וְאֶת-הַזִּקְנִים וְאֶת-הַסּוֹפְרִים וַיִּקְוֹמוּ
עָלָיו וַיִּתְּפֹשְׁהוּ וַיְבִיאֵהוּ לִפְנֵי הַסֵּנֶה־דְרִין:

יג וַיּוֹשִׁיבוּ עַד-יִשְׁקַר וַיַּעֲדָהוּ לֵאמֹר הָאִישׁ הַזֶּה לֹא יִחְדַּל
מִדְּבַר גְּדוּפִים עַל-הַמְּקוֹם הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה וְעַל-הַתּוֹרָה:

יד כִּי שְׂמַעְנוּ אוֹתוֹ אֹמֵר יְשׁוּעָה הַנִּצְרִי הוּא יְהוֹרוֹס
אֶת-הַמְּקוֹם הַזֶּה וַיִּמִּיר אֶת-הַחֲקִים אֲשֶׁר נִתְּנוּ-לָנוּ מִשָּׁה:

טו וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־הַיּוֹשְׁבִים בְּסִנְהֶדְרִין אֶת־עֲנָנָם בּוֹ וַיִּרְאוּ
אֶת־פְּנֵי כְּפָנָי מִלֵּאֵף אֱלֹהִים:

פרק ז

א וַיֹּאמֶר הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל הַאֲמָנָם בֶּן הַדָּבָר:
ב וַיַּעַן וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּנִי אַחֵי וְאַבּוֹתַי אֵל אֱלֹהֵי הַכְּבוֹד נִרְאָה
אֶל־אַבְרָהָם אָבִינוּ בַּהֵיחֹתוֹ בְּאַרְבַּע נְהָרִים טָרַם יֵשֵׁב
בְּחָרָן:

ג וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵךְ־לֶךְ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלְדֹתְךָ וּבֵא אֶל־הָאֶרֶץ
אֲשֶׁר אֲרָאָךְ:

ד אַז יֵצֵא מֵאֶרֶץ כְּשָׂדִים וַיֵּשֶׁב בְּחָרָן וַאֲחֵרֵי מוֹת אָבִיו
הָעֶבֶר אֹתוֹ מִשָּׁם אֶל־הָאֶרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אַתֶּם יוֹשְׁבִים
בָּהּ כַּיּוֹם הַזֶּה:

ה וְלֹא־נָתַן לוֹ נַחֲלָה בָּהּ עַד־מָדֻבָּר כַּף־רִגְלָךְ אֵף אָמַר
לְתַתָּה לּוֹ לְאַחֲזָה וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו בְּטָרַם הִזְה־לוֹ זָרַע:

ו וְכֵה אָמַר אֱלֹהִים כִּי־יִגַּר יִהְיֶה זָרַעוֹ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם
וַעֲבָדוּם וַעֲנוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה:

ז וְגַם אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ הֵן אֲנֹכִי אָמַר אֱלֹהִים
וְאַחֲרֵי־כֵן יֵצְאוּ וַיַּעֲבֹדֵנִי בְּמִקּוֹם הַזֶּה:

ח וַיִּתֵּן־לוֹ אֵת בְּרִית הַמִּילָה וְאָז נוֹלַד־לוֹ יִצְחָק וַיִּמָּל אֹתוֹ
בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי וַיִּצְחָק הוֹלִיד אֶת־יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב אֶת־שְׁנָיִם
הָעָשָׂר רֵאשֵׁי הָעָבוֹת:

ט וַיִּקְנְאוּ רֵאשֵׁי הָעָבוֹת בַּיּוֹסֵף וַיִּמְכְּרוּ אֹתוֹ לְהַבְּיֹאוֹ
מִצְרָיִמָה וְאֱלֹהִים הָיָה עִמּוֹ:

י וַיּוֹשַׁע־לוֹ מִכָּל־צָרוֹתָיו וְחַן וְחַכְמָה נָתַן־לוֹ לַעֲיֹנֵי פְרַעֲה
מֶלֶךְ מִצְרָיִם וַיִּשְׁתַּחֲוֶהוּ עַל־מִצְרָיִם וְעַל כָּל־בֵּיתוֹ:

יא וַיָּבֵא רָעַב בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם וּבְאֶרֶץ כְּנָעַן וַצָּרָה גְדוֹלָה
וְלֹא־מָצְאוּ אַבּוֹתֵינוּ טָרֶף לְבֵיתָם:

יב וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב כִּי־יֵשׁ־שָׂבָר בְּמִצְרָיִם וַיִּשְׁלַח אֶת־אַבְרָהָם וַיִּתְּנוּ
פַּעַם אַחַת:

יג וּבַפַּעַם הַשְּׁנִיית הַתּוֹדֵעַ יוֹסֵף אֶל־אָחִיו וַתִּנְדַּע לְפָרַעֲה
מִשְׁפַּחַת יוֹסֵף:

יד וַיִּשְׁלַח יוֹסֵף וַיִּקְרָא אֵלָיו אֶת־יַעֲקֹב אָבִיו
וְאֶת־כָּל־מוֹלְדֹתָיו חֲמֵשׁ וּשְׁבַעִים נָפֶשׁ:

טו וַיִּרְדַּע יַעֲקֹב מִצְרָיִמָה וַיָּמָת שָׁם הוּא וְאַבְתָּנִיו:

טז וַיִּנְשְׂאוּ שְׁכָמָה וַיִּקְבְּרוּ בְּקִבְרֵי אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם בְּמַחִיר
כֶּסֶף מִיַּד בְּנֵי־חַמּוֹר בְּשֵׁכֶם:

יז וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרְבוּ הַיָּמִים אֲשֶׁר הִבְטִיחַ אֱלֹהִים בְּשִׁבְעָתוֹ
לְאַבְרָהָם וַיִּרְבַּח הָעָם בְּמִצְרָיִם וַיַּעֲצֻמוּ בְּמַאֲד מְאֹד:

יח עַד כִּי־קָם מֶלֶךְ חָדָשׁ בְּמִצְרָיִם אֲשֶׁר לֹא־יָדַע אֶת־יוֹסֵף:

יט הוּא הִתְחַכֵּם לְבָנָי מִשְׁפַּחַתִּנוּ וַיִּלְחַץ אֶת־אַבְרָהָם וַיִּתְּנוּ לְנִשְׁט
אֶת־עַלְלֵיהֶם לְבִלְתֵּי הַחַיּוֹתָם:

כ בַּעַת הַהִיא נוֹלַד מִשָּׁה וַיְהִי־טוֹב לְאֱלֹהִים וּשְׁלֹשָׁה
חֲדָשִׁים נִצְפַן בְּבֵית אָבִיהוּ:

כא וַאֲחֵרֵי נָטַשׁ אֶסְפָּה אֹתוֹ בַּת־פְּרַעֲה וַתִּגְדַּלְהוּ לָהּ לְבֵן:
כב וַיְהִי מִשְׁפִּיל בְּכָל־חֲכָמַת מִצְרָיִם שְׂגִיא־כַח בְּדַבְּרָיו
וַרְב־פַּעְלִים:

כג וְכַאֲשֶׁר מְלֹא־לוֹ אַרְבָּעִים שָׁנָה שָׁם עַל־לְבוֹ לְפָקֵד
אֶת־אָחִיו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

כד וַיִּרְא אִישׁ אֶחָד מֵהֶם מִכָּה עַל־לֹא־דַבָּר וַיִּגַּן עָלָיו וַיִּקַּם
נִקְמַת הַמִּכָּה וַיִּף אֶת־הַמִּצְרָיִם:

כה וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ כִּי יִבְיֵנוּ אָחִיו אֲשֶׁר עַל־יָדוֹ תָּבוֹא לָהֶם
תְּשׁוּעַת אֱלֹהִים וְהֵם לֹא הִבִּינוּ:

כו וַיֵּצֵא בַּיּוֹם הַשְּׁנִי וְהִנֵּה שְׁנֵי אַנְשִׁים נֹצִים וַיִּבְקֹשׁ לַעֲשׂוֹת
שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם וַיֹּאמֶר הֲלֹא אַנְשִׁים אַחִים אַתֶּם לָמָּה
תַּעֲשָׂקוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו:

כז וְהַשְּׁלַח יָד בְּאָחִיו הַדָּפוּ לֵאמֹר מִי שָׁמָךְ לֹאִישׁ שָׂר
וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ:

כח הַלְהִרְגֵנִי אִתָּה אָמַר כַּאֲשֶׁר הִרְגַּתְּ אֶת־הַמִּצְרָיִם:

כט וְעַל־הַדָּבָר הַזֶּה בָּרַח מִשָּׁה וַיִּגַּר בְּאֶרֶץ מִדְּוָן וַיּוֹלַד שָׁם
שְׁנֵי בָנִים:

ל וְכַמְלֵאת לוֹ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּרְא אֵלָיו מִלְּאָף יִהְיֶה
בְּמִדְבַּר הַר סִינַי בְּלַבַּת־אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסִּנָּה:

לא וַיִּרְא מִשָּׁה וַיִּתְמַה עַל־הַמְרָאָה וַיִּסַּר לְרֵאוֹת וְהִנֵּה קוֹל
יְהוָה מְדַבֵּר אֵלָיו:

לב אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב וַיִּחְרַד מִשָּׁה כִּי יָרָא מִהַבֵּיט:

לג וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה שָׁל נַעֲלִיךָ מֵעַל רִגְלֶיךָ כִּי הַמִּקּוֹם
אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת־קִדְשׁ הוּא:

לד רֵאָה רְאִיתִי אֶת־עַנְי עִמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרָיִם וְאֶת־צַעֲקֹתָם
שָׁמַעְתִּי וְאָרַד לְהַצִּילָם וְעַתָּה לָכֵה וְאַשְׁלַחְךָ מִצְרָיִמָה:

לה הוּא מִשָּׁה אֲשֶׁר כָּחַשׁוּ־כּוֹ לֵאמֹר מִי שָׁמָךְ לִשְׂר וְשֹׁפֵט
אֹתוֹ שְׁלַח אֱלֹהִים בְּיַד הַמְּלָאָךְ הַנִּרְאָה אֵלָיו בְּסִנָּה
לְהַיּוֹת לִשְׂר וּלְגֹאֵל:

לו וְהוּא הוֹצִיאָם וַיַּעַשׂ אֹתוֹת וּמִפְתִּיִם בְּמִצְרָיִם וּבְיַם־סוּף
וּבְמִדְבַּר אַרְבָּעִים שָׁנָה:

לז הוּא מִשָּׁה אֲשֶׁר אָמַר לְבָנָי יִשְׂרָאֵל נָבִיא מֵאַחֲיֶכֶם כָּמוֹנִי
יָקִים לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֵלָיו תִּשְׁמַעוּן:

לח הוּא אֲשֶׁר הָיָה בְּקִהֵל וּבְמִדְבַּר עַם־הַמְּלָאָךְ הַדָּבָר אֵלָיו
בְּהַר סִינַי וְעַם־אַבְרָהָם וַיִּתְּנוּ וְהוּא קָבַל תּוֹרַת תַּיִם
לְתַת־לָנוּ:

לט וְאַבְתָּנִיו לֹא אָבוּ לִשְׁמַע לוֹ כִּי הִמְרוּ אֶת־רוּחוֹ וַיִּתְּנוּ
אֶת־לִבָּם לְשׁוֹב מִצְרָיִמָה:

מ וַיֹּאמְרוּ אֶל־אַהֲרֹן עֲשֵׂה־לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לְפָנֵינוּ
כִּי־זֶה מִשָּׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֵעֲלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לֹא יָדַעְנוּ
מַה־הָיָה לוֹ:

מא וַיַּעֲשׂוּ עֲגֹל בַּיָּמִים הָהֵם וַיַּעֲלוּ עֲלוֹת לְמִסְכָּה וַיִּצְחָקוּ
לְפָנָי מֵעֲשֵׂי יְדֵיהֶם:

פרק ח

א וְשָׂאוּל נָטָה אַחֲרֵיהֶם לְהַמִּיתוֹ וְאֶת־הָעֶדָה בִּירוּשָׁלַיִם רָדְפוּ בְּעַת הַהִיא עַד־מָאד וַיַּפְּצוּ כָּלֶם לְכָל־עֵבֶר בִּיהוּדָה וּבְשֹׁמְרוֹן זֹלְתֵי הַשְּׁלִיחִים לְבָדֵם נִשְׁאָרוּ:

ב וְאֲנָשִׁים חֲסִידִים נִשְׂאוּ אֶת־סֹטְפָנוֹס וַיִּקְבְּרוּהוּ וַיִּסְפְּדוּ עָלָיו מִסֹּפֶד גָּדוֹל:

ג וְשָׂאוּל רָדַף אֶת־הָעֶדָה עַד־חֲרָמָה הֶלֶךְ מִבַּיִת לְבַיִת וְסָחֹב אֲנָשִׁים וְנָשִׁים לְתַתָּם בְּבַיִת הַפֶּלֶא:

ד וְהַנְּפוּצִים שָׁטוּ בְּאֶרֶץ וַיִּשְׁמִיעוּ אֶת־דְּבַר הַבְּשׂוּרָה:

ה וַיֵּרַד פִּילְפּוֹס אֶל־עִיר שֹׁמְרוֹן וַיִּקְרָא בְּאֲזְנֵיהֶם אֶת־קְרִיאַת הַמְּשִׁיחַ:

ו וַיִּקְשָׁב הַמּוֹן הָעַם אֶל־אֲמָרִי פִילְפּוֹס בְּלֹב אֶחָד כִּי שָׁמְעוּ גַם־רָאוּ אֶת־הָאֲתוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה:

ז כִּי רַבִּים הָיוּ שֵׁם אֲשֶׁר רִוּחוֹת הַטְּמָאָה דָּבְקוּ בָם וְהִנֵּה יֵצְאוּ מֵהֶם יֵצֵא וַיִּצְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל וְנָכְי עֲצָמוֹת וּפְסָחִים רַבִּים עַל־יָדוֹ נִרְפְּאוּ:

ח וַתְּהִי שִׁמְחָה גְדוֹלָה בְּעִיר הַהִיא:

ט וְאִישׁ הָיָה בְּעִיר וּשְׁמוֹ שָׁמְעוֹן אֲשֶׁר מִלְּפָנִים הִגְדִּיל מַעֲשָׂהוּ בְּכַשְׂפּוֹ עַד־אֲשֶׁר שָׁמְעוּ עָלָיו הַשְּׂמַרְנִים בְּאֲשֶׁר הוּא אָמַר כִּי־אִישׁ גְּדוֹל הוּא:

י וְכָלֶם הִקְשִׁיבוּ אֵלָיו מִקְטוֹן וְעַד־גְּדוֹל לֵאמֹר זֶה כַּחוֹ בֵּחַ אֱלֹהִים כִּי רַב הוּא:

יא וְהֵם נִתְנוּ־לוֹ אֵיזֵן קִשְׁבָת כִּי יָמִים רַבִּים בְּכַשְׂפּוֹ הָיָה מִפְּלִיא לַעֲשׂוֹת לְעֵינֵיהֶם:

יב וַיְהִי כֹּאֲשֶׁר הֶאֱמִינוּ לְפִילְפּוֹס אֲשֶׁר בָּשָׂר לָהֶם אֶת־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְאֶת־שֵׁם יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ וַיִּטְבְּלוּ גַם־אֲנָשִׁים וְגַם־נָשִׁים:

יג וַיֵּאֱמֵן שָׁמְעוֹן גַּם־הוּא וַיִּטְבַּל וַיִּסְתַּפַּח עַל־פִּילְפּוֹס וּבִרְאָתוֹ אֶת־אֲתוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה וְאֶת־מִפְתּוֹ הַגְּדָלִים וַיִּשְׁתוּמֵם עַד־מָאד:

יד וַיְהִי כַּשְׁמַע הַשְּׁלִיחִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם כִּי־קִבְּלָה שֹׁמְרוֹן אֶת־דְּבַר הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁלְחוּ אֵלָיהֶם אֶת־פְּטָרוֹס וְאֶת־יוֹחָנָן:

טו וַיֵּרְדוּ וַיִּתְפַּלְלוּ בְּעֶדְם כִּי תִגּוּחַ עֲלֵיהֶם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ:

טז כִּי עַד־עַתָּה לֹא צָלְחָה עַל־אִישׁ מֵהֶם נֶקַּ כִּי־נִטְבְּלוּ הָיוּ בְּשֵׁם הָאֱדוֹן יְשׁוּעַ:

יז וַיִּסְמְכוּ אֶת־יְדֵיהֶם עֲלֵיהֶם וַתִּנַּח עֲלֵיהֶם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ:

יח וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׁמְעוֹן כִּי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ נִתְּנָה בָהֶם אַחֲרֵי אֲשֶׁר סָמְכוּ הַשְּׁלִיחִים אֶת־יְדֵיהֶם עֲלֵיהֶם וַיִּקְרַב לָהֶם קָסָף:

יט וַיֵּאמֶר תְּנוּ־לִי אֶת־הַכֶּחַ הַזֶּה גַם־אֲנִי לְמַעַן תִּצְלַח רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עַל־כָּל־אֲשֶׁר אֶסְמְךָ אֶת־יְדֵי עָלָיו:

כ וַיֵּאמֶר אֵלָיו פְּטָרוֹס אָבֹד תֵּאבֹד אִתָּה עִם־כֹּסְפֶךָ בְּאֲשֶׁר חִשְׁבָה נִפְשֶׁךָ כִּי תִקְנֶה מִתַּת הָאֱלֹהִים בְּכֹסֶף:

כב וְאֱלֹהִים סָר מֵעֲלֵיהֶם וַיִּתְּנֵם לְעַבְדֵי אֶת־צָבָא הַשְּׂמִימִים כַּכְּתוּב בְּסֵפֶר הַנְּבִיאִים הַזְּבָחִים וּמִנְחָה הַגִּשְׁתָּם־לִי בַמִּדְבָר אַרְבַּעִים שָׁנָה בֵּית יִשְׂרָאֵל:

כג וּנְשִׂאתָם אֵת סִכַּת מֶלֶךְ וְאֶת־כִּכַּב אֱלֹהֵיכֶם רִיפֹן הַצְּלָמִים אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם לְהַשְׁתַּחֲוֹת לָהֶם וְהַגְּלִיתִי אֶתְכֶם מִהָאָרֶץ לְכָבֵל:

כד וְאֲבִחְתִּינוּ מִשְׁפַּח הָעֵדוּת הַזֶּה לָהֶם בַּמִּדְבָר אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה פִּתְכַנִּית אֲשֶׁר רָאָה כְּפִי אֲשֶׁר צָוָה אֱלֹהִים הַמִּדְבָר אֵלָיו:

כה וְאֲבִחְתִּינוּ עִם־יְהוֹשֻׁעַ בְּרֵאשִׁים לְקַחוּ וַיְבִיֵּאוּ אֹתָם אֶל־אַרְצוֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישֵׁם אֱלֹהִים מִפְּנֵי אֲבוֹתֵינוּ עַד־יְמֵי כּוּד:

כו וְהוּא מִצָּא חֵן בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וַיִּתֵּן אֶת־לְבוֹ לְמִצָּא מִשְׁכָּנוֹת לְאֱלֹהֵי יִצְחָק:

כז וּשְׁלֵמָה בְּנֵה־לוֹ בַּיִת:

כח אַף אֵל עֲלִיּוֹן לֹא יֵשֵׁב בְּבִתִּים מַעֲשֵׂי יָדַיִם כַּאֲשֶׁר אָמַר הַנְּבִיאַ:

כט הַשְּׂמִימִים פָּסְאִי וְהֶאֱרַךְ הַדָּם רַגְלֵי אִי־זָה בַיִת אֲשֶׁר תִּבְנוּ־לִי אָמַר יְהוָה וְאִי־זָה מְקוֹם מְנוּחָתִי:

ל הֲלֹא אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי יָדֵי עָשִׂתָה:

לא קִשִׁי עֶרְךָ כַּבְּדִי לֹב וְעֲרִלִי אֵיזֵן מִמְרִים הָיִיתָם תְּמִיד עִם־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ גַּם־אֲתָם גַּם־אֲבוֹתֵיכֶם:

לב מִי מִן־הַנְּבִיאִים לֹא רָדְפוּ אֹתוֹ אֲבוֹתֵיכֶם הֲלֹא הִרְגוּ אֶת־הַמְּבַשְּׂרִים מִקֶּדֶם כִּי בֹא יָבֹא הַצַּדִּיק אֲשֶׁר אֲתָם הַסְּגָרָתָם וַתְּהִי לוֹ לְמַרְצָחִים:

לג אֲתָם אֲשֶׁר קִבְּלֵתֶם אֶת־הַתּוֹרָה מִלְּפָנֵי רַבְּבַת קֹדֶשׁ וְלֹא שָׁמַרְתֶּם:

לד וַיְהִי כַּשְׁמַעֵם אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה וַיִּגַע עַד־נַפְשָׁם וַיִּחְרְקוּ עָלָיו שְׂנֵיהֶם:

לה וְהוּא מִלֵּא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וַיִּבֹט הַשְּׂמִימָה וַיֵּרָא אֶת־כְּבוֹד אֱלֹהִים וְאֶת־יְשׁוּעַ עַמְד לִימִן הָאֱלֹהִים:

לו וַיֵּאמֶר הַנְּבִיאִי רָאָה אֶת־הַשְּׂמִימִים נִפְתַּחִים וְאֵת בְּנֵי־הָאֲדָם עַמְד לִימִן הָאֱלֹהִים:

לז וַיִּנְצְעֻקוּ בְּקוֹל גְּדוֹל וַיֵּאֱמָרוּ אֶת־אֲזְנֵיהֶם וַיִּפְּלוּ עָלָיו יַחַד:

לח וַיִּוצִיֵּאוּהוּ אֶל־מַחוּץ לְעִיר וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ אֲבָן וְהָעֵדִים הַפְּשִׁיטוּ אֶת־מַעֲלֵיהֶם לְרַגְלֵי נַעַר אֶחָד וּשְׁמוֹ שָׂאוּל:

לט וַיִּרְגְּמוּ אֶת־סֹטְפָנוֹס וְהוּא מְשׁוּעַ וְקָרָא יְשׁוּעַ אֲרָנִי קַח־נָא אֶת־רוּחִי:

מ וַיִּכְרַע עַל־בִּרְכָיו וַיִּקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי תַשַּׁת עֲלֵיהֶם חַטָּאת נִיְהִי כַּאֲשֶׁר אָמַר אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה וַיִּישָׁן:

פרק ט

א ושאול עודנו עורר זעם ונמות בחמת אפו על-תלמידי האדון וילך אל-הכהן הגדול:
ב וישאל ספרים ממנו אל-בתי הפנסת אשר בדמשק להחזיק בידו כי ימצא תעים בדרך ההיא אנשים או נשים להביאם אסורים ירושלימה:
ג ויהי הוא הלך וקרוב אל-דמשק והנה אור מן-השמים זרח עליו ככרך מסביב:
ד ויפל על-פניו ארצה וישמע קול מדבר אליו שאול שאול למה-זה תרדפני:
ה ויאמר מי אתה אדני ויאמר אנכי ישוע אשר אתה רדף קשה לך לבעט בדרךבות:
ו והוא חרד ונבעת ויאמר אדוני מה-תתפץ ואעשה ויען האדון א קום לך ולך העירה ושם יאמר אליך את-אשר תעשה:
ז והאנשים אשר הלכו אתו עמדו כנאלמים כי שמעו את-הקול ואיש לא ראו:
ח ויקם שאול מן-הארץ ויפתח את-עיניו ולא ראה פל-מאומה ויחזיקו בידו ויוליכוהו דמשק:
ט ושלישת ימים לא היה לו אור עיניו ולא אכל ולא שתה:
י ותלמיד אחד היה בדמשק ושמו חנניה ויאמר אליו האדון במראה חנניה ויאמר הנני אדני:
יא ויאמר אליו האדון קום ולך אל-הרחוב הנקרא הרחוב הישר ודרש בבית יהודה אחרי איש טרסי ושמו שאול כי הנו מתפלל:
יב והוא חנה במחזה איש בא אליו ושמו חנניה אשר שם את-ידיו עליו להשב-לו אור עיניו:
יג ויען חנניה ויאמר אדני שמעתי מפי רבים עד-כמה הרבה הרע האיש הזה לקדושיך אשר בירושלים:
יד וגם-פה יש כח בידו מפי ראשי הכהנים לאסור את-כל הקראים בשמך:
טו ויאמר אליו האדון לך פי-כלי חפץ הוא אשר בחרתי בו לשאת את-שמי לפני גוים ומלכים ובני ישראל:
טז ואני אראהו עד-כמה לו להתענות בעבור שמי:
יז וילך חנניה ויבא הבייתה וישם את-ידיו עליו ויאמר שאול אחי הנה האדון ישוע הנראה אליך בדרך אשר-באת הנה שלחני אליך כי תפקחנה עיניך ותמלא רוח הקדש:
יח וכרגע נפלו מעל עיניו כקשקשים ותפקחנה ויקם ויטבל:
יט ויאכל לחם ויתחזק וישב שאול עם-התלמידים ימים אחדים בדמשק:
כ וימחר ויקרא בבת-הכנסת בשם ישוע לאמר כי-הוא המשיח בן-האלהים:

א אין-לך חלק ונתלה בדבר הזה כי לא ישר לך לפני האלהים:
ב ועתה שובה מרעתך והתפלל אל-יהוה אולי יסלח לך לנכלי לך:
ג כי במרוכת ראש ראיתיך ובמו חרצבות רשע:
ד ויען שמעון ויאמר העתירו בעדי אל-יהוה לבלתי יבא עלי דבר מכל אשר אמרתם:
ה והם דברו דבר והנה העד ודבר וישבו ירושלימה אחרי אשר השמיעו את-דבר הבשורה בכפרים רבים אשר לשמרנים:
ו וידבר מלאך יהוה אל-פילפוס לאמר קום לך-הך הנגבה בדרך הנשמה הירדת מירושלים באך עזתה:
ז ויקם וילך והנה איש גבור חיל פושי לפניו סריס המלכה קנדק מארץ כוש והוא שר לכל-בית אוצרה אשר בא ירושלים להשתתות שמה:
ח ועתה הוא שב לדרך יושב במרכבתו וקרא בספר ישעיהו הנביא:
ט ויאמר הרוח אל-פילפוס נטה לך והתהלך אצל המרכבה הזאת:
י ורץ אליו פילפוס וישמע כי הוא קרא בספר ישעיהו הנביא ויאמר הכי ידעת את-אשר אתה קרא:
יא ויאמר איכה אדע בלתי אם-יורני איש ויבקש את-פילפוס לעלות ולשבת אתו:
יב וזה הוא הפתוב אשר קרא בספר פשה לטבח יובל וכרחל לפני גזניה נאלמה ולא יפתח פיו:
יג בשפלו משפטו לקח ואת-דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ חיו:
יד ויען הסריס ויאמר אל-פילפוס אשאלה-נא ממך על-מי מדבר הנביא על-נפשו או על-איש אחר:
טו ויפתח פילפוס את-פיו ויחל מן-הפתוב הזה ויגדלו את-בשורת ישוע:
טז ויהי בנסעם בדרך ויבאו אל-מים ויאמר הסריס הנה-מים לפנינו מה-יעצני מהטבל:
יז ויאמר פילפוס אם-מאמין אתה בכל-לכך מתר-לך ויען ויאמר אני מאמין כי ישוע המשיח בן-האלהים הוא:
יח ויצו ותעמד המרכבה וירדו שניהם אל-המים גם-פילפוס גם-הסריס ויטבל אתו:
יט ויהי בעלותם מן-המים וישא רוח הנה את-פילפוס והסריס לא ראהו עוד ויעבר שמח לדרך:
כ ופילפוס נמצא באשדוד ויעבר ויבשר את-הבשורה בכל-הערים עד-באו קסרין:

מ^א וישלח את־ידו ויקימה ויחזק קרא לקדושים ולא־למנות
 ויעמידה חיה לפני־הם:
 מ^ב והדבר הזה נודע לכל־ישרי יפו ויאמינו רבים באָדון:
 מ^ג וישב ימים רבים ביפו בבית שמעון הבורסי:

פרק י

א איש היה בקסרין קרנליוס שמו הוא שר־מאה בצבא
 החיל אשר קראו לו הגדוד האיטלקי:
 ב והוא איש חסיד וירא אלהים עם־כל־ביתו ופזר נתן
 לעם לרב ויתפלל לאלהים תמיד:
 ג ויהי היום כשעה התשיעית והנה מלאך אלהים נראה
 אליו במחזה ויאמר קרנליוס:
 ד ויבט אליו וירא ויאמר מה אדני מצוה וימר אליו
 תפלתך וצדקתך עליו לזכרון לפני אלהים:
 ה ועתה שלח־לך אנשים אל־יפו וקרא אלך את־שמעון
 המכנה ביפא:
 ו הלא הוא מתגורר עם־איש אחד ושמו שמעון הבורסי
 וביתו עמד על־שפת הים הוא יאמר לך את־אשר עליך
 לעשות:
 ז וילך המלאך באשר פלה לדבר אליו והוא קרא
 אל־שנים מעבדי ביתו ואל־איש חיל אחד ירא אלהים
 מן־העמדים לפניו תמיד:
 ח ויספר להם את כל־הדברים האלה וישלחם יפו:
 ט ויהי ממחרת באשר הלכו בדרכו הלך וקרב אל־העיר
 ויעל ביפא להתפלל כשעה הששית על־הגג:
 י וירעב ויתאו להשיב נפשו ובועד הכינו לו אכל
 ותתעטף נפשו במראות אלהים:
 יא וירא את־השמים פתוחים ותבה אחת פיריעה גדולה
 קשורה בארבע פנפותיה יורדת ותנח על־פני הארץ:
 יב ובתוכה מפל־חית השדה ההלכת על־ארבע ורמש
 האדמה ועוף השמים:
 יג ויהי אליו קול קום ביפא זבח ואכל:
 יד ויאמר ביפא חלילה לי אדני כי מעודי לא בא אל־פי
 בשר פגול או שקץ טמא:
 טו והנה קול אליו שנית את־אשר טהר אלהים לא תשקץ
 אותה:
 טז והחזיון הזה שלש שלש פעמים ותשב התבה ותעל
 השמימה:
 יז ותפעם רוח ביפא לדעת מה הוא המחזה אשר חזה
 והנה האנשים שלוחי קרנליוס מבקשים בית שמעון
 ועמדים על־הפתח:
 יח ויקראו ויאמרו המתגורר בזה שמעון המכנה ביפא:
 יט ובועד ביפא הגה בלבבו על־דבר המחזה ויאמר אליו
 הרוח הגה שלשה אנשים מבקשים אתך:

א וכל־השמעים נבקחו לאמר הלא זה הוא אשר השמיד
 בירושלים את־הקראים בשם הזה ולבעבור זאת בא
 גם־הנה להוליך אתם אסורים אל־ראשי הכהנים:
 ב ויהי שאול הולך ויחזק ומסכסך את־היהודים בדמשק
 כי הורה להם הי באר כי־זה הוא המשיח:
 ג ויהי מקץ ימים רבים ויקשרו עליו היהודים להרגו:
 ד וינדע לשאול קשרם וכי גם־שמרים הם את־השערים
 יומם ולילה להרגו:
 ה ויקחו אתו התלמידים לילה ויורידהו בסל מעל
 החומה:
 ו ויבא ירושלים ויבקש לדבקה בתלמידים והם כלם
 יראו מפניו ולא האמינו פי־תלמיד הוא:
 ז ויקח אתו בר־נבא ויביאהו את־השליחים ויספר להם
 את אשר־ראה בדרכו את־האָדון ואת־אשר דבר אתו וכי
 גם־קרא בדמשק בשם ישוע לעיני כל:
 ח ויהי אתם יוצא נבא בירושלים:
 ט ויקרא בשם האָדון ישוע לעיני השמש ויתנפח
 עם־היהודים היננים והם בקשו את־נפשו לקחתה:
 י וינדע הדבר אל־האחים וביאהו לקסרין ומשם שלחוהו
 אל־טרסוס:
 יא ויהי שלום לעדת אדני ותכן על־פנה בכל־ארץ יהודה
 ובגליל ובשמרון וכאשר התהלכו ביראת יהוה ורוח
 הקדש מנהל אתם פן רבו וכן עצמו:
 יב ופטרוס הלך הלך וסבב ממקום למקום ויפקד גם
 את־הקדושים הישרים בלד:
 יג וימצא שם איש נכה־עצמות ושמו אניס שכב על־ערכו
 דני זה שמנה שנים:
 יד ויאמר אליו פטרוס אניס הלא ישוע המשיח רפאך קום
 הצע־לך ערשך ויקם פתאם:
 לה ויראו אתו פל־ישרי לד וישרי השרון וישובו
 אל־האָדון:
 לו וביפו היתה תלמידה אחת ושמה טביתא ובשפת עבר
 צביה והיא רבת פעלים טובים וצדקות אשר פזרה:
 לז ויהי בימים ההם ותחלה ותמת וירחצו אותה וישכיבה
 בעליה:
 לח ולד קרבה ליפו והתלמידים שמעו כי־פטרוס שמה
 וישלחו אליו שנים אנשים ויפצרו־בו לאמר באה־נא
 אלינו אל־תאחר:
 לט ויקם פטרוס וילך ויבא אתם ויעלוהו אל־העליה והנה
 כל־האלמנות עמדו עליו בככי להראתו את־הכפתנת
 ואת־השמלות אשר עשתה להן צביה בעודה עמהן:
 מ ויצא פטרוס את־כלם החוצה ויכרע על־ברכיו ויתפלל
 ויפן אליהמתה ויאמר טביתא קומי ותפקח את־עיניך
 ותרא את־פטרוס ותשב:

כ ועתה קום רד ולך אתם ואל-תפסח הנה והנה כי אנכי שלחתים:

כא ויבד כפיא אל-האנשים הנשלחים אליו מאת קרניליוס ויאמר אני האיש אשר אתם מבקשים על-מה באתם:

כב ויענו לאמר קרניליוס אחד משרי המאות איש צדיק וירא אלהים אשר לו שם טוב בכל-עם היהודים נתנה לו מצנת יהוה מפי מלאך קדוש לקרא לך אל-ביתו לבעבור ישמע מדברתיך:

כג ויקרא אתם ויילינו אתו בבית ויהי ממחרת ויקם כפיא וילך אתם ואחדים מן-האחים אשר ביפו הלכו עמו:

כד ולמחרתו באו אל-קסרין וקרניליוס חכה להם ועמו קרביו ומידעיו אשר הקהילם בביתו:

כה ויהי כבוא כפיא ויצא קרניליוס לקראתו ויפל לרגליו וישתחו:

כו ויקם אתו כפיא ויאמר קום נא גם-אני אגוש אני:

כז ויזכור אתו ויבא החדרה וימצא רבים נקהלים שמה:

כח ויאמר אליהם אתם ידעתם כי לא-נכון איש יהודי לקרב אל-איש נכרי לדבקה בו ואלהים הראני לבלתי קרא שקץ או טמא לכל-בן-אדם:

כט על-כן לא נמנעתי מבוא אליכם כי קראתם לי ועתה אשאלה על-מה-זה קראתם לי לבוא:

ל ויאמר קרניליוס לפני ארבעה ימים ישבתי בצום עדי-השעה הזאת וכאשר התפללתי בביתי בשעה התשיעית והנה איש עטה אור נצב עלי:

לא ויאמר תפלתך קרניליוס שמע אלהים ויזכר-לך את-צדקתיך:

לב ועתה שלח אל-יפו וקרא אליך את-שמעון המכנה כפיא הלא הוא מתגורר בבית שמעון הבורסי על-שפת הים אשר בבואו ידבר-לך:

לג ואמהר ואשלח אליך ואתה היטבת כפי-באת והנה אנחנו כלנו פה לפני האלהים לשמע ככל אשר צוית מאת יהוה:

לד ויפתח כפיא את-פיו ויאמר עתה אמן ידעתי כי אין נושא פנים עם-אלהים:

לה כי אם-איש הירא אתו ופעל צדק מפלגוי וגוי ופיק רצון ממנו:

לו והוא שלח דברו לבני ישראל ויבשר אתם שלום ביד ישוע המשיח הוא ארון כל:

לז כי הלא ידעתם את-הדבר אשר קרה בארץ יהודה החל בגליל אחרי קריאת יוחנן לטבילתו:

לח את אשר-משח אלהים את-ישוע הנצרי ברוח קדשו וגבורתו והוא הלך בארץ הלך ועשה טוב ואת-הרצוצים תחת יד השטן שלח חפשי כי האלהים היה עמו:

לט ואנחנו עדים על-כל-אשר עשה בארץ היהודים ובירושלים ועל-אשר הם הרגו ויתלו אתו על-העץ:

מ ואתו הקים אלהים ביום השלישי ויתגהו להגלות לעיני הראים:

מא לא לעיני כל-העם כי אם-לעיני העדים אשר בחר בם אלהים מקדם ואנחנו הם אשר אכלנו ושתינו עמו אחרי קומו מן-המתים:

מב והוא צנה אתנו לקרא באוני העם ולהעיד לפניהם כי זה הוא אשר נתנו אלהים לשפט החיים והמתים:

מג וגם כל-הנביאים מעידים עליו כי שמו יהיה לכל-המאמינים בו לסליחת עון:

מד עוד כפיא מדבר את-הדברים האלה ורוח הקדש צלחה על-כל השומעים דברו:

מה והנמולים המאמינים אשר באו עם-כפיא התמהו תמהו כפי-מתנת רוח הקדש גם על-הגוים נשפכה:

מו כי שמעו אתם מדברים בלשנות ונתנים גדל לאלהים:

מז ויען פטרוס ויאמר היוכל איש לעצר במים לבלתי יטבלו אנשים אלה אשר צלחה רוח הקדש עליהם כמורהם כמנו:

מח ויצו אתם כי יטבלו בשם ישוע המשיח והם בקשהו כי ישב עמם ימים אחדים:

פרק יא

א והשליחים והאחים אשר ביהודה שמעו כי גם-הגוים קבלו את-דבר האלהים:

ב ופטרוס בא ורושלים ויילינו עליו הנמולים לאמר:

ג בית אנשים ערלים באת ותהערב-בם לאכל אתם לחם:

ד ויחל פטרוס ויספר להם דבר דבר על-אפניו לאמר:

ה מתפלל הייתי בעיר יפו ותפל עלי הרוח וארא במחזה והנה-תבה אחת פיריעה גדולה קשורה בארבע פנפותיה ירדת מן-השמים ותבא עדי:

ו ואפן להביט ואבין וארא בה בהמת הארץ וחית השדה ההלכת על-ארבע ורמש האדמה ועוף השמים:

ז ואשמע גם-קול מדבר אלי קום כפיא זבח ואכל:

ח ואמר חלילה לי אדני כי מעודי לא-בא אל-פי בשר פגול או שקץ טמא:

ט ויען הקול שנית מן-השמים את-אשר טהר האלהים לא תשקץ אתה:

י והחזיון הזה נראה אלי שלש פעמים ואחרי-כן הורם הכל ויעל השמימה:

יא וכמעט רגע והנה שלשה אנשים עומדים על-פתי הבית אשר היינו שם כי נשלחו אלי מקסרין:

יב והרוח דבר בי ללכת אתם ולא לפסח הנה והנה וילכו אתי גם-ששת האחים האלה ונבא אל-בית האיש:

א וַיַּגְדֵּלְנוּ אֶת אֲשֶׁר־רָאָה מִלְּאֶף נֹצֵב בְּבֵיתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה
 אֹתוֹ לֵאמֹר שְׁלַח אֶל־יָפוֹ וּקְרָא אֶל־יָדְךָ אֶת־שְׂמֵעוֹן הַמִּכְנֶה
 בִּיפֹא:
 ט וְהוּא יַדְבֵּר אֵלֶיךָ דְּבָרִים אֲשֶׁר תִּשְׁעַב בָּם אֶתָּה
 וְכָל־בֵּיתְךָ:
 טו וְכַאֲשֶׁר הַחֲלֵתִי לְדַבֵּר וַתְּצַלַח עֲלֵיהֶם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר
 צִלַּחְתָּה עֲלֵינוּ בַּתְּחִלָּה:
 טז וְאֲזַכֵּר אֶת־דְּבַר הָאָדוֹן אֲשֶׁר אָמַר יוֹחָנָן טָבַל בַּמַּיִם
 וְאַתָּם תִּטְבְּלוּ בְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ:
 יז וְעַתָּה אֲחֲרָי אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם אֱלֹהִים אֶת־הַמַּתְנֶה הַזֹּאת
 כַּאֲשֶׁר נָתַן גַּם־לָנוּ הַמַּאֲמִינִים בְּאָדוֹן יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲנִי
 מִי אֲנִי כִי אֶבֹא לְכֹלֹא אֶת־הָאֱלֹהִים:
 יח וַיְהִי כִשְׂמַעַם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּחְרִישׁוּ וַיִּתְּנוּ כְבוֹד
 לְאֱלֹהִים לֵאמֹר אָכֵן גַּם־לְגוֹיִם נָתַן אֱלֹהִים לְשׂוֹב לְדַרְךָ
 הַחַיִּים:
 יט וְהַנְּפוּצִים מִפְּנֵי הַצָּרָה אֲשֶׁר עָבְרָה עֲלֵיהֶם עַל־דְּבַר־תְּ
 סֻפָּנוֹס הִלְכוּ עַד־פִּינוּקִיָּא וְקִפְרוֹס וְאַנְטִיּוֹכְיָא וְלֹא
 הִגִּידוּ דְבַר הַבְּשׂוּרָה לְאִישׁ זֹולָתִי לַיהוּדִים לְבַדָּם:
 כ וּמֵהֶם הָיוּ אֲנָשֵׁי קִפְרוֹס וְקוּרִינִי אֲשֶׁר בָּאוּ אֲנְטִיּוֹכְיָא
 וַיִּדְבְּרוּ גַם־אֶל־הַיִּנְנִים וַיְבַשְּׂרוּם אֶת־הָאָדוֹן יִשׁוּעַ:
 כא וַיֵּד יְהוָה הַיְתָה עֲלֵיהֶם וְרַבִּים בְּמַסְפָּר הֶאֱמִינוּ וַיִּשׁוּבוּ
 אֶל־הָאָדוֹן:
 כב וַיִּשְׂמוּעַתָּם בָּאָה אֶל־אֲזַנֵּי הַעֲדָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם וַיִּשְׁלְחוּ
 אֶת־בְּרִנְבָּא אֶל־אַנְטִיּוֹכְיָא:
 כג וַיָּבֹא וַיִּרְא אֶת־חֻסְדֵּי הָאֱלֹהִים וַיִּשְׂמַח וַיִּדְבַר עַל־לֵב כָּלָם
 לְדַבְּקָה בְּאָדוֹן בְּרוּחַ נְכוֹן:
 כד כִּי אִישׁ טוֹב הָיָה וּמְלֹא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְאַמוּנָה וְעַם־רַב
 נִסְפָּחוּ עַל־הָאָדוֹן:
 כה וַיִּלְךָ מִשָּׁם אֶל־טְרוֹסוֹס לְבַקֵּשׁ אֶת־שְׂאוּל:
 כו וַיִּמְצָאֵהוּ וַיְבִיאֵהוּ אֲנְטִיּוֹכְיָא וַיִּשְׁבוּ שָׁם שְׁנָה תְּמִימָה
 בְּקֶרֶב הַקְּהָל וַיִּלְמְדוּ תוֹרָה לְרַבִּים אֲז הוּחַל בְּאַנְטִיּוֹכְיָא
 לְקֹרָא לְתַלְמִידִים מְשִׁיחִים:
 כז וַיְהִי בֵּימֵי הַהֶם וַיִּרְדּוּ נְבִיאִים מִירוּשָׁלַיִם אֲנְטִיּוֹכְיָא:
 כח וַיָּקָם אַחַד מֵהֶם וַשְּׂמוֹ אַגְבוֹס וְהָרוּחַ דְּבָר בּוֹ כִּי רָעַב
 גְּדוֹל יְהִיָּה בְּכֹל־הָאֶרֶץ הוּא הִרְעַב אֲשֶׁר בָּא בִּימֵי
 קְלוּדִיוֹס:
 כט וַיִּתְּנַדְּבוּ הַתַּלְמִידִים לְשַׁלַּח אִישׁ אִישׁ מֵהֶם כַּאֲשֶׁר תִּשְׁיֵג
 יָדוֹ לַעֲזֹר לְאַחִים הַיֹּשְׁבִים בִּיהוּדָה:
 ל וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיִּשְׁלְחוּ נְדָבַת יָדָם אֶל־הַיְזַנְיָם עַל־יַד בְּרִנְבָּא
 וְשְׂאוּל:
 א וַיִּרְא דְּרַשׁ אֹתוֹ וְלֹא מְצָאוּ וַיִּתְּקֹר אֶת־הַשְּׂמָרִים וַיִּתֵּן
 דָּתוֹ לְהַמִּיתָם וַיִּרְדּ מִיְהוּדָה אֶל־קִסְרִין וַיֵּשֶׁב שָׁם:
 ב אֲז חָרָה אַפּוֹ בְּצָרִים וּבְצַדִּיקִים וְהֶם בָּאוּ אֵלָיו בְּלֵב אַחַד
 וַיִּדְבְּרוּ עַל־לֵב בְּלִסְטוֹס אֲשֶׁר עַל־חַדְר הַמְּלָךְ לְהַפְּגִיעַ

א וַיִּרְא כִּי־טוֹב הַדְּבַר בְּעֵינֵי הַיהוּדִים וַיּוֹסֶף וַיִּתְּפֹשׂ
 גַם־אֶת־פְּטְרוֹס וְהַיְמִים יָמֵי חַג־הַמִּצּוֹת:
 ד וַיַּחְזְקֵם בּוֹ וַיִּתְּנָהוּ בְּבֵית הַכְּלָא וַיִּשְׁמְרָהוּ אַרְבַּע מַחְלָקוֹת
 אֲנָשֵׁי הַצֵּבָא אַרְבָּעָה אַרְבָּעָה פְּלִמְחֻלָּקָה כִּי אָמַר
 לְהַעֲמִידוֹ לְפָנֵי הָעַם אַחֲרֵי הַפֶּסַח:
 ה וַיְהִי פְטְרוֹס עֹצוֹר בְּבֵית כְּלָאוֹ אֶף הַעֲדָה הֶעֱתִיכָה בְּעַדוֹ
 אֶל־אֱלֹהִים בְּחֻזְקָה:
 ו וְאַחֲרָי אֲשֶׁר חִפֵּץ הוֹרְדוֹס לְהִבְיֹאוֹ לְמִשְׁפַּט בְּלִילָה
 הַהוּא שָׁכַב פְּטְרוֹס עַל־מִשְׁכָּבוֹ בֵּין שְׁנֵי אֲנָשִׁים חֲמָשִׁים
 אֲסוּר בְּשִׁנַּיִם כְּכֹלִים וְשִׁמְרֵי בֵּית הַכְּלָא נֹצֵבִים עַל־הַסֶּף:
 ז וְהִנֵּה מִלְּאֶף יְהוָה נֹצֵב עָלָיו וְאוֹר נִגְהָ בְּלִשְׁכָּתוֹ וַיַּעַ
 בְּכַף יָרֵךְ פְּטְרוֹס וַיַּעֲרִיכֵהוּ לֵאמֹר קוּם מֵהַר וַיִּמְסּוּ אֲסוּרָיו
 מֵעַל יְדָיו:
 ח וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמְּלָאָךְ חֲגוּר מְתַנַּיָךְ וַנְּעַלְיָךְ שִׁים בְּרַגְלֶיךָ
 וַיַּעַשׂ כֵּן וַיֹּאמֶר אֵלָיו וְאֶת־מַעֲלֶיךָ עֲטֵה וְלֶךְ אַחֲרָי:
 ט וַיֵּצֵא וַיִּלְךָ אַחֲרָיו וַנְּפֹשְׁוֹ לֹא יָדְעָה אִם־אָמַת הוּא אֲשֶׁר
 נַעֲשָׂה לוֹ בְּיַד הַמְּלָאָךְ כִּי כַחֲזוֹן נִרְאָה בְּעֵינָיו:
 י וַיַּעֲבְרוּ אֶת־טוֹר הַשְּׂמָרִים הַרְאִשׁוֹנִים וְאֶת־טוֹר הַשְּׁנָיִים
 וַיָּבֹאוּ אֶל־שַׁעַר הַבְּרִזָּל הַיֵּצֵא הַעֲרִיכָה אֲשֶׁר נִפְתַּח
 לְפָנֵיהֶם מֵאֵלָיו וַיֵּצֵאוּ בוֹ וַיַּעֲבְרוּ רְחוּב אַחַד וַיַּעַל
 הַמְּלָאָךְ מֵעָלָיו פְּתָאָם:
 יא וַיֹּאמֶר פְּטְרוֹס כְּשׂוֹב דַּעַתוֹ אֵלָיו עַתָּה יַדְעִיתִי אֶל־נְכוֹן כִּי
 שְׁלַח יְהוָה אֶת־מְלָאָכּוֹ וַיַּצִּילֵנִי מִכַּף הוֹרְדוֹס
 וּמִכָּל־צָרֹת עַם־הַיהוּדִים:
 יב עוֹדְנוּ מְדַבֵּר אֶל־לְבוֹ וַיָּבֹא אֶל־בֵּית מְרִים אִם יוֹחָנָן
 הַמִּכְנֶה מְרַקוֹס וְשֵׁם רַבִּים נִקְהָלִים וּמִתְפַּלְלִים:
 יג וַיִּדְפַק עַל־דַּלַּת הַשַּׁעַר וַתָּבֹא נַעֲרָה אַחַת לְקוֹל הַדְּפַק
 וַשְּׂמָה רוּדִי:
 יד וַתִּפֹּר אֶת־קוֹל פְּטְרוֹס וּמִשְׁמַחְתָּה לֹא־פְתָחָה לוֹ
 אֶת־הַדַּלַּת כִּי אִם־רָצָה הַבִּיתָה וַתַּגִּיד לָהֶם כִּי־פְטְרוֹס
 עָמַד עַל־הַפֶּתַח:
 טו וַיֹּאמְרוּ אֵלָיָה מִשְׁתַּגְּעָה אַתָּה וְהִיא אֲמָרָה לֹא כִּי־כֵן הַדְּבַר
 אֲז אָמְרוּ כִּי־מְלָאָכּוֹ הוּא:
 טז וּפְטְרוֹס הוֹסִיף לְדַפֵּק וַיִּפְתַּחוּ וַיִּרְאוּ אֹתוֹ וַיְהִי לְפָלֵא
 בְּעֵינֵיהֶם:
 יז וַיִּגַּף יָדוֹ לָהֶם לְחֻשׁוֹת וַיִּסְפְּרוּ לָהֶם אֶת אֲשֶׁר־הוֹצִיאֹ
 הָאָדוֹן מִבֵּית הַכְּלָא וַיֹּאמֶר הַגִּידוּ זֹאת לְיַעֲקֹב וְלְאַחִים
 וַיֵּצֵא וַיִּלְךְ־לוֹ לְמִקּוֹם אַחֵר:
 יח הַבְּקָר אוֹר וּמֵהוּמָה נִבְּהָ הָיְתָה בֵּין אֲנָשֵׁי הַצֵּבָא לֵאמֹר
 מַה־הָיָה לְפְטְרוֹס:
 יט וְהוֹרְדוֹס דְּרַשׁ אֹתוֹ וְלֹא מְצָאוּ וַיִּתְּקֹר אֶת־הַשְּׂמָרִים וַיִּתֵּן
 דָּתוֹ לְהַמִּיתָם וַיִּרְדּ מִיְהוּדָה אֶל־קִסְרִין וַיֵּשֶׁב שָׁם:
 כ אֲז חָרָה אַפּוֹ בְּצָרִים וּבְצַדִּיקִים וְהֶם בָּאוּ אֵלָיו בְּלֵב אַחַד
 וַיִּדְבְּרוּ עַל־לֵב בְּלִסְטוֹס אֲשֶׁר עַל־חַדְר הַמְּלָךְ לְהַפְּגִיעַ

פרק יב

א בַּעַת הַהִיא שְׁלַח הוֹרְדוֹס הַמְּלָךְ אֶת־יָדוֹ בְּאַנְשֵׁי הַעֲדָה
 לְעִנּוּתָם:
 ב וַיַּהֲרֹג אֶת־יַעֲקֹב אַחֵי יוֹחָנָן בְּחָרָב:

יב כראות הנציב את אשר נעשה האמין וישתאה לתורת האדון:
 יג וישב פולוס והנלוים עליו מפפוס באניה ויעלו אל פרגי אשר בפמפוליא ושם נפרד יוחנן מעליהם לשוב ירושלים:
 יד והם נסעו מפרגי וילכו אל-אנטיוכיא אשר בפסידיא ויבאו ביום השבת אל-בית-הכנסת וישבו:
 טו ויהי אחרי הקרא בתורה ובנביא וישלחו ראשי בית-הכנסת לאמר להם אנשים אחים אם-יש לכם דבר להוכח את-העם דברו:
 טז ויעמד פולוס וינפף ידו ויאמר אנשי ישראל וגם-היראים את-האלהים שמעוני:
 יז אלהי ישראל אלהי העם הזה הוא בחר באבותינו וירם קרן לעם בהיותם גרים בארץ מצרים והוא הוציאם משם בנרע נטויה:
 יח וישא אתם ויכלכלם ארבעים שנה במדבר:
 יט וישמד מפניהם שבועה גוים בארץ פנען ויפל להם בחבל את-אדמתם לירשת נחלה:
 כ אחרי-כן נתן להם שפטים לשפטם פארבע מאות וחמשים שנה עד-שמואל הנביא:
 כא ביקמו שאלו למלך עליהם מלך והאלהים נתן להם את-שאול בן-קיש איש ימיני למלך עליהם ארבעים שנה:
 כב ואחרי הסירו אתו ממלך הקים את-דוד למלך עליהם אשר אמר עליו ויעידנו מצאתי את-דוד בן-ישי איש כלבבי אשר כל-חפצי ישלים:
 כג מזרעו הביא האלהים כדברו את-ישוע לישראל למושיע:
 כד ויהי אחרי קרא יוחנן אל-כל-עם ישראל לתשובה ולהטבל לפני באו:
 כה וככלות יוחנן את-מרוצתו אמר ומה-תחשבו עלי מי-אני לא אני הוא כי הנה אחר בא אחרי והוא אשר קלתי מהתרו-לו שרוף נעליו אשר ברגליו:
 כו אתם אנשים אחים זרע אברהם וכל-יראי אלהים הנמצאים בתוככם אלינו דבר הישועה הזאת שלוח:
 כז כיהי-שבים בירושלים וראשיהם יען אשר לא ידעו אתו ואת-דברי הנביאים הנקראים מדי שבת בשבתו מלאו אתם במשפטם אשר שפטהו:
 כח ואף כיהי-לא מצאו-בו חטא משפט-מנת בקשו מאת פילטוס להמיתו:
 כט כבצעם את-הכל אשר כתוב עליו הורדהו מעל העץ וישפכהו בקבר:
 ל והאלהים הקימו מעם-המתים:
 לא והוא ימים רבים נגלה נגלה אל-אשר עלו עמו מהגליל לירושלים ואשר עתה כיום הם עדים לו נגד העם:

בעדם ולעשות שלום להם כי מארץ המלך הוציאו להם את-שבר רעבון ארצותם:
 כא ויהי היום יום מועד וילבש הורדוס בגדי מלכות וישב על-כסא המשפט וישא אליהם מדברתיו:
 כב ויריעו האם לאמר קול אלהים הוא ולא קול אדם:
 כג ויפלו מלאך-יהוה כנגע כי לא-נתן כבוד לאלהים ויאכלהו תולעים וימת:
 כד ודבר אלהים עלה עלה ורב:
 כה וישבו בר-נבא ושאול מירושלים אחרי אשר מלאו את-פקדתם הנתונה להם ויקחו אתם את-יוחנן המכנה מרקוס:

פרק יג

א ויהיו בקהל אשר באנטיוכיא נביאים ומלמדים ואלה שמותם בר-נבא ושמעון הנקרא גם-ניגר ולוקיוס הקוריני ומנחם אשר היה אמון עם-הורדוס טטררף ושאול:
 ב ובעבודתם את-יהוה ובעומם היה דבר רוח הקדש הבדיל-נא לי את-בר-נבא ואת-שאול לעשות במלאכה אשר קראתים לה:
 ג ונצומו ויתפלו ויסמכו את-ידיהם עליהם וישלחום:
 ד וילכו שליחי רוח הקדש האלה אל-סלוקיא ושם ירדו באניה לבא אל-קפרוס:
 ה כבואם עירה סלמים הגידו את-דבר האלהים בבתי-הכנסת אשר ליהודים וגם-יוחנן היה עמם לשרתם:
 ו ויהי כאשר תמו לסבב בכל-האי עד-פפוס וימצאו שם איש מכסף ונביא-שקר והוא איש יהודי ושמו בר-ישוע:
 ז הוא היה עם-סרגיוס פולוס נציב האי וזה איש חכם-לב קרא את-בר-נבא ואת-שאול לבוא אליו לשמע מפיהם דבר האלהים:
 ח ואלוימא המכסף כיהן מתרגם שמו היה להם לשטן כי זום להסב את-הנציב מהאמין:
 ט רק שאול אשר נקרא גם-פולוס מלא רוח הקדש השגיח אליו:
 י ויקרא הוי בן-בליעל מלא כל-ערמה ומרמה ושונא כל-צדק הכי לא תחבל עוד מעקש את-דרכי יהוה הישרים:
 יא ועתה הנה יד-יהוה תגע בך והיית עור עד למלא-ימים ואור השמש לא תראה ובן רגע כדברו היתה עליו אפלה וחשכה ויתע ויגשש אנה ואנה למצא איש לנחתו כידו:

פרק יד

א ויהי באיקניון ויבאו שניהם אל-בית-הכנסת אשר ליהודים ויפליאו ללמד עד כיהמון רב מן-היהודים ומן-היננים נאמנו והאמינו:

ב רק היהודים אשר לא היו מאמינים מסכו רגז וכעס בלב הגוים על-האחים:

ג והם האריכו במקום הזה ונדברו באמץ לב בשם יהנה המעיר על-דבר חסדו ויתן אתות ומופתים בידם לעשתם:

ד והמון העיר חלק לבם ויחצו ויהי חצוי אחרי היהודים והחצוי אחרי השליחים:

ה אז נוסדו יחד הגוים והיהודים עם-ראשיהם ויתנפלו להבזותם ולסקלם:

ו ויגלה להם הדבר וימלטו לערי לוקונגא אל-לויסטרא ואל-דרכי וסביבותיהן:

ז ויבשרו שמה את-דבר הבשרה:

ח ושם בלוסטרא נמצא איש נכה רגלים פסח ישב מיום הנלדו ולא-ינדע לכת מעודו:

ט וישמע את-פולוס בדברו והוא הביט עליו וידע כי הוא מאמין וכשר להנשע:

י וישא את-קולו ויקרא קום ועמד קוממיות על-רגליך ויקפץ ויקם ויתהלך:

יא כראות המון העם את-מעשה פולוס וירימו קולם ויאמרו בלשון לוקונגית אכן הדמו האלהים לבני-האדם ויירדו אלינו:

יב ויקראו לבר-נבא בל ולפולוס קראו הרמים באשר הוא ראש המדברים:

יג וכהן בית-בל אשר נכח העיר הביא פרים ועטרות לפני השער ויבקש הוא והמון העם לזבח להם זבח:

יד כשמע זאת בר-נבא ופולוס השליחים קרעו בגדיהם וירוצו אל-בינות העם:

טו ויצעקו ויאמרו אתם אנשים למה תעשו כזאת הלא גם-אנחנו בני-אדם כמוכם תכונה אחת לכלנו ואנחנו מלמדים אתכם את-דברי המלאכות למען תגזרו מאחרי לא-אלהים אלה וידבקתם באלהים חיים עשה שמים וארץ ואת-הים ואת-כל-אשר-בם:

טז ואשר בימי קדם הניח לכל-הגוים ללכת בדרכיהם אשר בחרו:

יז אף כילא מנע עדותיו כי טוב הוא בתתו לכם מטר ארצכם מן-השמים ושנות רב-תבואות למלא נפשתיכם מחיה ושמחה:

יח ואף גם-בדברים כזאת היתה גיעתם רבה להשקיט את-המון העם מזבח להם זבח:

לב וכה אנחנו מודיעים לכם כי שבועתו לאבתינו:

לג הקים אלהים עתה לבנינו את-דברו בהקימו את-גישוע באשר גם כתוב במזמור השני בני אתה אני היום ולדתיך:

לד ובדבר אשר הקים אתו מבין המתים אשר לא ישוב עוד לשחת-בלי פה אמר אתן לכם חסדי דוד הנאמנים:

לה על-כן הוא אמר עוד במזמור אחר לא-תתן חסידך לראות שחת:

לו כי דוד אחרי לכתו בדרתיו בעצת אלהים הוא גוע ויאסף אל-אבותיו ויקרא שחת:

לז אף-זה אשר האלהים הקימו הוא לא-רצה שחת:

לח לכן אנשים אחים ינדע לכם כי על-ידי-זה הגד לכם סליחת החטאים:

לט כי-בכל אשר לא-נצדקתם בתורת משה כל-המאמין יצדק-בו:

מ לכן השמרו לכם פן-יבוא עליכם אשר כתוב בנביאים:

מא ראו אתם בזים והתמהו ושמו כי-פעל פעל אני בימכם פעל אשר לא תאמינו כי-יספר לכם:

מב ויהי בצאתם ויבקשום לדבר אליהם פדברים האלה עוד שנית גם-ביום השבת האחר:

מג בהפרד הקהל נטו יהודים רבים וגרים היראים את-יהנה וילכו אחרי פולוס ובר-נבא והם אמרו להם ויזהירו להיות דברים בחסד האלהים:

מד ויהי ביום השבת האחר ותקהל כמעט כל-העיר לשמע את-דבר יהנה:

מה אולם כראות היהודים את-המון העם נהפך לבם לקנאה ויהיו מלעיבים בפולוס וכל-דבריו עצבו:

מו ויענו אתם פולוס ובר-נבא באמץ לב ויאמרו היה תהיו אתם הראשונים להשמיעכם את-דבר האלהים ואתם הנכם בזים לו הלא מריכם ענה בכם כי לא נחשבים אתם להכתב לחיי עולם לכן סבנו מכם ונשע אל-הגוים:

מז כי כה ענה עלינו האדון לאמר ונתתיך לאור גוים להיות לישועה עד-קצה הארץ:

מח וישמעו הגוים וישמחו ויהללו את-דבר יהנה ויאמינו כלם אשר נפקדו לחיי עולם:

מט ויהי דבר יהנה נפרץ בכל-המקום מסביב:

נ רק היהודים הצו ונסיתו את-הנשים היקרות ויראות יהנה ואת-ראשי העיר לקצף-קצף על-פולוס ועל-בר-נבא ויגרשום מגו גבולם:

נא והם נערו את-אבק רגליהם עליהם וילכו לאיקניון:

נב והתלמידים נמלאו שמחה ורוח הקדש:

וְהָאֱלֹהִים יִדְעַתְּ הַלְבָבוֹת הַקִּים עֲדוֹת בָּהֶם וַיִּתֵּן אֶת־רוּחַ
 הַקֹּדֶשׁ גַּם־עֲלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר נָתַנּוּ עֲלֵינוּ:
 וְלֹא הִבְדִּיל בֵּינֵינוּ וּבֵינֵיהֶם וַיַּחֲסֵא אֶת־לְבוֹתָם עַל־יְדֵי
 הָאֱמוּנָה:
 וְעַתָּה אֲפֹא מֵה־תִּנְסוּ אֶת־הָאֱלֹהִים לְהִבְיֵא צוּרֵי
 הַתְּלַמִּידִים בְּעַל אֲשֶׁר גַּם־אֲבוֹתֵינוּ גַם־אֲנַחְנוּ לֹא יָכֻלְנוּ
 שְׂאֵתוֹ:
 אָבָל מֵאֲמִינִים אֲנַחְנוּ כִּי בְחֶסֶד יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינֵנוּ
 נִשְׁעָ גַם־אֲנַחְנוּ וְגַם־הֵם:
 וַיַּחֲרִישׁוּ כָל־הַקְּהָל הַחֲרָשׁ וְשָׁמַע אֶת־בְּרִי־נִבְא
 וְאֶת־פּוֹלוֹס מְסַפְרִים כִּי הִפְלִיא הָאֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת
 עַל־יְדֵיהֶם אֶת־הָאֲחֻזוֹת וְאֶת־הַמּוֹפְתִים בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם:
 הֵם כִּלּוֹ לְסַפֵּר וַיַּחֲרִישׁוּ וַיַּעֲקֹב עֵנָה וַיֹּאמֶר אֲנָשִׁים אַחִים
 שְׁמַעוּ לִי:
 כֹּה סֵפֶר שְׁמַעוֹן אֵיךְ לְמַבְרָא שׁוֹנָה פִּקְדַת הָאֱלֹהִים
 אֶת־הַגּוֹיִם לְקַחַת לוֹ מְקַרְבָּם עִם לְשׁוֹמוֹ:
 וְעַד־כֵּן הֵם לְדַבְּרֵים הָאֵלֶּה דְבָרֵי הַנְּבִיאִים כַּכְּתוּב:
 אַחֲרֵי זֹאת אָשׁוּב וְאָקִים אֶת־סִפְתַּי דָּוָד הַנִּפְלֵת
 וְהִרְיִסְתִּיהָ אָקִים וּבְנִיתִיהָ:
 לְמַעַן יִדְרָשׁוּ אֶת־יְהוָה שְׂאֲרִית אָדָם וְכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
 נִקְרָא שְׁמִי עֲלֵיהֶם נֹאֵם־יְהוָה עֲשֵׂה כָל־אֵלֶּה:
 וְנִדְעִים לֹא־הֵינּוּ מַעֲוֹלָם כָּל־מַעֲשֵׂיוֹ:
 וְעַל־כֵּן חֲרָצְתִּי כִּי אֵין לְהַפְחִיד אֶת־הַגּוֹיִים הַשְּׂבִים
 וּבָאִים אֶל־הָאֱלֹהִים:
 כִּי אִם־כָּתַב לָהֶם אֲשֶׁר יִבְדְּלוּ מִשְׁקֻצֵי הָאֱלִילִים
 וּמִן־נֹאפִים וּמִן־הַנְּחֻנְקָ וּמִן־הַדָּם:
 כֹּא כִּי יֵשׁ לְמֹשֶׁה מֵאֵז וְעַד־הַיּוֹם קִרְאֵי שָׁמוּ בְּכָל־עִיר וְעִיר
 וְהוּא נִקְרָא בְּכַת־יְהוָה כְּכָל־שִׁבְתָּ וְשִׁבְתָּ:
 כֹּב וַיִּישַׁר בְּעֵינֵי הַשְּׁלִיחִים וְהַזְקֵנִים וְכָל־הָעֵדָה לְבַחֵר מֵהֶם
 אֲנָשִׁים לְשִׁלְחָם אֶל־אֲנָטִיּוֹכִיָּא עַם־פּוֹלוֹס וְעַם־בְּרִי־נִבְא
 אֶת־יְהוָה הַמְּכַנֶּה בְּרִשְׁבָּא וְאֶת־סִילָא נִשְׂאֵי פָנִים
 בְּתוֹךְ הָאֲחִים:
 כֹּג וַיִּכְתְּבוּ סֵפֶר וְנָתַן עַל־יְדֵיהֶם לֵאמֹר אֲנַחְנוּ הַשְּׁלִיחִים וְזֻקְנֵי
 הָאֲחִים הַנְּנוּ פִקְדִים לְשָׁלוֹם אֶת־הָאֲחִים מִבֵּין־הַגּוֹיִם
 אֲשֶׁר בְּאֲנָטִיּוֹכִיָּא וּבְסוּרִיָּא וּבְקִילִיקִיָּא:
 כֹּד שְׁמַע שְׁמַעְנוּ כִּי מִתִּי מְסַפֵּר יִצְאֹו מְקַרְבְּנוּ אֲלֵיכֶם וְהֵם
 מִשְׁגִּים אֲתֶכֶם וְאֶת־לְבַבְכֶם יִסְכְּסְכוּ בְּאֲמַרְכֶם לָכֶם לְהַמּוֹל
 וְלִשְׁמֹר אֶת־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר לֹא צִוִּינוּ אֹתָם:
 כֹּה לָכֵן יַעֲצֵנוּ כְּלָנוּ לֵב אֶחָד לְבַחֵר אֲנָשִׁים לְשִׁלְחָם אֲלֵיכֶם
 עַם־אֶהוּבֵינוּ עַם־בְּרִי־נִבְא וּפּוֹלוֹס:
 כֹּז אֲנָשִׁים אֲשֶׁר נָתַנּוּ אֶת־נַפְשָׁם בְּעַד־שְׁם אֲדִינֵנוּ יִשׁוּעַ
 הַמְּשִׁיחַ:
 כֹּח לָכֵן שְׁלַחְנוּ אֶת־יְהוָה וְאֶת־סִילָא אֲשֶׁר בְּמוֹ־פִיהֶם
 יִגִּידוּ לָכֶם כְּזֹאת:

ט וְהִנֵּה אֲנָשִׁים יְהוּדִים בָּאוּ מֵאֲנָטִיּוֹכִיָּא וּמֵאִיקִיָּוִן וַיִּדְיָחוּ
 אֶת־הַמּוֹן הָעַם וַיִּרְגְּמוּ אֶת־פּוֹלוֹס בְּאֲבָנִים וַיִּשְׁמְטוּהוּ
 אֶל־מַחוּץ לְעִיר כִּי אָמְרוּ מִת הוּא:
 כ וַיְהִי הַתְּלַמִּידִים עֲטָרִים אֲלֵיו וַיִּקְמוּ וַיִּשָּׁב הָעִירָה וּבִיּוֹם
 הַמַּחְרָת יִצְאָ עַם־בְּרִי־נִבְא וַיִּלְךְ לְדַרְבִּי:
 כא וַיִּבְשְׂרוּ בְּעִיר הַהִיא אֶת־הַבְּשָׂרָה וַיַּעֲשׂוּ תְלַמִּידִים הַרְבֵּה
 וְאֶחָד־יָכֵן שָׁבוּ אֶל־לוֹסִטְרָא וְאִיקִיָּוִן וְאֲנָטִיּוֹכִיָּא:
 כב וַיִּצְמְצוּ שָׁם אֶת־לֵב הַתְּלַמִּידִים וַיִּזְהִירוּם לַעֲמֹד
 בְּאֲמוּנָתָם וְלְהִאֲמִין כִּי רַק־בְּדֵי עֲמָל וְתִלְאָה זֶה בִּאֲנָנוּ
 אֶל־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
 כג וַיִּבְחָרוּ לָהֶם אֲנָשִׁים זְקֵנִים בְּכָל־עֵדָה וְעֵדָה וַיִּתְפַּלְלוּ
 וַיַּצְוּמוּ וַיִּפְקִידוּם בְּיַד הָאֲדוֹן אֲשֶׁר הָאֱמִינוּ־בוֹ:
 כד וְהֵמָּה עָבְרוּ בְּפִיסְדִיָּא וַיִּבְאוּ אֶל־פְּמִפּוֹלִיָּא:
 כה וַיִּדְבְּרוּ אֶת־הַדְּבָר בְּפִרְגֵי וַיִּרְדּוּ מִשָּׁם אֶל־אֲטִילָיָא:
 כו וּמִשָּׁם הִלְכוּ דְרָךְ־יָם וַיִּבְאוּ אֶל־אֲנָטִיּוֹכִיָּא אֲשֶׁר שָׁם
 הַפִּקְדוֹ בְּחֶסֶד אֱלֹהִים עַל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר כִּלּוֹ לַעֲשׂוֹת
 עַד־תַּמָּה:
 כז וּבְכַבָּאָם שָׁמָּה אָסְפוּ אֶת־הָעֵדָה וַיִּסְפְּרוּ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר
 עָשָׂה לָהֶם הָאֱלֹהִים וְכִי־פָתַח לְגוֹיִם אֶת־הַשַּׁעַר אֲשֶׁר
 מֵאֲמִינִים יָבֹאוּ בוֹ:
 כח וַיִּשְׁבוּ עַם־הַתְּלַמִּידִים מִשָּׁן יָמִים לֹא־מַעֲט:

פרק טו

א ומִתִּי מְסַפֵּר בָּאוּ מֵאֲרֵץ יְהוּדָה וַיּוֹכִיחוּ אֶת־הָאֲחִים
 אִם־לֹא הַמּוֹל תַּמְלוּ כְּמִצְוֹת תּוֹרַת מֹשֶׁה לֹא תִשְׁעוּן:
 ב וַיִּתְנַכְחוּ הַרְבֵּה פּוֹלוֹס וּבְרִי־נִבְא עִמָּהֶם וַיִּקְשׁ הָרִיב וְתָהִי
 עֲצָתָם עֲלֵה יַעֲלוּ פּוֹלוֹס וּבְרִי־נִבְא וְאֲנָשֵׁי מְסַפֵּר אַחֲרֵים
 יְרוּשְׁלִימָה וְהִבִּיאוּ אֶת־דְּבַר הָרִיב עַד־הַשְּׁלִיחִים
 וְהַזְקֵנִים:
 ג וַתִּצְאָ הָעֵדָה עִמָּם לְשִׁלְחָם וְהֵמָּה נָסְעוּ דְרָךְ פִּינּוֹקִיָּא
 וְדְרָךְ שְׁמֵרוֹן הַלֵּךְ וְסַפֵּר אֶת־תְּשׁוּבַת הַגּוֹיִם וַיִּתְּנוּ כָּלֵב
 כָּל־הָאֲחִים שְׂמִיחָה גְדוֹלָה:
 ד וַיְהִי כְּבָאָם יְרוּשְׁלִימָה וַיִּקְבְּלוּ אֹתָם הָעֵדָה וְהַשְּׁלִיחִים
 וְהַזְקֵנִים וְהֵם סִפְרוּ אֶת־הַגְּדֻלוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים
 עִמָּהֶם:
 ה וַיִּקְוּמוּ אַחֲרֵים מַעַדַת הַפְּרוּשִׁים אֲשֶׁר גַּם־הֵם הָיוּ
 מִן־הַמְּאֲמִינִים וַיֹּאמְרוּ אֵךְ הַמּוֹל יַמְלוּ וְגַם־יַצְוּ לְשִׁמֹּר
 אֶת־תּוֹרַת מֹשֶׁה:
 ו וַיִּקְהָלוּ הַשְּׁלִיחִים וְהַזְקֵנִים לְהַתְּעִץ עַל־הַדְּבָר הַזֶּה:
 ז וַיְהִי בְּרִבּוֹת דְּבָרֵי הָרִיב וַיִּקְמוּ פְּטוֹרוֹס וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם
 אֲנָשִׁים אַחִים אֹתָם יִדְעָתֶם כִּי לִפְנֵי יָמִים רַבִּים בִּי בַּחֲר
 הָאֱלֹהִים מְקַרְבְּכֶם אֲשֶׁר מִפִּי יִשְׁמְעוּ הַגּוֹיִם אֶת־דְּבַר
 הַבְּשָׂרָה וַיִּצְוּנוּ:

א וְהָם בָּאוּ עַד-מוֹסְיָא וַיִּנְסוּ לַעֲשׂוֹת דְּרָכָם אֶל-בֵּיתוֹנְיָא
 וְלֹא-נִתְּנָם רוּחַ יְשׁוּעָה לְעֹבְרֵי:
 ב וַיִּטּוּ מִמוֹסְיָא וַיִּרְדּוּ אֶל-טְרוּאַס:
 ט וְאֶל-פּוֹלוֹס נִרְאָה חֲזוֹן לְלִילָה וַיִּרְא אִישׁ מוֹקְדוֹן עֹמֵד
 לְפָנָיו מִבְּקֶשׁ וְאָמַר עֲבַר-נָא אֶל-מִקְדוֹנְיָא וְעֲזְרָנוּ:
 י וְאַחֲרֵי רְאוּתוֹ אֶת-הַחֲזוֹן הָיָה עִם-לִבְבָנוּ לְהַחִישׁ בְּאָנּוּ
 אֶל-מִקְדוֹנְיָא בְּאֲשֶׁר הֵיטֵב יַדְעָנוּ כִּי נִקְרָאנוּ מֵאַלְהִים
 לְבָשׂוּר שָׁם אֶת-הַבְּשׂוּרָה:
 יא וַנֵּצֵא אֶת-טְרוּאַס וַנִּבְא בְּאַנְיָה דְּרָךְ יִשְׂרָה
 אֶל-סְמוּתְרַקְיָא וּבַיּוֹם הַשְּׁנִי אֶל-נְפוּלִים:
 יב וּמִשָּׁם אֶל-פִּילְפִי הָעִיר הָרִאשׁוֹנָה עַל-קֶצֶה גְבוּל
 מִקְדוֹנְיָא וְרִאשִׁית מוֹשָׁב לְאַנְשֵׁי שְׂדֵי וַנִּשָּׁב בָּהּ יָמִים
 מְסָפָר:
 יג וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יֵצְאוּ אֶת-הַשְּׂעֵר עַל-יַד הַנְּהַר אֶל-מְקוֹם
 זֶה דְּמִינוּ שָׁשָׁם בֵּית הַתְּפִילָה וַנִּשָּׁב וַנְּדַבֵּר אֶל-הַנְּשִׂים
 אֲשֶׁר הִתְאַסְפוּ שָׁמָּה:
 יד וְאִשָּׁה יְרֵאתָ אֱלֹהִים לִוְדָיָא שָׁמָּה רִכְלַת בְּאַרְגָּמָן מְעִיר
 תְּאֵטִירָא הִיא הַקְּשִׁיכָה וְתִשְׁמַע וַיְהִי פֶתַח אֶת-לִבָּהּ
 לְהַקְשִׁיב אֶל-דְּבָרֵי פּוֹלוֹס:
 טו וַיְהִי כִּי נִטְבְּלָה הִיא וּבֵיתָהּ וַתְּדַבֵּר אֵלָיו לֵאמֹר אִם כֹּה
 תַחֲשַׁבְנִי לְמַאֲמִינָה בְּאֵדוֹן בְּאוּ-נָא אֶל-בֵּיתִי וּשְׂבוּ-כוּ
 וְתֵאָץ בְּנוּ:
 טז וַיְהִי כְּבָאָנוּ לְבֵא בֵּית הַתְּפִילָה וְתִפְגְּשָׁנוּ שְׂפָחָה וְהִיא
 רוּחַ לָהּ לְגַלּוֹת נִצְרוֹת וְעֵשָׂה הוֹן יָקָר לְאַדְנִיָּה בְּקִסְמִיָּה:
 יז וְתִהְיֶה הַלְכַת אַחֲרֵי פּוֹלוֹס וְאַחֲרֵינוּ קְרָא וְאָמַר הִנֵּה
 הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עֹבְדִים לְאֵל עֲלִיוֹן וְאֶת-דְּרָךְ הַיְשׁוּעָה
 אֲתַכֶּם לְמַדּוֹן:
 יח כֹּה עֲשֵׂתָה יָמִים רַבִּים וַיִּקֶץ פּוֹלוֹס בְּעֵשֶׂתָה כְּזֹאת וַיִּפֹּן
 וַיֹּאמֶר אֶל-הָרוּחַ בְּשֵׁם יְשׁוּעָה הַמְּשִׁיחַ אֲנִי מְצוּף לְצֵאת
 מִקְרָבָה וַיֵּצֵא הָרוּחַ כְּרַגְעָה:
 יט כְּרֵאוֹת אֲדֹנֵיָהּ כִּי תוֹחַלַת הוֹנָם אָבְדָה וַיִּתְפָּשׂוּ
 אֶת-פּוֹלוֹס וְאֶת-סִילָא וַיִּמְשְׁכוּם אֶל-פְּקוּדוֹת הָעִיר
 הַשְּׂעֵרָה:
 כ וַיִּתְּנֶהֱגוּם לְפָנֵי הָרִאשִׁים וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
 מְתַעֲתְעִים אֶת-עֵירָנוּ כִּי יְהוּדִים הֵם:
 כא לְמַד יִלְמְדוּ דְּבַר-יְדִת אֲשֶׁר לֹא כְדִתִּינוּ לַעֲשׂוֹתָם כִּי
 אֲנַחְנוּ רוּמִיִּים אֲנַחְנוּ:
 כב וַיִּקְּם הַמּוֹן הָעָם עֲלֵיהֶם וְהָרִאשִׁים קָרְעוּ אֶת-בְּגָדֵיהֶם
 מֵעֲלֵיהֶם וַיִּצְווּ לְיִסְרָם בְּשׂוֹטִים:
 כג וְאַחֲרֵי הַכּוֹת אֲתֶם מִכּוֹת רַבּוֹת הַשְּׁלִיכֶם אֶל-בֵּית הַפְּלָא
 וּפְקִיד הַפְּלָא צְנָה הַחֲזוֹק עֲלֵיהֶם מִשְׁמָר:
 כד וְהוּא אַחֲרֵי צִוּתוֹ פֶּן תַּחֲבִיאֶם בְּמַחְבְּאֵי הַפְּלָא וַיִּשֶׁם
 רַגְלֵיהֶם בְּסֹד:
 כה וַיִּתְּפַלְלוּ פּוֹלוֹס וְסִילָא בְּחֻצוֹת הַלְלִילָה וַיִּשְׁירוּ לְאֱלֹהִים
 וַיִּשְׁמְעוּ לָהֶם הָאֲסִירִים:

כח כִּי טוֹב לְפָנֵי רוּחַ הַקִּדְשׁ וְכֵן לְפָנֵינוּ לְבָלֵי הַכְּבֹד עֲלֵיכֶם
 עוֹד מִשָּׂא בְלִתי אִם אֶת-הַחֲקִים הָאֵלֶּה לְכַדָּם אֲשֶׁר לֹא
 יוֹכְלוֹן לְעֹבְרֵי:
 כט תִּדְלוּ לָכֶם מִזְבְּחֵי אֱלִילִים וּמִן-הַדָּם וּמִן-הַנְּחֻנְקָה
 וּמִן-נְאֻפִים אִם-מֵאֵלֶּה תִּשְׁמְרוּ וְהִייתֶם עֲשֵׂי טוֹב וְשְׁלוֹם
 לָכֶם:
 ל וְהָאֲנָשִׁים שָׁלְחוּ וְהֵם בָּאוּ אֶל-אַנְטִיוֹכְיָא וַיִּאֲסְפוּ
 אֶת-הָעָם וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת-הַסְּפָר:
 לא וַיְהִי בְּקִרְיָאָם בּוֹ וַיִּשְׁמְחוּ כִּי-נִתְּמָרוּ:
 לב וַיְהוּדָה וְסִילָא אֲשֶׁר הָיוּ גַם-הֵם מִן-הַנְּבִיאִים הוֹכִיחוּ
 אֶת-הָאֲחִים בְּרַב דְּבָרִים וַיִּאֲמְצוּם:
 לג וְכַמְלַאת יְמֵי שְׁבַתָּם שָׁם שָׁלְחוּ מֵעַם-הָאֲחִים בְּשְׁלוֹם
 לְשׁוֹב אֶל-אֵלֶּה אֲשֶׁר שָׁלְחוּם אֲלֵיהֶם:
 לד וַיּוֹאֵל סִילָא לְשַׁבֵּת שָׁם עוֹד:
 לה וּפּוֹלוֹס וּבְרִי-נִבְא נִשְׂאָרוּ בְּאַנְטִיוֹכְיָא לְמַד וַתְּדַבֵּר
 אֶת-דְּבָרֵיהֶנָּה הֵם וְעוֹד אַחֲרֵיהֶם יַחְדָּו:
 לו וַיְהִי אַחֲרֵי יָמִים מְסָפָר וַיֹּאמֶר פּוֹלוֹס אֶל-בְּרִי-נִבְא הֲבֵה
 וְנִשְׁוִבָה וּבָאנוּ אֶל-אַחֵינוּ בְּכָל-הָעָרִים אֲשֶׁר הִבְאָנוּ שָׁם
 אֶת-דְּבָרֵי יְהוָה וְנִרְאָה מָה אֲתֶם וַנְּדַע:
 לז וַיִּבְקֶשׁ בְּרִי-נִבְא לְקַחַת עִמָּהֶם גַּם אֶת-יִוְחָנָן הַמְּכַנְּה
 מִרְקוֹס:
 לח אַפְסֵי כִּי פּוֹלוֹס כִּהָּה בּוֹ בְּאֲמָרוֹ לֹא-יִתְכַן לְשׁוֹב לְקַחַת
 עִמָּהֶם אִישׁ אֲשֶׁר נִפְרַד מֵעַמָּם בְּפִמְפוּלְיָא וְלֹא הֵלְךְ
 אֲתֶם לְמִלְאכָה:
 לט וַיִּתְעַבְרוּ אִישׁ בְּאַחֵיו וַיִּתְּפָרְדּוּ וַיִּקַּח בְּרִי-נִבְא אֶת-מִרְקוֹס
 וַיִּסַּע בְּאַנְיָה אֶל-קַפְרוֹס:
 מ וּפּוֹלוֹס לְקַחְלוֹ אֶת-סִילָא וּבְרוּךְ לְחֹסֵד יְהוָה מֵאֵת
 הָאֲחִים וַיִּסַּע וַיִּלְךְ:
 מא וַיַּעֲבֹר בְּסוּרְיָא וּבְקִילִיקְיָא וַיִּאֲמַץ אֶת-הָעֵדוּת:

פרק טז

א וַיָּבֵא גַם אֶל-דְּרָכֵי וְאֶל-לוּסְטְרָא וְהִנֵּה-שָׁם תַּלְמִיד אֶחָד
 וְשֵׁמוֹ טִימוֹתִיוּס בֶּן-אִשָּׁה יְהוּדִית מֵאַמְנַת וְאָבִיו יִנְנִי:
 ב וַיְהִי רְצוּי הָאֲחִים בְּלוּסְטְרָא וּבְאִיקְנוֹן וַיִּשְׁבְּחוּהוּ:
 ג וַיִּישַׁר בְּעֵינָיו פּוֹלוֹס לְהַלִּיכֵהוּ עִמּוֹ בְּדְרָכּוֹ לְמִסְעָיו וַיִּקַּח
 וַיִּמַּל אֹתוֹ לְמַעַן הִיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּמִקְמוֹת הָהֵם יַעַן כָּלֵם
 יַדְעוּ אֶת-אָבִיו כִּי יִנְנִי הוּא:
 ד וּבְכָל-מְקוֹם בְּאֵם הוֹרוּ לָהֶם לְקַבֵּל עֲלֵיהֶם
 רַק-אֶת-הַמְּצוֹת אֲשֶׁר קִיֵּמוּ הַשְּׁלִיחִים וְהַדְּקָנִים
 בִּירוּשָׁלַיִם:
 ה וַתִּתְחַנְּקֶנָה הָעֵדוּת בְּאֵמוּנָה לְהֵאמִין וַיִּרְבּ מִסְפָּרֵן הַלְךְ
 וַיִּרְבּ מִיּוֹם אֲלֵ-יוֹם:
 ו וַיַּעֲבְרוּ בְּפּרוּגְיָא וּבְאַרְץ גְּלַטְיָא כִּי הֵנִיאֶם רוּחַ הַקִּדְשׁ
 מִדְּבַר אֶת-הַדְּבַר בְּאַסְיָא:

כעיר ואז נסבו על-בית יסון וניהנו להוציאם החוצה
אלה-העם:
ויהי כי לא-מצאום ויסחו את-יסון ואחדים מן-האחים
עד-לפני ראשי העיר ויקראו אלה המרגיזים
את-כל-הארץ מקצה הנה הם באו גם-הנה:
ויסון הוא המאסף אתם בצל קרתו ואלה כלם מעברים
על-דתי הקיסר וגם-פי אמרים ישנו מלך אחר והוא
ישוע:
ויהיו מיראים את-העם ואת-ראשי העיר אשר שמעו
את-זאת:
והם לקחו ערבה מאת יסון ומאת האחרים וישלחום:
והאחים החישו מפלט לפולוס וסילא לילה וישלחום
אל-ברואה והם כבאם שמה באו אל-בית-הכנסת אשר
ליהודים:
ואלה היו טובים מיהודי תסלוניקי כי לקחו את-הדבר
בלב מלא רצון ויחקרו בכתובים יום יום לדעת אם
נדברם בן-הוא:
ורבים מהם האמינו ונשים גבירות יוניות ואנשים
במספר לא-מעט:
כשמע היהודים בתסלוניקי כי גם-בברואה פולוס
משמיע את-הדבר אלהים ניבאו ויצו את-המון העם
גם-פה:
והאחים החישו למלט את-פולוס ויהי הוא הלך
עד-הים וסילא וטימותיוס נשארו בזה:
ואשר ארחו לחברה עם-פולוס הוליכהו עד אתינס
אשר שם שם פולוס בפיהם צו לסילא ולטימותיוס
כייבאו אליו עד-מהרה והם שבו וילכו:
עוד פולוס מצפה לקראת באם באתינס ורוחו התמרמר
בקרבו ממראה עיניו כי מלאה העיר אלילים:
וידבר על-ככה עם-היהודים בבית-הכנסת ועם-יראי
אלהים וגם-בשער יום יום עם-כל-הנמצאים שמה:
וניתערבו אתו גם-אחדים מחכמי בית אפיקורוס
המכחשים ומחכמי בית האסטנה המצניעים ויהי אלה
אמרים לו מה-לאניל שפתים הנה מה הוא אמר להגיד
ואלה כפי הנשמע הוא מלמד דעת אלהים זרים יען
כייבא את-ישוע ואת-תחית המתים:
ויקחהו אל-האריופגוס ויאמרו מי-יתן ונדענו מה-היא
התורה החדשה אשר אתה מלמד:
כיידברים זרים אתה קורא באזנינו על-כן אנחנו
מבקשים לדעה מה היא:
כהאיתיניים כלם וגם-הנכרים המתגוררים בקרבם הם
הכינו לבם רק לתדשות אם-כה לספר או כה לשמע
מה-יספר:

ויהי פתאם רעש גדול עד פי נעו מוסדי בית הפלא
ופתאם נפתחו כל-הדלתות ואסורי האסירים נמסו:
ויפקיד הפלא נעור נבהל משנתו וירא את-הדלתות כלן
והנה פתחות וישלף חרב לספות את-נפשו בחשבו פי
האסירים נמלטו:
כחישא פולוס את-קולו ויקרא חדל אל-תעש לך מאומה
רע כי הנה אנחנו פה כלנו:
כטו יצו להביא גר להארלו ויהי נחפו לבא אל-הבית
פנימה והוא חרד ומרעיד ויפל להגלי פולוס וסילא:
ל ויוציאם ויאמר רבותי מה-אעשה להושיע את-נפשי:
לא והם אמרו האמינה בארון ישוע המשיח ותנשע נפשך
ונפש ביתך:
לב ויגידו-לו את-דבר הנה ולכל-אשר-אתו בביתו:
לג ויקחם אליו בעת הזאת בעוד לילה וירחץ את-פצעיהם
ויטבל הוא וכל-אשר-לו מבלי-בש:
לד ויביאם את-ביתו ויערף לפניהם שלחן וישמח הוא
וכל-ביתו כי הפך לבם להאמין באלהים:
לה ויהי באור היום וישלחו הראשים את-עבדי הפקדות
לאמר שלח את-האנשים האלה:
לו ויגד פקיד הפלא את-הדבר לפולוס הנה שלחו אלי
הראשים לתתכם לצאת מזה ועתה צאו ולכו לשלום:
לז ויאמר פולוס אליהם יסור וסרונו בלא-דין ומשפט לעיני
כל אף כייבאני רומי אנחנו וגם-השליכנו אל-הפלא
ועתה אנחנו מוצאים דחופים בסתר לא-כן הם יבאו
והוציאנו מזה:
לח וישבו עבדי הפקדות את-הדברים האלה אל-הראשים
וייראו יען שמעו כי אנשי רומי הם:
לט ויבאו וירצום ויוציאום ויבקשום לעזוב את-העיר:
מ ויצאו מבית הפלא ויבאו ביתה לודיא ואחרי ראותם
את-האחים ודברם להם נחמים יצאו ויסעו:

פרק יז

א ויהי אחרי נסעם באמפוליס ובאפלוניא באו
אל-תסלוניקי ושם בית-כנסת ליהודים:
ב ופולוס פאשר הספין בא אליהם ויתנכח עמם בהבן
במקרא שלשת ימי שבתות:
ג הוא באר להם את-הכתובים ויבוננם פייכן נגזר אשר
יענה המשיח ויקום מעם המתים וכי-נה ישוע אשר
בשמו אני קרא לכם הוא זה המשיח:
ד ויט לבב מספר אחריו וידברו בפולוס ובסילא
וגם-יוניים רבים אשר יראו את-האלהים ונשים נכבדות
במספר לא-מעט:
ה ויקנאו בם הסוחרים שביהודים וילקטו להם מספר
אנשים ריקים מן-השוקים ויקראו מלא להיות מהומה

ד ויבכל-שבת ושבת דבר עם-היהודים בבית-הכנסת
 וילמד דעת גם-את-היהודים וגם-את-היננים :
 ה ויהי כבא אליו סילא נטמותיוס ממקדוניא התנדב
 פולוס פלו רק לדבר הדבר בהראתו ליהודים ברור פי
 ישוע הוא המשיח :
 ו והם פי מרו וגם-גדפו וינער הוא את-חצונו ויאמר
 אליהם דמכם בראשכם ואני נקי מכם אלקה-לי עתה
 אל-הגוים :
 ז וילך משם ויבא ביתה איש אחד טיטוס יוסטוס היה
 שמו הוא היה ירא אלהים ובייתו אצל בית-הכנסת :
 ח וקריספוס ראש בית-הכנסת האמין באדון הוא
 וכל-ביתו עמו ועוד קורנתים רבים פאשר שמעו פן
 האמינו ויטבלו :
 ט ודבר האדון היה אל-פולוס בתזון לילה אל-תיכא פי
 אם-תדבר ולא תחרש :
 י כיעמך אנכי ואיש לא יגע בך לרעה פי עם-רב לי
 בעיר הזאת :
 יא וישב שם שנה וששה חדשים וילמד אתם את-דבר
 האלהים :
 יב ויהי אז גליון נציב מדינת אכיא והיהודים כלם יחד
 קמו על-פולוס ויעמידוהו לפני כסא המשפט :
 יג ויאמרו האיש הזה מפתה את-העם לעבד את-האלהים
 בעבדה אשר לא כתורה :
 יד ואולם אד-הואיל פולוס לפתח שפתיו וגליון הקדימו
 ויאמר אל-היהודים לו אם-היה דין רשע או דבר
 בליעל כיעמך נשאתי את-פניכם אתם היהודים
 כמשפט :
 טו אפס כיעמך בתוכחות על-מלין על-שים שמות
 ועל-תורתכם אתם נדונים הווי לכם עצה אתם לבודכם
 לדעת מה הטוב ואני אין נפשי להיות שפט על-הדבר
 הזה :
 טז ויגרש אתם מלפני כסא המשפט :
 יז ויתפשו כלם את-סוסתניס ראש בית הכנסת ויפיהו
 לפני-כסא המשפט וגליון ראה ויהי כלא ראה :
 יח ויתמהמה שם פולוס עוד ימים רבים אחר פן נפרד מעם
 האחים וישב באגניה ללכת אל-סוריא והוא לקח עמו
 את-פריסקלה ואת-עקילס ויגלח את-ראשו בקנפרי
 כמלאת ימי נדרו אשר נדר :
 יט ויבאו לאפסוס ויניחם שם והוא בא אל-בית-הכנסת
 וינדבר-שם אל-היהודים :
 כ והם חלו את-פניו פי יאריך לשבת בתוכם רק הוא לא
 גאות להם :
 כא כי אם-נפרד מעמם באמרו חייב אני לחג את-החג הבא
 בירושלים ואחר-יכן אשובה אליכם אם-ירצה יהוה
 וילך דרך ים מאפסוס :

כב ופולוס העמד בתוך האריופגוס ויאמר אתם אנשי
 אתינס ראה ראיתי אתכם כי לבכם עמכם בכל אשר
 תנהגו :
 כג פי בהתהלכי כה ועל-עבדותיכם לאלהיכם אני
 התבננתי וארא גם-מזבח ועליו כתוב לאלהים
 לא-ידעוהו והנה הלז אשר תכבדון אתו ולא תדעוהו
 אתו אני מודיע אתכם :
 כד האלהים אשר ברא את-העולם וכל אשר-בו הוא אדני
 השמים והארץ לא ישב במקדשים אשר עשו לו ידים :
 כה אף לא-יכלכלהו ידי אדם כמו אם צרך לפניו למי נמי
 תלא הוא הנתן חיים ונשמה והכל לפל :
 כו והוא עשה מדם אחד את-כל בני-אדם לשבת
 על-פלפני האדמה וימדד מדת מיהם ולמושבותיהם
 גבולות הציב :
 כז למען אשר ידרשו אתרי אלהים אולי ימששהו
 וימצאהו אף כיעמך חוק אינו מקל-אחד ממנו :
 כח כיעבו אנחנו חיים מתעוררים והיום פאשר גם-שררו
 מכם אנשים פי בני-אלהים אנחנו :
 כט ואף גם-בהיותנו בני אלהים חלילה לנו מחשב כי דמה
 האלהים לזהב לכסף או לאבן או לתבנית כל מעשה
 אדם חרש וחשב :
 ל את-ימי אין-דעת העביר אפוא אלהים ועל-כן הוא
 מצוה את-בני האדם עתה פי בא יבאו אליו מכל-קצות
 הארץ :
 לא פי הוא הקדיש יום מועד לשפט-בו תכל בצדק על-ידי
 איש אשר בחר בו ויתנהו נאמן לכל בהקיצו אתו
 מעם-המתים :
 לב ויהי כשמעם אתו מדבר מקום המתים אלה לעגו-לו
 ואלה אמרו עוד נשמעך על-פכה שנית :
 לג ויצא פולוס מתוכם וילך :
 לד וקצת אנשים דבקו אחריו ויאמינו וביניהם
 גם-דיונוסיוס אחד מהשפטים מן-אריופגוס ואשה
 אחת אשר שמה דמרס ועוד אחרים עמם :

פרק יח

א אחר הדברים האלה עזב את-אתינס ויבא
 אל-קורנתוס :
 ב וימצא שם איש יהודי אשר היה שמו עקילס והוא יליד
 פונטוס ועתה זה מקרוב בא מאיטליא עם-פריסקלה
 אשתו פי מאת קלודיוס יצא צו אל-כל-היהודים
 להעלות מקרב רומי ולעזבה ויבא אליהם אל-מעונם :
 ג ויען פי היו בעלי מלאכה אחת על-כן הואיל לשבת
 עמם ויעשה במלאכה והם ארגים מסכות לאהלים :

כב וַיָּבֹא אֶל-קַסְרִין וַיַּעַל לִפְקֹד אֶת-הָעֵדָה לְשָׁלוֹם וַיֵּשֶׁב לְרֶדֶת אֶל-אֲנָטוּיֹכָא :

כג וַיְהִי שָׁם יָמִים אַחַדִּים וַיֵּצֵא מִשָּׁם וַיַּעֲבֹר הַלֵּךְ וַעֲבַר בְּאַרְץ גַּלְטָא וּפְרוּגָא וַיֵּאמֶן אֶת-כָּל-הַתְּלַמִּידִים :

כד וַאִישׁ אֶחָד יְהוּדִי בָּא אֶל-אַפְסוֹס שְׁמוֹ אִפּוּלוֹס וַאֲלֹכְסַנְדְּרָא עִיר מוֹלְדָתוֹ אִישׁ דְּבָרִים וּמְהִיר בְּכַתּוּבִים :

כה הוּא יָדַע אֶת-דֶּרֶךְ הָאֲדוֹן וּרוּחוֹ כִּלְהִט יֵצֵא וַיְדַבֵּר וַיִּלְמַד הֵיטֵב אֶת-דְּבָרֵי יֵשׁוּעַ רַק הוּא לֹא יָדַע כִּי אִם-טְבִילַת יוֹחֲנָן לְבַדָּה :

כו והוא החל להשמיע דברו באמץ לב בבית הכנסת וישמעו אותו פריסקלה וצקילס ויביאהו אל-ביתם ויבוננוהו את-הדרך האלהים עוד יותר מפרש :

כז ובנטות לבו ללכת אל-אכזא ויעורוהו האחים ויכתבו אל-התלמידים לאסוף אתו אליהם והוא כבאו שמה עזר הרבה לאשר הפנו להאמין על-ידי החסד :

כח כי הוא גבר על-היהודים בפני-כל ויכח בכתובים כי ישוע הוא המשיח :

פרק ט

א וַיְהִי בַהֲיֹת אִפּוּלוֹס בְּקוֹרְנֹתוֹס וּפּוּלוֹס אַחֲרָי עֲבָרוּ בְּאַרְצוֹת הָעֵלְיוֹת בָּא אֶל-אַפְסוֹס וַיִּמְצֵא-שָׁם תְּלַמִּידִים אַחַדִּים :

ב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲבֵא בָּא גַם-רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עֲלֵיכֶם כִּאֲשֶׁר הָיִיתֶם לְמַאֲמִינִים וְהֵם עֲנוּהוּ גַם כִּי-יֵשׁ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֲנַחְנוּ לֹא שָׁמְעָנוּ עוֹד :

ג וַיֹּאמֶר וְעַל-מָה אִפּוּא אַתֶּם נֹטְבִלְתֶּם וַיֹּאמְרוּ עַל-הַטְּבִילָה לְיוֹחֲנָן :

ד וַיֹּאמֶר פּוּלוֹס יוֹחֲנָן הַטְּבִיל בְּטְבִילַת הַתְּשׁוּבָה וַיַּגִּד לָעַם כִּי-הֵאֱמִן אֲמִינוּ בְּהֵלֵז אֲשֶׁר יָבֹא אַחֲרָיו וְהֵלֵז הוּא זֶה הַמְּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ :

ה כְּשָׁמְעַם אֶת-זֹאת שָׁבוּ נֹטְבָלוּ עַל-שֵׁם הָאֲדוֹן יֵשׁוּעַ : וּפּוּלוֹס סָמַךְ יָדָיו עֲלֵיהֶם וַיִּנַּח עֲלֵיהֶם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וַיְדַבְּרוּ בַלְשׁוֹנוֹת וַיִּתְנַבְּאוּ :

ו וַיְהִי מִסְפָּרָם כְּשֵׁנִים עֶשְׂרֵי אִישׁ : וַיָּבֹא אֶל-בֵּית-הַכְּנֶסֶת וַיַּגִּד דְּבָרָיו בְּאִמָּץ לֵב שִׁלְשָׁה חֳדָשִׁים בְּנִכְחוֹת וְשׁוֹם שָׁכַל עַל-אֲדוֹת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים :

ז וַיְהִי כִי-נִמְצְאוּ בָהֶם אַחַדִּים עַרְלֵי לֵב אֲשֶׁר מֵאֲנוּ לְהֵאֱמִין וְגַם-טְפָלוּ דָבָר מֵרַע עַל-הַדֶּרֶךְ הַזֶּה לִפְנֵי הָעָם וַיִּשְׁטֹמְעוּ אֲלֵיהֶם וְגַם-אֶת-הַתְּלַמִּידִים הַבְּדִיל מֵתוֹכָם וְהוּא הָיָה מְדַבֵּר יוֹם יוֹם בְּבֵית הַמְּדֻרָשׁ אֲשֶׁר לְטוֹרְנוֹס :

ח וַיְהִי הוּא עֹשֶׂה כְּזֶה שְׁנַתִּים יָמִים עַד כִּי-שָׁמְעוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל אֶסְיָא אֶת-דְּבַר הָאֲדוֹן יֵשׁוּעַ כִּי-יְהוּדִים כִּי-יָנִים : וְהָאֱלֹהִים עֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת עַל-יְדֵי פּוּלוֹס :

י כִּי גַם-חֲגוּרוֹת וּמִטְפָּחוֹת יָזַע מֵעַל עוֹר בְּשָׂרוֹ הַנִּיחוּ עַל-הַחֹלִים וְסָר חֲלָיִם וְהַרוּחוֹת הַרְעוֹת מִגִּנּוּם גִּרְשׁוֹ :

יא וְגַם-הָיוּ אֲנָשִׁים יְהוּדִים מִלְחָשֵׁי מַתְהַלְכִים בְּאַרְץ וְהֵם נוֹעְזוּ לְהַזְכִּיר שֵׁם הָאֲדוֹן יֵשׁוּעַ אֶל-אֲשֶׁר רוּחוֹת רָעוֹת נֹאחְזוּ בְּקִרְבָּם בְּקִרְאָם אֲנִי מְשִׁבְעֵכֶם בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר פּוּלוֹס יִקְרָאָהוּ :

יב וְהֵם אֲשֶׁר כֹּה עָשׂוּ הֵם הָיוּ שִׁבְעַת בְּנֵי סִקְנָה יְהוּדִי וְרֹאשׁ כְּהֵנִים :

יג וַיַּעַן הָרוּחַ הַרְעָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יַדְעִיתִי אֶת-יֵשׁוּעַ וְאֶת-פּוּלוֹס אֲנִי מִכִּיר רַק אַתֶּם מִי אַתֶּם :

יד וַיִּתְנַפֵּל עֲלֵיהֶם הָאִישׁ אֲשֶׁר הָרוּחַ הַרְעָה בְּקִרְבּוֹ וַיַּחֲזֹק מֵהֶם וַיִּכְרִיעֵם עַד כִּי-עִירַמִּים וְנִמְחָצִים נָסוּ מִן-הַבַּיִת הַהוּא :

יז וַיִּזְדַּע הַדְּבָר לְכָל-הַיְהוּדִים וְהַיִּנְנִים הַיּוֹשְׁבִים בְּאַפְסוֹס וַיִּפְחַד נָפֶל עַל-כָּלָם וַיַּגִּדֵל שֵׁם הָאֲדוֹן יֵשׁוּעַ :

יח וְגַם רַבִּים מִן-הַמַּאֲמִינִים בָּאוּ לְהַתְּנִידוֹת וּלְגָלוֹת אֶת-מַעֲשֵׂיהֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ :

יט וְרַבִּים אֲשֶׁר שָׁעוּ בְּהַבְּלִי שָׁוָא הִבִּיאוּ סִפְרֵיהֶם וַיִּשְׂרְפוּם בָּאֵשׁ לְעִינֵי-כָל וַיִּמְנוּ מִסְפַּר שָׁנִים וַיְהִי חֲמִישִׁים אֶלְף כְּסָף :

כ וּדְבַר-יְהוָה נִשְׁגַּב עַד-לְמָאֵד וַנַּעֲלָה הַלֵּךְ וְעָלָה : כב וַיְהִי כְּכֹלוֹת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה נִיתָן פּוּלוֹס אֶל-לְבוֹ לְהַתְּהַלֵּךְ בְּמַקְדוֹנְיָא וּבְכַאֲכִיא וּמִשָּׁם נִהְלָאָה עַד-יְרוּשָׁלַיִם וַיֹּאמֶר אַחֲרָי הָיִיתִי שָׁמָּה רֹאֵה אֶרְאָה עוֹד אֶת-רוּמִי :

כג וַיִּשְׁלַח שָׁנִים נְעָרִים מִמִּשְׁרָתוֹ אֶת-טִימוֹתִיו וְאֶת-אַרְסֵטוֹס לְלַכֵּת לִפְנֵיו אֶל-מַקְדוֹנְיָא וְהוּא אַחֵר עוֹד מִי מִסְפָּר בְּאַסְיָא :

כד כְּעַת הָיָא קָם שְׁאוֹן לֹא-מַעֲט עַל-דְּבַרְתַּךְ דְּרַךְ יְהוָה : כה כִּי אִישׁ אֶחָד דְּמִטְרִיוֹס שְׁמוֹ חַרְשׁ כְּסָף הוּא הִנֵּה עֹשֶׂה מַקְדָּשֵׁי-כְּסָף קִטְנִים בְּתַבְנִית הַמַּקְדָּשׁ לְשֵׁם אַרְטֵמִיס וַיִּסְבֵּב בְּזֶה לְחַרְשֵׁים מְשַׁכַּרְת לֹא-מַצְעֵר :

כו וַיִּקְבֹּץ אַתֶּם עִם-עֲזָרִי מְלֹאכְתֶּם וַיֹּאמְרוּ אֲנָשִׁים אַתֶּם יַדְעִתֶּם כִּי בְּמִלְאכָה הַזֹּאת רְכַשְׁנוּ לָנוּ אֶת-לְחֻמְנוּ וְאֶת-טוֹבְנוּ :

כז וְהִנֵּה עֵינֵיכֶם רְאוֹת וְאַזְנֵיכֶם שָׁמְעוֹת כִּי-לֹא רַק בְּאַפְסוֹס לְבַדָּה כִּי אִם-גַּם בְּכָל-אַסְיָא פּוּלוֹס הִנֵּה מִפְתָּה הַמוֹן עִם-רַב לְהַסִּירָם מֵאַחֲרָי אֲלֵהֵיהֶם כִּי יֹאמֶר אָמַר לֹא-אֱלֹהִים הֵמָּה אֲשֶׁר תַּעֲשִׂינָה יָדַיִם :

כח וְעַתָּה הַמַּעֲט הַרְעָה הַזֹּאת לְבַדָּה לְהַלְקַח מִיַּדֵּינוּ הַמְּלֹאכָה הַזֹּאת כִּי אִם-עוֹד רַעַת הַרְעוֹת תִּפְתַּח עַל-הַמַּקְדָּשׁ לְאֱלֹהוֹת הַגְּדוּלָה אַרְטֵמִיס כִּי לְאַפְסוֹ וּלְאִין יִחַשֵׁב וַיִּקַּל כְּבוֹד הוֹדָה אֲשֶׁר יְכַבְּדוּהָ כָּל-אַסְיָא וְכָל-יִשְׂרָאֵל תַּבַּל :

ויהי פשעם את-הדברים האלה וימלאו חמה ויתנו
 קולם ויקראו גדולה ארטמים לעם באפסוס:
 כט ותהם העיר ותמלא רעש גדול והם כלם השתערו כאיש
 אחד אל-בית-המשחק ויחזיקו בגיזוס ובארטרכוס
 אנשים מקדונים ההלכים עם פולוס לשמרו בדרך:
 ל ופולוס חפץ לצת אל-העם רק התלמידים לא נתנוהו:
 לא וגם-אחדים ראשי עם מאסיא אשר אהבוהו גם-הם
 שלחו לו להזהירו כי ימנע מהלך אל-בית-המשחק:
 לב ויהי הם שאגים אלה זאת נאחרים אחרת כי היה
 הקמון נבוך ורבים גם-לא ידעו בשלמה הם נזעקו:
 לג ויובא מבינות העם אלכסנדרוס כי היהודים שמוהו
 בראשם וישא אלכסנדרוס את-ידו לאות כי חפץ הוא
 להשיב אמרים לפני העם:
 לד וינדע להם כיהוא יהודי וישאו כלם קול חזק וכמו
 שתיים שעות קראו ולא דמו גדולה ארטמים לעם
 באפסוס:
 לה ויהם סופר העיר את-העם ויאמר אתם אנשי אפסוס מי
 הוא האיש אשר לא ידע כי העיר אפסוס משרת
 את-ארטמים הגדולה ואת-תבניתה אשר נפלה
 מן-השמים:
 לו והנה כי זאת אמונה ואין מי להכזיבנה הלא יאתה לכם
 לשקט ממהומה ומעשות מאום בטרכם תחשבו:
 לז כי אתם הבאתם את-האנשים האלה הנה והם לא בזו
 את-המקדשות ואף-לא בזו לאלהותנו:
 לח ואם דבר ריב לדמטריוס והחרשים אשר אתו
 עם-איש-מי הלא יש בקרבנו משפט ונציבים נצבים
 עלינו הבה יקראו הם לבדם עליהם לשפטים ושפטום:
 לט ואם עוד לכם פלכם לבקש דבר הנה בהתאסף כל-העם
 לפי חק יצא משפטכם ודינכם:
 מ כי היום אנחנו נתנים פן-יתגלל עלינו עון מרד
 להבאישנו בגלל היום הנה מה-לנו לגל מעלינו חטאת
 אשר לא חטאנו בלתי אם המהומה הזאת:
 מא וכבלאתו לדבר שלח את-הקהל:

פרק כ

א ויהי אחרי המהומה ופולוס אסף את-התלמידים וינדבר
 על-לבם ובברכתו אתם לשלום נפרד מהם ויצא ללכת
 אל-מקדוניה:
 ב ואחרי עברו במדינות ההן ואמצו את-לבותם
 במדברתיו הרבים בא אל-ארץ יון:
 ג ויהי אחרי שבתו שם שלשה חודשים ותשארו רוחו
 ללכת אל-סוריא רק מאשר טמנו לו היהודים מוקש
 על-פן נועץ לשוב דרך מקדוניה:

ד וילוו אליו ללותו בדרך עד-אסיא סופטרוס בן-פורס
 הברואי ומהתסלניקים ארטרכוס וסקונדוס וגיזוס
 הדרכי וטימותיוס ומאסיא טוכיקוס וטרופימוס:
 ה ואלה הלכו לפנינו ויחכו לנו בטרואס עד-באנו:
 ו ואנחנו עברנו מפילפי באניה אחרי תם חג-המצות ונהי
 בדרך חמישה ימים עד-באנו אליהם אל-טרואס
 ונשב-שם שבועת ימים:
 ז ביום הראשון בשבת ואנחנו נאספים לפרס את-הלחם
 ופולוס נשא מדברתיו אליהם יען היה עם-לבו ללכת
 מהם ביום המחרת וירב מדברתיו עד חצי הלילה:
 ח ונרות רבים האירו בעליה אשר שם היינו נאספים:
 ט והנה נער אחד ושמו ארטוכוס בשבתו על-סף החלון
 בהארץ פולוס להטיף אמרותיו גם שנתו ותתקפהו
 השנה ויפל ארצה מן-העליה אשר גבה לה שלש
 קומות וישארו והוא מת:
 י וירד פולוס ויתמודד עליו ויחזק-בו ויאמר אל-נא
 תצעקו כי עוד נשמתו בו:
 יא וישב ויעל ויפרס את-הלחם ויאכל וירב לדבר אתם
 עד-עלות השחר וילך:
 יב ואת-הנער העלו חי ויתנחמו בו לא-מעט:
 יג ואנחנו קדמנו לרדת באניה ונעבר אל-אסוס לכנוס שם
 אלינו את-פולוס כייכן צנה והוא אנה לבא שם רגלי
 דרך היבשה:
 יד ויפגש אתנו באסוס ונקח אתו אלינו ונבא
 אל-מיטוליני:
 טו משם עברנו באניה ונבא ביום המחר אל-נכח פיוס
 וביום השלישי עברנו אל-סמוס ונלן בטרוגוליון ונבא
 למחרתו אל-מיליטוס:
 טז כפי-זעץ פולוס לחלוף על-פני אפסוס לבלי היות לו
 סבה להתמהמה באסיא באשר היה נחפז בכל-יכלתו
 להגיע עד-ירושלים ליום חג-השבועות:
 יז וממיליטוס שלח אל-אפסוס לקרא את-זקני העדה
 לבאם אליו שמה:
 יח וכבאם אמר אליהם אתם ידעתם את-דרכי ופעלתי
 לפניכם בכל-הימים אשר ישבתי בתוכם למן-היום
 הראשון אשר דרכה כף-רגלי על-אדמת אסיא:
 יט אשר עבדתי את-האדון בענוה גדולה ובדמעות
 בתלאות אשר מצאני על-ידי היהודים אשר נקשו לי:
 כ אשר לא-כחדתי מכם פל-הטוב לכם כי אם-הגדתי
 ואלמדכם מה הטוב בחוצות ובבתים:
 כא יען קראתי גם-ליהודים וגם-לינונים כי ישובון
 אל-האלהים והאמינו באדנינו ישוע המשיח:
 כב ועתה הנני ממשף על-פי הרוח לחלף ירושלימה ואני
 לא ידעתי דבר-מה יקרני שם:

א ואחרי אשר נשקף לנו האי קפרוס אשר עזבנהו
 לשמאלנו נטינו אל-סוריא ונגיע אל-צור כִּי-שם העלה
 המשא אשר הובא באניה:
 ב ואנחנו במצאנו את-התלמידים ישבנו שם עמם
 שבעת ימים והם אמרו אל-פולוס בנות עליהם הרוח
 כי לא-יעלה לירושלים:
 ג ויהי כי מלאו לנו ימי שבתנו יצאנו ללכת בשלחם
 אתנו כלם עם-נשיהם ובניהם עד-מחוז לעיר
 ועל-החוף פרענו יחדו ונתפלל:
 ד ונברך איש את-רעהו וירדנו באניה והם שבו לביתם:
 ה ונעש את-דרךנו מצר ונבא אל-עכו שם שאלנו לשלום
 האחים ונשב עמם יום אחד:
 ו וממחרת אנחנו אשר היינו אם פולוס יצאנו ונגלף
 אל-קסרין אשר שם באנו אל-בית פילפוס המבשר
 והוא אחד מהשבעה ונשב עמו:
 ז ולו ארבע בנות בתולות והן מתנבאות:
 ח ויהי כשבתנו פה ימים אחדים ונביא אחד ירד עד-כה
 מיהודה ושמו אנבוס:
 ט והוא בא אלינו ויקח את-אזור פולוס ויאסר-בו
 את-ידי ואת-רגליו ויאמר כה אמר רוח הקדש ככה
 יאסרו היהודים בירושלים את-האיש אשר-לו האזור
 הזה והסגירהו בידי הגוים:
 י לשמע הדברים האלה חלינו את-פניו אנחנו ואנשי
 העיר כִּי-יחדל מעלות לירושלים:
 יא ופולוס ענה למה תעשו כה כי תכפו ותכאיבו את-לבי
 ואני הנני נכון לא-רק לתת גוי לאסרים כי אם-גם
 להקריב נפשי למיתים בירושלים בעד-שם האדון
 ישוע:
 יב ויהי כי לא-אבה לשמע ונחרש ממנו ונאמר רצון יהנה
 יעשה:
 יג ואחרי הימים האלה נשאנו את-אשר לנו ונסע לעלות
 לירושלים:
 יד ויעלו עמנו גם-תלמידים אחדים מקסרין ואלה הביאו
 אתם את-מנסון הקפרוסי והוא תלמיד זקן ויואל האיש
 ויתגנו לשבת עמו:
 טו ויהי כבאנו לירושלים קבלונו האחים בשמחה:
 טז וממחרת לקחנו פולוס ונגלף אל-יעקב וכל-הזקנים
 גם-הם באו:
 טז וישאל להם לשלום ואחרי-כן החל לספר באזניהם
 מהחל ועד-כלה את אשר הגדיל האלהים לעשות
 בקרב הגוים בעבדתו אשר עבדו:
 כ וישמעו ויברכו את-האלהים ויאמרו אליו הלא ראיה
 אתה אחינו כי כמה אלפים מן-היהודים היו למאמינים
 וכלם מתזיקים בתורה בקנאה גדולה:

א זולתי אשר-רוח הקדש ינבא עלי בכל-עיר ועיר לאמר
 כִּי-כבלים וקבלים נכנו לי:
 ב אבל-נפשי לא תיקר לי מתתה למען מלא וכלה
 את-מרוצתי ואת-פקדתי השומה עלי מאת האדון ישוע
 להודיע את-בשרת חסד אלהים:
 ג ועתה הנה-נא ידעתי כי אתם כלכם אשר בימי מהלכי
 ומסעי הוריתי אתכם את-מלכות האלהים כי
 לא-תספון עוד לראות את-פני:
 ד על-כן עד אני היום בפניכם כִּי-נקי אנכי מדמי כלכם:
 ה כי אני מבלי כחד דבר הודעתי אתכם את-עצת
 האלהים בתמה:
 ו שיתו לבכם עליכם ועל-פל-העדר אשר רוח הקדש
 הקימכם למנהיגים לו לרעות את-עדת האלהים אשר
 קנה-לו בדמו:
 ז אני ידעתי כי אחרי מותי יפלו בכם זאבי-טורף אשר
 על-העדר לא-יתמלו:
 ח גם-כי יקומו מקרבכם אנשים אשר תהפכות ידברו
 להתעות את-התלמידים אחריהם:
 ט על-כן עורו וזכרו כי שלש שנים יומם ולילה אני
 בדמעותי לא חדלתי מהוכח ומאמץ את-כל:
 י ועתה אחי הנני מפקיד אתכם ביד האלהים ודבר חסדו
 אשר-לו הכח להקימכם ולתת לכם נחלה בקרב
 כל-הקדושים:
 יא כסף וזהב ושמלת לא בקשתי מאת כל-איש:
 יב ואתם הלא ידעתם כי בעדי ובעד אשר היו עמי אלה
 שתי ידי עשו מחיה:
 יג כי בכל וכל הראיתי אתכם כִּי-אף יעבד איש ועשה
 במלאכה לנפשו וגם-לנפש האביון והיו לכם לזרון
 דברי האדון ישוע כִּי-הוא אמר טוב נתן מקחת:
 יד ככלתו לדבר כרע על-ברכיו ויתפלל עם-כלם יחדו:
 טו והם כלם בכו הרבה ככה ויפלו על-צונארי פולוס
 וישקוהו:
 טז ויותר נעצבו אל-לבם על-הדבר אשר דבר כי
 לא-יוסיפון עוד לראות את-פניו וילכו אחריו
 עד-הספינה וישלחוהו:

פרק כא

א ויהי אחרי נפרדנו מהם ונעבר באניה באנו דרך ישרה
 אל-קוס ובים המחרת אל-רודוס ומשם אל-פטרחה:
 ב שם מצאנו אניה מתעטרת להלף אל-פינוקיא ונרד-בה
 ונעבר:

כ^א והם שמעו עליך כי אתה למדת את-כל-היהודים הישבים בקרב הגוים לסור מאחרי משה וגם-כי אמרת אשר לא ימולו את-בניהם ובדרכי התורה לא ילכו:

כב ועתה מה-נעשה כי שמע ישמעון כ-באת:

כג לכן עשה כאשר נאמר אליך ישנם אתנו ארבעה אנשים אשר נדר נזירים עליהם:

כד אתם קחה אליך והתקדשת גם-אתה אתם ומפיסך תתן להם אשר יגלחו את-שער נזרם ובזה ידעו כלם כי אף-שמועת שווא היא אשר שמעו עליך באשר גם-אתה תשמר לעשות ככל-הכתוב בתורה:

כה ועל-אדות הגוים המאמינים אנחנו כבר צוינו עם-הספר כי הם את-פל-אלה לא ישמרו ורק יבדלו מזבחי אלילים ומן-הדם ומן-הנחנק ומן-הנאפים:

כו ויחך פולוס את-האנשים ויתקדש אתם ממחרת ויבא עמם אל-המקדש להגיד כ-מלאו ימי טהרתם ועוד עליהם רק להביא איש איש את-קרבנו:

כז במלאת שבועת הימים ויראהו היהודים אשר מאסיה כי בא אל-המקדש ויעוררו את-פל-ההמון וישלחו-בו את-יהיהם:

כח ויזעקו אנשי ישראל חושו לעזרה הנה האיש אשר בכל-מקום באו הוא מלמד סרה להסירם מהעם מהתורה ומהמקום הנה ועתה עוד הביא ונגים אל-המקדש ויטמא את-המקום הקדוש הנה:

כט כי לפני זה ראו את-טרופימוס האפסי מתהלך עמו בעיר ויחשבו כ-פולוס הביאהו גם אל-המקדש:

ל ותרעש פל-העיר וכל-העם התקבצו ויתפשו את-פולוס ויסתבוהו מתוך המקדש החוצה והדלתות בן-רגע סגרו:

לא ויהי כי אמרו להמיתו ויגד לשר האלף כי ירושלים כלה התקוממה:

לב והוא הצביא מבלי-בוש חבל אנשי צבא ושרי מאות וינץ אל-תוף העם והם ראו את-שר-האלף ואת-אנשי הצבא ויחדלו מהפנות את-פולוס:

לג ושר-האלף הקריב ויחזק-בו ויצו לאסרו בשנים כבליים וישאל מי הוא-זה ומזה אשר עשה:

לד ויען העם ויקראו אלה כה ואלה כה ויען אשר לא יכול להציל דבר לאמתו כי רב השאון על-בן צנה להביאהו אל-המצודה:

לה בהגיעם אל-המעלות נשאהו אנשי הצבא לפלטו מתגרת העם פי עצמה מאד:

לו כי עם-רב התרצו אחריו בקראם החרם אתו:

יא ויהי טרם הובא פולוס אל-תוף המצודה והוא אמר אל-שר-האלף התתנני לדבר אליך דבר-מה ויאמר היודע אתה לדבר וננית:

יב האינוך אתה איש מצרים ההוא אשר זה מקרוב הקים מרד ויוצא ארבעת אלפים אנשי דמים אחריו המדברה:

יג ויאמר פולוס לא כ-אני יהודי יליד עיר טרוסוס אנוח עיר מהללה בקיליקיאה ואנכי אבקשך תנני-נא לדבר אל-העם:

יד וכתת אתו לדבר התניב פולוס על-המעלות וינפף ידו אל-מול העם ותהי דמיה גדולה וידבר אליהם בעברית לאמר:

פרק כב

א אנשים אחים ואבות שמעו-נא ואדברה למען לפניכם אצטדק:

ב פשמעם כי בעברית ידבר אליהם ויוסיפו עוד להחריש והוא אמר:

ג איש-יהודי אנכי בעיר טרוסוס בקיליקיאה ילדתי פה בעיר הזאת גדלתי לרגלי גמליאל וימלאני למודי תורת אבותינו לכל-חוקיה גם-הייתי מקנא לאלהים כאשר הנכם אתם היום כלכם:

ד ואנכי נדפתי את-הדרך הנה עד-למנות ואנשים גם-נשים אסרתי ואתנם בבית הכלא:

ה כאשר כה-יעידון-לי גם-הכהן הגדול וכל-בית הזקנים אשר אמצו-לי באגרותיהם אל-האחים ללכת לדמשק להביאם גם-משם אסורים לירושלים למען יענשו:

ו אני בדרך קרוב לבא דמשק והנה בחצי היום פתאם אור גדול משמים נגה עלי ויסבני:

ז ואפל ארצה ואשמע קול מדבר אלי שאול שאול למה תדרפני:

ח ואען אני מי אתה אדני ויאמר אלי אני ישוע הנצרי אשר אתה מרדה:

ט ואשר היו עמי ראו את-האור וייראו רק את-הקול המדבר אלי לא שמעו:

י ואמר ומה אפוא אעשה אדני ויאמר האדון אלי קום ולך לדמשק ושם יגד לך כל אשר תצוה לעשות:

יא ואני לא-יכלתי לראות בעיני כ-כהו מפני נגה האור וינחוני ביד ההלכים עמי ואבא לדמשק:

יב ושם איש ושמו תנניה נרא אליהם כפי התורה ורצוי לכל-היהודים הישבים שם:

יג והוא בא אלי ויגש ויאמר אחי שאול פקח עיניך ויראה וברגע הנה נפקחו עיני ואראהו אתו לפני:

יד ויאמר אליהי אבותינו בחר בך לדעת את-רצונו ולראות את-הצדיק ולשמע את-קולו מפיו:

טו כי היה תהיה-לו לעד נגד כל-האדם בדבר אשר ראית
 ונאשר שמעת:
 טז ועתה למה תתמהמה קום הטבל והתרחץ מחטאתיך
 בקראך בשם האדון:
 יז ויהי בשובי לירושלים ואני התפללתי במקדש ורוח
 יהנה לבשתי:
 יח ונארא אתו מדבר אלי חושה מהרה מירושלים כי
 את-עדוהך עלי לא-יגחו:
 יט ואמר אנני הלא הם יודעים היטב כי אני הוא אשר
 את-מאמיניך פלאתי בבתי כלאים ובבתי-הפנסת
 הפיתים:
 כ ובהשפף דם-סטפנוס ערך גם-אני עמדתי שם נטיתי
 אחריהם להמיתו ואת-בגדי מרצחיו אני נטיתי:
 כא ויאמר אלי לך כי במרחקים אל-הגוים אני אשלקך:
 כב וישמעו אתו עד-הדבר הזה ואז נתנו קולם ויקראו
 הכחד יכחד איש בנה מעל-פני האדמה אין לו חיים:
 כג ויהי הם שאגים ופשטים את-בגדיהם ומעפרים בעפר
 עד-למעלה:
 כד ויצו שר האלף להביאו אל-תוף המצודה ושם צנה
 עליו לענותו במכות אכזריות למען יודע לו על-מה
 פכה עליו התרגזו:
 כה ויהי בהאסרו להענותו ויאמר פולוס אל-שר-המאה
 הנצב עליו האף אמנם יש-לכם הרשיון לענות אונח
 רומי ומה-גם בלא-דין ומשפט:
 כו ושר המאה בשמעו כזאת מהר אל-שר-האלף
 ונספר-לו וגם-אמר ראה מה אתה אמר לעשות כי
 האיש הזה אונח רומי הוא:
 כז ויבא שר-האלף ויאמר אליו אמר-לי האמנם כי אונח
 רומי אתה ויאמר כן-כך:
 כח ויצע שר-האלף אני קניתי לי זכות אונח כזאת בכסף
 מלא ואני השיב פולוס אני גם-ילדתי בה:
 כט ועד-מהרה הרפו ממנו המבקשים לענותו ושר האלף
 פחד בשמעו כי זה אשר אסרו אונח רומי הוא:
 ל ביום האחר נכסף לכר-לו את-הדבר לאמתו על-מה
 נרשיעו אתו היהודים ויתירו ויצו להתאסף ראשי
 הכהנים וכל-הסנהדרין והוא הוריד את-פולוס
 ויעמדהו לפניהם:

פרק כג

א ופולוס נתן עיניו על-הסנהדרין ויאמר אנשים אחים
 אני בלב טהור התהלכתי לפני אלהים עד-היום הזה:
 ב וחנניה הכהן הגדול צנה את-העמדים עליו להכתיב
 על-פיו:

ג ויאמר אליו פולוס ואתך יכה אלהים אתה קיר טוח הן
 אתה ישב פה לשפטני על-פי התורה והנה צוית להכתיב
 בלא-משפט:
 ד ויאמרו העמדים שם הגם את-הכהן הגדול לאלהים
 אתה מקלל:
 ה ויאמר פולוס אחי לא ידעתי כי הוא הכהן הגדול
 כי-כתוב ונשיא בעמך לא תאר:
 ו ופולוס ידע כי מפלגתם האחת צדוקים ומפלגתם
 השנית פרושים ויתן קולו ויאמר בתוף הסנהדרין
 אנשים אחים אני פרוש בן-פרוש ועל-תקנתי לתחית
 המתים אני למשפט הגשתי:
 ז באמרו כזאת פרצה מריבה בין הפרושים ובין
 הצדוקים והאספה נקרעה לקרעים:
 ח כי הצדוקים אמרו אין תחית המתים ואין מלאכים
 וף-אין רוח והפרושים אמרו יש גיש כל-אלה:
 ט ויקם שאון גדול והסופרים הפרושים עמדו ויתנכחו
 ויאמרו אין אנחנו מצאים אןן באיש הזה אם פה רוח
 דבר אליו או מלאך אנחנו לא נריב אל-אלהים:
 י ויהי כיוון-הריב ושר-האלף דאג לפולוס פן-יטרפהו
 באפס ויצו את-אנשי הצבא לקחתו מבינתם ולהשבו
 אל-המצודה:
 יא ובלילה ההוא נראה אליו האדון ויאמר חזק כי באשר
 העידת לי בירושלים פן תעניני גם-ברומי:
 יב ויהי בהיות יומם והיהודים נוסדו וישאו באלה נפשם
 אם יאכלו ואם ישתו עד אם-המיתם את-פולוס:
 יג ויהיו הבאים בשבועת האלה הזאת יותר מארבעים
 איש:
 יד והם הלכו אל-ראשי הכהנים ואל-הזקנים ויאמרו
 אנחנו נשבענו בשבועת אלה לבלתי בא אל-פינו מאום
 עד אם-המתנו את-פולוס:
 טו על-כן אתם והסנהדרין אמרו לשר-האלף כי יורידהו
 מחור אליכם כמו אם אתם תפצים לחקר היטב
 את-משפטו ודינו ואנחנו נהיה נכנים להמיתו בטרם
 יגיע אליכם:
 טז ויודע דבר הצדקה הזאת לכן-אחות פולוס וימהר ויבא
 אל-המצודה ויגד לפולוס:
 יז ויקרא פולוס אל-אחד משרי המאות ויאמר לו קחה
 את-הנער הזה והבא אתו אל-שר-האלף כי-דבר לו
 אליו:
 יח ויקחהו ויביאהו אל-שר-האלף ויאמר פולוס האסיר
 קראני אליו ויבקשני להביא את-הנער הזה לפניך
 באשר דבר לו להגיד לך:
 טט ויחזק שר האלף בידו ויטתהו הצדה וישאלהו מה-דבר
 לאט עמך לגלותו לי:

כ הוא נקרא וטרטולוס החל לשטנו ויאמר אשר על-ידך
 השקט ובטחה לנו ותבאנה טובות הרבה לעם הזה יען
 השפלת לעשות עמנו בשום שכל:
 ג על-זה אנחנו מודים לך פיליכס הנכבד ומברכים אתך
 בכל-יום ובכל-מקום:
 ד ואולם למען חדל מהוגיעך הרבה על-פני אשרך בקצור
 מלים פי תשמענו ברב חסדך:
 ה אנחנו מצאנו את-האיש הזה כדבר יהלך משלח מדנים
 בין פל-היהודים בכל-הארץ והוא מנהיג למפלגת
 הנצרים:
 ו וגם-הוא חמס מזמה לחלל את-המקדש נאנחנו
 תפשנהו ונאמר לעשות בו משפט כתוב בתורתנו:
 ז ויבא לויסאס שר-האגף ביד-חזקה ויגזלוהו מידנו
 ואת-שטניו צנה לבא עדיך:
 ח והנה פיו יענה בו אם-תחקרהו ואתה תבחן ונדעת
 את-התלונה אשר אנחנו מלינים עליו:
 ט והיהודים העידו ויאמרו פנים הדברים האלה:
 י ופולוס ענה בתת לו הפחה אות לענות מדעתי כי שפט
 אתה לעם הזה זה שנים רבות על-פני אענה צדקי כי
 בלב נכון ובטוח:
 יא הנקל לך לדעת כי עוד לא חלפו יותר משנים עשר יום
 מיום עלתי לירושלים להשתחות:
 יב והם לא מצאני משיח עם-איש במקדש או-מסבב דבר
 להזעק העם אף לא-בבתי-הכנסת או בעיר:
 יג וכן גם-לא יוכלו להוכח לפניך כי אמת התלונה אשר
 הם מלינים עלי:
 יד ואולם את-זאת אני מודה לפניך פי אני בדרך ההיא
 אשר יקבחה מפלגה בה אני עבד את-אלהי אבותינו וכי
 אני מאמין בכל-הכתוב בתורה ובנביאים:
 טו וזאת תקנתי כי לאלהים אשר גם-הם מתזיקים בה כי
 פל-מתי עולם קומון לתחית המתים לצדיקים
 ולרשעים יחדו:
 טז ואל-זה הייתי עמל תמיד להיותי בר-לבב לפני אלהים
 ואדם:
 יז ואחרי שנים רבות באתי ירושלימה בנדבות לעניי עמי
 ולהקריב קרבן:
 יח וכה אחרי התקדשתי מצאני במקדש ולא במקדשות עם
 ולא בתשאות המון רב:
 יט ויהודים אחדים מאסוהם אשר עליהם היה לקרא
 אליך עלי אם פל-דבר פשע בי מצאו:
 כ ואולם הגד יגידו כה האנשים האלה מה-ענול נמצא בי
 בעמדי לפני הסנהדרין:
 כא אם רק-בגלל הדבר האחד אשר-פצו שפתי בעמדי
 בנייהם על-דבר תחית המתים הביתאם אתי היום
 במשפט לפניכם:

כ ויאמר כה-חבלו היהודים עצה בסתר לבקש מאתך
 להוריד את-פולוס מחר אל-הסנהדרין כמו אם-תפיץ
 אתה לחקר היטב את-משפטו ודינו:
 כא ועתה אתה אל-תשמע להם כי יותר מארבעים אנשים
 יארכבו לו והם נשבעו בשבועת אלה לבלתי אכל ושתו
 עד אם-המיתם אתו ועתה הם מוכנים ומיחלים
 למו-פיך:
 כב ושר-האגף שלח את-הנער ויצוהו מהגיד לאיש
 את-אשר הודע אתו:
 כג ויקרא לשני שרי מאות ויאמר העמידו מאתים אנשי
 צבא חלוצים ונכנים ללכת לקסרין ושבעים פרשים
 ומאתים נשאי רמחים בפעה השלישית בלילה יהיו
 נכנים:
 כד גם-בהמות משא תביאו לשאת את-פולוס ולהביאהו
 שלם אל-הפחה אל-פיליכס:
 כה ויכתב אגרת ובה פדברים האלה:
 כו ממני קלודיוס לויסאס אל-פיליכס הפחה והנכבד
 עד-מאד ברכה ושלום:
 כז את-האיש הזה אשר היהודים תפשוהו ויאמרו להמיתו
 אתו הצלתי במהרי עם-אנשי הצבא יען שמעתי
 פי-אזרח רומי הוא:
 כח ובאשר חפצתי לדעה על-דבר מה הם מרשיעים אתו
 הקרבתי לפני הסנהדרין:
 כט ואשמע פי רק על-אדות דבר ריב בחקרי תורתם הם
 מרשיעים אתו ולא על-דבר-אנן להיות רשע למות או
 אסיר עני בכבלי ברזל:
 ל ויהי כי הגד לי אשר בוננו להשחיתו מהרתי נאשלחהו
 אליך וגם את-שטניו יעדתי לבא ולדבר לפניך שלום:
 לא ויקחו אנשי הצבא את-פולוס באשר צוו ויביאהו בעוד
 לילה אל-אנטפטרס:
 לב וממחרת נתנוהו על-יד הפרשים והם שבו
 אל-המצודה:
 לג ואלה באו אל-קסרין ויתנו את-האגרת אל-יד הפחה
 וגם את-פולוס העמידו לפניו:
 לד ויהי בקראו וישאל מאי-זו מדינה הוא וישמע
 פי-מקיליקא הוא:
 לה ויאמר אנכי אכתנך אחרי בא הנה גם-שטניך ויצו
 לשמרו בבית המשפט אשר להורדוס:

פרק כד

א ויהי אחרי חמישה ימים ויחד חנניה הכהן הגדול
 והזקנים ואיש אחד ידע דבר טרטולוס שמו וילנו
 על-פולוס לפני הפחה:

י"א אם-כֹּה רְשָׁעִי פְעַלְתִּי אֲנִי בְּנֵי-מִוֹת הַנְּי כְּכֹן לְמוֹת
 וְאִם לֹא-כֵן כְּאֲשֶׁר הִמָּה יִרְשָׁעִי אֵין אִישׁ אִפּוֹא אֲשֶׁר
 יִמְלֶאנִי לְבוֹ לְתַתְּנִי בְּיָדֵם אֶל-הַקִּיסָר אֲנִי קָרָא:
 י"ב אֲזִי נֹעֵץ פְּסָטוֹס אֶת-אֲנָשִׁי עֲצָתוֹ וְאֶת-רִיכָן אֶמָר
 אֶל-הַקִּיסָר קָרָאתָ וְאֶל-הַקִּיסָר תִּלְךָ:
 י"ג וַיְהִי אַחֲרֵי יָמִים אַחֲדִים וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ אֶגְרָפֶס עִם-בְּרִינִיקָה
 אֶל-קֶסְרִין לְפָקֵד אֶת-פְּסָטוֹס לְשָׁלוֹם:
 י"ד וּבְשִׁבְתָּם שָׁם מִסְפָּר יָמִים הוֹדִיעַ פְּסָטוֹס לְמֶלֶךְ
 אֶת-דְּבָרֵי פוֹלוֹס וַיֹּאמֶר לוֹ אִישׁ אֶחָד אֲסִיר נִמְצָא פֹה
 אֲשֶׁר פִּילִיכֵס הִשְׁאִירוּ אַחֲרָיו:
 ט"ו וַאֲנִי בְּבָאִי לִירוּשָׁלַיִם הִלִּינוּ עָלָיו בְּאֲזַנֵּי רָאשֵׁי הַכְּהֻנִים
 וְזָקְנֵי הַיְהוּדִים וַיִּפְצְרוּ-בִּי לְגַמְרֵ-לוֹ מִשְׁפָּט-מִוֹת:
 ט"ז וַאֲעַן אֲתָם כִּי אֵין זֹאת הִרְרָה הַרְוִמִים לְהוֹצִיא נַפְשׁ אִישׁ
 לְשִׁחְתָּהּ בְּטָרְחָם יַעֲמְדוּ מִרְשִׁיעָיו בְּפָנָיו עֵין בְּעֵין לְהַמְצִיא
 לוֹ דְבָרִים לְגַל מַעְלָיו אֶת-אֲשֶׁר שָׁתוּ עָלָיו אִם יוֹכֵל:
 י"ז לָכֵן בְּהַקְבָּצָם הִנֵּה אֲזִי מִבְּלִי-בוֹשׁ יִשְׁבְּתִי מִמְחַרְתִּי לְיוֹם
 שׁוֹבִי עַל-כִּסֵּא הַמְּשָׁפֵט וְאֲצִוּ לְהִבִּיא אֶת-הָאִישׁ:
 י"ח אָבֵל בְּקוֹם שִׁטְנִי לְשִׁטְנֵי נְלָאוּ לְמִצָּא תוֹכְחוֹת אֲמַת
 לְהַגְלוֹת עָלָיו עֲוֹנוֹתָיו כִּפִּי אֲשֶׁר יִחְלַתִּי:
 י"ט רַק בְּדַבְּרֵי חֶקֶר בְּעִבּוֹדַת אֱלֹהֵיהֶם סָבְבָהוּ וְעַל-דָּבָר אִישׁ
 אֶחָד יִשׁוּעַ שָׁמוּ שֶׁהוּא כָּבֵר מֵת וּפּוֹלוֹס אֶמָר כִּי הוּא חַי
 עָלָיו הָיוּ נְדוּנִים:
 כ' וַאֲנִי כִּי נִפְלָאוּ מִמְּנֵי תְכוּנוֹת הַרִיבֹת הָאֵלֶּה וְאֲשָׁאֲלֶהוּ
 אִם יִשְׁאָהוּ לְבוֹ לְלַכֵּת לִירוּשָׁלַיִם לְהַשְׁפִּיט-שָׁם
 עַל-אֵלֶּה:
 כ"א אָבֵל פּוֹלוֹס שָׁאֵל לְהִנְתֵּר בְּמִשְׁמַרְתִּי עַד-צֵאת מִשְׁפָּטוֹ
 מִלְּפָנָי אֶגְוֹסְטוֹס עַל-כֵּן צִוִּיתִי לְהַחְזִיק בּוֹ עַד-אֲשֶׁר
 אֲשַׁלְּחֶהוּ לְהַקִּיסָר:
 כ"ב וַיֹּאמֶר אֶגְרָפֶס אֶל-פְּסָטוֹס גַּם-אֲנִי נִכְסֶף נִכְסַפְתִּי לְשִׁמְעַ
 אֶת-הָאִישׁ הַזֶּה וַיֹּאמֶר מִחַר וְאֵתָה תִשְׁמַעְנִי:
 כ"ג וַיְהִי מִמְחַרְתִּי וַיָּבֵאוּ אֶגְרָפֶס וּבְרִינִיקָה בְּכַבּוֹד גְּדוֹל
 אֶל-בֵּית הַמְּשָׁפֵט עִם-שָׂרֵי הָאֵלֶּף וְטוֹבֵי הָעִיר וּפְסָטוֹס
 צָנָה וַיּוֹבֵא פּוֹלוֹס:
 כ"ד וַיֹּאמֶר פְּסָטוֹס הַמֶּלֶךְ אֶגְרָפֶס וְעַל-הָאֲנָשִׁים פֹּה
 אֲתָם-הַנִּכְסֵם רֹאִים אֶת-זֶה אֲשֶׁר עָלָיו צָעַק יִצְעָקוּ אֵלַי
 כָּל-הַמִּזְמוֹן הַיְהוּדִים בִּירוּשָׁלַיִם וּבְעִיר הַזֹּאת כִּי-חַיּוֹ לֹא
 יִחְיֶה עוֹד:
 כ"ה וַאֲנִי מִצָּאתִי כִּי לֹא-מֵאוֹם עָשָׂה לְהוֹמֹת עַל-כִּכָּה וְהוּא
 גַּם-הוּא קָרָא אֶל-אֶגְוֹסְטוֹס עַל-כֵּן גַּמְרִתִּי לְשַׁלְּחוֹ
 אֶל-הַקִּיסָר:
 כ"ו רַע לֹא-יִדְעֵתִי דְבָרִים בְּרָרִים עַל-אֲדוּתִי לְכַתְּבָם לְאֲדָנִי
 וּבְגַלְלֵי זֶה הַעֲמַדְתִּיו לְפָנֶיכֶם וּבִיּוֹתֵר לְפָנֶיךָ הַמֶּלֶךְ
 אֶגְרָפֶס וְאַחֲרָי הַבְּחִינוּ אֲדַע מָה אֲכַתֵּב:
 כ"ז כִּי לֹא-כָשֶׁר הִדְבָּר לְשַׁלַּח אִישׁ אֲסוּר בְּחִבְלֵי חֲטָאתוֹ
 מִבְּלִי הוֹדַע מָה הִיא חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר נִגָּחַז בָּהּ:

כ"ח וַיִּעַן אֲשֶׁר יָדַע הֵיטֵב פִּילִיכֵס אֶת-הַדְּבָר וַיּוֹעֲדֵם לְיוֹם
 מוֹעֵד אַחֵר וַיֹּאמֶר בְּבֹא אֵלַי לוֹסִיאֵס שֶׁר-הָאֵלֶּף
 וְהוֹצֵאתִי אֶת-מִשְׁפָּטְכֶם לְאוֹר:
 כ"ט וְאֶת-שֶׁר הַמֶּאָה צָנָה לְתַת אֹתוֹ בְּמִשְׁמָר וְהִנְחָה
 יַעֲשֶׂה-לוֹ לְהַנִּיחַ אֶת-מִדְּעָיו לְבֹא אֵלָיו וּלְשַׁרְתּוֹ:
 ל"ו וְאַחֲרֵי יָמִים אַחֲדִים בָּא פִילִיכֵס וּדְרוֹסְלָה אֲשֶׁתוֹ
 הִיְהוּדִיָּה וַיִּצְוּ לְהוֹצִיא אֵלָיו אֶת-פּוֹלוֹס וַיִּשְׁמַע אֹתוֹ
 עַל-דְּבָר הַאֲמוּנָה בְּמִשְׁחִיחַ:
 ל"ז וּבְכַבְּרוֹ עַל-עֲשֵׂה צָרָק עַל-הַצָּנַע לְכַת וְעַל-יוֹם הַדִּין
 הָעֵתִיד לְקַץ הַיָּמִים וַיַּחֲרַד פִּילִיכֵס וַיִּעַן לְךָ-נָא עֲתָה
 עַד-אֲמַצָּא עֵת-לִי וְקָרָאתִי לְךָ:
 ל"ח וּבְכַל-זֶה הוּא גַם דִּמָּה לְסַבָּב אֲשֶׁר פּוֹלוֹס יִשְׁקַל עַל-יָדוֹ
 מִשְׁאֵת כֶּסֶף לְמַעַן יִתִּירָהוּ וְעַל-כֵּן קָרָאוּ אֵלָיו פְּעָמִים
 רַבּוֹת וַיִּדְבֵּר עִמוֹ:
 ל"ט וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וַיִּקָּם פְּרָקִיּוֹס פְּסָטוֹס תַּחַת
 פִּילִיכֵס וַיִּעַן אֲשֶׁר חָפֵץ פִּילִיכֵס לְהַפִּיק רְצוֹן מֵאֵת
 הַיְהוּדִים הַנִּיחַ אֶת-פּוֹלוֹס בְּבֵית הַכְּלָא וַיַּעֲזְבֵהוּ:

פרק כה

א' וַיְהִי אַחֲרֵי שְׁלֹשָׁה יָמִים בְּבֹא פְסָטוֹס אֶל-הַמְּדִינָה וַיַּעַל
 מִקֶּסְרִין לִירוּשָׁלַיִם:
 ב' וַיִּלְנוּ רָאשֵׁי הַכְּהֻנִים וְאַצִּילֵי הַיְהוּדִים בְּאֲזַנֵּי עַל-פּוֹלוֹס
 וַיִּפְצְרוּ-בּוֹ:
 ג' וַיִּשְׁאָלוּ מֵאֵתוֹ לְגַמְלַת לָהֶם הַחֶסֶד נִגְדוּ כִּי צָנָה לְהִבִּיאָהוּ
 לִירוּשָׁלַיִם יַעַן כִּי הִתְנַפְּלוּ-בּוֹ לְהַשְׁחִיתוֹ בְּדֶרֶךְ:
 ד' וּפְסָטוֹס עָנָה הֵן פּוֹלוֹס עֲצוּר בְּמִשְׁמַרְתִּי בְּקֶסְרִין וְכִי
 גַם-הוּא מַחֵר יִשׁוּבֵי שְׁמָה:
 ה' וְעוֹד אֶמָר וְאֲדִירִיכֶם אֲשֶׁר בְּכֶם עֲתָה יִרְדּוּ-נָא גַם-הֵם
 אַחֲרָי וְאִם עוֹן בְּאִישׁ הַזֶּה שָׁם הֵם יַעֲיִדְהוּ:
 ו' וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר לֹא הִקְרִיף לְשִׁבְתִּי עִמָּהֶם רַק שָׁמְנָה יָמִים אוֹ
 עֲשָׂרָה שָׁב אֶל-קֶסְרִין וּמִמְחַרְתִּי לְיוֹם שׁוֹבוֹ יִשָּׁב
 עַל-כִּסְאוֹ לְמִשְׁפָּט וַיִּצְוּ לְהִבִּיא אֶת-פּוֹלוֹס לְפָנָיו:
 ז' אֵף הוּא הוֹבֵא וַיִּסְבּוּ אֹתוֹ הַיְהוּדִים הַבָּאִים מִירוּשָׁלַיִם
 וַיִּשְׂאוּ עָלָיו עֲוֹנוֹת רַבִּים וּכְבָדִים אֲשֶׁר לֹא-יִכְלוּ
 לְהַעֲמִיכֶם עַל-דְּבָר אֲמַת:
 ח' וּפּוֹלוֹס הִצְטַדֵּק לֵאמֹר לֹא לְתוֹרַת הַיְהוּדִים וְלֹא לְמִקְדָּשׁ
 וְאֵף לֹא לְהַקִּיסָר עַד מָה חֲטָאתִי:
 ט' וּפְסָטוֹס בְּבִקְשׁוֹ לְהַפִּיק רְצוֹן מֵאֵת הַיְהוּדִים הוּא עָנָה
 וַאֲמָר אֶל-פּוֹלוֹס הִישׁ אֶת-נַפְשְׁךָ כִּי-תוֹבֵא לִירוּשָׁלַיִם
 לְהַשְׁפִּיט שָׁם עַל-הַדְּבָר הַזֶּה לְפָנָי:
 י' וַיֹּאמֶר פּוֹלוֹס לְפָנָי כִּסֵּי הַמְּשָׁפֵט לְהַקִּיסָר אֲנִי עֹמֵד וּפֹה
 יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּטִי לַיְהוּדִים לֹא עֲשִׂיתִי מֵאוֹם רַע כְּאֲשֶׁר
 גַּם-אֲתָה הֵיטֵב יִדְעֵתָ:

פרק כו

א ואגרפס אמר אל-פולוס הנה נתון לך לדבר כל למען תצטדק אז הרים פולוס את-ידו ויצטדק לאמר:
ב המלך אגרפס באשרי היום להיות תחנה להצטדק לפניך על-כל אשר היהודים ירשיעני:
ג כי כל-חקי היהודים וחקרי משפטיהם אתה ידע היטב ובכן אתחנן-לך הקשיבה לי בארץ רוחך:
ד את-ארחות חיי מאז החלתי ללכת בהם מנעורי בקרב עמי ובירושלים כל-עם היהודים ידעים:
ה ואשר מעודי הם יכירו כי לו יאבו ויעדני כי חבר הייתי לעדת הפרושים הדבקים בתורה לכל-משפטיה ופקודיה בכל-מאדם וכמהם חייתי:
ו ועתה על-דברת תוחלתי למלאת דבר האלהים אשר דבר לאבתינו אני עמד היום למשפט:
ז אם לא כל-שנים עשר שבטינו מיחלים פן ומתפללים על-פכה לילה ויומם בגלל התחלת הזאת המלך היהודים ירשיעני:
ח האמנם אינכם מאמינים כי אלהים מתיה מתים:
ט ואני גם-אני דמיתי להכזיב את-שם ישוע הנצרי ולמרהו הרבה:
י אשר פן עשיתי בירושלים ורבים מהקדושים בלאתי בכותי הפלאים ברשיון אשר קבלתי מאת ראשי הכהנים וכי הומתו נתי צדק למשפטם:
יא ובכל-בתי-הכנסת הוספתי ליסרה אתם פעמים רבות ואכביד ידי עליהם עד-לחרף וכה בשטף אפי הציקותי להם גם-בערים מחוץ לארץ:
יב לבעבור עשות פכה הלכתי לדמשק ברשיון הכהנים הראשים ובמלאם את-ידי:
יג ויהי בדרך לעת הצהרים המלך והנה אור מן-השמים ונגה לו גדול מנגה השמש ונגה בעדני ובעד ההלכים עמי:
יד אנחנו כלנו נפלו לארץ ואני שמעתי קול קרא אלי בעברית שאול שאול מה תרצה-לי קשה לך להפנות הדרך אחור:
טו ואמר אני מי אתה אדון ויאמר האדון אני ישוע אשר אתה רצה-לי:
טז אבל קום ועמד על-רגליך כי על-פן נראיתי אליך לבחר-בך למשרת ועד לאשר ראית ואשר ארצה עוד:
יז להצילך מן-העם ומן-הגוים אשר אשלחך אליהם:
יח לפקח את-עניניהם ולהשיבם מחשף לאורה ומשלטון השטן אל-האלהים למען ימצאו את-סליחת החטאים ונחלה בקרב הקדושים בהאמינם כי:
יט על-פן המלך אגרפס לא המריתי במראה אשר הראיתי מן-השמים:

כ כי אם-אל-הישיבים בדמשק ראשונה ובירושלים ובכל-ארץ היהודים וגם-לגוים קראתי לשוב ובא אל-האלהים בעשה טוב פנאות לשבים באמת:
כא בעבור זה תפשוני היהודים במקדש ויבקשו להמיתני:
כב ובעזרי מעם האלהים עודני חי עד-היום הנה ואני מעיד ומלמד בפני קטן וגדול רק את-זה אשר גם-הנביאים וגם-משה דברו כי-יהיה יתיה:
כג אשר המשיח יענה וראשון יקום מעם-המתים להאר-אור בקרב העם ובקרב הגוים:
כד ויהי הוא כה מצטדק ופסטוס קרא בקול רם משגע אתה פולוס זה חקמתך הרבה עשתה לך שגעון:
כה ופולוס אמר לא פסטוס הנכבד לא משגע אנכי כי אם-דברי אמת נכחים למבין אני דבר:
כו והמלך אשר שש אני לדבר לפניו הוא ידע את אשר דברתי ואני נוכחתי כי לא-נסתר ממנו דבר מכל-הדברים האלה כי לא-במחבא היו ונעלמים:
כז המאמין אתה המלך אגרפס בנביאים אני ידעתי כי מאמין הנך:
כח ואגרפס אמר אל-פולוס במעט אתה אמר לפתחני פי-היות אהיה מאמין במשיחך כמוך:
כט ויאמר פולוס זאת שאלתי מאת האלהים פי-במעט או-בהרבה לא אתה לבדך פי-אם גם-כל-השמעים אתי היום יהיו כמני חוץ מן-הזקים האלה:
ל בדברו הדבר הנה ניקם המלך והפחה וברניקה והישיבים אתם:
לא ובכלכתם נדברו איש אל-רעהו ויאמרו אכן האיש הנה לא-עשה דבר להיות לו דין רשע למות או להאסר בזקים:
לב ויאמר אגרפס אל-פסטוס שלח ישלח האיש הנה אם-לא קרא אל-הקיסר לעשות לו משפטו:

פרק כז

א ויהי פי-נכון הדבר להעבירנו איטליא וימסר פולוס עם-מספר אסירים אחרים על-יד שר-המאה מצבא אגוסטוס ושמזו יוליוס:
ב ונרד באניה אדרמטית אשר נשאתנו על-פני ערי הקים באסיה ונעבר ואתנו בחברתנו ארטרכוס המקדוני מתסלוניקי:
ג וממחרת באנו אל-צידון ויוליוס התחסד עם-פולוס ויתנהו ללכת אל-אהביו להשיב נפשו על-ידם:
ד ונעבר מזה ונסב מנגד לאי קפרוס יען הלך הרוח אל-עבר פנינו:
ה אחר-פן עברנו בים ממול קיליקיא ופמפוליא ונבא אל-מורא אשר בלוקיא:

י וְשֵׁם מִצָּא שְׂרֵה־מָאָה אָנְיָה אֶלְכֶסְנִדְרִית מַעֲדַת לְאִיטְלִיָּא וְיִקְחֵנוּ וְיִבְיָאֵנוּ אֵלֶיהָ :

יז רַק אָנְיָתְנוּ הַתְּנַהֲלָה לְאִטְהָ יָמִים רַבִּים וּבִיגִיעָה הִגְעֵנוּ עַד-לְפָנַי קְנִידוֹס וְהָרוּחַ לֹא נִתְּנָנוּ לְקִרְבָּה אֶל-הַחוּף וְנַעֲבֹר אֶצֶל קְרִיטִי מִמּוֹל סְלִמוֹנִי :

יח וְכֹה הָיִינוּ עֲמָלִים לְאַחַז דְּרַפְנוּ עַל-פְּנֵי הַחוּף לְאַרְכּוּ עַד-בְּאֵנוּ אֶל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר קָרָא לוֹ יְפֵה-מְבוֹא יָם וְקִרְוָה לוֹ הָעִיר לְסִיָּא :

יט וְיָרְבוּ בֵּין כֹּה וְכֹה הָיִמִים וַיִּוְרְדֵי הָיִם לֹא יַעֲבֹרוּ עוֹד לְבָטַח כִּי גַם-הַצּוּם כְּבָר עָבַר וַיִּזְהִיָּם פּוֹלוֹס :

י וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם אֲנָשִׁים הִנֵּה אָנִי רֹאֶה כִּי עַל-דְּרַכְנוּ הַזֶּה רָעָה נִשְׁקַפֶּת לְסַבֵּב גִּזְק גָּדוֹל וְלֹא רַק לְאַנְיָה וְלִמְשָׂאָה יִשׁ דְּאָנְיָה כִּי אִם-גַּם לְנַפְשֵׁתֵינוּ :

יא וְשֵׁר הַמָּאָה שְׁמַע אֶל-רַב הַחֲבֵל וְאֶל-פְּעַל הָאָנְיָה וְאֶל-דְּבָרֵי פּוֹלוֹס לֹא-שָׁמַע :

יב וּבְהִיּוֹת מְבוֹא הָיִם לֹא טוֹב לְחַרְף-בּוּ עַל-כֵּן יַעֲצוּ רַבֵּי הָאָנְשִׁים לְחַרְף מִזֶּה בְּחֻשְׁבָּם אוֹלֵי עוֹד יוּכְלוּ לְהִגִּיעַ עַד-לְפִינֵיכֶס לְחַרְף-שָׁם וְהוּא מְבוֹא הָיִם בְּקִרְיָטִי בְּקֶרֶן מַעֲרָב הַנוּטָה גַם-לְצַפּוֹן וְגַם-לְדָרוֹם :

יג וַיַּעַן כִּי-נִשְׁבַּח רוּחַ מְדָרוֹם רַק לְאֵט עַל-כֵּן קוּי לְהִגִּיעַ עַד-מַחֲזוֹ חֲפָצָם וַיַּעֲלוּ אֶת-הָעוֹגִינִים וַיַּעֲבֹרוּ מִקְרוֹב לְשֵׁפֶת קְרִיטִי :

יד וַיְהִי מֵהָר אַחֲרֵי-כֵן וַיִּסְעֶר סַעַר גָּדוֹל אֶל-מּוֹל הָאֵי וְשֵׁם הַסַּעַר הָהוּא נִקְרָא אֲנִרִיקְלִידוֹן :

טו וְהָאָנְיָה סַעֲרָה וַתִּדַּח וּמֵאֲשֶׁר לֹא עֲצָרָה כַּח לַעֲמֹד בְּפָנַי הַסַּעַר עַל-כֵּן אֶסְפְּנוּ אֶת-יָדֵינוּ מִעֲבָדָה לְמַעַן תִּלְךְ אֶל-אֲשֶׁר יִתְעַנֶּה הַסַּעַר :

טז כֹּה עָבְרָה דְחוּפָה בְּמִרוּצָתָה לְצַלַע אֵי-קֶטָן הַנִּקְרָא קְלֵאוּדָה וּבְדִי-עֲמֵל הַחֲזוֹקֵנוּ בְּסַפִּינָה :

יז אַתָּה מִשְׁכּוֹ אֲלֵיהֶם וַיְכַוְּנוּ תַחְבֻּלוֹת לְעֲזָרָה וַיִּתְחַבְּשׁוּ אֶת-הָאָנְיָה בַעֲבַתִּים וּמִירָאָתָם פֶּן-תּוֹטַל עַל-רַכְסֵי הַחוּל הוֹרִידוּ אֶת-הַמְּפָרְשִׁים וְנַעֲבֹר הַלְּאָה :

יח וְכֹאֲשֶׁר טִלְטְלוּנוּ בַסַּעַר אָנְיָה וְאָנְיָה טִלְטְלָה נִרְאָה מֵאֵד הַחוּל מִמַּחֲרַת לְהִקְל עַל-הָאָנְיָה וַיִּטִּילוּ אֶת-כָּל-הַמְּשָׂא אֶל-הָיָם :

יט וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי הִטִּילוּ בִידֵיהֶם גַּם אֶת-כָּל-כְּלֵי הָאָנְיָה :

כ וַיָּמִים מִסְפָּר אֲשֶׁר אֵין שְׁמֵשׁ בַּיּוֹם וַיִּרַח וְכוּכְבִּים בְּלִילָה וְהַסַּעַר הוֹלֵךְ וְזֹעֵף אִז אָבְדָה גַם-שְׂאֵרִית תִּקְנָתְנוּ לְהַנְצִיל :

כא וּבְאֲשֶׁר מָנְעוּ כָּלָם אֶכֶל מִפִּיהֶם וַיַּעֲמֵד פּוֹלוֹס בְּתוֹכָם וַיֹּאמֶר אַתֶּם אֲנָשִׁים טוֹב הָיִיתֶם עֹשִׂים אִם-לְעֲצָתִי שְׁמַעְתֶּם לְבָלִי-עֲזוֹב אֶת-קְרִיטִי כִּי אִז לֹא הִשְׁיָגְנוּ הַגִּזְק הַזֶּה :

כב וַעֲתָה אֲאִמְצָכֶם בְּמוֹ-פִי לֹא תִתְמוּגְגוּ וְלֹא תִמְסּוּ כִּי גַם-נִפְשׁ אַחַת מִכֶּם כִּלְכֶם לֹא-תֵאבְדוּ זוּלָתִי רַק הָאָנְיָה לְבַדָּה :

כג כִּי-בְלִילָה הַזֶּה נִרְאָה אֵלַי מִלְּאָף הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר-לוֹ אָנִי וְאִתּוֹ אֶעֱבֹד :

כד וַיֹּאמֶר אֶל-תִּירָא שְׂאוּל כִּי לְפָנַי הַקִּיסָר תִּתְיַצֵּב וְהָאֱלֹהִים נִתְּן-לְךָ מִתְּנָה נִפְשׁוֹת כָּל-הָעֹבְרִים עִמָּךְ :

כה לְכֵן הַתְּחַזְקוּ-נָא אַתֶּם אֲנָשִׁים וְאָנִי בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי כִּי כֹאֲשֶׁר הִגֵּד לִי כֵן גַּם-יְהִי :

כו וְאוֹלָם אֶל-אַחַד הָאִיִּים נִדְחָה :

כז וּבְלִיל הָאֲרַבְעָה עָשָׂר מֵאִז הִשְׁלַכְנוּ כֹה וְכֹה בַיָּם אֲדַרְזָה בְּחֻצֵי הַלִּילָה וְלֵב הַמַּלְחִים אָמַר לָהֶם כִּי-הָאָנְיָה קִרְבָּה לְכַבֶּשֶׁת אֲרָץ :

כח וַיִּוְרִידוּ אֶת-הָעֶפְרַת וַיַּעֲלוּ וַיִּמְצְאוּ מִדַּת הָעַמֶּק עֲשׂוּרִים קוֹמָה וַיִּרְחֲקוּ מֵעַט וַיִּשְׁנוּ עוֹד וַיִּמְצְאוּ רַק קוֹמוֹת חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה :

כט אָף הֵם יָרְאוּ פֶן-יִפְגְּעוּ בְּצוּרֵי מִכְשׁוֹל וַיִּשְׁלִיכוּ מֵאַחֲרֵי הָאָנְיָה אֲרַבְעָה עוֹגִינִים וַיִּוְחִילוּ לְאוֹר הַבִּקְרָה :

ל וְהַמַּלְחִים יָזְמוּ לְבָרַח מֵעַל הָאָנְיָה וַיִּגְשׁוּ לְהַתִּיר אֶת-הָעֲבָרָה וְלְהוֹרִידָה בְּהַעֲרִימָם לֵאמֹר כִּי גַם-מֵרֹאשׁ הָאָנְיָה יוֹרִידוּ אֶת-הָעוֹגִינִים :

לא אֶכֶל פּוֹלוֹס אָמַר אֶל-שֵׁר הַמָּאָה וְאֶל-אֲנָשֵׁי הַצָּבָא אִם-אֵלָה לֹא יוֹתֵרוּ בְּאָנְיָה לֹא תוּכְלוּ לְהַנְצִיל :

לב אִז כָּרְתוּ אֲנָשֵׁי הַצָּבָא אֶת-מִיתְרֵי הָעֲבָרָה וְהִיא נִפְלָה אֶל-הָיָם :

לג וּבְבֹרֶם אוֹר הַבִּקְרָה הַפְּצִיר בָּם פּוֹלוֹס לְבָרוֹת לָחֶם אָמַר לָהֶם זֶה הַיּוֹם הָאֲרַבְעָה עָשָׂר אֲשֶׁר אַתֶּם נִעַנְיִם מִבְּלָתִי אֶכֶל אוֹ טַעַם מֵאוֹמָה :

לד עַל-כֵּן אָנִי מִפְּצִיר בָּכֶם לְסַעַד לְבַבְכֶם וּבְזֹאת תִּנְצְלוּ כִּי לֹא-יִפֹּל מִשְׁעָרוֹת רֵאשֻׁכֶם כִּלְכֶם אֶף-אַחַד אֲרַצָּה :

לה וְאַחֲרַי דְּבָרוּ כְּזֹאת לְקַח לָחֶם וַיִּוְדָה עָלָיו לֵאלֹהִים לְפָנָי כָּלָם וַיִּפְרֹס וַיַּחַל לְאֶכֶל :

לו וַתְּחִי רוּחַ כָּלָם וַיִּקְחוּ לָחֶם גַּם-הֵם וַיֵּאכְלוּ :

לז וְכָל-מִסְפָּר הָאָנְשִׁים אֲשֶׁר בְּאָנְיָה מָאתַים וְשִׁבְעִים נִפְשׁ וְשֵׁשׁ נִפְשׁוֹת :

לח וַיְהִי אַחֲרַי אֶכְלָם לְמֵלֵא נִפְשָׁם הִקְלוּ עוֹד מֵעַל הָאָנְיָה וַיִּשְׁלִיכוּ גַם-אֶת-הַצָּדָה אֶל-הָיָם :

לט הַבִּקְרָה הָיָה וְהֵם לֹא-הִפִּירוּ אֶת-הָאֲרָץ כִּי אִם-רָאוּ לְשׁוֹן יָם וְחוּף רַחֵב יָדִים וַיִּנְעֲצוּ לְהִבְיָא שָׁם אֶת-הָאָנְיָה אִם-יִוְכְלוּ :

מ וַיִּקְצְצוּ אֶת-הָעוֹגִינִים לְעֲזוֹבָם בַּיָּם גַּם-הִתִּירוּ אֶת-הַמְּשׁוּטִים מִמֵּאֲסָרָם וַיִּפְרְשׁוּ אֶת-הַמְּפָרֶשׁ לְפָנָי הָרוּחַ לְהַרִּיץ אֶת-הָאָנְיָה אֶל-הַחוּף :

^{מא} והאננה נהדפה על-מקום לא-עמוק תחתינה וידבק ראשה בקרקע מבלי למוש וגלי הים הניעו בחילם את-אחוריה ותשבר לשברים:

^{מב} ויאמרו אנשי הצבא להרג את-האסירים פן-ישחו במים וימלטו:

^{מג} ושר המאה בחפצו להציל את-פולוס לא נתנם לבצע מזמתם וגם-צנה מי הידע לשחות יתנפל ראשנה אל-המים להנצל אל-היבשה:

^{מד} והנשארים יחזיקו בקרשים ושאר שכרי האננה להציל את-נפשם ויהי כן וימלטו כלם אל-היבשה:

פרק כח

^א ואחרי אשר נמלטנו שמענו כי מליטי שם האי הזה: ^ב והלעזים הטיבו עמנו עד-למאד כי-בערו אש להחם-לנו ויאספו את-כלנו אליהם מפני הגשם אשר האריף לרדת ומפני הקר:

^ג ופולוס אסף מלא ידיו נצרים ויתנם על-המוקד והנה השתרג צפע על-ידו בפגעו-בה בנוסו מפני החם:

^ד כראת הלעזים את-הזחל מצמד על-ידו ויאמרו איש אל-רעהו אכן רצח הוא האיש הזה כי נקמת האלהים דבקתו לבלתי החיתו אחרי כי-נצל ממות בים:

^ה אבל הוא השליף את-הזחל אל-האש ולו לא-נעשתה מאומה רע:

^ו והם עוד מתכים לראות כי יצבה בשרו או כי יפל ומת וכחפותם פה-עד-בוש ויראו כי לא-נגעה בו רעה אז חשבו אחרת ויאמרו אלהים הוא:

^ז ובקרבת המקום שהוא היתה אחזת-שדה לקצין האי ושמו פובליוס והוא לקחנו אליו ויכלכלנו בלב טוב שלשה ימים:

^ח ויהי אבי פובליוס נפל למשכב בקדחת ובחלי המעים ויבא אליו פולוס ויתפלל בעדו וישם ידיו עליו וירפאהו:

^ט ואחרי עשתו כזאת באו אליו גם-מפל-האי אשר להם כל-חלי וגם-הם נרפאו:

^י ויתנו לנו מתנות רבות ובעברנו מהם מלאו לנו כל-מחסרינו על-הדרך:

^{יא} ואחרי שלשה חדשים עברנו משם באננה אלכסנדריית אשר שבתה שם כל-ימות החרף והיא נשאת אות על-נסה תאומים:

^{יב} ונבא אל-סרקוסא ונשב-שם שלשה ימים:

^{יג} משם עברנו ונסב ונבא אל-רגיון ובנסע ממחנת רוח מדרום באנו ביום השני אל-פוטילי:

^{יד} שם מצאנו אחים והם שחרנו לשבת אתם שבעה ימים ואחר-כן הלכנו לבא רומי:

^{טו} וישמעו שם האחים כי אנחנו באים ויצאו לקראתנו עד-שער אפיוס ועד-שלשת מלונים ופולוס ראה אתם ויברך את-האלהים ותחי רוחו:

^{טז} כבאנו רומי מסר שר המאה את-האסירים אל-יד שר צבא שמרי ראש הקיסר ורק פולוס התן בתוסד לשבת לבדו עם-איש צבא אחד לשמרו:

^{יז} ויהי אחרי שלשת ימים ויקרא אליו את-ראשי היהודים ובבאם אמר אליהם אנשים אחים אף כי-לא פשעתו בעמי ומתורת אבותינו לא רשעתו בקל-זאת אסרוני בירושלים ויתנוני בידי הרומים:

^{יח} והם בקונוני חקרוני ויבקשו לשלחני למרחב יען לא-נמצא בי חטא משפט-מות:

^{יט} והיהודים הקשו לשטני על-כן הייתי אנוס לקרא אל-הקיסר רק לא-להלשין את-עמי על-דבר:

^כ בגלל הדבר הזה קראתי אתכם אלי לראתכם ולדבר אתכם למען תקנת ישראל אני אסור בכבל הזה:

^{כא} ויאמרו אליו לא אגרות באונו מיהודה ואף לא-אחד מן-האחים בא להודיע עליך או לדבר-ך דבר רע:

^{כב} ועתה הנה אנחנו מבקשים לשמע מפיד את-אשר עם-לך בשיכר שמע שמענו על-המפלגה הזאת כי ימרוה בכל-המקומות:

^{כג} ויקדישו לו יום מועד וביום ההוא באו אליו רבים אל-בית מלוננו אז דבר אליהם את-דברי מלכות האלהים באר היטב גם-הוכיח למכביר על-אמת ישוע מתורת משה והנביאים מהבקר עד-הערב:

^{כד} ויהיו בהם אשר הפנו להאמין בדבריו ואשר פנו מעמו ולא האמינו:

^{כה} וישובו ללכת והם נדונים על-אדותיו ופולוס דבר עוד רק את-הדברים האלה היטב דבר רוח הקדש על-פי ישעיהו הנביא לאבתיכם לאמר:

^{כו} לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל-תבינו וראו ראו ואל-תדעו:

^{כז} כי שמן לב-העם הזה ואזניו כבדו משמוע ואת-עיניו השע פן-יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב וירפאהו:

^{כח} לכן דעו כי אל-הגוים נשלחה תשועת אלהים והם ישמעו:

^{כט} הוא כלה לדבר והיהודים הלכו מעליו בתכחות דברים ביניהם:

^ל והוא ישב שתיים שנים תמימות במענותו אשר שכרה לו ויקבל את-כל-אשר באו אליו:

^{לא} ויקרא את-מלכות האלהים וילמד את-דרכי ישוע המשיח אדנינו בלב אמונים באין מפריע:

Romans

אגרת פולוס השליח אלהרומיים

כ כי חביון עזו נצח גבורתו ואלהותו נודעו ויצאו לאור
 על-ידי פעלותיו מיום ברא ארץ ושמים עד-כי
 אין-להם פה להצטדק:
 כא כי ידעים הם את-האלהים ולא נתנו לו כבודו אף-לא
 הודו לו כי אם-במועצותיהם והכלו ולכם הנבצר הלך
 חשכים:
 כב ותאמרו כי חכמים הם על-פני נבצרו:
 כג ונימרו כבוד אדני אל עולם בדמות תבנית אדם
 בן-תמותה ותבנית עוף השמים והולך על-ארבע ורמש
 האדמה:
 כד על-פני אלהים הסגרים ביד שררות לבם לטמא ולחלל
 בשרם הם ביניהם:
 כה אשר המירו אלהי אמת בשקר נייראו ויעבדו
 את-הנוצר על-פני היוצר ברוך הוא לעולם ועד אמן:
 כי בעבור זאת הסגרים אלהים ביד קלון תשוקתם כי
 גם-נשיהם החליפו ארח חקתן בארח זר:
 כז כאשר גם-הגברים חדלו מבוא אל-הנשים כדרך
 כל-הארץ ותבער-בם אש תאנתם איש אל-רעהו ונגר
 בנגר ותעללו לקיקלון ועקב תעתעיהם לקחו די-גמול
 בנפשותם:
 כח וכאשר לא חפצו השכל וידע את-האלהים בן עזכם
 במשובת לבם לעשות את אשר-לא יעשה:
 כט עד אשר מלאו כל-עולה זנות רשע בצע ואון
 וגם-קנאה ורצח מדון ורמיה ומזמה:
 ל כלם מלשינים והלכי רכיל שנאי אלהים והוללים גאים
 ורהבים חרשי משחית וממרים להוריהם:
 לא חסרי דעת ומפירי ברית אכזרים גטרי שנאה אשר
 חנינה לא ידעו:
 לב והם אף-כי ידעים משפט אלהים פי-העשים מעשים
 כאלה בני-מנת הם בכל-זאת לא לבד כי יעשום פי-אם
 גם-יאשרון עוד עשיהם:

פרק ב

א על-פני בן-אדם קטן או גדול אין צדקה לך להיות שפט
 כי בדבר אשר תרשיע את-רעהו תרשיע גם את-נפשך
 אחרי אשר גם-אתה השפט עשית כמעשהו:

פרק א

א פולוס עבד ישוע המשיח שליח נבחר ומקדש לבשר
 את-בשרת האלהים:
 ב אשר מקדם הגיד אתה על-פי נביאיו בכתבי הקדש:
 ג על-דבר בנו אשר יצא מזרע דוד לפי בשרו:
 ד והוכן בן-האלהים בגבורה לפי רוח הקדש בהקיצו
 מן-המתים הוא ישוע המשיח אדנינו:
 ה ועל-ידו נתן לנו חן ומלאכות-יה להטות את-לב
 כל-הגוים לאמונה בעבור שמו:
 ו ובתוכם הנכם גם-אתם קריאי ישוע המשיח:
 ז כל-הקהל ברומי ידידי אלהים בחינני וקדשיו חסד
 ושלום יתן לכם אלהים אבינו וישוע המשיח אדנינו:
 ח בפתח דברי אודה את-אלהי בישוע המשיח
 בעד-כלכם כי אמונתכם שמעה בכל העולם:
 ט והאלהים אשר בבשרת בנו אני עבד אתו ברוחי ונפשי
 הוא עדי כי לא-חדלתי מהזכיר אתכם:
 י ומעתיר אני תמיד בתפלותי למתי אפוא אצליח דרפי
 ברצון אלהי לבוא אליכם:
 יא כי-נכסף נכספתי לראתכם ולהאציל מן-מתנת הרוח
 עליכם להוסיף לכם אמץ:
 יב וגם-בן להתנחם עמכם יחדו באמונת איש ואיש ממנו
 כמכם כמני:
 יג ואין-נפשי להעלים מכם אחי כירבות נתי את-לבי
 לבוא אליכם למצא לי מעט פרי גם-בכם כמו גם-ביתר
 הגוים ונמנעתי עד-עתה:
 יד הנה בעל חוב אני לבני הינונים וגם-לבני עם לעז לבני
 בינה ולבני בלי-בינה:
 טו ובכן נכון אני לפי יכלתי להגיד את-הבשרה גם-לכם
 בני רומי:
 טז כי לא-אבוש מבשרת המשיח אשר גבורת אלהים היא
 לתשועה אל-כל-מאמין היהודי בראש וגם-הינוני:
 יז כי-בה נגלתה צדקת אלהים ממקור אמונה למען נחיה
 באמונה פתוח וצדיק באמונתו יחיה:
 יח וחרון אלהים משמים נשקף על-עשי רשעה ובני עולה
 הכבשים את-האמת בעולתה:
 טט כי דעת אלהים ברורה בקרבם פי גלה להם אלהים:

כד כי בגללכם שם אלהים מחלל בגוים כמו שכתוב:
 כה כי אמן המולה להועיל לך אם-תשמור את-התורה אף
 אם את-התורה הפרת הלא מולתך לערלה נהייתה:
 כו ואם הערל יעשה כמשפט התורה ערלתו למולה
 תחשב-לו:
 כז והערל הזה מלכה העשה כמשפט התורה ידין אתך
 אשר ישלך ספר המצנה ואות ברית המולות
 ואת-התורה הפרת:
 כח כי לא-זה הוא יהודי אשר לעינים ולא זאת היא המולה
 אשר למראה בבשר:
 כט אף זה יהודי אשר בתוך לבו הוא יהודי והמולה מולת
 הלבב היא לפי רוח הדבר ולא לפי אות הכתב אשר
 תהלתו לא מבני אדם כי אם מאלהים:

פרק ג

א אם כן אפוא מה-יתרון ליהודי ומה-בצע לו בברית
 המולות:
 ב רב מאד מפל-עבר ויתרון הראש כפי-הפקדו אתם דברי
 אלהים:
 ג ומה אפוא אם-מקצתם לא האמינו ההפר יפר חסר
 אמונתם את-אמונת אלהים:
 ד חלילה אף אלהים נאמן הוא וכל-אדם כצב כפתוב
 למען-תצדק בדבריך ותנפה בהשפטך:
 ה אף אם-ינדע עז צדקת אלהים על-ידי פשעינו
 מה-נאמר אלהי עול הוא אשר יעיר חמתו עלינו כדרך
 בני-אדם אני מדבר:
 ו חלילה כי אם-כן איך-ישפט אלהים את-הארץ:
 ז ואם-פשעי וכחשי באלהים יתן-לו עז וכבוד משנה
 למה-זה אצא רשע בהשפטי:
 ח אף הלא זה הוא דבר מנדינו המוציאים דבתנו רעה
 לאמר כי אנחנו אמרים נעשה רע בגלל הטוב אשר יבא
 בעקבו אלה הם אשר בהשפטם יאשמו:
 ט ומה עתה הניש יתרון לנו אפס ואין כי לפני כן הוכחנו
 כי יהודים ויונים בעון המה יחד:
 י כפתוב אין צדיק אין גם-אחד:
 יא אין משפיל אין דרש את-אלהים:
 יב הכל סר יחדו נאלחו אין עשה-טוב אין גם אחד:
 יג קבר-פתוח גרנם לשונם יחליקון חמת עכשוב תחת
 שפתימו:
 יד אשר אלה פיהם מלא ומררות:
 טו רגליהם ימהרו לשפוף-דם:
 טז שד נשכר במסלותם:
 יז ודרך שלום לא ידעו:
 יח אין פחד אלהים לנגד עיניהם:

א ונאנחנו הלא ידענו כי במישרים ישפט אלהים כל-פעלי
 און:
 ב ואתה כן-אדם בשפטך אתם וכמעשיהם גם-אתה עשה
 התאמר אל-לבך כי תמלט ממשפט אלהים:
 ג או התבזו רב טובו וחתלתו וארף אפו ולא תתבונן
 כפי-טובו הוא מדריכך לשוב אליו:
 ד ובשררות לבך ובצרפך הקשה תצבר-לך עברה ליום
 הגדול והנורא בהגלות נגלות צדקת משפט אלהים:
 ה אשר יגמל לאיש איש כמפעליו:
 ו חיי עולם לשקדי עשה-טוב שחרי כבוד והדר אשר לא
 יעבר לנצח:
 ז וזעף ועברה לבני מרי הממאנים לשמע דברי אמת
 ולעשות עול יהינו:
 ח צרה וצוקה לכל-נפש איש הפעל רע היהודי בראש
 וגם-הינני:
 ט וכבוד והדר ושלום לכל-פעל טוב היהודי בראש
 וגם-הינני:
 יא כי אין-משא פנים עם-האלהים:
 יב כי כל-אלה אשר חטאו בכלי-תורה גם בכלי-תורה
 יאבדו ואלה אשר חטאו ותורת אדני אתם על-פי
 התורה הזאת ישפטו:
 יג כי לא שמעי התורה צדיקים הם לפני אלהים כי
 אם-שמרי התורה יצדקו:
 יד כי הגוים אשר אין-להם אור תורה ועשים כדברי
 התורה על-פי אור דעתם הם אשר תורה אין להם יהיו
 תורה לנפשם:
 טו כהראתם כי משפט התורה כתוב על-לויח לבם באשר
 דעתם תגיד להם ועשתנותיהם חליפות שטנות או
 מזכות אשה את-אחותה:
 טז ביום שהוא אשר ישפט אלהים את-סתרי בני אדם
 על-פי ישוע המשיח פאשר הודעתי בבשרתי:
 יז ואתה כי נקראת בשם יהודי ותשת מבטחך בתורה
 ובאלהים תתהלל נפשך:
 יח כי ידעת את-רצונו ותבין להבדיל בין-טוב לרע
 להיותך משפיל בתורה:
 יט ולבך בטוח כי אתה הוא המנהל לעורים ואור לישבי
 חשך:
 כ מורה לפתאים אלוף לילדים וחותם תכנית בדעת ואמת
 בתורה:
 כא ואתה המאלף את-אחרים הלא תאלף את-נפשך אתה
 הקרא לא-תגנב התגנב אתה:
 כב אתה האמר לא-תנאף התנאף אתה אתה אשר תשקן
 את-האלילים התמעל מעל בקדש:
 כג אתה כי תתהלל בתורה התחלל שם האלהים וסור
 מן-התורה:

ט ואנחנו ידענו כי כל-אשר תגיד התורה לאלה אשר קבלו את-התורה תשים דבריה ובזאת יסכר כל-פה וכל-הארץ תאשם לפני אלהים:

כ יען במעשים אשר צוהה התורה לא יצדק כל-בשר לפניו כי ממקור התורה יצאה דעת החטא:

כא ועתה מבלעדי התורה יצאה צדקת אלהים לאור אשר העירו עליה התורה והנביאים:

כב וצדקת אלהים באמונת ישוע המשיח נתונה לכל-בני אדם לבני אמונים כלם כי אין-מבדיל:

כג כפי-כלם חטאו ויסגו מאחרי כבוד אלהים:

כד ובחנו חנם כלם יצדקו כפי-פדה אתם ישוע המשיח:

כה הוא אשר הקדישו אלהים מקדם לכפר עלינו בדמו על-פי אמונתנו לבעבור גלות את-צדקתו וחסמלתו באשר סלח לעונות עמו מימי קדם:

כו וגם לגלות את-צדקתו לעת פזאת כי הוא הצדיק והוא המצדיק את-המאמין בישוע:

כז איה אפוא עתה גאון המתהללים אין כל-מאומה על-פי איזה חק על-פי חק-המעשה לא כי אם על-פי חק-האמונה:

כח לכן חרצנו לאמר באמונה יצדק איש מבלעדי המעשים אשר על-פי התורה:

כט האלהים ליהודים לבד הוא ולא לגוים אכן גם-אלהי הגוים הוא:

ל כי הוא אלהים אחד אשר יצדיק את-המוילים באמונה ואת-העולים גם-כן על-ידי האמונה:

לא חכי נפיר את-התורה באמונתנו חלילה אף נקיים את-התורה:

ט ואשר הנה למי לנמולים או גם-לעולים יען נקרא בזה כי אמונת אברהם נחשבה לו לצדקה:

י ומתי נחשבה-לו כן אחרי המלו או טרם המלו לא אחרי המלו כי אם-טרם המלו:

יא ואות ברית המולות נשא להיות לו לחותם צדקתו עקב אשר האמין בעודנו ערל למען יהיה לאב לכל-המאמינים אף כיהם ערלים אשר גם-אמונתם תחשב להם לצדקה:

יב והוא אב לנמולים אף-לא רק לנמולים לבדם כפי-אם-לאלה ההלכים בעקבות אמונתו אשר התהלך אברהם אבינו בעודנו ערל:

יג כי לא בגלל התורה באה ההבטחה לאברהם ולזרעו להיות יורש הארץ כי אם-בגלל צדקת אמונתו:

יד כי אם-בעלי התורה יורשים הם אמונה תהיה לריק והבטחה ללא-דבר:

טו כי מפאת התורה יצא הקצף כי באשר אין תורה אין פשע:

טז על-כן בדרך אמונה תמצא למען תפון בחסד וההבטחה תהיה נכונה לכל-הזרע לא לבני התורה לבדם כפי-אם גם-לבני אמונת אברהם אשר הוא אב לכלנו:

יז ככתוב כי אב המון גוים נתתיך לפני אלהים זה בטח בו לבו הנתן חיים למתים והקרא לאין פיש:

יח ואף כי לא נראה פתח תקנה החזיק בתקנתו להנחם אב-המון גוים באשר נאמר פה יהיה זרעך:

יט וכאשר לא התרפה באמונתו הביט אל-בשרו אשר היה כמת בהיותו כבן-מאת שנה ואל-רחם שנה אשר בלה:

כ ורוחו לא נפלגה בקרבו מבלי אמן בדבר אלהים כי אם-התגבר באמונתו ונתון כבוד לאלהים:

כא ונפשו ידעת מאד כי תשיג יד אל למלאת את אשר דבר:

כב ועל-כן נחשבה לו לצדקה:

כג ולא נכתב רק למענו לבדו כי לו נחשבה:

כד כי אם-גם למענו אשר כן תחשב-לנו המאמינים במקום את-ישוע אדנינו מן-המתים:

כה אשר נמסר למות בפשעינו ונקם על לצדקה לנו:

פרק ה

א על-כן באשר נצדקנו באמונה שלום ישפת-לנו אלהים על-ידי ישוע המשיח אדנינו:

ב אשר גם על-ידו מצאנו בדרך אמונה את-שער החסד אשר אנתנו באים בו ובעז האלהים נרים קרן באשר קוינו לו:

ט ואנחנו ידענו כי כל-אשר תגיד התורה לאלה אשר קבלו את-התורה תשים דבריה ובזאת יסכר כל-פה וכל-הארץ תאשם לפני אלהים:

כ יען במעשים אשר צוהה התורה לא יצדק כל-בשר לפניו כי ממקור התורה יצאה דעת החטא:

כא ועתה מבלעדי התורה יצאה צדקת אלהים לאור אשר העירו עליה התורה והנביאים:

כב וצדקת אלהים באמונת ישוע המשיח נתונה לכל-בני אדם לבני אמונים כלם כי אין-מבדיל:

כג כפי-כלם חטאו ויסגו מאחרי כבוד אלהים:

כד ובחנו חנם כלם יצדקו כפי-פדה אתם ישוע המשיח:

כה הוא אשר הקדישו אלהים מקדם לכפר עלינו בדמו על-פי אמונתנו לבעבור גלות את-צדקתו וחסמלתו באשר סלח לעונות עמו מימי קדם:

כו וגם לגלות את-צדקתו לעת פזאת כי הוא הצדיק והוא המצדיק את-המאמין בישוע:

כז איה אפוא עתה גאון המתהללים אין כל-מאומה על-פי איזה חק על-פי חק-המעשה לא כי אם על-פי חק-האמונה:

כח לכן חרצנו לאמר באמונה יצדק איש מבלעדי המעשים אשר על-פי התורה:

כט האלהים ליהודים לבד הוא ולא לגוים אכן גם-אלהי הגוים הוא:

ל כי הוא אלהים אחד אשר יצדיק את-המוילים באמונה ואת-העולים גם-כן על-ידי האמונה:

לא חכי נפיר את-התורה באמונתנו חלילה אף נקיים את-התורה:

פרק ד

א ומה-נאמר על-אברהם אבינו מה-יתרון מצא במעשהו:

ב כי לוי-נצדק אברהם במעשיו נאנה-לו תהלה אף-לא לפני אלהים:

ג כי מה-דבר התורה והאמן אברהם באלהים ויחשבה לו צדקה:

ד ולאיש אשר מעשהו כידו לא יחשב שָכרו כמתנת חנם כי אם-כשלמת חוב:

ה אף איש אשר מעשה ידיו אין אתו והוא מאמין במצדיק את-הרשע עקב אמונתו וזו תחשב לצדקה:

ו באשר גם-נדוד מאשר את-האדם אשר אלהים יצדיקנו לא על-פי פִּעְלוֹ:

ז אשרי נשוי-פשע כסוי חטאה:

ח אשרי אדם לא-יחשב יהנה לו עון:

פרק ו

א ומה-נאמר עתה הנצמד עוד בחטאה למען יגדל
החסד:
ב חלילה אנחנו אשר כמתים נחשבנו לחטא איך נחיה-בו
עוד:
ג הלא ידעתם כי כלנו הנטבלים בשם ישוע המשיח
במותו נטבלנו:
ד וכאשר נטבלנו במותו כן נקברנו עמו וכאשר אבי-כל
בכבודו הקימו מן-המתים כן גם-עלינו לקום להתהלך
לפניו בחיים חדשים:
ה כי אם-היינו דבקים בו פענפים בעץ ונחשבים
כמו-מתים במותו הלא נשנה-לו גם-בתקומה:
ו בדעתנו כי האדם הקדמני בקרבנו נחלה כמהו למען
יחל עצם האדם החטא הזה לבלתי נהיה עוד עבדים
לחטא:
ז כי המת חפשי הוא מן-החטא:
ח והנה אם-מתים אנחנו עם-המשיח סמוך לבנו כי
גם-נחיה עמו:
ט בדעתנו כי המשיח אשר קם מן-המתים לא יישן עוד
ולא ישלט-בו המות שנית:
י כי באשר מת מת הוא פעם אחת לחטא ובאשר חי חי
הוא לאלהים:
יא כן חשבו נפשכם גם-אתם מתים לחטאה וחיים
לאלהים בישוע המשיח אדונינו:
יב אל-ישלט אפוא החטא בבשרכם ההלך למות לנטות
אחריו בתאנתו:
יג ואל-תתנו את-אבריכם להיות פלי-און לחטא אף
הקריבו את-נפשכם לאלהים כחיים מן-המתים
ואת-אבריכם פלי צדקה לאלהים:
יד והחטא לא ישתרר עליכם כי אינכם פחת יד-התורה כי
אם-תחת יד תורת חסד:
טו ומה אפוא הכי נחטא יען פחת יד-התורה אין אנחנו
עוד כי אם-תחת יד תורת חסד חלילה:
טז הלא ידעתם כי למי אשר תפיקו נפשכם כעבדים סרים
למשמעתו לו אתם לעבדים פאשר אליו תשמעון אם
עבדים לחטא ולמות ואם לשמע בקול אדני ולצדקה:
יז וברוך הוא אלהים כי אחרי היותכם עבדים לחטא
שמתם על-לבכם לשמע ולשמר את-התורה ההיא
בצורתה אשר קבלתם עליכם:
יח ואחרי אשר יצאתם לחפשי מיד-החטא לעבדי הצדקה
הייתם:
יט כדרך בני-אדם אני מדבר בעבור רפיון בשרכם כי
פאשר הקרבתם אבריכם לתועבה ועולתה לעשות עול

ג ולא-זאת לבד כי אם-גם בצרה נרים ראש אחרי אשר
ידענו כי-צרה תוליד את-עצור רוח:
ד ועצור הרוח את-בחינת לב ובחינת הלב את-תקנת
נפש:
ה והתקנה לא תבוש באשר הוצק בלבנו אהבת-אל ברוח
קדשו אשר נתן עלינו:
ו כי בעוד היינו רפי ידים מת המשיח בעתו בעד
החטאים בנפשותם:
ז הן תיקר לאדם נפשו מתתו אתה בעד נפש צדיק ובעד
הצדקה אולי איש מתנהב יעצר-כח למות בעד:
ח ואלהים גלה אהבתו לעינינו כי בעוד היינו חטאים נתן
המשיח את-נפשו בעדנו:
ט אף כי-עתה אחרי אשר נצדקנו בדמו תושיע לנו ידו
להפלט מחרון אף:
י כי אם-בעוד אויבים היינו אנחנו התרצנו אל-האלהים
במות בנו אף כי-אחרי אשר רצה בנו בחיי בנו נושע:
יא ולא-זאת לבד כי אם-גם רמה קרננו באלהים על-ידי
ישוע המשיח אדנינו אשר בו לקח רצון מדינו:
יב לכן פאשר החטא עלה בארץ על-ידי אדם אחד והמות
בא לרגלי החטא כן פגע המות בכל-בני אדם באשר
כלם חטאו:
יג כי נמצא חטא בארץ גם-לפני מתן התורה ואף כי חטא
לא יחשב בכלי-תורה:
יד בכל-זאת שלט המות מאדם עד-משה גם-בפשעים
אשר פשעם לא נדמה לפשע אדם הוא האדם הראשון
אשר בדמותו פצלמו האדם האחרון התעתד לבוא:
טו אפס כי אין ערך הפשע כערך מתנת חנם כי אם-בפשע
אחד מתו רבים כמה פעמים יתר על-המדה יועיל
לרבים חסד אלהים ומתנת ידו על-פי חסד האיש
האחד ישוע המשיח:
טז ולא כמשפט הנחרץ בגלל הפשע האחד נתנה לנו
המתת כי המשפט יצא להרשיע את-כלם בפשע אחד
והמתת היא לטהר את-כלם מפשעים רבים:
יז כי אם-בפשע האחד שלט המות בנו על-ידי האחד אף
כי-נשא שפעת החסד ומתנת הצדקה ימשלו בחיים
על-ידי האחד הוא ישוע המשיח:
יח לכן פאשר בפשע איש אחד נשפטו כל-בני-אדם
ויאשמו כן גם-בצדקת איש אחד יזכו כל-בני-אדם
לחיי צדקה:
יט כי פאשר בהפצר איש אחד רבים יצאו אשמים כן
גם-בהקשב האחד רבים יצאו נקיים:
כ ויבין כה נכה באה התורה לבעבור יגדל הפשע אף
באשר גדל הפשע שם גדל החסד יתר מאד:
כא וכאשר שלט החטא במות כן ימשל החסד על-ידי
הצדקה לחיי עולם בישוע המשיח אדנינו:

בן הקדישוֹנָא אבריהם כיום למעשה הצדקה למען
 תהיו קדושים:
 כ כִּי־בְהִיוֹתְכֶם לְפָנַי עֲבָדִים לַחֹטָא נִפְרָדִים הִיִּיתֶם
 מִצְדָּקָה:
 כא וּמַה־פָּרִי מִצְאָתָם אִזּוּ מִהַמְעֻשִׁים הָהֵם אֲשֶׁר תִּפְלְמוּ
 מֵהֶם כִּיּוֹם כִּי עָקַב אֱלֹה אֲבֹדוֹן:
 כב אֲךָ עֲתָה כִּי־יִצְאָתֶם לַחֲפָשִׁי מִיַּד הַחֹטָא וְתִהְיוּ עֲבָדִים
 לְאֱלֹהִים הֵלֵא תִשְׂאוּ פְרִיָכֶם בְּקִדְשׁ וְעֲקֹבֶנָה חַיֵּי עוֹלָם:
 כג כִּי מִשְׁכַּרְתְּ הַחֹטָא אֲבֹדוֹן וּמִתַּת אֱלֹהִים חַיֵּי נִצַּח בְּיִשׁוּעַ
 הַמְּשִׁיחַ אֲדִנְיָנוּ:

פרק ז

א הֵלֵא יַדְעָתֶם אֲחִי כִי לִידְעֵי הַתּוֹרָה אֲנִי מְדַבֵּר כִּי הַתּוֹרָה
 מִשְׁלַת בְּאָדָם כַּל־עוֹד חַי הִנְהוּ:
 ב כִּי אֲשֶׁה בְעֻלְת־בַּעַל צְרוּרָה הִיא עַל־פִּי הַתּוֹרָה בְּחַיֵּי
 בְעֻלָּה וְכִי־יָמוּת הַבַּעַל יִצְאָה לָהּ מִתּוֹרַת הַבַּעַל:
 ג וְעַל־כֵּן אִם תִּדַע אִישׁ אַחֵר בְּעוֹד בְּעֻלָּה חַי נֹאפֶת יִקְרָא
 לָהּ אֲךָ אַחֲרֵי מוֹת הַבַּעַל חֲפָשִׁית הִיא מִן־הַתּוֹרָה וְלֹא
 נֹאפֶת הִיא בְּהִיּוֹתָה לְאִישׁ אַחֵר:
 ד לָכֵן אֲחִי גַם־אַתָּם כְּמַתִּים נִחְשַׁבְתֶּם לַתּוֹרָה בְּכֹשֶׁר
 הַמְּשִׁיחַ הַמַּת וְתִקּוּמוֹ וְתִהְיוּ לְאַחֵר הֵלֵא הוּא אֲשֶׁר קָם
 מִן־הַמַּתִּים לְמַעַן עֲשׂוֹת פְּרִי לְאֱלֹהִים:
 ה כִּי כַל־עוֹד רְדַפְנוּ חַיֵּי בְּשָׂרִים קָרָא מִצְוַת הַתּוֹרָה
 לְתִשׁוּקוֹת אֲנִי בְּקִרְבְּנוֹ אֲשֶׁר הִתְגַּרְוּ בְּנוֹ וְנַעַשׂ פְּרִי
 לְמִנּוֹת:
 ו אֲךָ עֲתָה נִחְלַצְנוּ מִיַּד הַתּוֹרָה וּמוֹסְרוֹתֶיהָ הַשְּׁלַכְנוּ מִמֶּנּוּ
 אַחֲרַי אֲשֶׁר מִתְּנִנוּ לָהּ וּבְכֵן עָלִינוּ לְעַבְד־אֱתִיָּהּ בְּרוּחַ
 הַחֲדָשָׁה וְלֹא לְפִי־טַעַם הַמְּלוֹת הַנוֹשְׁנוֹת בַּתּוֹרָה:
 ז וּמַה־נֹּאמַר עֲתָה הִכִּי הַתּוֹרָה חֹטָא הִיא חֲלִילָה אָפֶס
 חֹטָא לֹא יַדְעָתִי אִם לֹא עַל־פִּי הַתּוֹרָה כִּי לַחֲמַד לֹא
 יַדְעָתִי לֹלֵא אֲמַרָה הַתּוֹרָה לֹא תַחֲמַד:
 ח וְהַחֹטָא מִצְאָלוֹ תֵאָנָה בַּמְצֻנָה וַיְעוֹרֵר בִּי כַל־תֵּאָנָה כִּי
 מִבְּלַעֲדֵי הַתּוֹרָה הַחֹטָא כַּמַּת הוּא:
 ט וְאֲנִי חַי הִיִּיתִי לְפָנַי בְּלֹא־תּוֹרָה וּכְבוֹא הַמְצֻנָה קָם
 הַחֹטָא וַיְחִי וְאֲנִי נִפְלַתִי מִתּוֹ:
 י וְהַמְצֻנָה הוֹאֵת אֲשֶׁר חַיִּים בָּהּ נִמְצְאָה־לִּי כְּמִנּוֹת:
 יא כִּי־הַחֹטָא בְּמִצְאָתָהּ תֵּאָנָה בַּמְצֻנָה הַשִּׁיאֲנִי וּבְכִיד הַמְצֻנָה
 הִיא הַרְגָנִי:
 יב וּבְכֵן הַתּוֹרָה קֹדֶשָׁה וְהַמְצֻנָה קֹדֶשָׁה יִשְׁרָה וְטוֹבָה:
 יג הִכִּי נִהְפְּכָה־לִּי הַטוֹבָה לְמִנּוֹת חֲלִילָה אֲךָ הַחֹטָא הוּא
 לְמַעַן יִדַּע כַּאֲשֶׁר הוּא בְּהִבְיָאוֹ לִי אֶת־הַמְּנוֹת
 מִן־הַטוֹבָה כִּי לְנִכְחַת הַמְצֻנָה יִגְדַּל וַיַּעֲלֶה הַחֹטָא לַחֹטָאָה
 גְּדֻלָּה עַד־מָאֹד:

יד כִּי נוֹדַע לָנוּ כִּי־הַתּוֹרָה תּוֹרַת רוּחַ הִיא וְאֲנִי בְּשָׂר אֲנִי
 נִמְכַרְתִּי לַחֹטָא:
 טו כִּי הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אֲרָאָה וְלֹא אָבִין כִּי לֹא־כַאֲשֶׁר
 רָצִיתָה נִפְשִׁי עֲשִׂיתִי כִּי אִם־אֶת־אֲשֶׁר שָׁנֵאתִי זֹאת עֲשִׂיתָה
 יְדִי:
 טז וּבְעֻשׂוֹתֵי הַדְּבָר אֲשֶׁר לֹא־חִפְצָתִי־בוֹ הִנְנִי נֹתֵן עֲדוֹת
 לַתּוֹרָה כִּי טוֹבָה הִיא:
 יז וְעַתָּה לֹא־עוֹד אֲנִי בַעַל הַמְעֻשָׁה הַזֶּה כִּי אִם־הַחֹטָא
 הַשֹּׁכֵן בְּקִרְבִּי:
 יח כִּי בְּקִרְבִּי וּבְשָׂרִי יַדְעָתִי לֹא יִשְׁכֵּן־טוֹב בַּאֲשֶׁר הַחֲפֵץ
 לְעֲשׂוֹת טוֹב נִמְצָא עִמָּדִי אֲךָ לְבַצֵּעַ אֶת־חֲפָצִי לֹא תִמְצָא
 יְדִי:
 יט כִּי אִינְנִי עֹשֶׂה אֶת־הַדְּבָר הַטוֹב כַּאֲשֶׁר חֲפָצָתִי אֲךָ
 אֶת־הַרְעָה אֲשֶׁר לֹא חֲפָצָתִי יְדִי תִבְצַעְנָה:
 כ וְאַחֲרַי אֲשֶׁר עֹשֶׂה אֲנִי אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר לֹא חֲפָצָתִי לֹא
 אֲנִי עוֹד בַּעַל הַמְעֻשָׁה הַזֶּה כִּי אִם־הַחֹטָא הַשֹּׁכֵן
 בְּקִרְבִּי:
 כא זֶה הוּא הַחֹק אֲשֶׁר מִצְאָתִי בְּנִפְשִׁי כַּאֲשֶׁר אֲחַפֵּץ לְעֲשׂוֹת
 טוֹב בְּן הַרְעָה יַעֲמַד נִגְדִי:
 כב כִּי בַתּוֹרַת אֱלֹהִים חֲפָצִי כְּחַפֵּץ הָאָדָם הַפְּנִימִי:
 כג אֲךָ תּוֹרָה אַחֲרַת אֲנִי מוֹצֵא בְּקִרְבִּי מֵעֵי הַנְּלַחֲמַת בַּתּוֹרַת
 שְׁכֻלִי וְנִפְשִׁי בְּשָׂבִי הִלְכָה לְפָנַי תּוֹרַת הַחֹטָא אֲשֶׁר בְּקִרְבִּי
 מֵעֵי:
 כד אוֹי לְגִבּוֹר אֲמַלְל כְּמִנִּי מִי יִצְיָלֵנִי מִגּוֹף הַמְּנוֹת הַלְזָה:
 כה אוֹרָה הַפַּעַם אֶת־אֱלֹהִים בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִנְיָנוּ וּבְכֵן
 אִפּוֹא עִבְדֵי אֲנִי בְּרוּחִי אֶת־תּוֹרַת הָאֱלֹהִים וּבְכֹשֶׁרִי
 אֶת־תּוֹרַת הַחֹטָא:

פרק ח

א עַל־כֵּן אִפּוֹא אִין־אֲשַׁמָּה לְדַבְּקִים בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ
 הַמַּתְהַלְכִים שְׁלֵא כְּבֹשֶׁר אֱלֹא לְפִי הַרוּחַ:
 ב כִּי תּוֹרַת רוּחַ חַיִּים בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ חֲלִצָה אֶת־נִפְשִׁי
 מִתּוֹרַת הַחֹטָא וְהַמְּנוֹת:
 ג כִּי אֶת־אֲשֶׁר לֹא שָׁתָה הַתּוֹרָה כִּי קָצְרָה יְדָה לְכַבֵּשׁ
 אֶת־הַבְּשָׂר שֶׁת אֱלֹהִים בְּשָׁלְחוֹ אֶת־בְּנוֹ בְּדַמּוֹת בְּשָׂר
 הָאָדָם הַחֹטָא לְקִרְבָּן עַל־הַחֹטָא וּשְׁפָטוֹ לְהַתֵּם הַחֹטָא
 בְּכֹשֶׁר:
 ד לְמַעַן תּוֹקֵם צְדָקַת הַתּוֹרָה בְּנוֹ הַהֲלָכִים בְּדַבְּרֵי חַיִּים
 לְפִי־הַרוּחַ וְלֹא לְפִי־הַבְּשָׂר:
 ה כִּי הַהֲלָכִים לְפִי־הַבְּשָׂר יִהְיוּ בְּדַבְּרֵי הַבְּשָׂר וְהַהֲלָכִים
 לְפִי־הַרוּחַ בְּדַבְּרֵי הַרוּחַ:
 ו כִּי הִגִּיזוֹן הַבְּשָׂר מִנּוֹת וְהִגִּיזוֹן הַרוּחַ חַיִּים וְשְׁלוֹם:
 ז עַצֵּן הִגִּיזוֹן הַבְּשָׂר פָּרָה שָׁנֵאת אֱלֹהִים כִּי לֹא נִכְנַע מִפְּנֵי
 תּוֹרָתוֹ וְגַם־לְהַכְנִיעַ לֹא יוּכַל:

ח ואלה אשר חיי בשרים חיייהם לא יוכלו להפיק רצון מאלהים:

ט ואתם לא חיי בשרים חייכם פי אם-חיי הרוח אם רק רוח האלהים שכן בתוככם אל-נכון אף מי אשר אין לו רוח המשיח לא לו הוא:

י ואם-המשיח יש בכם הנה הגוף מת הוא עקב החטא אף הרוח חי עקב הצדקה:

יא ואם-רוח אל המקום את-ישוע מן-המתים ישכן בכם הלא הוא אשר הקים את-ישוע המשיח מן-המתים יתן חיים גם-לעצמותיכם הלקחים למנות ברוח ההוא השכן בכם:

יב לכן אחי לא לבשר נדרנו לחיות חיי בשרים:

יג כי אם-חיי בשרים תחיו מות תמתון ואם ברוח תכחידו את-מעללי הבשר חיה תחיון:

יד כי כל-אלה אשר ברוח אלהים יוכלו בני אלהים המה:

טו כי לא רוח עבדות קבלתם אשר תשובו ליראה פי אם-רוח כמשפט הבנים אשר בו אנו קראים אבא אבינו:

טז הוא הרוח הנתן עדות לנפשנו פי-בני אלהים הננו:

יז ואם-בנים גם-ירשים אנחנו ירשי נחלת אלהים חלק כחלק עם-המשיח אם-אמנם נתענה עמו למען גם-עמו נקבד:

יח כי שקלתי סבל הזמן הזה ואיננו שנה להשקל עם-הכבוד הבא אשר יראה עלינו:

יט כי גם-עיני הבריאה תלויות בצפייתה עד-יגלה כבוד בני האלהים:

כ כי לא ברצונה נכבשה הבריאה להבלי-שוא פי אם-ברצון הכבש אתה אשר הניח לה פתח תקנה:

כא כי תגאל מעבדותה ומשחיתותיה לדרור לצבי ולכבוד עם-בני האלהים:

כב כי הבריאה כלה ידענו פי תאנק תזעק בחבליה עד-עתה:

כג ולא-היא לבדה פי אם-גם אנו אשר לקחנו ראשית החלק כפרי בכורים במתנת הרוח גם-אנו נאנחים בנפשנו ומתכים למשפט הבנים לפדות גויתנו:

כד כי תשועתנו עד-כה רק בתקנה היא אולם תקנה נראה לעינים לא-עוד תקנה היא כי דבר אשר יראה אדם בעיניו למה יקנה לו עוד:

כה אף אם-נקנה לדבר אשר לא ראינו נוהיל לו הוחיל ודומם עד-בואו:

כו וכזאת גם-הרוח עזר יעזר-לנו ברפיוננו פי מה אפוא להתפלל לא נדע פאשר נכון לנו אף הרוח ההוא מפגיע בעדנו באנחות עמקו מספר:

כז והבחן לבות הוא ידע מה הגיון הרוח אשר כלב אלהים בעד קדשיו נפגיע:

כח וכל-המעשים ידענו פי יעזרו יחדו לטובה לאהבי אלהים הקראים בסוד עצתו:

כט כי את-אלה אשר ידע מקדם אתם יעד גם-מאז כי ישוו לדמות בנו לבעבור יהיה הוא הבכור לאחים רבים:

ל ואת-אלה אשר יעד מאז אתם גם-קרא ואת-אלה אשר קרא אתם גם-הצדיק ואת-אלה אשר הצדיק אתם גם-כבוד:

לא ומה-נאמר עתה על-זאת אם-אלהים לנו מי יתניב בפנינו:

לב הן הוא לא חמל על בן-סגלתו פי אם-הסגירו בעד כלנו חכי עמו לא יתן-לנו כל-משאלותינו כרב חסדו:

לג מי ישית חטאת על-בחירי האלהים הן האלהים הוא המצדיק:

לד מי-הוא זה המרשיע הלא ישוע המשיח מת נחי וגם-ישב לימין האלהים וגם-הוא מפגיע בעדנו:

לה מי נפרידנו מאהבת המשיח האם צר מציק ורדף או רעבון ומערמה פי-חרכב וכל-מוקשי מות:

לו כפתוב פי-עליך הרגנו כל-היום נחשכנו כצאן טבחה:

לז ובכל-אלה יתר הרבה ממנצחים יכל נוכל ביד האהב את-נפשנו:

לח כי בטחתי כי לא מות ולא חיים לא מלאכי אל לא שרי הצבא לא אלה אשר ישנם ולא אלה אשר עתדים לבא ולא גברי כח:

לט ולא רום ולא עמק ולא איזה יקום אחר יהיה לאל ידם להפרידנו מאהבת האלהים אשר בישוע המשיח אדנינו:

פרק ט

א הנה אמת אני דבר במשיח ולא אכזב וחקרי לפי יעידון לי ברוח הקדש:

ב פי צר לי מאד וכל-היום לפי עלי דני:

ג עד אשר-בקשה נפשי לאמר לו החרם יחרים המשיח אתי פחת אחי שארי ובשרי:

ד אשר הם בני ישראל ולהם משפט הבנים והכבוד והבריאות מתן התורה עבדת הקדש ודברי ההבטחות:

ה האבות להם הם והמשיח לפי-בשרו מהם יצא אשר על-הכל הוא האלהים המבכר לעולם ועד אמן:

ו אפס לא-כן הדבר ודבר-אלהים לא נפל ארצה פי לא-כלם אשר מישראל ישראלים הם:

ז ולא כל-זרע אברהם בנים הם פי אף ביצחק יקרא לך זרע:

ח וזה יורנו כי לא בני-הבשר בני אלהים הם פי אם-רק בני ההבטחה יחשבו לזרע:

ט פי זה דבר ההבטחה למועד אשוב ולשרה בן:

יב כִּתְּוֹב הִנְנִי יֹסֵד בְּצִיּוֹן אֲבָן נֶגְף וְצוֹר מִכְּשׁוֹל וְהִמְאַמֵּין בּוֹ לֹא יָבוֹשׁ:

פרק י

א אֲחֵי תַּאֲנוֹת לְבִי וּתְפִלְתֵי לְאֱלֹהִים בְּעַד יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִנְשְׁעוּ:

ב כִּי עַדוֹת אֲנִי לָהֶם כִּי קִנְאַת אֱלֹהִים אַתָּם אָף לֹא-בְהַשְׁפִּיל:

ג כִּי מֵאֲשֶׁר צִדְקַת אֱלֹהִים הִשְׁפִּילוּ וַיִּתְאַמְצוּ לְהִקְיֵם צִדְקַת נַפְשָׁם לֹא נִכְנַע לָבָם לִפְנֵי צִדְקַת אֱלֹהִים:

ד כִּי תַכְלִית הַתּוֹרָה הוּא הַמְּשִׁיחַ לְצִדְקָה לְכָל-הַמְּאַמֵּין בּוֹ:

ה כִּי מֹשֶׁה כָּתַב עַל-הַצִּדְקָה לְפִי מִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אַתָּם הָאֲדָם נְחִי בְּהֵם:

ו וְהַצִּדְקָה מִמְּקוֹר הָאֱמוּנָה תִּקְרָא כְּזֹאת אֶל-תֵּאמַר בְּלִבְכֶם מִי יַעֲלֶה הַשְּׁמַיְמָה זֶה הוּא לְהוֹרִיד אֶת-הַמְּשִׁיחַ:

ז אוּ מִי-יִרְדֵּה שְׁאֵלָה זֶה הוּא לְהַעֲלוֹת אֶת-הַמְּשִׁיחַ מִן-הַמַּתִּים:

ח וּמָה הִיא אִמְרַת כִּי קְרוֹב אֵלֶיךָ הַדְּבָר בְּפִיךָ וּבְלִבְכֶם וְזֶה הוּא דְבַר הָאֱמוּנָה אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ מְבַשְּׂרִים:

ט כִּי אִם-בְּפִיךָ תוֹדֶה כִּי יִשׁוּעַ הוּא הָאֲדוֹן וּבְלִבְכֶם תֵּאמֵין כִּי אֱלֹהִים הִקְיָמוּ מִן-הַמַּתִּים תּוֹשָׁע:

י כִּי בְלִבְבוֹ יֵאמֵין בּוֹ הָאֲדָם וְהִיָּה-לוֹ לְצִדְקָה וּבְפִיהוּ יוֹדֶה-לוֹ וְהִיָּה-לוֹ לִישׁוּעָה:

יא כִּי הַכְּתוּב אָמַר וְהִמְאַמֵּין בּוֹ לֹא יָבוֹשׁ:

יב וְאֵין מְכַדִּיל בֵּין-יְהוּדֵי לַיִּנּוּי כִּי הֵלֵא הוּא אֲדוֹן-כָּל נֹכַח חֶסֶד לְכָל-קַרְאָיו:

יג כִּי-כָל אֲשֶׁר-יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יִמְלֹט:

יד אֲבָן אֵיךְ יִקְרָאוּ אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא הָאֱמַיְנוּ-בוֹ וְאֵיךְ יֵאמְנוּ-בוֹ אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ עֲלָיו וְאֵיךְ יִשְׁמְעוּ בְּאֵין מַגִּיד:

טו וְאֵיךְ יִגִּידוּ אִם-אֵין שְׁלַח אַתָּם כִּכְתוּב מֵה-נִאֲוֹר וְגַלִּי מְבַשֵּׁר שְׁלוֹם מְבַשֵּׁר טוֹב:

טז אָף לֹא-כָלָם שָׁמְעוּ אֶל-הַבְּשָׂרָה כִּי יִשְׁעִיהוּ אָמַר יְהוָה מִי הָאֱמַיְן לְשִׁמְעָתָנוּ:

יז אֲשֶׁר לְזֹאת הָאֱמוּנָה בְּאֵה מִפִּי הַשְּׁמוּעָה וְהַשְּׁמוּעָה הִיא בְּדַבַּר אֱלֹהִים:

יח אָף אֲנִי אָמַר הִכִּי לֹא שָׁמְעוּ הֵלֵא בְּכָל-הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹלָם וּבִקְצֵה תִּבַּל מְלִיָּהֶם:

יט וְעוֹד אֲנִי אָמַר הִכִּי לֹא יָדַע יִשְׂרָאֵל וּמִקְדָּם אָמַר מֹשֶׁה אֲנִי אֲקַנְיָאֲכֶם בְּלֹא-עֵם בְּגוֹי נָבֵל אֲכַעֲסִכֶם:

כ וְיִשְׁעִיָּה יַעֲזֵ לֹא אָמַר נִמְצָאתִי לְלֹא בְּקִשְׁנֵי נְגִלְתִּי לְלוֹא שְׁאֵלוֹנֵי:

י וּמִלְבָּד זֹאת גַּם-תִּרְבֶּקָה בַּהֲיוֹתָהּ הִרָה בְּן-יִחִיד לְיִצְחָק אֲבִינוּ:

יא בְּטָרְם נוֹלְדוּ יְלִדְיָה עַד לֹא-עָשׂוּ מְאוּמָה מְטוֹב עַד-רַע לְמַעַן תִּקּוּם עֲצַת אֱלֹהִים לְפִי-בְחִירָתוֹ לֹא עָקַב מַעֲשִׂים כִּי אִם-כְּרִצוֹן הַבַּחַר:

יב הַגִּד לָהּ כִּי-רַב יַעֲבֹד צְעִיר:

יג כִּכְתוּב וְאֵהָב אֶת-יַעֲקֹב וְאֶת-עֲשׂוֹ שְׂנֵאתִי:

יד וּמֵה-נֹאמַר עֲתָה הִכִּי יֵשׁ עוֹלָמָה בְּאֱלֹהִים חֲלִילָה:

טו כִּי אֶל-מֹשֶׁה אָמַר וְחַנְתִּי אֶת-אֲשֶׁר אֶחָן וְרַחֲמַתִּי אֶת-אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

טז וּמִפְּנֵי זֶה אֵין הַדְּבָר בְּיַד הַרְצָה וְלֹא בְּיַד הַרְץ כִּי אִם-בְּיַד אֱלֹהֵי הַחֲנִינָה:

יז כִּי-כֵן הַכְּתוּב אָמַר לְפָרְעָה בְּעַבּוֹר זֹאת הַעֲמִדְתִּיךָ בְּעַבּוֹר הַרְאֵתְךָ אֶת-כַּחַי וְלִמְעַן סִפֵּר שְׁמִי בְּכָל-הָאָרֶץ:

יח וְזֶה יוֹרָה לָנוּ כִּי אֶת-אֲשֶׁר יִרְצָה יַחַנְנוּ וְאֶת-אֲשֶׁר יִרְצָה יִכְבִּיד אֶת-לְבוֹ:

יט וְכִי תֵאמַר אֵלֵי הֵלֵא רְצוֹנוֹ אֵין לְהַפְרִיעַ וְאִם-כֵּן לְמַה-זֶּה יִפְקֹד עוֹן:

כ אֲבָל מִי אַתָּה הוּא בְּן-אָדָם כִּי תִרְיַב רִיב עַם-הָאֱלֹהִים הִיא מִרְיָה וְיִצְרוּ לְמַה-זֶּה כֹּה יִצְרָתֵנִי:

כא הָאֵין שְׁלִטוֹן לְיִצְרַח הַחֹמֶר לַעֲשׂוֹת מַגְלָם הֵהוּא כְּלִי אֶחָד לְכַבּוֹד וְכְלִי אֶחָד לְקָלוֹן:

כב וּמָה אִפּוֹא אִם-חִפְצֵן הָאֱלֹהִים לְהַרְאוֹת אֶת-זַעֲמוֹ וְלְהוֹדִיעַ אֶת-גְּבוּרָתוֹ וְיִשְׂאֵא בְּאֶרֶךְ רֹחוֹ אֶת-כְּלֵי הַזַּעַם אֲשֶׁר נִכְוֹנוּ לְאַבְדוֹן:

כג וְאֶת-עֲשֶׂר תְּפָאוֹתָיו הוֹדִיעַ בְּכָלִי הַחֲנִינָה אֲשֶׁר הִכִּינֵם מֵאֵז לְכַבּוֹד:

כד וְכָלִי הַחֲנִינָה אֲנַחְנוּ אֵלֵהּ אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ לֹא מִן-הַיְהוּדִים לְכַבֵּם כִּי אִם-גַּם מִן-הַגּוֹיִם:

כה כִּי אֲשֶׁר גַּם-דְּבָר בְּהוֹשָׁע אִקְרָא לֹא-עַמִּי עַמִּי:

כו וְלֹא-רַחֲמָה רַחֲמָה וְהִיָּה בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר-יֵאמַר לָהֶם לֹא-עַמִּי אַתָּם שֵׁם יִקְרָאוּ בְּנֵי אֶל-חֵי:

כז וְיִשְׁעִיָּה קָרָא עַל-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כִּי אִם-יְהִיָּה מִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחֹל הַיָּם שְׂאָר יִשׁוּב בּוֹ:

כח כִּלְיוֹן חֲרוּץ שׁוֹטֵף צִדְקָה כִּי כָלָה וְנִחְרַצָּה אֲדָנִי עֲשֵׂה בְּקִרְבֵי הָאָרֶץ:

כט וְכִּי אֲשֶׁר אָמַר יִשְׁעִיָּה לְפָנָיִם לְוֹלִי יְהוָה צְבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ זָרַע כְּסֹדֶם הִיָּינוּ לְעַמְרָה דְּמִינוּ:

ל וְעֲתָה מֵה-נֹאמַר כִּי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא רָדְפוּ אֶת-הַצִּדְקָה הַשִּׁיגוּ צִדְקָה הִיא הַצִּדְקָה אֲשֶׁר מִמְּקוֹר אֱמוּנָה:

לא וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר רָדְפוּ אֶת-תּוֹרַת הַצִּדְקָה לֹא הַשִּׁיגוּ אֶת-תּוֹרַת הַצִּדְקָה:

לב וְעַתָּה יַעַן כִּי-לֹא בְּאֱמוּנָה רָדְפוּ כִּי מִמְּעַשֵׂי הַתּוֹרָה בְּפַעֲלוֹת וַיִּתְנַגְּפוּ בְּאֲבָן נֶגְף:

כא ועל-ישראל הוא אמר פנשתי ידי כל-היום אל-עם סורר ומורה:

פרק יא

א ואני אמר ביום הכי השליף אלהים את-עמו מעל-פניו חלילה גם-אנכי ישראלי אני מזרע אברהם למטה בנימין:

ב לא-השליף אלהים מעל-פניו את-עמו אשר ידעו מקדם הלא ידעתם את-אשר יאמר הכתוב באלהיו בהתאווננו על-ישראל לפני אלהים לאמר:

ג יהנה את-נביאיך הרגו ואת-מזבחתיך הרסו ואתר אני לבדי ויבקשו את-נפשי לקחתה:

ד ומה יענה אתו דבר אלהים השארתי לי שבעת אלפים איש אשר לא-כרעו על-ברכיים לבעל:

ה וכן גם-ביום הזה השאיר לו שארית פאשר בחר בהם בחסד:

ו ואם בחסד לא עשה זאת עוד בשכר מעשה כי אם-בן החסד איננו עוד חסד ואם-היתה מתוך המעשים איננו-עוד חסד כי אם-בן המעשה יחדל להיות מעשה:

ז ועתה מה אפוא בני ישראל לא השיגו את-אשר בקשו רק הנבחרים השיגו והנותרים הכו בעורון:

ח פכתוב נתן להם יהנה רוח תרהמה עינים לא לראות ואזנים לא לשמע עד-היום הזה:

ט ונדד אמר יהי שלחנם לפח ולרשת ולמוקש ולשלומים להם:

י תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד:

כא ואני אמר ביום הכי נוקשו למען פלו ולא יסיפו קום חלילה אף במפלתם יצאה ישועה לגויים למען הקניאם:

כב אף אם-מפלתם היתה תשועת העולם ונזקם לחיל גוים אף כי קומם והם מלאים:

כג ואליכם הגוים אני דבר אחרי אשר שליח לגויים אנכי את-משמתי אכבדה:

כד אולי אקניא את-בני עמי ובשרי והושעתי לאחדים מהם:

כה כי אם-מאשר נדחו באה עת רצון לישבי תבל מה-אפוא תהיה לעת יקבצו הלא חיים מן-המתים:

כו ואם-ראשית הערסה קדש בן גם-הערסה ואם-שרש העץ קדש בן גם-ענפיו:

כז וכי נקטפו מן-הענפים ואתה זית היער נטעת במקומם ותתערה בשרש הזית ובדשנו:

כח אל-תתנשא על-הענפים ואם-תתנשא זכר כי לא אתה תשא את-השרש כי אם-השרש ישא אתך:

כט והן תענה הלא נקטפו הענפים להרכיב אתי עליהם:

א כן דברת הן נקטפו בחסר אמונתם ואתה נצב באמונתך אל-יגבה לבך כי אם-ירא:

בא כי אם-לא חמל אלהים על-הענפים האזרחים הלא גם-עליך לא-יחמל:

בב שור-נא אפוא חסד אלהים ומשפטו הנורא לאלה הנוקשים משפט נורא וליך חסד אלהים אם-ארחות חסד תשמר ואם-אין גם-אתה תגדע:

בג וגם-הם אם-לא יחזיקו בחסר אמונתם ישעו כפי-יכול אלהים לשוב לטעת אתם:

בד כי אם-אתה נקטפת מזית היער באדמת מולדתו ונטעת במו-זית טוב אשר לא כחקה אף-כי הענפים האזרחים במו-זיתם ישעו:

בה כי אין-נפשי לכסות מפם אחי את-הסוד הזה פן-תהיו חכמים בעיניכם כי ישראל הכה בעורון מקצה אחד עד כפי-יבא מלא הגוים:

בי ובכן כל-ישראל יושע פכתוב וכא מציון גואל וישיב פשע מיעקב:

בב ואני זאת בריתי אותם כפי-אסלח לעונם:

בג הן בדבר הבשורה שנואים הם בגללכם אף בדבר הבחירה אהובים הם בגלל האבות:

כד כי לא-ינחם אלהים על-מתנת ידו ועל-קריאת פיהו:

כה כי פאשר גם-אתם לפנים לא האמנתם באלהים ועתה רחמתם עקב חסר אמונתם:

כז כן גם-הם לא האמינו עתה למען עקב רחמיכם גם-המה ירחמו:

כח כפי-הסגיר אלהים את-כלם ללא-אמונה למען ירחם על-כלמו:

כט מה-עמק תהום החקמה והדעת לאלהים מי יחקר משפטיו ודרךיו מי ימצא:

ל א כי מי-תבן את-רוח יהנה ואיש עצתו יודיענו:

לב או מי-הקדים לתת אליו וישלם לו:

לג כי הכל מדדו הכל בו והכל לו הוא אשר-לו הכבוד לעולם ועד אמן:

פרק יב

א ועתה אני מתחנן אלכם אחי ברחמי אלהים להקדיש את-גויייתכם בקרבן חי וקדוש לרצון לאלהים כפי-בזאת תשפילו לעבד אתו:

ב ואל-תהיו דומים לבני העולם הזה כי אם-תנו לבכם להתחדש ונהפכתם לענשים אחרים ועיניכם לאלהים לבחן מה-הוא רצונו הטוב והנעים והשלם:

ג כי על-פי רוח החן הנתון לי אקרא לאיש איש מכם לבלתי יצריף את-נפשו יתר מאשר נכון לו כי

אם-הערך והצנע לפי מדת האמונה אשר-מדד לו אלהים:
 ב כי כאשר יצרים רבים לנו בגוף אחד ולא לכל-היצרים משמרת אחת:
 ג כן רבים אנחנו לגוף אחד במשיח ואיש איש ממנו כיצור לחברו:
 ד וכן לנו מתנות שנות לפי רוח הרוח הנתון לנו אם-נבואה נתנבא לפי קו אמונתנו:
 ה מי העמד לשרת ישרת פאיש חיל וכן המורה יורה כמשפט:
 ו המוכיח ישפיל פיהו בתוכחתו הנתן ידכנו לבו במתנת ידו העמד בראש העדה יעמד פאיש חרוץ והגמל חסד יגמל בטוב לב:
 ז אל-תהי אהבתכם בשפת חלקות שנאו את-הרע ודבקו בטוב:
 ח אהבו איש את-אחיהו ממקור רחמיכם וכבודו איש את-חברו יותר מנפשכם:
 ט שקדו על-מעשיכם ואל-תעצלו התאששו ברוח ועבדו את-יהוה:
 י שמחו בתקנה הוחילו בצרה חזקו ואמצו בתפלה תמיד:
 יא התחברו למלאת מחסרי הקדושים וחושו להביא ארחים לבתיכם:
 יב ברכו את-רופכם ברכו ואל-תקללו:
 יג שמחו עם-השמחים וכוו עם-הבכים:
 יד שיתו את לבכם לחשב איש איש פלכב אחיו אל-תהלכו בגדלות מכם התרועעו עם-ענוים ואל-תהיו חכמים בעיניכם:
 טו אל-תגמלו לאיש רעה תחת רעה חושו לעשות את-הטוב בעיני-כל:
 טז ואם-יש מקום פאשר יש-לאל ידכם השלימו עם-פל-אדם:
 טז אל-תתנקמו ידידים כי אם-תנו מקום לחרון אף כי כתוב לי נקם אני אשלם אמר יהוה:
 טז ואם-רעב שנאף האכילהו לחם ואם-צמא השקהו מים כי גחלים אתה חתה על-ראשו:
 טז אל-תכבש לפני הרע כי אם-כבש את-הרע לפניך בטוב:

פרק יג

א כל-נפש תפנע לפני משלת הראשים כי-אין ממשלה זולתי הנתונה על-פי האלהים ומאתו נהיו הממשלות אשר ישנן:
 ב לכן פל-המרד בממשלה המרה בפקדת אלהים והממרים ישאו עונם בראשם:

פרק יד

א איש רפה ידים באמונה קבלהו בתוככם ולא לחקרי לב לשעיפיו ועשתנת יו:
 ב יש מאמין כי פל-דבר נכון לו לאכל ורפה ידים זה יאכל ירק:
 ג האכל פל-מאכל אל-יכוז לאשר איננו אכל נאשר איננו אכל אל-ישפט את-האכל כי-נשא פניו אלהים:
 ד מי אתה כי-תשפט עבד לא-לך הן לאדניו הוא פי יקום וכי-יפל והוא יקום כי-רב פח יהנה להקומו:
 ה יש מבדיל יום מעל יום ויש אשר יום פיום נחשב-לו? הי-נא פל-איש סמוף לבו בדעתו:
 ו המכבד ימים ליהנה הוא מכבדם נאשר איננו מכבד ימים למען יהנה איננו מכבדם האכל אכל לשם יהנה כי-יודה לו נאשר איננו אכל לשם אלהים ויהודנו:

ה וְאֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אָבִי הַתַּנְחוּמִּים יִתֵּן לָכֶם לֵב אֶחָד לְאִישׁ
 בְּאָחִיו כִּי־דַע יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ :
 ו וְכִלְבֵּב אֶחָד וַיְפֹה אֶחָד תִּכְבְּדוּ יַחְדָּו אֶת־אֱלֹהִים אָבִי
 אֲדַנְיָנוּ יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ :
 ז עַל־כֵּן קִבְּלוּ נָא אִישׁ אֶת־רַעְיָהוּ בְּאִשְׁרֵי גַם־הַמְּשִׁיחַ קִבַּל
 אֶתְכֶם לְכָבוֹד הָאֱלֹהִים :
 ח וְאֲנִי אֹמֵר כִּי יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הֵיכָּה לְמִשְׁרַת אֶת־הַנְּמוּלִים
 בַּעֲבוּר אֶמֶת אֱלֹהִים לְהִקְיָם דְּבָרָיו אֶל־הָאָבוֹת :
 ט וְהַגּוֹיִם גַּם־הֵם יִכְבְּדוּ אֶת־הָאֱלֹהִים עַל־חֲסִדוֹ כַּכְּתוּב
 עַל־כֵּן אוֹדֶךָ בְּגוֹיִם וְלִשְׁמֶךָ אֲזַמְּרָה :
 י וְעוֹד כְּתוּב הַרְנִינוּ גוֹיִם עִמּוֹ :
 יא וְעוֹד הִלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם שְׂבָחוּהוּ כָּל־הָאָמִים :
 יב וְיִשְׁעֵיהָ יֹאמֵר עוֹד וְהִיא שְׂרָשׁ יְשִׁי וְהַעֲמִד לְמִשְׁלַל
 בַּעֲמִיִּים אֵלָיו גוֹיִם יְקוּוּ :
 יג וְאֱלֹהֵי הַתְּקֵנָה יִמְלֵא אֶתְכֶם כָּל־שִׂמְחָה וְשְׁלוֹם
 בְּאֵמוּנַתְכֶם לְהוֹסִיף חֵיל בְּתַקְנָהּ בַּעַז רוּחַ הַקֹּדֶשׁ :
 יד וְגַם־בְּכֶם אַחֵי בְּטַחָה נִפְשֵׁי מְאֹד כִּי־אַתֶּם מְלֵאִים חֲסִד
 שְׁלֵמִים בְּכָל־דַּעַת וְנִכְנָיִם לְהַזְהִיר אִישׁ אֶת־אָחִיו :
 טו וְאֲנִי בִּיתָר עַז כְּתַבְתִּי אֵלֵיכֶם עַל־אֲדוּת דְּבָרִים אֶחָדִים
 כְּמִזְכִּיר אֲנִי לְפָנֶיכֶם אַחֵרֵי אֲשֶׁר הִטָּה אֱלֹהִים אֵלַי חֲסִד :
 טז וְאֵהִי לְמִשְׁרַת יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בֵּין הַגּוֹיִם וְנֹאכְהֵן
 לְבִשְׁוֹרַת הָאֱלֹהִים בַּעֲבוּר יַעֲלֶה קִרְבָּן הַגּוֹיִם לְרַצּוֹן
 מִקֹּדֶשׁ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ :
 יז וְכַכֵּן יִשְׁלִי לְהַתְּהַלֵּל בִּישׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בְּחַפְצֵיכֶם אֲשֶׁר
 לְאֱלֹהִים :
 יח כִּי לֹא־נִסִּיתִי לְדַבֵּר דְּבָר אֲשֶׁר לֹא בִּצַע הַמְּשִׁיחַ עַל־יַדִּי
 לְהַטּוֹת אֵלָיו אֶת־לֵב הַגּוֹיִם בְּאִמְרֵי פִי וּבַעֲלִילוֹת יַדַּי :
 יט בְּגִבּוֹרַת הָאֲתוּת וְהַמְּפָתִים בַּעַז רוּחַ אֱלֹהִים עַד אֲשֶׁר
 מְלֵאָה הָאֶרֶץ בְּשִׂרַת הַמְּשִׁיחַ מִירוּשָׁלַיִם וּסְבִיבוֹתֶיהָ עַד
 אֲלוּרִיקוֹן :
 כ וְכֵן שָׁמְתִי מְגִמַת פָּנַי לְבִשְׁר אֶף בְּמִקְמוֹת אֲשֶׁר שָׁם
 הַמְּשִׁיחַ עוֹד לֹא נִקְרָא שָׁם לְבִלְתִּי אֶבְנֶה עַל־יְסוֹד
 אַחֲרֵיהֶם :
 כא כִּי אִם־כַּכְּתוּב אֲשֶׁר לֹא־סֹפֵר לָהֶם כָּאוּ וְאֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ
 הַתְּבוּנָנוּ :
 כב וְאֲשֶׁר לְזֹאת נַעֲצַרְתִּי זְמַן רַב מִבּוֹא אֵלֵיכֶם :
 כג אֲבָל עָתָה אַחֲרַי אֲשֶׁר אֵין־לִי עוֹד מְקוֹם בְּגִלְיֹלוֹת הָאֵלֶּה
 וְהַשׁוֹקֵתִי גְדוּלָּה לְבּוֹא אֵלֵיכֶם זֶה שְׁנָיִם רַבּוֹת :
 כד אָבוֹא אֵלֵיכֶם בְּלִכְתִּי לְסַפֵּר כִּי מִקְנָה אָנִי לְרֵאוּתְכֶם
 בַּעֲבָרֵי לְשִׁבְעַת שָׁמַחוֹת אֶת־פְּנֵיכֶם לְמַעַט אַחֵר תִּשְׁלַחוּנִי
 לְדַרְכֵּי :
 כה אֶפְסֵ בַּיּוֹם הַגִּנִּי הַלֵּךְ יְרוּשָׁלַיִמָּה לְהִבְיֵא שָׁם מִחֵיָּה
 לְקַדּוּשִׁים :
 כו כִּי־יִשְׁרֵ הַדְּבָר בַּעֲיֵנִי הַמְּקוֹדְוִיִּים וְהָאֲכִיִּים לְהַרִים מִשְׁאֵת
 נְדָבָה אֶל־אֲבִיוֵנִי יְרוּשָׁלַיִם הַקְּדוּשִׁים :

א כִּי אֵין־אִישׁ מֵאֲתָנוּ יִחְיֶה לְנַפְשׁוֹ וְאֵין־אִישׁ יָמוּת
 לְנַפְשׁוֹ :
 ב כִּי אִם־נַחֲיָה נַחֲיָה לִיהוֹנָה וְכִי־נָמוּת נָמוּת לִיהוֹנָה לְכֵן
 כִּי־נַחֲיָה וְכִי־נָמוּת לִיהוֹנָה הֵנְנוּ :
 ג כִּי הֵלֵא בַּעֲבוּר זֹאת מֵת הַמְּשִׁיחַ וַיִּקָּם נַחֲי לְהַשְׁתַּרֵּר
 בְּאֲדוֹן עַל־הַמַּתִּים וְעַל־הַחַיִּים :
 ד וְאַתָּה לְמַה־זֶּה תִּשְׁפֹּט אֶת־אֶחָיִךְ אוּ מְדוּעַ תְּבוּז אֶתָּה
 לְאֶחָיִךְ וְכִלְנוּ לְמִשְׁפָּט נַעֲמִד לְפָנֶי כִּסֵּא דֵינִ אֱלֹהִים :
 ה כִּי כְּתוּב חִי־אֲנִי נָאִם יְהוָה כִּי לִי תִכְרַע כָּל־בְּרֵךְ
 וְכָל־לְשׁוֹן תּוֹדֶה לְאֱלֹהִים :
 ו עַל־כֵּן כָּל־אִישׁ וְאִישׁ לְנַפְשׁוֹ יִשְׁיב אֶת־אֱלֹהִים דְּבָר :
 ז וְעָתָה לֹא נִשְׁפֹּט עוֹד אִישׁ אֶת־אָחִיו כִּי אִם־נִחְרָץ מִשְׁפָּט
 לְבִלְתִּי חַת אִישׁ לְפָנֶי אָחִיו מוֹקֵשׁ אוּ מִכְשׁוֹל :
 ח יַדְעֵתִי גַם־יַדְעֵתִי בִישׁוּעַ אֲדַנְיָנוּ כִּי־אֵין דְּבָר טָמֵא
 מֵאֵלָיו וְרַק־טָמֵא הוּא לְמִי אֲשֶׁר יַחֲשִׁבְנוּ לְטָמֵא :
 ט וְאִם־יַעֲצֵב אֶחָיִךְ בְּמֵאֲכָלֶךָ אֵינְךָ הַלֵּךְ עוֹד בְּאַרְחַ אֶהְבֶּה
 אֶל־תִּשְׁחַח בְּמֵאֲכָלֶךָ אֶת־אֶחָיִךְ אֲשֶׁר הַמְּשִׁיחַ מֵת בַּעֲדוֹ :
 י וְאֶל־תִּתֵּן יִשְׂרָאֵל נִפְשֶׁךָ לְגִדּוּפִים :
 יא כִּי־מִלְכוּת אֱלֹהִים אֵינְנָה מֵאֲכָל וּמִשְׁתֶּה כִּי אִם־צָדִיקָה
 שְׁלוֹם וְחֲדוּנָה בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ :
 יב וְהַעֲבִד אֶת־הַמְּשִׁיחַ בְּאֵלֶּה רַצּוּי הוּא לְאֱלֹהִים וְנִחְמַד
 בַּעֲיֵנֵי אַנְשִׁים :
 יג עַל־כֵּן נִרְדְּפָה־נָא דְרַכִּי שְׁלוֹם לְכוּנָן אִישׁ אֶת־רַעְיָהוּ :
 ד אֶל־תַּהֲרֵס פַּעַל אֱלֹהִים עַל־דְּבַרְתִּי מֵאֲכָל כָּל־דְּבָר הוּא
 טָהוֹר וְרַק רַע הוּא לְאֲשֶׁר יֹאכְלֵנוּ לְהַתְּנַקֵּם בְּנַפְשׁוֹ :
 ה טוֹב לֹא־לְאָכַל בָּשָׂר לֹא־לְשַׁתּוֹת יַיִן וְלֹא־לְעַשׂוֹת דְּבָר
 אֲשֶׁר יְהִי מִכְשׁוֹל לֵב לְאֶחָיִךְ אוּ אֲשֶׁר יִנְקֹשׁ־בוּ אוּ יַדְּו
 תַּרְפִּינָה :
 ו יִשְׁלַךְ אֲמוּנָה תַּחֲיִי־לֶךְ לְבִדְךָ לְפָנֵי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־י
 הָאִישׁ אֲשֶׁר לְבוּ לֹא יִרְשִׁיעֵנוּ בְּאֲשֶׁר יִבְחַר־לוֹ :
 ז אֶף אִם־יֵאֱכַל וְלָבוּ נִפְלַג עָלָיו וְנִשְׂא עֲוֹנוֹ יַעַן כִּי לֹא
 בְּאֵמוּנָה מַעֲשָׂהוּ וְכֹל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה בְּכֹלֵי אֲמוּנָה חֲטָא
 הוּא :

פרק טו

א וְאֲנַחְנוּ גְבוּרֵי כַח עֲלִינוּ הַמַּצְנָה לְשֵׁאת רַפְיוֹן דְּלֵי כַח
 וְלֹא לְחוּשׁ לְחַפְץ נַפְשָׁנוּ :
 ב וְאִישׁ אִישׁ מֵאֲתָנוּ יְחוּשׁ לְחַפְץ רַעְיָהוּ לְטוֹב־לוֹ לְבַעֲבוּר
 יְבִנָּה מִמֶּנּוּ :
 ג כִּי גַם־הַמְּשִׁיחַ לֹא חָשׂ לְנַפְשׁוֹ כִּי אִם־חָשׂ לְאֲשֶׁר כְּתוּב
 וְחַרְפוֹת חוֹרְפִיךָ נִפְלוּ עָלַי :
 ד וְכָל־אֲשֶׁר נִכְתַּב מִקִּדְּם נִכְתַּב לְמוֹסֵר לָנוּ לְהַחְזִיק
 בְּתַקְנָה בְּאֶרֶךְ אַפַּיִם וּבְתַנְחוּמוֹת הַכְּתוּבִים :

טו שאלו לשלום פילולוגוס ויוליא גירנס נאחותו
 ואולומפס וכל-הקדושים אשר אתם:
 טז שאלו איש לרעהו לשלום בנשיקת הקדש כל-קהילות
 משיחנו דרשות לשלום לכם:
 יז ואני מזהיר אתכם אחי השמרו לכם ממשלחי מדנים
 ומוקשים להפוך את-הלקח אשר למדתם סורוי-נא
 מעליהם:
 יח כי אנשים כאלה לא יעבדו את-אדנינו ישוע המשיח פי
 אם-את-כרשם ובשפת חלקות וחלקלקות ידיו
 את-לבות התמימים:
 יט ונודע לכל כי-יש לכם לב שמע ועל-כן שש אני עליכם
 אך חפצתי פי תהיו חכמים לעשות טוב ותמימים
 מעשות רעה:
 כ ואלהי השלום ידפא את-השטן פה מהר תחת רגליכם
 חסד ישוע המשיח אדנינו יהיה עמכם:
 כא טימותיוס חברי ולוקיוס ויסון וסופטרוס קרובי
 דרשים לשלומכם:
 כב ואני טרטיוס ספר האגרת הזאת שאל לשלומכם
 באדנינו:
 כג גיוס בעל המלון לי ולכל-הקהל דרש לשלומכם
 ארסטוס סכן העיר וקורטוס אחינו שאלים לשלומכם:
 כד חסד אדונינו ישוע המשיח עם-כלכם אמן:
 כה והוא אשר הכח בידו לכונו אתכם בכשרתי היא כשרת
 ישוע המשיח כפי התגלות הסוד אשר היה כמס מימי
 קדם:
 כי ואשר נגלה כיום על-פי כתבי הנביאים בפקדת אלהי
 עולם והגד לכל-הגוים להטות את-לבם אל-אמונתו:
 כז הוא אל דעות לבדו ולו הפבור בישוע המשיח לעולם
 ועד אמן:

כי והדבר הזה ישר בעיניהם וגם-חוב הם משיבים להם פי
 אם-הגוים נאחזו בנחלתם פתברים בתי הרוח הלא
 גם-עליהם להחיתם בתי כשרים:
 כח וכאשר אכלה את-הדבר והפרי הזה יהיה בידם
 אל-נכון אעברה דרך עליכם לספרד:
 כט וכבאי אליכם ידעתי כי-במלא ברכתה
 של-בשורת-המשיח אבאה:
 ל ואני מתחנן אליכם אחי בישוע המשיח אדנינו
 ובאהבתכם הנתונה לכם מרוח הקדש להתאמן
 ולהתפלל אתי אל-אלהים בעד נפשי:
 לא כי ימלטני מיד הממרים בארץ יהודה ויתנני לגמור
 עבדתי לרצון לקדושים בירושלים:
 לב ולבא אליכם בלב שמת ברצון אלהים להנפש שם
 עמכם:
 לג ואלהי השלום יהיה עם-כלכם אמן:

פרק טז

א והנני מפגיע בעד אחתנו הבאה לפניכם היא פויבה
 משרת את-העדה בקנברי:
 ב אנא קבלוה-נא באדנינו כמשפט לאנשי קדש ותמכוה
 בכל-דבר אשר תחסר עמכם פי גם-היא תמכה בידי
 ובידי רבים זולתי:
 ג שאלו לשלום פריסקלא ועקילס חברי בעבדת ישוע
 המשיח:
 ד אשר נתנו צנארם בעד נפשי ולא-אני לבדי מפיר
 טובתם פי אם-גם כל-קהילות הגוים:
 ה וגם אל-העדה בביתם תשאלו לשלום שאלו לשלום
 אפינטוס ידידי הלא הוא ראשית פרי אסיה למשיח:
 ו שאלו לשלום מרים אשר עמלה לכם עמל רב:
 ז שאלו לשלום אנדרוניקוס ויוניס קרבי אשר נאסרו אתי
 במשמר וגם-יצא שמעם בין השליחים והם דבקו לפני
 במשיחנו:
 ח שאלו לשלום אמפליאס ידידי באדנינו:
 ט שאלו לשלום אורכנוס חברנו בעבדת המשיח ולשלום
 סטכיס ידידי:
 י שאלו לשלום אפליס הנאמן במשיח שאלו לשלום בני
 בית אריסטובלוס:
 יא שאלו לשלום הרודיון קרבי שאלו לשלום בני בית
 נרקיסוס הדבקים באדנינו:
 יב שאלו לשלום טרופינה וטרופסה העשות מעשיהן
 באדנינו שאלו לשלום פרסיס האהובה אשר הרבתה
 פעליה באדנינו:
 יג שאלו לשלום רופוס בחיר אדנינו ולשלום אמו כאם
 לי:
 יד שאלו לשלום אסווקריטוס פליגון הרמס פטרובס
 והרמיס והאחים אשר עמכם:

1 Corinthians

אגרת פולוס הראשונה אל הקורנתים

כ איה חכם איה ספר איה שקל חקרי העולם הלא סכל
אלהים את-חכמת העולם הזה:
כב כי אחרי אשר העולם בחכמתו לא ידע את-האלהים
באה חכמת אלהים ורצונו בסכלות הבשרה להושיע
את-המאמינים:
כג כי היהודים שאלים אות והיננים מבקשים חכמה:
כד ונאנחנו מבשרים באזניהם המשיח הנצל לב ליודים
למכשול וליננים לסכלות:
כה אך לבחירים גם-ליהודים גם-ליננים משיח גבורת
אלהים וחכמת אלהים:
כו כי סכלות אלהים טובה מחכמת אדם ורפיון ידי אלהים
איתן מכח גבר:
כז הלא תראו מי אתם אחי קרואי-יה לא רבים חכמים
לעיני בשר לא רבים גברי חיל ולא רבים נדיבי ארץ:
כח כי הפתאים בעיני העולם בחר בם אלהים להכלים
את-החכמים ורפי הידים בעיני העולם בם בחר
להכלים את-האיננים:
כט ונדלת עם הארץ והנבזים אשר כאפס נחשבו בחר בם
אלהים לעשות לאפס את-האמר אני ואפסי עוד:
ל א למען לא-יתהלל כל-בשר לפני האלהים:
ל א אך אתם מאתו הנכם בישוע המשיח אשר היה לנו
לחכמה מיד האלהים לצדקנו לקדשנו ולפדות
את-נפשונו:
לא וכן יקום הדבר כפתיב המתהלל יתהלל ביהנה:

פרק ב

א ונאני באשר באתי אליכם אחי לא במליצת השפה ולא
ביתרון החכמה באתי להגיד לכם את-עדות אלהים:
ב כי נחרצה בלבי לבלי התבונן ביניכם אל-דבר אחר כי
אם-אלי-ישוע המשיח אל-הנצל:
ג ונאני הייתי עמכם בלא-כח בפחד וברעדה גדלה:
ד ולא היה דברי וקריאתי לפתחכם באמרי חכמת-אנשים
כי אם-בתעודה נאמנה מפי הרוח ומפי הגבורה:
ה למען תכון אמונתכם בגבורת אלהים ולא בחכמת
אנשים:
ו ודברי חכמה אנחנו מדברים בין השלמים אפס לא
מחכמת בני העולם הזה ולא מחכמת שריהם אשר
לאפס ותהו נחשבו:

פרק א

א פולוס השליח אשר בחר-בו ישוע המשיח ברצון
אלהים אני וסוסתניס אחינו:
ב אל-עדת אלהים בקרנתוס הבחירים והקדשים אשר
בישוע המשיח התקדשו עם כל-הקראים בכל-מקום
בשם ישוע המשיח הוא אדניהם ואדנינו:
ג חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו ואדנינו ישוע
המשיח:
ד אברך את-אלהי תמיד על-חסדו אשר גמל עליכם
בישוע המשיח:
ה כי בו מצאתם און לכם בכל-מדע והשכל:
ו באשר עדות המשיח נאמנה בכם:
ז עד אשר-לא חסרתם מאומה מכל-מתת-יה ועיניכם
צפיות להגלות נגלות פני אדנינו ישוע המשיח:
ח אשר גם-הוא יכונן אתכם עד-הקץ לבלתי ימצא בכם
שמץ דבר ביום אדנינו ישוע המשיח:
ט כי נאמן הוא האלהים אשר נקראתם בו לדבקה בבנו
ישוע המשיח אדנינו:
י ונאני דרש מכם אחי בשם אדנינו ישוע המשיח לדבר
בלכם פה אחד ואל-תתגדדו לפלגות כי אם-התחברו
יחדו בלב אחד ובעצה אחת:
יא כי הגדלי אחי מפי בני-בית פלוואה פי-דברי ריבות
בשעריכם:
יב והנה זה דברי איש מכם אמר אני לפולוס או אני
לאפולוס או אני לכיפא או אני למשיח:
יג הכי נחלק המשיח הנצל פולוס בעדכם או הנטבלתם
בשם פולוס:
יד שוש איש באלהים כי לא-טבלתי איש מכם וזלתי
קרספוס וניוס:
טו פן-יאמרו כי-נטבלתם בשמי:
טז אך טבלתי גם את-בני-בית סטפנוס ומלבד אלה אינני
ידע עוד אם-טבלתי איש אחר:
יז כי לא שלחני המשיח לטבל כי אם-לבשר ולא-בחכמת
שפתים פן-יהיה צלב המשיח לתהו:
יח כי-פתגם הצלב כפתיות הוא לאבדים ולנו הנושעים
הוא גבורת אלהים:
יט כי-כתוב אאבד חכמת חכמים ובינת נבונים אסתיר:

א כי אם מדברים אנחנו סתרי חכמת אלהים ורזי עולם
 אשר צפן לנו מראש מקדמי ארץ לכבודנו:
 ב היא החכמה אשר לא ידעה איש משרי העולם הזה כי
 לו ידעו לא הוקיעו את אדון הכבוד:
 ט אף כפתוב אשר עין לא ראתה ואזן לא שמעה ולא
 עלה על לב איש אשר הכין האלהים לאהבו:
 י וכל אלה גלה לנו אלהים על פי רוחו כי הרוח חקר
 הכל אף עמק חקר אלהים ימצא:
 יא כי מי מבני אדם ידע את אשר בלב האדם בלתי רוח
 האדם אשר בקרבו בן אין איש ידע את אשר בלב
 האלהים בלתי רוח האלהים לבדו:
 יב ואנחנו אין אתנו רוח העולם כי אסרו אלהים דבר
 בנו לבעבור גדע את המתנות הנתנות לנו מיד
 האלהים:
 יג וגם לא במלות אשר תורה חכמת אנשים נדבר כי
 אם מלות רוח הקדש על לשוננו ואת אמרי רוח באר
 נבאר על פי אמרי רוח:
 יד אפס בן אדם בן בשר ודם לא יקשיב לאמרי רוח
 האלהים כי כסילות הם בעיניו והשכל לא יוכל כי רוח
 אין בו אשר רק על ידו ישפטו:
 טו אף איש אשר רוח בו ישפט כל דבר והוא לא ישפט
 מאיש:
 טז כי מי תבן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו אכן אתנו
 רוח המשיח:

פרק ג

א ואני לא יכלתי אז לדבר אליכם אחי באנשי רוח כי
 אם כבני בשר ודם פעללים במשיח:
 ב הרניתי אתכם חלב ולא נתתי לכם לחם כי לא היה
 בכם כח לאכל וגם עד היום כח לכם אין:
 ג כי עוד היום בני בשר אתם כי כאשר תתגדדו בקנאה
 ומריבה הלא בני בשר הנכם ובדרכי בני אדם
 תתהלכו:
 ד וכאשר יאמר אחד מכם אני לפולוס והשני יאמר אני
 לפולוס הלא ילדי בשר הנכם:
 ה מי הוא אפולוס ומי הוא פולוס משרתים הם אשר
 על פיהם האמנתם איש איש כאשר נתן לו האדון:
 ו אני נטעתי ואפולוס הרנה אבל האלהים הפרה:
 ז על כן במה נחשב הנטע והמרנה במה נחשב הוא כי
 האלהים הוא המפרה:
 ח והנטע והמרנה פאחד הם ואיש איש יקח את שכו
 לפי עמלו:
 ט אנחנו עשים עם האלהים במלאכתו ואתם שדה
 אלהים ובנין אלהים:

י ואני בחסד אל אשר גמל עלי יסדתי את היסוד כאמן
 משכיל ואיש אחר בנה עליו אף יראה אם הוא בנה
 במשפט:
 יא כי לא יוכל איש ליסד יסוד אחר זולתי יסוד המוסד
 הלא הוא ישוע המשיח:
 יב ואיש כפי יבנה על היסוד הזה בנן זהב או כסף או
 אבני חפץ או עצים וחריר וקש:
 יג מעשה כל איש ינדע באחריתו כי היום יוציא לאור
 אחרי אשר באש יבחן כי כל מעשה איש האש
 תצרפנו:
 יד אם יעמד מעשהו כאשר בנה יקח לו שכר עמלו:
 טו ואם מעשהו ישרף יאבד שכר עמלו אף הוא ינצל
 כאוד מצל מאש:
 טז הלא ידעתם כי אתם משפן אלהים ורוח אלהים שכן
 בתוככם:
 יז איש כפי יבנה את משפן אלהים האלהים ישחיתנו
 כפי משפן אלהים קדוש הוא והמשפן שהוא אתם הם:
 יח אל יתעה איש את נפשו מי בכס אשר לחכם יתחשב
 בעולם הזה? הרי לכסיל למען יחכם:
 יט כפי חכמת העולם הזה כסילות היא בעיני האלהים
 כפי כן כתוב לכד חכמים בערמם:
 כ ועוד יהוה ידע מחשבות חכמים כי המה הבל:
 כא לכן אל יתהלל המתהלל בבני אדם כי הכל לכם:
 כב אם פולוס אפולוס או כיפא אם תבל חיים או מות אם
 היום או עתידים כלם לכם המה:
 כג ואתם למשיח והמשיח לאלהים:

פרק ד

א והנה פל אדם יפירנו כי משרתים למשיח אנחנו
 ופקידים על בתי סוד אלהים:
 ב אכן פל פקיד עוד ידרש מידו להיות נאמן
 על משרתו:
 ג ואני אף כמעט נחשב לי היותי נשפט במשפטכם או
 בדין פל בני חלוף באשר אינני שפט לנפשי גם אני:
 ד כי אינני ידע מה עמדי אפס בזאת לא אצדק עוד אף
 שפטי הוא יהוה:
 ה על כן אל תשפטו דבר לפני עתו עד כפי יבוא האדון
 אשר יוציא תעלמות מניחשך ומזמות לב יגלה לעין
 השמש ואז ישא איש איש תהלתו מלפני אלהים:
 ו ובזאת אחי נשאתי את אמרתי עלי ועל אפולוס
 להועיל לכם לבעבור תלמדו ממנו לבל יחשבו איש
 את עצרכו יתר מעל המדה הכתובה פה ולבל תהבלו
 לתת יתר שאת לאיש בפני רעהו:

א כי תתאספו בשם אדונינו ישוע המשיח וגם-רוחי
 בתוככם עם-גבורה מאת אדונינו ישוע המשיח:
 ב וְאֵז תתנו את-האיש הזה לידי השטן לכלות את-הבשר
 ולהביא תשועה לרוח ביום ישוע אדונינו:
 ג לא-טוב הדבר אשר תתהללו במו-פיכם הלא ידעתם כי
 שאר מעט יחמיץ את-כל-העריסה:
 ד בערו את-השאר הישן מקרבכם למען תהיו לעריסה
 חדשה לחלת מצה כי גם-משיח יבח פסחנו הקרב
 בעדנו:
 ה וכן נחג את-החג לא-בשאר ישן ולא-בשאר רע ורשע
 כי אם-במצות תם ואמת:
 ו כתבתי אליכם במכתבי לבל תתערכו עם-אנשי זנונים:
 ז לא אמרתי כזאת על-אנשי זנונים בעולם או על-בצעי
 בצע ואנשי חמס ועבדי אלילים כי אם-כן המצנה
 עליכם לצאת מן-העולם:
 ח אבל כתבתי כזאת לבל תתערכו עם-איש אשר בשם
 אח יקרא והוא איש זנונים או-בצע בצע או-עבד
 אלילים או מגדף או סבא יין או איש חמס הוא האיש
 אשר עמו לא תאכלו:
 ט כי מה-לי לשפט את-אלה אשר מחוץ לעדתנו רק אלה
 אשר בקרבנו הם אתם אתם שפטים:
 י אבל אלה אשר מחוץ אליהם ישפט אתם ואתם בערו
 את-הרע מקרבכם:

פרק ו

א היעז איש מכם אשר-לו ריב עם-רעהו להקריב
 את-משפטו לפני בני עולה ולא לפני אנשי קדש:
 ב הלא ידעתם כי הקדושים שפטי תבל ואם-אתם
 תשפטו תבל הנקלתם לשפט דבר קטן:
 ג הלא ידעתם כי נשפט גם את-המלאכים ואף
 כי-בדברים הנגעים במחיתנו:
 ד ואתם פאשר ריב-לכם בדבר מחיה תושיבו אנשים
 ריקים בעדה לשפטיכם:
 ה לבשתכם אני מדבר הכי אין חכם בקרבכם הכי אין
 גם-אחד אשר ידו משגת לשפט בין איש לאחיו:
 ו והנה אח נשפט את-אחיו לפני אנשים אין-אמונה בם:
 ז ועתה רע הדבר מאד כי תריבו איש בעמיתו מדוע
 לא-טוב לכם היות עשוקים מדוע לא-טוב היות
 רצוצים:
 ח ואתם תעשקו ותרצצו אף את-אחייכם:
 ט האם לא ידעתם כי בני-עולה לא יירשו את-מלכות
 האלהים אל-תתעו את-נפשכם פל-בני זנונים או עבדי
 אלילים או-מנאפי או-קדשים או-נתגני שכתם בזכר:

א ואתה מי נתנדף עליון על-חברך מה בידך אשר לא
 קבלת ואם-קבלת למה-זה תתפאר בתלקך כמו לא
 קבלת:
 ב הנה אתם פיום שבעתם עשרתם מלכתם מבפלעדינו מי
 יתן ומלך תמלכו ומלכנו עמכם גם-אנחנו:
 ג כי אנחנו השליחים חשבתו בלבכי נתננו אלהים בשפל
 המדרגה פלקוחים למות פי לשחק היינו תחת
 פל-השמים לעיני צבא המרום ולעיני בני האדם:
 ד פסילים אנחנו למען המשיח ואתם חכמים במשיח
 אנחנו חלשים ואתם גבורים אתם נכבדים ואנחנו
 נבזים:
 ה ועד-היום הזה אנחנו רעבים גם-צמאים ערמים מפים
 ונדודים:
 ו בעמל פפנו ניגע ונעבד כי יקללנו נכרד וכי ירדפוננו נתן
 בעפר פינו:
 ז הם מגדפים ואנחנו תפלה ונהי כדמן על-פני הארץ
 וכסוזה בעיני כל עד-היום הזה:
 ח ולא להכלימכם כתבתי כדברים האלה כי אם-להוכיח
 אתכם על-פניכם כבני שאהבה נפשי:
 ט כי אם-גם-רבבות מורים לכם במשיח לא אבות רבים
 לכם כי בישוע המשיח אנכי הולדתי אתכם על-ידי
 הבשרה:
 י ועל-כן אני דרש מכם ללכת בעקבותי:
 יא בעבור זאת שלחתי אליכם את-טימותיוס בני ידידי
 הנאמן באדונינו להזכיר לפניכם את-ארחות חיתי
 במשיח פאשר גם-כן אני מורה לכל-עדה ועדה
 במקמות מושבתיהן:
 יב יש מהבילים אתכם לאמר כי לא-אבוא אליכם:
 יג אף הנני בא אליכם בקרב הימים אם-ירצה יהוה וְאֵז
 לא-אחוש לדברי המהבילים פי אם-אראה
 מה-גבורתם:
 יד כי לא בדבר שפתים תפן מלכות האלהים פי
 אם-גבורה:
 יה ועתה מה-רצונכם אם פה אבוא אליכם בשבט מוסר או
 באהבה ועונת רוח:

פרק ה

א מפיי-כל יצאה השמועה פי-זנות בקרבכם וזנות אשר
 אין גם-בקרב הגוים פי-יגלה איש את-ערונת אביו:
 ב ואתם תרחיבו פה ולא תתאבלו עד-אשר הפרת יפרת
 האיש העשה זאת מעדתכם:
 ג ואנכי אף פי מרחוק אני הנני עמד אצלכם ברוחי וכדין
 ביניכם כבר חרצתי משפט העשה זאת:

אוֹגִנְבִים אוֹבְצְעֵי בְצַע אוֹ סְבָאֵי יִין אוֹ-מִגְדָּפִים אוֹ
אֲנָשִׁי חֲמֵס כָּל-אֱלֹהִים לֹא יִירָשׁוּ אֶת-מְלָכוֹת הָאֱלֹהִים:
וְאֲנָשִׁים כָּאֱלֹהִים הָיוּ בְכֶם לְפָנִים אָבִל רַחֲצֹתֶם נִקְדְּשֹׁתֶם
וְנִצְדַקְתֶּם בְּשֵׁם יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינְנוּ וּבְרוּחַ אֱלֹהֵינוּ:
הַכֹּל נִכּוֹן לְפָנָי אָבִל לֹא הַכֹּל לְהוֹעִיל לִי הַכֹּל נִכּוֹן לְפָנָי
אָבִל לֹא אֶהְיֶה עֶבֶד לְאַחַד מֵהֶם:
הָאֵל לְבָטֵן וְהַבֶּטֶן לְאֵל אָבִל וְהָאֱלֹהִים יֵאבֹד
גַּם-אֶת-שְׂגִייתָם וְהַגּוֹף אֵינְנוּ לְזִנוּת כִּי אִם-קִדְּשׁ לְאֲדוֹן
וְהָאֲדוֹן לְגּוֹף:
וְהָאֱלֹהִים הַקִּים אֶת-הָאֲדוֹן וְגַם-אוֹתְנוּ יְקִים בְּגִבּוֹרָתוֹ:
הֲלֹא יִדְעֹתֶם כִּי עֲצַמְתִּיכֶם אֲבָרִי הַמְּשִׁיחַ הֵם הִכִּי אֶקַּח
אֲבָרִי הַמְּשִׁיחַ לְעִשׂוֹתְכֶם לְאֲבָרֵי זִוְנָה חֲלִילָה:
הִכִּי לֹא יִדְעֹתֶם כִּי הַנְּצַמְד לְזִוְנָה נִהְיָה עִמָּה לְבִשְׂרֵי אֶחָד
כְּמוֹ שְׂנֵאָמַר וְהָיוּ שְׂגִייתָם לְבִשְׂרֵי אֶחָד:
וְהַנְּצַמְד לְאֲדוֹן נִהְיָה עִמּוֹ לְרוּחַ אֶחָד:
נִוְסוּ אִפּוֹא מִן-הַזִּנוּת כָּל-חֲטָא אֲשֶׁר-יִחְטָא הָאָדָם הוּא
מִחוּץ לְבִשְׂרוֹ וְאִישׁ זְנוּנִים אֶת-חֲטָאוֹ בְּבִשְׂרוֹ יִתְּנֶנּוּ:
הִכִּי לֹא-יִדְעֹתֶם כִּי בְשֹׂרְכֶם הוּא מִשְׁפַּן רוּחַ הַקִּדְּשׁ
בְּקִרְבְּכֶם אֲשֶׁר נָתַן לְכֶם אֱלֹהִים וְכִי לֹא-שִׁלְכֶם אֹתָם:
כִּי בַמְּחִיר נִקְיִיתֶם עַל-כֵּן כְּבָדוֹ אֶת-הָאֱלֹהִים בְּבִשְׂרְכֶם
וּבְרוּחְכֶם אֲשֶׁר לֹא־לֵאלֹהִים הֵמָּה:

פרק ז

א וְעַל-אֲדוֹת אֲשֶׁר-כְּתַבְתֶּם הִנְנִי אֹמֵר טוֹב לְאִישׁ לְבַל יַגַּע
בְּאִשָּׁה:
ב אִךְ לְהִרְחִיק אֶת-הַזְּנוּת כָּל-אִישׁ יִקַּח-לוֹ אִשָּׁה
וְכָל-אִשָּׁה תִּנְשָׂא לְבַעַל:
ג הָאִישׁ יִמְלֵא חֲפְצֵי אִשְׁתּוֹ כַּמְּשַׁפֵּט וְכֵן הָאִשָּׁה לְבַעְלָהּ:
ד אִין לְאִשָּׁה שְׁלִטוֹן עַל-בִּשְׂרָהּ כִּי אִם-בְּעִלָּהּ וְכֵן אִין
לְבַעַל שְׁלִטוֹן עַל-בִּשְׂרוֹ כִּי אִם-אִשְׁתּוֹ:
ה אֶל-תִּגְרַעוּ מִנֵּת אִשָּׁה עִם-אִישָׁה בְּלִתי אִם-תִּכְיִנוּ לְבָכֶם
לְתַעֲנִית וּלְתַפְלָה לְיָמִים מְזַמְנִים וְאַחַר תִּשׁוּבוּ וְתִבְאוּ
לְשִׁבְתֵי יַחְדוֹ פֶּן-יִנְסֶה אֹתְכֶם הַשֶּׁטֶן וְתִאֲוֹתְכֶם
תִּפְרָץ-פְּרָצֵן:
ו וְזֹאת אֲנִי מְדַבֵּר בְּדִבְרֵי רְשִׁיוֹן וְלֹא כְּדַבֵּר מִצְוָה:
ז כִּי הוּא־לִתי לוֹ יְהִיוּ כָל-בְּנֵי אָדָם כְּמִנֵּי אִךְ אֱלֹהִים חֲלֹק
לְכָל-אִישׁ מִנֵּת חֲלֹקוֹ לְזָה בְּכַה וְלְזָה בְּכַה:
ח וְלֹא־נָשִׁים אֲשֶׁר נָשִׁים אִין לָהֶם אוֹ לְאֵלְמִנּוֹת הִנְנִי אֹמֵר
טוֹב לָהֶם כִּי יִשְׁבוּ בְּגַפְסָם כְּמִנֵּי:
ט וְאִם-לֹא יַעֲצְרוּ בְּתִאֲוֹתֶם יִדְבְּקוּ אִישׁ בְּאִשָּׁה כִּי-טוֹב
הַדְּבִק מִבְּעַר בְּתִאֲוָתוֹ:
י וְלֹא־אֲשֶׁר בְּנִשְׂוֹאִים הִנְנִי מִצְוָה אִךְ לֹא אֲנִכִּי כִּי אִם-הָאֲדוֹן
לְבַל תִּפְרֹד אִשָּׁה מִבְּעִלָּהּ:
יא וְאִם-תִּפְרֹד תִּשָּׁב לְבִדְהָ אוֹ תִתְרַצָּה אֶל-בְּעִלָּהּ וְאִישׁ
אֶל-יִשְׁלַח אֶת-אִשְׁתּוֹ:

יב וְלִשְׂאֵר הָאֲחִים אֹמֵר אֲנִכִּי וְלֹא הָאֲדוֹן כִּי-תִהְיֶה לְאָח
אִשָּׁה אֲשֶׁר אֵינְנָה מֵאֲמִנָּת וּרְצוֹנָה לְשִׁבְתֵי עִמּוֹ
אֶל-יִשְׁלַחָנָה:
יג וְאִשָּׁה כִּי-יִהְיֶה לָּהּ בְּעַל אֲשֶׁר אֵינְנוּ מֵאֲמִין וּרְצוֹנוֹ
לְשִׁבְתֵי עִמָּה אֶל-תַּעֲזֹבְנֵנוּ:
יד כִּי הָאִישׁ אֲשֶׁר אֵינְנוּ מֵאֲמִין יִקְדֹּשׁ בְּאִשְׁתּוֹ וְהָאִשָּׁה אֲשֶׁר
אֵינְנָה מֵאֲמִנָּת תִּקְדֹּשׁ בְּבַעְלָהּ כִּי אִם-לֹא-כֵן יִתְּשׁוּבוּ
בְּנִיכֶם כְּטַמְאִים אִךְ עֵתָה טְהוּרִים הֵמָּה:
טו אָבִל אִם-יִפְרֹד הוּא אֲשֶׁר אֵינְנוּ מֵאֲמִין יִפְרֹד-לוֹ וְהָאָח
וְהָאָחוֹת אֵינָם מִשְׁעַבְדִּים עוֹד בְּמִצְוָתְכֶם כְּזֹה כִּי הָאֱלֹהִים
קָרָא אֲתָנוּ לְשָׁלוֹם:
טז כִּי מִה-תִּדְעֵי אִשָּׁה אִם-תּוֹשִׁיעֵי לְבַעְלָהּ אוֹ מִה-תִּדְעַ
אֲתָה הָאִישׁ אִם-תּוֹשִׁיעַ לְאִשְׁתּוֹ:
יז וְעֵתָה כָּל-אָדָם יִתְּהַלֵּךְ רַק כְּפִי אֲשֶׁר-חָלַק לוֹ הָאֲדוֹן
וּכְפִי אֲשֶׁר-קָרָא אֱלֹהִים וְכֵן-מִצְוָה אֲנִי בְּכָל-הַקְּהִילוֹת:
יח אִם-יִקְרָא אִישׁ נְמוּל אֶל-יִמְשֹׁךְ אֶת-עַרְלָתוֹ וְאִם-עַרְלָתוֹ
הוּא אֶל-יְמוּל:
יט הַמּוּלָּה כְּאֵין כִּי אִם-מִשְׁמֶרֶת מִצְוֹת אֱלֹהִים:
כ כָּל-אִישׁ עַל-מִשְׁמֶרֶתוֹ יְקוּם לֹא יַעֲזֹבָהּ בְּהַקְרָאוֹ:
כא אִם-יִנְקֵרְאֵת בְּהִיּוֹתָךְ עֶבֶד אֶל-תִּדְאָג וְאִם-תִּשְׁיַג יְדָךְ
לְצִאת לְחַפְשֵׁי טוֹב לָךְ כִּי תִצֵּא:
כב כִּי-עֶבֶד אֲשֶׁר הָאֲדוֹן קָרָא בְּן-חֲרִים הוּא לְאֲדוֹן
וְכַמוֹ-כֵן בְּן-חֲרִים בְּהַקְרָאוֹ עֶבֶד הוּא לְמִשְׁיַח:
כג בְּמַחִיר נִקְיִיתֶם אֶל-תִּהְיֶה עֶבְדֵי אָדָם:
כד אַחִי כָּל-אִישׁ כְּאֲשֶׁר נִקְרָא יִשְׁמַר-לוֹ אֶת-מַעֲמָדוֹ
הַרְאִשׁוֹן לְפָנָי הָאֱלֹהִים:
כה וְעַל-דְּבַר הַבְּתוּלוֹת אֵין-לִי מִצְוָה מִפִּי הָאֲדוֹן רַק אֲחִינָה
דַּעֲתִי לְכֶם אַחֲרֵי אֲשֶׁר-הִקְיִמְנִי הָאֲדוֹן בְּחַמְלָתוֹ לְאִישׁ
אָמוּנִים לְפָנָיו:
כו וְהִנְנִי אֹמֵר בְּצוֹק הַעֲתִים הַבָּאוֹת טוֹב וְנִכּוֹן לְאָדָם לְשִׁבְתֵי
כְּאֲשֶׁר הוּא:
כז אִם-דְּבַקְתָּ בְּאִשָּׁה אֶל-תִּבְקֵשׁ לְהַפְרֹד מִמֶּנָּה וְאִם-נִפְרַדְתָּ
מֵאִשָּׁה אֶל-תִּבְקֵשׁ אַחֲרֶת:
כח וְאִם-אִשָּׁה לְקַחְתָּ לָךְ לֹא חֲטָאתָ וּבְתוּלָהּ כִּי-תִבְעַל אִין
בָּהּ עוֹן אִךְ-צָרָה תִּמְצָאָם וּבְשֹׂרְם עֲלֵיהֶם יִכָּאֵב וְאֲנִי
חֲמָלָה מְלִתי עֲלֵיכֶם:
כט כְּזֹאת אֲנִי אֹמֵר אַחִי כִּי הַעֵת לֹא תִמְשֹׁךְ עוֹד עַד-אֲשֶׁר
אֱלֹהִים אֲשֶׁר נִשְׂאוּ לָהֶם נָשִׁים יְהִיוּ כְּאֲשֶׁר לֹא נִשְׂאוּ:
ל וְהַבְּכִים כָּלֹא בְכִים וְהַשְּׂמֵחִים כָּלֹא שְׂמֵחִים וְהַקְּנִים
כָּלֹא קִנּוּ קִנּוּן:
לא וְהַמְּצַצִּים שְׂדֵי הָעוֹלָם הַזֶּה כְּאֵינָם מִצְאִים כָּל-טַעַם כִּי
תֹאֵר הָעוֹלָם הַזֶּה כָּלִיל יִחְלָף:
לב וְאֲנִי חִפְצִיתִי לְמַנַּע דְּאָגָה מִכֶּם אִישׁ אֲשֶׁר אֵין-לוֹ אִשָּׁה
דֹאָג לְחַפְצֵי שְׂמִים אִיךְ יִיטֵב בְּעֵינֵי הָאֲדוֹן:
לג וּבְעַל אִשָּׁה דֹאָג לְחַפְצֵי הָאֲרֵץ אִיךְ יִיטֵב בְּעֵינֵי הָאִשָּׁה:

יז וכן נבדלת אשת איש מן-בתולה זאת אשר לא-ידעה איש דאגת לחפצי האדון להיות טהורה בנפשה ובורחה ובעלת-בעל דאגת לחפצי הארץ איה תיטב בעיני בעלה:

יח וכזאת אני מדבר להועיל לנפשכם לא להשליך מוקש לפניכם פי אם-למען תהיו נכנים וסקדים על-עבדת אדנינו באין מעצור:

יט וכי-יחשב אדם פי בתו הבתולה תהיה לחרפה אם-יעברו ימי נעוריה וכי-הדבר נחוץ לתתה לאיש יעשה כאשר עם-לכבו ותננה להנשא ואין בו עון:

כ והוא אשר עמד סמוך בלבבו אין מציק לו ומשל הוא ברצונו ויגור-אמר לשמר את-בתו הבתולה היטיב לעשות:

כא על-כן הנתן אתה לאיש טוב עשה ואשר איננו נתן אתה עשה טוב ממנו:

כב האשה צרוכה לבעלה מן-התורה כל-עוד אישה חי וכי-יישן המנות תוכל להנשא רק לאשר תבחר-בו לפני האדון:

כג אולם על-דעתי אשריה אם-תשוב לבדה ולכבי יחשב פי גם-בי רוח אלהים:

פרק ח

א ועל-דבר אלילים הן נודע פי יש-דעת לכלנו אף דעת תוסיף גאנה ואהבה משיבת נפש:

ב פי יחשב-איש ד-הוא נבון דבר עוד לא-יבין דבר לאשרו פאשר נכון לו:

ג אכל אם-יאהב את-אלהים אלהים הוא יבוננהו:

ד ועל-דברת אכל מזבחי האלילים ידענו פי-אליל פאין הוא בעולם וכי אין אלהים זולתי אחד:

ה ואף פי-יש נקראים אלהים אם-בשמים ואם-בארץ כמו הם אלהים רבים ואדנים רבים:

ו בכל-זאת לנו רק-אלהים אחד הוא אבי-עד אשר ממנו הכל ולו אנחנו ואדון אחד ישוע המשיח אשר הכל על-ידו ועל-ידו גם-אנחנו:

ז אף לא כלם קנו הדעת הזאת פי-יש אשר לבם פנה אל-אלילים עד-היום הנה ואכלים מזבחם אשר יקריבו לאליל עד-אשר לבם הנבוב שטמא:

ח והנה אכל לא יקרבו אל-אלהים אם-לא נאכל לא יבאנו חסר ואם-נאכל לא-נמצא יתרון:

ט אף השמרו לכם פן-תתן שרירות לבכם מכשול לאין אונים:

י פי אם-אתה איש דעת ותשוב אל-השליחן בהיכל האלילים הלא ראך חסר אונים יפתה בלבבו לאכל מזבחי האלילים:

יא ובכן ביתרון דעתך יאבד אחיך חסר אונים אשר נתן המשיח נפשו בעדו:

יב ואם-פכה אתם חטאים לאחיהם ותדפאו את-לבם הנבוב למשיח אתם חטאים:

יג על-כן אם-מאכלי יהיה למוקש לאחי לא-אכל בשר לעולם פן-אחי ינקש-בו:

פרק ט

א הכי לא חפשי אני הכי לא-שליח אני הכי לא ראיתי את-ישוע המשיח אדנינו או האין אתם פעל ידי באדנינו:

ב אם-אינני שליח לאחרים לכם אני הוא זה אחרי אשר אתם כחותם בידי לפני אדנינו פי-ציר שלח אני:

ג וכזאת אני מצטדק נגד חקרי מעשי:

ד האין שלטון בידינו לאכל ולשתות:

ה האין שלטון בידינו להליך עמנו אשה מבנות ברייתנו כיתר השליחים ואחי האדון וכיפא:

ו או הרק-לי ולבר-נבא לבד אין שלטון לחדל ממלאכה:

ז מי הוא היצא בצבא ואת-נפשו וכלכל משלו מי ישע בכם ולא יאכל מפריו או מי ירעה צאן ולא יאכל מחלב היצאן:

ח הכי רק פדרך בני אדם אני מדבר פדברים האלה הלא גם-התורה אמרת כן:

ט פי כתוב בתורת משה לא-תחסם שור בדישו הלשונרים דאג אלהים:

י או לטובתנו דבר כל-דבריו אכן לטובתנו כתוב זה פי החורש יחוש בתקנה והדש ידוש בתקנה פי יקח חלקו:

יא ואנחנו פי-ירענו בכם זרע שמים הרב הוא בעיניכם פי-נקצר קציר ארץ:

יב ואם אחרים יש-להם חלק וצדקה בכם אף פי אנחנו ובכל-זאת לא נגענו באשר לכם פי אם-סבלנו כל-סבל לבלתי נתן מעצר לבשורת המשיח:

יג הן ידעתם פי עבדי עבדת הקדש אכלים מן-הקדש ומשרתי המזבח לקחים חלקם במזבח:

יד וכן צנה גם-האדון פי מבשרי הבשורה על-הבשורה יחיון:

טו ואני באחת מאלה לא נגעתי וגם לא-כתבתי כזאת לבעבור סבב-לי את-פני הדבר פי-טוב לי המות מאשר ישית איש את-תפארתי לריק:

טז ואם מבשר אנכי אין-לי להתפאר פי-יד חזקה תאלצני ואוי-לי אם-לא אבשר:

יז ואם בחפץ לב אעשה-זאת יש שכר לפעלתי ואם בלא חפץ לב הלא כהנת הבשורה הפקדה אתי:

ומה אפוא שקרי הלא רק לבשר את-בשורת המשיח
 בלא-מחיר ולא לשלט באשר לכם עקב בשורתתי:
 ואף כִּי-חפשי אני מכל-אדם הייתי עבד לכלם למען
 קנות לב רבים:
 לִיהוּדִים הֵייתִי כִּיהוּדִי לְקִנּוֹת אֶת-הַיהוּדִים לְבַעֲלֵי
 הַתּוֹרָה כַּבַּעַל תּוֹרָה אֶף כִּי לֹא-הֵייתִי בַעַל תּוֹרָה לְקִנּוֹת
 אֶת-בַּעֲלֵי הַתּוֹרָה:
 וְלֹאֲלֵהָ אֲשֶׁר הֵם בְּלֹא-תּוֹרָה כְּמוֹ בְּלֹא-תּוֹרָה אֶף כִּי
 לֹא-הֵייתִי בְּלֹא-תּוֹרָה לְפָנֵי הָאֱלֹהִים כִּי תוֹרַת הַמְּשִׁיחַ
 תּוֹרַתִּי לְקִנּוֹת אֶת-אֵלֶּהָ אֲשֶׁר הֵם בְּלֹא-תּוֹרָה:
 כִּי לְרַפִּי יָדִים הֵייתִי כִּרְפֵה יָדִים לְקִנּוֹת אֶת-רַפִּי הַיָּדִים כֹּל
 הַיְיָתִי לְכָל לְמַעַן אוֹשִׁיעַ לְקַצְתֶּם מִכָּל-עֵבֶר וּפְנֵה:
 כִּי וְכָל-אֵלֶּה אֲנִי עֹשֶׂה בְּעֵבֹר הַבְּשׂוּרָה לְמַעַן יִהְיֶה חֶלְקִי
 בָּהּ:
 כִּי הֵן יִדְעֶתֶם כִּי-בְמִרוֹץ יִרְצוּ הַרְצִים כָּלֶם וְרַק-אֶחָד מֵהֶם
 יִשָּׂיג אֶת-שֹׁכֵר הַמְּנַצֵּחַ כִּכְהָ רוֹצֵו וְהַשְׂגָתָם אֶת-הַשֹּׁכֵר
 גַּם-אַתֶּם:
 כִּי וְדַרְךְ עֲדֵרִי מַעֲרֹכָה לְהַנָּזֵר מִכָּל-דְּבָר אֲשֶׁר לִיתְרָה יִחַשֵׁב
 וְהֵם רְצִים לַעֲטֹרַת בֵּת-חַלּוֹף וְאַנְחֵנו לַעֲטֹרַת עוֹלָם:
 כִּי וְאַנִּי כֹה הִנְנִי רֵץ וְלֹא כַמְּשֹׁשׁ בַּחֲשֵׁכָה כֹה לִחַם
 בְּזֹרְעַתִּי וְלֹא כַחֲצַב בְּפָנֵי הַרוּחַ:
 כִּי אֶף אַעֲנֶה אֶת-נַפְשִׁי וְאֶת-בְּשָׂרִי אֲכַבֵּשׁ פֶּן-אֶהְיֶה קִרְא
 לְאַחֵרִים וּלְנַפְשִׁי יִקְרָא אֵין-חֲפָצִי-בָּהּ:

פרקי

א ואני לא אחריש מהודיעכם אחי כי אבותינו היו כלם
 תחת הענן וכלם עברו בתוף היים:
 ב וכלם נטבלו בענן וביים לפני משה:
 ג ויאכלו כלם מן-לחם השמים ההוא:
 ד גם-שתו כלם מן-משקה השמים ההוא כי שתו מן-צור
 הישועה ההלך אחריהם והצור הזה הוא המשיח:
 ה אבל רבים לא רצה כם אלהים כִּי-נִפְלוּ פְגַרְיָהֶם בַּמִּדְבָּר:
 ו וְכָל-זֶה נִתֵּן-לָנוּ לְמוֹפֵת לְבָלִי נִתְאַוָּה תְּאַוָּה רָעָה פֶּאֶשֶׁר
 הַתְּאוּוֹ הַמָּה:
 ז וְאֶת-הַפְּסִילִים לֹא תַעֲבֹדוּ פֶּאֶשֶׁר עֲבַדוּ אַנְשִׁים מִקְּצוֹתֵם
 כַּפְּתוּב וַיִּשָׁב הָעַם לְאַכֹּל וּשְׂתוֹ וַיִּקְמוּ לְצִחֻק:
 ח וזנים לא נהיה פֶּאֶשֶׁר זָנוּ אַנְשִׁים מֵהֶם וַיִּפְלוּ בְיוֹם אֶחָד
 שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים אֶלְפִי:
 ט וְאֶת-הַמְּשִׁיחַ לֹא נִנְסָה פֶּאֶשֶׁר אַנְשִׁים מֵהֶם נִסּוּ אֶת-יְהוָה
 וַיִּנְשָׁכוּם הַנְּחָשִׁים:
 י וְלֹא תִלְנוּ פֶּאֶשֶׁר הִלִּינוּ אַנְשִׁים מֵהֶם וַיִּאֲבָדוּ בְיַד
 הַמַּשְׁחִית:
 יא וְכָל-אֵלֶּה מִצְאוּ אִתֶּם לְהִיּוֹת לְמוֹפֵת וְגַם-נִכְתְּבוּ לְמוֹסֵר
 לָנוּ אֲשֶׁר בָּאנוּ עַד-קִצֵּי עוֹלָמִים:

יב עֲלֵ-כֵן הַחֲשֹׁב כִּי הוּא עֹמֵד נִכּוֹן יִזְהַר לְבַלְתִּי יִפֹּל:
 יג עוֹד לֹא-עֲבָרָה מִסָּה עֲלֵכֶם זוֹלָתִי פֶּאֶשֶׁר תִּמְצָא לְכִנִּי
 אָדָם וַנִּיאָמֵן הוּא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא יִתֵּן לְנִסְתָּתְכֶם יִתֵּר
 מִדֵּי כַחֲכֶם וְגַם-בְּיוֹם מִסָּה יִכִּין לָכֶם מִפְּלֹט פֶּאֶשֶׁר
 תּוֹכְלוּן שָׂאת:
 יד לְכֵן אֶהוּבִי נַפְשִׁי נוֹסוּ מֵעַבְדַּת אֱלִילִים:
 טו הִנֵּה כְמוֹ אֶל-אַנְשִׁים נְבוֹנִים אֲדַבְּרָה שְׂמֵעוּ-נָא מִלְתִּי:
 טז כּוֹס הַבְּרָכָה אֲשֶׁר עָלֶיהָ אָנוּ מְבָרְכִים הִלֵּא הִיא הַמְּחַבֵּרַת
 אֲתָנוּ אֶל-יָדֵם הַמְּשִׁיחַ וְהַלְחָם אֲשֶׁר אָנוּ פּוֹרְסִים הִלֵּא הוּא
 הַמְּחַבֵּר אֲתָנוּ אֶל-בְּשָׂר הַמְּשִׁיחַ:
 יז כִּי אֲנַחֲנו הַרְבִּים הֵיינוּ לְבָשָׂר אֶחָד כְּמוֹ לָחֶם אֶחָד אֲחֵרִי
 אֲשֶׁר בְּלָחֶם אֶחָד הֵיינוּ כְּלָנוּ חֲבָרִים:
 יח רְאוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעַבְדְּתֶם עַבְדַּת בְּשָׂרִים הִלֵּא אֲכָלִי
 הַזִּבְחִים חֲבָרִים הֵם בְּמִזְבַּח:
 יט ומה אני אמר הִכִּי-זָבַח אֱלִילִים שָׂרֵשׁ דְּבָר בּוֹ אוֹ
 כִּי-אֱלִיל יִשְׁבוּ שָׂרֵשׁ דְּבָר:
 כ אָבֵל אֶת-אֲשֶׁר יִזְבְּחוּ הַגּוֹיִם לְשֵׁדִים הֵם זִבְחִים וְלֹא
 לְאֱלֹהִים וְאֵין לִי חֲפִץ כִּי-תִהְיֶוּ אִתָּם חֲבָרֵי הַשֵּׁדִים:
 כא לֹא תוֹכְלוּ לְשִׁתּוֹת מְכּוֹס הָאָדוֹן וּמְכּוֹס הַשֵּׁדִים לֹא
 תוֹכְלוּ לְהַתְחַבֵּר לְשִׁלְחָן הָאָדוֹן וּלְשִׁלְחָן הַשֵּׁדִים:
 כב אוֹ הִכִּי-נִעְוֵר חֲמַת קְנֵאת הָאָדוֹן הַבְּרַב-כַּח יִגְבַּר אִישׁ
 עָלָיו:
 כג הַפֶּל נִכּוֹן לִי אָבֵל לֹא הַפֶּל לְהוֹעִיל הַפֶּל נִכּוֹן אָבֵל לֹא
 הַפֶּל לְהַבְנוֹת מִמֶּנּוּ:
 כד אֶל-יִבְקֵשׁ אִישׁ טוֹבַת נַפְשׁוֹ לְבַדּוֹ כִּי אִם-גַּם-טוֹבַת
 רַעְהוּ:
 כה כָּל-הַנִּמְכָּר בְּשׂוֹק אֲתוֹ תֹאכְלוּ וְאֶל-תִּדְרָשׁוּ לְחַקְרֵי-לֵב:
 כז כִּי לִיהוָה הָאֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ:
 כח וְאִם-יִקְרָא אֶתְכֶם אֶחָד הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֵינֶם מְאֱמִינִים
 וְתִרְצוּ לְלַכֵּת לְבֵיתוֹ אָכֵל תֹּאכְלוּ מִכָּל-אֲשֶׁר יוֹשֵׁם
 לְפָנֵיכֶם וְאֶל-תִּדְרָשׁוּ לְחַקְרֵי-לֵב:
 כט כִּי-יֹאמֵר אֲלֵיכֶם אִישׁ זֶה הוּא זָבַח לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ
 בְּעֵבֹר זֶה אֲשֶׁר הִגִּיד לָכֶם וּבְעֵבֹר חַקְרֵי-לֵב כִּי לִיהוָה
 הָאֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ:
 לו וְאִנִּי אֹמֵר חַקְרֵי-לֵב לֹא חַקְרֵי לְבָד כִּי אִם-חַקְרֵי-לֵב
 הָאֲחֵר כִּי לְמַה-זֶּה תַחֲשַׁב חֲפָשְׁתִּי לְחֻטָּא בְּמַחֲשַׁבַת
 לֵב אֲחֵר:
 לו אִם-אֲכַלְתִּי וּבִרְכַתִּי לְמַה-זֶּה יִחַרְפְּנִי עַל-אֲשֶׁר אָנִי
 מְבָרֵךְ:
 לז עֲלֵ-כֵן אִם תֹּאכְלוּ וְאִם-תִּשְׁתּוּ אוֹ תַעֲשׂוּ מְאוּמָה עֲשׂוּ
 כָל-מַעֲשֵׂיכֶם לְכַבּוֹד אֱלֹהִים:
 לח אֶל-תִּהְיֶוּ לְמַכְשׁוֹל לְפָנֵי הַיהוּדִים וְלֹא לְפָנֵי הַיּוֹנִים וְלֹא
 לְפָנֵי קְהַל אֱלֹהִים:
 לט פֶּאֶשֶׁר גַּם-אֲנִי בְּכָל-מַעֲשֵׂי הַנְּגִי לְהִיטִיב לְכָלֶם וְלֹא
 טוֹבַת נַפְשִׁי אָנִי דָרֵשׁ כִּי אִם-טוֹבַת רַבִּים לְמַעַן יִשְׁעוּ:

פרק יא

א ועתה לכו אחרי כַּאֲשֶׁר אָנִי הִלֵּךְ אַחֲרַי הַמְּשִׁיחַ:
ב וְהִנְנִי מְשַׁבַּח אֲתֶכֶם פִּי-זַכְרְתֶם אֹתִי בְּכָל-עֵת
וְכִי-שָׁמַרְתֶּם אֶת-הַתּוֹרָה הַנְּמַסְרוֹת כַּאֲשֶׁר מִסְרִיתִי לָכֶם:
ג אֲךָ זֹאת חֲפִצְתִּי פִּי-תִדְעוּן פִּי-רֹאשׁ כָּל-אִישׁ הוּא
הַמְּשִׁיחַ וְרֹאשׁ הָאִשָּׁה הוּא הָאִישׁ וְרֹאשׁ הַמְּשִׁיחַ הוּא
הָאֱלֹהִים:
ד כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל אוֹ יִתְנַבֵּא וְרֹאשׁוֹ מִכֶּסֶה בּוֹזֵה
אֶת-רֹאשׁוֹ:
ה וְכָל-אִשָּׁה אֲשֶׁר תִּתְפַּלֵּל אוֹ תִתְנַבֵּא וְאֶת-רֹאשָׁהּ לֹא
כִסְתָה אֶת-רֹאשָׁהּ בְּזֹתָה כִּמוֹ אִם-גִּלְתָה אֶת-רֹאשָׁהּ:
ו כִּי אִם-הָאִשָּׁה לֹא תִתְכַּסֶּה לְמָה גַם-לֹא תִגַּז רֹאשָׁהּ
וְאִם-חֲרָפָה הִיא לְאִשָּׁה לִגְזוֹ אוֹ לְגַלַּח שַׁעְרוֹתֶיהָ
תִּתְכַּסֶּה:
ז וְהָאִישׁ אֵינָנו מְצֹנֶה לְכִסּוֹת אֶת-רֹאשׁוֹ בְּהִיּוֹתוֹ צָלֵם
אֱלֹהִים וְכַבּוּדוֹ אֲבָל הָאִשָּׁה הִיא כְבוֹד הָאִישׁ:
ח כִּי אִין-הָאִישׁ לְקַח מִן-הָאִשָּׁה כִּי אִם-הָאִשָּׁה מִן-הָאִישׁ:
ט גַּם לֹא-נִבְרָא הָאִישׁ בְּעִבּוֹר הָאִשָּׁה כִּי אִם-הָאִשָּׁה בְּעִבּוֹר
הָאִישׁ:
י עַל-כֵּן חוֹבֵת הָאִשָּׁה לְשֹׂאת כְּסוֹת עַל-רֹאשָׁהּ מִפְּנֵי
הַמְּלָאכִים:
יא אֲכֵן אֵין הָאִשָּׁה מִבְּלַעֲדֵי הָאִישׁ וְאֵין הָאִישׁ מִבְּלַעֲדֵי
הָאִשָּׁה לְפָנֵי אֲדִינֵינוּ:
יב כִּי כַּאֲשֶׁר הָאִשָּׁה מִן-הָאִישׁ כֵּן-גַּם-הָאִישׁ עַל-יְדֵי הָאִשָּׁה
וְהַכֵּל מֵאֱלֹהִים:
יג שִׁפְטוֹ-נָא בְּנַפְשְׁכֶם הִכִּי נִאֵנָה לְאִשָּׁה בְּאֵין כְּסוֹת רֹאשׁ
לְהִתְפַּלֵּל אֶל-הָאֱלֹהִים:
יד הֵן גַּם-הַטְּבַע יוֹרֵה לָכֶם כִּי חֲרָפָה לְאִישׁ לְגַדֵּל פְּרַע שְׁעַר
רֹאשׁוֹ:
טו אֲבָל הָאִשָּׁה כִּי תִגְדֵּל פְּרַע פָּאָר הוּא לָהּ פִּי-לְכִסּוֹת נִתֵן
לָהּ הַפְּרַע:
טז וְאִם-יִבְחַר אִישׁ לְעוֹרֵר מְדֻנִים לֹא-זֶה הַדְּרָךְ לָנוּ וְלֹא
לְקַהֲלוֹת הָאֱלֹהִים:
יז וְכַאֲשֶׁר אֲשַׁמְעֶכֶם פֹּה דְבָרִי לֹא אֲשַׁבַּח אֲתֶכֶם אַחֲרַי
אֲשֶׁר תִּקְהָלוּ יִחַדּוּ לֹא לְטוֹבָה כִּי אִם-לְרָעָה:
יח וְזֶה תַחֲלַת דְּבָרִי כַּאֲשֶׁר תִּקְהָלוּ בְּקַהֲלֵי הֵן שְׁמַעְתִּי כִּי-יֵשׁ
מִתְּלִקוֹת בֵּינֵיכֶם וְלִמְקַצַּת הַשְּׁמוּעָה הָאֲמִנְתִּי:
יט כִּי לֹא תִחַדְלֵנָה הַמִּתְּלִקוֹת מִקְרַבְכֶם לְמַעַן יִדְעוּ
הַנְּאֻמִּים בְּכֶם:
כ וְעַתָּה כַּאֲשֶׁר תִּתְאֲסַפּוּ יִחַדּוּ לֹא-זֶה הַדְּרָךְ לְאֲכַל מִלְחָם
הָאֲדוֹן:
כא כִּי כָל-אִישׁ בְּפִרְהָ יִקְדִים לְאֲכַל חֲלָקוֹ וְאֶחָד רָעַב וְהִשְׁנִי
שִׁתָּה שְׁכּוֹר:

כב הָאֵין לָכֶם בְּתִים לְאֲכַל וְלִשְׁתּוֹת שְׁמָה אוֹ אִם-תִּבּוּזוּ
לְקַהֲלֵי הָאֱלֹהִים וְהוֹבִישׁ פְּנֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר אִין-בְּיָדְכֶם
מֵאוּמָה מָה אִמַּר לָכֶם הִכִּי אֲשַׁבַּחְכֶם עֲקֵב זֹאת לֹא
אֲשַׁבַּח אֲתֶכֶם:
כג כִּי אֲנִכִּי מִן-הָאֲדוֹן קִבְּלִיתִי כַּאֲשֶׁר גַּם-מִסְרִיתִי לָכֶם כִּי
הָאֲדוֹן יִשׁוּעַ בְּלִלְהָ אֲשֶׁר-הִסְגִּירוּ אֹתוֹ לְקַח לְחֶם:
כד וְיִבְרָךְ וְיִבְצַע וְיֹאמַר קָחוּ אֲכָלוּ זֶה הוּא בְּשָׂרִי הַנִּבְצָע
בְּעַדְכֶם זֹאת עֲשׂוּ לְזַכְרָנִי:
כה וְכִמוֹ-כֵן אַחֲרַי אֲכָלֵם לְקַח אֶת-הַכּוֹס וְיֹאמַר הַכּוֹס הַזֹּאת
הִיא הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה בְּדַמִּי זֹאת עֲשׂוּ בְּכָל-עֵת אֲשֶׁר
תִּשְׁתּוּ לְזַכְרָנִי:
כו כִּי בְּכָל-עֵת אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ אֶת-הַלֶּחֶם הַזֶּה וְשִׁתּוּ
אֶת-הַכּוֹס הַזֹּאת תִּשְׁמַעוּ מוֹת אֲדִינֵינוּ עַד כִּי יָבוֹא:
כז עַל-כֵּן מִי אֲשֶׁר יֹאכַל מִלְחָם הָאֲדוֹן אוֹ-יִשְׁתֶּה מִכּוֹסוֹ
וְלָבוֹ לֹא נִכּוֹן עִמּוֹ מְעַל מְעַל בְּבָשָׁר אֲדִינֵינוּ וּבְדַמּוֹ:
כח אֲבָל יִבְחַן אָדָם אֶת-נַפְשׁוֹ וְאָז מִן-הַלֶּחֶם יֹאכַל
וּמִן-הַכּוֹס יִשְׁתֶּה:
כט כִּי הָאֲכַל וְהַשְׁתֶּה שְׁלֹא כְרָאוּי אֲכַל וְשִׁתֶּה לְאֲשַׁמְתּוֹ כִּי
אֶת-בְּשָׂר הָאֲדוֹן לֹא הִבְדִּיל לוֹ כַּמְשַׁפֵּט:
ל עַל-כֵּן רַבִּים נִכְאִים וְחָלִים בְּכֶם וְרַבִּים יִשְׁנֵי עֶפְרָ:
לא אֲכֵן אִם-נִבְחַן אֶת-נַפְשׁוֹ לֹא נִשְׁפָּט:
לב וְאֲף אִם-נִשְׁפָּט יִסּוּר וְיִסְרְנוּ יִהְיֶה לְמַעַן לֹא נִאֲשָׁם
עַם-הָעוֹלָם:
לג לְכֵן אַחֲרַי כַּאֲשֶׁר תִּתְאֲסַפּוּ יִחַדּוּ לְאֲכַל הוֹחִילוּ אִישׁ
לְרַעְהוֹ:
לד וּמִי אֲשֶׁר יִרְעַב יֹאכַל בְּבִיתוֹ וְלֹא יִהְיֶה לָכֶם אֲוֹן וְעֲצָרָה
וְיִתֵּר הַדְּבָרִים אֲעַרְכָה לְפָנֵיכֶם בְּכֹאֵי:

פרק יב

א וְעַל-דְּבַר מִתְּנוֹת הַרוּחַ אַחֲרַי אֵין אֶת-נַפְשִׁי לְהַעֲלִים מִכֶּם
דְּבָרִי:
ב אַתֶּם יְדַעְתֶּם כִּי לְפָנִים גּוֹיִם הָיִיתֶם נִמְשָׁכִים אַחֲרַי
אֱלִילִים אֱלִילִים אֱלִילִים כַּאֲשֶׁר אַחֲרֵיהֶם נִמְשַׁכְתֶּם:
ג עַל-כֵּן אוֹדִיעַ לָכֶם כִּי אֵין אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים
דְּבָרֵיבוֹ אֲשֶׁר יֹאמַר עַל-יִשׁוּעַ כִּי חָרַם הוּא וְלֹא יוֹכַל
אִישׁ לְקַרְא לְיִשׁוּעַ בְּשֵׁם אֲדוֹן אִם-לֹא בְּרוּחַ הַקִּדְשׁ:
ד וְשְׁנוֹת הֵנָּה מִתְּנוֹת הַחֶסֶד אֲבָל אַחַד הוּא הַרוּחַ:
ה וְשְׁנוֹת הֵנָּה עֲבָדוֹת הַקִּדְשׁ אֲבָל אַחַד הוּא הָאֲדוֹן:
ו וְשְׁנוֹת הֵנָּה הַפְּעֻלוֹת אֲבָל אַחַד הוּא הָאֱלֹהִים הַפְּעֵל
הַכֵּל בְּכָל:
ז וְלְכָל-אִישׁ וְאִישׁ נִתְּנָה הַתְּגִלוֹת הַרוּחַ לְטוֹבָתָ בְּלֶם:
ח יֵשׁ אֲשֶׁר יִנְתֵן-לוֹ בְּרוּחַ אֲמַרִי חֲכָמָה וְאַחַר יִנְתֵן-לוֹ
אֲמַרִי דַעַת בְּרוּחַ הַהוּא:
ט לְאַחַר אֲמוּנָה בְּרוּחַ הַהוּא וְלְאַחַר יִנְתֵן לְרַפְּאָה חָלִים
בְּרוּחַ הַהוּא:

פרק יג

- א אם-בשפת אנשים או מלאכים אדבר ואהבה אין-בי אז נחשת המיה אני או צלצלי תרועה:
- ב ואם-נבואה בי וכל-רז אני מבין וכל-דעת ואם-אמונה כלה לי היא להעתיק הרים ממקומם ואהבה אין-בי אני אז כָּאֵין:
- ג אם-אפזר כלה-וני לרעבים ואת-בשרי אמן למאכלת אש ואהבה אין-בי כלה-לא יועילני מאומה:
- ד האהבה תאריך אף ומלאה חנינה האהבה לא תקנא האהבה לא תתנשא ולא תלבש גאות:
- ה לא ימצא בה שמץ-דבר ולא תבקש את אשר-לה לא תתקצף ולא תתרוש רעה:
- ו לא תשיש בעולתה כי אם-משושה עלי-אמת:
- ז כלה-דבר תשא כלה-דבר תאמין כלה-דבר תקנה ולכל-דבר תטה שכימה לסבל:
- ח האהבה לא-תחדל לנצח אף פי-נבואות תכלינה ולשנות תפחדנה ודעת אין-עוד:
- ט פי-אף חלק קטן ידענו וחלק קטן נבאנו:
- י וכאשר בוא תבוא תכלית כלה-אלה החלק הקטן יחלף:
- יא בעוד ילד הייתי דברתי כילד בינתי כילד והייתי כילד וכאשר הייתי לאיש הסרתי מעלי דברי ילדות:
- יב כי עתה ראים אנחנו במראה ובחידת ואז נראה פנים אל-פנים עתה ידעתי חלק קטן ואז אדע כאשר נודעתי גם-אני:
- יג ועתה תעמדה שלש-אלה אמונה תקנה ואהבה והגדלה בהן היא האהבה:

פרק יד

- א ואתם רדפו אהבה בקשו בכל-מאדכם מתנות הרוח ועל-כל-אלה להתנבאות:
- ב כי המדבר בלעגי לשון לא אל-אנשים הוא מדבר כי אם-אל-אלהים פי אין-איש שמע והוא יביע חידות ברוח:
- ג והמתנבא מטיף לאנשים דברים משיבי נפש מוסר טוב ודברי נחמים:
- ד המדבר בלשון ישיב נפשו והמתנבא ישיב נפש העדה:
- ה וימי ימן והיה ממן הלשנות לכלכם ואף עוד יתר פי-תהיו כלכם נביאים כי גדול המתנבא מבעל הלשון זולתי אם-יפתר דבריו ועדתו תבנה ממנו:
- ו ועתה פי-אבוא אליכם אחי וכי-אדבר בלשנות מה-אועיל לכם אם-לא אדבר דברי כחזה או מורה דעה כנביא או מבין שמועה:

לזה עלילות נפלאות ולזה דברי נבואה לזה לבחן את-הרוחות לזה לדבר בלשנות שנות ולזה פתרון לשנות:

יא ואת-כל-אלה פעל הרוח האחד ההוא הנתן לאיש איש מנת-חלקו לפי רצונו:

יב כי כאשר הגוף אחד הוא ובו אברים רבים וכל-אברי הגוף אף פי-רבים הם כלם גוף אחד כן גם-המשיח:

יג כי גם-אנחנו נטבלנו כלנו ברוח אחד לגוף אחד אם-יהודים אם-יננים אם-עבדים או בני חורים ורוח אחד השקה אתנו כלנו:

יד כי הגוף לא אבר אחד הוא פי אם-אברים רבים:

טו אם-תאמר הרגל אחרי אשר לא יד אני אינני מן-הגוף הכעבור זאת לא מן-הגוף היא:

טז ואם-תאמר האזן אחרי אשר לא עין אני אינני מן-הגוף הכעבור זאת לא מן-הגוף היא:

יז אם-הגוף פלו יהיה עין איה יהיה אז השמע ואם-פלו יהיה שמע איה יהיה אז הריח:

יח ועתה שם אלהים את-האברים אבר אבר בגוף לפי רצונו:

יט לוי-היו כלם אבר אחד איכה יהיה אז הגוף:

כ והנה אפוא האברים רבים הם והגוף אחד:

כא ולא תוכל העין לאמר אל-היד אין לי דבר חפץ בה וגם לא הראש אל-הרגלים לאמר דבר חפץ לי ככן אין:

כב אף גם-נוספות נמצא כלה-עוד יראו אברי הגוף כרפים כן דרושים הם לחפצינו עד-מאד:

כג ואת-אלה אשר נחשב כאי-כבוד בגוף להם נתן כבוד רב ולמבשינו עוד יתר שאת:

כד כי לחלקים היפים בנו אין מחסור אכן מערכי הגוף ערוף אלהים ויתן כבוד רב לאי-כבוד:

כה לבלתי תהיה מחלקת בגוף ולמען ידאגו האברים זה לזה:

כו אם-יתענה אבר אחד יתענו כלה-אברים עמו ואם-יכבד אבר אחד ישישו עמו כלה-אברים:

כז ואתם גוף המשיח ואבריו כלה-אחד בחלקו:

כח ומהם הקים אלהים בתוף העדה בראשנה שליחים בשנית נביאים בשלישית מורים ואחר-כן אלה אשר נתן להם לעשות נפלאות לרפא חלים להביא עזרה לעמד בראש העדה ולדבר בלשנות שנות:

כט הכלם שליחים אם-כלם נביאים או כלם מורים או עשי נפלאות:

ל הכלם נתן לרפא חלים או לדבר בלשנות או לפתור לשנות:

לא ואתם בקשו בכל-מאדכם מתנות טובות אלה ואני אורה לכם דרך מאד נעלה:

י גַם-כִּלְיֵם נִתְּנִי קוֹל אֲשֶׁר אֵין בְּהֵם נִשְׁמַת חַיִּים כְּמוֹ
חֲלִיל אוֹ כְּנוֹר אִם-לֹא יִתְּנוּ קוֹל מִפְּרֹשׁ מִי בֵּין
מֵה-יִהְיֶמָה הַחֲלִיל אוֹ מֵה-יִהְיֶמָה הַכְּנוֹר:

ח גַם-הַשׁוֹפָר אִם-יִתֶּן-קוֹל בְּלִיתִי כְּרוֹר מִי יִחַלֵּץ
לְמַלְחָמָה:

ט וְכֵן גַם-אַתֶּם אִם לֹא-תוֹצִיאוּ בְלִשׁוֹנְכֶם מַלִּים בְּרוֹת מִי
בֵּין מוֹצֵא שְׁפִתֵיכֶם הֲלֹא תִהְיוּ אֲז כַּמְדַּבְּרִים אֶל-הַרוּחַ:
לו לֹו תִהְיֶינָה לְשָׁנוֹת רַבּוֹת כִּהְנֶה וְכִהְנֶה בְּאַרְצְךָ לֹא תִמָּצֵא
אַחַת מֵהֶן עֲמֻקָּה מִהֵבִין קוֹל מְלִיָּה:

יא וְאִם-אֲנִי אֵינְנִי מִבֵּין פֶּשֶׁר הַמַּלּוֹת אֲז אֶהְיֶה בְּעֵינֵי
הַמְּדַבֵּר כְּנֹלְעַג לְשׁוֹן וְכֵן יִהְיֶה בְּעֵינֵי גַם-הוּא:

יב כֵּן גַם-אַתֶּם בְּכַשְׁכֶּם מִתְּנוֹת הַרוּחַ דְרָשׁוּ טוֹבוֹת הַעֲדָה
לְכוֹנְנָה בְּיָתֵר עֲז:

יג לְכֵן הַמְּדַבֵּר בְּלִשׁוֹן יִתְפַּלֵּל לְהִיּוֹת גַם-פֶּתֶר דְּבָרָיו:

יד וְאַף אִם-אֶתְפַּלֵּל בְּלִשׁוֹן רוּחַ שְׁפִתֵי יִתְפַּלֵּל וְתִבּוֹנֵת לְבִי
לֹא תִגּוֹב תְּנוּבָה:

טו וְמָה אֶפּוֹא עֵתָה אֶתְפַּלֵּלָה בְּרוּחַ שְׁפִתֵי וְאֶתְפַּלֵּלָה
גַם-בְּתִבּוֹנֵת לְבִי אֲזוּמְרָה בְּרוּחַ שְׁפִתֵי וְאֲזוּמְרָה
גַם-בְּתִבּוֹנֵת לְבִי:

טז כִּי-לֹוּלֹא כֵן כְּאֲשֶׁר תִּכְרַף בְּרוּחַ שְׁפִתֶיךָ וְהִדְיוּט עֲמַד
בְּמִקוּמוֹ לְפָנֶיךָ אֵיךְ יַעֲנֶה אָמֵן לְבִרְכָתְךָ בְּכָלִי דַעַת מָה
אַתָּה אָמַר:

יז אָמְנָם אַתָּה תִּיטִיב כִּי-תִכְרַף אַף רַעַף לֹא יִבְנֶה מִמֶּךָ:

יח אוֹדָה לֹאלֹהִים כִּי יֵשׁ-לִי מִתַּת הַלְּשׁוֹן יִתֵּר עַל-כְּלֻכְכֶם:

יט אֲבָל בִּקְהָל אֲבַחֵר לְדַבֵּר חֲמֵשׁ מַלִּים בְּתִבּוֹנֵת לְבִי
לְהוֹרֹת אֶת-הַשְּׁמַעִים מִרְבֻּבוֹת מַלִּים בְּלַעֲגֵי לְשׁוֹן:

כ אַחִי אֶל-תִּהְיֶה כִּלְדֵי בְּבִינָה וְרַק כִּילְדִים אֶל-תִּרְעוּ אַף
בְּבִינָה הָיוּ שְׁלָמִים:

כא כָּתוּב בַּתּוֹרָה כִּי בְּלַעֲגֵי שְׁפָה וּבְלִשׁוֹן אַחֲרַת אֲדַבֵּר
אֶל-הָעַם הַזֶּה וְגַם-בְּזֹאת לֹא-אֶבּוֹא שְׁמוּעַ אֵלַי אָמַר
יְהוָה:

כב עַל-כֵּן הַלְּשׁוֹנוֹת הֵן לְאוֹת לֹא לְמַאֲמִינִים כִּי אִם-לְאֵינָם
מַאֲמִינִים וְהַנְּבוּאָה אֵינְנָה לְאֵינָם מַאֲמִינִים כִּי
אִם-לְמַאֲמִינִים:

כג וְהִנֵּה אִם-תִּקְהָל כְּלֵי-הַעֲדָה כְּאֶחָד וְכֻלָּם יִדְבְּרוּ בְּלִשׁוֹנוֹת
וּבְאוֹ שְׁמָה הִדְיוּטִים אוֹ אֲנָשִׁים אֵינָם מַאֲמִינִים הֲלֹא
יֵאמְרוּ כִּי-מִשְׁגָּעִים אַתֶּם:

כד אַף אִם-יִתְּנָבְאוּ כָלָם וּבֹא שְׁמָה חֶסֶר אֲמוּנָה אוֹ הִדְיוּט
הוּא יִשְׁמַע תּוֹכַחַת מִפִּי כָלָם וּמִשְׁפָּט מִפִּי כָלָם:

כה וּבְכֵן סִתְרִי לְבוֹ יְגִלוּ וְהוּא יִפֹּל עַל-אֶפְרוֹ אֲרַצָּה יִשְׁתַּחֲוֶה
לֹאלֹהִים וַיַּעֲנֶה לְאִמּוֹר אָכֵן יֵשׁ אֱלֹהִים בְּקִרְבְּכֶם:

כו וְעַתָּה מָה-אֶפּוֹא אַחִי כְּאֲשֶׁר תִּקְהָלוּ יִחַדְוּ וְכָל-אִישׁ
מִמֶּם יִשְׂאֵתוּ מִזְמֹר אוֹ מוֹסֵר בְּפִיו אוֹ דְבַר חֲזוֹן אוֹ נִיב
לְשׁוֹן אוֹ פֶּשֶׁר דְּבַר יְהִי הַכֹּל לְטוֹבוֹת הַקְּהָל:

כז וְכִי-יִדְבֹר אִישׁ בְּלִשׁוֹן יִהְיוּ הַמְּדַבְּרִים שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה
וְלֹא יִתֵּר וְזֶה אַחַר זֶה יִדְבְּרוּ וְאָחָד יִפְתֹּר:

כח וְאִם-אֵין פֶּתֶר אֲז יְדַם בְּקִהָל וְאֶל-נַפְשׁוֹ וְאֶל-אֱלֹהִים
יִדְבֹר:

כט וְהַנְּכִיאִים יִדְבְּרוּ שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה וְהַנְּשֹׂאִים יִכְחֲנוּ
דְּבָרֵיהֶם:

ל וְכִי נִגְלָה דְבַר לְאַחַד הַיֹּשְׁבִים שֵׁם אֲז יִשְׁתַּק הָרִאשׁוֹן:
לא כִּי תוֹכְלוּ כָלְכֶם לְהַתְּנַבְּאוֹת זֶה אַחַר זֶה לְמַעַן יִלְמְדוּ
כָלָם וְכָלָם יִנְחֲמוּ:

לב הֲלֹא רוּחוֹת הַנְּכִיאִים עֲצוּרִים לְפִי חֲפֵץ הַנְּכִיאִים:

לג כִּי אֱלֹהִים לֹא אֱלֹהֵי הַמְּבוּכָה הוּא כִּי אִם-אֱלֹהֵי הַשְּׁלוֹם
כְּמוֹ בְּכָל-קְהָלוֹת הַקְּדוֹשִׁים:

לד וְשִׁיכֶם תִּשְׁתַּקְּנֶה בְּקִהָל כִּי אֵין-לָהֶן רִשְׁיוֹן לְדַבֵּר שֵׁם כִּי
אִם-לְהַכְּנֵעַ כְּאֲשֶׁר אִמְרַת גַם-הַתּוֹרָה:

לה וְאִם-חֲפֵצֵן לְלַמֵּד דְבַר תִּשְׁאֲלֶנָּה אֶת-בְּעַלְיָהֶן בְּבֵית
כִּי-חֲרָפָה הִיא לְאִשָּׁה לְדַבֵּר בְּקִהָל:

לו אוֹ מֵה-תִּחְשְׁבוּ הַמָּסֶם יֵצֵא דְבַר אֱלֹהִים אוֹ כֹּא אֲלֵיכֶם
לְבַדְכֶם:

לז אִישׁ כִּי-יִתְחַשֵּׁב לְנַבִּיא אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ בֵּין בֵּין
אֶת אֲשֶׁר-אֲנִי כֹתֵב אֲלֵיכֶם כִּי-מִצְוֹת הָאֵדוֹן הִיא:

לח וּמִי אֲשֶׁר לֹא יִבִּין זֹאת לֹא יִבִּין:

לט עַל-כֵּן אַחִי בְּקִשׁוֹ בְּכָל-מַאֲדְכֶם לְהַתְּנַבֵּא וּמְדַבֵּר
בְּלִשׁוֹנוֹת אֶל-תִּכְלָאוּ:

מ אַף הַכֹּל כְּמִשְׁפָּט יַעֲשֶׂה וּבִסְדֵרִים נִכְנָים:

פרק טו

א וְאֲנִי הֲנִי מוֹדִיעַ לְכֶם אַחִי עוֹד הַפַּעַם אֶת-הַבְּשָׂרָה אֲשֶׁר
קָרָאתִי בְּאָזְנֵיכֶם הֲלֹא הִיא אֲשֶׁר קִבַּלְתֶּם וּבָה אַתֶּם
דְּבִקִּים:

ב וְגַם-בָּה תִנְשָׁעוּן אִם-תִּחְזִיקוּ בְּדַבֵּר כְּאֲשֶׁר הִגַּדְתִּי לְכֶם
כִּי-לֹוּלֹא כֵן הָאֲמִנְתֶּם לְרִיק:

ג בְּרִאשִׁית כָּל-דְּבַר מְסֻרְתֵי לְכֶם כְּאֲשֶׁר גַּם-אֲנִי קִבַּלְתִּי
כִּי-מֵת הַמְּשִׁיחַ בְּעוֹנֵינוּ כְּפִי כְּתָבִי הַקֹּדֶשׁ:

ד וְכִי נִקְבַר וְנִקְם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כְּפִי כְּתָבִי הַקֹּדֶשׁ:

ה וְכִי נִרְאָה אֶל-כִּיפָא וְאַחֲרֵי-כֵן אֶל-שְׁנַיִם הַעֲשָׂר:

ו וְאַחֲרֵי-כֵן נִרְאָה אֶל-יִתֵּר מִחֲמֵשׁ מֵאוֹת אַחִים כְּאֶחָד
אֲשֶׁר רָבַם עוֹרָם חַיִּים עַד-הַיּוֹם הַזֶּה וּמִקְצָתָם נָמוּ
שְׁנַתָּם:

ז וְאַחֲרֵי-כֵן נִרְאָה אֶל-יַעֲקֹב וְאַחֲרֵי-כֵן אֶל-הַשְּׁלִיחִים
כָּלָם:

ח וְאַחַר נִרְאָה גַם-אֵלַי אֲשֶׁר-כָּנַפְל אֲנִי:

ט כִּי צָעִיר אֲנִי בֵּין הַשְּׁלִיחִים עַד אֲשֶׁר-קִטְנִיתִי מִהַקְּרָא
שְׁלִיחַ כִּי רַחֲמֵי אֶת-עַדְתִּי אֱלֹהִים:

אָבֵל בַּחֶסֶד אֱלֹהִים הִנְנִי כַּאֲשֶׁר אָנִי וְחֶסֶדוֹ עָלַי לֹא-הָיָה לְרִיק כִּי-יִתֵּר מִכֶּלֶם עִמְלָתִי וְלֹא אָנִי כִּי אִם-חֶסֶד אֱלֹהִים אֲשֶׁר עִמָּדִי:
וְעַתָּה אִם אָנִי אוֹ הֵם כְּזֹאת אָנֹכִי קָרָאִים וְכֹזֶאת אַתֶּם הֶאֱמַנְתֶּם:
וְאַחֲרַי אֲשֶׁר נִקְרָא כִּי-הִמְשִׁיחַ קָם מִן-הַמֵּתִים אֵיךְ יֹאמְרוּ אֲנָשִׁים מִכֶּם כִּי-תִקְוֶמָה לַמֵּתִים אֵין:
וְאִם-אֵין תִּקְוֶמָה לַמֵּתִים גַּם-הִמְשִׁיחַ לֹא קָם:
וְאִם לֹא קָם הַמְּשִׁיחַ אֲזִי הַכֹּל קָרִיאַתְנוּ וְהַכֹּל גַּם-אֲמוֹנְתְכֶם:
וְיֵאָרֶץ נִמְצָא עַדִּי שֶׁקָר לֵאלֹהִים אַחֲרַי אֲשֶׁר עַדִּים הָיִינוּ לֵאלֹהִים כִּי הִקִּים אֶת-הַמְּשִׁיחַ וְלֹא הִקִּימוּ אִם-אֲצַמַת הַדָּבָר כִּי-הִמְתִּים לֹא יִקְוֶמוּ:
כִּי אִם-לֹא יִקְוֶמוּ הַמֵּתִים גַּם-הִמְשִׁיחַ לֹא קָם:
וְאִם לֹא קָם הַמְּשִׁיחַ אֲמוֹנְתְכֶם הַכֹּל וְחֻטְאֵיכֶם עוֹדִם עֲלֵיכֶם:
וְיֵאָרֶץ הַיְשָׁנִים בְּמִשְׁיחַ אַבְדַּן נִצָּחִים:
וְאִם-רַק בַּחַיִּים הָאֵלֶּה שִׁמְנוּ מַחְסְנוּ בְּמִשְׁיחַ אֲזִי עֲנִיִּים מְרוּדִים אֲנַחְנוּ מִכָּל-אָדָם:
וְעַתָּה הַמְּשִׁיחַ הֵנוּ קָם מִן-הַמֵּתִים רֵאשִׁית הַבְּכוּרִים מִן-יְשֻׁבֵי הַמְּנוּת:
כִּי כִּי-כַּאֲשֶׁר הַמְּנוּת כָּא עַל-יַדִּי אָדָם בֵּן עַל-יַדִּי אָדָם תִּקְוֶמַת הַמֵּתִים:
כִּי וְכַאֲשֶׁר כָּלֵם מֵתוּ בְּאָדָם בֵּן כָּלֵם יַחֲיוּ בְּמִשְׁיחַ:
כִּי וְאִישׁ אִישׁ בְּסֹדֵר נִכּוֹן לוֹ הַמְּשִׁיחַ הוּא רֵאשִׁית הַבְּכוּרִים וְאַחֲרֵי-כֵן הַמְּאֲמִינִים בְּמִשְׁיחַ יִקְוֶמוּ לַעַת בּוֹאוֹ:
כִּי אַחֲרֵי-כֵן הַקֵּץ בְּהִשְׁבּוֹ אֶת-הַמַּלְכוּת אֶל-הָאֱלֹהִים הָאֵב בַּיּוֹם אֲשֶׁר יִכְחִיד כָּל-מִשְׁרָה וְכָל-שְׁלִטוֹן וְגִבּוֹרָה:
כִּי כִּי-הוּא מְלֹךְ מְלֹךְ עַד כִּי-יִשְׁיֵת כָּל-אֲבִיּוֹ תַחַת רַגְלָיו:
כִּי וְהָאֵיב הָאֲחֵרוֹן אֲשֶׁר יִפְחַד הוּא הַמְּנוּת:
כִּי כִּי-כָל שֵׁת תַּחַת רַגְלָיו וְכַאֲשֶׁר נֹאמַר כָּל שֵׁתָה תַּחַת רַגְלָיו מוֹדַעַת זֹאת כִּי-הַכֹּל הוֹשֵׁת תַּחְתָּיו מְלֹכֵד הַשֵּׁת כָּל:
כִּי וְכַאֲשֶׁר יִכְבַּשׁ אֶת-כָּל אֲזִי גַם-הַבֵּן יוֹשֵׁת תַּחַת הַשֵּׁת-כָּל תַּחַת רַגְלָיו לְמַעַן יִהְיֶה הָאֱלֹהִים הַכֹּל בְּכָל:
כִּי אִם לֹא-כֵן אִם אֵין תִּקְוֶמָה לַמֵּתִים מֵה-יּוֹעִילוּ הַנְּטֻבִּים בְּעַד הַמֵּתִים לְמַה-זֶּה יִטְבְּלוּ בְּעַדָם וְהֵם לֹא יִקְוֶמוּ לְעוֹלָם:
לְמַה-זֶּה מְשֻׁלְכִים אֲנַחְנוּ אֶת-נַפְשֵׁנוּ מִנְּגִיד בְּכָל-רַגְעַ וְרַגְעַ:
לֹא בְּעֲלִיצַתִּי אֲשֶׁר אֶעֱלֶצָה בְּכֶם אַחֲרֵי לִפְנֵי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינִנוּ הִנְנִי נִשְׁבַּעְתִּי כִּי-אֲנִכִּי הוֹלֵךְ לְמוֹת יוֹם יוֹם:
לִבִּי וְגַם-בְּאֶפְסוֹס הָכִי כְּדַרְכֵי אֲנוֹשׁ נִלְחַמְתִּי עִם-חֵיתוֹ יַעַר מֵה-יִתֵּן וּמֵה-יּוֹסִיף לִי זֶה אִם-הַמֵּתִים לֹא יִקְוֶמוּ נֹאכֵל וְנִשְׁתָּה כִּי-מִחַר נָמוֹת:

אֶל-תִּשְׁעוּ בְּדַבְרֵי שֶׁקָר חֲבַרְת אֲנָשִׁים רָעִים תִּסְלַף אַרְחוֹת יִשְׂרָאֵל:
לִי הַתְּעוֹרָרוּ בְּצַדֵּק וְאֶל-תִּחַטְּאוּ כִּי-יִשׁ אֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֵין-בָּהֶם דַּעַת אֱלֹהִים לְבִשְׁתְּכֶם אֲנִי אֹמֵר כְּזֹאת:
לִי כִי-יֹאמַר אִישׁ אֵיךְ יִקְוֶמוּ הַמֵּתִים מֵה גְּנוּיְתֶם בְּבוֹאֵם:
לִי סֶכֶל הֵן הַזֶּרַע אֲשֶׁר תִּזְרַע לֹא יִחְיֶה בְּלִתִּי אִם-יָמוֹת רֵאשִׁנָּה:
לִי וְאֵת אֲשֶׁר תִּזְרַע לֹא תִזְרַע הַעֲצָם הַהוּא אֲשֶׁר אַחֲרֵי-כֵן יִצְמַח כִּי אִם-גִּרְגָר עָרֵם חֲשָׂה אוֹ זֶרַע אַחֵר:
לִי רַק אֱלֹהִים יִתֵּן-לוֹ גְּוִיָּה כִּפִּי רְצוֹנוֹ לְכָל-זֶרַע וְזֶרַע גְּוִיָּה לְמִינָהּוּ:
לִי וְלֹא כָל-בְּשָׂר וּבְשָׂר אֶחָד הוּא כִּי בְּשָׂר אָדָם לְמִינֵנוּ וְכֵן בְּשָׂר בְּהֵמָה בְּשָׂר עוֹף וּבְשָׂר דְּגָיִם כָּל-אֶחָד לְמִינָהּוּ:
מִי וְיִשׁ גְּוִיּוֹת בְּשָׂמִים וְיִשׁ גְּוִיּוֹת בְּאֶרֶץ אֶף כְּבוֹד הַגְּוִיּוֹת אֲשֶׁר בְּשָׂמִים שִׁנָּה הוּא מְכַבֵּד הַגְּוִיּוֹת אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ:
מִי יִשׁ כְּבוֹד אֶחָד לְשִׁמְשׁ וְכְבוֹד אַחֵר לְיִרְחַ וְכְבוֹד אַחֵר לְכּוֹכָבִים כִּי-כּוֹכָב מְכּוֹכָב שִׁנָּה בְּכְבוֹדוֹ:
מִי וְכִמוֹ-כֵן בְּתִקְוֶמַת הַמֵּתִים נִזְרַע בְּשַׁחַת-בְּלִי וְקָם לְחַיִּי-עַד:
מִי נִזְרַע בְּלֹא-כְבוֹד וְקָם בְּכְבוֹד נִזְרַע בְּלֹא-כֹחַ וְקָם בְּכֹחַ:
מִי נִזְרַע גְּוִי נִפְשׁ חַיָּה וְקָם גְּוִי אֲשֶׁר רוּחַ הוּא יִשְׁגּוּ נִפְשׁ חַיָּה וְיִשְׁגּוּ אֲשֶׁר רוּחַ הוּא:
מִי וְכֵן כְּתוּב וַיְהִי הָאָדָם הוּא הָאָדָם הַרְאִשׁוֹן לְנִפְשׁ חַיָּה וְהָאָדָם הָאֲחֵרוֹן לְרוּחַ מַחְיָה:
מִי וְלֹא זֶה הַרְאִשׁוֹן אֲשֶׁר רוּחַ הוּא כִּי אִם-זֶה אֲשֶׁר נִשְׁמָתוֹ בְּאֶפְרוֹ וְאַחֲרָיו זֶה אֲשֶׁר רוּחַ הוּא:
מִי הָאָדָם הַרְאִשׁוֹן הוּא עֶפְרַי מִן-הָאָדָמָה וְהָאָדָם הַשֵּׁנִי הוּא הָאָדָם מִן-הַשָּׁמַיִם:
מִי כִמוֹ הַרְאִשׁוֹן עֶפְרַי בֵּן גַּם-בְּנֵי עֶפְרַי הֵם וְכִמוֹ הַשֵּׁנִי מִן-הַשָּׁמַיִם בֵּן גַּם-אֵלֶּה אֲשֶׁר-לוֹ מִן-הַשָּׁמַיִם הֵם:
מִי וְכַאֲשֶׁר לְבִשְׁנוּ דְמוּת הָאָדָם אֲשֶׁר יִסּוּדוֹ מִעֶפְרַי בֵּן נִלְבְּשָׁה דְמוּת הָאָדָם אֲשֶׁר מוֹצְאָתוֹ מִשָּׁמַיִם:
נִי וְכֹזֶאת אָנִי אֹמֵר אַחֲרֵי כֵן-אֵין בְּכֹחַ בְּשָׂר וְדָם לְרִשְׁתַּ מַּלְכוּת הָאֱלֹהִים וּבֵן-כְּלִיּוֹן לֹא יִנְחַל אֵי-כְלִיּוֹן:
נִי רְאוּ הִנְנִי מְגַלֶּה סוֹד לֹא כִלְנוּ נִישָׁן הַמְּנוּת אֶף עֲצָם נִפְשׁוֹתֵינוּ יִשְׁנָה לְכִלְנוּ:
נִי בְּרַגְעַ כְּשִׁית עֵינִ בְּמִשְׁךְ הַיָּבֵל תְּרוּעָה אַחֲרָנָה כִּי תִקַּע בְּשׁוֹפָר וְהַמֵּתִים יִקְיִצוּ לְחַיִּי עוֹלָם וְעֲצָם נִפְשׁוֹתֵינוּ יִשְׁנָה:
נִי כִי בֵן-כְּלִיּוֹן זֶה יַעֲטָה אֵי-כְלִיּוֹן וּבֵן-מְנוּת זֶה יִלְבַּשׁ אֶל-מְנוּת:
נִי וְכַאֲשֶׁר בֵּן-כְּלִיּוֹן יַעֲטָה אֵי-כְלִיּוֹן וּבֵן-מְנוּת יִלְבַּשׁ אֶל-מְנוּת אֲזִי יִקְוֶם דְּבַר הַכְּתוּב בְּלַע הַמְּנוּת לְנִצָּחַ:
נִי אֵיָה נִצָּחַךְ מְנוּת אֵיָה שְׁבַט אוֹנָף שְׂאוֹל:
נִי שְׁבַט הַמְּנוּת הוּא הַחֲטָא וְכֹחַ הַחֲטָא הִיא הַתּוֹרָה:

^{טו} אף ברוך הוא האלהים אשר נתן לנו תשועה נצחת ביד ישוע המשיח אדנינו:

^{טז} על-כן יהיו נכנים ומיסדים אחים אהובים ולא תתמוטטו ובעבודת אדנינו הוסיפו לעבד יום יום אחרי אשר ידעתם כִּי-לא לריק פעלתכם באדנינו:

פרק טז

^א ועל-אדות קבצת הנדבות לקדשים כאשר צוית את-הקהלות בגלטיא כן תעשו גם-אתם:

^ב באחד בשבת כל-איש מכם כאשר תמצא ידו ירים את-נדבתו להיות לפקדון אתו ולא-תרימו את-הנדבות בבאי:

^ג והיה כאשר אבוא אשלח את-האנשים הטובים בעיניכם עם-אגרות להביא את-נדבתכם לירושלים:

^ד ואם-יכשר הדבר ללכת גם-אנכי אז ילכו הם עמדי:

^ה ואני אבא אליכם מן-מקדוניה פי דרך מקדוניה אאברה:

^ו ואולי אגור בתוככם או גם-אחרך מי החרף עמכם למען תשלחוני אז אל-אשר אני הולך:

^ז כי אין רצוני כיום לראתכם כארח נטה ללון כי אם-אקנה לשבת עמכם ימים מספר אם-ירצה יהנה:

^ח ובאפסוס אתמהמה עד-חג השבעות:

^ט כִּי-שם נפתח לי שער גדול המלאכה גדולה והמתקוממים רבים:

^י וכי בוא טמותיוס תנהיגניא לשבת בתוככם בבלי-פחד כִּי-מלאכת יהנה הוא עשה כמהו כמני:

^{יא} ולכן אל-יבזהו איש אף שלחהו בשלום ואלי יבוא פי אחכה-לו עם-האחים:

^{יב} ועל-אדות אפולוס אחינו הנה הפצרתו בו מאד לבוא אליכם עם-האחים ואין לו כל-רצון לבוא עתה בא יבוא לעת-מצא:

^{יג} שקדו עמדו בדרך אמונה התאששו ועשו חיל:

^{יד} וכל-מעשיכם עשו מאהבה:

^{טו} ואני הנני דרש מכם אחי הלא ידעתם את-בית סטפנוס כִּי-הם ראשית פרי אכניא וכי הקדישו את-נפשם לשרת את-הקדושים:

^{טז} אשר על-כן לאנשים כאלה תסורו למשמעתם גם-אתם ולכל-פעל ועבד כמוהם:

^{יז} ואני שמחתי על בוא סטפנוס ופרטוטנוס ואכיקוס כי המה מלאו את-מחסרי תחתיכם:

^{יח} וכִּי-הניחו את-רוחי ורוחכם יחדו על-כן דעו יקר ערך אנשים כאלה:

^{טו} קהלות אסיא שאלות לכם לשלום עקילס ופרסיסקא וגם-העדה אשר בביתם יאמרו לכם רב שלום באדנינו:

^{טז} האחים כלם שאלים לכם לשלום שאלו איש לרעהו לשלום בנשיקת הקדש:

^{יז} אני פולוס שאל לכם לשלום בכתב ידי:

^{יח} מי אשר איננו אהב את-האדון ישוע המשיח יחרם מרן אתא:

^{יט} חסד ישוע המשיח אדנינו עליכם:

^כ ואהבתי עם-בלכם בישוע המשיח אמן:

2 Corinthians

אגרת פולוס השנית אל הקורנתיים

^{טו} ובכטחון הזה היה את-לכבי לבוא אליכם אז לתת לכם לניתחון שנית:

^{טז} ולעבר דרך עליכם אל-מקדוניא וממקדוניא לשוב אליכם ואתם תשלחוני אז אל-ארץ יהודה:

^{יז} וכאשר היה בן את-לכבי הכי בזאת נמהר לב הייתי או הכי הייתה מחשבותי כמחשבת בשר נדס ויהי כפי הן ולא לא והן באחד:

^{יח} על-אמונת אלהים כי-דברנו אליכם לא היה הן ולא:

^{יט} כי בן-האלהים ישוע המשיח אשר אני וסלנוס וטימותיוס קראנו אתו ביניכם הוא לא היה הן ולא כי רק-אמת בו:

^כ ובו כל-הבטחות אלהים אמת ואמן על-דינו לכבוד אלהים:

^{כא} כי-אלהים הוא אשר הקימנו במשיח עמכם וימשחנו במשחת קדשו:

^{כב} וגם-היה לנו למחסה עז ואת-רוחו נתן בלבנו לערבון לנו:

^{כג} ואני לאלהים אקרא לעדות לי כי מחמלתי עליכם לא-באתי אל-קורנתוס עד-עתה:

^{כד} כי לא להשתרר על-אמונתכם הגנו כי אם-רק כחברים להגדיל טובכם אשר באמונה אתם חיים:

פרק ב

^א ואני שמתי על-לבי לבלתי שוב אליכם עוד בעצבון:

^ב כי אם-אני אעציבכם בעצבי מי אפוא ישמחני עוד הכי הוא ישמחני אשר נעצב על-ידי:

^ג וכזאת הגה כתבתי פן-אתעצב אל-לבי בבאי בקרבכם תחת אשר הוחלתי לשמח בכם ואבטח בכלכם כי שמחתי היא שמחת כלכם:

^ד ואני מרב יגון ומצוקת לב כתבתי כזאת וכשטף דמעות ולא למען תעצבו כי אם-רק למען תדעו את-האהבה העזה אשר אהבתי אתכם:

^ה ואם-איש מכם נתן עצבת לא רק אתי לבדי העציב כי אם-מבלי אכביר מלים כמעט אתכם כלכם העציב:

^ו אך די לאיש שהוא הועם אשר זעמוהו רבים:

^ז על-כן אפוא שובו תנו חנינה לאיש שהוא נדברו על-לבו פן-יבלע ביגונו כי רב הוא:

פרק א

^א פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים אני וטימותיוס אחינו אל-עדת אלהים בקורנתוס ואל-כל-הקדושים אשר בארץ אכיא:

^ב חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח:

^ג ברוך הוא האלהים אבי אדנינו ישוע המשיח אבי הרחמים ואלהי כל-נחמה:

^ד המנחם אתנו בכל-צרה והנתן לנו כח לנחם אחרים בכל-צרתם בתנחומים אשר נחמנו מאת אלהים:

^ה כי כאשר עצמו מכאבינו בעבור המשיח בן על-ידי המשיח ועצמו הנחמים לנו:

^ו אם-אפפו עלינו רעות נחם וישע יצאו לכם מהן ואם-נמצא נחם אתם הם המנחמים כי-יגדל כחכם מסבלות הצרות האלה אשר נסבל גם-אנחנו:

^ז ויש-לנו תקנה נאמנה בדעתנו כי כאשר חלק לכם בצרה בן יהיה לכם חלק גם-בנחמה:

^ח כי אין-נפשנו להעלים מכם אחינו את-הצרות אשר עברו עלינו באסיא כי כבדו ממנו עד-מאד וכי-כשל כח הסבל עד כי-גם לחיננו אמרנו נושא:

^ט ואנחנו דברנו עם-לבנו לאמר משפט-מות נגזר עלינו לבלתי נבטח עוד בנפשנו כי אם-באלהים המחיה את-המתים:

^י אשר הצילנו מן-המות הקשה הזה כי מציל הוא ולו הוחלנו כי יצילנו עוד:

^{יא} כי גם-אתם תחוושו לעזר-לנו בתפלתכם ובזאת רבים יודו לאלהים על-מתנת החסד אשר נתן לנו בתפילת רבים:

^{יב} וזאת היא תהלתנו אשר לבנו לעדות לנו כי בנקיון פנים ובנפש זכה כלב אלהים התהלכנו בקרב הארץ ואף כי-בקרב מחגיכם ולא בחכמת בשר נדס כי אם-בחסד אלהים:

^{יג} כי לא-כתבנו אליכם דבר זולתי את אשר אתם קראים ומקיימים וגם הוחלתי כי-תקימו דברי עד-הקץ:

^{יד} וכאשר היינו לתהלה לאנשים מכם המפירים אתנו בן אתם לתהלה לנו ביום ישוע אדנינו:

ח וְלֹדֹאת אֲנִי שׂאל מֵאתְכֶם פְּקֻדֹתַי אֹתוֹ בְּאֶהְבְּתְכֶם :
 ט וְגַם-לְבַעֲבוֹר זֹאת כְּתַבְתִּי כִּי-מִנְסֶה אֲנִי לְדַעַת הַיְשָׁכֶם
 שְׂמָעִים אֶל-כָּל-מִצְוֹתַי :
 י וְאִישׁ אֲשֶׁר אִתֶּם תִּסְלַחוּ-לוֹ אֶסְלַח-לוֹ גַם-אֲנִי כִּי אֲנִי
 אִם-סָלַחְתִּי מֵאוֹמֶה סָלַחְתִּי אֶת-אֲשֶׁר סָלַחְתִּי לְמַעַנְכֶם
 לִפְנֵי הַמְּשִׁיחַ :
 יא פֶּן-יִעַקְבֶנּוּ הַשָּׁטָן כִּי לֹא-נִעְלַמוּ מִמֶּנּוּ מִזְמוֹתָיו :
 יב וְכֹאֲשֶׁר בֵּאתִי אֶל-טְרוֹאֵס עַל-דְּבַר בְּשֶׁרֶת הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר
 נִפְתַּח-לִי שָׁם שַׁעַר בְּאֲדֻנָּיו :
 יג לֹא-נִחַה רוּחִי בְּקִרְבִּי כִּי לֹא-מִצְאָתִי שָׁם אֶת-טִיטוּס
 אֲחִי נֶאֱפֵן וְאֶלֶף מֵאתֶם אֶל-מְקֻדְוֵיָא :
 יד אֶף בְּרוּף הוּא הֶאֱלֵהִים הַנוֹתֵן לָנוּ תְּשׁוּעָה בְּמִשְׁיַחְנוּ
 תְּמִיד וְרִיחַ דַּעַתוֹ יִזִּיל עַל-יַדֵּינוּ בְּכָל-מְקוֹם :
 טו כִּי אֲנַחְנוּ רִיחַ הַנִּיחַח הַעֲלָה מֵאת הַמְּשִׁיחַ לֹא־לֵהִים בֵּין
 בְּתוֹף הַנְּשָׁעִים וּבֵין בְּתוֹף הָאֲבָדִים :
 טז לְאֵלֶּה רִיחַ הַמְּנוֹת לְמִנֹּת וְלְאֵלֶּה רִיחַ הַחַיִּים לַחַיִּים
 וּמִי-הוּא נֶכוֹן לְכַהֵנָּה כֹּזֶאת :
 יז כִּי אֲנַחְנוּ לֹא כְּרַבִּים הַהִפְכִּים דְּבָרֵי אֱלֹהִים כִּי
 אִם-בִּישְׁרֵת לְכַב לִפְנֵי אֱלֹהִים וּבֵאלֹהִים אֲנַחְנוּ מִדְּבָרִים
 בְּמִשְׁיַח :

פרק ג

א הַנַּחַל עוֹד הַפַּעַם לְחִוְתְּכֶם מִי-אֲנִי הַחֲפִץ לָנוּ כְּאֲנָשִׁים
 אַחֵרִים בְּכַתְבִּי מְלִיצָה אֲלֵיכֶם אוֹ מִכֶּם :
 ב אִתֶּם אֲנַחְתֶּנוּ חֲרוּתָה עַל-לִבְנוּ אֲשֶׁר כָּל-אֲדָם מִבֵּין
 וְקָרָא בָּהּ :
 ג כְּאֲשֶׁר מוֹדַעַת זֹאת כִּי אִתֶּם אֲנַחְתִּי הַמְּשִׁיחַ עֲרוּכָה
 עַל-יַדֵּינוּ וְכַתוּבָה לֹא כְדִיו כִּי אִם-בְּרוּחַ אֱלֹהִים חַיִּים
 לֹא עַל-לְחֹת אֲבָנִים כִּי אִם-עַל-לְחֹת לֵב בְּשֶׁר :
 ד וּבְשָׁחוֹן רַב כִּזְהוּ יִשְׁלַח בְּאֵלֵהִים עַל-יַדֵּי מְשִׁיחְנוּ :
 ה לֹא כִּי כַח לָנוּ לְקַיֵּם כָּל-דְּבַר כִּפִּי הַעֲלָה עַל-רוּחְנוּ כִּי
 אִם-כַּחְנוּ מֵאת הֶאֱלֵהִים :
 ו אֲשֶׁר גַּם-כַּח נָתַן לָנוּ לְהִיּוֹת כְּהִנֵּי בְרִית הַחֲדָשָׁה לֹא לְפִי
 הָאֲתִיּוֹת כִּי אִם-לְפִי הָרוּחַ כִּי-הָאוֹת מִמִּית וְהָרוּחַ
 מְחִיָּה :
 ז וְאִם-הַכְּהֵנָּה אֲשֶׁר מִנֹּת בָּהּ וְאֲשֶׁר חֲרוּתָה בְּאֲתִיּוֹת
 עַל-הָאֲבָנִים מְלֵאָה כְּבוֹד עַד-כִּי לֹא יָכֻלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְהִבִּיט אֶל-פְּנֵי מֹשֶׁה מִפְּנֵי אֹר פְּנָיו אֲשֶׁר לֹא יַעֲמֵד
 לְנִצָּח :
 ח אֶף כִּי יֵאָתֶה כְּבוֹד לְכַהֵנָּה אֲשֶׁר בָּהּ חַיִּי רוּחַ :
 ט וְאִם-תִּכְבֹּד הַכְּהֵנָּה אֲשֶׁר תוֹרַתָה דִּין הָלֵא תִכְבֹּד הַכְּהֵנָּה
 אֲשֶׁר צִדְקָה תוֹרַתָה בְּכָבוֹד מִשְׁנָה :
 י כִּי בְמָה נִחְשָׁב כְּבוֹד הַכְּהֵנָּה הָרֵאשִׁנָּה נִגְדַּ עַרְף הַכְּהֵנָּה
 אֲשֶׁר-לָהּ יְתֵר שְׂאת :

יא וְאִם-בְּתַחֲלוֹף כְּבוֹדָה הִיא אֶף כִּי-זֹאת הַעֲמֻדָת לְנִצָּח :
 יב עַל-כֵּן בְּהִיּוֹת לָנוּ תִקְנָה כֹּזֶאת פִּינוּ יִבִּיעַ עֵתְךָ :
 יג וְלֹא כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר נָתַן מִסְּנֶה עַל-פְּנָיו וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא
 יָכֻלוּ לְהַתְּבוּנָן אֶל-תְּכֵלִית תוֹרַתוֹ הַכְּבָא עַד-קִצָּה :
 יד כִּי כְבוֹד לְבָם וְעַד-הַיּוֹם הַזֶּה כְּאֲשֶׁר יִקְרְאוּ דְבָרֵי הַבְּרִית
 הַיְשָׁנָה עוֹד הַמְּסֻנָּה הַהוּא לְנִגְדַ עֵינֵיהֶם כִּי לֹא יִסוּר
 בְּלִתִּי בְּמִשְׁיַח :
 טו הֵם יִהְיוּ בְּתוֹרַת מֹשֶׁה וְהַמְּסֻנָּה כְּמִכְסֶה עַל-לְבָם
 עַד-הַיּוֹם הַזֶּה :
 טז אֶף כְּאֲשֶׁר יֵשׁוּב יִשְׂרָאֵל אֶל-הָאֲדוֹן אִזּוֹ הַמְּסֻנָּה יוֹסֵר :
 יז וְאֲדֻנָּינוּ הוּא הָרוּחַ וּמִי אֲשֶׁר-בוֹ רוּחַ אֲדֻנָּינוּ חֲפָשִׁי הוּא :
 יח וְאֲנַחְנוּ כְּלָנוּ בְּלִי מִכְסֶה עַל-פְּנָינוּ רֵאִים כְּבוֹד אֲדֻנָּינוּ
 כְּמוֹ כְּרָאִי מוֹצֵק וְצִלְמָנוּ יִשְׁנָה יְדֻמָּה לְצִלְמֵם הַהוּא וְיַעֲלָה
 מִכְּבוֹד אֶל-כְּבוֹד מִלְּפָנֵי אֲדוֹן הָרוּחַ :

פרק ד

א עַל-כֵּן בְּהִיּוֹת לָנוּ כְּהֵנָּה כֹּזֶאת בְּחֶסֶד אֵל לֹא נִחַת
 מִפְּנֵי-כָל :
 ב מִנְסֻתָרוֹת הַמְּבִישוֹת פְּנֵי בְעֲלִיָּהֵן נִרְחַק בְּעַקְבוֹת עַקְבָּה
 לֹא גִלְף וְעַל-דְּבַר הֶאֱלֵהִים לֹא נִטְפַל שְׁקָר כִּי אִם-לְגִלוֹת
 אֶת-הָאֱמֶת בְּאֵנוּ וּבְזֹאת נִפְיָק רְצוֹן מִלֵּב כָּל-בְּנֵי אָדָם
 לִפְנֵי אֱלֹהִים :
 ג וְאִם גַּם-בְּשֶׁרְתָנוּ מִסְּנֶה עַל-פְּנֵיָהּ הַמְּסֻנָּה הוּא רַק לְעֵינֵי
 הָאֲבָדִים :
 ד אֲשֶׁר עוֹר אֱלֹהֵי הָעוֹלָם הַזֶּה עֵינֵי אֵלֶּה אֲשֶׁר לֹא אֲמַן בָּם
 לְבִלְתִּי יִגָּה עֲלֵיהֶם אוֹר כְּבוֹד בְּשֶׁרֶת הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר הוּא
 צִלְמֵם הֶאֱלֵהִים :
 ה כִּי לֹא עֲלִינוּ כִּי אִם-עַל-יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ נֹאמַר כִּי הוּא
 הָאֲדוֹן וְלִמְעַנּוֹ אֲנַחְנוּ עַבְדֵיכֶם :
 ו כִּי הֶאֱלֵהִים אֲשֶׁר אָמַר וַיּוֹפֵעַ אוֹר מֵאֶפֶל הוּא הַדְּלִיק גִּרוֹ
 בְּחֲדָרֵי לִבְנוּ לְהַפְיִץ אוֹר דַּעַת כְּבוֹדוֹ בְּפְנֵי יְשׁוּעַ
 הַמְּשִׁיחַ :
 ז וְהָאוֹצֵר הַזֶּה לָנוּ בְּכָלִי חֲרָשׁ לְמַעַן תֵּת יְתֵר עַז לֹא־לֵהִים
 וְלֹא לָנוּ :
 ח לְחֻצִּים אֲנַחְנוּ מִכָּל-עֶבֶר אֶף לֹא רְצוּצִים נְבָכִים וְלֹא
 נוֹאשִׁים :
 ט נִרְדָּפִים וְלֹא נַעֲזָבִים נִדְחִים וְלֹא אֲבָדִים :
 י וְאֶת-מוֹת הָאֲדוֹן יְשׁוּעַ נִשְׂאִים אֲנַחְנוּ תְּמִיד בְּנַפְשָׁנוּ
 לְמַעַן יִגְלוּ בְּנַפְשָׁנוּ גַם-חַיָּיו :
 יא כִּי נְתוּנִים אֲנַחְנוּ לְמוֹת כָּל-יְמֵי חַיֵּינוּ בְּעַבּוֹר יְשׁוּעַ לְמַעַן
 יִגְלוּ גַם-חַיֵּי יְשׁוּעַ בְּבִשְׁרָנוּ בְּשֶׁר כְּלָה :
 יב וּבְכֵן כְּאֲשֶׁר עֲלִינוּ גְדֵל כַּח הַמְּנוֹת כֵּן עֲלֵיכֶם כַּח הַחַיִּים :
 יג אֶף בְּהִיּוֹת בְּנוּ רוּחַ הָאֱמוּנָה הַהוּא כְּדָבַר הַכְּתוּב
 הָאֱמַנְתִּי כִּי-אֲדַבֵּר לָכֵן מֵאֲמִינִים אֲנַחְנוּ וְגַם-נִדְבָרָה :

^{טו} על-כן מעתה לא-נדע עוד איש לפי בשרו ואף המשיח
 אם-ינדענהו לפי בשרו לא-נדענהו עוד עתה:
^{יז} כי מי למשיח בריאה חדשה הוא קדמניות חלפו והנה
 הפל חדש הוא:
^{יח} וכל-זאת מיד אלהים אשר נתננו להתרצות אליו
 במשיח ועבדת הסליחה הזאת שם עלינו:
^{יט} כי הן אלהים היה בישוע המשיח לסלח לבני העולם
 ולא-לזכר להם את-חטאתיהם ותורת הסליחה הזאת
 הפקיד בידנו:
^כ ואם בן אפוא מליצי המשיח אנחנו כמו אם-אלהים
 מתחנן אליכם על-פינו אנחנו מחלים את-פגיתכם בשם
 המשיח התרצו-נא אל-האלהים:
^{כא} הוא אשר לא-ידע חטאת אתו עשה לחטאת בעדנו
 למען נהיה אנחנו בו לצדקת אלהים:

פרק ו

^א ואנחנו פעשים עמו במלאכתו מבקשים מכם אל-נא
 תשאו חסד-אל לריק:
^ב כי הוא אמר בעת רצון עניתיך ויכיום ישועה עזרתך
 הנה עתה עת רצון הנה עתה יום ישועה:
^ג ולא נתן מכשל לפני-כל פן-תחשב עבדתנו לשמחה:
^ד אולם בכל-מעמד נעמד לעיני הראים פמשרתי-אל
 ברב עצור רוח בלחץ במצוק ובחסר כל:
^ה במהלמות בכתתי כלאים במהומות בתלאות בכלי-שנה
 בלילה ובהתענות ביום:
^ו בבור לב באור הדעת ובארף רוח בחנינה ברוח הקדש
 ובאהבה בלא לב ולב:
^ז בדברי אמת בגבורת אלהים ובכלי נשק הצדקה מימין
 ומשמאל:
^ח בכבוד ובקלון בדבה רעה ובשמע תהלה כמתעים
 ונאמנים:
^ט בכני בלי-שם ואנשי שם כמתים והנה אנחנו חיים
 כמפכים ולא מומתים:
^י כנעצבים ושמחים תמיד כרשים ומעשירי רבים כאין
 להם מאומה ויש להם כל:
^{יא} ואתם יושבי קרנתוס פינו פתחנו לכם אף לבנו רחב:
^{יב} לא-צר הוא מהכיל אתכם אף מעיכם ורחמיכם צרו
 מהכיל אתנו:
^{יג} ואני כמו אל-בנים אני מדבר השיבו גמול והרחיבו
 לבכם גם-אתם:
^{יד} אל-תצמדו למהרסי אמונה למשף עמם בעל אחד כי
 מה אחנה בין צדק לרשע ומה ברית בין אור לחשף:
^{טו} במה ישנה המשיח לבלעל או מה חלק לשמר אמונה
 עם-מהרס אמונה:

^{טז} אחרי אשר ידענו כי המקים את-האדון ישוע הוא
 גם-יקים אתנו עם-ישוע וגם-יעמידנו עמכם לפניו:
^{טז} וכל-אלה בעבורכם למען יוסיפו רבים להודות לכבוד
 האלהים רב חסדו:
^{טז} ועל-כן אפוא לא נחת מפני-כל אף אם-האדם החיצון
 נמק בנו הנה האדם הפנימי יחליף כח יום יום:
^{יז} כי ענינו אשר קל הוא ועבר כרגע עז נצח יתן-לנו כבוד
 מאד נעלה:
^{יח} כי לא לדברים הנראים אנו מצפים כי אם-לאשר אינם
 נראים כי הנראים לימים חרוצים ואשר אינם נראים
 עד-עולמי עד:

פרק ה

^א כי ידענו אם יהרס בית חמר אהל נפשנו יתן לנו בית
 מאת האלהים אשר איננו בנוי בידים כי בית עולם הוא
 במרום:
^ב כי פה בכתתי הנפש נאנחים אנחנו ושאפים להתלונן
 בצל המעון העליון:
^ג ואם נתלונן שם לא נהיה עוד כעירמם מבלי מחסה:
^ד כי כל-עוד נתגורר פה בכתתי הנפש אנחנו מסבלים
 ונאנקים ולא לחליפת חליצתנו אנחנו מתאנים כי
 אם-להיות מבלשים לבעבור יבלע המות במו-החיים:
^ה והאלהים הוא אשר הכיננו לכל-זאת ואת-רוחו נתן
 לערבון לנו:
^ו ובזאת אנחנו סמוכים תמיד וגם-ידעים כי כל-עוד
 אשר נשכך בגויה נשכך כמו גלים מעל פני האדון:
^ז כי באמונה אנו הלכים ולא למראה עינים:
^ח ויש-לנו על-מי להסמך ותאנת לבנו גדלה להרחיק נדד
 מן-הגויה ולהתלונן בצל האדון:
^ט על-כן נתאמץ אם-מקורב או-מרחוק להיות לו לרצון:
^י כי כלנו מתעתדים לעמד לפני כסא משפט המשיח
 לקחת איש איש כמעשהו אשר עשה בעודו בכשרו
 אם-טוב ואם-רע:
^{יא} ואחרי אשר יראת יהוה לנגד עינינו נפתה את-בני
 האדם ליראה אתו ובישרת לבנו ידעים אנחנו
 לאלהים אחילה כי בן ידעים אנחנו גם-לכם:
^{יב} ולא באנו בזאת לרומם נפשנו לפניכם עוד הפעם כי
 אם-לשים לכם ידים להתפאר בנו ולתת לכם פתחון פה
 נגד המתפארים לעינים וללבב אין מאומה:
^{יג} ואף אם-נחשבנו כמשתוללים בן היינו לאלהים ואם
 כמחכמים בן היינו לכם:
^{יד} כי-אחבת המשיח חזקה עלינו להוציא משפט פזה
 אם-אחד מת בעד פלם אז כלם כמתים נחשבו:
^{טו} והוא מת בעד פלם למען יחיו כלמו לא לנפשים כי
 אם-לו אשר מת וקם בעדם:

י" וְאֵינִי לֹא אָבוֹשׁ מֵאֲשֶׁר הִלְלַתִּיכֶם לְפָנָי כִּי פָאֲשֶׁר
 פֶּלֶד־דְּבַרְיֵנוּ אֲלֵיכֶם דְּבַרֵי אֲמַתְּ הֵם כֵּן הוּקַם דְּבַר הַתְּהַלְּלָה
 אֲשֶׁר הִלְלַתִּיכֶם לְפָנַי טִיטוּס׃
 י"ו וְגַם־הוּא נִכְמְרוּ רַחֲמָיו אֲלֵיכֶם יֵתֵר מְאֹד וַיִּזְכֹּר כִּי כָלְכֶם
 יְחַדְּרוּ הַקְּשָׁבָתָם לְקוּלוֹ וְכִי קִבְּלַתֶּם אֹתוֹ בִּירְאָה
 וּבַחֲרָדָה׃
 י"ז וְאֵינִי שָׂמַח כִּי בְּכָל־דְּבַר לְבִי בְכֶם בְּטוֹחַ׃

פרק ח

א וְהִנְנוּ מוֹדִיעִים אֶתְכֶם אַחִים כִּי גָבַר חֶסֶד אֵל עַל־קְהָלוֹת
 מִקְדוֹנָיָא׃
 ב כִּי פָאֲשֶׁר הִגְדִּיל כּוֹר צְרַתְּם כֵּן גִּדְּלָה שְׂמִיחַתְּם וְרַב עָנִים
 הִרְבָּה שְׂפָעַת נִדְבָתְּם׃
 ג וְאֵינִי עַד הַגִּנִּי כִּי לְפִי־עַרְךָ כַּחֲסָם אוֹ גַם־יֵתֵר מְדִי־כַחֲסָם
 כְּנִדְיָבִי לֵב׃
 ד בְּקִשְׁוּ מִמֶּנּוּ בַתְּחִנוּנִים רַבִּים עַל־דְּבַר נִדְבָתְּם זֶה חֶסֶדְּם
 וְחֵלֶק עֲבַדְתֶּם לְקְדוּשִׁים׃
 ה וְגַם־עָשׂוּ יֵתֵר מֵאֲשֶׁר קִיְנֵנוּ כִּי בַתְּהַלְּלָה הַקְּדִישׁוֹ נִפְשָׁם
 לְאֲדִינֵנוּ וְלָנוּ בְּרִצּוֹן הַאֱלֹהִים׃
 ו וּלְפִי־זוֹאת בְּקִשְׁנוּ מֵאֵת טִיטוּס פָּאֲשֶׁר הִחַל מֵאֵז כֵּן יְכַלָּה
 מַעֲשֵׂה הַחֶסֶד הַזֶּה בְּכֶם׃
 ז וְהִנֵּה פָאֲשֶׁר חֵלֶק רַב לְכֶם בְּכָל בְּאֻמוּנָה בְּתוֹרָה וּבְדַעַת
 בְּכָל־מֵאֲמָצִי כַח וּבְאֵהָבָה אֲשֶׁר תֵּאָהָבֵנוּ כֵּן תִּרְבּוּ
 חֵלְקֵכֶם גַּם־בַּחֶסֶד הַזֶּה׃
 ח וְלֹא כְדַבֵּר מִצְוָה אֵינִי אֹמֵר כִּי אִם־לְנִסְתָּכֶם בְּמֵאֲמָצִי כַח
 אַחֲרִים לְרְאוֹת אִם־אֶהְבֶּתְכֶם זָכָה׃
 ט כִּי־יִדְעַתֶּם אֶת־חֶסֶד יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינֵנוּ כִּי עָשִׂיר הִנֵּה
 וַיְהִי לְרֵשׁ לְמַעַנְכֶם אֲשֶׁר עָקַב רִישׁוֹ תַעֲשִׂירוֹ׃
 י וְאֵינִי מַחְנֶה דַעַתִּי בְּדַבֵּר הַזֶּל הַהוֹעִיל לְכֶם אַחֲרַי אֲשֶׁר
 הִחַלְתֶּם זֶה שָׁנָה לֹא רַק לַעֲשׂוֹת חֶסֶד כִּי אִם־גַּם לַעֲשׂוֹת
 בְּחַפְזָא לֵב׃
 י"א וְעַתָּה הַשְׁלִימוּ אֶת־הַמַּעֲשֵׂה וְכִלּוּ אֶת־הַמְּלָאכָה לְפִי
 רוּחְכֶם הַנְּדִיבָה פָאֲשֶׁר תִּמְצָא יְדְכֶם׃
 י"ב כִּי אִישׁ אֲשֶׁר רוּחוֹ נְדִיבָה יְהִיָּה לְרִצּוֹן כְּפִי אֲשֶׁר
 יִשׁ־לְאֵל יְדוֹ וְלֹא־כְפִי אֲשֶׁר אֵינִי־לְאֵל יְדוֹ׃
 י"ג כִּי לֹא לְרוּחָה לְאַחֲרִים וּלְמַעֲמָסָה עֲלֵיכֶם דְּבַרֵי׃
 י"ד כִּי אִם־בְּקוֹ הַשְׁוֶה הַיּוֹם יִתְּרָה לְכֶם לְמִלְא מַחְסְרְכֶם וּלְעַת
 אַחֲרַת יִתְּרַתֶּם תְּהִיָּה לְמִלְא מַחְסְרְכֶם לְמַעַן יְהִיָּה קוֹ
 שְׁוֶה׃
 ט"ו בְּפִתּוּב וְלֹא הַעֲדִיף הַמְּרַבָּה וְהַמְּמַעֲיֵט לֹא הַחֲסִיר׃
 ט"ז וְאֵינִי אוֹדֶה אֶת־אֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַן בְּלִב טִיטוּס לְחוּשׁ לְכֶם
 בְּזוֹאת׃
 י"ח כִּי לֹא רַק אֶת־פְּקֻדְתֵּנוּ שָׁמַר כִּי אִם־רַב פְּעֻלִים הִנֵּה הִלְךְ
 אֲלֵיכֶם מְרִצּוֹן נִפְשׁוֹ׃

ט" מה־קָשֶׁר לְהִיכַל אֱלֹהִים עִם־אֲלִילִים כִּי־אֲנַחְנוּ הִיכַל
 אֱלֹהִים חַיִּים פָּאֲשֶׁר אָמַר הָאֱלֹהִים וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכְכֶם
 וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְהֶם לְאֱלֹהִים וְהֵם יְהִי־וּלִי
 לְעַם׃
 י"ז עַל־כֵּן צָאוּ מִתוֹכְכֶם וְהִכְרוּ נְאֻם־יְהוָה וְטָמְאוּ אֶל־תַּגְּעוּ
 וְאֵינִי אֶקְבַּל אֶתְכֶם׃
 י"ח וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאָב וְאֲתֶם תְּהִי־וּלִי לְבָנִים וּלְבָנוֹת
 נְאֻם־יְהוָה צְבָאוֹת׃

פרק ז

א לָכֵן יְדִידִים בְּהִיּוֹת לָנוּ הַבְּטָחוֹת אֵלָה נִטְהַר נִפְשָׁנוּ
 מִפְּלִטְמַת בְּשׁוֹר וְרוּחַ וְנַעֲלָה בְּקִדְשׁ בִּירְאַת אֱלֹהִים׃
 ב שְׂאוּנוֹ־נָא לֹא עָשָׂנוּ לֹא חִבְּלָנוּ וְלֹא עָקַבְנוּ אִישׁ׃
 ג וְלֹא לְהַאֲשִׁימְכֶם אֵינִי מְדַבֵּר כִּי הָלֹא קִדְמָתִי לֹאמַר כִּי
 שְׂמוּרִים אַתֶּם בְּלִבְנוּ גַם־בְּמִנּוֹת גַּם־בְּחַיִּים׃
 ד אַרְשַׁת שְׂפָתִי נִמְרָצָה אֲלֵיכֶם וְאֶתְפָּאֵר בְּכֶם עַד־מְאֹד
 וּבְכָל־צְרַתְנוּ מְלֹאתִי נַחֵם וְדַי שְׂמִחוֹת שְׂבַעְתִּי׃
 ה כִּי בְבִאֲנוּ מִקְדוֹנָיָא לֹא־הָיָה שְׁלוֹם בְּבִשְׁרָנוּ כִּי אִם־צָרָה
 מִפְּלִעֵבֶר מַחוּץ חֲרַב וּמַחְדָּרִים אֵימָה׃
 ו אַף זָקַף כְּפּוֹפִים אֱלֹהִים אֲשֶׁר סָמַךְ לָנוּ בְּיַד טִיטוּס
 בְּבֹאוֹ׃
 ז וְלֹא בְּבֹאוֹ בְּלִבְדִּי כִּי אִם־גַּם בְּתַנְחוּמִים אֲשֶׁר מְצָא
 בְּיַנְיָכֶם בְּהִגִּידוֹ לָנוּ אֶת־חֲשֶׁק לְבָבְכֶם אֶת־יְגוֹנְכֶם
 וְאֶת־קִנְיַתְכֶם לִי אֲשֶׁר עַל־כֵּן הוֹסִיף שְׂמִיחָה בְּלִבִּי׃
 ח וְאִם גַּם־הַעֲצַבְתִּי אֶתְכֶם בְּאִגְרָתִי לֹא אֲנַחֵם עַתָּה אַף
 כִּי־נִחַמְתִּי אֲזוֹ בְּרֹאֲתִי כִי־הִאֲגִרַת הִיא הַעֲצִיבָה אֶתְכֶם
 לְזַמֵּן מָה׃
 ט וְעַתָּה אֵינִי שָׂמַח לֹא עַל־עֲצַבְכֶם כִּי אִם־עַל־עֲצַבְכֶם
 לְתַשׁוּבָה אַחֲרַי אֲשֶׁר נַעֲצַבְתֶּם לְפִי רִצּוֹן אֱלֹהִים לְבָלִי
 הִיּוֹת לְכֶם כְּלִי־נִזְקַע עַל־דְּנוּ׃
 י כִּי הַעֲצַב לְפִי רִצּוֹן אֱלֹהִים מוֹלִיף לְתַשׁוּבָה וּלְתַשׁוּעָה
 אֲשֶׁר עַל־זוֹאת לֹא יִנַּחֵם אִישׁ אַף עֲצַב לְפִי־דְרָךְ הָעוֹלָם
 יוֹלִיף לְמוֹת׃
 י"א הָלֹא תִרְאוּ פְרִי עֲצַבְכֶם אֲשֶׁר כְּרִצּוֹן אֱלֹהִים כִּי עוֹרַר
 אֶתְכֶם לְשִׁקֵּד עַל־דְּבַרְיֵנוּ אַף לְהַצִּטְדַּק וְאֵף לְהַתְקַצֵּף אַף
 לִירְאָה וְאֵף לְאֵהָבָה אַף לְקִנְיָה וְאֵף לְנִקְמָה הוֹכַחְתֶּם
 כִּי־נִקְיִים הִיִּיתֶם מִכָּל וְכָל בְּעִנְיָן הֵהוּא׃
 י"ב וְעַל־כֵּן פָּאֲשֶׁר כְּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם לֹא כְּתַבְתִּי בְּעִבּוֹר זֶה
 אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַרְעָה וְלֹא בְּעִבּוֹר זֶה אֲשֶׁר סָבַל
 אֶת־הַרְעָה כִּי אִם־בְּעִבּוֹר הַרְאֵתְכֶם כְּמָה אַתֶּם חֲרָדִים
 עֲלֵינוּ לְפָנַי הָאֱלֹהִים׃
 י"ג וּבְעִבּוֹר־זוֹאת תַּנְחוּמוֹם יִשְׁעִשְׂעוּ נִפְשָׁנוּ בְּתַנְחוּמוֹתֵיכֶם
 וְרַב שְׂמִחוֹת שְׂבַעְנוּ בְּשִׂמְחַת טִיטוּס אֲשֶׁר פָּלְכֶם יְחַדְּרוּ
 הַנְּחַתֶּם אֶת־רוּחוֹ׃

וַנְשַׁלַח עִמּוֹ אֶת־אֲחִינוּ אֲשֶׁר נִדְעָה לְתַהֲלָה בְּבִשְׂרָה בְּכָל־הַקְּהָלוֹת:

וּמִלְבַד זֹאת נִבְחַר גַּם־הוּא מֵאֲנָשֵׁי הַקְּהָלוֹת לְלַכֵּת עִמּוֹ בְּעַבְדָּתְנוּ לְאַסֹּף הַנְּדָבוֹת לְכַבֹּד אֲדֹנָינוּ וְלַעְזֹר־לָנוּ:

וְאָף גַּם־לְהַרְחִיק מֵעֲלֵינוּ דְבַר רָעָה עַל־דְּבַר הַכֶּסֶף הַרָב אֲשֶׁר אֶסְפְּנוּ בְּעַבְדָּתְנוּ:

כִּי־חֲשָׁנוּ לְהַשְׁגִּיחַ מִה־טוֹב גַּם־בְּעֵינֵי הָאָדוֹן וְגַם־בְּעֵינֵי בְּנֵי־אָדָם:

וַנְשַׁלַח עִמָּהֶם אֶת־אֲחִינוּ אִישׁ אִמִּיץ כַּח אֲשֶׁר בָּחַנוּ אֹתוֹ פְּעָמִים רַבּוֹת בְּדַרְכֵים שָׁנִים וְעַתָּה הוֹסִיף אִמָּץ לְבוֹ בְּבִטְחוֹנוֹ כִּכֶם פִּי רַב הוּא:

וְהִנֵּה עַל־דְּבַר טִיטוֹס חֲבֵר הוּא לִי וְתַמָּךְ יָדִי בְּעַבְדָּתִי בְּקַרְבָּכֶם וְכֵן עַל־דְּבַר אֲחִינוּ הֲלֵא הֵם שְׁלוּחֵי הַקְּהָלוֹת לְכַבֹּד מְשִׁיחֵנוּ:

כִּי־עַל־כֵּן תַּחֲווּ עֲדוּת אֶהְבַּתְכֶם לָהֶם וְאֲשֶׁר גַּם־נִתְפָּאֵר בְּכֶם נִגְדַּד פְּנֵי הַקְּהָלוֹת:

פרק ט

אָמְנָם עַל־דְּבַר מְשַׁמְרָתְנוּ לְכַלְכֵּל אֶת־הַקְּדוּשִׁים אַךְ־לְמוֹתֵר לִי לְכַתּוֹב אֲלֵיכֶם:

כִּי יִדְעַתִּי נְדָבַת לְבָבְךָ אֲשֶׁר הִיְתָה לְתַהֲלָה בְּפִי מֵאֵז לְפָנֵי קְהַל מְקַדְוֵינָא לְאֹמֵר כִּי זֶה שָׁנָה אֲשֶׁר אָכַנְיָ נְכוּן לְבַר לְהַתְנַדֵּב וְכִי גַם־קִנְאָתְכֶם עוֹרְרָה לִב רַבִּים:

גְּאֻבֵּל שְׁלַחְתִּי אֲלֵיכֶם אֶת־הָאֲחִים לְמַעַן לֹא תִהְיֶה תַהֲלָתְכֶם בְּפִי בְּדַבָּר הַזֶּה לְרִיק וְלְמַעַן תִּהְיוּ נִכְנָסִים בְּאֲשֶׁר אֶמְרָתִי:

דִּכִּי אִם־יָבוֹאוּ אֲנָשֵׁי מְקַדְוֵינָא עִמִּי וַיִּמָּצְאוּ כִּי אֵינְכֶם נִכְנָסִים אֵינְנִי אֹמֵר כִּי אֲתֶם תִּבְשׁוּ אַךְ אֲנַחְנוּ הֲלֵא נְבוֹשׁ מִמְּבִטְחָנוּ:

הַעַל־כֵּן חֲשַׁבְתִּי כִּי עָלִי הַדְּבַר לְהַעֲבִיר אֶת־הָאֲחִים לְקַדֵּם לְבוֹא אֲלֵיכֶם לְהַכִּיֵן מִסַּת נְדָבַת יְדָכֶם בְּמַדְבָּר מֵאֵז לְהִיּוֹת עֲרוּכָה כְּמַסַּת יָד נְדִיב וְלֹא כִיד פִּילִי:

וְכִי הִנֵּה הַזֶּרַע זָרַע רָזָה יִקְצֹר רְזוּן וְהַזֶּרַע בְּיַד נְדִיבָה יִקְצֹר נְדִיבוֹת:

זִכְרֵי־אִישׁ יִתֵּן בְּאֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ לֹא בְּעֵינֵי רָעָה וְלֹא בְּאֵנָס כִּי הִנְתָּן בְּלִב טוֹב יֶאֱהָב אֹתוֹ אֱלֹהִים:

חֲוִיד אֱלֹהִים מְשַׁגָּת לְשַׁפַּת לְכֶם כְּל־חֶסֶד לְמֵלֵא דִי מִחֶסְרְכֶם כְּל־הֵימִיִּים וְלִתַּת לְכֶם חֵיל לְעֲשׂוֹת כְּל־טוֹב:

ט כְּכַתּוּב פְּזוֹר נִתֵּן לְאֲבִיוֹנִים צְדָקְתוֹ עֲמַדַּת לְעַד: וְהִנְתָּן זָרַע לְזֶרַע וְלָחֶם לְאֹכַל פֹּה יִתֵּן וְכֹה יוֹסֵף לְכֶם אֶת־זֶרַעְכֶם וְאֶת־פְּרִי צְדָקְתְכֶם יִרְבֶּה:

יֵאֵ כִי תִתְבָּרְכוּ בְּכָל בְּכָל־מַעֲשֵׂה נְדִיבוֹת לְהַשְׁמִיעַ תַּהֲלַת אֱלֹהִים עַל־יְדֵינוּ:

יב כִּי־עַבְדַּת הַצְּדָקָה הַזֹּאת לֹא לְבַד מִחֶסֶד הַקְּדוּשִׁים תִּמְלֵא כִּי אִם־גַּם־תִּפְתַּח פִּי רַבִּים לְהוֹדוֹת לְאֱלֹהִים:

יג וְכַמְעַשֶׂה הַצְּדָקָה הַזֹּאת יִתְּנוּ לְאֱלֹהִים כְּבוֹד עַל־אֲשֶׁר נִכְנַע לְבָבְכֶם לְקַבֵּל עֲלֵיכֶם בְּשֵׁרֵת הַמְּשִׁיחַ וְעַל־נְדָבַת יְדָכֶם לְאוֹת אַחְנֵה לָהֶם וּלְכָל־אֲבִיוֹנֵי אָדָם:

יד וְהֵם יִתְפַּלְּלוּ בְּעַדְכֶם כִּי נִפְשָׁם דְּבָקָה בְּנַפְשְׁכֶם בְּעַבּוֹר חֶסֶד אֵל אֲשֶׁר גָּבַר עֲלֵיכֶם:

טו כְּרוּף הוּא אֱלֹהִים הַנִּתָּן לָנוּ מִתֵּן עֲצוּם מִסְפָּר:

פרק י

א וְאֲנִי פּוֹלוֹס בְּנַעַם מְשִׁיחֵנוּ וּבְעֲנוּתוֹ הִנְנִי דֹרֵשׁ מִכֶּם לְאֲשֶׁר פָּנִים בְּפָנִים שְׁפַל הָיִיתִי לְפָנֵיכֶם וּמְרַחֵק יִצָּא עֲתָק מִפִּי:

ב וְלִזְאוֹת אֲנִי דֹרֵשׁ מִכֶּם אֶל־תִּתְּנוּ לִי תַאֲנָה בְּבוֹאֵי לְהוֹצִיא עֲתָק מִפִּי בְּעִזּוֹז לְבִי כְּאֲשֶׁר מִתְעַדֵּד אֲנִי לְקִרְאוֹת אֵלֶּה הָאֲמָרִים כִּי חַיִּי בְּשָׂרִים חַיִּינוּ:

ג כִּי בְחַיִּי בְּשָׂרֵנוּ לֹא כְדָרְךָ בְּשָׂר וְדָם נִצָּא לְקִרְאוֹת נִשְׁקָ: ד כִּי גַם־כְּלִי נִשְׁקָנוּ אֵינָם כְּלִי בְּשָׂר כִּי אִם־חַזְקִים לְאֱלֹהִים לְהֵרֵס מִבְּצָרִים:

ה לְהַפִּיר מִחֲשַׁבּוֹת עֲרוּמִים לְהַשְׁפִּיל כְּל־גֵּאָא אֲשֶׁר יִגְאָה עַל־יַדְעַת אֱלֹהִים וְלַהֲלִיף כְּל־לֵב בְּשָׁבִי לְהַכְנִיעוֹ לְפָנֵי הַמְּשִׁיחַ:

ו וְנִכְנָסִים אֲנַחְנוּ לְבֹא בְּמִשְׁפָּט עִם כְּל־הַמְּאָנִים לְשִׁמְעַ אִם רַק־אַתֶּם תְּשִׁימוּ שְׁכֶם אַחַד:

ז הַתְּשַׁפְּטוּ לְמִרְאָה עֵינַי מִי הוּא אֲשֶׁר סְמוּךְ לְבוֹ כִּי לְמְשִׁיחַ הוּא יָשׁוּב יִתְבּוֹנֵן בְּנַפְשׁוֹ כִּי־כֹאֲשֶׁר הוּא לְמְשִׁיחַ כֵּן גַּם־אֲנַחְנוּ לְמְשִׁיחַ:

ח וְגַם לֹא אָבוֹשׁ אִם אוֹסִיף עוֹד לְהַתְהַלֵּל בְּשִׁלְטוֹן אֲשֶׁר נִתְּנָה־לָנוּ אֲדֹנָינוּ לְבִנּוֹת אֲתָכֶם וְלֹא לְפָרוֹץ בְּכֶם:

ט אַךְ לֹא יִחְשַׁבְנִי אִישׁ כְּמַחְרִיד אֲתָכֶם בְּאִגְרוֹת: י בְּעַבּוֹר הָאֲמָרִים עָלִי הִנֵּה אִגְרוֹתֵי וְנִכְפּוֹדוֹת וְקִשּׁוֹת וּמִרְאָה פָּנָיו רַע וְנִיבּוֹ נִבְּזָה:

יא כִּי הַחֲשׁוֹב כְּזֹאת הֲלֵא יִדַע כִּי־כִלְשׁוֹן אֲגַרְתָּנוּ מְרַחֵק כֵּן נִשְׁמַר לְעֲשׂוֹת כְּאֲשֶׁר נְבוֹא פָּנִים בְּפָנִים:

יב כִּי לֹא נַעַז לְהַתְחַשֵּׁב וְלַהֲתַמְשֵׁל כְּאֲנָשִׁים הַמִּתְהַלְּלִים בְּמוֹ־פִיָּהֶם הֵן הֵמָּה חֲסֵרֵי לֵב הַמְדַדִּים נִפְשָׁם בְּמַדַּת נַפְשָׁם וְעֲרֻכֵי עֲרָפָם בְּעֲרָפָם:

יג וְאֲנַחְנוּ לֹא נִתְהַלֵּל לְבָלִי־חַק כִּי אִם־לְפִי קוֹ הַמְּדָה אֲשֶׁר חָלַק־לָנוּ אֱלֹהִים בְּמַדָּה זוֹ אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְגִשַׁת אֲלֵיכֶם:

יד כִּי לֹא עֲבָרְנוּ חַק כְּאֵלּוּ אֵין לָנוּ לְגִשַׁת אֲלֵיכֶם כִּי הֲלֵא בְּבִשְׂרַת הַמְּשִׁיחַ כְּכָר קִדְמָנוּ לְהַגִּיעַ עֲדֵיכֶם:

טו וְלֹא נִתְהַלֵּל לְבָלִי־חַק לְנַגֵּעַ בְּנִחְלַת יְגִיעַת אַחֲרֵים אֲכָל יֵשׁ־לָנוּ תַקְוָה כִּי־תִרְבֶּה אֲמוֹנַתְכֶם וְכֵן יִגְדַּל כְּבוֹדְנוּ בְּכֶם לְפִי קוֹ הַמְּדָה כְּלָה עַד־לְמַעְלָה רֵאשׁ:

י"ח אֲחֵרֵי אֲשֶׁר רַבִּים מִתְהַלְלִים בְּדַרְךָ בְּשֵׁר וְדָם אֶתְהַלֵּל גַּם-אֲנִי:

י"ט כִּי תִשָּׂאוּ אֶת-הָאֲוִילִים בְּחֶפְזָךְ לֵב יַעַן חֲכָמִים אַתֶּם:

כ' כִּי הֲלֹא תִשָּׂאוּ אִם-יַעֲבִיד אֶתְכֶם אִישׁ אִם-יִבְלַע אֶתְכֶם אִישׁ אִם-יַעֲשֶׂק אֶתְכֶם אִם-יִתְנַשֵּׂא עֲלֵיכֶם אוֹ יִכֶּה אֶתְכֶם עַל-הַלְחִי:

כ"א לְבַשְׁתֶּנוּ אֲנִי דָבָר כְּמוֹ אִם רַפִּי יָדִים הֵיינוּ לַעֲשׂוֹת פְּאֻלָּה אָבָל בְּאֲשֶׁר יַעֲזִיז אִישׁ אֶת-פְּנֵיו הִנֵּה כְּאִחֲזוֹ בְּסִכְלוֹת אֲנִי אִמְרוּ אַעֲזִיז פְּנֵי גַם-אֲנִי:

כ"ב אִם הֵם עֹבְרִים בְּךָ גַם-אֲנִי אִם הֵם יִשְׂרְאֵלִים בְּךָ גַם-אֲנִי אִם הֵם זָרַע אֲבֹרְהֶם בְּךָ גַם-אֲנִי:

כ"ג אִם הֵם מְשַׁרְתֵּי הַמְּשִׁיחַ כְּסֹר טַעַם אֲנִי דָבָר אֲנִי עֲלֵה עֲלֵיהֶם בְּרַב עֲמַל בְּכַתִּי כְּלָאִים פְּעָמִים רַבּוֹת בְּמַהְלָמוֹת לְאֵין סְפוּרוֹת וּפְעַם אַחֲרֵי פְעַם בְּשַׁעֲרֵי מוֹת:

כ"ד חֲמַשׁ פְּעָמִים הִפִּיתִי מִיַּד הַיְהוּדִים אַרְבָּעִים חֲסֵרָה אַחַת:

כ"ה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים הִפִּיתִי בְּשׁוֹטִים פְּעַם אַחַת סִקְלֹתִי בְּאֲבָנִים שְׁלֹשׁ פְּעָמִים נִשְׁבְּרָה אֲנִי וְכִיּוֹם תָּמִים הָיִיתִי בְּמַצְלוֹת יָם:

כ"ו בְּמַסְעוֹת רַבִּים וּמְגוּר מְסַבִּיב מִשְׁטָף מַיִם מְגוּר מִפְּנֵי שְׂדָדִים מְגוּר מִפְּנֵי בְנֵי עַמִּי מְגוּר מִפְּנֵי גוֹיִם מְגוּר בְּעִיר מְגוּר בְּמִדְבָּר מְגוּר בְּיָם וּמְגוּר בְּקֶרֶב אַחֵי שְׂקָר:

כ"ז בְּעֲמַל וּבַתְּלָאָה וּבְכַלִּי-שֵׁנָה פְּעָמִים הִרְבֵּה בְּכַלִּי-לֶחֶם וּבְכַלִּי-מַיִם וְגַם-רַבּוֹת עֲנִיָּתִי בְּצוּם נַפְשִׁי וּבְכַלִּי שְׂמֵלָה לְעוֹרֵי בְּקָרָה:

כ"ח מִלְּבַד הַמוֹן צָרְכִי יוֹם יוֹם וְנִדְאָגַת כָּל-הַקְּהָלוֹת אֲשֶׁר עָלַי הָיוּ כְּלָנָה:

כ"ט מִי חָלָה וְלֹא חָלִיתִי מִי נִכְשַׁל וְלֹא כְּעָרָה אִשׁ בְּהִגִּיגִי:

ל' אִם-עָלִי לְהִתְהַלֵּל אֶתְהַלֵּל בְּתַחֲלוּתִי:

ל"א הִנֵּה הָאֱלֹהִים הָאֵבֶב לְיָשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדוֹנֵינוּ בְּרוּךְ הוּא לְעוֹלָם וָעֶד הוּא יִדְעֵ כִּי לֹא אֲשַׁקֵּר:

ל"ב וּבְדַמְשֶׁק הִנְעִיב אֲשֶׁר לְאַרְטֶס הַמֶּלֶךְ שְׂמֵר שֵׁם אֱלֹהֵי עִיר הַהִיא לְלִכְדָּנִי:

ל"ג וּבְסֹל בְּעַד הַחֲלוֹן הוֹרִידוּ אֹתִי מֵעַל הַחֹמָה וְנִמְלַטְתִּי מִיָּד:

פרק יב

א אֲמַנֵם לֹא לְהוֹעִיל לִי לְהִתְהַלֵּל אִךְ בְּאֵתִי לְסַפֵּר מְרֹאוֹת וְחִזְיוֹנוֹת מֵאֵת הָאֲדוֹן:

ב זֶה אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה שָׁנָה יָדַעְתִּי אִישׁ בְּמִשְׁיחַ וְלֹא יָכַלְתִּי לְדַעַת אִם-בְּגוֹף הָיִיתוּ אוֹ-מִחוּץ לְגוֹף כִּי פְּלִיאָה דַעַת מִמֶּנִּי אֱלֹהִים הוּא יָדַע וְהָאִישׁ הַהוּא עָלָה לְרַקִּיעַ הַשְּׁלִישִׁי:

ג אֶת-הָאִישׁ הַהוּא יָדַעְתִּי אִם-בְּגוֹף הָיִיתוּ אוֹ-מִחוּץ לְגוֹף לֹא יָכַלְתִּי לְדַעַת אֱלֹהִים הוּא יָדַע:

טו וְגַם-נִבְשָׁר אֶת-הַבְּשָׂרָה מִכֶּם וְהִלָּאָה כִּי לֹא נִבּוֹא לְהִתְהַלֵּל בְּחַבְלִים נִפְלוּ לְאַחֲרַיִם:

י אִךְ הִמְתַּהַלֵּל יִתְהַלֵּל בִּיהִנּוּה:

י"א כִּי לֹא זֶה הוּא אֲשֶׁר פִּיּו יִשְׂבַּחֵנוּ נֶאֱמַן הוּא כִּי אִם-זֶה אֲשֶׁר יִשְׂבַּחֵנוּ פִּי יִהְיֶה:

פרק יא

א אֲחֵלִי שְׂאוּנֵי-נָא מַעֲט בְּאֻלְתֵּי אִךְ יָדַעְתִּי כִּי נִשְׂא תִשָּׂאֲנִי:

ב כִּי קִנְאֵתִי לְכֶם קִנְאֵת אֱלֹהִים וַיַּעֲדֵתִי אֶתְכֶם לְאִישׁ הוּא הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר לְפָנָיו הִנְגִּי לְהַעֲמִידְכֶם בְּכַתּוּלָה תִּמָּה:

ג אִךְ יִרְאֵתִי כִּי כְּאֲשֶׁר הִשִּׂיא הִנְחַשׁ אֶת-חַנּוּהַ בְּעַרְמָתוֹ בְּךָ גַם-אַתֶּם פְּן-תִּסְרִיּוּ אֶת-לְבַבְכֶם וְאֶת-תַּמְתְּכֶם מֵאַחֲרֵי הַמְּשִׁיחַ:

ד לוֹ אִישׁ תִּבָּא אֲלֵיכֶם נִגִּיד לְכֶם יִשׁוּעַ אַחֲרֵי אֲשֶׁר לֹא הִגַּדְנוּ אוֹ כִּי תִקְחוּ רוּחַ אַחֲרֵת אֲשֶׁר לֹא-לְקַחְתֶּם אוֹ בְּשָׂרָה אַחֲרֵת אֲשֶׁר לֹא-קִבַּלְתֶּם אוֹ תוּכְלוּ לְהַכִּיל דְּבָרָיו: ה אָבָל חֲשַׁבְתִּי כִּי לֹא נָפַל אֲנִי מִרְאֲשֵׁי הַשְּׁלִיחִים אִךְ לֹא בְּדָבָר אַחֵד:

ו אִם כְּעֶרֶל שִׁפְתַּיִם אֲנִי בְּמִדְבָּרִי לֹא-כֵן אֲנִי בְּדַעַת כִּי כָל-אֲשֶׁר בְּלִבִּי הֲלֹא נוֹדַע לְכֶם בְּפָנֵי כָל-אָדָם:

ז הַחֲטָא חֲטָאֵתִי כִּי הִשְׁפַּלְתִּי נַפְשִׁי לְמַעַן אַתֶּם תִּרְיַמוּ רֹאשׁ כִּי הִבְאֵתִי לְכֶם בְּשֵׁרֵת אֱלֹהִים בְּלֹא-כֶסֶף:

ח שְׁלוֹתִי קִהְלוֹת אַחֲרוֹת כִּי לְקַחְתִּי מִהֵן שִׁכַר פְּעֻלְתִּי לְעַבֵּד אֶתְכֶם חֲנָם:

ט וּבְהִיּוֹתִי עִמְכֶם וְנֶאֱחָסֵר לֹא הִלְאֵיתִי אִישׁ כִּי דִי מִחֲסָרִי מִלֹּא וְהָאֲחִים אֲשֶׁר בָּאוּ מִמִּקְדוֹנָא נֶאֱשַׁתְמַר מֵאֵד מִהִיּוֹת עֲלֵיכֶם לְמִשָּׂא וְכֵן אוֹסִיף לְהַשְׁתַּמֵּר:

י כְּאֲשֶׁר הַמְּשִׁיחַ נֶאֱמַתּוּ לִי הוּא בְּךָ לֹא תַעֲצֹר מִמֶּנִּי תִתְהַלֵּתִי זֹו בְּגִלְלוֹת אֲכִיבָא:

י"א וְעַל-מַה-זֶּה אֲשַׁתְמַר הַעַל אֲשֶׁר לֹא אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם הָאֱלֹהִים הוּא יוֹדַע:

י"ב אִךְ כְּאֲשֶׁר עֲשִׂיתִי בְּךָ אוֹסִיף לַעֲשׂוֹת לְהַעֲבִיר תִּאֲנָה מִן-הַמְּבַקְשִׁים תִּאֲנָה לְמַעַן יוּכְלוּ לְהִתְחַשֵּׁב בְּתַהֲלָתְכֶם כְּמִנּוּ:

י"ג כִּי אֲנָשִׁים כְּאֵלָה שְׁלִיחֵי שְׂקָר הֵם עֲשִׂי רַמְיָה הַמְּתַחַפְשִׁים לְשְׁלִיחֵי הַמְּשִׁיחַ:

י"ד וְאֵין זֶה פְּלֵא אַחֲרֵי אֲשֶׁר גַּם-הַשֵּׁטֶן מִתְחַפֵּשׂ לְמִלְאָךְ אוֹר:

טו עַל-כֵּן לֹא דָבָר גְּדוֹל הוּא אִם יִתְחַפְּשׂוּ גַם-מְשַׁרְתֵּי לְמִשְׁרַתִּי צְדָק אֲשֶׁר בְּאַחֲרֵיתָם מִפְּרִי מַעַלְלֵיהֶם יֵאָכְלוּ:

טז וְעוֹד אֲנִי אִמְרוּ אֶל-יִחְשַׁבְנִי אִישׁ לְאֲוִיל כִּי אִם-כֵּן אִךְ כְּאֲוִיל שָׂאוּ פְּנֵי וְאֶתְהַלֵּל מַעֲט גַם-אֲנִי:

י"ז אֵת אֲשֶׁר אֲנִי דָבָר לֹא מִפִּי הָאֲדוֹן הוּא כִּי אִם-דְּבָרֵי כְּאִחֲזוֹ בְּסִכְלוֹת לְאֲשֶׁר סְמוּךְ לְבִי בְּתַהֲלָתִי:

עֲבָרָה וּמְדוֹן הוֹלְכֵי רְכִיל וּמוֹצִיאֵי דָבָר גָּאוֹן וְדַיִם
וּמְהוּמָה רְבָה:

^{כא} פֶּן-בָּבֹאֵי עוֹד יִשְׁפִּילְנִי אֱלֹהֵי לְפָנֶיכֶם וְהִתְעַצְבֹּתִי
אֶל-לְבִי עַל-רַבִּים מֵהֶם אֲשֶׁר-חָטְאוּ כְכֹר וְלֹא שָׁבוּ
מִן-הַתּוֹעֵבָה וּמִן-הַזְנוּת וּמִן-הַנְּבִלָה אֲשֶׁר עָשׂוּ:

פרק יג

^א הִנְנִי כָּא אֲלֵיכֶם פַּעַם שְׁלִישִׁית עַל-פִּי שְׁנַיִם עֲדִים אוֹ
עַל-פִּי שְׁלֹשָׁה עֲדִים יָקוּם כָּל-דָּבָר:

^ב הֵן אֲמַרְתִּי מֵאֵז וּכְמוֹ מְקֻרֹב כַּאֲשֶׁר הֵייתִי עִמָּכֶם בַּפַּעַם
הַשְּׁנִיית כֵּן גַּם-עַתָּה מְרַחֵק טָרְסָם בְּאֵי הִנְנִי מִגִּיד וְכַתֵּב
לְכָל-אֲשֶׁר חָטְאוּ כְכֹר וְלְכָל-יִתְרָא אֲנִשִּׁי קִהַלְתֶּכֶם כִּי
לֹא-אוֹסִיף לְחוֹס בְּשׁוּבֵי אֲלֵיכֶם:

^ג יַעַן לְבַחֵן אֲתֶם מִבְּקָשִׁים אִם-הִמְשִׁיחַ דְּבַר כִּי אֲשֶׁר לֹא
קִצְרָה יָדוֹ לָכֶם כִּי כְגִבּוֹר הוּא בְּקִרְבְּכֶם:

^ד כִּי אֶף-אִם-נִצְלַב כְּאֲנוּשׁ אֲנוּשׁ חַי הוּא בְּגִבּוֹרֵת אֱלֹהִים
וְכֵן בּוֹ גַּם-אֲנַחְנוּ קִצְרֵי-יָד הִנְנוּ אֶף חַיִּים עִמּוֹ בְּגִבּוֹרֵת
אֱלֹהִים לְטוֹב לָכֶם:

^ה נִסּוּ אֶת-נִפְשֵׁיכֶם אִם-בְּאֲמוּנָה אֲתֶם עֹמְדִים וְהִבְחֵנוּ אוֹ
הִטְרַם תִּדְעוּ מִנִּפְשֵׁיכֶם כִּי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בְּקִרְבְּכֶם
אִם-לֹא סִיגִים אֲתֶם:

^ו וְאֲנִי הוֹחֵלְתִי כִּי תִשְׁכִּילוּ אֲשֶׁר לֹא כֹסֶף נִמְאָס אֲנַחְנוּ:
^ז וְאֶל-הָאֱלֹהִים נִתְפַלֵּל לְבַלְתִּי תַעֲשׂוּן כָּל-רַע לֹא לְמַעַן
הַדָּע כִּי אֲנַחְנוּ מְזַקְקִים כִּי אִם-לְמַעַן תַּעֲשׂוּן אֲתֶם
אֶת-הַטּוֹב אֶף כִּי-אֲנַחְנוּ כְּסִיגִים נִחָשׁב:

^ח כִּי לֹא נוֹכַל עֲשׂוֹת דְּבַר לְנִגְדַת הָאֲמֶת כִּי אִם-בְּעֵד הָאֲמֶת:
^ט כִּי גַם-נִגְיֵלָה אִם גִּבְרֵי כַח אֲתֶם אֶף כִּי אֲנַחְנוּ כְּדִלֵי כַח
נִחָשׁב כִּי אֶל-הַדְּבַר הַזֶּה אָנוּ מִתְפַּלְלִים לְהִיּוֹתְכֶם
שְׁלֵמִים:

^י וְעַל-כֵּן כְּתַבְתִּי אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּעוֹדְנֵי רַחוּק מִכֶּם
לְמַעַן בָּבֹאֵי לֹא יִהְיֶה-לִּי מְקוֹם לְדַבֵּר אֲתֶכֶם קְשׁוֹת לְפִי
הַכַּח אֲשֶׁר נָתַן לִי הָאֵדוֹן לְבָנוֹת אֲתֶכֶם וְלֹא לְפָרוֹץ בְּכֶם:
^{יא} וְעַתָּה שִׁישׁוּ אֲחֵי הָיוּ תְמִימִים וְהִתְחַזְּקוּ יַחְדָּו אֶת-לְבַבְכֶם
וְאֶת-הַשְּׁלוֹם אֲהַבּוּ וְאֱלֹהֵי הָאֲהָבָה וְהַשְּׁלוֹם יִהְיֶה
עִמָּכֶם:

^{יב} שְׂאֵלוּ לְשִׁלוֹם אִישׁ אֶת-אֲחֵיו בְּנִשְׁיַת הַקִּדְשׁ:
^{יג} הַקְדוּשִׁים כָּלִם שְׂאֵלִים לְשִׁלוֹם לָכֶם:

^{יד} חֲסֵד אֲדַגִּינוּ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ וְאֲהַבַת הָאֱלֹהִים וְלִוְיַת רוּחַ
הַקִּדְשׁ עִם-כָּלְכֶם אָמֵן:

^י וְאֶל-תּוֹךְ הַפְּרָדָס עֲלֶה וְיִשְׁמַע אֲשֶׁר עָצְמוּ מִסְפָּר וְאִין
כַּח בְּלִשׁוֹן אָדָם לְמַלְלָם:

^ה כַּאֲשֶׁר הָיָה אֲתֶהֱלֵל וּבִנְפֹשִׁי לֹא אֲתֶהֱלֵל זוֹלַתִּי
בְּתַחֲלוּתִי:

^י וְאֶף לֹו-חִפְצָתִי לְהִתְהַלֵּל לֹא-הֵייתִי כְכֹסִיל אַחֲרֵי אֲשֶׁר
אָמַת אָנִי מְדַבֵּר אֶף אֲעַצֵּר בְּמַלְיָן פֶּן-יִחָשֵׁב אִישׁ עָרְכִי
לְמַעַלְהָ מֵאֲשֶׁר יִרְאֶה-בִּי אוֹ מֵאֲשֶׁר יִשְׁמַע מִמֶּנִּי:

^ז וְלְבַלְתִּי אֲתַנְשֵׂא בְּתַעֲצֻמוֹת הַחַזְיָנוֹת יִתֵּר מְדֵי נִתְּן-לִי
קוֹץ מְכַאֵיב בְּכַשְׂרֵי וְהוּא מְלֹאךְ הַשֵּׁטֶן לְהַכְתִּנִּי בְּאֶגְרֵף
פֶּן-אֲתַנְשֵׂא יִתֵּר מְדֵי:

^ח וְעַל-זֹאת הִתְחַנַּנְתִּי אֶל-הָאֵדוֹן זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים
לְהַסִּירָהוּ מִמֶּנִּי:

^ט וַיֹּאמֶר אֵלֵי חֲסֵדִי רַב-לָךְ כִּי לֹאִין אוֹנִים אֲשִׁלִּים גְּבוּרַתִּי
עַל-כֵּן מְטוֹב לִּבְךָ אֲתֶהֱלֵל בְּתַחֲלוּתִי לְמַעַן תִּמְצָא כִּי
גְבוּרַת הַמְּשִׁיחַ:

^י וְעַל-כֵּן רָצִיתָ נִפְשִׁי בְּתַחֲלוּתִי וּבְגִדוּפִים וְלִהְיוֹת נִרְדָּף
וְלִשְׁבֹּת בְּמִצּוֹק וּבַחֲסֵר כָּל לְמַעַן הַמְּשִׁיחַ כִּי אִם-נִפְּוֹגַתִּי
אֵז גְּבוּר אָנִי:

^{יא} הֵייתִי לְכֹסִיל בְּהִתְהַלְּלִי אֶף אֲתֶם אֲלִצְתוּנִי כִּי עֲלִיכֶם
הִיָּה לְהַלְלִנִי יַעַן לֹא-נִפְּלָ אָנִי מִכַּאֲשֶׁי הַשְּׁלִיחִים אֶף
כִּי-כֹאִין אָנִי:

^{יב} אֲמַנֵּם הָאֲתוֹת כִּי אָנִי הוּא הַשְּׁלִיחַ נַעֲשׂוּ בְּקִרְבְּכֶם
כְּכָל-אֶרֶץ רוּחַ בְּמוֹפְתִים וּבְנִפְלְאוֹת וּבְעֲלִילוֹת נִשְׁגָבוֹת:

^{יג} כִּי-יִבְמָה נִפְלִים אֲתֶם מִיִּתְרֵי הַקְהָלוֹת אִם-לֹא כַּאֲשֶׁר לֹא
הוֹגַעְתִּי אֲתֶכֶם סִלְחוּ-לִי לְעוֹתְתִי זֹאת:

^{יד} הִנְנִי נִכוּן לְבוֹא אֲלֵיכֶם פַּעַם שְׁלִישִׁית וְלִמְשָׂא לֹא אֶהְיֶה
עֲלֵיכֶם כִּי לֹא הוֹנֵכֶם אָנִי מִבְּקָשׁ כִּי אִם-אֶת לְבַבְכֶם כִּי לֹא
מִשְׁפֹּט הַבָּנִים לְאָצוֹר אוֹצְרוֹת לְאֲבוֹתֶם כִּי אִם-הָאֲבוֹת
לְבַנֵּיהֶם:

^{טו} וְאֲנִי הִנְנִי נִתֵּן לָכֶם אֶת-אֲשֶׁר לִי בְּחַפְזֵי לְבָבִי וְגַם
אֶת-נִפְשִׁי אֲתַנְּהָ אֶף כִּי-כַאֲשֶׁר אוֹסִיף לְאֲהַבָּה
אֶת-נִפְשֵׁיכֶם כֵּן תִּמְעִיטוּ לְאֲהַבָּה אֶת-נִפְשִׁי:

^{טז} אֲבָל לוֹ יִהְיֶה-כֵּן אֲנִכִּי לֹא הֵייתִי לָכֶם לְמַעֲמָסָה רַק
בְּהִיוֹתִי עָרוּם לְכַדְתִּי אֲתֶכֶם בְּעָרְמָה:

^{יז} הָאִם הוֹנִיתִי אֲתֶכֶם עַל-יְדֵי אֶחָד מֵאֲחַד מֵאֵלֶּה אֲשֶׁר
שְׁלַחְתִּי אֲלֵיכֶם:

^{יח} הַפְּצִרְתִּי בְּטִיטוּס לְלַכֵּת וְגַם-אֲחַד הָאֲחִים שְׁלַחְתִּי אֲתוֹ
הָאִם-הוֹנֵה אֲתֶכֶם טִיטוּס הֵלֵא בְרוּחַ אַחַת וּבְאֲרַח אֶחָד
צָעַדְנִי כּוֹנֵנוּ:

^{יט} אוֹלֵי עוֹדְכֶם חֲשָׁבִים כִּי הִנְנוּ מְצַטְדָּקִים לְפָנֶיכֶם אֲבָל
דְּבַרְנֵנוּ נִגְדַת פְּנֵי הָאֱלֹהִים וּמְשִׁיחוֹ כִּי כָל-אֵלֶּה רַק
בְּגִלְלָכֶם יְדִידִים לְהַבְנוֹת מִמֶּנּוּ:

^כ כִּי יִרָא אֲנִכִּי בָבֹאֵי פֶן-אֲמַצְאָכֶם לֹא כָלְכִבִּי וְאֲתֶם
תִּמְצָאוּנִי לֹא כָלְכִבְכֶם פֶּן-אֲמַצְאָ כְכֶם מְרִיבָה וְקִנְאָה

Galatians

אגרת פולוס השליח אל הגלטיים

ט ולא-ראיתי איש אחר מן-השליחים וזולתי יעקב אחי
הָאָדוֹן:
כ וזאת אני כתב פה נגד אלהים ולא אכזב:
כא ואת-הי-כן באתי אל-גלילות ארם וקילקיא:
כב אבל קהלות המשיח אשר בארץ יהודה לא נודעתי להם
פנים בפנים:
כג אף-זאת שמעו פי-זה האיש אשר רדפם מאז מבשר
כיום בשורת האמונה אשר הכחידה מקדם:
כד ויתנו כבוד לאלהים בגללי:

פרק ב

א ומקץ ארבע עשרה שנה עליתי עוד ירושלימה עם
בר-נבא וגם את-טיטוס לקחתי עמדי:
ב ואני עליתי שמה פאשר צויתי בחזון ודברי הבשרה
פאשר קראתי בקרב הגוים שמתה לפניהם ואת-הי-כן
לפני קריאי העדה לכו למען לא יהיה לריק אשר
אחיש לעשות ואשר חשתי מאז:
ג וגם-טיטוס אשר עמדי פי-יני הוא לא נטל עליו
להמול:
ד בעבור אחי שקר אשר התגנבו ויבאו לתור את-החפוש
אשר-לנו בישוע המשיח למען העבידנו:
ה ולא-נפתה לבנו להפנע מפניהם אף-לא כרגע למען
יעמד עמכם קשט הבשרה לעולם:
ו ולא-לה המסלאים בערכם אם ערכם פן או כן לא שמתה
את-לבי אלהים לא ישא פני-איש והמסלאים האלה לא
הוסיפו לי מאומה:
ז אף להפוך הם ראו פי-פקדה נתנה-לי לבשר בקרב
הערלים פאשר נתנה לפטרוס לבשר בקרב הנמולים:
ח פי-הנתן פח לפטרוס להיות שלוח אל-הנמולים הוא
נתן לי פח להיות שלוח אל-הגוים:
ט וכאשר ראו יעקב וכיפא ויוחנן הנחשבים לעמודי
הקהלה פי-חסד אל עלי נתנו לי ולבר-נבא את-יד
מינם לאות אחנה לאמר פי אנחנו גלף אל-הגוים והם
אל-הנמולים:
י אף אם-נזכר את-העניינים אשר גם-שקדתי לעשות פן:
יא אבל בבא כיפא לאנטיוכיא הוכחתי על-פניו כי נמצא
בו דבר אשמה:

פרק א

א פולוס שליח שלח לא מאת אנשים ולא על-פי אנשים
כי אם-על-פי ישוע המשיח ואלהים אבי-כל אשר
הקימו מן-המתים:
ב וכל-האחים אשר אתי אל-קהלות גלטיא:
ג חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו וישוע המשיח
אדנינו:
ד אשר-נתן את-נפשו לכפר על-חטאתינו ולהצילנו
מן-העולם הרע הזה כרצון אלהים אבינו:
ה אשר-לו הכבוד לעולם ועד אמן:
ו תמהון אחוני פי-כה מהרה סרתם מאחרי הקרא אתכם
בחסד משחנו ותלכו אחרי בשרה אחרת:
ז והיא איננה בשרה אבל יש אנשים העכרים אתכם
והמבקשים לבלל בשורת המשיח בלל והפוך על-פניה:
ח אכן אם-גם אנחנו או-מלאך מן-השמים ישמיעכם
בשרה אחרת אשר לא השמענוה יחדם:
ט כזה אמרנו מאז וכן אני אמר עוד הפעם ואם ישמיעכם
איש בשרה מבצעדי זו אשר קבלתם יחדם:
י כי המפתה אנשים אני עתה או מדבר דברי לפני אלהים
האם להפיק רצון מבני אדם אני מבקש כי לוי-בקשתי
להפיק רצון מבני אדם לא הייתי עבד למשיח:
יא ואני מגיד לכם אחי כי הבשרה אשר נודעה לכם מפי
לא ממקור אדם יצאה:
יב כי גם-אנכי לא מפי אדם קבלתיה ולא הרני בן-אנוש
כי אם-בחזון מאת ישוע המשיח:
יג כי הלא-שמעתם הליכותי לפניכם בדת היהודית
ונאת-עדת אלהים רדפתי לבלע ולהשחית:
יד והוספתי דעת בדעות היהודית מרבים בבני גילי בקרב
עמי וקנאה גדולה קנאתי לקבלת אבותי:
טו אף האלהים אשר הבדילני ממעי אמי ואשר קראני
בחסדו:
טז פאשר חפץ לגלות לי את-בנו לבשר ישועתו בגוים לא
נוצצתי עם-בשר נדם אף לא כרגע:
יז וגם לא-עליתי ירושלימה אל-השליחים אשר קדמוני
כי אם-הלכתי לערב ומשם שבתה לדמשק:
יח ומקץ שלש שנים עליתי אז ירושלימה לראות
את-כיפא ואשב עמו חמשה עשר יום:

ט על-כן רק אנשי אמונה יתברכו עם-אברהם איש אמונים:
 י אכל הבטחים על-מצות התורה ימצאו קללה בצדה כי כתוב ארור אשר לא-יקים את-כל-הדברים הפתובים בספר התורה לעשות אותם:
 יא וכי על-ידי התורה לא-יצדק איש לפני אלהים דבר ברור הוא כי-צדיק באמונתו יחיה:
 יב והתורה לא אמונה תבקש כי אם-את-האדם אשר יעשה את-משפטיה וחי בהם:
 יג המשיח פדה את-נפשנו מקללת התורה באשר היה לקללה תחתינו כי כתוב ארור כל-התלוי על-העץ:
 יד ובזאת על-ידי ישוע המשיח גם-הגוים יתברכו בברכת אברהם וקרוח אשר אמר אלהים לתמו נקבל עקב אמונה:
 טו אחי כדרך בני-אדם אני מדבר גם-ברית אשר כרת אחד האנשים ויקים אתה במשפט לא יפירנה איש ולא ישנה-בה דבר:
 טז והנה התבטחות נאמרו לאברהם ולזרעו ולא-אמר ולזרעיהם ברכים כי אם-ולזרעך ביחיד והוא המשיח:
 יז וזה הדבר אשר אמרתי כי הברית אשר כרת אלהים במשיח מקדם ויקים אתה לא תוכל התורה הנתונה אחרי ארבע מאות ושלשים שנה להפר אתה ערש-את-ההבטחה לאין:
 יח כי אם-תנתן המורשה בכת התורה לא-תהיה עוד בכת ההבטחה אכל לאברהם נתנה אלהים בהבטחה לפי-חוסד:
 יט אם-כן למה-זה נוספה התורה למען ינדע הפשע פירכ הוא עד כי-יבוא הזרע אשר-לו משפט ההבטחה וזאת התורה ערוכה על-פי המלאכים ונתונה בידי איש הבנים:
 כ אכל איש בנים לא לאחד הוא ואלהים הוא אחד:
 כא ועתה הכי התורה נגד הבטחות אל חלילה כי לו נתנה תורה אשר בכחה לתת חיים או היתה גם-הצדקה בידי התורה:
 כב אכל כתבי הקדש יגידון כי כל-אדם חטא ובזאת באמונת ישוע המשיח תבוא ההבטחה אל-המאמינים:
 כג ולפני בא האמונה היינו שמרים במשמר תחת ידי התורה פאסיכי האמונה העתיקה להגלות:
 כד ובכן היתה לנו התורה לאמנת לנהגנו אל-המשיח אשר משם נצדק באמונה:
 כה אף עתה אחרי אשר נגלתה האמונה לא עוד אנחנו תחת יד האמנת:
 כו פיי-כלכם בני אלהים אתם עקב אמונתכם בישוע המשיח:

ב כי עד-לא באו אנשים מאת יעקב אכל יחדו את-הגוים אף אחרי באם נבדל מהם ויפרד מיראתו את-הנמולים:
 ג וכן גם-שאר היהודים התפחדו עמו עד פיי-גם-בר-נבא נתפש בכחשם:
 ד ואני בראתי כי לא ילכו נכחה לפי בשרת האמת אמרתי אל-כיפא לעיני-כל אם-אתה היהודי תלך בדרך הגוים ולא בדרך היהודים מדוע זה תאלץ את-הגוים להתירה:
 ט הן מזרע היהודים נולדנו ולא מזרע הגוים החטאים בנפשותם:
 טז ואחרי אשר ידענו כי לא-יצדק איש בחקות התורה כי אם-באמונת ישוע המשיח גם-אנחנו באנו להאמין בישוע המשיח למען נצדק באמונת המשיח ולא בחקות התורה כי בחקות התורה לא יצדק כל-בשר:
 יז ועתה כי נבקש צדקתנו במשיח ובכל-זאת עון ימצא בנו היתה המשיח כהן לעון חלילה:
 יח כי אם-אשוב ואבנה את-אשר הרסתי הנני מעיד בנפשי כי פשע אני:
 טט פיי-כמת נחשבתי לתורה על-פי התורה למען אחיה לאלהים:
 כ הנני צלוב עם-המשיח וחי אנכי אף לא-אנכי כי אם-המשיח חי בי ורוח חיים אשר בבשרי פיוס קניתי באמונתי בבן-האלהים אשר אהב אתי ויתן את-נפשו קפרי:
 כא לא אעשה את-חוסד האלהים לאין כי אם-תמצא צדקה על-ידי התורה אז המשיח מת חנם:

פרק ג

א הוי גלטיים סכלים מי השמין בכשפים לבכם משמע אל-האמת אחרי אשר ישוע המשיח הצלוב היה חרות בתוכם כמו על-לוח לעיניכם:
 ב רק זאת חפצתי לשמע מפיהם איך קבלתם את-הרוח עקב חקות התורה או עקב כח האמונה:
 ג האם כזאת נסבלתם אחרי אשר החלתם להיות אנשי רוח תשלימו עתה בחקות הבשר:
 ד למה-זה נשאתם עמל רב חנם אם לא לעזר הוא ולא להועיל:
 ה הנה המאציל מן-הרוח עליכם או העשה בכם נפלאות היעשה כזאת בחקות התורה או בכח האמונה:
 ו כאשר גם-אברהם האמין באלהים ויחשבה לו צדקה:
 ז על-כן דעו-נא פיי-בני האמונה בני אברהם המה:
 ח והמקרא צפה מראש כי עתיד להצדיק את-הגוים באמונה הקדים לבשר את-אברהם לאמר ונברכו בד כל-הגוים:

כ וזה חפצי עתה להיות עמכם ולשנות את-קולי כי במבוכה אני על-אדותיכם:

כא אמרו לי אתם החפצים להיות תחת משטר התורה האם לא תבינו דברי התורה:

כב הן כתוב כי שני בנים היו לאברהם האחד מן-השפחה והשני מן-הגבירה:

כג בן-השפחה נולד כדרךך פל-בשר וכן-הגבירה בדבר אלהים:

כד ואלה הדברים הם למשל כי שתי בריתות הנה האחת מהר סיני הילכת ילדיה לעבדות וזאת היא הגר:

כה כי הגר היא הר סיני בערב ודמתה לירושלים פיוס פאשר היא בעבדותה עם-בניה:

כו אף ירושלים אשר למעלה היא עיר החפש והיא האם לכלנו:

כז כי כתוב:

כח רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא-חלה פי-רבים בני-שוממה מבגי בעולה:

כט אולם אחי פיצחק בן בני ההבטחה אנחנו:

ל וכאשר הנולד אז כדרךך פל-בשר רבך את-הנולד על-פי רוח אלהים בן גם-עתה:

לא אבל מה אמר הכתוב גרש האמה הזאת ואת-בנה כי לא יירש בן-האמה הזאת עם בן-הגבירה:

לב על-כן אחי לא-בני האמה אנחנו כי אם-בני-חורים:

פרק ה

א על-כן עמדו הן בחפש אשר נתן לנו המשיח ואל-תתפשו עוד בעל העבדות:

ב הנה אני פולוס מגיד לכם אם-תמולו המשיח לא-להועיל לכם:

ג ועוד אני מזהיר פל-איש אשר ימול מצוה הוא לעשות את-פל-דברי התורה:

ד נפרדים מעם המשיח אתם המצטדקים בתורה ונסוג מאחר החרס:

ה כי-אנחנו ברוח ובאמונה נשא עינינו אל-צדקה פאשר קוינו לה:

ו כי לפני ישוע המשיח אין-יתר עז לא למולה ולא לערלה כי אם-לאמונה בעלת פעלים באהבה:

ז ואתם מרוצתכם טובה היתה מי סגר עליכם מהשג את-האמת:

ח לא מפי הקרא אתכם דברי מפתים יצאו:

ט מעט שאר יחמיץ את פל-העריסה:

י ואני בטח בכם לפני אדנינו כי מחשבה זרה לא תעלה על-לפכם אף העבר אתכם ויהי מי שיהיה עונו ישא:

כו כי כל-אלה מכם אשר נטבלו בשם המשיח לבשו את-המשיח:

כח ואין עוד פה לא יהודי ולא יוני לא עבד ולא בן-חורים לא זכר ולא נקבה כי כלכם אחד בישוע המשיח:

כט ואם-למשיח אתם זרע אברהם הנכם וירשי המורשה לפי ההבטחה:

פרק ד

א ואני אמר הירוש כל-עוד הוא ילד איננו משנה מעבד אף כי-הוא אדון כל-הנחלה:

ב והוא נתון בידי בן-משק הבית ופקידיו עד היום ההוא אשר יעד לו אביו:

ג בן גם-אנחנו בימי הילדות פעבדים היינו ליסדות הראשים השפלים בחלד:

ד אף פאשר מלאו הימים שלח אלהים את-בנו אשר נולד מרחם אשה נאשר נתון תחת משטר התורה:

ה לפדות את-הנתונים תחת משטר התורה למען נקבל משפט הבנים:

ו ויעז בנים אתם שלח אליכם אלהים את-רוח בנו בקרב לבנו אשר תקראו-בו אבינו אבינו:

ז על-כן איך עוד עבד כי בן אתה ואם-בן גם-ירוש נחלת האלהים על-ידי המשיח:

ח והנה לפני טרם ידעתם את-האלהים השפתותם ללא-אלהי אמת:

ט ועתה אחרי אשר ידעתם את-האלהים ואף גם-נודעתם לו איך תשובו אל-היסדות השפלים האמללים כי תחפצו לעבדם עוד:

י אתם שמרים ימים וחדשים ומועדים ושנים:

יא ואני יראתי כי כחי פליתי בכם לריק:

יב היינא כמני פאשר גם-אני כמוכם ראו הנני מתחנן אליכם אחי כי מעודכם לא עשיתם-לי רעה:

יג ואתם ידעים כי בלא כח בעצמותי הודעתתי אתכם את-הבשרה בתחילה:

יד ובכור עניי הצרף בשרי לא מאסתם ולא געלתם גי כמלאך אלהים ראיתם פני פראות פני ישוע המשיח:

טו ואיה אפוא עתה אשרכם עד אני לכם כי בהדרש מכם גם-ענייכם תנקרו ו לתתן-לי:

טז האם לאויב הייתי עתה בעבור האמת אשר אגיד לכם:

יז לא טובה קנאת המקנאים לכם החפצים להפריד בין הדברים למען בהם תדבקון:

יח טוב הוא לקנא תמיד לדבר טוב ולא לבד בראתכם את-פני:

יט ילדי עוד הפעם חבלי לדה יאחזני עליכם עד אשר-יוצר בכם המשיח:

א אל-תשאו נפשתיכם האלהים אין להתל בו כי באשר
 זרע איש בן יקצור:
 ב כי-הזרע לבשרו יקצור קציר בשרו כליון חרוץ והזרע
 לרוח יקצור קציר הרוח חיי עולם:
 ט ואנחנו בל-תתפנה ידיו בעשות טוב פי-נקצר בעתו
 אמ-לא נרפה:
 י ועל-בן אפוא בעוד יש-לנו ידים נטיבה-נא לכל-בני
 אדם ועל כלם לבני בית האמונה:
 יא ראו מה-רב המכתב הזה אשר-כתבתי אליכם בנידי:
 יב אלה המבקשים להתיפות לעינים יאלצו אתכם להמול
 רק למען בל-יכדפו על-דבר צלב המשיח:
 יג והנמולים ההם את-התורה אינם שמרים רק חפצים פי
 תמולו למען יתהללו בבשרכם:
 יד ואני חלילה לי מהתהלל זולתי בצלב ישוע המשיח
 אדנינו אשר-בו העולם צלוב-לי ואני צלוב לעולם:
 טו כי-במשיח ישוע אין יתר עז לא למולה ולא לערלה כי
 אמ-לבריאה חדשה:
 טז וכל-המיישרים לכת לפי קנה המדה הזאת שלום וחסד
 עליהם ועל-ישראל עם האלהים:
 יז מעתה והלאה אל-ילאני עוד איש כי אות חותם האדון
 ישוע נשא אני בבשרי:
 יח אחי חסד ישוע המשיח אדנינו עם-רוחכם אמן:

א ואני אחי אם עוד אקרא להמול על-מה-זה אני נרדף
 הלא סר מכשול הצליב ואיננו:
 יב מי-יתן אפוא ומסלפי דרכיכם ימלו:
 יג כי דרור נקרא לכם אחי אף לא דרור להחטיא
 את-בשרכם כי אם-לעבד איש את-רעהו באהבה:
 יד כי כל-התורה תוקם במצוה האחת הזאת ואהבת לרעך
 כמוף:
 טו אף אם-תנשכו ותאכלו איש את-רעהו ראו פן-איש
 ביד רעהו תספוי:
 טז ואני הנני אמר התהלכו כאנשי רוח ואז לא תמלאו את
 תאוות הבשר:
 יז כי הבשר מתאנה את-אשר לא יאבה הרוח והרוח
 את-אשר לא יאבה הבשר כי שניהם צרים זה לזה עד
 אשר לא תוכלון עשות באשר תחפצו:
 יח ואם-תלכו בן באשר יולככם הרוח אינכם עוד תחת
 משטר התורה:
 יט ומעללי הבשר ידועים ואלה הם נאוף זנות זמה
 ועגבים:
 כ עבדת אלילים וכשפים איבה מריבה וקנאה פעש מדון
 מחלקת ומפלגות:
 כא משטמה ורצח ודרכי סכאים וזוללים ועוד אחרים
 כמותם אשר עליהם אני אמר באשר מאז אמתתי
 כי-עשי אלה לא יירשו מלכות האלהים:
 כב ופרי הרוח הוא אהבה שמחה ושלום ארף אפים
 נדיבות חסד ואמונה:
 כג ענוה וזהגוע לכת ולמדודת כאלה אין תורה:
 כד ומי אשר לישוע המשיח הם הצליבו את-הבשר
 עם-כל-תשוקתו ותאוותו:
 כה אם-חיי הרוח בנו נלכה גם-בארחות הרוח:
 כו וכבוד שוא לא נרדף להתגרות איש ברעהו או לקנא
 איש ברעהו:

פרק ו

א אחי אם-איש מכם נלכד ועשה אחת מאלה אשר לא
 תעשינה אתם אנשי רוח הקם תקימו אתו בענוה רוח
 וזכרת פן-תלכד במסה גם-אתה:
 ב שאו עליכם איש סבל רעהו ובזאת תשמרו את-תורת
 המשיח:
 ג ואיש פי-יחשב בעיניו כמה נחשב הוא בהיותו
 כבלימה מתעה הוא את-נפשו:
 ד אף יבחן איש את-מעשהו ואז ישמח במעשיו לבוד
 ולא לנכח רעהו:
 ה כי איש איש כבד משאו ישא:
 ו התלמיד למלמדו דעה יתן חלק מכל-טובו:

Ephesians

אגרת פולוס השליח אל־האפסזיים

כ הוא אשר פעל במשיח באשר הקימו מן־המתים ויושיבהו לימינו במרום:
 כא גבוה מכל־משנה ושלטון וגבורה וממשלה ומכל־אשר נקרא בשם גם־בעולם הזה וגם־בעולם הבא:
 כב וכל שות תחת רגליו ויתנהו לראש לכל־העדה:
 כג אשר היא גוייתו ומלאו פי מלא הוא את־כל בכל:

פרק ב

א גם־אתם אשר מתים הייתם בפשעיכם וחסאתיכם:
 ב כִּי־בארחותם הלכתם לפניכם כמנהג בני העולם הזה וכרצון שר חיל הרוחות מפתח השמים הוא הרוח המתעורר בלב בנים לא־אבו שמוע:
 ג וכמוהם גם־אנחנו רדפנו תאוות בשרים למלא משאלות הבשר והלב הרע עד אשר־נדמינו בדרכי חיינו לשאר בנים עוררי זעם:
 ד אף אל מלא רחמים ברב אהבתו אשר אהב אתנו:
 ה החנינו עם־המשיח בהיותנו מתים בפשעים ואף בתוסד נושעתם:
 ו כי הקימו בישוע המשיח ויתן־לנו לשבת עמו במרום:
 ז להראות בימים יבואו את־גדל עשר תסדו אשר־גמל עלינו לטובה בישוע המשיח:
 ח כִּי־בתוסד נושעתם עקב אמונתכם ולא מידכם היתה זאת לכם כִּי־מתת אלהים היא:
 ט לא בשכר מעשיכם פן־יתהלל איש:
 י כי אנחנו מעשה ידיו נוצרנו בישוע המשיח למעשים טובים אשר הכין לנו מקדם ללכת בם:
 יא על־כן זכרו זאת כִּי־גוים ערלי בשר הייתם לפנים והנקראים נמולי בשר אשר הוא מעשה ידים קראו לכם ערלים:
 יב וכִּי־בעת ההיא הייתם בלא משיח נכרים לכל־אזרח בישואל וזרים לכל־ברית והבטחה באפס תקנה ובלא אלהים בארץ:
 יג אף בישוע המשיח אתם הרחקים מאז נקרבתם פיוס בדם המשיח:
 יד כי הוא שלומנו אשר עשה שנים לאחד ואת־הקיר המבדיל בינינו הרס:

פרק א

א פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים אל־הקדושים באפסוס ואל־אשר נאמן לכם לפני ישוע המשיח:
 ב חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו וישוע המשיח אדנינו:
 ג ברוך הוא האלהים אבי אדנינו ישוע המשיח אשר ברך אתנו משמי מעונו בכל־ברפת הנפש במשיח:
 ד באשר בו בחרנו עד לא נוסדה ארץ להיות קדשים ותמימים לפניו:
 ה ובאהבתו יעדנו מראש להיות לו לבנים על־ידי ישוע המשיח כחפץ לבו הטוב:
 ו לתפארת עז חסדו אשר־גמל עלינו בידיו:
 ז כִּי־בו נמצא פדות וסליחה לחטאתינו בדם השפוף כהמון חסדיו:
 ח אשר הרבה עלינו בכל־חכמה ובינה:
 ט ויודע לנו את־סוד רצונו כעצתו הטובה היעוצה בלב מקדם:
 י לקבץ במשיח במלאת ימי הפקדה כל אשר בשמים וכל אשר בארץ והיו בו לאחדים:
 יא וגם על־ידו נחזיק במורשה באשר נבחרנו לה מאז מטעם העשה כל כעצת חפצו:
 יב למען יראה עלינו הדר כבודו בהיות אנחנו הראשנים אשר בטחנו במשיח:
 יג ובו בטחים גם־אתם אחרי אשר שמעתם את־דבר האמת את־דבר הברכה לתשועתכם וכאשר האמנתם בו כן גם־נחתמים אתם ברוח הקדש באשר דבר:
 יד אשר ערבון הוא למורשתנו עד אשר־תגאל והיתה־לנו לאחזה לתהלת שם כבודו:
 טו ואשר על־כן גם־אנכי אחרי שמעי את־אמונתכם בישוע אדנינו ואהבתכם לכל־הקדושים:
 טז לא חדלתי מהודות בעדכם ולהזכירכם בתפלותי:
 יז כי אלהי ישוע המשיח אדנינו אבי הכבוד יתן לכם רוח החכמה והחזון לרעת אתו:
 יח ולהאיר עיני שכלכם להשכיל מה היא תקנת קרואיו ומה חסן כבוד לקדשיו בנחלתו:
 יט ומה עצם גדל גבורתו אשר פעל בנו המאמינים בו לפי תקף עזו:

^{טו} כִּי־בִבְשָׁרוֹ מָחָה אֶת־הָאֵיבָה וְאֶת־מִצּוֹת הַחֻקִּים בַּתּוֹרָה וַיַּעַשׂ שְׁנַיִם לְאִישׁ־אֶחָד חֵדֵשׁ בְּנַפְשׁוֹ וּבְזֹאת עָשָׂה לָנוּ שְׁלוֹם:

^{טז} כִּי עַל־הַצְּלִיב הַשְּׁלֵיִם שְׁנִיחָם בְּגוֹ אֶחָד אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּמַּח אֶת־הָאֵיבָה בְּנַפְשׁוֹ:

^{יז} וַיָּבֵא וַיִּבְשֹׂר שְׁלוֹם לְרַחוּקִים וְשְׁלוֹם לְקְרוֹבִים:

^{יח} כִּי־בֹ נִפְתַּח לְשִׁנְנוּ מְבוֹא לְגִשְׁת בְּרוּחַ אֶחָד אֶל־אֲבִינוּ:

^{יט} עַל־כֵּן אֵינְכֶם עוֹד גְּרִים וְתוֹשְׁבִים כִּי אִם־אֶזְרְחִי הָעִיר בְּקָרֵב הַקְּדוּשִׁים וּבְנֵי בֵית הָאֱלֹהִים:

^כ בְּנוֹיִים עַל־מוֹסְדוֹת הַשְּׁלִיחִים וְהַנְּבִיאִים שֶׁשָּׁם יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הָיָה לְרֹאשׁ פָּנָה:

^{כא} וּבֹו פֶלֶא־הַבְּנִיָּן חָבַר וַיִּגְדַּל לְהִיכַל קְדוֹשׁ בִּיהִנָּה:

^{כב} וּבֹו נִבְנִיתָם גַּם־אֲתֶם לְמִשְׁכַּן אֱלֹהִים בְּרוּחַ:

פרק ג

^א בַּעֲבוּר זֹאת אֶפֹּא אָנִי פּוֹלוֹס הַנְּנִי אֲסִיר יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ לְמַעַנְכֶם הַגּוֹיִם:

^ב הֲלֹא שָׁמַעְתֶּם כִּי נִתְּנָה לִי פְקֻדָתִי בְּחֹסֶד אֶל בַּעֲבוּרְכֶם:

^ג וְכִי הוֹדִיעַ לִי הַסּוּד בְּמַחֲזָה כַּאֲשֶׁר כְּתַבְתִּי לְפָנַי בְּלִשׁוֹן קִצְרָה לְאָמַר:

^ד אִם תִּקְרְאוּ דְבָרֵי תוֹכְלוּ לְהַפִּיר כִּי הִדַּעַת אִתִּי בַסּוּד הַמְּשִׁיחַ:

^ה אֲשֶׁר לֹא נוֹדַע לְבְנֵי אָדָם בְּדֵרוֹת מִקְדָּם כַּאֲשֶׁר נִגְלָה כִּיּוֹם לְשְׁלִיחֵי הַקְּדוּשִׁים וְלִנְבִיאָיו עַל־פִּי הָרוּחַ:

^ו כִּי יִקְחוּ הַגּוֹיִם חֵלֶק גַּם־הֵם בְּנַחֲלָתוֹ לְהִיּוֹת כַּאֲבָרִים בְּגִיּוֹתוֹ וְנַחֲבָרִים לְפָנָי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ לְקַבֵּל הַבְּטָחָתוֹ עַל־פִּי הַבְּשָׁרָה:

^ז אֲשֶׁר הִיִּיתִי לָהּ לְמִשְׁרַת בְּמַתְנַת חֹסֶד אֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַן לִי לְפִי פְעֻלַת גְּבוּרָתוֹ:

^ח אָנִי הַצְּעִיר בַּצְּעִירִים בֵּין הַקְּדוּשִׁים נִתּוֹן לִי הַחֹסֶד הַזֶּה לְבִשְׂרֵי אֶל־הַגּוֹיִם חֹסֶן הַמְּשִׁיחַ כִּי־רַב הוּא לְאֵין חֶקֶר:

^ט וְלִהְיִיר עֵינַי־כֹּל לְדַעַת עֲרֻף הַסּוּד אֲשֶׁר צָפוֹן הָיָה מַעוֹלָם בְּאֱלֹהִים יוֹצֵר הַכֹּל עַל־יְדֵי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ:

^י וּבְזֹאת יִוָּדַע עַל־פִּי הָעֵדָה לְרֹאשֵׁי הַצְּבָא וְלַגְּבָרֵי כַח בְּמֵרוֹם נִפְלְאוֹת חֻכְמַת אֱלֹהִים:

^{יא} כַּעֲצָה אֲשֶׁר יַעַן מִקְדָּם בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדוֹנֵינוּ:

^{יב} אֲשֶׁר בּוֹ נוֹסִיף אֲמֹץ לְגִשְׁת אֵלָיו בְּאַמוּנָתוֹ בְּלֵב נְכוֹן:

^{יג} עַל־כֵּן זֹאת אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶל־נָא תַחַעֲטָפוּ בְּצִרוּתֵי אֲשֶׁר אֶפְפוּנֵי לְמַעַנְכֶם כִּי זֹאת הִיא תִּפְאַרְתְּכֶם:

^{יד} עַל־כֵּן אֲכַרְעָה עַל בְּרַכִּי לְפָנָי אָבִי אֲדוֹנֵינוּ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ:

^{טו} אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמוֹ עַל כָּל־צְבָאוֹתָיו בְּשִׁמִּים וּבְאַרְצֵי:

^{טז} וְהוּא יִתֵּן לְכֶם כְּפִי־חֹסֶן כְּבוֹדוֹ לְהַתְּאָזֵר בְּגְבוּרָה עַל־פִּי רוּחוֹ בְּאֲדָם הַפְּנִימִי:

^{יז} וְהַמְּשִׁיחַ יִשְׁכַּן בְּקָרֵב לְבָכֶם בְּאַמוּנָה כִּי תִשְׁרִישׁוּ וְתִתְּסְדּוּ בְּאַהֲבָה:

^{יח} אֲזַ תּוֹכְלוּ לְהַשְׁכִּיל עִם כָּל־הַקְּדוּשִׁים מֵה־הוּא הָרַחֵב וְהָאֲרֵץ וְהַגְּבֵהָ וְהָעֵמֶק:

^{יט} וְלִהְתְּבוֹנֵן בְּאַהֲבַת הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר מִדַּעַת נִשְׁגָּבָה עַד־אֲשֶׁר תִּמְלָאוּ מִכָּל־מְלֵא הָאֱלֹהִים:

^כ וְהוּא אֲשֶׁר יְדִיּוֹ רַב לוֹ לְעוֹרֵר בְּכַח לְבָנוּ וְלַעֲשׂוֹת לָנוּ יְתֵר עַל־כָּל־מִשְׁאַלוֹתֵינוּ וּמַחְשְׁבוֹתֵינוּ:

^{כא} לוֹ הוּא הַכְּבוֹד בְּתוֹף הָעֵדָה וּבְיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ מִדּוֹר לְדוֹר וּמִהָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן:

פרק ד

^א וְאָנִי אֲסִיר הָאֲדוֹן אֶפְצָר בְּכֶם לְלַכַּת כְּנֹאנָה לְמַצַּב הַקְּרָאִים כְּמוֹכֶם:

^ב בְּהַצְנַע וַעֲנֵנָה בְּאֲרֵץ אֶפְרַיִם וְלִשְׂאֵת אִישׁ אֶת־רַעְיָהוּ בְּאַהֲבָה:

^ג לְשַׁקֵּד וְלִשְׁמֹר לְיַחַד רוּחְכֶם בְּמַחְפְּרַת הַשְּׁלוֹם:

^ד לְהִיּוֹת כַּאֲבָרִים בְּגוּף אֶחָד וּבְרוּחַ אֶחָד כַּאֲשֶׁר גַּם־נִקְרָאתֶם לְמַצְבְּכֶם בְּתַקְנָה אַחַת:

^ה אֲדוֹן אֶחָד אֲמוּנָה אַחַת וּטְבִילָה אַחַת:

^ו אֶל אֶחָד וְאֶבֶי־כֹל אֲשֶׁר הוּא עַל־כָּל וְעַם־כָּל וּבְתוֹף בְּלָכֶם:

^ז אִף לְאִישׁ אִישׁ מִמֶּנּוּ חֵלֶק מִנֵּת חֹסֶד כְּמִדַּת מַתְנַת הַמְּשִׁיחַ:

^ח עַל־כֵּן הוּא אָמַר עֲלֶה לְמֵרוֹם שְׂבָה שְׂבִי נִיתֵן מַתְנּוֹת לְאָדָם:

^ט וְכִי נֹאמַר כִּי־עֲלֶה אֵין זֶה כִּי אִם־יָרַד כְּרֹאשְׁנָה לְתַחְתִּיּוֹת אֲרֻץ:

^י הִיָּרַד הוּא הָעֲלָה לְמַעְלָה מִכָּל־שְׁמַי מְרוֹם לְמֵלֵא אֶת־הַכֹּל:

^{יא} וְהוּא נָתַן אֶת־אֱלֹהָ לְהִיּוֹת שְׁלִיחִים וְאֶת־אֱלֹהָ נְבִיאִים וְאֶת־אֱלֹהָ מְבַשְּׂרִים וְאֶת־אֱלֹהָ רַעִים וּמוֹרִים:

^{יב} לְהַשְׁלִים אֶת־הַקְּדוּשִׁים לְמֵלֵאכֶת עֲבַדַת הַקְּדֹשׁ לְמַעַן יִבְנֶה גּוֹף הַמְּשִׁיחַ:

^{יג} עַד אֲשֶׁר פִּלְנוּ נְבוֹא לְיַחַד לְכַבְּנוּ בְּאַמוּנָה אַחַת וּבְדַעַת בְּנֵי־הָאֱלֹהִים וְהִיָּינוּ לְאָדָם שְׁלֵם בְּמִדָּה כְּמֵלֵא קוֹמַת הַמְּשִׁיחַ:

^{יד} לְבַלְתִּי נִהְיָה עוֹד עוֹלָלִים נְדָפִים וְנִגְרָשִׁים מִפְּנֵי כָל־רוּחַ בְּתוֹרַת אֲנָשִׁים וְתַרְמִיתִם אֲשֶׁר בְּנִכְלִיחָם יַצִּיּוּדוֹ חֶרֶם:

^{טו} כִּי אִם־נִחְזִיק בְּאַמַּת מֵאַהֲבָה וְהִלְכְנוּ הַלּוֹף וְגִדּוּל לְפָנָי הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר הוּא הָרֹאשׁ:

^{טז} וּבֹו מִדְּבַק וּמִקְשָׁר כָּל־הַגּוּף עִם כָּל־פְּרָקָיו וְחִלְקָיו אֶל־נִכּוֹן אֲשֶׁר בְּאַהֲבָה יַעֲבִדוֹן לְהַגְדִּילוֹ וְלִהְיֵאדִירוֹ כְּדִי כַחֵם:

ח כִּי־חֲשַׁכָּה הָיִיתָם לְפָנַי וְעַתָּה נִהַפְכֶתֶם לְאוֹרָה בְּאֲדָנִינוּ
 הַתְּהַלְכוּ־נָא כְּבָנֵי־אוֹר :
 ט וְזֶה פְרִי הַרוּחַ הוּא עֲשׂוֹת חֶסֶד לְכָל וְצַדִּיק וְאִמָּת :
 י וּבְחֹן מֵה־יֵיטֵב בְּעֵינֵי אֲדָנִינוּ :
 יא וְאֵל־תִּתְעַרְבוּ בְּמַעַלְלֵי רֵיק וְחֲשֹׁף כִּי אִם־הוֹכַח תּוֹכִיחוּן
 אֲתָם :
 יב כִּי אֶת־אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים בְּמַחֲשָׁף חֲרָפָה הֵיא לְסַפֵּר :
 יג אִךְ כַּאֲשֶׁר יִנְכַחוּ אִזּוּ יִגְלוּ לְאוֹר מָה הֵם לְאוֹר הַמְּגַלָּה
 אֲתָם :
 יד וְעַל־זֶה נֹאמֵר קוֹם לֶךְ נִרְדֵם הַקִּיצָה מִן־הַמַּתִּים
 וְהַמְּשִׁיחַ יִזְרַח עֲלֶיךָ :
 טו וְעַתָּה תְּשִׁימוּ עֵינַי עַל־דְּרָכֵיכֶם לְהִיטִיב לְכַתּוּב וְלֹא
 כְּאֲוִילִים כִּי אִם־כַּחֲכָמִים :
 טז דִּי עֲדָנָא זְבָנִין בְּעֵבֹר כִּי רְעִים הֵימִים :
 יז וְלֹא תִהְיוּ חֲסָרֵי לֵב כִּי אִם־תִּשְׁפִּילוּ לְדַעַת מַה חֲפִץ
 אֲדָנִינוּ :
 יח וְאֵל־תִּסְבְּאוּ יֵן אֲשֶׁר רוּחַ עוֹנֵעִים בְּקִרְבּוֹ רַק הַמְּלֹאוּ רוּחַ
 עֲלִיּוֹן :
 יט וְאִמְרוּ בְּנַפְשְׁכֶם תְּהַלּוֹת וְשִׁירוֹת וְזִמְרוֹת יְהִי שִׁירוֹ וְזִמְרוֹ
 בְּלִבְבְּכֶם לִיהוָה :
 כ וְעַל־הַכֹּל הוֹדוּ לְאֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ תָּמִיד בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ
 הַמְּשִׁיחַ אֲדָנִינוּ :
 כא הַכְּנֵנוּ אִישׁ מִפְּנֵי אַחֵיו בִּירְאַת אֱלֹהִים :
 כב וְהַנְּשִׂים נִכְנָעוֹת תְּהִינָה מִפְּנֵי בְּעַלְיָהֶן כְּמוֹ מִפְּנֵי הָאָדוֹן :
 כג כִּי הַבַּעַל הוּא־רֹאשׁ הָאִשָּׁה כְּמוֹ גַם־הַמְּשִׁיחַ רֹאשׁ
 הָעֵדָה וְהוּא הַמּוֹשִׁיעַ לְגוֹיָתוֹ :
 כד אִךְ כַּאֲשֶׁר נִכְנָעַת הָעֵדָה מִלְּפָנֵי מְשִׁיחָה כֵּן גַם־הַנְּשִׂים
 תִּכְנָעְנָה מִלְּפָנֵי בְּעַלְיָהֶן בְּכָל־אֲרָחוֹתָן :
 כה וְאֲתָם אֲנָשִׁים אֲהָבוּ אֶת־נַשְׂיֵיכֶם כַּאֲשֶׁר גַם־הַמְּשִׁיחַ
 אֶת־עַדְתּוֹ אֲהָב וַיִּתֵּן אֶת־נַפְשׁוֹ תַּחַת נַפְשָׁה :
 כו לְמַעַן יְקַדְּשֶׁנָּה בְּדָבָרוֹ אַחֲרֵי אֲשֶׁר־רָחַץ אֶתָּה בְּמִקְוֵה
 מַיִם :
 כז לְהַקִּים לוֹ עֵדָה נִכְבְּדָה בְּרָה וְתַמְיָמָה מְבֹלִי בְּהַרְתּוֹ אוֹ
 פְּחֻתָתוֹ וְכָל־מוֹם אֵין בָּהּ :
 כח כֵּן הַמְּצֹנָה עַל־הָאֲנָשִׁי לְאַהֲבָה אֶת־נַשְׂיָהֶם כְּגוֹפֶם כִּי
 הָאֲהָב אֶת־אִשְׁתּוֹ הוּא אֲהָב אֶת־עַצְמוֹ וְאֶת־בְּשָׂרוֹ :
 כט כִּי מַעוֹלָם לֹא־שָׁנָא אִישׁ אֶת־בְּשָׂרוֹ רַק מְכַלְכֵּל וּמְפַגֵּק
 אֶתוֹ כַּאֲשֶׁר גַם־הַמְּשִׁיחַ אֶת־עַדְתּוֹ :
 ל כִּי־אֲבָרֵי גוֹפוֹ אֲנַחְנוּ מִבְּשָׂרוֹ וּמַעַצְמוֹ :
 לא עַל־כֵּן יַעֲזֹב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ
 וְהֵיוּ שְׁנֵיהֶם לְבָשָׂר אֶחָד :
 לב גְּדוֹל הַסּוּד הַזֶּה וְאֵינִי מְדַבֵּר עַל־הַמְּשִׁיחַ וְעַל־עַדְתּוֹ :
 לג אִךְ גַם־אֲתָם אִישׁ אִישׁ מִכֶּם יֵאָהֵב אֶת־אִשְׁתּוֹ כְּנַפְשׁוֹ
 וְהָאִשָּׁה אֶת־בְּעַלָּהּ תִּירָא :

י' וְעַתָּה הַעֲדַתִּי בְּכֶם לְפָנֵי הָאָדוֹן לְאֵמֹר אֶל־תִּלְכוּ בְּיַתְרֵי
 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַחֲרַי הַבְּלִי שׁוֹא לְבָם הַלֶּךְ :
 י"ח מְאוֹר דַּעַתְם חֲשֹׁף וְחַיֵּי אֱלֹהִים מוֹזְרִים לְהֵם עַקֵּב אֲשֶׁר
 הִקְשׁוּ רוּחָם בְּאֲוִלְתָּם :
 ט' הֵם אֲשֶׁר טָפַשׁ לְבָם וַיִּתְמַכְּרוּ לַעֲשׂוֹת כָּל־נִבְלָה וְתוֹעֵבָה
 וְלֹא יָדְעוּ שְׂבָעָה :
 כ' וְאֲתָם לֹא כְּזֹאת לְמַדְתֶּם דְּרָכֵי הַמְּשִׁיחַ :
 כא אִם רַק מִקְּשִׁיבִים הָיִיתָם לְקוֹלוֹ וְלַמּוֹדֵי דְבָרוֹ אֲתָם כִּי
 הֵם אִמָּת בְּפָנֵי יֵשׁוּעַ :
 כב וְעַן עֲזוּבְתֶם דְּרָכֵיכֶם הָרֵאשִׁינִים עַד־לְהַסִּיר מֵעַלְיֶכֶם
 אֶת־הָאָדָם הַקְּדָמִי הַנְּשַׁחַת וְהַנְּתַעַה בְּתַאֲנוּתוֹ :
 כג לְהַתְּחַדֵּשׁ בְּרוּחַ חֲדָשָׁה בְּקִרְבְּ לְבָבְכֶם :
 כד וְלִלְבַשׁ אֶת־הָאָדָם הַחֲדָשׁ הַנִּבְרָא בְּצַדִּיק וּבְקַדְשׁ בְּאִמָּת
 כָּלֵב הָאֱלֹהִים :
 כה עַל־כֵּן הִרְחִיקוּ שְׂקָר מִכֶּם וְדַבְּרוּ אִמָּת אִישׁ אֶת־רֵעֵו כִּי
 אֲבָרִים אֲנַחְנוּ אִישׁ לְאַחֵיו :
 כו רַגְזוּ וְאֶל־תִּחַטְּאוּ וְלֹא תְבוֹא הַשְּׂמֵשׁ בְּעוֹד רַגְזוֹ בְּאַפְכֶם :
 כז פֶּן־תִּתְּנוּ מְקוֹם לְשָׂטָן :
 כח מִי שֶׁנִּגְבַּח אֶל־יֵסֶף לְגַנֹּב עוֹד כִּי אִם־יַעֲמַל לַעֲשׂוֹת טוֹב
 בְּקִדְיוֹ לְהִיּוֹת לוֹ לְתַתּוֹ לְאַבְרָהָם :
 כט וְכִלְדַּבֵּר בְּלִיעַל לֹא־יֵצֵא מִפִּיכֶם כִּי אִם־דְּבָרִים טוֹבִים
 וְנִכְחִים לְהִשִּׁיב נַפְשׁוֹ וְלְתַתְּחוֹן לְשִׁמְעִיהֶם :
 ל וְאֶל־תַּעֲצְבוּ אֶת־רוּחַ הַקְּדָשׁ הוּא רוּחַ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בּוֹ
 נִחְתָּמִים אֲתָם עַד יוֹם הַגְּאֻלָּה :
 לא וְהִרְחִיקוּ מִכֶּם כָּל־מְרִירוֹת לֵב וְחֲרוֹן אַף רַגְזוֹ וְתִלְוֹנָה
 וּנְאָצָה עִם כָּל־דְּבָר רַע :
 לב אֲבָל חַנּוּנִים תְּהִיוּ זֶה לְזֶה מִרְחָמִים וְסִלְחִים אִישׁ לְאַחֵיו
 כַּאֲשֶׁר גַם־הָאֱלֹהִים סִלַּח לְכֶם בְּמִשְׁחִית :

פּרָק ה'

א לְכֵן אַחֲרֵי אֱלֹהֵיכֶם תִּלְכוּ כְּבָנִים אֲהוּבִים :
 ב וּבְאֲהָבָה תְּכִינוּ צַעֲדִיכֶם כַּאֲשֶׁר גַם־הַמְּשִׁיחַ אֲהָב אֶתְנוּ
 וַיִּתֵּן אֶת־נַפְשׁוֹ תַּחַת נַפְשֵׁנוּ לְקִרְבָּן וְנִבַּח לְרִיחַ נִיחַח
 לְאֱלֹהִים :
 ג אִךְ זְנוּת וְכָל־זִמְהָ וּבְצַע לֹא יִשְׁמַע עַל־פִּיכֶם כַּאֲשֶׁר נִכּוֹן
 לְאַנְשֵׁי קָדֶשׁ :
 ד וְכֵן לֹא דְבָרֵי נִבְלָה וְלֹא הוֹלָלוֹת וְתַהֲלָה אֲשֶׁר לֹא
 לְתַפְאֳרַת לְכֶם כִּי אִם־אֲמַרֵי תַהֲלָה :
 ה כִּי־זֹאת יָדַע תִּדְעוּ כִּי כָּל־אִישׁ זֹנֶה וְטָמֵא אוֹ אֲהָב בְּצַע
 מַעֲשָׂקוֹת אֲשֶׁר הוּא כְּעַבֵּד אֱלִילִים אֵין לְהֵם נִחְלָה
 בְּמַלְכוּת מְשִׁיחָנוּ וְאֱלֹהֵינוּ :
 ו אֶל־תִּתְּנוּ לְבָבְכֶם לְשִׁגוֹת בְּדְבָרֵי מַהֲבִלִים כִּי בְּגַלְלִיזָה
 יִשְׁלַח אֱלֹהִים חֲרוֹן אַפּוֹ בְּכָנִים סוֹרְרִים :
 ז עַל־כֵּן לֹא תִהְיוּ חֲבָרִים לְהֵם :

פרק ו

כג שלום אהבה ואמונה אלהאחים מאת אלהים אבינו
ומאת ישוע המשיח אדנינו:
כד חסד לכל-האהב את-אדנינו ישוע המשיח באהבה
נצחת:

א שמעו בנים בקול ילדיכם באדנינו כי דבר ישר הוא:
ב כבוד את-אביך ואת-אמך זאת המצנה הראשנה אשר
שכרה בצדה:
ג למען ייטב לך ולמען יאריכון ימיה על-האדמה:
ד והאבות אל-תעירו חמת בניכם כי אם-תגדלו במוסר
אדנינו ובתוכחתו:
ה ואתם עבדים הקשיבו לקול אדניכם אדני גויתכם
ביראה ורעה ובתם-לב כמו למשיח:
ו ולא בעבדה למראה עינים להפיק רצון מבני אדם כי
אם-כעבדי המשיח העשים רצון אלהים בכל-נפשם:
ז ועבדים משוב לב כעבדי אדנינו ולא כעבדי אנשים:
ח הלא ידעתם כל-דבר טוב אשר יעשה אתו האדם
אדנינו ישלם-לו אם-עבד הוא או בן-חורים:
ט וגם-אתם אדנים בן תעשו להם חדלו מגער-כם באשר
ידעתם כי גם-להם ולכם אדון בשמים אשר אין עמו
משוא פנים:

Philippians

אגרת פולוס השליח אל הפיליפיים

פרק א

א פולוס וטימותיוס עבדי ישוע המשיח אל-כל-הקדושים
בישוע המשיח הישבים בפלפי עם-זקניהם
ומשרתיהם:
ב חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו וישוע המשיח
אדנינו:
ג אברכה את-אלהי בכל-עת אשר אזכר אתכם:
ד ואעלצה תמיד בכל-תפלותי כאשר אתפלל בעד בלכם:
ה אתם הנלוים אל-הבשרה למן-היום הראשון
ועד-עתה:
ו ובזאת אני בטח כי הוא אשר החל לפעל דבר טוב בכם
גם-הוא יכלנו עד-יום ישוע המשיח:
ז בן חשבה נפשי עליכם במישרים כי בקרב לבבי אשא
אתכם אם בשבתי בבית האסורים או מדי דברי
להצדיק את-הבשרה ולהאדירה כי דבקים אתם בי
כלכם בחבלים נפלו לי בחסד:
ח הן אלהים לי לעד פמה ארחמכם ברחמי ישוע
המשיח:
ט ועל-זאת אתפלל פי-תרבה אהבתכם הלוף ורב
בכל-דעה והשכל:
י להפיר ולהבדיל בין טוב לרע להיות ברי לב ולא
למוקש עד-יום המשיח:
יא מלאים פרי צדק על-ידי ישוע המשיח לכבוד אלהים
ותפארתו:
יב ואני חפץ כי תדעון אחי זאת אשר באתני באה רק
להועיל להליכות הבשרה:
יג עד אשר נשמע בשער הבירה ובכל-שאר המקומות כי
אסיר אני למען המשיח:
יד ואחים רבים הדבקים באדנינו לבשו אמץ רב לנכח
מוסרי וישמיעו ביתר עז את-דבר האלהים בכלי-פחד:
טו אמנם יש מגידים עדות המשיח מקנאה ומריבה ויש
מגידים מרוח נדיבה:
טז ואלה המגידים עדות המשיח ממריבה ולא בתם-לב
יחשבו להוסיף לחץ למוסרי:
יז אלה המגידים מאהבה ידעים כי להוציא צדקת
הבשרה לאור אנכי עמד פה:

יח אף מה אפוא עתה אם-בלשון רמיה או בשפת אמת
הלא מכל-עבר הגד המשיח על-פיהם ועל-זה עלז אני
וגיל תגיל נפשי:
יט כי בתפלתכם וברוח ישוע משיחנו הנתון לי ידעתי כי
גם-זאת תהיה-לי לישועה:
כ באשר הוחלתי כי בכל-דרכי לא אבוש משבתי
וכל-מבטחי כאז בן עתה פי ירום המשיח במו-נפשי
אם-בחיים אם-במות:
כא כי חיתי הוא המשיח והמנות הוא לרונתי:
כב אכן אם ינתנו לי חיי בשרי להביא עוד פרי עמלי אז לא
אדע מה אבחר:
כג כי נלחץ אני בין שתיים נפשי כלתה להפיר להיות
עם-המשיח אשר הוא טוב לי מכל:
כד אפס להאריך חיי בשרי יתר טוב הוא לכם:
כה ובזאת אני בטח ויודע כי אנתר פה וישבתי עם-כלכם
למרה האמונה והשמחה לכם:
כו ותפארתכם לפני ישוע המשיח תגדל כי כאשר אשובה
אליכם:
כז רק שימו דרככם כאשר יאתה לבשרת המשיח וכי
אבוא לראתכם או לשמע און מרחוק אז אמצא כי רוח
אחד בכם ונפש אחת להלחם יחדו מלחמות אמונת
הבשרה:
כח ואל-תיראו ואל-תערכו מפני הקמים עליכם זה הוא
להם לאות כליון ולכם לתשועה וגם-זאת יצאה מעם
האלהים:
כט אשר נתן לכם גם-להאמין במשיח וגם-להתענות
בגללו:
ל ונפתולי אלהים נפתלתם כמני כאשר ראיתם אתי
וכאשר הנכם שמעים עלי כיום הזה:

פרק ב

א לכן אם-יש נחם מה במשיח אם-יש אהבה משיבת
נפש אם-יש חבור הרוח אם-יש רחמים נחסדים:
ב השלימו-נא ששון לבבי והתאחדו בדעה אחת אהבה
אחת נפש אחת ולב אחד:
ג אל-תעשו דבר במריבה או בכבוד שוא כי
אם-בענותכם תחשבו איש את-אחיו לגדול ממנו:

ד אל-יחוש איש לטובת נפשו לבדו כי אם גם לטובת רעהו:

ה ויהי כן לפרכם כלבב ישוע המשיח:

ו הוא אשר במוצאתיו נמצא בדמות אלהים ובכל-זאת לא חשב היותו שונה לאלהים כשגל לו:

ז כי אם-התנצל את-כבודו וילבש דמות עבד ויהי כתבנית אחד האדם:

ח ואחרי אשר נמצא כאדם לתאר השפיל נפשו ויפגע עד-מות עד-מות על-העץ:

ט על-כן גם-האלהים הרימו על ויתן-לו שם נעלה מקל-שם:

י כי לשם ישוע תכרע כל-ברך אשר בשמים ואשר בארץ ואשר מתחת לארץ:

יא וכל-לשון תשבוע כי ישוע המשיח הוא האדון לכבוד אלהים האב:

יב על-כן אהובי נפשי באשר שמעתם אלי תמיד בהיותי לפניכם וגם-עוד יתר הרבה כיום בהיותי מרחוק עבדו ביראה וברעדה לישע נפשכם:

יג כי אלהים הוא הנותן לכם כח לחפץ וגם-לעשות כחפצו:

יד וכל אשר תעשו עשו בכלי תלונה ובכלי מדון:

טו לבעבור תהיו זפים ותמימים כבני אלהים בכלי-מום בתוך דור עקש ופתלתל אשר-תאירו ביניהם כמארת עלי-הארץ:

טז כי תאחזון בדבר החיים להיות לי לתפארת כיום המשיח כי לא חשתי לריק ולא יגעתי לתהו:

יז וגם לו ישפך דמי עלי-זבח ועבדה לאמונתכם איש על-כלכם ואגילה:

יח וכן שישו גם-אתם וגילו עמדי:

יט ואני תוחלתי בישוע אדנינו לשלח לכם מהרה את-טימותיכם להשיב נפשי גם-אני באשר אדע מה עמכם:

כ כי זולתו אין-אתי איש כלבבי הדאג לכם ממקור נפשו:

כא כי כלם חפצי נפשם ידרשון ולא חפצי ישוע המשיח:

כב ורק אתו ידעתם כי צרוף הוא בעליל וכבן לפני אביו עבד עמי במלאכות הבשרה:

כג אקנה כי אשליחנו לכם בקרב הימים אחרי אשר אראה מה-יעשה בי:

כד אף באדנינו כטחתי כי גם-אנכי אבוא אליכם מהרה:

כה וראיתי כי נכון הדבר לשלח לכם את-אפפרודיטוס אחי סומך ידי בעבדתי ונגבר עמיתי במלחמתי הלא הוא השלוח מכם והנתן לי מחסרי:

כו כי נכספה נפשו לכלכם ויתעצב אל-לבו בעבור אשר שמעתם כי חלה:

כז כי אמן חלה חלה ונטה למוט אף האלהים הטח אליו חסד ולא אליו לבדו כי אם גם אלי לבלתי הוסיף לי יגון על-יגון:

כח על-כן חשתי לשלחו למען תראהו ותשישו בו ונגרע יגון מפני:

כט אשר לזאת קדמו פניו באדנינו בששון רב והבו כבוד לאנשים כמהו:

ל כי הגיע עד-שערי מות בעבור עבדת המשיח וישלף נפשו מנגד למען המנות החסרון אשר קצרה ידכם לסמכני:

פרק ג

א ויתר הדברים אחי הנני אמר שמחו באדנינו הן לכתב אליכם משנה דבר לא לטרח עלי וטוב לכם כי אשגן דברי:

ב השמרו מפני הכלבים השמרו מפני פעלי אגן השמרו מפני קצוצי ערלה:

ג כי אנהנו בני ברית המולות אנהנו אשר נעבד את-אלהים ברוח ואשר בישוע המשיח נתהלל ולא נשים בכשר מבטחנו:

ד אף כי יש-לי לבטח גם-בכשר ואם-ישים איש בכשר מבטחו הלא רב לי מפניו:

ה נמול בן-שמנת ימים מגזע ישראל משבט בנימין עברי בן-עברי ובדת התורה פרוש:

ו מצד הקנאה רדפתי את-עדת המשיח ומצד צדקת התורה לא נמצא בי שמץ דבר:

ז אף-מותר כל-אלה חשבתי לי למחסור בעבור המשיח:

ח כי אמן הלא את-כל אחשבה לחסרון מפני יתרון דעת ישוע המשיח אדני אשר התנצלתי בעבורו את-כל אשר לי וידמן חשבתיים למען יהיה לי המשיח שכרי:

ט להמצא דבק בו אנכי אשר צדקתי איננה מן-התורה כי אם-ממקור אמונת המשיח היא הצדקה ממקור אלהים באמונה:

י כי אתו אבקש לדעת עם-עז תקומתו לקחת חלק במכאביו ולהיות פמתכנתו במוותו:

יא אולי אוכל לעמד לגורלי לתקומה מן-המתים:

יב לא כמו אם-כבר השגתי חפצי או הגעתי עד-תכלית אבל ארוץ אחריו אולי אשיגנו באשר בעבור זה נאחזתי ביד ישוע המשיח גם-אני:

יג אחי לא אמרתי בלבי כי השגתי חפצי אף-אחת אמרתי לשפח את-אשר מאחרי ולנטות בכל-מאדי אל-אשר לפני:

יד ורץ אני אל-המטרה אל-שכר המרוצה באשר קראני אלהים וירוממי בישוע המשיח:

י"ב ידע אני לעמד בשפל המדרגה ולעמד בהיות לי די והותר בכל-מקום ובכל-עת הספנתי לשבע וגם-לרעב לחיות במותר וגם-במחסור:
 י"ג את-כל אוכל ביד המשיח המאזני חיל:
 י"ד אבל אתם היטבתם עשו כי התחברתם עמי בצרתי:
 י"ה גם-דעו-נא בני פילפי כצאתי מן-מקדוניה בתחלת הבשרה לא היתה עדה אשר-באה בדברי משא ומתן עמדי וולתי אתם לבדכם:
 י"ו כי גם-לתסלוניקי שלחתם לי פעם ושתיים די מחסרי:
 י"ז ולא מתן אני מבקש כי אם-פריכם מבקש אני כי ישנה לכם לרב:
 י"ח אף עתה יש-לי כל די והותר ואני מלאתי כי לקחתי מיד אפרודיטוס את-אשר שלחתם לי לריח נוחח מנחה ערבה לרצון לאלהים:
 י"ט ואלהי ימלא כל-מחסרכם בעשרו ובכבודו בישוע המשיח:
 כ ואלהינו אבינו הכבוד לעולם ועד אמן:
 כ"א שאלו לשלום כל-הקדושים בישוע המשיח האחים אשר עמדי שאלים לשלומכם:
 כ"ב כל-הקדושים שאלים לשלומכם ובראשם אלה אשר מבית קיסר:
 כ"ג חסד ישוע המשיח אדנינו עם-כלכם אמן:

טו ועתה כל-השאלים מאתנו כמו כן יחשבו ואם-יש ביניכם החשבים לא-כן גם-זאת יגלה לכם אלהים:
 טז רק אל-אשר הנענו במסלה הזאת נתהלכה במעגל אחד ובלב אחד:
 י"ז לכו אחי בעקבותי והתבוננו אל-ההלכים בן כאשר היינו לכם למופת:
 י"ח כי רבים הם ההלכים אשר אמרתי לכם על-אדותם ועתה גם-בבכי אני אמר כי-ארבי צליב המשיח הם:
 י"ט אשר אחריתם אבדון ואלהיהם הוא הפטן וכבודם בקשיתם ואף-הגיונם הבלי חלד:
 כ כי הגיוננו הגיון אורחים בשמים אשר משם נחפה למושיענו הוא ישוע המשיח אדנינו:
 כ"א אשר ישנה את-גופנו השפל וישנהו בתאר גוף כבודו כפי-פעלת כחו אשר בידו לשית כל תחת-רגליו:

פרק ד

א על-כן אחים אהובים מחמדי נפשי משוש לבי ועטרת ראשי עמדו הכן לפני אדנינו ידידים:
 ב הנני דרש מן-אבהודיה וגם בן מן-סוניטיכי להתהלך בלב אחד לפני אדנינו:
 ג ואלוף חבר נאמן הנצמד-לי בעבדה אקרא-נא לעזר להן אשר עבדו עמי יחדו במלאכות הבשרה עם-קלימים ועם-יתר סמכי ידי אשר שמותם בספר החיים:
 ד שישו באדנינו תמיד ועוד אשנה לאמר שישו בו משוש:
 ה ענת רוחכם תנדע לכל-בני אדם קרוב הוא אדנינו:
 ו הרחיקו כל-דאגה מכם אף הודיעו כל-משאלותיכם בתפלה בתחנונה ובתודה לאלהינו:
 ז והאלהים יצו את-שלומו אשר לא יכילנו כל-שכל לנצר את-לבכם ואת-הגיון רוחכם בישוע המשיח:
 ח סוף דבר אחי שימו לבכם אינה דבר אמת הוא אינה נכבדות בו ואינה מכונו ישר אינה הוא יף אינה הוא נחמד ואינה לו שם טוב אם-יש מעשה צדקה או דבר לו נאנה תהלה שימו לבכם לכל-אלה:
 ט וכל אשר למדתם וקבלתם וכמעשי אשר שמעתם או ראייתם בן מעשו גם-אתם ואלהי השלום יהי עמכם:
 י ואני שמחתי באדנינו עד-מאד כי עוד ינוב חילכם ותשימו עין לחוש לי אף פי-עיניכם שמתם לחוש לי תמיד אבל לא היו לכם ידיים:
 י"א ולא בעבור מחסרי אני דבר בן כי למדתי להיות שמח בחלקי:

Colossians

אגרת פולוס השליח אל הקולוסים

כ וכן על-ידו יתפך לב כלם להתרצות אליו אחרי אשר על-ידו בדם הצלב עשה שלום לכלם לכל-אשר בארץ ולכל-אשר בשמים:

כא וגם-אתם אשר מוזרים הייתם לפנים ואיבים ממקור הלב עקב מעשיכם הרעים:

כב הפך עתה את-לבכם להתרצות אליו בעצמו ובכשרו במותו להקיימכם קדשים לפניו זפים מעון ונקיים מכל-שמץ דבר:

כג רק אם-תעמדו מיסדים והכן באמונה ולא תרפו מתוחלת הבשרה אשר שמעתם באזניכם ואשר שומה באזני כל-יצור תחת השמים ואני פולוס הייתי לה למשרת:

כד ועתה הנני שמח בעניי כי אתענה בגללכם וחלק הנעדר מן-חבלי המשיח אשלים אני בכשרי בעד גויתו הלא היא עדתו:

כה אשר הייתי לה למשרת כפי-פקדת אלהים הנתונה לי בעבורכם למלאת את-דבר אלהים:

כו הוא הסוד אשר צפון היה מעולם ומדור דור ועתה נגלה לקדשיו:

כז כפי-חפץ אלהים להודיעם מה רב עשר וכבוד בסוד הזה לגוים הלא הוא המשיח בתוככם צבי כל-חמדה:

כח אשר בשרתו אנחנו מבשרים להזהיר את-פל-איש וללמדו בלבב חכמה עד-אשר נציגנו כאדם שלם במשיח ישוע:

כט זה הוא אשר בו אני עמל ועדר בלא לב ולב ככת ידו החזקה עלי:

פרק ב

א ואני חפצתי פי תדעון מה-רבו הקרבות אשר ערכתי בעדכם ובעד-אנשי לודקנא ובעד-כל אשר לא-ראו אתי פנים בפנים:

ב למען ימצאו נחם בלבם להיות קשורים באהבתם ובכל-חסן אור שכלם ישפילו אל-נכון סוד האלהים אבינו וסוד המשיח:

ג אשר בו צפונים כל-אצרות החכמה והדעת:

ד וכזאת אני אמר פן-ידיח אתכם איש בשפתי חלקות:

פרק א

א פולוס שליח ישוע המשיח ברצון האלהים אני וטימותיוס אחינו:

ב אל-הקדושים והאחים הנאמנים במשיח ישבי קולסא חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו ואדונינו ישוע המשיח:

ג הנה אנחנו מודים לאלהים אבי ישוע המשיח אדנינו ומתפללים בעדכם תמיד:

ד אחרי אשר שמענו אמונתכם בישוע המשיח ואהבתכם לכל-הקדושים:

ה בעבור התקנה הצפונה לכם בשמים אשר שמעתם מאז מפי אמרי אמת בבשרה:

ו אשר הובאה אליכם כמו גם בכל-הארץ ופריה וענפה באשר היא שם כמו גם-בתוככם למן-היום אשר שמעתם וידע ידעתם חסד אלהים באמת:

ז וכאשר גם-כן למדתם מפי אפפרס ידידנו העבד עמנו יחדו הוא משרת המשיח נאמן לפניכם:

ח והוא הגיד לנו את-אהבתכם לפי הרוח:

ט בעבור זאת גם-אנחנו מן-היום אשר שמענו כזאת לא חדלנו מהתפלל ומהתחנן בעדכם כי תמלאו דעת רצון אל בכל-חכמה ותבונה העליונה:

י להתהלך כטוב בעיני הארון לכל-חפץ לבו לעשות פרי בכל-מעשה טוב ולהוסיף דעת אלהים:

יא להתאזר בכל-עז פעז כבודו לכל-תוחלת וארף רוח בלב שמח:

יב ולהודות לאבינו אשר הכיננו לקחת חלק בנחלת קדשיו במו-אור:

יג ואשר הציל את-נפשנו מממשלת החשך ויתן-לנו מקום בממלכת בנו אשר אהב:

יד ובו נמצא פדות בדמו וסליחה לחטאתינו:

טו והוא צלם אלהים אשר פניו לא יראו ובכור כל-נברא:

טז כפי-בו נבראו כל אשר בשמים ואשר בארץ הנגלות והנסתרות אם כסאות וממשלות או כל-משרה ושלטון כלם בו ולמענו נבראו:

יז והוא קדמון לכל-דבר ועל-פיו הם עמדים כלם:

יח הוא ראש העדה אשר היא גויתו וגם-ראש ובכור שקם מן-המתים להיותו ראשון לכל:

יט כפי-כן רצה אלהים אשר בו ישפן מלא הכל:

פרק ג

א ועתה אם-קמתם עם-המשיח בקשו את אשר למעלה
אשר שם המשיח יושב לימין אלהים:
ב שימו לבכם לאשר מעל ולא לאשר בארץ:
ג כי-מתים אתם וחייתם צפונים עם-המשיח באלהים:
ד וכאשר יופיע המשיח אשר הוא חיינו אז גם-אתם
תופיעו עמו בכבודו:
ה על-כן הכחידו כלי תאונתכם בארץ זנונים שקוצים
ותשוקות זרות יצר רע ואהבת בצע אשר דמתה לעבדת
אלילים:
ו כי בגלל אלה שפוכה חמת אלהים על-בני המרי:
ז וגם-אתם לפניכם פאשר ישבתם בתוכם פן הלכתם
בדרכיהם:
ח אך-עתה הסירו כל-אלה מעליכם גם-אתם זעף ועברה
ורשעה וחרפות ודברי נבלה מפיהם:
ט אל-תשקרו איש בעמיתו אחרי אשר פשטתם
את-האדם הקדמני עם-פעליו:
י ולבשתם את-האדם החדש הוא אשר התחדש בדעת
כצולם יצרו:
יא אשר אין-בו יוני או יהודי נמול או ערל נלעג לשון פרא
אדם עבד או בן-חורים כי הכל ובכל הוא המשיח:
יב ואתם כבחיירי האלהים פקדשיו וידידיו לבשו רחמים
וחסדים ממקור לבכם רוח שפלה עגנה וארף אפים:
יג לשאת איש את-פני רעהו ולסלח לו לדבר ריב
פי-ימצא ביניכם וכמו אדנינו סלח לכם פן תסלחו
גם-אתם:
יד ועל-פל-אלה לבשו אהבה אשר היא אגדת התמימים:
טו ושלום האלהים אשר-נבחרתם לו בגוף אחד ימשל
בקרב לבכם ואת-טובו תפירו:
טז ותורת המשיח תהיה בפיהם תמיד בכל-חכמה ללמד
ולעורר איש את-אחיהו בתהלות ושירות וזמרות לה
ומקרב לבכם תשירו לאלהים בתודה:
יז וכל אשר-תעשו גם-בדבר שפתים גם-במעשה ידים
עשו כל בשם ישוע אדנינו ולהדות על-ידו לאלהים
אבינו:
יח ואתנה נשים הכנענה לבעליהן כמשפט לפני אדנינו:
יט בעלי אשה אהבו את-נשיכם ולא תהיו להן למדת רוח:
כ שמעו בנים אל-ילדיכם לכל אשר יאמרו פי רצון
הוא לאדנינו:
כא אבות אל-תכעיסו את-בניכם פן-יאמרו נואש:
כב ואתם עבדים שמעו אל-אדניכם אדני הבשר לכל אשר
יאמרו ולא בעבדה למראה עינים להפיק רצון מבני
אדם כי אם-בתם-לב פינאי יהוה:

ה כי אף-אם בבשרי רחוק אני מכם בכל-זאת ברוחי הנני
אצלכם ונפשי שמחה לראות סדר הליכותיכם ותקף
אמונתכם במשיח:
ו על-כן פאשר קבלתם את המשיח את-ישוע אדנינו
בן-גם-תתהלכו לפניו:
ז משרישים ובנוים בו לעמד הכן באמונה פאשר למדתם
ולעשות חיל באמרי תודה:
ח השמרו לכם פן-תהיו לשלל למחקרי איש במשאות
שוא לפי מצות אנשים מלמדה כדרך העולם ולא כדרך
המשיח:
ט כי כל-מלא אלהים שכן בתוכו כמו בתוך גויה:
י ואתם ממלאים בו אשר הוא הראש לכל-משרה
ושלטון:
יא וגם-בו נמלתם לא כמולת מלאכת יד כי אם-בהסירכם
את-גניית הבשר החוטא הלא היא ברית המולות
למשיח:
יב אשר נקברתם עמו בטבילה וכן גם-עמו קמתם על-ידי
אמונתכם בגבורת אלהים אשר הקימו מן-המתים:
יג ואתם אשר מתים הייתם בפשעיתם ובערלת בשר החיה
גם-אתכם עמו כי סלח לכל פשעינו:
יד ואת-ספר חבנו הוא ספר החקים אשר ענה בנו מכה
והגו מן-המסלה ויתקעהו בצלב:
טו ויפוט שרי צבאות ושליטי תבל ונגד השמש נתנם
לרונה בס ושמ גאה גאה עליהם:
טז על-כן אין לאיש להרשע אתכם עוד על-דבר מאכל
ומשקה או על-דבר מועד ראש חדש או שבת:
יז פי-הם רק-צללים לדברים אשר התעתדו לבוא ומקורם
הוא במשיח:
יח אל-יעז איש להחליף את-משפחתכם פי ותאמר
בשפלות רוח ונתון כבוד למלאכים ועמד בדברים אשר
לא ראו עיניו ומתנשא לשוא בעשתנות בשר:
יט ואיננו מחזיק בראש אשר מקשר בו כל-הגוף בפרכיו
ומיתריו וממנו ימצא און לו ויגדל פאשר יגדלנו
אלהים:
כ לכן אם-מתם עם-המשיח בעזבכם יסודות העולם
למה-זה בעודכם חיים בעולם תואילו לכת אחרי-צו
לאמר:
כא לא תקרב הלם לא תטעם לא תגע:
כב והם כלם חקים עשיהם לא יחיו בהם כמצות וחקיהם:
כג אשר להם מראה פני החכמה מחוץ ביראת אלהים
ובשפלות רוח ולענות את-גופם פאשר בדאו מלבם
וכל-אלה לא לכבוד להם כי אם-בשרם ימצא חפץ
במו:

כג וְכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ עִשׂוּ בְּכָל-נַפְשְׁכֶם כְּמוֹ לִיהְיֶה וְלֹא לְבָנֵי-אָדָם:

כד הֵן יִדְעֶתֶם כִּי מֵאֵת יְהוָה תִּקְחוּ שְׂכָרְכֶם וְנִחַלְתֶּם כִּי אֶת-אֲדֹנָיִינוּ הַמְּשִׁיחַ אַתֶּם עֹבְדִים:

כה כִּי הַמַּעֲוֹל יִקְצֹר-עוֹל כַּאֲשֶׁר עָשָׂה וְאִין מִשׂוֹא פָּנִים:

פֶּרֶק ד'

א וְגַם-אַתֶּם אֲדֹנָיִם בְּצַדֵּק וּבִמְשָׁפֵט תַּעֲבִידוּן אֶת-עֹבְדֵיכֶם הֲלֹא יִדְעֶתֶם כִּי גַם-לְכֶם אֲדוֹן בְּשָׁמַיִם:

ב הַתַּעֲוֹרֵרוּ לְהַתְּפַלֵּל תָּמִיד וְשִׁקְדוּ לְהַעֲתִיר בְּתוֹדָה:

ג וְחָלוּ אֶת-פְּנֵי הָאֱלֹהִים גַּם-בְּעֲדָנוּ לִפְתֹּחַ לָנוּ שַׁעַר לְנֵיב שְׁפָתֵינוּ לְגִלוֹת סוֹד הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר בְּגִלְלוֹ אֶסוּר אָנִי:

ד לְמַעַן יִנְדַע לְכֹל כַּאֲשֶׁר אֵבִיעַ כַּמְשַׁפֵּט:

ה הַתְּחַלְכוּ בַתְּבוּנָה בְּקָרֵב אֵלֶּה אֲשֶׁר מֵחוּץ לַעֲדַתְנוּ וְזָבְנוּ יַת-עַדְנָא:

ו יְהִי דְבָרְכֶם מְהִיל בְּחוּץ כְּמוֹ מִמְּלַח בְּמַלַח וְתִדְעוּ לְהַשִּׁיב נְכֹחוֹת לְכָל-אִישׁ וְאִישׁ:

ז עַל-דִּבְרֵי מַעֲמָדֵי הֲלֹא טוֹכִיקוּס יִגִּיד לְכֶם הַכֹּל הוּא אַח אָהוּב וּמְשֻׁרֵת נֶאֱמָן גָּבֵר עֲמִיתִי וְעֹבֵד לְאֲדֹנָיו:

ח כִּי לְדַבֵּר הַזֶּה שְׁלַחְתִּיו אֵלֵיכֶם לְדַעַת אֶת-שְׁלוֹמֵנוּ וּלְדַבֵּר נַחֲמִים עַל-לְבָבְכֶם:

ט וְעִמּוֹ גַם-אוֹנִיְסִימוֹס בֶּן-אַרְצְכֶם אַח נֶאֱמָן וְיִקִּיר לִי הַמָּה יוֹדִיעֵנו אֶתְכֶם כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה פֹה:

י אַרִיסְטוֹרְכוֹס אֲשֶׁר הוּא עֲצוֹר עֲמָדֵי שְׂאֵל לְשְׁלוֹמְכֶם גַּם-מַרְקוֹס בֶּן-אַחוֹת בֶּר-נִבָּא אֲשֶׁר נִדְרַשְׁתֶּם לְקַבֵּל פְּנָיו בְּבוֹאוֹ:

יא וְגַם-יִשׁוּעַ הַנִּקְרָא בְּשֵׁם יוֹסֵטוֹס אֲשֶׁר הֵם מִן-הַנְּמוֹלִים הֵם לְבָדֶם תִּמְכוּ בְיָדֵי בְּמַלְכוֹת הָאֱלֹהִים וְיִשְׁיבוּ אֶת-נַפְשֵׁי:

יב אֶפְפָּרְס בֶּן-אַרְצְכֶם וְעֹבֵד יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ שְׂאֵל לְשְׁלוֹמְכֶם הוּא אֲשֶׁר גָּבֵר בַּתְּפִלוֹתָיו בְּכָל-עֵת לְהַעֲמִידְכֶם לְפָנֵי הָאֱלֹהִים שְׁלָמִים וּמְמַלְאִים בְּמֵלֵא חֶפְצוֹ:

יג כִּי עַד אָנִי לוֹ אֲשֶׁר קִנְאַתוֹ גְּדֹלָה לְכֶם וּלְיִשְׁבֵי לוֹדְקֵיָא וּלְיִשְׁבֵי הַיִּרְפוּלִים:

יד יִדְיִנְנוּ לוֹקְס הַרְפָּא וְדִימָס שְׂאֵלִים לְשְׁלוֹמְכֶם:

טו שְׂאֵלוֹ לְשְׁלוֹם אַחֵינוּ אֲשֶׁר בְּלוֹדְקֵיָא וְלְשְׁלוֹם נוּמְפָס וְהַקְהָל אֲשֶׁר בְּבִיתֶם:

טז אַחֲרֵי קְרִיאַת הָאֲגֻרָת הַזֹּאת בְּאֲזִנֵיכֶם תִּנְוֶה לְהַקְרָא גַם-בְּאֲזֵנֵי קַהֲל לוֹדְקֵיָא וְהָאֲגֻרָת אֲשֶׁר לְלוֹדְקֵיָא תִקְרָאוּ כֹּה גַם-אַתֶּם:

יז וְאָמְרוּ אֶל-אַרְכָּפוֹס זְכוֹר אֶת-מִשְׁמַרְתְּ הַכְּהֵנָה אֲשֶׁר לְקַחְתָּ מִלְּפָנֵי הָאֲדוֹן לְמַלְאֲתָה:

יח זֹאת שְׂאֵלַת שְׁלוֹם בְּכֹתֵב דְּיִ אָנִי פּוֹלוֹס זְכָרוֹ לְמוֹסְרֵי וְחֹסֵד אֵל עִמְכֶם אָמֵן:

1 Thessalonians

אגרת פולוס הראשונה אל התסלוניקים

פרק א

א פולוס וסלוננוס וטימותיוס אל-עדת התסלוניקים
הדבקים באלהים אבינו ובישוע המשיח אדנינו יסוד
לכם ושלום מאת אלהים אבינו ואדונינו ישוע המשיח:
ב הנה אנחנו מברכים את-האלהים בכל-עת על-פלכם
ולא נחדל מהזכיר אתכם בתפלותינו:
ג בזכרנו תמיד לפני אלהינו אבינו את-מעשיכם באמונה
את-עבודתכם באהבה ואת-מבטח עזכם בתקנה
באדנינו ישוע המשיח:
ד כי ידענו אחים כי בחירי האלהים אתם וידידיו:
ה באשר גם-בשרתנו לא השמענו אתכם בקול דברים
לבד כי אם-גם-בגבורה וברוח הקדש ובבטחה עצמה
כאשר ראינו אתכם הלכנו בתוככם לטוב לכם:
ו ואתם הלכתם בעקבותינו ובעקבות אדנינו ותקבלו
את-דברינו ולבכם עלץ ברוח הקדש אף כי-צרה
גדולה מצאתכם:
ז עד אשר הייתם למופת לכל-אנשי אמונה במקדוניה
ובאכיה:
ח כי מכם יצא קול דבר יהיה לא לבד במקדוניה ובאכיה
כי אם-גם בכל-מקום יצא שמע אמונתכם באלהים עד
אשר לא נותר לנו לדבר-עוד דבר:
ט כי השמעים הגידו בפייהם אף באנו אליכם ואף
עזבתם את-האלילים ותשובו אל-האלהים לעבד
אלהים חיים אלהי אמת:
י ולחפות לבנו מן-השמים ישוע אשר הקימו
מן-המתים ואשר הוא מצילנו לעתיד לבוא מחרון אף:

פרק ב

א הן נפשכם אחי ידעת כי באנו אליכם לא-היה לריק:
ב כי אחרי התלאה אשר מצאתנו ואחרי אשר התעללו
בנו בפילפי הלא ידעתם כי אז מצאנו עז באלהינו
להגיד לכם בשרת האלהים נגד צררים רבים:
ג כי לא מפני משגה יצאה עדותנו ולא מקרב טמא
שפתים ולא מלשון רמיה:
ד כי כאשר מצא אלהים לבנו נכון לפניו ויפקד בדינו
את-הבשרה בן נבירה לא להפיק רצון מבני-אדם כי
אם-מאלהים הבחין ללב:

א הן ידעתם כי מעודנו לא באנו בשפת חלקות ולא
בנכלי בצע בצע אלהים לנו לעד:
ב גם לא-בקשנו כבוד אנשים לא מידכם ולא מידי
אחרים אף פי-היתה לנו צדקה להעמיס עליכם
לכלכלנו כשליחי המשיח:
ג אף בנעמות הלכנו עמכם באמנת אשר תשא את-בנה
בחינה:
ד וכן זה כמה נכסף נכספנו לכם עד אשר-אמרנו לתת
לכם גם-בשרת האלהים וגם-נפשו בעדכם כי-יזקקתם
בעינינו עד-מאד:
ה הלא תזכרו אחי את-העמל ואת-היגיעה אף עבדנו
לילה ויומם לבלתי היות למשא על-איש מכם כאשר
הגדנו לכם בשרת האלהים:
ו עדים אתם ועד אלהים כי בקדש בצדק ובתמים הלכנו
לפניכם שמרי אמונים:
ז כאשר אתם ידעים כי-כאב אל-בנינו בן דברנו דברי
מוסר ותנחומים על-לב כל-איש מכם:
ח ונעיד בכם ללכת בדרך ישרה לפני אלהים אשר קרא
אתכם לכבוד מלכותו:
ט ובעבור זאת גם-אנחנו לא נחדל מהודות את-אלהינו
כי האזנתם לדבר האלהים אשר השמענו באזניכם לא
כדבר אנשים כי אם-קבלתם אתו כדבר האלהים
לאמיתו אשר רב כחו למאמינים:
י כי נמשלתם אחי לקהלות האלהים בישוע המשיח
אשר-בארץ יהודה כי עם הארץ הציקו לכם כאשר
היהודים הציקו להן:
יב הלא הם אשר המיתו את-ישוע אדנינו ואת-הנביאים
וגם-אתנו גרשו מגו והם לא טובים בעיני אלהים
וינלוזים לפני כל-אדם:
יג אשר סגרו עלינו מקרא אל-הגוים לתשועה ובזאת
מלאה סאת עונם כדרךם תמיד וחרון אף השיגם
עד-לכלה:
יד ואנחנו אחי אחרי אשר-רחקנו מכם זה מעט כמסתירי
פנים ולא כמרחיקי לב בקשנו מאד לראות את-פניכם
בחשק-רב:
יז על-כן הואלנו לבוא אליכם אני פולוס גם-פעם
גם-פעמים והשטן עצרנו:
יח כי מה תקנתנו מה שמחתנו ומה עטרת תפארתנו הלא
אתם הנכם לפני ישוע המשיח אדנינו בבואו:

כ כי הן אתם פְּבֹדְדֵנוּ וְשִׁמְחֵתֵנוּ:

פרק ג

א על-כן פְּלַלְל לֹא יִכְלֵנוּ עוֹד וְנֵאוֹת לְהוֹתֵר בְּאַתֵּינֶם לְבַדְּנוּ:

ב וְאַתְּ-אַחִינוּ טִימוֹתִיּוֹס מְשֻׁרֵת-אַל בְּבִשְׂרֵת הַמְּשִׁיחַ שְׁלַחְנוּ לְחֹזֵק אֶת-לִבְכֶם וּלְהַזְהִיר אֶתְכֶם בְּאִמּוֹנֵתְכֶם:

ג לְבִלְתִּי יִזְעַע לִב־אִישׁ מִפְּנֵי הַצְּרוֹת הָאֵלֶּה הֲלֹא כִנְפֹשְׁכֶם יִדְעֵתֶם כִּי לְזֹאת יֵעָדְנוּ:

ד כִּי גַם-הִגְדַּנּוּ לָכֶם מֵאֲזוּ בְּהִיוֹתֵנוּ אֶצְלָכֶם כִּי-צָרָה תְּבוּאָה עָלֵינוּ וְכֵן גַּם-בָּאָה בְּאִשְׁרֵי יִדְעֵתֶם:

ה וְעַל-כֵּן גַּם אֲנִי גִלְּאִיתִי כָּלְכָל וְאֶשְׁלַח לְדַעַת עַל-דְּבַר אִמּוֹנֵתְכֶם אִם לֹא נִסָּה הַמִּנְסָה אֶתְכֶם לְתֵת אֶת-עֲמַלְנוּ לְרִיק:

ו וְעַתָּה בְּאִשְׁרֵי שָׁב אֲלֵינוּ טִימוֹתִיּוֹס מִכֶּם וַיִּבְשְׁרוּנוּ עַל-דְּבַר אִמּוֹנֵתְכֶם וְאַהֲבַתְכֶם כִּי זָכַרְתֶּם אֶתְנוּ לְטוֹבָה בְּכָל-עֵת וְכִי תִתְאוּוּ לְרֹאוֹת אֶת-פְּנֵינוּ בְּאִשְׁרֵי גַם-אֲנַחְנוּ מִתְאוּוֹם לְרֹאוֹת אֶת-פְּנֵיכֶם:

ז לְזֹאת אִפּוּא אֶחָי בְּכָל-צְרוֹת וְרַעוֹת מִצְאָנוּ תַנְחוּמִים בְּכֶם בְּגִלְל אִמּוֹנֵתְכֶם:

ח כִּי חַיִּים אֲנַחְנוּ הַיּוֹם אִם רַק עֲמָדִים אֵתֶם הֵכֵן לִפְנֵי אֲדִינֵנוּ:

ט כִּי בְמַה-נּוֹדָה מַה-נְּשִׁיב לְאֱלֹהִים בְּעִבּוּרְכֶם עַל כָּל-הַשְּׁמִיחָה אֲשֶׁר שְׁמַחְנוּ עֲלֵיכֶם לִפְנֵי אֱלֹהֵינוּ:

י לִלְלָה וַיּוֹמֵם נַעֲתִיר וְנִתְפַּלֵּל כִּי יִנְתֵּן לָנוּ לְרֹאוֹת אֶת-פְּנֵיכֶם וּלְהַשְׁלִים אֶת אֲשֶׁר-לָכֶם בְּאִמּוֹנֵתְכֶם:

יא וְאֵלֵהֵינוּ אָבִינוּ וַיִּשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינֵנוּ יִישֵׁר אֶת-דַּרְכֵנוּ אֲלֵיכֶם:

יב וְאַתְּכֶם יִרְבֶּה וְכֵן יִתֵּן לָכֶם אֲדִינֵנוּ לְהוֹסִיף בְּאַהֲבַת אִישׁ לְרַעְהוּ וּבְאַהֲבַת כָּל-אֲדָם בְּאִשְׁרֵי גַם-אֲנַחְנוּ נוֹסִיף לְאַהֲבָה אֶתְכֶם:

יג וְכֵן יְכוּנֵן אֶת-לִבְכֶם בְּקִדְשׁ וְלֹא יִמְצָא בְכֶם שְׂמִיךְ דְּבַר לִפְנֵי אֱלֹהֵינוּ אָבִינוּ בְּיוֹם בּוֹא יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינֵנוּ עִם-כָּל-קִדְשָׁיו:

פרק ד

א סוּף דְּבַר אַחֵי נִדְרַשׁ מִכֶּם וְנִזְהִיר אֶתְכֶם בְּשֵׁם יִשׁוּעַ אֲדִינֵנוּ בְּאִשְׁרֵי קִבְלֵתֶם מִפִּינוּ לְהַתְּהַלֵּךְ בְּמִישְׁרִים וּלְמַצֵּא חֵן בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְכֹאֲשֶׁר גַּם-אַתֶּם הַלְכִים בֵּן תַּעֲשׂוּ וְכֵן תוֹסִיפוּ:

ב כִּי יִדְעֵתֶם אֶת-הַמְּצוֹת אֲשֶׁר נָתַנוּ לָכֶם בְּשֵׁם יִשׁוּעַ אֲדִינֵנוּ:

ג כִּי זֶה רִצּוֹן אֱלֹהִים כִּי קֹדְשִׁים תִּהְיוּ וְתִנְזָרוּ מִן-הַזְּנוּת:

ד וְכָל-אִישׁ מִכֶּם יִבִּין לְשִׁמּוֹר כְּלִיו בְּקִדְשׁ וּבְכַבּוֹד:
ה לֹא-בִתְאֲוָה וְעֲגָבִים בְּדֶרֶךְ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ אֶת-הָאֱלֹהִים:

ו וְלֹא-יִפְרֹץ אִישׁ אֶת-אַחֵיו וְלֹא יוֹנְנוּ בְּדַבָּר הַזֶּה כִּי נִקְּם יְהוָה עַל-כָּל-אֵלֶּה בְּאִשְׁרֵי הִגְדַּנּוּ וְהַעֲדִינוּ בְכֶם מֵאֲזוּ:

ז כִּי לֹא-לְתוֹעֵבָה קָרָא אֶתְנוּ אֱלֹהֵינוּ כִּי אִם-לְדֶרֶךְ הַקִּדְשׁ:
ח וְעַל-כֵּן הַבְּזָה לֹא אֶת-אֲדָם הוּא בְזָה כִּי אִם-אֶת-אֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם רוּחַ קִדְשׁוֹ:

ט וְעַל-דְּבַר אַהֲבַת אַחִים אֵין-לָנוּ לְכַתּוֹב דְּבַר אֲלֵיכֶם כִּי הֲלֹא אֵתֶם לְמוֹדֵי אֱלֹהִים לְאַהֲבָה אִישׁ אֶת-אַחֵיו:

י וְכֵן גַּם-עֲשִׂיתֶם לְכָל-אַחֵיכֶם אֲשֶׁר בְּמִקְדוֹשֵׁי כָלָה רַק-נִתְחַנְּנוּ אֲלֵיכֶם אַחֵי כִּי כֵן תַּעֲשׂוּ וְכֵן תוֹסִיפוּ:

יא וְתִתְאַמְצוּ לְשִׁבְתַּת בְּהַשְׁקֵט לַעֲשׂוֹת אִישׁ אֶת-מְלַאכְתּוֹ וּלְחַיּוֹת עַל-יְגִיעַ פִּפְיוֹ בְּאִשְׁרֵי צוּיָנוּ אֶתְכֶם:

יב וּבְכֵן תִּתְהַלְכוּ בְּמִישׁוֹר אֶת-אֵלֶּה אֲשֶׁר מִחוּץ לְעֵדְתֵנוּ וְלֹא יִחַסֵּר לָכֶם כָּל-דְּבַר:

יג וְעַל-דְּבַר יִשְׁנֵי עֶפְרַיִם חִפְצָנוּ כִּי תִדְעוּן כִּי לֹא לָכֶם לְהִתְאַבֵּל בְּאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֵין-לָהֶם תִּקְוָה:

יד כִּי כֹאֲשֶׁר נִאֲמִין כִּי יִשׁוּעַ מֵת וַיְחִי בֵּן גַּם-אֶת-הַיִּשְׁנָיִם עַל-יְדֵי יִשׁוּעַ יָקִים אֱלֹהִים לִפְנֵינוּ:

טו כִּי כְּזֹאת אָנוּ אֲמָרִים לָכֶם בְּדַבָּר יְהוָה כִּי אֲנַחְנוּ הַנְּשֹׂאֲרִים פֹּה בְּחַיִּים לְמוֹעֵד בּוֹא אֲדִינֵנוּ לֹא נִקְּדֶם אֶת-הַיִּשְׁנָיִם:

טז כִּי בְתוֹרַעָה יִרַד אֲדִינֵנוּ מִן-הַשָּׁמַיִם בְּקוֹל שׁוֹפָר אֱלֹהִים מִפִּי שַׂר-צָבָא הַמְּרוֹם וְהַמְּתִים בְּמִשִׁיחַ יְקוּמוּ אֲזוּ רֵאשׁוּנָה:

יז וְאַחֲרֵי-כֵן אֲנַחְנוּ הַנְּשֹׂאֲרִים בְּחַיִּים נִלְקַח וְנַעֲלָה עִמָּהֶם יַחַדוּ בַעֲנָנִים לְקִרְאֵת הָאֲדוֹן בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם וְכֵן נִהְיֶה עִם-הָאֲדוֹן לְנִצָּח:

יח לָכֵן אִפּוּא נַחְמוּ אִישׁ אֶת-רַעְהוּ בְּדַבָּרִים כְּאֵלֶּה:

פרק ה

א וְעַל-דְּבַר הַעֲתִים וְהַזְּמִינִים אֵין-דְּבַר אַחֵי לְהַפְתִּיב לָכֶם:
ב הֲלֹא יִדְעֵתֶם הַיֵּטֵב כִּי יוֹם יְהוָה כָּגֹנֵב כְּלִילָה יְבוֹא:

ג בְּאִשְׁרֵי יֵאמְרוּ שְׁלוֹם וְשִׁלְוָה אֲזוּ פִתְאֹם יְבוֹא עֲלֵיכֶם אִינְדָם כְּחֻבְלֵי יוֹלָדָה וְלֹא יִמְלֹט לָהֶם פְּלִיט:

ד אָבֵל אֵתֶם אַחֵי אֵינְכֶם בְּחֻשָּׁף אֲשֶׁר יְבוֹא עֲלֵיכֶם הַיּוֹם כָּגֹנֵב:

ה כִּי כָלְכֶם בְּנֵי אוֹר וּבְנֵי יוֹם אֵתֶם לֹא בְנֵי לַיְלָה וְלֹא בְנֵי חֹשֶׁךְ אֲנַחְנוּ:

ו עַל-כֵּן אֵין לָנוּ לִישׁוֹן פֶּשְׁעָר הָאֲנָשִׁים כִּי אִם-נִשְׁקָד וְנִשְׁתַּמֵּר מִשְׁכָּרוֹן:

ז כִּי הַיִּשְׁנָיִם יִישְׁנוּ כְּלִילָה וְהַשְּׂכָרִים יִשְׁכְּרוּן כְּלִילָה:

ח וְאֶנְחֵנוּ בְּנֵי יוֹם נִשְׁתַּמֵּר מִשְׁפָּרוֹן וְנִלְבַּשׁ שָׂרְיוֹן אֲמוֹנָה
 וְאַהֲבָה וּלְכוּבֵע לָנוּ תְּקוּנַת הַיְשׁוּעָה:
 ט כִּי לֹא-יֵצֵר אֶתְנוּ אֱלֹהִים לְכַלְתֵּנוּ בְּאִפּוֹ כִּי אִם-לְהֵבִיא
 לָנוּ יְשׁוּעָה בְּיַד-יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדֹנָינוּ:
 י הוּא אֲשֶׁר מֵת בְּעַדְנוּ וְאִם-נִקְיָץ אוֹ-נִישָׁן עִמּוֹ נִחְיֶה
 יְחַדּוּ:
 יא עַל-כֵּן הִזְהִירוּ אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ וְהִשִּׁיבוּ אִישׁ אֶת-נַפְשׁ
 אָחִיו בְּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם עַד-כֹּה:
 יב וְאֶנְחֵנוּ נִפְצָר בְּכֶם אָחִים לְדַעַת בְּשׁוֹם לֵב אֶת-הַעֲמָלִים
 בְּכֶם וְאֶת-הַנְּצָבִים עֲלֵיכֶם בְּשֵׁם הָאֲדוֹן וְאֶת-הַמוֹכִיחִים
 אֲתֶכֶם:
 יג וְלִהְיִיר יְקָר עֲרַכְסֵם הַגְּדוֹל לְאַהֲבָה אֲתֶם לְמַעַן פְּעֹלֵם
 וְהַחֲזִיקוּ שְׁלוֹם בְּיַנְיָכֶם:
 יד וְאַתֶּם אָחִינוּ נִזְהִיר אֲתֶכֶם הוֹכִיחוּ אֶת-הַמְּמָרִים אֲמַצּוּ
 אֶת-רַבִּי הַלֵּבָב סַעְדוּ אֶת-הַחֲלִים וְהִאָּרִיכוּ אֶף
 לְכָל-אָדָם:
 טו הַשְּׁמָרוּ פֶּן-יִגְמַל אִישׁ לְאִישׁ רָעָה תַּחַת רָעָה כִּי
 אִם-רָדְפוּ לְהִיטִיב תָּמִיד לְאִישׁ אִישׁ מִכֶּם וְגַם
 לְכָל-אָדָם:
 טז וְאֶף שְׂמַחִים תִּהְיוּ כָּל-הַיָּמִים:
 יז וְלֹא תַחֲדָלוּ מִהַתְּפַלֵּל תָּמִיד:
 יח הוֹדוּ עַל-כָּל-דְּבָר כִּי-זֶה לָכֶם חַפֵּץ אֱלֹהִים בַּיְשׁוּעַ
 הַמְּשִׁיחַ:
 טט לֹא תִכְבוּ אֶת-הָרוּחַ:
 כ וְאֶת-הַנְּבוֹאוֹת לֹא תִפְרְעוּ:
 כא בַּחֲנוּ כָּל-דְּבָר וְהַחֲזִיקוּ בְּטוֹב:
 כב וּמִכָּל-שִׁמְץ דְּבָר רָע אֶף לְמַרְאֵה עֵינַי הִרְחִיקוּ רְגְלֵיכֶם:
 כג וְאַל־הִי הַשְּׁלוֹם הוּא יִקְדֵּשׁ אֲתֶכֶם מִחַחַל וְעַד-כָּלֵה
 וַיִּשְׁמָרְכֶם מִכָּל-רָע בְּרוּחַ נִפְשׁ וְגוֹיָה לְמוֹעֵד בּוֹא אֲדֹנָינוּ
 יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ:
 כד נִאֲמָן הוּא הַקְּרָא אֲתֶכֶם וְהוּא גַם-יַעֲשֶׂה:
 כה אֲנָא אָחִי הַתְּפִלָּה-נָא בְּעַדְנוּ:
 כו שְׂאֵלוּ לְשְׁלוֹם כָּל-הָאָחִים בְּנִשְׁיַקַת הַקְּדֹשׁ:
 כז הַנְּנִי מִשְׁבִּיעְכֶם בְּאֲדֹנָינוּ לְתַת הָאֲגָרַת הַזֹּאת לְהַקְרָא
 בְּאֲזַנֵּי כָּל-הָאָחִים הַקְּדוֹשִׁים:
 כח חֲסֹד יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדֹנָינוּ עִמָּכֶם אָמֵן:

2 Thessalonians

אגרת פולוס השנייה אל התסלוניקים

א אל-יוליהך אתכם איש לתהו ולא תאבו לו כי לא-יבוא
אם-לא בראשונה יהיה המעל ונגלה איש החטאה
בן-האבדון:

ב אשר יתקומם ויתגדל על-כל-אל ועבדת השם עד-פי
גם-ישב בהיכל אלהים פאלהים לאמר הוא האלהים:

ה הלא תזכרו פי דברתי אליכם בדברים האלה בעוד
הייתי עמכם:

ו וכן ידעתם את-אשר יעצרונו עתה למען יגלה בעתו:
ז כי סוד הפשע כבר החל להוציא פעלתו אפס העצר
יעצרונו עד אשר יוסר מתוך המסילה:

ח ואז יגלה הפשע אשר מינתנו האדון ישוע ברוח שפתי
ו בכברק פניו יכחידנו:

ט זה הוא אשר יבוא כשטן בעלילותיו ברב-כח באתת
ו במופתים ממקור אכזב:

י ובכל-און ורמיה בין האבדים הלא הם אשר לא רצו
להנשע באהבת האמת:

יא ובעבור זאת ישלח בם אלהים משאות שוא ומדוהים
למען יאמינו בשקר:

יב ויאשמו כל-אלה אשר לא שעו אל-דברי אמת ואחרי
און לבם הלך:

יג ונאחזו אחים נכון לבנו להודות לאלהים תמיד עליכם
בחירי אדנינו כי מראשית בחר בכם אלהים ויהי לכם
לישועה אחרי אשר התקדשתם ברוח ונאמונתכם אמת:

יד והוא קרא אתכם לכל-אלה על-פי בשרתנו לתת לכם
חלק בכבוד ישוע המשיח אדנינו:

טו ועתה אחי עמדו הכן והחזיקו בלקח הנתון לכם
על-דברי פינו או על-פי אגרתנו:

טז וישוע המשיח אדנינו ואבינו אלהינו אשר אהב אתנו
ובחסדו נתן לנו נחם עדי-עד ותקנה טובה:

יז הוא ינחם את-לבכם ויכוונן אתם בכל-מעשה טוב
ובכל-דבר:

פרק ג

א סוף דבר אחי התפללו עלינו ודבר יהוה ירוץ ונאדר
באשר נאדר הוא בכם:

ב ולנו תהיה פליטה ממתי און ואנשי רשע כי לא
כל-אנשים אמונה בם:

פרק א

א פולוס וסלנוס וטימותיוס אל-עדת התסלוניקים
הדבקים באלהים אבינו ובישוע המשיח אדנינו:

ב חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו וישוע המשיח
אדנינו:

ג כמה עלינו להודות לאלהים תמיד בעבורכם אחי
כאשר נכון לנו כי נאמונתכם הלכת הלוך וגדל ואהבת
רעים הלוך ורב בין בלכם:

ד עד אשר גם-נאחזנו נתפאר בכם לפני קהלות האלהים
על-סבלכם ונאמונתכם בכל-העשק והמרופצה אשר
פגעו בכם:

ה עדות לאלהים פי ישר משפטו לאמר פי נכנים אתם
למלכותו אשר עליה נתתם שכמכם לסבל:

ו כאשר גם-צדיק הוא אלהים להשיב צרה לצרריכם:
ז ולכם העשויים יתן רוחה אתנו לעת הגלות נגלות
ישוע אדנינו מן-השמים עם-מלאכיו גברי כח:

ח לנקם נקם בלהבת אש מאת אלה אשר לא-ינדעו
את-האלהים ולא שמעו את-בשרת ישוע המשיח
אדנינו:

ט אשר יענשו להשמידם עדי-עד מלפני האדון ומתדר
גאנו:

י ביום ההוא כאשר יבוא להכבד בקדשיו ולהיות לפלא
בכל-מאמיניו כי עדותנו אשר שמעתם מפינו אמת:

יא אשר לזאת נתפלל תמיד לאלהינו להכין את-לבכם
אליו כאשר קרא אתכם ולהשלים חפצו הטוב בכם
וכל-מעשה האמונה בגבורתו:

יב למען יכבד בכם שם ישוע המשיח אדנינו ואתם תכבדו
בו כחסדי אלהינו וישוע המשיח אדנינו:

פרק ב

א ועל-דבר ישוע המשיח אדנינו אשר יבוא נאשר יקבצנו
אליו זאת בקשתנו מכם אחי:

ב אל-נא יתר לבכם פתאם ואל-תחילו לא מפני-רוח ולא
מפני שמועה ולא מפני אגרת אשר יאמרו כי יצאה
מידנינו לאמר יום המשיח הגה בא:

ג אף אַדְוִינֵנוּ נֶאֱמַן הוּא אֲשֶׁר יַעֲוֹד אֶתְכֶם וַיִּשְׁמְרְכֶם מִן־הָרָע:
 ד וְאֲנַחְנוּ סְמוּךְ לְבִנּוּ בְּאֲדוֹנֵינוּ כִּי־עֲשִׂים אַתֶּם כְּמַצְוֹתֵנוּ וְכֵן תַּעֲשׂוּ בַיָּמִים הַבָּאִים:
 ה וְאֲדֹנֵינוּ יִטֶּה אֶת־לְבָבְכֶם לְאַהֲבָה אֶת־אֱלֹהֵיכֶם וּלְהוֹחִיל לְמִשְׁיַחְכֶּם:
 ו וְאֲנַחְנוּ מְצוּיִם אֶתְכֶם אַחֲרֵינוּ בְּשֵׁם יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אַדְוִינֵנוּ לְהַבְדִּיל מִפְּלֶ־אֶחָ הַהַלֵךְ בְּדַרְךְ עֲקֹשׁ וְלֹא לְפִי הַקְּבֻלָּה אֲשֶׁר קָבַל מִמֶּנּוּ:
 ז הֲלֹא יִדְעֶתֶם אֵת אֲשֶׁר עָלִיכֶם לְלַכֵּת בְּעַקְבוֹתֵינוּ כִּי לֹא כְּגִלּוּזִים בְּמַעְגְלוֹתֵם הִלְכְּנוּ לִפְנֵיכֶם:
 ח וְלָחֶם אִישׁ לֹא אָכְלוּ חֵנָם כִּי אִם־בְּעֶמֶל וּבַתְּלָאָה לִילָה וַיּוֹמֶם לְבַלְתִּי נִהְיָה עַל־אִישׁ מִכֶּם לְטַרְחָ:
 ט לֹא מֵאֲשֶׁר אֵין־צָדִיקָה לָנוּ כִּי אִם־לְהִיּוֹת לְמוֹפֶת לְכֶם בְּנַפְשֵׁנוּ אֲשֶׁר תִּלְכוּ בְּעַקְבוֹתֵינוּ:
 י כִּי גַם־בְּהִיּוֹתֵנוּ עִמָּכֶם צוּינֵנוּ אֶתְכֶם לֵאמֹר אִם מֵאֵן יִמָּאֵן אִישׁ לַעֲשׂוֹת בְּמִלְאָכָה גַם־אָכּוֹל לֹא יֵאָכֵל:
 יא כִּי שְׂמַעְנוּ כִּי־יָשׁ בְּכֶם אֲנָשִׁים מְעַקְשֵׁי דָרְךְ אֲשֶׁר לֹא יִיגְעוּ בְּדִי מִלְּאָכָה כִּי אִם־יִיגְעוּ בְּדִי רִיק:
 יב וְאַת־אֲנָשִׁים כְּאֵלֶּה אֲנַחְנוּ מְצוּיִם וּמְבַקְשִׁים מִהֶם לִפְנֵי יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אַדְוִינֵנוּ לַעֲשׂוֹת בְּנַחַת מִלְּאָכְתֶּם וְלֶאָכֵל אֶת־לֶחֶמָם מִיַּגִּיעַ בְּפִיהֶם:
 יג וְאַתֶּם אַחֵי אֶל־תִּהְיוּ עֵיפִים בְּעִשְׂתְּכֶם טוֹב:
 יד וְאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁמַע אֶת־דְּבָרֵנוּ בְּאַגְרָת הַזֹּאת הִתּוּוּ אֹתוֹ לְבָד וְלֹא תִתְעַרְבוּ בְּחִבְרָתוֹ לְמַעַן יָבוֹשׁ:
 טו וְאֶל־תִּחַשְׁבֶּהוּ לְאַיִב כִּי אִם־הוֹכַח תּוֹכִיחוּן אֹתוֹ כְּאַח:
 טז וְאֲדוֹן הַשְּׁלוֹם הוּא יִתֵּן לְכֶם שְׁלוֹם בְּכֹל אֲשֶׁר תִּפְנוּ כָּל־הַיָּמִים וְאֲדֹנֵינוּ יְהִי עִם־כָּלְכֶם:
 יז זֹאת שְׁאֵלַת שְׁלוֹם בְּכַתֵּב דִּי אֲנִי פּוֹלוֹס אֲשֶׁר הוּא לְאוֹת בְּכָל־אַגְרוֹתֵי כְּזָה אֲנִי כֹתֵב:
 יח חֲסֹד יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אַדְוִינֵנוּ עִם־כָּלְכֶם אָמֵן:

1 Timothy

אַגְרַת פּוֹלוֹס הַרְאִשׁוֹנָה אֶל־טִימוֹתִיוֹס

י' וְלִמְלַךְ עוֹלָם שָׁכֵן עַד אֲשֶׁר עֵין לֹא תִשׁוּרְנוּ הוּא אֱלֹהִים
אֶחָד וְהַחֲכֵם לְבָדוֹ לוֹ הַגְּדֹלָה וְהַתְּפָאֶרֶת מִהָעוֹלָם
וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן:

י"א אֶת־הַמְצָנָה הַזֹּאת אֲנִי מְצַוֶּה הַיּוֹם טִימוֹתִיוֹס בְּנֵי בְּאֶשֶׁר
דִּבְרוּ עֲלֶיךָ הַנְּבוּאוֹת מֵאֵז אֲשֶׁר עַל־פִּיהֶן תִּלְחַם מִלְחַמַת
צְדָקָה:

י"ב כִּי תִחְזֶק בְּאִמּוּנָה וּבְרוּחַ נְכוֹן וְלֹא כְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִיְתָה
רוּחַ אַחֲרֵת אִתָּם וְאֲנִית אִמּוּנָתָם וְשִׁבְרָה:

י"ג וּמַהֵם הוֹמָנִיוֹס וְאֶלְכֹסְנִדְרוֹס אֲשֶׁר הִסְגִּרְתִּים בְּיַד הַשָּׁטָן
לְמַעַן יִנָּסְרוּ וְלֹא יִגְדְּפוּ עוֹד:

פּרָק ב

א' וְזֹאת אֲנִי דֹרֵשׁ מִמֶּךָ לְפָנַי כָּל־דְּבָר לְהַעֲתִיר רְנָה וּתְפִלָּה
תְּחַנּוּה וְתוֹדָה בְּעַד כָּל־בְּנֵי־אָדָם:

ב' בְּעַד מַלְכֵי אָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר מִשְׁרָה עַל־שַׁכְמָם לְמַעַן נִחְיֶה
חַיֵּי מְנוּחָה וְשִׁלְוָה בִּירְאַת אֱלֹהִים וּבִישׁוּרַת לִבָּב:

ג' טוֹב הַדְּבָר הַזֶּה וְלִרְצוֹן בְּעֵינֵי אֱלֹהִים מוֹשִׁיעֵנוּ:
ד' אֲשֶׁר חִפֵּץ יַחְפֹּץ כִּי יוֹשְׁעוּ כָל־בְּנֵי־אָדָם וְיִלְמְדוּ לְדַעַת
אֶת־אֱמֶתוֹ:

ה' כִּי אֱלֹהִים אֶחָד הוּא וּמְלִיץ אֶחָד בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין
אֲנָשִׁים הוּא הָאִישׁ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ:

ו' אֲשֶׁר נָתַן אֶת־נַפְשׁוֹ כִּפְרָר בְּעַד כָּל־בְּנֵי אָדָם וְעַדוֹת זוֹ
עָלִינוּ לְהַשְׁמִיעַ לְעַת מְצֵא:

ז' וְאֲנִי נִקְרָאתִי לְהִיּוֹת לָהּ לְמַגִּיד וְשֹׁלִיחַ וּמוֹרָה אֶמֶת
וְאִמּוּנָה לְגוֹיִם הֵן אֶמֶת אֲדַבְּרָה בְּמִשְׁחִי וְלֹא שִׁקְרָה מְלִי:

ח' וְלִכֵּן הִנְנִי מְבַקֵּשׁ כִּי הָאֲנָשִׁים יִתְפַּלְלוּ בְּכָל־מְקוֹם וַיִּשְׁאוּ
דְּוִיָּהֶם קֹדֶשׁ בְּבִלְי־כַעַשׁ וּמְדוּן:

ט' וַיְכַמוּ כֵן גַּם־הַנְּשִׁים תִּלְבַּשְׁנָה שְׂמֵלוֹת חֵן הַרְאִיּוֹת לְהֵן
בְּבִשְׂת פָּנִים וּבְטוֹב טַעַם לֹא בְחַחְלָפוֹת רֵאשֵׁן וְלֹא
בְזָהָב וּפְנִינִים וְלֹא בְמַחְלָצוֹת יְקָרוֹת:

י' כִּי אִם־בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים כְּאֲשֶׁר נְכוֹן לְנֶשֶׁם אֲשֶׁר בִּירְאַת
אֱלֹהִים חִפְצָן:

י"א הָאִשָּׁה תִלְמַד בְּהִשְׁקָט וּנְפִשָׁה כְּלִיל תִּכְנַע:
י"ב וְאִינֵנִי נָתַן לְאִשָּׁה לְלַמֵּד וְלֹא לְהִשְׁתַּרְרַר עַל־הָאִישׁ כִּי
אִם־הַחֲרַשׁ תַּחְרִישׁ:

י"ג כִּי אָדָם נוֹצֵר רֵאשֻׁנָה וְאֶחְרִי־כֵן חֲנָה:
י"ד וְאָדָם לֹא נִפְתָּה כִּי אִם־הָאִשָּׁה כְּאֲשֶׁר שְׁמַעָה דְבָרֵי
הַמְּפֹתָה עֲבָרָה בְּרִית:

פּרָק א

א' פּוֹלוֹס שְׁלִיחַ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ עַל־פִּי דְבַר הָאֱלֹהִים
מוֹשִׁיעֵנוּ וְעַל־פִּי הָאֲדוֹן יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ תִּקְוָתֵנוּ:

ב' אֶל־טִימוֹתִיוֹס בְּנֵי כָּבֵן מַחְלָצֵי מִמְּקוֹר אִמּוּנָה חֹסֵד
רַחֲמִים וְשָׁלוֹם לָךְ מֵאֵת אֱלֹהִים אָבִינוּ וּמֵאֵת יִשׁוּעַ
הַמְּשִׁיחַ אֲדִנֵּנוּ:

ג' בְּלִכְתִּי לְמַקְדוֹנִיָּא בְּקִשְׁתֶּיךָ לְשִׁבְתָּ בְּאֶפְסוֹס לְצוֹת
עַל־אֲנָשִׁים אַחֲדִים לְבִלְתִּי יוֹרוּ תוֹרָה נְכַרְיָה:

ד' וְלֹא יִתְעַסְקוּ בְּדְבָרֵי אַגְדָּה וּבְתוֹלְדוֹת הַדְּרוֹת חֲשִׁבְנוֹת
לְאִין־קֶץ הַנְּתַנִּים יָדִים לְהַתְּנַפֵּחַ וְלֹא לְחַזֵּק בֵּית־אֱלֹהִים
בְּאִמּוּנָה:

ה' כִּי־תִכְלִית מְצִנַת הַתּוֹרָה הִיא אֶהְבָּה בְּלִב טְהוֹר בְּרוּחַ
נְכוֹן וּבְאִמּוּנָה נְקִיָּה מִכָּל־סִיג:

ו' אִךְ יֵשׁ אֲשֶׁר נָטוּ מִנִּי־אֲרַח וַיִּלְכוּ אַחֲרַי הַהֶבֶל:
ז' יִתְאַמְרוּ לְהִיּוֹת מוֹרִים בַּתּוֹרָה וְלֹא־יָבִינוּ אֵת אֲשֶׁר
יְדַבְּרוּן וְלֹא אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר עָלָיו יַחְלִטוּן:

ח' הֵן הַתּוֹרָה יְדַעְנוּ כִּי טוֹבָה הִיא אִם־יִלָּךְ הָאָדָם
בְּנִתְיָבִיתָה כְּמִשְׁפָּט:

ט' וְהוּא יָבִין כִּי תוֹרָה נְתוּנָה לֹא לְאֲנָשֵׁי צְדָקָה כִּי אִם־לְבָנִי
בְּלִיעַל מוֹרְדִים פִּשְׁעִים וְחַטָּאִים עֹשֵׂי תוֹעֵבָה וּנְבָלָה מְכִי
אָב וְאָם אוֹ מְרַצְחִים:

י' נֶאֱפִים וְשִׁכְבִּים אֶת־זִכְרָךְ גִּנְבֵי נַפְשׁ בָּנִים בְּחָשִׁים
וְנִשְׁבָּעִים לְשִׁקְרָה וְעוֹד אַחֲרִים כְּמוֹהֶם מְמָרִים בְּתוֹרַת
חַיִּים:

י"א כְּפִי בְּשִׁרְתָּ כְבוֹד הָאֱלֹהִים בְּרוּךְ הוּא אֲשֶׁר הִפְקִיד בְּיָדֵי:
י"ב וְלִישׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִנֵּנוּ הַמְּאֻזְרָנִי חֵיל אֶתֶן תְּהִלָּה כִּי
מְצֵא אֶת־לִבִּי נֶאֱמָן לְפָנָיו וַיִּקְרַב אֵתִי לְשִׁרְתוֹ:

י"ג אֲנִכִּי אֲשֶׁר מְגַדֶּה הִיְתִי לְפָנִים מְרַדֶּה וּמַחְבֵּל אִךְ רַחֲמֵתִי
כִּי עֲשִׂיתִי בְּשִׁנְגָה בְּבִלְי־אִמּוּנָה:

י"ד וַיִּגְדֵּל חֹסֵד אֲדִנֵּנוּ עָלַי עַד־מְאֹד וְאִמּוּנָה וְאֶהְבָּה בְּיִשׁוּעַ
הַמְּשִׁיחַנוּ:

י"ה אֶמֶת הַדְּבָר וַיִּצְטַד וַיִּצְטַד לְכָל־אָדָם לְקַבְּלוֹ כִּי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ
כָּא אֶל־הָאֲרֶץ לְהוֹשִׁיעַ אֶת־הַחַטָּאִים וְאֲנִכִּי הִרְאֵשׁ
לָהֶם:

י"ז וּבְעֵבוֹר זֹאת רַחֲמֵתִי לְמַעַן יִגְלָה בִּי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ
רֵאשֻׁנָה אֶת־כָּל־אֲרֶץ רֹחוֹ לְהִיּוֹת לְמוֹפֵת לְבָאִים אַחֲרַי
אֲשֶׁר יֶאֱמִינוּ בּוֹ לְחַיֵּי עוֹלָם:

טו אף ישלח תשובה בבנים אשר תלד אם צנועה היא
ובמעגלי אמונה ואהבה ובדרך הקדש תיטיב לכת:

פרק ג

א הן דבר אמת הוא איש כייבוקש משמרת ראש העדה
מבקש טוב:

ב אף ראש העדה תמים יהיה בלא שמץ דבר בעל-אשה
אחת שם דרך נבון דבר ורצוי לבני אדם דלתיו לארץ
יפתח ואיש משכיל ללמד:

ג לא שתה שפור ולא בעל מהלמות כי אם-עשה רצון
זולתו ודרך שלום ומאס בצע כסף:

ד וגם הוא שרר בביתו ובניו נכנעים לפניו ומוראו
עליהם:

ה כי אם-לא ידע איש להיות שרר בביתו איכה יכלול
את-עדת אלהים:

ו אף לא תלמיד תדש פן-ירום לבבו והמשטין ירשיענו
בדין:

ז וגם-שם טוב נחוץ לו מפי העמדים מחוץ לבלתי יהי
לבוז ולבלתי יפל בפח המשטין:

ח וכן המשרתים מכבדים יהיו לא דברים בלב ולב לא
סכאי יין ולא נטים אחרי הצע:

ט נצרים סוד האמונה בלב טהור:
י וגם-הם יבחנו בראשנה ואם שמץ דבר לא נמצא כם
יקרבו לשרת:

יא וכמו כן גם-הנשים כבודות תהיינה צופיות הליכותיהן
ונאמנות בכל ולא שטנות בלשונן:

יב והמשרתים בעלי אשה אחת יהיו המכלפלים בגיהם
ובתיהם כמשפט:

יג כי אלה אשר ושרתון כמשפט יקנו להם מעלה רמה
ויתר-עז באמונה בישוע המשיח:

יד כזאת פתחתי לך בתחלתי כי אחיש לבוא אליך:
טו ואם-אחר מבוא תדע בזאת איך להתהלך בבית אלהים
הלא היא עדת אל חי עמוד האמת ויסודה:

טז אמן גדול סוד התסידות אלהים נגלה בבשר וצדקתו
נגלתה ברוח מלאכים ראו פניו וגוים התבשרו ישועתו
אמונתו מלאה תכל ויעל למרום בכבוד:

פרק ד

א והרוח יגיד די-באר כי באחרית הימים יתעו אנשים
מארחות אמונה ויזנו אחרי רוחות מתעתעים ותורת
השדים:

ב על-ידי מטיפי כזב ושפתתי חנפים אשר לבם קשה
בנבנה בברזל להט:

א אלה הם אשר לא יתנו לקחת אשה ומאכלי שונים
ירחיקון אשר נתן אלהים לאכל בתודה לאנשי אמונה
וידעי אמת:

ב כי כל אשר עשה אלהים טוב הוא ואין פגול מאומה
אם-בתודה יאכל:

ג כי יתקדש באמרי-אל וברכתו:
ד אם-תשים פדברים האלה לפני האחים משרת טוב
תהיה לישוע משיחנו ואמון עלי-ארחות אמונה ותורה
ישרה אשר דבקה נפשך אחריה:

ה אף הרחק מאגדות סרות טעם כשיחות נשים זקנות
ותנה לנפשך בפעלות יראת אלהים:

ו כי בפעלות הגוף תשתפר מעט מזער ויראת אלהים
להועיל לך בכל-אשר תפנה ושכרה אתה חיי העולם
הזה וחיי העולם הבא:

ז והדבר הזה אמת הוא ויראתה לכל-אדם לקבלו:
ח ובעבור הדבר הזה עמלנו ונגענו יען כיי-שמנו באל-חי
מחסנו המושיע לכל-אדם ועל-יתר למאמינים בו:

ט ואתה תצוה פדברים האלה ותלמד אתם:
י אל-יבזו לך איש לאמר עודך נער רק היה למאמינים
למופת בדבריך במעשיך באהבתך ברוח באמונתך
ויכבד לך:

יא ושמרת להגות בספרים תמיד להשמיע מוסרך ולקחת
עד-באי אליך:

יב אל-תנהך ידיך ממתת שמים אשר נתנה לך בדבר נבואה
כאשר סמכו הזקנים את-ידיהם עליך:

יג שיתה פל-הגיונה ומעיניך בדברים האלה וכל-אדם
יחזה בך כאשר תעלה מעלה מעלה:

יד שמור את-נפשך ואת-דברי התורה ושנית אתם לנגדך
תמיד ואם פן תעשה גם-את-נפשך וגם את-נפש
שמעיך תושיע:

פרק ה

א אל-תגער בזקן כי אם-כאב תזהירנו ואת-הצעירים
כאחים:

ב את-הזקנות כאמות ואת-הצעירות כאחיות במחשבה
פלה זכה:

ג כבד את-האלמנות אשר הנה אלמנות נכחות:
ד וכיי-היו בנים לאלמנה או-בני בנים ראשנים הם ללמד
לעשות חסד עם-בית מולדתם ולהשיב גמול לילדיהם
כי הדבר הזה טוב הוא ורצוי לפני אלהינו:

ה אכן אלמנה גלמוכה נכחה הלא היא אשר תשים
באלהים מבטחה ותתפלל תמיד תפלות ותחנונים לילה
ויום:

ו אף הרדפת חיי כשרים מתה היא בחייה:
ז ואתה תצוה כאלה לבלתי ימצא בהן שמץ דבר:

וְאֵלֶּה הָאֲשֵׁר גַּם-אֲדַנְיָהֶם אֲנָשֵׁי אַמּוֹנָה אֶל-יַחֲשׁוּבוֹם
 לְנִקְלִים בְּעֵבֹר כִּי-אֲחִים הֵם כִּי אִם-בְּחַפְזָךְ יִתֹּר יַעֲבֹדוּן
 אֶת-הַחֲלָקִים טוֹב עֲבַדְתָּם בְּגִלְל אַמּוֹנִתָם וְאֶהְבֶּתֶם
 וְלַמְדַּת אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְגַם-תִּצְנֶה עֲלֵיהֶם:
 אִישׁ כִּי-יִזְכֶּה דָרְךָ אַחֲרַת וְלֹא יֵשִׁית לְבוֹ לְדְבָרִים
 הַנְּאֻמִּים לִישׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדַנְיָנו וְלִדְבָרֵי מוֹסֵר בְּיָרֵאת
 אֱלֹהִים:
 אִישׁ יִהְיֶה הוּא וְאִין תְּבוּנָה בּוֹ כִּי נִגּוּעַ הוּא בְּדְבָרֵי
 רִיבוֹת לְהוֹכַח מְלִים וּמִמְקֻמָּם תִּצָּא קִנְאָה תִּגְרָה נֶאֱצָה
 וְלֵב חֲרָשׁ רָעָה:
 מִלְחָמוֹת הַבָּלִים בֵּין תַּעֲזִי רוּחַ אֲשֶׁר הָאָמֶת בְּתוֹכָם
 נִעְדַּרְתָּ וְיִרְאֵת שְׁמִים בְּיָדָם לַעֲשׂוֹת מִקְנָה וְקִנְיָן סוּר
 מֵאֲנָשִׁים בְּאֵלֶּה:
 אָמֵנְם יִרְאֵת אֱלֹהִים וְלֵב שְׂמֵחַ בְּחֻלְקוֹ קִנְיָן גְּדוֹל הוּא:
 כִּי לֹא-הִבְאֵנוּ מֵאוּמָה לְתַבֵּל אֲרָצֵנוּ וְיַדְעֵנוּ כִּי לֹא נוֹצִיא
 מִמֶּנָּה מֵאוּמָה:
 עַל-כֵּן בְּהִיּוֹת לָנוּ לְחֵם לְאָכֹל וּבְגָד לְלִבֵּשׁ נִשְׁמַחָה
 בְּחֻלְקֵנוּ:
 וְהַמְּבֻקְשִׁים לְהַעֲשִׂיר יִלְכְּדוּ כַּמְסוֹת וּבְמוֹקְשִׁים וּבְכָרֵב
 תִּאָּנוֹת פֶּסֶל וּמִשְׁחָת וּבְאֲחֵרֵיתָם יִרְדּוּ לְבָאֵר שְׂחַת
 וְאֲבָדוּן:
 כִּי שָׂרָשׁ כָּל-רַע אֶהְבֵּת כִּסְף אֲשֶׁר תִּמְדּוּ בְּגִי-אָדָם וְתַעֲזוּ
 מִדְרָךְ אַמּוֹנִתָם וַיִּכְאִיבוּ נַפְשָׁם בְּמִכְאָבִים רַבִּים:
 וְאֵתָה אִישׁ אֱלֹהִים בְּרַח-לְךָ מֵאֵלֶּה כִּי אִם-צָדֵק תִּרְדֹּף
 יִרְאֵת אֱלֹהִים אַמּוֹנָה אֶהְבָּה עֲצָר-רוּחַ וְעִנְיָה:
 הַלְחֵם מִלְחָמַת צָדֵק לְאַמּוֹנִתָנוּ וְהַחֲזֹק בְּנַחֲלַת חַיֵּי עוֹלָם
 אֲשֶׁר נִוְעַדְתָּ לָּהּ וְאֲשֶׁר עֲדוֹת טוֹבָה עֲנִיתָ לְעִינֵי עַדִּים
 רַבִּים:
 הִנְנִי פֹקֵד עֲלֶיךָ הַיּוֹם נִגַּד הָאֱלֹהִים הַמַּחֲתִּיהַ כֹּל וְנִגַּד
 יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר עָנָה הָעַדוֹת הַטּוֹבָה לְעִינֵי פְּנִטְיוֹס
 פִּילְטוֹס:
 כִּי-תִשְׁמֹר אֶת-הַמִּצְוָה הַזֹּאת בְּרָה וְתִמְיָמָה עַד-יּוֹם
 הַתְּגַלּוֹת יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדַנְיָנו:
 אֲשֶׁר בְּעֵתוֹ יִרְאֵנוּ הַמְּבָרָךְ הַמְּשַׁל הַיַּחֲזִיד מִלֶּךְ הַמְּלָכִים
 וְאֲדַנְיָ הָאֲדַנְיָם:
 אֲשֶׁר עֲמוּ לְבַדּוֹ מְקוֹר חַיִּים שָׁכַן אֹר אֲשֶׁר אִין לְגִשְׁת
 אֵלָיו לֹא רָאָה אֹתוֹ אָדָם וְלֹא יַעֲצֹר-כַּח לְרֵאוֹתוֹ אֲשֶׁר לוֹ
 הַכְּבוֹד וְהַגְּבוּרָה לְעוֹלָם וָעֶד אָמֵן:
 צוֹ עַל-עֲשִׂירֵי הָעוֹלָם הַזֶּה לְבִלְתִּי יָרוּם לְבָבְכֶם
 וְלֹא-יִבְטְחוּ כַּעֲשֵׁר אֲשֶׁר כִּנְפִים לוֹ כִּי אִם-בְּאֵלֵהֶם הִנְתָּן
 לָנוּ דֵי וְהוֹתֵר לְשַׁבַּע:
 אֵךְ יַעֲשׂוּ אֶת-הַטּוֹב וַיַּעֲשִׂירוּ בְּמַעֲשֵׂים טוֹבִים לְתַת
 וּלְחַלֵּק לְאֲשֶׁר אִין נְכוּן לוֹ:
 וְלֹאֲצֹר לָהֶם אוֹצֵר לִיסוּד טוֹב לְעֵתִיד לְרִשְׁתָּ אֶת-חַיֵּי
 הָאָמֶת:

ח וְיָמִי הוּא אֲשֶׁר לֹא יִכְלַל קִרְבִּיו וְגַם מִבְּנֵי בֵיתוֹ יִתְעַלֵּם
 הוּא בְּגַד בְּאַמּוֹנָה וְרַע מִמְּכַחַשׁ בִּיהִנָּה:
 ט לֹא תְבוּא אֶלְמָנָה עַל-סֹפֵר הַקֶּהֱל בְּלִתִּי מִבַּת-שְׁשִׁים
 שָׁנָה וּמַעֲלָה אֲשֶׁר הִיתָה אִשׁ אֶחָד:
 י וְיִשְׂלַח עֲדוֹת עַל-מַעֲשֵׂיהָ הַטּוֹבִים כִּי גִדְלָה בְּנִים
 וְאֲרָחִים הִבִּיאָה בֵּיתָ כִּי רָחֲצָה רַגְלֵי הַקְּדוֹשִׁים וְהוֹצִיאָה
 נֶפֶשׁ נַעֲנָה מִמִּצְוֹקוֹתֶיהָ וְכִי רָדְפָה כָּל-מַעֲשָׂה טוֹב:
 יא אֵךְ אֶלְמָנוֹת צָעִירוֹת אֶל-תִּקְבַּל כִּי פֶּאֶשֶׁר טָפַשׁ לְבָן
 וּפְרָקוּ עַל הַמְּשִׁיחַ מַעַל צִנְאוֹרָן בֵּן תַּחֲשֵׁק נִפְשָׁן לְהַבְעֵל:
 יב וְהִנֵּה עֹנָן עֲלֵיהֶן כִּי הִפְרוּ מִבְּטָא שְׁפִתֶיהֶן מֵרֵאשׁ:
 יג וְהֵן הִנָּה בַּעֲצָלְתֵּים תִּלְמַדְנָה לְסַב מִבֵּית לְבַית וְלֹא-לְבַד
 בַּעֲצָלְתֵּים כִּי אִם-גַּם-לְבִטָּא הִבָּל וְלֹהוֹצִיא דָּבָה וְשִׁיחַ
 אֲשֶׁר לֹא טוֹב:
 יד וְעַל-כֵּן רְצוּנִי כִּי תִבְקַשְׁנָה הַצָּעִירוֹת לְהַנְשֵׂא לְלֶדֶת בְּנִים
 וְלִשׁוּם עֵין עַל-הַלִּיכוֹת הַבֵּית וְלֹא לְתַת תִּאָּנָה לְשׁוֹטָן
 לְדַבֵּר שְׁטָנָה עֲלֵינוּ:
 טו כִּי אַחֲדוֹת כְּבֹר סְרוּ אַחֲרֵי הַשְּׁטָן:
 טז כִּי-תִהְיֶינָה אֶלְמָנוֹת בְּבֵית בֶּן-אַמּוֹנָה אוֹ בַת-אַמּוֹנָה
 תִּכְלַל אֶתְהֵן וְלֹא תִהְיֶינן לְמִשְׂא עַל-עַדַת אֱלֹהִים לְמַעַן
 תִּשְׁיַג יָדָם לְכַלְכֵּל אֶלְמָנוֹתֵיהֶם הַנִּכְחוֹת:
 יז הַזְּקֵנִים הַשְּׂמֵרִים מִשְׂמֵרָתָם הֵיטֵב יִכְבְּדוּ בְּכַבּוֹד מִשְׁנָה
 וְיִתֹּר מֵהֶם אֲשֶׁר עֲבַדְתֶּם בְּדְבַר אֱלֹהִים וּבְלִקְחוּ:
 יח כִּי-הִתְחַבֵּר אִמֵּר לֹא-תַחֲסִם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ וְעוֹד נֶאֱמַר
 הַפַּעַל יֵשׁ שָׂכָר לְפַעֲלָתוֹ:
 יט עַל-זֶקֶן לֹא תִקְבַּל שְׁטָנָה בְּלִתִּי אִם-עַל-פִּי שְׁנַיִם
 אוֹ-שְׁלִשָׁה עַדִּים:
 כ וְאֵלֶּה אֲשֶׁר חֲטָאוּ הוֹכַח תּוֹכִיחַ אֲתָם בְּפָנָי כֹּל לְמַעַן
 יִשְׁמַעוּן גַּם-הֵם וַיִּירָאוּן:
 כא הָעַדִּיתִי בְךָ הַיּוֹם נִגַּד הָאֱלֹהִים וַיִּשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ וְנִגַּד
 הַמְּלָאָכִים בְּחִירֵי-יָהּ לְשִׁמּוֹר אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְלֹא
 לְהַטּוֹת מִשְׁפָּט וּבְכָל-אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לֹא-תִשָּׂא פָנָי גְּבֹר:
 כב אֶל-תִּסְמָךְ יָדֶיךָ עַל-אִישׁ בְּחַפְזוֹן וְלֹא תִתְעַרֵב בְּעוֹנוֹת
 אַחֲרֵים וְאֶת-טְהַרְתָּ נִפְשֶׁךָ תִּשְׁמֹר:
 כג אֶל-תִּשְׁתַּהַ עוֹד מִיָּם כִּי אִם-קַח לְךָ מַעֲט-יַיִן שְׁקוּי
 לְבִטְנֶךָ כִּי חָלַשׁ אֶתָּה לְרַב:
 כד יֵשׁ בְּנֵי אָדָם אֲשֶׁר עוֹנוֹתָם גְּלוּיִם וּמִקְדִּימִים לְבוֹא
 לְפָנֵיהֶם לְמִשְׁפָּט וַיֵּשׁ אֲשֶׁר עוֹנוֹתָם מֵאַחֲרֵים לְבוֹא
 אַחֲרֵיהֶם:
 כה וְכִמוֹ כֵּן גַּם-הַמַּעֲשִׂים הַטּוֹבִים נוֹדְעִים הֵם וְאֵלֶּה אֲשֶׁר
 לֹא-כֵּן לֹא יוֹכְלוּ לְהַסְתֵּר:

פּרָק ו

א הַעֲבָדִים הַנְּשִׂאִים עִלָּם יִתְנוּ כְבוֹד לְאֲדַנְיָהֶם כְּכָל-אֲשֶׁר
 יֵאָתֶה לָהֶם וְלֹא-יִחַלְלֵם שֵׁם אֱלֹהִים וְתוֹרָתוֹ:

ב אָנא טימֹותִיֹוס שְׁמֹר אֶת־הַפְּקֹדוֹן אֲשֶׁר הִפְקֹד אֶתְּךָ
וְהִרְחַק נַפְשְׁךָ מִשִּׁיחֹות חוֹלִין רְעוּת רוּחַ וּמִן־הַבְּקִרָת
אֲשֶׁר יִכְנֹוּ בִשְׁפֹת שְׁקֶר בְּשֵׁם נְתִיבוֹת הַחֲכָמָה:
כא וְאֲשֶׁר מִן־הַהֲלָכִים בְּהֵן תַּעֲוֹ מֵאֵיחַ אֲמוּנָתְךָ הַחֲסֵד יְהִי
עִמָּךְ אָמֵן:

2 Timothy

אגרת פולוס השנית אל-טימותיוס

^{טו} יגמל האדון חסד עם-בית אניסיפורוס כי-השיב נפשי פעמים רבות ולא-בוש מן-הפכל אשר נאסרתי בו:
^{יז} ובהיותי ברומי שקד לבקשני עד כי-מצא אתי:
^{יח} יתן-לו האדון למצא חסד מלפני יהוה ביום ההוא וכל-אשר היטיב עמדי באפסוס נפשך ידעת מאד:

פרק ב

^א ואתה בני חזק בחסד ישוע המשיח:
^ב את-אשר שמעת מפי בפני עדים רבים השמע באזני אנשים נאמנים אשר יכנו ללמד את-הדברים האלה גם-לזולתם:
^ג ותנה שכמך לסבל עמי כאיש-חיל בצבא ישוע המשיח:
^ד איש יצא לצבא לא-יתערב בענינים אחרים ויפיק רצון משר צבאו:
^ה ויחף אם-יצבא צבא עוד לא ישיג את-העטרה עד אשר יצבא כמשפט:
^ו האכר העבד אדמתו ראשון הוא לאכל מפרי תבואתו:
^ז בין באשר-אני דבר והאדון יתן-לך חכמה בכל:
^ח זכר את-ישוע המשיח אשר קם מן-המתים ואשר יצא מזרע דוד כדבר בשרתי:
^ט אשר בעבורה צרות עברו עלי עד אשר ענו בככל נפשי כפעל און אף דבר אלהים לא יאסר בפכל:
^י על-כן אסבל כל-סבל למען ישיגו הבחירים גם-הם תשועתם בישוע המשיח ותפארתם תפארת עולמים:
^{יא} אמת הדבר הזה אם-נמות עמו גם-עמו נחיה:
^{יב} אם-נסבל עמו גם-עמו נמלך אם נכחש-בו גם-הוא יכחש-בנו:
^{יג} אם אין אמן בנו הוא באמונתו יעמד כי לכחש בנפשו לא יוכל:
^{יד} את-הדברים האלה תזכיר לפניהם והעד בם לפני האדון לבלתי יבאו בדברי ריבות להוכח מלים אשר לא יועילו למאומה כי אם-למסך רוח עושים בלב שמעיהם:
^{טו} בקש להיות טהור ככסף צרוף לפני אלהים כפעל אשר לא-יבוש מפעלו וכיודע לחלק דבר-אמת דבר דבר על-אפניו:

פרק א

^א פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים כאשר הבטיח לנו חיים בישוע המשיח:
^ב אל-טימותיוס בן יקיר לי חסד רחמים ושלום לך מאת אלהים אבינו ומאת ישוע המשיח אדנינו:
^ג ברוך הוא האלהים אשר עבדתי אתו בתם-לבבי מימי אבותי כי-אזכרך תמיד בתפילתי מדי אתפלל בלילה וביום:
^ד ונפשי כלתה לראותך כי דמעותיך עלו לזכרון לפני לשבע שמחות את-פניך:
^ה והגיתי באמונה הצרופה אשר היתה מקדם בלב לוואיס אם אמן ובלב אבניקה אמן וידעתי מאד כי האמונה הזאת היא גם-בלבך:
^ו ובעבור זאת באתי להזכירך כיתעורת מתנת האלהים הנתונה לך מעת אשר סמכתי ידי עליך:
^ז כי לא נתן לנו אלהים רוח פחד כי אם-רוח גבורה אהבה ומוסר:
^ח ולכן אל-תבוש מערות אדנינו ולא ממני אסירו רק נשא חבלי הבשרה כמני בגבורת אלהים:
^ט אשר הביא לנו ישע וינקה לנו בדבר קדשו לא כמעשינו כי אם-כעצתו ובחסדו אשר חלק לנו בישוע משיחנו לפני ימות עולם:
^י וזה עתה עגלה לאור כאשר נגלה מושיענו ישוע המשיח אשר בבשרתו בלע את-המנות ויצא לאור חיי-עד ונתיב אל-מנות:
^{יא} היא הבשרה אשר נקראתי להיות-לה למגיד ולשליח ולמורה הגוים:
^{יב} ובעבור זאת נשאתי התלאה הזאת ולא אבוש כי-ידעתי במי האמנתי ובו בטחה נפשי כירב כח הוא לשמור את אשר הפקדתי בידו עד-היום ההוא:
^{יג} את-הדברים הנאמנים כצורתם ותכניתם תצפן אתך כאשר שמעת מפי באמונה ובאהבה אשר בישוע המשיח:
^{יד} ואת-הפקדון הטוב אשר הפקד אתך שמר-לך ברוח הקדש השכן בנו:
^{טו} הנה ידעת כי-עזובוני כלם אשר באסיא ובתוכם פוגלוס והרמוגניס:

ואתה הלכת בעקבותי במעגלי תורתך בהליכות חיי
 ובמגמת פני באמונתך בארץ רוחי באהבתי ובסבלות
 נפשׁי :
 וברדיפות ובצרות אשר ידעת פי אפפוני באנטיוכיא
 באקונויא ובלוסטרא כי-שם נרדפתי על-צנארי עד
 אשר-הציילני האדון מפל-רדפי :
 כי הלא כלם החפצים בחיי יראת שמים בישוע המשיח
 נרדפים המה :
 אך אנשים רעים וקסמים בן ירעו וכן ישחיתו מתעים
 הם ונתעים :
 אבל אתה שמר את-אשר למדת והשפלת אל-נכון כי
 ידעת מי-הוא אשר מפיו למדת :
 וכי-מנצריך ידעת את-כתבי הקדש אשר על-ידם
 תשכיל להושע באמונת ישוע המשיח :
 כל-כתבי הקדש על-פי רוח אלהים המה ונכונים להורות
 ולהוכיח להשיב נפש ולישר במעגלי צדק :
 ועל-פיהם שלם יהיה איש האלהים ונכון לכל-מעשה
 טוב :

פרק ד

לכן אני נגד פני אלהים ונגד פני ישוע המשיח אדונינו
 אשר ישפט את-החיים ואת-המתים באשר יגלה
 במלכותו הנני מצונף היום לאמר :
 קרא את-דבר בשרתו ולא תחדל מקרא גם-בעתו וגם
 בלא עתו ובכל-ארץ רוחך הוכח תוכיח ותגער ותזהר
 לפי כל-דברי התורה :
 כי-ימים יבואו אשר לא-יכילו בני-אדם תורת חיים פי
 אוניהם הכו בחרס והמון מורים יצברו להם באנתם
 להתגדר-בם :
 מן-האמת יסירו אונם להטות אחרי משלי שון :
 אבל אתה עמד על-משמרתך התענה תחת ידי הרעה
 עשה מלאכת המבשר וכלה את-עבדךך :
 ואני נכונה נפשי להשתפף עלי-זבח ועת חליפתי באה :
 מלחמת צדק נלחמתי את-מרוצתי השלמתי
 ואת-האמונה נצרתתי :
 ולמן-היום הזה צפון לי כתר הצדקה אשר ביום ההוא
 יתן-לי האדון שפט צדק ולא-לי לבדי כי אם-גם
 לכל-החפצים בהתגלותו :
 חושה ובאה אלי עד-מהרה :
 דימס עצבני פי אהב את-העולם הזה וילך-לו
 לתסלוניקי קריסקיס לגלטיא וטיטוס לנדלמטיא :
 ולוקס לבדו נשאר עמי קחה-נא את-מרקוס והביאהו
 עמך לעזר-לי בעבדתי :
 את-טוכיקוס שלחתי לאפסוס :

טו אך הרחק נפשך משיחות חולין ורעות רוח אשר
 ימשכו את-בעליהם להוסיף רשע למכביר :
 י ודבר פיהם כרקב יאכל אשר מהם הומניוס ופיליטוס :
 יח והם סרו מדרך אמת לאמר פי-תחתית המתים כבר היתה
 מאז ויהיו לאמונת רבים למוקש :
 טז אך יסוד האלהים יקום לנצח וזה הוא חותמו יודע
 יהנה את אשר-לו וגם זה מי אשר יקרא בשם המשיח
 יחדל מעשות און :
 כ אולם בבית גדול לא לבד כלי זהב וכלי כסף כי אם-גם
 ימצאון שם כלי עץ וכלי חרש אשר יש מהם לכבוד
 ויש מהם לקלון :
 כא ואיש פי-יטהר נפשו מהם והיה לכלי כבוד לכלי קדש
 ולכלי יקר ביד בעליו מוכן לכל-מעשה טוב :
 כב הרחק לבך מפתאות הנעורים אך רדף צדק אמונה אהבה
 ושלום עם-כל-הקראים בשם האדון מלב טהור :
 כג רק מחקרי כסל ורעות רוח חדל לך כי משרשם יפרה
 ריב ומדון :
 כד ולא לעבד האדון לריב כי אם-להיות נוח לכל ומבין
 ללמד :
 כה ובענות-חן יורה את-הממרים אולי יתן אלהים בלבכם
 לשוב ולהפיר את-האמת :
 כו ולהמלט מרשת השטן אשר פרוש לרגלם ואשר נשבו
 כרצונו :

פרק ג

א ועתה דע-לך כי דרות ינלדו באחרית הימים
 עד-להשחית :
 ב פי-יקומו אנשים אהבי עצמם רדפי בצע מרחיבי פה
 ועינים רמות דברי סרה ממרים לילדיהם חסד לא יכירו
 וכל-קדש יחללון :
 ג חסרי רחמים מפירי ברית ומלשנים זוללים אכזרים
 ושאאי כל-טוב :
 ד מסרים פתוזים וזדים רדפים להתענג בתענוגים
 מהתענג באלהים :
 ה והם פנים להם בדתות יראת שמים אך מכחה אין
 בקרבם ועל-כן הרחק נפשך מהם :
 ו פי-מהם הם הזחלים לבוא אל-הבתים לנהג בפשיות
 חרב נשים סרות טעם מלאות עון ונפשן שוקקה
 לכל-תשוקה :
 ז הן הנה הלמדות תמיד ולדעת את-האמת אין לאל ידן :
 ח פי-כמו יניס וימבריס התיצבו בפני משה בן-גם-אלה
 מתיצבים בפני האמת בנים משחיתים בדעת ונלוזים
 באמונה :
 ט אך חפצם לא יצלח עוד בידם כי תגלה נבלתם
 לעיני-כל באשר קרה גם-לאנשים ההם :

יג הַבֹּאֲנָא אַתְּךָ אֶת־מַעֲלִי אֲשֶׁר עֲזַבְתִּי בְטְרוּאַס תַּחַת יְדֵי
 קַרְפוּס וְגַם אֶת־הַסְּפָרִים אֶף אֶת־הַקְּלָפִים בְּרֹאשׁם:
 יד אֲלֹכְסַנְדְּרוּס חֲרַשׁ הַנְּחֻשֶׁת עָשָׂה לִי רַעוּת רַבּוּת יְשׁוּלָם־לוֹ
 יִהְיֶה כְּמַעֲשֵׂהוּ:
 טו וְגַם־אַתָּה הַשְׁתַּמְר מִפְּנֵי כִי הוּא הִתְיַצַּב בְּפָנַי לְמַרוּת
 וּלְהַפְר דְּבָרֵינוּ:
 טז כְּאֲשֶׁר כָּאתִי לְהַצְטַדֵּק בַּפַּעַם הַרְאֵשְׁנָה לֹא־עָמַד אִישׁ
 אִתִּי כִּי־כֹלָם עֲזַבוּנִי אֶל־יַחְשָׁב לָהֶם לְעוֹן:
 יז אֲבָל הָאֲדוֹן הָיָה בְּעִזְרִי וַיַּחְזֵקֵנִי לְמַעַן תִּקְרָא הַבְּשָׂרָה
 עַל־פִּי וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־הַגּוֹיִם וְגַם־בְּעִזְרָתוֹ מִפִּי אֲרִיָּה
 נִצְלָתִי:
 יח בֶּן יְצִילֵנִי הָאֲדוֹן מִכָּל־רָע וַיּוֹשִׁיעֵנִי לְבוֹא אֶל־מְלֻכּוֹת
 שְׂמִים וְלוֹ אֶתֵּן כְּבוֹד לְעוֹלָם נְעַד אָמֵן:
 טט שְׂאֵל לְשָׁלוֹם פְּרִי־סִקָּה נְעַקִּילָס וּבֵית אַנְיִסִיפּוֹרוּס:
 כ אַרְסֵטוּס נִשְׂאָר בְּקוֹרְנָתוּס נְאֶת־טְרוּפִימוּס הַנְּחֻתִי
 בְּמִילָטוּס כִּי חָלָה הוּא:
 כא מִהָר נְבֵא אֵלַי לְפָנַי יְמוֹת הַחֹרֶף אֲנֹבּוּלוּס וּפּוּדִיס וְלִינּוּס
 וּקְלוּדִיָּה וְכָל־אַחֵינוּ שְׂאֵלִים לְשָׁלוֹמְךָ:
 כב אֲדִינּוּ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ עִם־רוּחְךָ וְחִסְדּוֹ עִמָּכֶם אָמֵן:

Titus

אגרת פולוס אל טיטוס

פרק א

א פולוס עבד אלהים ושליח ישוע המשיח כפי אמונת בחיני אלהים וכפי דעת האמת ביראת שמים: ב בתקנת חיי עולם אשר הבטיח האל הנאמן מראש מקדמי ארץ: ג ואת דברו גלה בעתו על פי קריאת הבשרה הלא היא אשר הקדה אתי בפקדת אל מושיענו: ד אל טיטוס בני כבן מחלצי במנת חלק אמונתנו חסד ורחמים ושלום לך מאת האלהים האב ומאת אדונינו ישוע המשיח מושיענו: ה בעבור זאת הנחתיך בקריטי למלאת כל אשר יחסר שם ולהקים זקני העדה בכל עיר ועיר כאשר צויתיך: ו כי יהיה איש נקי ואין בו שמץ דבר בעל אשה אחת וכניו מאמינים ואין דבתם רעה כי בני בליעל הם או בני מרי: ז כי על ראש העדה להיות נקי מכל שמץ דבר כבן משק בית אלהים לא עשה כרצון עצמו לא איש חמה לא סבא וזן לא בעל מהלמות ואשר לא נשא לבצע נבזה נפשו: ח כי אם פתח דלתיו לארח נאהב כל טוב השם עינו על דרכיו צדיק וקדוש וכבש את יצרו: ט ומחזיק בדבר אמת לפי התורה ובכך ידיו רבילו בתורת חיים גם להזהיר וגם להוכיח את הקמים עלינו: י כי רבים הם המאנים לשמע והטף שיפון משאות שוא ומדוחים ועל יתר מבני הנמולים: יא אשר הסכר יסכר פיהם כי הם ההפכים בתים שלמים ודברים למדון אשר לא כדת עקב בצע נבזה: יב וכבר אמר אחד מהם והוא נביא מקרבם הקרטים אנשי כזב הם מעולם דמינם פחיתו יער ובטנם בטן עצלות: יג העדות הזאת עדות אמת ועל כן הוכח תוכיח אתם תוכחה נמרצה למען יחליפו כח באמונה: יד ולא ישימו עוד לב אל אגדות היהודים ואל מצות אנשים אשר יסתירו פנים מן האמת: טו הכל טהור לטהורים אף לטמאים ולבני בלי אמונה אין טהור מאומה כי גם לבם ודעתם טמאתם בם:

טו בפיהם יגידו כי דעת אלהים אתם ובמעשיהם כזבולו פי נתעבים הם ולא אמנ בם ולא יצלחו לכל מעשה טוב:

פרק ב

א ואתה תדבר דברך בדת תורת חיים: ב דבר אל הזקנים כי יפקחו עין על דרכיהם להיות כבודים מאשרים ושלמים באמונה באהבה ובכח הסבל: ג וכן גם אל הזקנות לפלס הליכותיהן כמשפט הליכות נשים בקדש לא להלשין בלשונן ולא למשוך בפין את בשרן כי אם להורת ארח טוב: ד לאשר את הנשים הצעירות לאהבה את בעליהן ואת בנייהן: ה להצנע לכת לזכות את ארחן ולעשות מלאכתן בכיתן ולהיות טובות ונכונות תחת ידי בעליהן לבלתי ינתן דבר האלהים לגדופים: ו וגם על האנשים הצעירים תצוה לאמר כי יישרון ארחותם: ז ואתה בנפשך היה תמיד למופת להם במעשיך הטובים ובאמרים נכחים ויקרים אשר אין בהם נפתל ועקש: ח ובלקח טוב אשר משחת אין בו עד אשר צריך לבלשו בשת ולא ימצאו לדבר עלינו סרה: ט ועל העבדים תצוה כי יפגעו תחת ידי אדניהם ולהיות להם לרצון תמיד ולא להשיב דבר למרות עיניהם: י ולא לגנב כי אם להראות במעשיהם כי רוחם נאמנה ויבזאת ופארו בכל את תורת אלהינו המושיע לנו: יא כי חסד אלהים זרח פשטר לישע בני האדם כלם: יב ולהורת לנו להבדל מכל רע ומתאות חיי בשרים ולגור בארץ הלזו בהשכל ובמישרים וביראת שמים: יג ועינינו נשואות אל התקנה הטובה לעת יגלה כבוד האלהים הגדול וישוע המשיח מושיענו: יד אשר נתן את נפשו בעדנו להציל אתנו מכל עון ולטהר את נפשנו להיות לו לעם סגלה מלאי קנאה למעשים טובים: טו בדברים האלה תדבר ותזהיר בכל תקף ואיש אל יבוז לך:

פרק ג

- א צו עליהם לזכור להיות נכנעים תחת ידי משליהם ושריהם לשמע בקולם ולהיות נכנים לכל-פעל טוב:
- ב לא לגדף איש לא לחרוך מדון כי אם-להתהלך בנחת ובענוה לעיני כל-אדם:
- ג כי לפנים הינו גם-אנחנו בכלי-לב לדעת בכלי-אזן להקשיב ותעי רוח עבדים לכל-תאנה וחקמה ומגדלים במשטמה ובקנאה שנואים ושנאים איש לרעהו:
- ד אף כאשר נגלו חסדי אל מושיענו ורחמי לבני אדם:
- ה הושיעה לנו ידו לא בצדקתנו אשר עשינו כי אם-בחסדו נולדנו מחדש במי הרחצה ויחדשנו ברוח קדשו:
- ו אשר שפך עלינו שפע רב על-ידי ישוע המשיח מושיענו:
- ז למען נצדק בחסדו ונירש לנו חיי עולם כאשר קוינו לו:
- ח נאמנים אמרי-פי וזה הוא חפצי פי-תלמד הדברים האלה בכל-תקף למען יתאמצו המאמינים באלהים לשמור לעשות מעשים טובים אלה הם הדברים הטובים להועיל לבני אדם:
- ט אף חדל לך משאלות כסל ותולדות הדורות וממריבות ומחלקות בדברי התורה אשר לא יועילו כי תהו הנזה:
- י איש-ממרה אחרי אשר הוכח בתוכחה פעם ושתיים שטה מעליו:
- יא כי-איש כזה הלא תדע כי עקש הוא ואשם פי לבו יאשימונו:
- יב כאשר אשלה אליך את-ארטמס או את-טוכיקוס תחיש לבוא אלי לניקפליס פי-חרצתי לחרף שם החרף הזה:
- יג וזינס הספר ואפולוס כאשר ילכו לדרךם תלך עמם לשלחם וראה כי לא-יחסרון מאומה:
- יד וגם-אנשי העדה שלנו ילמדון לשמור לעשות מעשים טובים למלאת מחסור זולתם לבלתי יהיו כלא עשים פרי:
- טו כל-האחים אשר עמי שאלים לשלומך שאל לשלום אהבי נפשנו באמונה החסד עם-כלכם אמן:

Philemon

אגרת פולוס אל־פילימון

כ אָנא אַחי אַמְצָא בְּךָ רִנָּה זוּ בְּאֲדִינִי הַשִּׁיבָה־נָא לְבִי
וְכָלִיּוֹתַי בְּמִשְׁיַח׃
כא בְּךָ בְּטַחְתִּי כִּי תַעֲנֶה וְאָכְתָב אֵלַיךָ וְגַם יָדַעְתִּי כִּי־תוֹסֶף
לַעֲשׂוֹת מֵאֲשֶׁר אֶמְרָתִי׃
כב נֹסֶף עַל־זֶה תִּכְנֶן־לִי בֵּית מְלוֹן פִּי הַנְּנִי מִיַּחַל לְהַצִּיֵּן
לָכֶם כִּפִּי תַפְלִתְכֶם׃
כג אֵלֶּה שְׂאֵלִים לְשְׁלוֹמְךָ אֶפְפָּרְס אֲשֶׁר הוּא עֲצוּר אִתִּי
בִּישׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ׃
כד וּמְרִקוֹס וְאַרְסֶטְרוֹכּוֹס וְדִימָס וְלוֹקָס הַתַּמְכִּים בְּיָדֵי׃
כה חֶסֶד יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינִי עִם־רוּחְכֶם אָמֵן׃

פרק א

א פולוס אָסִיר יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ וְטִימוֹתִיּוֹס אָחִי אֶל־פִּילִימוֹן
אֵהָב לָנוּ וְתַמְךָ בְּיָדֵינוּ׃
ב וְאֶל־אַפִּיָּה אָחִי וְאֶל־אַרְכָּפוֹס גְּבַר עֲמִיתִי בְּמִלְחַמְתֵּינוּ
וְאֶל־הַקְּהָל אֲשֶׁר בְּבִיתְךָ׃
ג חֶסֶד לָכֶם וְשְׁלוֹם מֵאֵת אֱלֹהִים אָבִינוּ וּמֵאֵת יִשׁוּעַ
הַמְּשִׁיחַ אֲדִינִי׃
ד אֲבָרְכָה אֶת־אֱלֹהֵי וְאֶזְכִּירְךָ תָּמִיד בַּתְּפִלָּתִי׃
ה לְשִׁמְעַת הָאֱהָבָה וְהָאֲמוּנָה אֲשֶׁר תִּנְצֹר בְּנַפְשְׁךָ אֶל־יִשׁוּעַ
אֲדִינִי וְאֶל־כָּל־קַדְשָׁיו׃
ו וְתַפְלִתִּי כִּי אֶמוּנָתְךָ תוֹסִיף אִמְץ בְּאַגְדָּתָה עַל־יָדֵי הַדַּעַת
מֵה־טוֹב בְּכֶם לְפָנַי הַמְּשִׁיחַ יִשׁוּעַ׃
ז כִּי אֶהְבְּתְךָ הֵיטָה לִּי לְשִׁשׁוֹן רַב וְתִנְחוּמִים אֶחָדִי אֲשֶׁר
אֵתָה אָחִי הֵיטָה לְמִשִּׁיב נֶפֶשׁ בְּקֶרֶב הַקְּדוּשִׁים׃
ח וְעַתָּה אֵף כִּי רָחַב לְבִי בְּמִשְׁיַח לְצוּחַ עֲלֶיךָ אֶת־הַטוֹב
לָךְ׃
ט בְּכָל־זֹאת לְמַעַן אֶהְבְּתֵנוּ אֲנִי פּוֹלוֹס הַזֶּקֶן וְאִסִּיר יִשׁוּעַ
הַמְּשִׁיחַ כִּיּוֹם הַנְּנִי לְהַפְּגִיעַ בְּךָ׃
י כִּי אֶפְגִּיעַ בְּעַד בְּנֵי אֲשֶׁר בְּבֵית הָאֲסוּרִים הוֹלְדֹתֶיהוּ הָלֵא
הוּא אֲנִסִּימוֹס בְּנֵי׃
יא אֲשֶׁר לֹא לִיתְרוֹן הָיָה לָךְ מִלְּפָנַי אֲבָל מֵעַתָּה גַם־לָךְ
גַם־לִי הוּא לִיתְרוֹן גָּדוֹל׃
יב וְאֲנִי הַנְּנִי מְשִׁיבוֹ אֵלַיךָ כִּיּוֹם שָׂא נָא אֶת־פָּנָיו כִּי
כָּכֵן־מִחְלָצִי הוּא׃
יג אֵף כִּי חִמְדְּתִי לְהַחֲזֹק־בוֹ כִּי יַעֲמֵד לְשִׁרְתִּנִּי תַחְתֶּיךָ
בְּעוֹד אֲנִי אֲסוּר בְּכַבְּלֵי הַבְּשָׂרָה׃
יד אֲבָל לֹא חִפְצְתִּי לַעֲשׂוֹת דְּבָר בְּכָלִי דַּעַתְךָ לְמַעַן יִהְיֶה
גְּמוּל טוֹבָךָ לֹא כְמוֹ בְּאֲנָס כִּי אִם־בְּנִדְבָה׃
טו וְאוּלַי בְּעָבוּר זֹאת נִפְרַד מִמֶּךָ לְזָמַן קָצוּב לְמַעַן יִהְיֶה
לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃
טז וְלֹא עוֹד כְּעָבָד כִּי אִם־רַב מְעַבָּד כְּאֵחַ יָקִיר כִּי יָקִיר הוּא
לִי עַד־מָאֹד וּמֵה־גַם כִּי כֵן יְהִי לָךְ גַּם־נִגְדָּ פָנָי אֲנִשִּׁים
וְגַם נִגְדָּ פָנָי אֲדִינִי׃
יז וְעַל־כֵּן אִם לְחֶבֶר לָךְ תַּחֲשַׁבְנִי קַבְּלֵנָא פָּנָיו כְּפָנָי׃
יח וְאִם עֲשֵׂק אֶתְךָ אוֹ אֲשַׁמוּ בְּרֵאשׁוֹ מִיָּדִי תִדְרָשׁוּ׃
יט אֲנִי פּוֹלוֹס פְּתַבְתִּי זֶה בְּיָדֵי אֲנִי אֲשַׁלֵּם וְלֹא אֶמַר אֵלַיךָ כִּי
חֹב עֲלֶיךָ לְשַׁלֵּם־לִי גַם־בְּעַד נַפְשְׁךָ׃

Hebrews

אגרת אל העברים

פרק א

א האלהים אשר דבר מקדם אל-אבותינו פעמים רבות ובפנים שנים על-ידי הנביאים:
 ב דבר אלינו לקץ הימין האלה על-פי הבן אשר שמהו לבעל נחלה בכל ואשר בו עשה גם-שמים וארץ:
 ג והוא זהר כבודו וצלם פניו ונשא-כל בכח דברו ואחרי אשר טהר אתנו בנפשו מחטאתינו ישב מימין אשר לו הגדלה במרום:
 ד ויגבה למעלה מן-המלאכים באשר קנה לו שם כם ונשא מהם:
 ה כי למי מן-המלאכים אמר מעולם בני אתה אני היום ילדתיך וכן עוד אני אהיה-לו לאב והוא יהיה-לי לבן:
 ו וכן בתמו את-בכורו לשוב לתבל ארצה הוא אמר השתחווי לו כל-מלאכי אלהים:
 ז ועל-המלאכים הוא אמר עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט:
 ח אף על-הבן אמר כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך:
 ט אהבת צדק ותשנא רשע על-כן משתך אלהים אלהיך שמון ששון מחברך:
 י וכן עוד אתה אדני לפני הארץ יסדת ומעשי ידיך שמים:
 יא המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו:
 יב כלבוש תחליפם ויחלפו ואתה הוא ושנותיך לא יתמו:
 יג ולמי איפוא מן-המלאכים אמר מעולם שב לימיני עד-אשית איביך הדם לרגליך:
 יד הלא כלם מלאכי השרת הם השלוחים לשרת לפני הבאים לנחל ישע נחלתם:

פרק ב

א על-כן המצנה אלינו להזהר עד-מאד בדברים אשר שמענו פן-ילוזו מעינינו:
 ב כי אם-הדבר דבר על-פי מלאכים עמד בתקפו וכל-עון נפשע נפקד בשבט משפט:
 ג איך נמלט אנחנו אם-לא נשית לב ליסע רב כמוהו אשר בשור האדון מראש ויאמן דברו לנו מפי שמעיו:

ד וגם-אלהים נתן עדות על-זאת באתות ובמופתים ונפלאות ובמתנות רוח קדשו אשר חלק כרצונו:
 ה כי לא תחת ידי-המלאכים שות את-העולם העתיד לבא אשר עליו אנחנו מדברים:
 ו כי אם-פעדות הכתוב האמר שם מה-אנוש כיתת-כרנו וכן-אדם כי תפקדנו:
 ז ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו תמשילהו במעשי ידיך:
 ח כל שמה תחת-רגליו אף באשר שות כל תחתיו לא הותר דבר אשר לא הושת תחתיו ועתה לא ראינו עוד כיום כי הכל הושת תחתיו:
 ט אבל ראים אנחנו את-ישוע שהוא אשר חסרו מעט מאלהים ויעטרהו כבוד והדר עקב חבלי המנות אשר אפפוהו כי בחסד-אל טעם טעם המנות בעד כלם:
 י כי הוא אשר הכל למענהו ומידו הכל הדר הוא לו להנחות בנים רבים לגאון עצם ולהשלים את-שר ישועתם בכור עני:
 יא כי המכפר והם אשר עליהם יכפר מאב אחד הם כלם על-כן לא בוש מקרא להם אחים:
 יב באמרו אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהלךך:
 יג ועוד יאמר וקניתי לו ועוד יוסיף הגה אנכי והילדים אשר נתן-לי יהוה:
 יד ויען כי הילדים בשר ודם מנת חלקם בן גם-הוא לבש בשר ודם כמוהם למען יבלע במותו את-מלאך המנות הוא השטן:
 טו ושלח לחפשי את-אלה אשר מאימת מות היו נכבשים כל-ימי חייהם בעבדים:
 טז כי לא למלאכים נטה ידו להושיעם כי אם-לזרע אברהם הוא למושיע:
 יז ועל-כן נמשל לאחיו בכל למען יהי כהן גדול ברחמיו ובאמונתו לפני אלהים לכפר על-חטאת העם:
 יח כי באשר היה איש מכאבות וידוע מסה בנפשו בן יוכל להושיע בחוגי מסה:

פרק ג

א על-כן אחי אנשי קדש חברים מקשיבים לקריאת מרום הביטו פני מלאכו הכהן הגדול אשר לו תשבע לשוננו הוא המשיח ישוע:

א כי יצא לנו מכל־זה כי יש באים אל־המנוחה והשמעים
 את־בשרה טובה מראש לא־באו מפני חסר אמונתם:
 ב וילקח ימים רבים הוסיף ויעד יום אחר באמרו על־פי
 דוד היום כמו שנאמר היום אם־בקלו תשמעו
 אל־תקשו לבבכם:
 ג כי אלו הביאם יהושע אל־המנוחה הנכונה לא היה
 מדבר אחר־כן על־יום אחר:
 ד ולכן עוד נשאר יום שבתון לעם אלהים:
 ה כי הבא אל־מנוחתו ישבת ממלאכתו כאשר גם־שבת
 אלהים ממלאכתו שלו:
 ו לכן נתאמצה לבא אל־המנוחה ההיא פן־יכשל איש
 בלכתו בעקבות הממרים:
 ז כי־חי דבר אלהים חזק וחד מכל־חרב פיפיות חצב
 ובקע נפש ורוח גם־מח ועצמות ובחן מחשבות לב
 ויצרו:
 ח ואין יצור נעלם מלפניו אך הכל חשוף וגלוי לעיני
 ההוא אשר עלינו לתת דין לפניו:
 ט ועתה בהיות לנו כהן גדול נעלה עד־מאד אשר צלח
 את־השמים ישוע בן־אלהים נשמך את־השבועה
 אשר נשבענו לו:
 י כי אין לנו כהן גדול אשר לא־יוכל לחוש לשברנו
 אחרי אשר גם־הוא נבחן במסות פמנו וחסא לא
 נמצא־בו:
 יא על־כן נגשה בפה מלא אל־פסא הרחמים לקחת חסד
 ולמצא חנינה לעזר־לנו לעתות בצרה:

פרק ה

א כי כל־כהן גדול המורם מבני אדם נועד לעמד לפני
 אלהים בעד בני אדם להקריב מנחה וזבח על־חטאתם:
 ב והוא מוכן להרגיע רגשת נפשו לשגגים ולתעים פי
 גם־הוא אין מתם בכשרו מפך־רגל ועד־ראש:
 ג בעבור זאת היה עליו להקריב בעד חטאת נפשו כמו
 בעד העם:
 ד ולא יקח איש את־הכבוד הזה לנפשו כי אם־את־אשר
 יבחר־בו האלהים באהרן:
 ה כן גם־המשיח לא התנשא מנפשו להיות כהן גדול כי
 אם־על־פי האמר אליו בני אלה אני היום ילדתיך:
 ו וכאשר אמר גם־במקום אחר אלה־כהן לעולם
 על־דברתי מלפני־צדק:
 ז אשר בימי מגוריו בכשרו הקריב תפלות ותחנונים
 בקול שונעתו ודמעתו לפני שגיא כח יחלצנו מפנות
 ויעתר־לו עקב יראתו:
 ח ואף בהיותו בן למד בסבלתיו לשמע בקול מצוה:

א אשר נאמן הוא לעשהו בכל־ביתו כמשה:
 ב כי־יאתה לו יתר שאת על־משה כאשר בנה בית רב
 כבודו מן־הבית:
 ג כי כל־בית בנוי בידי בנה ובנה־כל הוא אלהים:
 ד אמנם משה פעבד נאמן היה בכל־ביתו לעדות
 על־אמריו אשר יאמרו:
 ה אף המשיח נאמן כבן בביתו וביתו אנהנו אם רק נאחו
 במבטחנו ועז תקנתו עד־הקץ:
 ו על־כן כמו שנאמר על־פי רוח הקדש היום אם־בקלו
 תשמעו:
 ז אל־תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר:
 ח אשר נסונו אבותיכם בחנוני גם־ראו פעלי ארבעים
 שנה:
 ט לכן אקוט בדור ההוא ואמר תמיד תעי לכב הם והם
 לא־ידעו דרכי:
 יא אשר־נשבועתי באפי אם־יבאון אל־מנוחתי:
 יב ראוי־נא אחי גם־אתם פן־יש בכם לב רע חסר אמונה
 לסור מאחרי אלהים חיים:
 יג אף הוכיחו איש את־רעהו יום ביום כל־עוד אשר יקרא
 היום לבלתי יקש לב איש מכם בנכלי חטאתו:
 יד כי חברים אנהנו למשיח אם רק נאחו במבטחנו מהחל
 ועד־כלה:
 טו וכאשר נאמר היום אם־בקלו תשמעו אל־תקשו
 לבבכם כמריבה:
 טז ומי היו השמעים בעלי המריבה הלא כל־היצאים
 ממצרים ביד־משה:
 יז ובמי התקוטט ארבעים שנה הלא בחטאים אשר
 פגריהם נפלו במדבר:
 יח ועל־מי נשבע אם־יבאון אל־מנוחתו הלא על־אלה
 אשר לא האמינו:
 יט ונאנהנו ראים כי לא יכלו לבא מפני חסר אמונתם:

פרק ד

א על־כן בהנותר לנו ההבטחה לבא אל־מנוחתו נדאג
 לנפשנו פן־יחשב איש מכם כמאחר לבא שמה:
 ב כי בשרה טובה באה גם־אלינו גם־אליהם אך הדבר
 אשר שמעו הם לא־הועיל להם כי לא התערב באמונת
 לבם:
 ג כי אנהנו המאמינים באים אל־מנוחתו כאשר אמר
 אשר־נשבועתי באפי אם־יבאון אל־מנוחתי ומנוחה זו
 היא מן־המלאכה אשר נעשתה בהוסד ארץ ושמים:
 ד כי על־יום השביעי אמר במקום אחר וישבת אלהים
 ביום השביעי מכל־מלאכתו:
 ה ובמקום הזה יאמר עוד אם־יבאון אל־מנוחתי:

ט ובהמציאו שלם הנה לכל-שמעיו למקור תשועת עולמים:

י ופי אלהים יקבנו כהן גדול על-דברתי מלפי-צדק:

יא על-זה יש-לנו הרבה לדבר ודי-באר כבוד ממנו בהיותכם על-לי-אזן:

יב כי תחת אשר הנה עליכם להיות מורים ברב הימים נחוי הדבר עתה לשוב לחיות דעת לכם מה המה אבני פנה בתורת אלהים ונכונים אתם לחלב ולא ללחם שמן:

יג כי כל-מי אשר חלב מזונו אין לו העה בדברי צדק פי עולל הוא:

יד ולחם שמן לשלמים אשר הספן הספנו בבחינת לבותם להבדיל בין-טוב לרע:

פרק ו

א על-כן נרף כעת מאבני פנה בתורת המשוח ונעלה עד-תכליתה ולא נשוב לירות את-היסוד לתשובה מן-מעשים אשר מנת כם או אמונת אלהים:

ב או דין הטבילות וסמיכת ידים ותקומת המתים ומשפט עולם:

ג ונאנחנו נעשה זאת ברצות האל:

ד כי אלה אשר כפר ארו עיניהם ויטעמו את-מתת שמים ורוח הקדש היתה למנת חלקם:

ה ויטעמו את-דבר אלהים הטוב ואת-נפלאות העולם העתיד:

ו ואחר-כן סברו לא יתכן להם עוד להתחדש ולשוב פי הצליבו להם מחדש את-בן-האלהים וישימו אותו לחרפה:

ז כי הארץ השתה את-הגשם אשר הרנה אתה כפעם בפעם ותלד זרע טוב לזרע תשא ברכה מאת האלהים:

ח וכי-תצמיח קוץ ונדבר אין חפץ בה צפונה היא אלי-מארה ואחריתה לבער:

ט אמן הוחלנו ידידים פי דברים טובים מאל נמצאים בכם דברים צפויים אלי-ישועה אף פי-כזאת דברנו:

י כי לא יעול האלהים ולא ישכח את-מעשיכם ואת-האהבה אשר הראיתם לשמו סמכים הייתם לקדשיו ועודכם בן-גם-היום:

יא וחסצנו כי איש איש מכם יודע ממגמת עמלו כי תקנתו נאמנה עד-הקץ:

יב ולא תהיו עצלים פי אם-תלכו בעקבות אלה אשר באמונתם וארץ רוחם ירשו את-ההבטחות:

יג כי כאשר הבטיח אלהים את-אברהם ואין גדול ממנו להשבע בו נשבע בנפשו:

יד ויאמר פי-ברך אברכה וברכה ארבה אותך:

טו ובכן הוחיל בארץ רוחו וינחל את-ההבטחה:

טז כי אמנם אנשים נשבעים בגדול מהם ותקף השבועה יביא קץ לכל-ריב ביניהם:

יז וכן כאשר חפץ האלהים בכל-תקף להראות את-יורשי ההבטחה פי עצתו אין להשיב ערב לפניהם בשבועתו:

יח ובשתי אמרות אלה אשר אין חליפות להן מבלתי יכלת האלהים לכזב נמצא לנו נחם-עז הממלטים את-נפשנו להחזיק בתקנה הערוכה לפנינו:

יט אשר-היתה לנו עוגין לנפש נאמן וחסד ומגיע אל-מבית לפרכת:

כ אשר-שם בא ישוע הרץ לפנינו אשר-הנה לכהן גדול לעולם על-דברתי מלפי-צדק:

פרק ז

א כי זה מלפי-צדק מלך שלם כהן לאל עליון אשר יצא לקראת אברהם אחרי שובו מהפוח את-המלכים ויברכהו:

ב ואשר חלק-לו אברהם מעשר מכל ופשר שמו בראש מלך צדק וגם-כן מלך שלם הוא מלך השלום:

ג בלא-אב בלא-אם בלא יחש ואין לו תחלת הימים ואף לא קץ החיים ודומה לבן-האלהים הוא עמד כהן לעולם:

ד וראוי-נא מה-נכבד הוא אשר אברהם ראש האבות נתן-לו מעשר מראשית השלל:

ה ואמן יורשי הפהנה מבני לוי להם המשפט לקחת מעשר על-פי התורה מאת העם מאת אחיהם אף פי-יצאי ירף אברהם הם:

ו וזה אשר לא התחש למשפחתם לקח מעשר מאברהם וגם-ברך אתו אשר ההבטחה נתונה לו מאז:

ז ודבר ידוע הוא מאין פצה פה פי הקטן יברך מן-הגדול:

ח ופה לקחים מעשר אנשים בני תמותה ושם זה הוא אשר עדות לו פי הוא חי:

ט ואם תשאנו ניב שפתי גם-לוי חלקת מעשר נתן מעשר בתוך אברהם:

י כי בירך אביו הנה בצאת מלפי-צדק לקראתו:

יא ואם תכלית כל-חפץ נמצאה בכהנת בני לוי אשר בקמיה נתנה התורה לעם מה-לכהן אחר פי יקום על-דברתי מלפי-צדק ולא יקרא על-דברתי אחר:

יב כי בהשתנות הפהנה גם-חליפת התורה בא תבוא אל-נכון:

יג והנה-זה אשר-ידבר בו כזאת בן-שכט אחר הוא אשר אין איש ממנו קרב אל-המזבח:

ה המכהנים במקדש אשר הוא דמות וצל לאשר במרום
 כפאשר צנה משה מפי אלהים בעשתו ואת-המשכן פי
 אמר ראה ונעשה כל פתבנית אשר אתה מראה בהר:
 ועתה הוא לקח-לו כהנה נשגבה מזאת פאשר
 גס-הברית אשר הוא למליץ לה נשגבה מן-הראשנה
 ונתונה עלי-הבטחות טובות מן-הראשנות:
 ז פי לו היתה הברית הראשנה בלי חסרון הלא לא-יבקש
 מקום לשניה:
 ח אף במצא חסרון אמר אליהם הנה ימים באים
 נאם-יהוה וכרתי את-בית ישראל ואת-בית יהודה
 ברית חדשה:
 ט לא כברית אשר פרתי את-אבותם ביום החזיקי בנדם
 להוציאם מארץ מצרים אשר-המה הפרו את-בריתי
 ואנכי פחלתי כם נאם-יהוה:
 י פי זאת הברית אשר אכרת את-בית ישראל אחרי
 הימים ההם נאם-יהוה נתתי את-תורתך בקרבם
 ועל-לבם אכתבנה ויהייתי להם לאלהים והמה יהייר-לי
 לעם:
 יא ולא ילמדו עוד איש את-רעהו ואיש את-אחיו לאמר
 דעו את-יהוה כי כולם ידעו אתי למקטנם ועד-גדולם:
 יב פי אסלח לעונם ולחטאתם ולפשעיהם לא אזכר-עוד:
 יג באמרו ברית חדשה בלה את-הראשנה והבלה
 והנושנת קרוב קצצה:

פרק ט

א אולם גס-הברית הראשנה היו לה חקי עבודת-אל
 ומקדש משה בארץ:
 ב פי נעשה המשכן החיצון אשר שם המנוחה והשלחן
 ולחם הפנים והוא נקרא קדש:
 ג ומבית הפרכת משכן הנקרא קדש הקדשים:
 ד שם מחתת הזקב וארון הברית מצפה זקב סביב
 וצנצנת זקב אשר המן בתוכה ומטה אהרן אשר פרח
 ולוחת הברית:
 ה ומלמעלה כרוכי הכבוד סככים על-הפפרת ואין לנו
 עתה לדבר על-פל-חלק וחלק לבדו:
 ו וכאשר נעשו אלה באו תמיד הפהנים עבדי עבדה
 אל-המשכן החיצון:
 ז ואל-הפנימי בא הכהן הגדול לבדו פעם אחת בשנה
 לא בבלי-דם אשר הזה לכפר בעדו ובעד שגגות העם:
 ח בזאת הודיע רוח הקדש כי עוד לא נפתח הדרך לקדש
 הקדשים כל-עוד המשכן הראשון עמד על-מכונו:
 ט וזה הוא למשל לזמן הזה בהקריבם מנחה וזבח אשר
 אין כם להכין לכב שלם אל-העבדים:

י כי מודעת זאת כי מיהודה צמח אדנינו ועל-שכט זה
 לא-דבר משה מאומה על-אדות הפהנה:
 טו וגם-זאת מודעת ביתר מדה פי יקום כהן אחר בדמות
 מלפי-צדק:
 טז אשר איננו לפי מצנת התורה לחיי בשרים פי אם-לפי
 הגבורה לחיי אין-סוף:
 יז פי-העיד לאמר אתה כהן לעולם על-דברתי
 מלפי-צדק:
 יח פי אמנם יש תנואה לדת הנתונה מקדם אשר היתה
 מבלי-כח ולכלי הועיל:
 יט כי התורה לא בצעה דבר לתכליתו כי אם-את אשר
 על-ידיה באה תקנה טובה ממנה אשר בה נקרב
 אל-האלהים:
 כ ובאשר ישוע לא היה לכהן מבלי שבועה:
 כא פי המה היו לכהנים מבלי שבועה וזה בשבועה על-פי
 האמר אליו נשבע יהוה ולא ינחם אתה-כהן לעולם
 על-דברתי מלפי-צדק:
 כב אשר לזאת ישוע הוא הערבון לברית הטובה
 מן-הראשנה:
 כג ורבים היו כהניהם הם כי לא יכלו לשבת לעד מפני
 המנות:
 כד וזה יען כי ישב לעולם גס-כהנתו לא תעבר ממנו:
 כה ובעבור זאת רב הוא להושיע תשועת נצח לכל-הבאים
 על-ידו לאלהים כי הוא חי לנצח להפגיע בעדם:
 כו כי טוב לנו כהן גדול קדוש כמוהו נקי כפים ובר לכב
 נבדל מחטאים ונשא מעל השמים:
 כז אשר אין-לו חק יום יום פכהנים הגדולים להקריב
 קרבן בתחלה על-חטאת נפשו ואחרי-כן בעד העם פי
 השלים את-זאת בפעם אחת בהקריב את-נפשו:
 כח כי התורה הקימה אנשים לכהנים גדולים אשר רפיונם
 כם אף דבר-השבועה אחרי התורה הקים את-הבן אשר
 נעלה הוא בשלמות נצח:

פרק ח

א סוף דבר הכל נשמע יש-לנו כהן גדול הישב לימין
 כסא הכבוד בשמים:
 ב משרת בקדש ובמשכן אמת אשר האהיל יהוה ולא
 אדם:
 ג וכל-כהן גדול יעמד להקריב מנחה וזבח ועל-פן נכון
 להיות גס-לו קרבן אשר יקריב:
 ד ואלו היה בארץ לא היה כהן מפני הפהנים המקריבים
 כל-קרבן בתורה:

פרק י

א כי התורה אשר בה רק צל טבות העתידות ולא פני עצם הטבות ההנה אין בכחה להכין שלם לנגשים בזבחים האלה אשר יקריבו תמיד שנה בשנה:

ב כי אם לא-כן הלא יחדלו מהקריבם עוד כי אחרי אשר הטהרו העבדים פעם אחת אין להם עוד מחשבת החטא:

ג אולם בקרבנות האלה יש-זכר לחטאים שנה בשנה:

ד כי אין בדם פרים ושעירים לנשא חטאים:

ה על-כן בבאו אל-תבל ארצה אמר זבח ומנחה לא חפצת גוף כוננת לי:

ו עולה וחסאה לא שאלת:

ז אז אמרתי הנה-באתי במגלת-ספר פתוב עלי לעשות רצונך אלהי:

ח באמר מראש זבח ומנחה ועולה וחסאה לא חפצת ולא שאלת והם המובאים לפי התורה:

ט אז יאמר הנה-באתי לעשות רצונך הסיר את-הראשנה למען הקם את-השניה:

י ובכרצון הזה אנו מתקדשים בקרבן נפש ישוע המשיח אשר הקריב פעם אחת:

יא וכל-כהן עמד לשרת יום יום ולהקריב פעמים שנות את-הזבחים ההמה אשר אין כם מעולם לכפר על-חטאים:

יב אבל הוא הקריב זבח אחד על-החטאים וישב לימין אלהים עד-עולם:

יג ומאז הוא מיחל עד-יושתי אביו הדם לרגליו:

יד כי בקרבן אחד השלים את-המקדשים עד-עולם:

טו וגם-רוח הקדש יעד-לנו כזאת כי אחרי אמרו:

טז זאת הברית אשר אכרת אתם אחרי הימים ההם נאם-יהוה נתתי את-תורתך בקרבם ועל-לבם אכתבנה:

יז יוסיף יאמר ולעונם ולחטאתם לא אזור-עוד:

יח ובאשר יש-שם סליחה לאלה אין מקום לקרבן על-החטא:

יט על-כן אחי בהיות לנו בשחון לבא אל-הקדש בדם ישוע:

כ אשר חנף מסלה חדשה לנו מסלת חיים דרך הפרכת אשר בשרו הוא:

כא ובהיות לנו כהן גדול על-בית האלהים:

כב נגשה בלב שלם ובאמונה אמן מטוהרים מרעיון רע בלבנו אשר זרק עליו ובשרנו אשר רחץ במים טוהרים:

כג ונשמר היטב שבועת פיננו על-דבר תקנתנו ולא נרף פי נאמן הוא המבטיח:

כד ונתבוננה איש אל-רעהו להתעורר לאהבה ולמעשים טובים:

א כי חקות הגוף הם עם-מאכל ומשקה וטבילות שנות אשר נתנו עד-עת התקון:

א" אכל כבא המשיח להיות לכהן גדול על-הטבות העתידות במשכן הגדול והשלם אשר איננו מעשה ידים ואיננו מהבריאה הלזו:

ב" הוא בא פעם אחת אל-הקדש לא בדם שעירים ועגלים כי אם-בדם נפשו וימצא פדות עולם:

ג" ואם דם שעירים ופרים ואפר הפרה זרק על-הטמא יטהר את-בשרו ויקדשהו:

ד" אף כי-דם המשיח אשר ברוח עולם הקריב את-נפשו בבלי-מום לאלהים יטהר את-לבכם מן-מעשים אשר מנות כם לעבוד את-אלהים חיים:

ה" בעבור זאת מלאך מליץ הוא לברית החדשה ומותו נמצא לכפרת הפשעים תחת הברית הראשנה למען ישיגו בחייה את-הבטחת נחלת עולם:

ו" כי בצנאת המנחיל יחסר מות המנחיל:

ז" וצנאת המנחיל תקום אף אחרי המנות יען אין לה תקף בתי המנחיל:

ח" ולכן גם-תנכת הברית הראשנה לא נעשתה בבלי-דם:

ט" כי כאשר נאמרה כל-מזחה כפי התורה לכל-העם ביד-משה לקח דם עגלים ושעירים עם-מים ושני תולעת ואזוב ויזרק על-הספר ועל-העם:

כ" ויאמר הנה דם-הברית אשר צוה אתכם אלהים:

כא" וכן על-המשכן ועל-כל-כלי השרת זרק את-הדם:

כב" וכמעט הכל לפי התורה יטהר בדם ובבלי שפך-דם אין סליחה:

כג" ולכן נכון היה לטהר כזאת את-הדברים אשר תבנית הם לאשר במרום אבל הדברים עצמם במרום בזבחים טובים מאלה:

כד" כי לא בא המשיח אל-המקדש מעשה ידים אשר תבנית הוא למקדש אמת כי אם-בא אל-עצם השמים להראות עתה בעדנו לפני האלהים:

כה" גם-לא להקריב את-נפשו פעמים רבות ככהן הגדול הבא אל-הקדש שנה בשנה בדם לא-לו:

כו" כי אם-כן היה לו להתענות פעמים רבות למן הוסד ארץ אף עתה בקץ הדורות נגלה פעם אחת להתם הטאות בזבח נפשו:

כז" וכאשר נגזר על-בני אדם למות פעם אחת ואחרי-כן המשפט:

כח" כן גם-המשיח הקריב את-נפשו פעם אחת לשאת חטא רבים ובבלי חטאת יראה שנית למחפים-לו לתשועה:

ו' ובלא אמונה לא יוכל איש להפיק רצון מאלהים כי
 הבא לפני אלהים עליו להאמין כי הוא יש ומשלם
 גמול לדרשיו:
 ז' באמונה עשה נח את-התבה ויצל את-ביתו כי ירא ה'ה
 את-אלהיו אשר הזהירו על-העתידות טרם באו
 ועל-פיה הרשיע את-הארץ ויהי ליושב העדה
 באמונתו:
 ח' באמונה שמע אברהם כאשר נקרא ללכת אל-הארץ
 אשר עמד לרשתה וילך בכל-דעת אנה הוא בא:
 ט' באמונה התגורר בארץ הנטונה לו כבארץ נכריה וישב
 באהלים הוא ויצחק ויעקב יורשי ההבטחה עמו:
 י' כתיבה לעיר אשר יסוד עולם לה ואשר בונה ועשה
 הוא האלהים:
 יא' באמונה גם-שרה החליפה-כח להזריע ותלד אחרי
 בלתי עקב אשר חרצה כי המבטיח נאמן הוא:
 יב' ועל-פן מאחד ההוא הקרוב למות נולדו ככוכבי
 השמים לרב וכחול אשר על-שפת הים אשר לא יספר:
 יג' באמונה מתו כל-אלה ולא ראו את-ההבטחות בקיומן
 כי אם-מרחוק חזו אתן ונאמינו ויצהלו לקראתן וידו
 כ-גרים ותושבים הם בארץ:
 יד' ואלה האמרים פזאת מודיעים כי ארץ אשר להם הם
 מבקשים:
 טו' ואם הארץ היא אשר יצאו ממנה עלתה על-לבם הלא
 היה בדם לשוב אליה:
 טז' אולם טובה ממנה התאוה והיא בשמי מעל ועל-פן לא
 בוש האלהים מהם להקרא אלהיהם ויכן-להם עיר
 שמה:
 יז' באמונה העלה אברהם את-יצחק ביום מסה וירש
 ההבטחות הקריב את-יחידו לעלה:
 יח' אשר נאמר עליו כי ביצחק יקרא לך זרע:
 יט' ובלבו אמר כי תשיג יד אלהים להקימו מן-המתים וכן
 גם-השיבו אליו ויהי למופת:
 כ' באמונה ברח יצחק את-יעקב ואת-עשו ונדבר
 על-עתדתם:
 כא' באמונה ברח יעקב במתו את-שני בני-יוסף וישתח
 על-ראש המטה:
 כב' באמונה הזכיר יוסף לפני מותו את-צאת בני ישראל
 ויצו על-אדות עצמותיו:
 כג' באמונה נצפן משה שלשה רחיים על-ידי אבותיו
 בהולדו כי ראו כי-טוב הילד ולא יראו מדת המלך:
 כד' באמונה מאן משה בגדלו להקרא בן לבת-פרעה:
 כה' ויבחר-לו להתענות עם-עם אלהים מהתענג בתענוגי
 החטא בימי חלד:
 כו' ואת-חרפתו בחרפת המשיח חשב לעשר גדול מאצרות
 מצרים כי צפה אל-הגמול:

ז' ולא נחדל מבא אל-קהלתנו כדרך אנשים אחדים מקם
 כי אם-נוכח איש את-עמיתו ומה גם-בראיתכם
 כ-קרוב היום:
 ב' כי אם-נחטא בדרך אחר אשר קנינו דעת האמת
 לא-ישאר עוד קרבן על-חטאתנו:
 ג' כי אם-מגור מפני משפט הצפוי ואש קנאה אשר תאכל
 צרים:
 ד' העבר תורת משה יומת בלי-חמלה על-פי שנים
 או-שלשה עדים:
 ה' התבוננו-נא מה-נורא הענש אשר יושת על-רמס
 בן-אלהים ומטמא דם ברית אשר נקדש בו ומגדף רוח
 נדיבה:
 ו' כ-ידענו מי הוא האמר לי נקם אני אשלם אמר יהוה
 ואמר עוד כי ידן יהוה עמו:
 ז' מה-נורא לנפל ביד אלהים חיים:
 ח' זכרו-נא ימים מקדם כאשר ארו עיניכם ושוט שוטף
 צרה עבר עליכם:
 ט' פעם הייתם לראנה מעני וקלס ופעם דאבה נפשכם
 לסבלות אחיכם פכם:
 י' כי נכמרו רחמיכם אל-מוסרי והונכם הגזול מקם
 הנחתם בטוב-לב בנדעתכם כי קנן גדול מזה יש-לכם
 בשמים העמיד לעד:
 יא' על-פן אל-תשליכו מבטחכם כי שכו הרבה מאד:
 יב' וכי גם-התוחלת נכונה לכם בעבור אשר תעשו רצון
 אלהים ותשיגו את אשר-דבר לכם:
 יג' כי עוד מעט-רגע והבא יבא לא יאחר:
 יד' וצדיק באמונתו יחיה ואם-יסג אחר לא-תרחן נפשי בו:
 טו' ונאנחנו איננו מן-הנסוגים אחר לאבדון כי אם-מבני
 אמונה להציל את-הנפש:

פרק יא

א' והאמונה מבטח-עז בדבר חכנו לו דבר בחון בלב ולא
 תשורנו עין:
 ב' כי בזאת נתנה עדות לזקנים מדור דור:
 ג' באמונה נבין כי בדבר אלהים נעשו שמים וארץ וכי
 הנמצאים לעינינו לא מחמר קדמוני נבראו:
 ד' באמונה הביא הכל קרבן מנחה לאלהים מנחה טובה
 ממנחת קין אשר על-ידה נתנה לו עדות כי צדיק היה
 בהעיד אלהים על-מנחתו ועל-פיה עודנו דובב אחרי
 מתו:
 ה' באמונה לקח חנוף מבלי ראות מות ואיננו כ-לקח אתו
 אלהים ובטרם הלקחו נתנה לו עדות כי את-האלהים
 התהלך:

^י בְּאֵמוּנָה עֹזב אֶת־מִצְרַיִם וְלֹא יָרָא מִחַמַּת מִלְכָּה כִּי נָשָׂא אֶת־נַפְשׁוֹ אֵלָיו כִּרְאָה אֹתוֹ אֲשֶׁר פָּנָיו לֹא יָרְאוּ:

^כ בְּאֵמוּנָה עָשָׂה אֶת־הַפֶּסַח וְנִתּוֹן אֶת־הַדָּם עַל־הַבְּתִימִים לְבַלְתִּי יִגַע בָּם הַמַּשְׁחִית אֶת־הַבְּכֹרִים:

^{כט} בְּאֵמוּנָה הָלְכוּ בֵּינִים־סוּף כְּמוֹ בְּיַבְשָׁה וְהַמִּצְרִים הָלְכוּ אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁקְעוּ:

^ל בְּאֵמוּנָה נִפְלוּ חַמּוֹת יְרִיחוֹ בְּהִסָּב אֲתָן שְׁבַעַת יָמִים:

^{לא} בְּאֵמוּנָה לֹא אָבְדָה רַחֲב הַזְּנוּה עַם־בְּנֵי בְלִיעֵל כַּאֲשֶׁר אָסְפָה אֶת־הַמְּרַגְלִים אֶל־בֵּיתָה בְּשָׁלוֹם:

^{לב} וְמָה אָמַר עוֹד הֲלֹא תִקְצַר־לִי הָעֵת כִּי־אֲסַפֵּר מִדְּבָרֵי גִדְעוֹן בְּרַק שִׁמְשׁוֹן וַיִּפְתַּח דָּוִד שְׁמוּאֵל וְהַנְּבִיאִים:

^{לג} אֲשֶׁר בְּאֵמוּנָה כָּבְשׁוּ מַמְלָכוֹת פָּעֲלוּ צְדָקוֹת הַשִּׁיגוֹ הַבְּטָחוֹת וְסָכְרוּ פִי אֲרֵיכוֹת:

^{לד} כִּבְּרוּ חַמַּת אֵשׁ נִמְלָטוּ מִפִּי חֶרֶב מִצָּאוֹ אוֹן לָהֶם מִתּוֹךְ רַפְיוֹנִם עָשׂוּ חֵיל בְּמִלְחָמָה וַיִּנְיִסּוּ מִחַנּוּת זָרִים:

^{לה} נָשִׂים מִצָּאוֹ אֶת־מַתִּיחֵן כִּי קָמוּ מִן־הַמַּתִּים וְרַבִּים הִתְעַנּוּ וְלֹא מִצָּאוּ פְּלִיטָה לְמַעַן יִקּוּמוּ בַיּוֹם הַתִּקְוָמָה בְּיַתֵּר עֹז:

^{לו} מִקְצוּתָם נָשָׂאוּ קִלּוֹן וּמַהְלָמוֹת וְגַם־כְּבָלִים וּכְלָאִים:

^{לז} נִסְקְלוּ בְּאֵבִיבִים גָּרְרוּ בְּמַגְרוֹת נִצְרְפוּ בְּמִסָּה וְהוֹצִיאוּ נַפְשָׁם לְטַבְחַת חֶרֶב נָעוּ בְּעוֹרֹת כְּבָשִׂים וְעֵזִים וְנִמְגּוּ בַחֶסֶר כָּל בְּלַחֲץ בְּמִצּוֹק:

^{לח} וְהֶאֱרָץ לֹא שָׁנָה לָהֶם תַּעֲוֹ בַמִּדְבָּר בְּהָרִים בְּמַעְרוֹת וּבְמַחֲלוֹת עֶפְרוֹ:

^{לט} וְכָל־אֵלֶּה עֲדוֹת לָהֶם עַל־אֲמוּנָתָם וְלֹא רָאוּ אֶת־הַהַבְּטָחוֹת בְּקִיּוּמָן:

^מ יַעַן הִכִּין אֱלֹהִים לָנוּ אֶת־הַטּוֹב מִקֶּדֶם לְבַלְתִּי יִגִּיעוּ הֵם לְכָל־תַּכְלִיתָם מִבְּלַעֲדֵינוּ:

פרק יב

^א לָכֵן גַּם־אֲנַחְנוּ אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִמּוֹן עַדִּים פְּאֵלֶּה עֵטְרִים אֲתָנוּ כַּעֲנַנִּים מִסְבִּיב נִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ כָּל־מִשָּׂא וְחִטָּא אֲשֶׁר יִגְדְּרוּ בְּעַדְנוּ תְּמִיד וְעַל־גַּב תּוֹחֲלַת נְרוּצָה בְּמִרוּץ הָעֲרוּף לְפָנֵינוּ:

^ב וְעֵינֵינוּ אֶל־יִשׁוּעַ צוֹר אֲמוּנָתָנוּ הַגֹּמֵר עָלֵינוּ אֲשֶׁר בְּעִבּוֹר הַשְׂמִמָּה הַזְּרוּעָה לוֹ נָשָׂא עַץ סִבְלוֹ וְאֶת־הַחֶרֶפָּה בְּזָה וַיִּשָּׁב לִימִין כִּסֵּא הָאֱלֹהִים:

^ג הַתְּבוֹנָנוּ אֵלָיו אֲשֶׁר־נָשָׂא תַגְרָה כְּזֹאת מִיד הַחִטָּאִים בְּנַפְשׁוֹ פֶּן־תִּתְרַפּוּ וְעִיפָה נַפְשָׁכֶם:

^ד עַד־כֹּה עוֹד לֹא קָמְתֶם לְהִלָּחֵם בַּחֲטָא עַד־הַדָּם:

^ה וַתִּשְׁכַּחוּ אֶת־הַתּוֹכַחָה אֲשֶׁר נֹכַחְתֶּם כְּבָנִים לֵאמֹר מוֹסֵר יְהִיָּה בְּנֵי אֶל־תִּמְאָס וְאֶל־תִּקַּץ בְּתוֹכְכֶתוֹ:

^ו כִּי אֵת אֲשֶׁר־יִאָּהֵב יְהִיָּה יוֹכִיחַ יִכְאִיב אֶת־בֶּן יִרְצָה:

^א אִם־תִּשְׂאוּ אֶת־מוֹסְרוֹ הוּא לְאוֹת כִּי עֵינֵי אֱלֹהֵיכֶם עָלֵיכֶם כְּבָנִים כִּי מִי הוּא הַבֵּן אֲשֶׁר אָבִיו לֹא יִיֶּסְרֶנּוּ:

^ב אָפֶס אִם־תִּהְיוּ בְּאֵין־מוֹסֵר אֲשֶׁר הוּא מִנֵּת כָּלֶם הֲלֹא זָרִים אַתֶּם וְלֹא בָנִים:

^ט הֵן יִשְׁלְנוּ אֲבוֹת בְּשָׂרָנוּ אֲשֶׁר יִסְרוּנוּ וַיִּירָא מִפְּנֵיהֶם אַף כִּי־עָלֵינוּ לְהַכְנֵעַ מִפְּנֵי אָבִי הַרוּחוֹת לְמַעַן תִּיָּה נַחֲיָה:

^י וְהִמָּה יִסְרוּנוּ לִימִים מְעֻשִׂים פְּטוּב בְּעֵינֵיהֶם אַף הוּא לְטוֹב לָנוּ לְתַת־לָנוּ חֵלֶק בְּקִדְשׁוֹ:

^{יא} וְכָל־מוֹסֵר לֹא יִמְצָא לְשִׁשׁוֹן בְּעַתּוֹ כִּי יוֹסֵף עֲצָב עִמּוֹ אַף אַחֲרֵי־כֵן יִתֵּן פְּרִי שְׁלוֹם לְאֲשֶׁר יִצְרְפוּ בוֹ לְצַדִּיקָה:

^{יב} עַל־כֵּן חִזְקוּ יְדֵים רַפּוֹת וּבְרַכְּבִים כְּשָׁלוֹת אֲמַצּוּ:

^{יג} וַיִּשְׁרוּ מַסְלוֹת לְרַגְלֵיכֶם לְבַלְתִּי תִקַּע כֶּף יַרְךָ הַצַּלְעַל כִּי אִם־תִּרְפָּא:

^{יד} בְּקִשׁוֹ שְׁלוֹם עַם־כָּל־אָדָם וּקְדָשָׁה אֲשֶׁר מִבְּלַעֲדֶיהָ לֹא־יִרְאָה אִישׁ אֶת־הָאָדוֹן:

^{טו} הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִגְרַע אִישׁ מִחֶסֶד אֱלֹהִים פֶּן־יִשׁ בְּכֶם שֶׁרֶשׁ פְּרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה וְחָלְלוּ בוֹ רַבִּים:

^{טז} פֶּן־יִהְיֶה בְּכֶם אִישׁ זָנָה וְחָלַל כְּעִשׂוֹ אֲשֶׁר מָכַר אֶת־בְּכֹרְתוֹ בְּעַד נְזִיר עֲדָשִׁים:

^{יז} הֲלֹא יִדְעַתֶּם כִּי חִפֵּץ אַחֲרֵי־כֵן לְרִשְׁתׁ אֶת־הַבְּרָכָה וְשִׁמְעַל לֹא הִיָּה לוֹ וְאַף כִּי־בִקַּשׁ בְּדַמְעָה לֹא מִצָּא מְקוֹם לְתִשׁוּבָתוֹ:

^{יח} כִּי הִנֵּה לֹא בְּאַתֶּם אֶל־הֵרָ אֲשֶׁר תִּגַּע בוֹ יָד וְאֲשֶׁר אֵשׁ תִּלְהַט אֹתוֹ וְלֹא אֶל־עֵנָן וְעַרְפֶּל וְרַעַשׁ:

^{יט} וְלֹא לְקוֹל שׁוֹפָר וְקוֹל דְּבָרִים אֲשֶׁר שִׁמְעִיו שְׂאֵלוֹ לְבַלְתִּי יוֹסֵף דַּבֵּר עִמָּהֶם:

^כ כִּי קָשְׁתָה עָלֵיהֶם הַמִּצְוָה מִנְּשֵׂא לֵאמֹר וְאַף גַּם־בְּהִמָּה תִּגַּע בְּהֵרָ סִקַּל תִּסְקַל אוֹ־יִרְהַ תִּיָּרֶה בַּחֲצִים:

^{כא} וּמַה־נּוֹרָא הִיָּה הַמַּחֲזֶה עַד שָׁגַם מִשָּׂה אָמַר פַּחַד קָרְאֵנִי וְרַעְדָה:

^{כב} כִּי אִם־בְּאַתֶּם אֶל־הֵר צִיּוֹן אֶל־עִיר אֵל תִּי אֶל־יְרוּשָׁלַיִם הַעֲלִינָה וְאֶל־רַבְבוֹת צָבָא מְלָאכִים:

^{כג} וְאֶל־עֲדַת הַבְּכוֹרִים אֲשֶׁר הִמָּה בְּכַתוּבִים בְּשִׁמְיִם וְאֶל־אֱלֹהִים שִׁפְטֵם הַכָּל וְאֶל־רוּחוֹת הַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ שְׁלָמִים:

^{כד} וְאֶל־יִשׁוּעַ מַלְיָץ לְכַרִּית חֲדָשָׁה וְאֶל־דָּמוֹ הַנּוֹזֵק אֲשֶׁר קוֹל קְרִיאָתוֹ טוֹב מִקוֹל דְּמֵי הַבָּל:

^{כה} הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־תִּסְוּרוּ מִן־הַדַּבָּר בְּכֶם כִּי אִם־לֹא נִמְלָטוּ הַסָּרִיסִים מִן־מִזְהִירָם בְּאֶרֶץ אִיף נִמְלָט אֲנַחְנוּ אִם נִסּוֹר מִן־מִזְהִירָנוּ מִשְׁמָיִם:

^{כו} אֲשֶׁר קָלוּ אֹז הַרְעִישׁ אֶת־הָאֶרֶץ וְעַתָּה הִגֵּד לֵאמֹר עוֹד אַחַת מְעַט הִיא וְאַנִּי מַרְעִישׁ לֹא לְכַד אֶת־הָאֶרֶץ כִּי אִם־גַּם אֶת־הַשְּׁמָיִם:

י"ה התפללו עלינו כִּי־יִדְעֵנוּ מֵאֵד כִּי נִכּוֹן לִבְנוֹ וּלְהַתְּהַלֵּךְ
בְּמִישְׁרִים תָּמִיד כָּל־חַפְצֵנוּ:
י"ט וּבְחִפְזָן יִתֵּר אָנֹכִי שְׂאֵל מֵעַמְכֶם לַעֲשׂוֹת זֹאת לְבַעֲבוֹר יָתֵן
לִי לְשׁוֹב אֲלֵיכֶם עַד־מְהֵרָה:
כ וְאֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם אֲשֶׁר בְּדָם בְּרִית עוֹלָם הַקַּיִם מִן־הַמֵּתִים
אֶת־רַעַה הַצֵּאֵן הַגָּדוֹל אֶת־יְשׁוּעַ אֲדִינִי:
כ"א הוּא יְכוֹנֵן אֶתְכֶם בְּכָל־מַעֲשֵׂה טוֹב לְמַלְא אֶת־חַפְצֵי
וַיַּפְעַל עִמָּכֶם כְּטוֹב בְּעֵינָיו בְּיַד־יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר־לוֹ
הַכְּבוֹד לְעוֹלָם וָעַד אָמֵן:
כ"ב וְאָנֹכִי שְׂאֵל מֵעַמְכֶם אַחֵי שְׂאוּ־נָא דְבָרֵי מוֹסְרֵי כִּי־מַעַט
מִזְעָר כְּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם:
כ"ג וּדְעוּ כִּי טִימוֹתִיּוֹס אֶחֱינִי וַיְצַא לְחַפְשֵׁי וְאִם־יִבֹא בְּקֶרֶב
הַיָּמִים אֲרָאָה אֹתוֹ אֶת־פְּנֵיכֶם:
כ"ד שְׂאֵלוֹ לְשָׁלוֹם כָּל־מְאֻשְׁרֵיכֶם וְכָל־הַקְּדוֹשִׁים וְאֵלֶּה אֲשֶׁר
מְאִיטְלִינָא פְּקָדִים לְשָׁלוֹם לְכֶם:
כ"ה הַחֲסֹד עִם־כָּלְכֶם אָמֵן:

י"ו וּמָה שְׂאָמַר עוֹד אַחַת מַעַט הוּא מְגִיד חֲלִיפַת־כָּל אֲשֶׁר
יְמוּט מִן־הַרְעֵשׂ כְּדָבָר נִבְרָא רַק לְזִמְנוֹ וְאֲשֶׁר לֹא יְמוּט
מִן־הַרְעֵשׂ יַעֲמַד לְעַד:
כ"ז לִכֵּן בְּהִיּוֹת לָנוּ מְלָכוֹת אֲשֶׁר לֹא תְמוּט נְבוּאָה בְּתוֹדָה
וְנַעֲבֹדָה אֶת־הָאֱלֹהִים לְרִצּוֹן לוֹ בְּאֵימָה וּבִירְאָה:
כ"ט כִּי אֱלֹהֵינוּ אֵשׁ אֹכְלָה הוּא:

פּרָק יג

א שְׁמְרוּ אֶהְבַּת אַחִים בֵּינֵיכֶם תָּמִיד:
ב וְאַל־תִּשְׁכַּחוּ מֵהַכְּנִיס אַרְחִים מֵאַהֲבָה כִּי בְּאַהֲבָה זֶה יֵשׁ
אֲשֶׁר בְּבָלִי־דַעַת הַכְּנִיסוּ מְלָאכִים אֶת־בְּתִיָּהֶם:
ג זְכְרוּ אֶת־הָאֲסִירִים כְּמוֹ אִם־אַתֶּם אֲסוּרִים עִמָּהֶם
וְאֶת־הַנְּלַחֲצִים כְּאֲשֶׁר גַּם־אַתֶּם עִמָּהֶם בְּבִשְׁרָא אֶחָד:
ד קִדְשׁ תְּהִיָּה הָאִישׁוּת לְכָל־אִישׁ מִכֶּם לֹא תַחֲלָלוּ
אֶת־יְצוּעַ אִישׁ וְאֶת־זִנְיָם וְנֹאפִים יִשְׁפֹּט אֱלֹהִים:
ה הִרְחִיקוּ דְרָכְכֶם מֵאַהֲבַת כְּסֹף וְשִׁמְחוּ בְּדֵי חֵלְקְכֶם כִּי
הוּא אָמַר לֹא אֲרַפֵּךְ וְלֹא אֲעִזְבֶּךָ:
ו עַל־כֵּן נִבְטַח וְנֹאמַר יְהוָה לִי בְּעִזָּרִי לֹא אִירָא מִה־יַּעֲשֵׂה
לִי אָדָם:
ז זְכְרוּ אֶת־מְאֻשְׁרֵיכֶם אֲשֶׁר־הִגִּידוּ לְכֶם דְּבַר הָאֱלֹהִים
בִּינוֹ לְתַכְלִית דְּרָכְכֶם וּלְכוּ בְּאִמּוּנָתְכֶם:
ח יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הֵנוּ הוּא אֶתְמַל וְהוּא הַיּוֹם וְהוּא לְעוֹלָם
וָעַד:
ט אַל־תִּמְוֹטוּ מִפְּנֵי תוֹרַת שְׁנוֹת וְזָרוֹת כִּי טוֹב לִלְב אֲשֶׁר
חֲסֹד יִסְעָדְנוּ לֹא חֲקֵי מְאָכְלִים חֲקִים לֹא־טוֹבִים
לְבַעֲלֵיהֶם:
י יִשְׁ־לָנוּ מִזְבַּח אֲשֶׁר לְאָכַל מֵעֲלִיו אֵין מִשְׁפָּט לְמִשְׁרְתֵי
הַמִּשְׁכָּן:
יא כִּי־פָגְרֵי הַזְּבָחִים אֲשֶׁר דָּמָם הוֹבֵא אֶל־הַקֹּדֶשׁ בְּיַד הַכֹּהֵן
הַגָּדוֹל לְכַפֵּר עוֹן נִשְׁרָפוּ מִחוּץ לַמִּחְנָה:
יב בְּעַבּוֹר זֹאת גַּם־יְשׁוּעַ לְאֲשֶׁר יִקְדֹשׁ אֶת־הָעַם בְּדָמוֹ עֲנֵה
מִחוּץ לְשַׁעַר:
יג עַל־כֵּן נִצְאָה־נָא אֲלֵינוּ אֶל־מִחוּץ לַמִּחְנָה וְנִשְׂא
אֶת־חַרְפָּתוֹ:
יד פַּה אֵין־לָנוּ עִיר עֲמֻדָת לְעַד אֵךְ הָעִיר הָעֲתִידָה אָנוּ
מִבְּקִשִׁים:
טו וְעַתָּה נִקְרִיב עֲלֵי־דוֹ זְבָחֵי תוֹדָה לְאֱלֹהִים תָּמִיד הֲלֹא
הֵם פְּרֵי שְׁפִתֵינוּ הַנִּתְּנּוֹת תוֹדָה לְשִׁמּוֹ:
טז אֵךְ לְגִמְלַ־טוֹב וּלְפֹזֵר לְאֲבִיוֹנִים אַל־תִּשְׁכַּחוּ כִּי־זְבָחִים
כְּאֵלֶּה הֵם לְרִיחַ נִיחַח לְאֱלֹהִים:
יז שְׁמְעוּ אֶל־מְאֻשְׁרֵיכֶם וְהַפְּנֵעוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי־שִׁקְדִים הֵם
עַל־נַפְשֵׁיכֶם כַּעֲמָדִים לְתַת דִּין וְחֻשְׁבוֹן בְּעַבּוֹר יַעֲשׂוּ
כְּזֹאת בְּחֻדְנָה וְלֹא בְּאַנְחָה כִּי לֹא־כֵן לֹא־טוֹב לְכֶם
הַדְּבַר הַזֶּה:

James

אגרת יעקב

כא על-כן הסירו מעליכם פלגולילים וכבד רשעה ובעננה
החזיקו בתורה הנטועה בתוככם אשר יש-בה להושיע
לנפשתיכם:

כב וראו להיות עשים דבר המצנה ולא רק שמעים לאזן
להתעות את-נפשכם:

כג כי השמע דבר ולא יעשונו נמשל הוא לאיש המביט
תאר פניו בראי מלטש:

כד כי הוא מביט בפניו וכנגע הולך ושכח מה-תארו:

כה אף השם עינו בתורה התמימה אשר חפש בה והגה בה
תמיד ואינו שמע ושכח כי אם-עשה הדבר למענהו
האיש ההוא יאשר במעשהו:

כו ואם-ינדמה איש מכם להיות עבד אלהים ולא ישמר רסן
לשונו כי אם-יתעה את-לבו עבדתו הבל היא:

כז זאת היא עבדה טהורה ותמימה לפני אלהינו אבינו
לבקר יתומים ואלמנות במצוקותיהם ולהשתמר
מן-שמץ דבר מן-ערנות הארץ:

פרק ב

א אל-תכירו פנים אחי באמונת ישוע המשיח אדנינו
אדון הכבוד:

ב כי אם-יבא איש אל-בית הפנסת לכם הדור בטבעות
זהב ולבוש מחלצות וכא שם גס-עני בכגדים צואים:

ג ופניתם אל-הלבוש מחלצות לאמר שבה-נא פה
במושב נכבד ואל-העני תאמרון אפה עמד שם או שב
להדם רגלי:

ד האם לא לב ולב בקרבכם ואם לא כשפטים חרשי רע
אתם:

ה שמעוני אחי היקרים הלא אלהים בחר בעניי הארץ
להיות עשירי אמונה וירשי מלכות כאשר דבר
לא-הביו:

ו ואתם הובשתם פני העני הלא העשירים הם יעשקון
ויסחבון אתכם למקום המשפט:

ז וגם השם הטוב אשר נקרא עליכם ישימו אתו
לחרפות:

ח הגה אם תשמרו דת המלכות פכתוב בתורה ואת-הבת
לרעה כמותי טיבו לעשות:

ט ואלם אם-תשאו פנים תחטאו במעשיכם ועל-פי
התורה תשפטו כפשעים בה:

פרק א

א יעקב עבד לאלהים ולאדון ישוע המשיח אלה-העדה
הפזורה משנים עשר השבטים שלום:

ב חשבו לכם אחי אף לשמחה אם מסות שנות תקרינה
אתכם:

ג בדעתכם כי כור בחן אמונתכם יתן לכם את-כח
הסבל:

ד ופעלת כח הסבל תהיה שלמה לבעבור תהיו שלמים
ותמימים ולא יחסר לכם דבר:

ה ואיש מכם כי יחסר חכמה יבקשנה ותנתן-לו מאת
האלהים הנותן לכל ברוח נדיבה ואין-מכלים דבר:

ו אף יבקש באמונה ולא יפסח על-שתי סעפים כי הפסח
על-שתי סעפים דומה הוא לגלי הים אשר הם עלים
וירדים מפני-רוח:

ז והאיש ההוא אל-ינדמה בנפשו כי-ישא דבר מאת
יהוה:

ח איש אשר חלק לבו פחז הוא בכל-נתיבתיו:
ט ואולם אח שפל יתהלל ברוממות נפשו:

י ועשיר בשפלות נפשו כי כציץ חציר כן יעבר:

יא כי כצאת השמש בגבירתו ייבש חציר אמלל ציץ וצבי
תפארתו נבל כן בל העשיר עלי-שביל מרוצתו:

יב אשרי האיש הנבחן במסה כי בהבחנו ישא עטרת
החיים אשר-דבר אדני לא-הביו:

יג אל-יאמר הנכשל במסה האלהים נסה אתי כי כאשר
אין מנסה את-האלהים ברע כן גם-הוא לא-ינסה איש:

יד אף כל-איש תאונת נפשו תנסהו כי ימשך וילכד-בה:
טו והתאונה אחרי אשר הרמה תלד חטא והחטא כאשר
הוא שלם יוליד מות:

טז אל-תתעו את-נפשכם אחי היקרים:
יז כל-מתנה טובה וכל-תשורה שלמה ירדת מעל מאת
אבי המארת אשר אין-חליפות לו אף לא צל תמורה:

יח והוא באונת נפשו הוליד אתנו בדבר אמתו להיות לו
כראשית תבואתו בתוף צוריו:

יט לכן אחי היקרים יהי כל-איש מכם מהיר לשמע בשש
לדבר ובשש לקצף-קצף:

כ כי-קצף אדם לא יפעל צדקת אלהים:

א כן גם-הלשון אכר קטן ומדברת גדלות איך מעט אש
 תבער יער גדול:
 ב והלשון אש היא הלשון עולם קטן ומלאו און נתונה
 בתוף אכרינו מחללת פל-הבשר מלהטת גלגל הטבע
 ויקדת מאש גיהנם:
 ג כל-מין בהמה ועוף ורמש וחי-תו-ים נכבשים הם כלם
 כי האדם למינהו כבש אתם:
 ד אף הלשון לבדה אין לאל יד אדם לכבשה רעה היא
 מאין מעצור ומלאה חמת מות:
 ה בה נברך יהוה אבינו ובה נקלל אנשים אשר נעשו
 בצלם אלהים:
 ו מפה אחד תצא ברכה וקללה לא-כן אחי לא-יעשה כן
 בככם:
 ז התקיר באר מימיה מתוקים ומרים ממוצא אחד:
 ח התעשה תאנה אחי ענבי גפן והגפן התוציא תאנים כן
 ממים מלוחים לא יצאו מתוקים:
 ט מי חכם ונבון בכס יראנו את-מעשיו מתוף מעגלי חיו
 הטובים בענות חכמתו:
 י ואם-חמת קנאה בכס ולבכם יגרה מרון למה תתהללו
 ותכחשו נגד פני האמת:
 יא לא זו החכמה הבאה מעל פי היא מלמטה לארץ מטבע
 הבשר או השדים:
 יב כ-במקום קנאה ומדנים שם מהומה וכל-דבר בליעל:
 יג אף החכמה הירדת מעל טהורה היא פיה תפתח לשלום
 ובעננה דבריה נוחה היא להתרצות מלאה רחמים
 ופריה טוב אין עמה משא פנים ואין חנפה בה:
 יד זה פרי הצדקה ורע לבטח לעשי שלום:

פרק ד

א מאין תגרה ומלחמות בנייכם אם לא מתוף התאות
 הפרצות באכריכם:
 ב תתאו ואין לכם תרצחו ותקנאו וידיכם לא תעשינה
 תושיה תתגרו ותלחמו ואין לכם מאומה יען לא
 שאלתם:
 ג שאלתם ולא השגתם יען ברעה שאלתם למלא
 משאלות תאנתכם:
 ד האם לא ידעתם נאפים ונאפות פי-אהבת העולם איבה
 היא לאלהים לזאת אפוא מי הוא החפץ להיות אהב
 העולם איב לאלהים יחשב:
 ה האם תחשבוני כי המקרא יזהיר לריק וקרוח השכן
 בקרבנו האם תאנתו קנאה:
 ו אכן הוא נתן יתר חן על-פני הוא אמר יהוה ללצים יליץ
 ולענוים יתן-חן:
 ז לכן הפנעו מפני אלהים התנצבו בפני השטן ויגוס
 מפניכם:

א כי השמר את-פל-התורה ועבר אחת ממצותיה הוא
 אשם בעבר פל-מצותיה:
 ב כי האמר לא תנאף גם-הוא אמר לא תרצח ואם-אתה
 לא נאפת אף רצחת פשע בתורה הגף:
 ג ואתם כה תדברון וכה תעשון בעתדים להשפט על-פי
 התורה אשר חפש בה:
 ד כי אין חסד בדין ללא חסד אף כח החסד יעז על-כח
 הדין:
 ה אחי מה-יועיל לאיש האמר כי אמונה בו ומעשים אין
 לו התוכל אמונה להושיע-לו:
 ו אם אח או-אחות יהיו עירמים ואין להם לחם חקם:
 ז ואיש מכס יאמר אליהם לכו לשלום וחס-לכם
 ושבעתם ולא-תתנו לנפשם די-מחסרם מה-יתן להם
 דבר שפתיים:
 ח כן גם-האמונה אם מעשים אין עמה מתה היא לבדה:
 ט אבל יאמר איש הן אתה יש אמונה בך ונאני יש-לי
 מעשים הראני את-אמונתך בכלי מעשיך ונאני מתוף
 מעשי אראך את-אמונתי:
 י אתה מאמין כי אלהים אחד הוא והיטבת להאמין וגם
 השדים כן יאמינו ויחילון:
 יא אף עתה רעה רוח אם חפצת לדעת כי אמונה בכלי
 מעשים מתה היא:
 יב הלא במעשיו נצדק אברהם אבינו בהעלתו את-יצחק
 בנו על-גב המזבח:
 יג הנה ראה פי-האמונה נתנה-כח למעשיו ומתוף מעשיו
 נעשתה אמונתו שלמה:
 יד והיזקם הפתוב האמר והאמן אברהם ביהוה ותחשב-לו
 צדקה וגם נקרא אהב אלהים:
 טו הנה ראים אתם כי במעשים יצדק איש ולא באמונה
 לבדה:
 טז וכן גם-רחב הזונה נצדקה במעשיה פאשר הביאה
 את-המלאכים אל-בייתה ותשלחם בדרך אחרת:
 טז כי כמו-גוף בלא נשמה מת הוא כן גם-אמונה בכלי
 מעשים מתה היא:

פרק ג

א לא תקימו מכס אחי מורים רבים בדעתכם כי תכבד
 עלינו ד-המשפט:
 ב כי רבות נכשלונו כלנו ומי אשר לא-יפשל בשפתיו איש
 תמים הוא וידיו רב-לו לשים מעצור לכל-בשרו:
 ג הנה פי הסוס נבלם במתג לבעבור ישמע וינטה לפי
 רצוננו:
 ד והנה גם-אניות גדלות הנהדפות ברוח עזה יטה אתן
 משוט קטן אל-אשר יחפץ רוח החבל:

ח קרבו אל-אלהים ויקרב אליכם רחצו ידיכם מתי-און
 הזפו בלבבכם בעלי לב ולב:
 ט התעצבו התאבלו והילילו שחוק יתפף לכם לאכל
 ושמחה לתונה:
 י השפילו נפשכם לפני יהוה והוא ירים אתכם:
 יא אחי לא תדברו איש בעמיתו המדבר באחיו והדן
 את-אחיו הוא מדבר בתורה ודן את-התורה ואם
 את-התורה תדין אינך עשה התורה כי אם-שפטה:
 יב אחד הוא המחוקק והשפט הוא אשר הכח בידו להציל
 ולאבד ומי אתה הוא כי תשפט את-עמיתך:
 יג הוי האומרים גלכה לנו היום או למחר לעיר ההיא
 ונסחר שם שנה אחת ונעשה לנו חיל:
 יד ואתם לא תדעון מה-ילד יום מחר כי מה חייכם קיטור
 יראה כרגע ואחר יעלה בתהו:
 טו אף כזאת עליכם לאמר אם-ירצה יהוה ונחיה נעשה
 כזאת או כזאת:
 טז רק אתם מתהללים בגאותכם כל-תהילה כזאת רעה
 היא:
 ז וכל-הידע לעשות פטוב וכישר ולא יעשנו חטאו ישא:
 יז

פרק ה

א הוי עשירי עם ועקו הילילו לצרות אשר תקרינה
 אתכם:
 ב עשרכם רקב ובגדיכם יאכל עש:
 ג הזהב יועם הכסף ישנא והון נמאס הנה יענה בכם לעד
 ואכל בשרכם כאש זה הוא האוצר אצרתם לכם ליום
 אחרון:
 ד הנה שכר הפעלים יזעק שכר קצרי שדתיכם אשר
 עשקתם וזעקת הקצרים באה באזני יהוה צבאות:
 ה התענגתם בארץ התעדנתם וישמן לבכם כמו ליום
 טבחיה:
 ו הרשעתם המיתם את-הצדיק והוא לא-עמד בפניכם:
 ז על-כן דמו אחי עד-בא האדון הנה האפר יחכה
 לתבואת האדמה הטובה יחל עד-אשר יבוא יורה
 ומלקוש:
 ח בן הוחילו גם-אתם אמצו את-לבבכם כי פני האדון הנה
 באים:
 ט אל-תלוננו אחי איש על-רעהו ולא תאשמו במשפט
 הנה השפט עמד לפתח:
 י קחו לכם אחי למופת צרות הנביאים וארץ רוחם
 הנביאים אשר דברו בשם יהוה:
 יא הנה אנחנו מאשרים כח הסבל וכח סבלות איוב הלא
 שמעתם וגם ראיתם מה-היתה אחריתו מאת יהוה כי
 יהנה רחום וחנון הוא:
 יב

1 Peter

האגרת הראשונה לפטרוס השליח

פרק א

י' ואם השפוט איש איש לפי מעלליו אשר לא ישא פנים
 אם-אתו תקראו אביכם התהלכו לפניו ביראה פל-ימי
 מגוריתכם:
 י"ח הן ידעתם כי לא-בכסף ובזהב אשר יכלו באחריתם
 נפדיתם מארחות שוא אשר נחלו לכם אבותיכם:
 י"ט כי אם-בדם קר בדם המשיח שה תמים ומום אין-בו:
 כ' והוא הוכן מקדם טרם הנסד ארץ ונגלה באחרית
 הימים למענכם:
 כ"א אשר על-ידו מאמינים אתם באלהים אשר הקימו
 מן-המיתים וניתן-לו כבוד לבעבור תמצא אמונתכם
 ותקנתכם באלהים:
 כ"ב ואתרי אשר זכיתם את-נפשתיכם לשמע אל-האמת
 על-ידי הרוח ולא-הכה איש את-אחיו בלא שפתי מרמה
 התאמצו ואהבתם את-אחיכם בתם-לב:
 כ"ג כאנשים אשר נולדו שנית ולא מזרע אכזב כי
 אם-ממקור נאמן בדבר אלהים אשר הוא חי ונצב
 לעולם:
 כ"ד כי פל-הבשר חציר וכל-כבוד איש כציון חציר יבש
 חציר נבל ציון:
 כ"ה ודבר יהנה קום לעולם והוא הדבר אשר בשרו לכם
 המבשרים:

פרק ב

א' ועתה הסירו מכם פל-רשעה וכל-מרמה וחספה וקנאה
 וכל-שפת רכיל:
 ב' וכעוללים אשר נולדו מקרוב בקשו לשבע חלב וף
 משדי בינה אשר עליו תגדלו לישועה:
 ג' אם-רק באמת ובתמים טעמתם פי-טוב אדנינו:
 ד' ואליו באתם כמו אל-אבן חיים אשר מאסו בני אדם
 אף נבחרת היא ויקרה לאלהים:
 ה' וגם-אתם אבני חיים להבנות היכל עליון לכהנת קדש
 להקריב זבחי-רוח לריח ניחח לאלהים ביד ישוע
 המשיח:
 ו' וזה הוא שאמר במקרא הנני יסד בציון אבן בתן פנה
 ויקרה והמאמין בה לא יבוש:
 ז' על-כן לכם המאמינים הוא לאבן חפץ ולאשר אינם
 מאמינים הוא אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה:

א' פטרוס שליח ישוע המשיח אל-הבחרים הפזורים
 הגרים בפנטוס גלטיא קפודקיא אסיא וביתוניא:
 ב' אשר נבחרו מקדם מטעם אלהים האב לקדשם ברוחו
 ולהכין לכם לשמע לישוע המשיח ויהו דמו עליהם
 חסדכם ושלומכם ישגא:
 ג' ברוף הוא האלהים אבי אדנינו ישוע המשיח אשר
 כגדל חסדו הוליד אתנו שנית לתקנת חיים בתקומת
 ישוע המשיח מן-המיתים:
 ד' לנחלה אשר לא תשחת ולא תחלל ולא תבול הצפונה
 לכם בשמים:
 ה' כי שמורים אתם בכח אל על-ידי אמונתכם לתשועה
 אשר תגלה לקץ הימים:
 ו' אשר בה תגילו עד-מאד אף כי-עתה תתאבלו למצער
 לרגלי מסות שנות אשר באן נחויץ:
 ז' לצרף אמונתכם אשר רחוק מחירה מזהב מזקק באש
 אשר אחריתו עדי-אבד נאמונתכם תהיה לתהלה
 לכבוד ולתפארת בהתגלות ישוע המשיח:
 ח' אשר אתו אהבתם אף כי לא חזיתם פניו ותאמינו-בו
 אף כי עד-עתה לא ראיתם אתו בעיניכם ובו תשישו
 בששון עצום מספר וכליל בהדרו:
 ט' באשר תמצאו את-פרי אמונתכם ואת-תשועת נפשכם:
 י' את התשועה אשר עליה חקרו ודרשו הנביאים אשר
 נבאו על-החסד הצפון לכם:
 י"א ויחותרו לדעת מתי ואיך יבוא המועד אשר הודיעם רוח
 המשיח אשר שכן בקרבם באשר הגיד להם מראש
 חבלי המשיח והכבוד אשר בעקבם:
 י"ב ונגלה להם כי לא לנפשם כי אם-לנפשכם חזו הדברים
 ההם אשר הגד לכם היום מפי המבשרים ברוח הקדש
 השלוח משמים דברים אשר מלאכי-יה נכספים
 להבט-בם:
 י"ג על-כן חגרו מתניכם ונאמץ לבכם התעוררו ויחלו
 בכל-מאדכם לחסד אשר יסובב אתכם בהתגלות ישוע
 המשיח:
 י"ד וכבנים מקשיבים אל-תשוו נפשכם לנפש תאנה אשר
 היתה לכם לפנים מפלי-דעת:
 טו כי אם-קדשים תהיו בכל-דרכיכם באשר הקרא אתכם
 קדוש הוא:
 טז כי כן פתוב והייתם קדשים פי קדוש אני:

ח וְלֹאֲבֹן נִגְף וְלִצּוֹר מִכְשׁוֹל כִּי נִכְשְׁלוּ-בּוֹ בְּחֶסֶר אֲמוֹנָתָם
 כַּאֲשֶׁר גַּם-לְהַכְשִׁיל נִוְעְדוּ מֵאֲזֶ:

ט וְאַתֶּם הַנִּיחַם בְּחִירֵי-יָהּ מִמְּלֶכֶת כַּהֲנִים גּוֹי קְדוֹשׁ וְעַם
 סִגְלָה לוֹ לְסִפּוֹר תְּהִלָּתוֹ אֲשֶׁר קָרָא אֶתְכֶם מִחֹשֶׁף לְאוֹר
 פְּלִאי:

י אֲשֶׁר לְפָנִים לֹא-עַם הֵייתֶם וְעַתָּה עַם אֱלֹהִים לְפָנִים
 בָּנִים לֹא-רָחֲמוּ וְעַתָּה מְרַחֲמִים:

יא וְאֲנִי שֹׂאֵל מִכֶּם יְיָדִים כְּגֵרִים וְתוֹשְׁבִים לְהַגְזֹר מִתַּאֲוֹת
 הַבָּשָׂר הַנִּגְלַחְמוֹת בְּנִפְשׁ:

יב וְלִהְתְּהַלֵּף בְּמִישְׁרִים בֵּין הַגּוֹיִם אֲשֶׁר דִּבְרוּ עֲלֵיכֶם סִרְהָ
 כְּפַעְלֵי אֲנֹן וְעַתָּה יִתְבַּנְּנוּ בְּמַעֲשֵׂיכֶם הַטּוֹבִים וּיְכַבְּדוּ
 אֶת-אֱלֹהִים בְּיוֹם פְּקֻדוֹ:

יג וְהַפְּנִעוּ לְכָל-מִשְׁרָה אֲשֶׁר לְבָנֵי-אָדָם לְמַעַן הָאֲדוֹן
 אִם-לְמַלְאָךְ כַּאֲשֶׁר הוּא הָרֹאשׁ:

יד וְאִם-לְשָׂרִים כַּאֲשֶׁר הֵם שְׁלוּחָיו לְתַת נִקְמָה בְּפַעְלֵי אֲנֹן
 וְכַבּוֹד לְעַשֵׂי טוֹב:

טו כִּי כֵן חִפֵּץ אֱלֹהִים בַּעֲשֹׂתְכֶם טוֹב לְשִׁים מִחֶסֶם לְפִי
 הַסִּקְלִים אֵין תְּבוּנָה בָּם:

טז וְהָיוּ כְּבָנֵי חוֹרִים אִךְ לֹא לְשִׁית חִפְשֹׁתְכֶם כְּמִכְסָה
 עַל-פְּנֵי מַעֲשֵׂים רָעִים כִּי אִם-כְּעַבְדֵי אֵל:

יז כְּבָדוּ כַל-אִישׁ כְּכַבּוֹדוֹ אֲהָבוּ אֶת-אֲחֵיכֶם יִרְאוּ
 אֶת-הָאֱלֹהִים וְהָבוּ כְּבֹד לְמַלְאָךְ:

יח וְעַבְדִּים בְּכֶם הַכְּנִיעוּ לְפָנֵי אֲדֹנֵיכֶם בְּכָל-יִרְאָה לֹא לְבַד
 לְפָנֵי יִשְׂרָאֵל וְטוֹבִים כִּי אִם-גַּם-לְפָנֵי גְלוּזִים:

יט כִּי בְּזֹאת יֵאָשֶׁר אָדָם אִם-יִשְׂאֵא מִכָּאֵב וַיַּעֲנֶה חֲנָם רַק
 לְהָיוֹת לְבוֹ תַמִּים עִם-אֱלֹהָיו:

כ כִּי מֵה-תִּפְאַרְתְּכֶם אִם תִּחְרִישוּ כַּאֲשֶׁר תִּכּוּ בְּאֲשֵׁמוֹתֵיכֶם
 רַק אִם-תִּתְעַנּוּ עַקֵּב מַעֲשֵׂים טוֹבִים וְהִחַרְשׁ תִּחְרִישוֹן זֹאת
 תִּהְיֶה לְכֶם לְתִהְלֶה מֵאֵת הָאֱלֹהִים:

כא כִּי הִלֵּא לְזֹאת נִקְרָאתֶם וְאַף גַּם-הִמְשִׁיחַ נִדְבָה בְּגִלְלֵכֶם
 וַיְהִי לְכֶם לְמוֹפֵת לְלֶכֶת בְּעַקְבוֹתָיו:

כב אֲשֶׁר לֹא-חִסַּם עֲשָׂה וְלֹא מְרַמֶּה בְּפִיו:

כג אֲשֶׁר תִּרְפוּהוּ חוֹרְפִיו וְלֹא הִשִּׁיב תִּרְפָּתֶם אֶל-חֵיקֶם
 נַעֲנֶה וְלֹא יִפְתַּח-פִּיו כִּי אִם-הִפְקִיד מִשְׁפָּטוֹ לְשַׁפֵּט
 אֶדְךָ:

כד וְהוּא נִשְׂא אֶת-חַטְאֵתֵינוּ בְּבִשְׂרוֹ עַל-הַעֵץ לְבַעֲבוֹר נְמוֹת
 לְחַטָּאָה וְנִחְיָה לְצַדִּיקָה וְאֲשֶׁר בְּחִבְרָתוֹ נִרְפָּא לְכֶם:

כה כִּי צֹאן אֲבֹדוֹת הֵייתֶם וְתִשְׁבּוּ כַיּוֹם אֶל-הָרַעַה הַמִּשְׁגִּיחַ
 אֶל-נִפְשֹׁתֵיכֶם:

פרק ג

א וְכֵן גַּם-הַנְּשִׂים הַכְּנַעֲנָה לְפָנֵי בְּעַלְיָכֶן וְאִם-יִשׁ אֲנָשִׁים
 מֵאֲנִים לְשִׁמְעַ הַבְּשִׂרָה אֲתֹן בַּעֲנֹת דְּרָכְכֶן תִּקְנִינָה אֲתֶם
 לִיהְיֶה בְּאֵין-אִמֵּר וּדְבָרִים:

א כַּאֲשֶׁר יִחְזוּ כִּי יִרְאָה וּבְתֶם דְּרָכְכֶן:

ב וּפִאֲרָכֶן לֹא יִהְיֶה פֶּאֶר חִיצוֹן בְּמַחְלָפוֹת רֹאשׁ וְעַדֵי זָהָב
 אוּ בַגְדֵי חֲמֻדוֹת:

ג כִּי אִם-הָאָדָם הַפְּנִימִי בְּסִתְרֵי הַלֵּב בְּרוּחַ עֲנָה וְהַשְׁקֵט
 אֲשֶׁר אֵין לוֹ כְּלִיּוֹן וְהוּא יִקָּר בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים:

ד כִּי-יִכֵּן הָיָה לְפָנִים פֶּאֶר הַנְּשִׂים הַקְּדוֹשׁוֹת אֲשֶׁר שְׁמוֹ
 תוֹחַלְתֵּן בְּאֱלֹהִים וּלְפָנֵי בְּעַלְיָהֶן נִכְנַעוּ:

ה כְּמוֹ שֶׁרָה אֲשֶׁר שְׁמַעְהָ בְּקוֹל אֲבִרְהָם וְקָרָא-לָהּ אֲדָנִי
 וְאֲתֵן לְבָנוֹת לָהּ אִם טוֹב תַּעֲשִׂינָה וְלֹא יָבֵא בְּתוֹכְכֶן מִרְדֵּךְ
 לֵב מִפְּתֹד:

ו וְכֵן אֲתֶם הָאֲנָשִׁים רְאוּ לְשִׁבְתַּי עִם-נְשִׂיכֶם בְּהַשְׁכֵּל תִּנּוּ
 כְּבוֹד לְאִשָּׁה כִּי-כִלִּי רַךְ הִיא מִכֶּם וְגַם חִבְרַתְכֶם בְּמַתְנַת
 הַחֶסֶד וְהַחַיִּים וּבְכֶן לֹא תִמְנַע תְּפִלָּה מִבְּתֵיכֶם:

ז סוּף דְּבַר הָיוּ כְּלַכֶּם לְאֲנָשֵׁי לֵב אֶחָד אֲנָשִׁי חֲמִלָה אֲהָבִי
 אֲחִנָּה אֲנָשִׁי רַחֲמִים וְשִׁפְלֵי רוּחַ:

ח לֹא תִגְמְלוּ לְאִישׁ רַעַה תַּחַת רַעַה אוּ קָלְלָה תַּחַת קָלְלָה
 כִּי אִם-בְּרַכָּה כִּי לְזֹאת נִקְרָאתֶם לְמַעַן תִּירְשׁוּ
 אֶת-הַבְּרַכָּה:

ט מִי-הָאִישׁ הַחִפֵּץ חַיִּים וְלִרְאוֹת יָמִים טוֹבִים יִצֹר לְשׁוֹנוֹ
 מִרַע וּשְׁפָתָיו מִדְּבַר מְרָמָה:

י יִסוֹר מִרַע וַיַּעֲשֶׂה-טוֹב יִבְקֵשׁ שְׁלוֹם וַיִּרְדְּפֶהוּ:

יא כִּי עֵינֵי יִהְיֶה אֶל-צַדִּיקִים וְאֲזַנָּיו אֶל-שׁוֹעֲתֶם פְּנֵי יִהְיֶה
 כְּעַשֵׂי רַע:

יב וַיִּמֵּי יַעֲשֶׂה עִמְכֶם רַע אִם-תִּרְדְּפוּ לַעֲשׂוֹת טוֹב:

יג אִפְסֵם אִם-גַּם-תִּתְעַנּוּ עַקֵּב צַדִּיקָה אֲשֶׁרִיכֶם אִךְ אֶת-מוֹרָאָם
 לֹא תִירְאוּ וְלֹא תַעֲרֹצוּ:

יד אֶת-יְהוָה אֱלֹהִים אֲתוֹ תִקְדִּישוּ בְּלִבְכֶם וּבַעֲנֹה וַיִּרְאָה
 הָיוּ נִכְנָים תַמִּיד לְתַת מַעֲנָה לְכָל-הַדְּרֹשׁ מִכֶּם מֵה יִסוֹד
 תִּקְנוֹתְכֶם:

טו וּבְרוּחַ נִכוֹן אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם יִבוֹשׁוּ הַדְּבָרִים סִרְהָ
 עַל-דְּרָכְכֶם הַטּוֹבָה בְּמִשִּׁית וְהַמְלִישִׁינִים אֶתְכֶם כְּפַעְלֵי
 אֲנֹן:

יז כִּי טוֹב לְכֶם לְהִתְעַנּוֹת אִם כֵּן רַעַה הָאֱלֹהִים עַקֵּב עֲשׂוֹת
 טוֹב מֵאֲשֶׁר תִּתְעַנּוּ עַקֵּב עֲשׂוֹת רַע:

יח כִּי גַם-הִמְשִׁיחַ עֲנָה פַעַם אֲחַת בְּחַטְאֵתֵינוּ אִישׁ צַדִּיק
 בְּעַד אֲנָשִׁים חַטְאִים וַיִּבְיָאֵנוּ עַד-הָאֱלֹהִים אֲחֵרֵי אֲשֶׁר
 הוֹמַת בְּשָׂרוֹ וַיְחִי בְרוּחַ:

יט וַיַּעֲבֹר וַיִּקְרָא אֶת-הַקְּרִיאָה גַם אֶל-הַרוּחוֹת אֲשֶׁר
 בְּמִשְׁמָר:

כ הִלֵּא הֵם אֲשֶׁר לֹא הֵאֱמִינוּ לְפָנִים כַּאֲשֶׁר חִפָּה אֱלֹהִים
 אֲלֵיהֶם בְּאֶרֶץ אֶפְרוֹ בִּימֵי נֹחַ עַד-אֲשֶׁר נַעֲשִׂתָה הַתְּבָה
 וְאֲנָשִׁים מַעֲשִׂים שְׁמָנָה נִפְשׁוֹת נִמְלְטוּ בְּהַ מִן-הַמַּיִם:

כא וַיְהִי לְמוֹפֵת לְטַבִּילְתֵּנוּ בְּמִים אֲשֶׁר תוֹשִׁיעַ לָנוּ גַם-הַיּוֹם
 לֹא לְרַחֵץ אֶת-צוֹאֵת הַבָּשָׂר כִּי אִם-לְזַכֹּת אֶת-לְבָבוֹ
 בְרוּחַ נִכוֹן לְפָנֵי הָאֱלֹהִים עַל-יְדֵי תְקוּמַת יִשׁוּעַ הַמִּשִּׁיחַ:

פרק ה

- א וְאֵל־הַזְקֵנִים בְּכֶם אֲנִי הַזְקֵן כְּחֵבֶר לָהֶם וְעַד לְחֻבְלֵי
הַמְּשִׁיחַ וְאֲשֶׁר נָכוֹן לִי חֶלֶק בְּכַבּוֹד הַעֲתִיד לְהַגְלוֹת
אֶקְרָא וְאֶצְנֶה לֵאמֹר:
- ב רָעוּ אֶת־עַדְרֵי הָאֱלֹהִים הַנִּמְצָא אֶתְכֶם הַשְּׁגִיחוּ אֲלֵיהֶם
לֹא בְּאֵנֶס כִּי אִם־בְּרוּחַ נְדִיבָה בְּנֶפֶשׁ חַפְצָה וְלֹא לְמַעַן
בַּצַּע בַּצַּע:
- ג לֹא לְהִשְׁתַּרֵּר עַל־נַחֲלַת יְהוָה כִּי אִם־לְהִיּוֹת לְמוֹפֶת
לְצֵאֵן:
- ד וְכֹאֲשֶׁר יוֹפִיעַ אֲבִיר הַרְעִים אֲזִי תִשְׂאוּ עֲטָרַת תַּפְאֲרַת
אֲשֶׁר לֹא תִבּוֹל:
- ה וְכֵן הַנְּעָרִים בְּכֶם הַפְּנִיעוּ לְפָנַי הַזְקֵנִים וְכַלְכֶּם הַתְּאֲזְרוּ
עַד הַעֲנָנָה וְעֲזְרוּ אִישׁ לְאָחִיו כִּי בֵּית גְּאִים יִסַּח אֲלֵיהֶם
וְלַעֲנוּיִם יִתֵּן־חֵן:
- ו הַשְּׁפִילוּ נַפְשְׁכֶם תַּחַת יַד־אֵל שְׂדֵי וְהוּא יְרוּמֶם אֶתְכֶם
בַּעֲתוֹ:
- ז וְכַל־יְהַבְּכֶם הַשְּׁלִיכוּ עָלָיו וְהוּא יְדַאֵג לָכֶם:
- ח הַתְּעוֹרְרוּ הַשְּׁמְרוּ לָכֶם מְאֹד כִּי הַשֹּׁטֵן הַצָּרֵר אֶתְכֶם יִתּוֹר
בְּאָרֵי נְהִים וַיִּשְׁחַר אֶל־אֲשֶׁר יִבְלַע:
- ט אַף בְּאֶמּוֹנָה תַעֲמְדוּ נִגְדוּ כְּגִבְרִים וְתִדְעוּן כִּי צְרוּת
בְּאֵלֶּה עֲבְרוּ גַם עַל־אֲחֵיכֶם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה:
- י וְאֶחָדִי אֲשֶׁר עֲנִיתֶם לְיָמִים מְעֻשִׂים יִנָּתֵן לָכֶם לֵב שְׁלֵם
מֵאֵת אֱלֹהֵי הַחֶסֶד אֲשֶׁר קָרָא אֶתְכֶם לְכַבּוֹדוֹ עַד־עוֹלָמִי
עַד בְּמִשְׁיַח יִשׁוּעַ וַיִּחַזַּק וַיֹּאמֶץ וַיְכַוֵּן אֶתְכֶם לְנִצָּח:
- יא וְלוֹ הַכְּבוֹד וְהַמְּמֻשָּׁלָה עַד־עוֹלָמִי עוֹלָמִים אָמֵן:
- יב אֶת־הַדְּבָרִים הַמְּעֻשִׂים הָאֵלֶּה כְּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם
בְּיַד־סֶלְוִנוֹס אַחֵיכֶם הַנְּאֻמָּן לְהַזְהִיר אֶתְכֶם לְפִי חוֹת
דַּעְתִּי וְלְהַעֲדִיד לָכֶם כִּי חֶסֶד אֲלֵהֶם הוּא חֶסֶד אֲמַת עַמְדוֹ
בּוֹ הֵכֵן:
- יג עַד־תִּבְּרַל הַנִּבְחָרָה כְּמוֹכֶם שְׂאֵלֶת לְשִׁלּוּם לָכֶם וְכֵן
גַּם־מְרַקּוֹס בְּנֵי:
- יד שְׂאֵלוֹ אִישׁ לְרַעְהוּ לְשִׁלּוּם בְּנִשְׁקֵת אֶהְבֶּה שְׁלּוּם לְכָלְכֶם
אֲשֶׁר בְּמִשְׁיַח יִשׁוּעַ אָמֵן:

כב אֲשֶׁר עָלָה הַשְּׁמִימָה וַיִּשָּׁב לִימִין הָאֱלֹהִים וּמְלֹאכִים שָׁרִי
צָבָא וְגִבְרֵי כַח שֵׁת אֱלֹהִים תַּחַת יָדוֹ:

פרק ד

- א וְעַתָּה אֶחָדִי אֲשֶׁר עָנָה הַמְּשִׁיחַ בְּעַדְנוּ בְּבֶשֶׁר הַתְּאֲזְרוּ עוֹ
רוּחַ כְּמוֹהוּ גַם־אִתְּם כִּי הַמְּפָה נְהַמְעָנָה בְּבֶשֶׁר יִחַדֵּל
מִחַטּוֹא:
- ב וְלֹא תִתּוֹרוּ אֶחָדִי תַאֲוַת בְּשֶׁר וְדָם כְּלִימֵי חַיִּיכֶם
עַל־הַאֲדָמָה כִּי אִם־אֶחָדִי חֲפֵץ אֲלֵהֶם:
- ג כִּי רַב לָנוּ אֲשֶׁר עָשִׂינוּ כְּחַפְץ הַגּוֹיִם בְּיָמִים עֲבָרוּ עָלֵינוּ
בְּלִכְתָּנוּ עִמָּהֶם בְּאַרְחוֹת זְמָה וְעַגְבִּים בְּכַתְּי זוֹלָלִים
וְסִבְאִים וְהַלּוּלִים וּבְגִלוּלֵי הָאֱלִילִים:
- ד וְכַיּוֹם יִנִּיעוּ רֹאשׁ וַיִּלְעִיבוּ בְּכֶם כִּי לֹא־תְרוּצוּ עוֹד עִמָּהֶם
לְשֹׁטֶף זְמַתָּם:
- ה הַעֲתִידִים לְתַת דִּין וְחֻשְׁבוֹן לְפָנַי הַעֲתִיד לְבּוֹא לְשֹׁפֵט
אֶת־הַחַיִּים וְאֶת־הַמֵּתִים:
- ו כִּי עַל־כֵּן הֵיטָה קְרִיאַת הַבְּשָׂרָה גַם אֶל־הַמֵּתִים לְמַעַן
יִשְׁפְּטוּ בְּבֶשֶׁר כְּבִנֵי אָדָם וַיִּחְיוּ בְּחַיֵּי רוּחַ כְּאֵלֵהֶם:
- ז הִנֵּה קֵץ כָּל־דְּבָר קָרוֹב עַל־כֵּן הַשְּׁפִילוּ וְהַתְּעוֹרְרוּ
בַּתְּפִלָּה:
- ח אַף בְּרֹאשׁ כְּלִי־דְבָר אֶהְבּוּ אִישׁ אֶת־רַעְהוּ בְּאֶהְבֶּה רַבָּה
כִּי אֶהְבֶּה תְּכֻסָּה עַל־פְּשָׁעִים רַבִּים:
- ט שְׁמְרוּ אֶהְבַּת אַחִים בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִתְעַרְבַּ תְּלוּנָה בָּהּ:
- י אִישׁ אִישׁ מִכֶּם כַּמִּתֵּן אֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יָדוֹ כֵּן תַּפְּזְרוּ אִישׁ
לְרַעְהוּ כַּפְּקִידִים נְאֻמִּים עַל־חֻסְדֵי אֱלֹהִים הַרְבִּיבִים:
- יא כִּי יִדְבַר אִישׁ בְּקֶהֱלִי יְהִי דְבָרוֹ כְּדָבָר אֱלֹהִים וְהַמְּשִׁרַת
יִמְלֵא פְקֻדָּתוֹ כִּי־ד אֱלֹהִים הַטּוֹבָה עָלָיו לְמַעַן יִכְבֹּד שֵׁם
אֱלֹהִים בְּכָל עַל־יְדֵי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר לוֹ הַכְּבוֹד
וְהַמְּמֻשָּׁלָה לְעוֹלָם וְעַד אָמֵן:
- יב אֶל־תִּתְּפִלְאוּ יְדֵי־דִים כִּי תִבּוֹאוּ לְהִבְחֵן בְּכוֹר עֲנִי כְּמוֹ
אִם־קָרָה אֶתְכֶם דְּבָר זָר:
- יג אַף תִּשְׁוּ בְּאֲשֶׁר חִבְרִים אִתְּם לְחֻבְלֵי הַמְּשִׁיחַ וְכֵן
תִּשְׁוּ וְתַעֲלְצוּ בְּהַגְלוֹת נְגָלוֹת כְּבוֹדוֹ:
- יד אֲשֶׁרְכֶם אִם יִחַרְפוּ אֶתְכֶם בְּעִבּוֹר שֵׁם הַמְּשִׁיחַ כִּי נָחָה
עָלֵיכֶם רוּחַ הַכְּבוֹד וְרוּחַ אֱלֹהִים אֶצְלָם מִנְּאֻץ הוּא
וְאֶצְלָכֶם נִכְבֹּד:
- טו וְלֹא יִסָּר אִישׁ מִכֶּם כְּרִצָּח אוֹ־כְגֻנָּב אוֹ־כַפְעֵל אֲוֵן
אוֹ־כְמַרְגָּל בְּפִקְדַת אַחֵרִים:
- טז אֲבָל אִם־יִעָנֶה בְּאֲשֶׁר שֵׁם הַמְּשִׁיחַ נִקְרָא עָלָיו אֶל־יְבוּשׁ
כִּי אִם־יִוְדֶה אֶת־אֱלֹהִים בְּשֵׁם הַזֶּה:
- יז כִּי בָּא הַיּוֹם לְהַחֵל מִשְׁפָּט מִבֵּית אֱלֹהִים וְאִם־בְּנוֹ הַחֵל
מֵה־אִפּוֹא תִהְיֶה אַחֲרֵית הַמְּמָרִים אֶת־בְּשִׁרַת אֱלֹהִים:
- יח וְאִם לְצַדִּיק קָשָׁה לְהַנְצִל אֶל־מִי יִפְנֶה רֶשַׁע וְחַטָּא:
- יט עַל־כֵּן הַמְּעֻנִים כְּרִצוֹן אֱלֹהִים יוֹסִיפוּ לְהִיטִיב וַיִּפְקִידוּ
אֶת־נַפְשָׁם בְּיַד יוֹצֵרָם כִּי נְאֻמָּן הוּא:

2 Peter

האגרת השנית לפטרוס השליח

פרק א

א שמעון פטרוס עבד ישוע המשיח ושליחו אל-אשר נאחזו עמנו באמונה היקרה ובצדקת אלהינו ומושיענו ישוע המשיח:

ב חסד לכם ושלום רב בדעת אלהים וישוע אדנינו:

ג כאשר נתן לנו יהוה בגבורתו כל-משען החיים ויראת שמים על-ידי דעת הקרא אתנו בעז צדקתו:

ד ועל-ידם נתן לנו הבטחות גדולות יקרות עד-מאד להנחיל לכם חלק מטבע אלוה אחר אשר נצלתם משחת ותאות העולם:

ה בעבור זאת התאמצו בכל-מאדכם להוסיף אל-אמונתכם צדקה ואל-צדקה דעת:

ו ואל-דעת מעצר לרוח ואל-מעצר לרוח כח הסבל ואל-כח הסבל יראת אלהים:

ז ואל-יראת אלהים אחנה ואל-אחנה אהבה:

ח כי אם-אלה תהיינה בכם כדי המדה או יתר על-המדה לא תוכלו לשבת בעצלתיים מבלי עשות פרי בגן הדעת לישוע המשיח אדנינו:

ט כי האיש אשר אלה אין-לו הוא ענר או עצם עיניו מקראות ושכח את-טהרתו מתטאיו הראשנים:

י ועל-כן אחי עשו כל-אשר בכחכם לקיים פי נקראתם ונבחרתם אל-נכון ואם פן תעשו לא תפסלו לנצח:

יא כי בזה יפתח לכם השער למלכות עולם אשר לאדנינו מושיענו ישוע המשיח:

יב על-כן לא ארף מהזכירכם תמיד על-אלה אף כי-ידעתם את-האמת באשר היא ובה אתם מוסדים:

יג ורחש לבי דבר טוב להעלות על-רוחכם ולהעיר אתכם כל-ימי שבת בי באהלי הנה:

יד כי ידע אני כי חיש יצען אהלי פאשר גם-ישוע המשיח אדנינו גלה את-אזני:

טו והנני עמל פיוס לבלתי זמוש מכם זכרון הדברים ההם גם-אחרי חליפתי:

טז כי לא אחרי משלי שווא ומדוהים הלכנו פאשר הודענוכם את-גבורות אדנינו ישוע המשיח ובאו כי אם-עיינינו היו ראות את-הוד פניו:

יז פאשר נשא כבוד ועז מאת האלהים האב פבא אליו קול מהדר גאונו לאמר זה בני ידידי אשר בו רצתה נפשי:

יח ואת-הקול ההוא שמענו באזנינו יצא מן-השמים בהיותנו עמו בהר הקדש:

יט ודבר הנבואה ברור לנו פיום פי שנים ואתם תיטיבו לשית אליו לב כמו אל-לפיד בער במחשכים עד אשר יבקע השחר ואור היום יזרח בלבבכם:

כ וזאת ידע תדעון מראש כי נבואת כתבי הקדש איננה תלויה בפתרון הפתר אתה לרצונו:

כא כי מעולם לא-יצאה נבואה מפי איש לרצונו כי אם-אנשי אלהים הקדושים הביעו מן-האלהים פאשר נתנם רוח הקדש להביע:

פרק ב

א וגם-נביאי שקר היו בעם פאשר יהיו מורים מתעים גם-פכם אשר יגדו גדודים משחיתים יכחשו באדנם אשר קנם ויביאו שאת פתאם על-נפשם:

ב ומפני רע מעלליהם רבים ימשכו אחריהם ובעבורם דרך האמת יחלל:

ג ולבצע בצע במשאות שווא יעשו אתכם למסחר להם אשר משפטם הוכן מאז לא יאחר באו ואידם לא יגום ולא יישן:

ד הן אלהים לא חס על-המלאכים החטאים אשר הורידם לבאר שחת ונסגירם במשמר ובאפל עד-יום המשפט:

ה וכן לא חס על-דרות קדומים משחיתי דרכם על-הארץ אשר מחה אתם במי המבול ונימלט רק את-נח הקרא בצדק הוא ושבע נפשות עמו:

ו ואת-ערי סדם ועמרה שחת עד אשר היו לאפר ואת-האשמים שת למהפכה להיות לאות לזדים הבאים אחריהם:

ז ויצל את-לוט הצדיק אשר התעצב אל-לבו בראתו מעשה תעתעים בקרב בני בליעל:

ח כי הצדיק הנה אשר ישב בתוכם דאבה עליו נפשו הישרה בראתו יום יום ובשמעו רע מעלליהם:

ט כי ידע יהנה להציל את-יראיו מכור צרפם ולחשף את-הרשעים לעת משפט להשיב עליהם את-אונם:

י ובראשם הם המבקשים תענוגי בשרים בזמה ועגבים בזוי ממשלה עזי פנים וקשי ערף אשר לא יחילו מפני אדירים לדבר עליהם עתק:

יא אף כי מלאכים גדלים מהם בעז נכח לא יביעו עתק עליהם לפני יהנה במשפט:

ט ולא יאחר יהנה למלא את אשר דבר נגד החשבים פי
עבר המועד פי אם-מאריך לנו אף אחרי אשר לא יחפץ
באבד איש פי אם-בהביא כל-אדם את-לבו לתשובה:
י אף יום יהנה כגנב יבא בלילה אז יחלפו השמים ברעש
גדול היסודות ימסו מפני האש והארץ והמעשים אשר
בה יעלו בלהב:
יא ועתה אם נמגים כל-אלה עד-כמה עליכם להזהר
להתהלך בקדש וביראת אלהים:
יב ולחכות ולצפות לבא יום האלהים אשר ילהט
את-השמים וימסו והיסודות נמגים באש כלם:
יג ואנחנו כפי אשר-דבר-לנו מחכים לשמים חדשים
וארץ חדשה אשר-צדק ילין בם:
יד על-כן ידידים באשר אתם מחכים לאלה שקדו להמצא
לפניו ויכים ותמימים בשלום:
טו ואת-ארץ רוח אדנינו תחשבו לתשועה כאשר כתב
אליכם גם-פולוס אחינו ידינו כפי חכמתו הנתונה לו:
טז וכן כתב בכל-אגרותיו בדברו שם על-אלה ובהן יש
דברים קשים מהבין אשר בערים ופחזים וסלפום
באשר גם-יעשו בירתר הספרים להשחית נפשם:
יז ואתם ידידים אחרי אשר ידעתם כל-זאת מראש
השמרו לכם פן-תתורו אחרי תעתעי בני-בליעל
ונפלתם ממצבכם הנאמן:
יח אף תגדלו הלוך וגדול בחסד ובדעת אדנינו ומושיעינו
ישוע המשיח אשר-לו הכבוד מעתה ועד-עולם אמן:

יב אף בערים אלה יחרפון ולא ידעון מה פכהמות אין
הבין הנוצרים לפי חקם ילכדו ויוכלו אל-טבת פן
יתפשו בשחיתותם ויאבדו:
יג זה גמול להם כפרי מעלליהם הלא הם המתענגים
על-מרנח סרוחים לאור היום והמגאלים בחברבות
ומומים ובמשתה אהבים יתעלסו באשר יחגו עמכם:
יד עינים להם מלאות נאפים מחטוא לא ישבעון נפשות
פתאים יצדדו ואחרי בצעם לבם הלך בנים מקללים:
טו עזבו ארץ ישרה ויתעו וילכו בדרך בלעם בן-בעור
אשר חמד שלמנים עקב עולתה:
טז אף הוכח בתוכחה עקב פשעו ואתון נאלמה דברה
בקול אדם באזני הנביא לחשף את-משוגתו:
יז בארות הם באין מים נשיאים נהדפים ברוח ואין גשם
וחשף אפלה צפון להם לעולם:
יח כי שוא ידברו בלשון מדברת גדלות ובתשווקת חיי
בשרים יצודו ברשת ערמתם את-הממלטים מן-תעיי
דרך:
יט דרוו יקראו להם והם בנפשם עבדים למשחית פי למי
אשר יכבש-איש גם-עבד הוא לו:
כ ואלה אשר נמלטו מתועבות הארץ בדעת את-אדנינו
ומושיענו ישוע המשיח אם-ישובו ישקעו בתועבות
האלה יכבשו תחת ידן ואחריהם רעה מראשיתהם:
כא טוב להם לא לדעת מעגלי צדק מאשר ידעון וסור
ממצנה הקדשה הנתונה להם:
כב ונאמן עליהם המשל אל-נכון כלב שב על-קאו וחיזר
עלה מן-הררצה להתגלל ברפש:

פרק ג

א זאת היא האגרת השנית ידידים אשר אני כתב לכם
עתה ובשתייהן באתי כמזכיר לעורר את-לבכם הטוב:
ב למען תזכרו את-הדברים אשר נאמרו מקדם ביד
הנביאים הקדושים ואת-מצות אדנינו ומושיענו
על-ידי שליחכם:
ג אף דעו לכם מראש פי באחרית הימים יבאו לצים
הזנים אחרי תאונתם ויתלוצצו לאמר:
ד איה הבטחת באו פי מאז שכבו האבות נשאר כל-דרך
על-חקו כמו מראשית הבריאה:
ה ונעלם מעיניהם כמות נפשם כי השמים נעשו מקדם
ועל-ידי המים נבראה הארץ מן-המים בדבר אלהים:
ו ובמים אז אבדה הארץ והיא בעבר שוט שוטף עליה:
ז השמים והארץ אשר לפנינו היום הוכנו בדברו
למאכלת אש ושמרים הם ליום המשפט באבד רשעים:
ח אף אל-תשכחו ידידים זאת אמת פי יום אחד בעיני
יהנה כאלף שנים ואלף שנים כיום אחד:

1 John

הַאֲגֵרֶת הַרְאִשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן הַשְּׁלִיחַ

פרק א

א הִנֵּה אֲנַחְנוּ מַגִּידִים לָכֶם אֶת־דְּבַר הַחַיִּים הוּא אֲשֶׁר הִזְיָה מֵרֵאשִׁית אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ בְּאֻזְנֵינוּ רְאִינוּ בְּעֵינֵינוּ אֲשֶׁר הִבְטָנוּ וְאֲשֶׁר יָדִינוּ מָשְׁשׁוּ מִקֹּרוֹ:
 ב הוּא מְקוֹר הַחַיִּים אֲשֶׁר נִגְלָה לָנוּ וְנִרְאָהוּ וְנָעִיד וְנִגִּיד לָכֶם כִּי זֶה הוּא מְקוֹר חַיִּי עוֹלָם אֲשֶׁר הִזְיָה עִם־הָאָב וְאֲשֶׁר נִגְהָ לָנוּ:
 ג כִּי אֶת־אֲשֶׁר רְאִינוּ וְשָׁמַעְנוּ נִגִּיד לָכֶם לְמַעַן תִּדְבְּקוּ בָנוּ גַם־אַתֶּם כִּי הֲלֹא דְבָקִים אֲנַחְנוּ בָּאָב וּבְכֵנוּ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ:
 ד וְאֲנַחְנוּ כְּתָבִים לָכֶם בְּדְבָרִים הָאֵלֶּה לְמִלֵּאת אֶת־לִבְכֶם שְׂמִחָה:
 ה וְזֹאת הִיא מִלְּאֲכוּת־יָהּ אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ מִמֶּנּוּ לְהַגִּיד לָכֶם כִּי אֱלֹהִים אֹר הוּא וְכֹל־חֲשׂוֹף אֵין בּוֹ:
 ו אִם־נֹאמַר כִּי דְבָקִים אֲנַחְנוּ בּוֹ וּבְחֲשֻׁכָה נִתְהַלֵּךְ כְּזָב הוּא כְּפִינוּ וְנֹאמַת לֹא פָעַלְנוּ:
 ז אִךְ אִם־בְּאֹר נִתְהַלֵּךְ כְּאֲשֶׁר הוּא בְּאֹר הִנֵּהוּ אִזְ חֲבַרְנוּ יַחַד וְנָדַם בָּנוּ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ יִטְהַרְנוּ מִכָּל־עוֹן:
 ח אִם־נֹאמַר כִּי אֵין־בָּנוּ עוֹן מִתְעַים אֲנַחְנוּ אֶת־נַפְשֵׁתֵינוּ וְנֹאמַת בְּקִרְבָּנוּ נִעַדְרֶת:
 ט אִם־נִתְנַדְּהָ אֶת־חַטְאֵתֵינוּ נִאָּמֵן הוּא וְצַדִּיק לְסִלַּח לָנוּ אֶת־חַטְאֵתֵינוּ וְלִטְהַר אֶת־נַפְשֵׁנוּ מִכָּל־עוֹן:
 י וְאִם־נֹאמַר כִּי לֹא חַטְאֵנוּ שָׁמַנּוּ אִתּוֹ לְמַכּוֹב וּדְבָרוֹ בְּקִרְבָּנוּ אֵין:

פרק ב

א הִנְנִי כֹתֵב אֲלֵיכֶם יְלָדֵי בְּדְבָרִים הָאֵלֶּה לְבִלְתִּי תַחַטְּאוּ וְאִם־יַחַטְּאוּ אִישׁ יֵשׁ עָלָיו מִלֵּאף מִלֵּיץ לְפָנַי אֲבִינוּ הוּא יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הַצַּדִּיק:
 ב וְהוּא כְּפֹר עַל־חַטְאֵתֵינוּ וְלֹא לְבַד עַל־חַטְאֵתֵינוּ כִּי אִם־גַּם עַל־כָּל־הָאָרֶץ:
 ג וּבְזֹאת נִכִּיר כִּי יָדַעְנוּ אִתּוֹ אִם־נִשְׁמַר אֶת־מִצְוֹתָיו:
 ד הָאֵמַר יָדַעְתִּי אִתּוֹ וְאֶת־מִצְוֹתָיו לֹא יִשְׁמַר כְּזָב הוּא וְאֵין אָמַת בּוֹ:
 ה אִךְ הַשְּׁמַר אֶת־דְּבָרוֹ אֶהְבֵּת אֱלֹהִים כְּלוּלָה בּוֹ בְּאָמַת וּבְזֹאת נִכִּיר כִּי־בּוֹ נִתְלוֹנָן:
 ו הָאֵמַר כִּי הוּא מִתְלוֹנָן בּוֹ יֵשׁ־לוֹ לְלַכֵּת גַּם־בְּעַקְבוֹתָיו:

א אַחִי לֹא מִצְנָה חֲדָשָׁה אֲנִי־כֹתֵב אֲלֵיכֶם מִצְנָה יִשְׁנָה הִיא אֲשֶׁר הִיְתָה לָכֶם מִקֶּדֶם וְהַמִּצְנָה הַיִּשְׁנָה הִיא הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם מִקֶּדֶם:
 ב וְהִנְנִי מוֹסִיף וְכֹתֵב לָכֶם מִצְנָה חֲדָשָׁה וְנֹאמַנְתִּי הִיא גַם־בּוֹ גַם־בְּכֶם כִּי חֲשֻׁף עָבַר וְאֹר אָמַת זֹרֵחַ:
 ג הָאֵמַר כִּי־בְאֹר הִנֵּהוּ וְשָׁנָא אֶת־אֲחִיו הוּא עוֹדְנוּ בְחֲשֻׁכָה:
 ד הָאֵהָב אֶת־אֲחִיו הוּא שֹׁכֵן בְּאֹר וְאֵין לוֹ מִכְשׁוֹל:
 ה וְהַשְּׁנָא הוּא יֹשֵׁב חֲשֻׁף וּבְחֲשֻׁף יִלֵּךְ וְלֹא־יָדַע אָנָּה הוּא הַלֵּךְ כִּי חֲשֻׁף עוֹר אֶת־עֵינָיו:
 ו הִנְנִי כֹתֵב אֲלֵיכֶם יְלָדִים כִּי־נִסְלַחוּ לָכֶם חַטְאֵתֵיכֶם בְּעֵבֹר שְׂמוֹ:
 ז כֹּתֵב אֲנִי אֲלֵיכֶם אָבוֹת כִּי־יָדַעְתֶּם אִתּוֹ אֲשֶׁר מוֹצֵאֲתִיו מִקֶּדֶם כֹּתֵב אֲנִי אֲלֵיכֶם בַּחוּרִים כִּי־גִבְרַתְּם עַל־הַרְעָה כְּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם יְלָדִים כִּי יָדַעְתֶּם אֶת־הָאָב:
 ח כְּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם אָבוֹת כִּי־יָדַעְתֶּם אִתּוֹ אֲשֶׁר מוֹצֵאֲתִיו מִקֶּדֶם כְּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם בַּחוּרִים כִּי־כִנִּי חֵיל אִתְּם וּדְבַר אֱלֹהִים שֹׁכֵן בְּקִרְבְּכֶם וּגִבְרַתְּם עַל־הַרְעָה:
 ט לֹא תִאָּהָבוּן אֶת־הָעוֹלָם וְלֹא אֶת־אֲשֶׁר לָעוֹלָם אִישׁ כִּי־יִאָּהָב אֶת־הָעוֹלָם אֵין בְּקִרְבּוֹ אֶהְבֵּת הָאָב:
 י כִּי כֹל־אֲשֶׁר בְּעוֹלָם חֲמַדַּת הַבֶּשֶׂר תִּאָּנֵת הָעֵינַיִם וּגְאוּן שְׂוֹא אֲשֶׁר בְּחַיִּי אָדָם אֵינֶם מִן־הָאָב כִּי אִם־מִן־הָעוֹלָם:
 יא וְהָעוֹלָם הִזְיָה כְּלִיל יַחַלף עִם־תִּאָּנֵתוֹ וְהַעֲשֵׂה רְצוֹן הָאֱלֹהִים יִשְׁכֵּן לְנִצְחָה:
 יב יְלָדֵי הִנֵּה עַת הַקֶּץ בָּאָה וְאַתֶּם שָׁמַעְתֶּם כִּי יָבֵא שׁוֹטֵן הַמְּשִׁיחַ וְאַחֲרָי אֲשֶׁר רַבִּים עָתָה שֹׁטְנֵי הַמְּשִׁיחַ נִדְעָה בְּזֹאת כִּי עַת הַקֶּץ הִיא:
 יג וְהֵם יִצְאוּ מֵאִתְּנוּ אֶפְסֵי לֹא־מִשְׁלָנוּ הָיוּ כִּי לוֹ הָיוּ מִשְׁלָנוּ אִזְ נִשְׁאָרוּ עִמָּנוּ אִךְ יִצְאוּ לְבַעֲבוֹר יִדְעָה כִּי לֹא כָלֶם מִשְׁלָנוּ הֵם:
 ד אָבֵל אִתְּם שְׂמֵן מִשְׁחַת הַקֶּדֶשׁ עֲלֵיכֶם וְאֶת־כָּל יָדַעְתֶּם:
 ה לֹא כְּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם עַל כִּי לֹא־יָדַעְתֶּם אֶת־הָאָמַת כִּי יָדַעְתֶּם אִתְּהּ וְכִי כֹל־שִׁקָּר אֵינְנוּ יְלִיד הָאָמַת:
 ו מִי הוּא הַכְּזָב בְּלִתִּי הַמְּכַחֵשׁ בְּלִשׁוֹעַ לֵאמֹר כִּי לֹא הַמְּשִׁיחַ הוּא זֶה הוּא שׁוֹטֵן הַמְּשִׁיחַ הַמְּכַחֵשׁ בָּאָב וּבְכֵנוּ:
 ז כֹּל־הַמְּכַחֵשׁ בְּכֵנוּ גַם־הָאָב אֵין־לוֹ וְהַנִּתֵּן תּוֹדָה לְכֵן לוֹ גַם־הָאָב:

יז ואתם שמרו בלבבכם את-הדבר אשר שמעתם מראש
כי אם-תשמרו את-הדבר אשר שמעתם מראש תתלוננו
גם-בפני גס-באב:

יח ואת אשר דבר לתת-לנו הוא חיי עולם:

יט כזאת כתבתי אליכם מפני החפצים להתעות אתכם:

כ ונהגה המשחה אשר נמשחתם מידו נשאת עליכם ואין
מחסור לכם לאחד האנשים ללמדכם דבר כי המשחה
היא תורה אתכם פל-דבר אמת ובה אין שקר וכאשר
תורה אתכם פן בו תתלוננו:

כא ועתה ילדי התלוננו בצלו למען נגילה בהגלותו
ולא-נבוש מלפניו ביום באו:

כב אם-ידעתם פני-צדיק הוא הלא תדעון כי גם פל-פעל
צדק נולד ממנו:

פרק ג

א ראו מה-נפלאה אהבת האב אשר נתן לנו להקרא
ונהיה בני אלהים ובעבור זאת לא ידע אתנו העולם כי
גם-אתו לא ידע:

ב ועתה ידידים בני אלהים ועתה לא נודע
מה-נהיה באחריתנו אף ידענו כי נשנה-לו לעת יגלה
כי נראה אז כאשר הוא:

ג וכל-השם מבטחו בו יטהר את-נפשו כאשר גם הוא
טהור:

ד פל-החטא ממרה הוא בתורה כי החטא מרי הוא
בתורה:

ה ואתם ידעתם כי הוא בא לשאת את-חטאתינו וחטא
לא היה בו:

ו פל-המתלונן בו לא יחטא וכל-חטא לא נראה ולא
ידעו:

ז ילדי אל-יתעה אתכם איש מי הוא פעל צדק צדיק הוא
כאשר גם-הוא צדיק:

ח ומי הוא פעל און מן-השטן הוא כי השטן פעל און
הוא מקדם ובעבור זאת בא בן-האלהים להרס פעלות
השטן:

ט פל-הנולד מאלהים לא יחטא כי זרעו נשאר בתוכו ולא
יוכל לחטא אחרי אשר נולד מאלהים:

י כזאת יודעו בני האלהים ובני השטן פל-איש אשר
צדקות לא-יעשה איננו מאלהים וכן פל-אשר
לא-יאהב את-אחיו:

יא כי זאת היא הפקדה אשר שמעתם מקדם לאהבה איש
את-אחיו:

יב לא קנין הבא ממקור הרע ויהרג את-אחיו ומדוע הרגו
יען פני-מעשיו היו רעים ומעשי אחיו ישרים:

יג אל-תתמהו אחי אם העולם ישנא אתכם:

יד הן ידעים אנחנו כי עברנו מן-המנות אל-החיים כאשר
אהבנו את-אחינו איש אשר לא יאהב את-אחיו שכן
מנת הוא:

טו פל-השנא את-אחיו רצח הוא וידעתם כי כל-רצח אין
לו חלק בחיי עולם:

טז כזאת נשפיל מה היא אהבה כי הוא נתן נפשו תחת
נפשו פן גם-עלינו לתת נפש תחת נפש אחינו:

יז מי הוא אשר-לו הון בארץ וראה את-אחיו בחסר כל
וקפץ רחמיו מאתו איה תלן-בו אהבת אלהים:

יח ילדי אל-נאהב בניב שפתים ובמענה לשון כי
אם-במעשה יד ובדרך אמת:

יט וכזאת אנחנו מכירים כי ממקור אמת אנחנו ולקראת
פניו סמוך יהיה לבנו:

כ אם-לבנו ירשיע אתנו אלהים גדול מלבנו ומבין-כל
הוא:

כא אם-לבנו ידידים לא-ירשיע אתנו נכון לבנו לפני
אלהים:

כב וכל-אשר נשאל נקח מידו פני-נשמר את-מצותיו
ואת-הטוב בעיניו נעשה:

כג וזאת היא מצנתו להאמין בשם ישוע המשיח בנו
ולאהבה איש את-רעהו כאשר צונו:

כד והשמר את-מצותיו בו יתלונן והוא גם-כן ישפן-בו
וכזאת נפיר פני-הוא שכן בנו וברוח אשר-נתן לנו:

פרק ד

א ידידים אל-תאמינו לכל-רוח כי אם-בחנו את-הרוחות
אם-מאלהים הם כי נביאי שקר רבים יצאו בארץ:

ב כזאת תכירון את-רוח האלהים פל-רוח אשר מודה
פני-ישוע הוא המשיח ובא בפשר מאת אלהים הוא:

ג וכל-רוח אשר לא מודה בישוע המשיח הבא בבשר
איננו מאלהים והוא רוח שוטן המשיח אשר שמעתם
עליו פני-יבא וכבר ישנו בארץ:

ד ואתם ילדי מאת אלהים הנכם ואת-נביאי שקר נצחתם
פני-גדול הוא אשר אתכם מאשר אתם בארץ:

ה הם מן-הארץ על-כן על-הארץ ודברון והארץ תשמע
אליהם:

ו ואנחנו מאת אלהים והידע את-אלהים ישמע אלינו
ואשר איננו מאת אלהים לא ישמע אלינו כזאת נפיר
רוח אמת ורוח תעתעים:

ז ידידים נאהב-נא איש את-רעהו כי האהבה מאת
אלהים היא וכל-אשר יאהב נולד מאלהים וידע
את-אלהים:

ח ומי אשר לא יאהב איננו ידע את-אלהים כי אלהים
הוא אהבה:

א כי שלשה המעידים בשמים האב והדבר הרוח הקדוש
 ושלשתם אחד המה:
 ב ושלשה המעידים בארץ הרוח והמים והדם ושלשתם
 אלה לדבר אחד ועידון:
 ט אם-עדות אנשים נכונה בעינינו עדות אלהים גדלה
 מזאת כי זאת היא עדות אלהים אשר העיד על-בנו:
 י המאמין בן-האלהים יש-לו עדות בנפשו ואשר לא
 יאמין לדברי האלהים נתן אתו לכזב יען כי לא-האמין
 לעדות אשר העיד אלהים על-בנו:
 יא וזאת היא העדות כי חיי עולם נתן לנו אלהים וחי
 עולם אלה ביד בנו:
 יב מי אשר-לו הבן יש-לו חיים ומי אשר אין-לו
 בן-האלהים אין-לו חיים:
 יג כזאת כתבתי אליכם המאמינים בשם בן-האלהים
 למען תדעו כי יש לכם חיי עולם ולמען תאמינו
 בשם בן-האלהים:
 יד וכן בטחוננו בו אם-נשאל ממנו דבר כרצונו ישמע
 בקולנו:
 טו ואשרי אשר ידענו כי שמע הוא בקולנו וכל-אשר
 נשאלהו נבטח כי משאלות לבנו יתן-לנו כאשר שאלנו
 ממנו:
 טז איש כפי-יראה את-אחיו חטא חטא אשר אין בו
 משפט-מנות פגיע וינתן-לו חיים כל-עוד הוא מאלה
 אשר לא חטאו חטא מנות כפי-יש חטא מנות אשר אינני
 אמר להפגיע בעדו:
 יז כל-מעשה אשר לא נכון חטא הוא ויש-חטא אין מנות
 בו:
 יח ידענו כי כל-הילוד מאת אלהים לא יחטא כי הילוד
 מאת אלהים ישמר את-נפשו והרע לא-יגע בו:
 יט ידענו כי מאת אלהים אנחנו וכל-העולם ברע הוא:
 כ וידענו כי בן-האלהים בא ויתן-לנו לב להשפיל אתו
 אשר הוא אמן ולו אנחנו אשר הוא אמן הוא ישוע
 המשיח בנו זה הוא אלהי אמן וחי-עד:
 כא ילדי השמרו לכם מן-האילילים אמן:

ט בזאת נגלתה אהבת אלהים לנו כפי-שלח את-בנו יחידו
 בארץ למען נחיה בו:
 י פה היא אהבה מצאת לא כי אנחנו אהבנו את-אלהים
 כי אם-הוא אהב אתנו וישלח את-בנו להיות לכפר
 על-חטאתינו:
 יא ידידים אם-פכה אהב אתנו האלהים גם-עלינו לאהב
 איש את-רעהו:
 יב את-אלהים לא-רצה איש מעולם אם-נאהב איש
 את-רעהו אלהים ישפן-בנו והיתה אהבתו פלולה
 בתוכנו:
 יג בזאת נדע כי אנו מתלוננים בו והוא בנו כפי-נתן מרוחו
 עלינו:
 יד ונאנחנו ראינו ונעידה כי שלח האב את-הבן גאל
 הארץ:
 טו מי הוא אשר מודה כי ישוע הוא בן-האלהים אלהים
 יננה בתוכו והוא באלהים:
 טז ונאנחנו ידענו ונבטח באהבת אלהים אלהים הוא אהבה
 ומי אשר יננה באהבה ינוב באלהים ואלהים יננה בו:
 יז בזאת פלולה-בנו תכלית אהבה בהיות לנו בטחון ליום
 המשפט כי גם-אנחנו בארץ הזאת מלאי אהבה כמוהו:
 יח אין פחד באהבה אבל אהבה שלמה תגרש פחד
 כפי-הפחד הוא מפני ענש והמפחד איננו שלם
 באהבתו:
 יט אנחנו אהבים אתו כי הוא אהב אתנו מקדם:
 כ אם-יאמר איש את-אלהים אני אהב והוא שגא
 את-אחיו כזב הוא כי אם-לא יאהב אחיו אשר ראהו
 איככה יוכל לאהב אלהים אשר לא יראנו:
 כא וזאת המצנה מאתו באה אלינו כי האהב את-אלהים
 יאהב גם-את-אחיו:

פרק ה

א כל-המאמין כי ישוע הוא המשיח זה ילד מאת אלהים
 והאהב את-מולידו יאהב גם את-ילדיו:
 ב בזאת נדע כי נאהב את-ילדי אלהים אם את-אלהים
 נאהב ואת-מצותיו נשמר:
 ג כי זאת היא אהבת אלהים לשמר את-מצותיו ומצותיו
 לא קשות הן מנשא:
 ד כי כל-הילוד מאת אלהים ינצח את-העולם והנצחון
 לנצח את-העולם ביד אמונתנו:
 ה ומי הוא המנצח את-העולם בלתי רק המאמין כי ישוע
 הוא בן-האלהים:
 ו וזה הוא ישוע המשיח אשר-בא אלינו במים ובדם לא
 במים לבד כי אם-במים ובדם והרוח הוא מעיד עליו
 כי הרוח אמת הוא:

2 John

הַאֲגֵרֶת הַשְּׁנִיית לְיוֹחָנָן הַשְּׁלִיחַ

פּרָק א

א הִזְקֵן אֶל-בְּעֵלֶת הַבַּיִת הַבְּחִירָה וְאֶל-בְּנֵיהָ אֲשֶׁר אָנִי אֹהֵב בְּתֵם-לֵב וְלֹא-אָנִי לְבַדִּי כִּי אִם-גַּם כָּל-יַדְעֵי הָאֱמֶת יֵאָהְבוּם:

ב בְּעִבּוֹר הָאֱמֶת אֲשֶׁר תִּשְׁכַּח בְּתוֹכְנוּ וְגַם-תִּשְׁאַר לְעוֹלָם: ג חֹסֵד רַחֲמִים וְשְׁלוֹם יִתֵּן לָנוּ הָאֱלֹהִים הָאֵב הַיִּשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדוֹנֵינוּ בֶן-הָאֵב מִמְקוֹר הָאֱמֶת וְהָאֱהָבָה: ד שְׂמִחַתִּי עַד-מְאֹד כִּי-מִצָּאתִי מִבְּנֵיךָ הַלְכִים בְּדַרְךְ אֱמֶת כְּמִצּוֹת אֲבִינוּ אֲשֶׁר קִבְּלָנוּ עָלֵינוּ:

ה וְאָנִי שְׂאֵל כִּיֹּם מִמֶּךָ בְּעֵלֶת הַבַּיִת לֹא כָּתַב אֵלַיךָ מִצְוָה חֲדָשָׁה כִּי אִם-פְּזֹאת אֲשֶׁר עָלֵינוּ מִקִּדְמָה כִּי נֹאֲהָב אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ:

ו וְזֹאת הִיא אֱהָבָה כִּי נִשְׁמַר אֶת-מִצְוֹתָיו וְהִמְצַנָּה הִיא אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹתָהּ כְּאֲשֶׁר שְׂמַעְתֶּם מֵרֵאשׁ:

ז כִּי מִתְעַיִם רַבִּים יֵצְאוּ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא יוֹדוּ כִּי-יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הוּא הַבָּא בְּבֶשֶׁר כִּזֶּה הוּא מִתְעַז וְשׁוֹטֵן הַמְּשִׁיחַ:

ח הַשְּׁמָרוּ לָכֶם לְבִלְתִּי תִאֲבָדוּן אֶת אֲשֶׁר פָּעַלְנוּ רַק רְאוּ לְהִשָּׁג מְלֹא שְׂכָרְכֶם:

ט כֹּל-הַעֹבֵר תּוֹרַת הַמְּשִׁיחַ וְאֵינְנו חֹסֶה בָּהּ אֵין-לוֹ אֱלֹהִים וְהַחֹסֶה בְּתוֹרַת הַמְּשִׁיחַ יִשְׁלוּ גַם-הָאֵב וְגַם-הַבֵּן:

י כִּי-יָבֵא אֵלֵיכֶם אִישׁ וְלֹא יָבִיא אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת לֹא תִאֲסְפוּ אֹתוֹ הַבַּיְתָה וְלֹא תִשְׁאַלּוּ-לוֹ לְשְׁלוֹם:

יא כִּי הַשְּׂאֵל לְשְׁלוֹם לוֹ חֹבֵר הוּא לוֹ בְּרַע מֵעֲשׂוֹ:

יב רַבּוֹת לִי לְכַתֵּב אֵלֵיכֶם וְאֵינְנִי חֹפֵץ לְכַתֵּב בְּסֵפֶר וּבְדִיו כִּי אֲקַנְוָה לָבֵא אֵלֵיכֶם וְלִדְבַר פֶּה אֶל-פֶּה לְמִלַּאת לְבַבְכֶם שְׂמִחָה:

יג בְּנֵי אַחֻוֹתֶיךָ הַבְּחִירָה דֹרְשִׁים לְשְׁלוֹם לְךָ אָמֵן:

3 John

הַאֲנָרֶת הַשְּׁלִישִׁית לְיוֹחָנָן הַשְּׁלִיחַ

פּרָק א

א הִזְקֵן אֶל־גִּיּוֹס הַיְקָר אֲשֶׁר אָנִי אֹהֵב בְּתֵם־לֵב:
ב כָּל־תָּה נִפְשֵׁי יְדִידִי כִי תִצְלִיחַ בְּכָל־חֲפָצֶיךָ וְהִיִּיתִי שְׁלֵם
בְּגוֹף וּבְנַפְשׁ וְאִישׁ מִצְלִיחַ:
ג כִּי שָׁמַחְתִּי מְאֹד כִּי אֲשֶׁר בָּאוּ אֲחִים וַיִּגִּדּוּ עַל־אֲמַתְךָ כִּי
בְּדַרְךָ אָמַת אֶתָּה הַלֵּךְ:
ד אִין גְּדֹלָה מִשְׁמַחְתִּי כִי אֲשַׁמַּע עַל־כְּנִי אֲשֶׁר בְּדַרְךָ אָמַת
יְהִלְכוּן:
ה בְּאֲמוּנָה מִעֲשֶׂיךָ יְדִידִי כָל־אֲשֶׁר אֶתָּה עֲשֵׂה עִם־הָאֲחִים
הָאֲרֻחִים:
ו אֲשֶׁר נִתְּנוּ עֲדוּתָם עַל־אֲהֻבְתְּךָ בְּכִנֵּי הַקֶּהֶל נוֹטֵב תַּעֲשֵׂה
כִּי תַעֲזֹר לָהֶם עַל־דְּרָכֵיהֶם לְרִצּוֹן לִפְנֵי אֱלֹהִים:
ז כִּי לְמַעַן שָׁמוּ יֵצְאוּ וְלֹא לְקַחוּ מִיַּד הַגּוֹיִם מֵאוֹמָה:
ח עַל־כֵּן מוֹטָל עָלֵינוּ לְקַבֵּל פְּנֵיהֶם וְלִהְיוֹת עֲזָרִים לְאֲמַת:
ט וְאִנִּי כִתְבֹתִי אֶל־הַעֲבָדָה אֶךָ דִּיּוֹטְרִיפּס הַחֲפִיץ לִהְיוֹת
לְרֹאשׁ לָהֶם לֹא קָבַל אֶתְּנוּ:
י עַל־כֵּן בְּבֹאֵי אֶפְקֹד עָלַי מִעֲשִׂיּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי דָבָר סָרָה
עָלֵינוּ וְאִין דֵּי לוֹ בְּזֹאת כִּי אֶף־לֹא יֵאָבֶה לְקַבֵּל
אֶת־הָאֲחִים וְאֶת־אֵלֶּה אֲשֶׁר יֵאָבֹו יַעֲצֹר־בָּם וּמִתוֹךְ
הַקֶּהֶל יִגְרָשׁם:
יא יְדִידִי אֶל־תִּלְךָ בְּעַקְבוֹת הַרְעִים כִּי אִם־בְּעַקְבוֹת הַטּוֹבִים
הַעֲשֵׂה טוֹב הוּא מֵאֵת אֱלֹהִים וְהַפְּעַל רַע אֶת־אֱלֹהִים לֹא
רָאָה:
יב וְדִיּוֹטְרִיּוֹס יֵשׁ־לוֹ עֲדוּת מִכָּל־הַעֲבָדָה גַּם־מִפִּי הָאֲמַת
וְגַם־מִפִּינוּ וַיִּדְעֶתָהּ כִּי עֲדוּתָנוּ נֶאֱמָנָה:
יג רְבוֹת לִי לְכָתֹב אֵלֶיךָ אֶךָ לֹא חִפְצֹתִי לְכָתֹב בְּעֵט וּבְכָדָיו:
יד אֲבָל אֶקְנֶה לְרֹאוֹתֶךָ בְּמַהֲרָה וּפָה אֶל־פָּה נִדְבַרְהָ שְׁלוֹם
לְךָ רַעֲיָנוּ פְקָדִים לְשְׁלוֹמְךָ וְאֶת־רַעֲיָנוּ אֶתָּה תִפְקֹד
לְשְׁלוֹם לְאִישׁ אִישׁ בְּשָׁמוֹ:

Jude

אגרת יהודה

פרק א

טו לעשות משפט בכל ולהוכיח את-בני בליעל כלם על-כל-אשר הרשיעו לעשות ועל-כל-דברי עתק אשר דברו-בו החטאים בזדון:
 טז אלה הם רגנים מתלוננים וזנים אחרי תאונתם אשר פיהם ידבר גדלות ונשאים פנים בעד בצע כסף:
 יז אף אתם יידיים כאתם את-הדברים אשר נאמרו מקדם ביד שליחי אדנינו ישוע המשיח:
 יח את אשר הגידו לכם פי באחרית הימים יקומו לצים רדפי תאנה לפי שרירות לבם הרע:
 יט הלא הם המתגדרים לגדודים בעלי-נפש ורוח אין בהם:
 כ ואתם יידיים השיבו נפשכם באמונה אשר היא לכם קדש קדשים וחלו פני-אל ברוח הקדש:
 כא ושמתם את-נפשתיכם באהבת אלהים ולחסדי ישוע המשיח אדנינו חפה תחכו לחיי עולם:
 כב ואת-אלה המתגדרים יסר תיסרון אתם בהמלה:
 כג ויש מהם אשר תושיעו ויצילו אתם כאוד משרפה ויש מהם אשר עליהם תחוסו ברעדה ושקץ תשקצו את-הבגד המגאל מזוב הבשר:
 כד והוא אשר בידו לשמרכם ממוקש ולהקימכם תמימים לפני כבודו בששון רב:
 כה אלהים החכם לבדו הגאל אתנו לו הכבוד והגדלה והממשלה והגבורה מעולם ועד-עתה ועד-עולמי עולמים אמן:

א יהודה עבד ישוע המשיח ואחי יעקב אל-המקראים באלהים האב ואהובים נצורי ישוע המשיח:
 ב חסד שלום ואהבה ירבינו לכם:
 ג יידיים כאשר חשתי לכתב אליכם לפי כל-הפצי על-דבר ישועת כלנו הציקתני רוחי לעורר אתכם במקתבי להלחם מלקחמות אמונה אשר נתנה כליל לקדשים:
 ד כי באו אנשים בהתגנבם בתוכנו אשר נקבו מאז לנפל בידי המשפט אנשי רשע ההפכים חסד אלהינו לדבר בליעל ובאדנינו משל יחיד ישוע המשיח יכחשו לאמור לא הוא:
 ה ואני להעלות על-לבכם חפצתי את-כל-אשר ידעתם מאז כי אחרי אשר גאל יהנה את-העם מארץ מצרים האביד אתם אשר לא האמינו:
 ו ואת-המלאכים אשר לא-שמרו את-ממשלתם ואת-מעונם עזבו הסגירם לגיא צלמות אסורים במוסרות למשפט היום הגדול:
 ז כסדם ועמרה והערים מסביב אשר ונו בדרכי ונוניהם ואל-בשר זרים עגבו נמנו לנקמת אש עולם להיות לאות דראון לכל-בשר:
 ח וכמו-כן חלמי החלמות האלה אשר טמאו את-הבשר יבזו שרי מעלה ועל-אדירים יביעו עתק:
 ט ומיכאל השר הגדול למלאכים כאשר רב עם-השטן במריבת גויית משה לא-הביע עתק עליו במשפט רק אמר יגער יהנה בך:
 י אף אלה יחרפון ולא ידעון מה ומה אשר ידעון כחק-בהמות אין תבונה בהם יתפף עליהם למשחית:
 יא אוי להם פי-הלכו בדרך קין ועקב שכר נדחו בתעתעי בלעם וכמו במרד קרח ירדו לאבדון:
 יב צורי מכשל הם על-דרכיכם ישבים אתכם למשחה אהבים ורעים את-נפשם ולא ידעו בשת נשיאים נדפים ברוח ואין גשם עצים בשלכת ואין פרי ומתים מות משנה מענף ועד-שרש:
 יג גלים סערים ביס אשר יגרשו רפש בשתם כוכבים נבכים אשר-חשף אפלה צפון להם עדי-עד:
 יד ועל-אלה נבא שביעי לאדם הוא חנוף לאמר הנה בא יהנה ורכבות קדשו עמו:

Revelation

חזון יוחנן

י' וַיְהִי בְּרֵאֵתִי אֹתוֹ נֹאפֵל לְרַגְלָיו כַּמַּת וַיִּשֶׁת אֶת־יָדָיו מִיָּנֹו עָלַי וַיֹּאמֶר אֵלַי אַל־תִּירָא אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאַנִּי אַחֲרוֹן :

י"א וַאֲנִי הוּא הַחַי אֲשֶׁר הָיִיתִי מֵת וְהִנֵּה אֲנִי חַי לְעוֹלָם וְעַד וּמִפְתָּחוֹת הַמְּנוֹת וְהַשְּׂאוֹל בְּיַדִּי הַמָּה :

י"ב וְאַתָּה כָּתַב אֵת אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר לִפְנֵיךָ וְאַתָּה־הֵאֱתִיחַ לְאַחֹר :

י"ג אֶת־סוֹד שְׁבַעַת הַכּוֹכָבִים אֲשֶׁר רָאִיתָ עַל־מִינִי וְאַתָּה־שֹׁבַע מְנוֹרוֹת הַזֹּהָב שְׁבַעַת הַכּוֹכָבִים מִלְּאֲכִי שֹׁבַע קְהָלוֹת הַמָּה וְשֹׁבַע הַמְּנוֹרוֹת אֲשֶׁר רָאִיתָ שֹׁבַע קְהָלוֹת הַזֹּהָב :

פרק ב

א' אֶל־מִלְּאֲךָ הַקֶּהֱל בְּאֶפְסוֹס כָּתַב כֹּה אָמַר הָאֲחִי שְׁבַעַת כּוֹכָבִים בְּיַמִּינֹו הַמִּתְהַלֵּךְ בְּתוֹךְ שֹׁבַע מְנוֹרוֹת זָהָב :

ב' וַדַּעְתִּי אֶת־מַעֲשֵׂיךָ אֶת־עֲמַלְךָ וְאַתָּה־עֲצָר רֵוִחְךָ וְכִי לֹא־תוֹכַל שְׂאֵת אֲנָשִׁי־אֲנֹו וְתִבְחַן אֶת־הָאֲמָרִים כִּי שְׁלִיחִים הֵם וְאֵינָם בֶּן כִּי־מִצָּאתָ אֹתָם כְּזָבִים :

ג' וְאַתָּה בְּעֲצָר רֵוִחְךָ סִבַּלְתָּ הַרְבֵּה לְמַעַן שְׁמִי וְלֹא עֲיַפָּה נַפְשֶׁךָ :

ד' אֶפְסֵ דְבָר לִי אֵלֶיךָ כִּי־אַתָּה־אֶהְבֶּתְךָ הַרֵאשִׁינָה עֲזָבְתָּ :

ה' זָכַרְנָא אַפּוּא מֵאֲנִי נִפְלַת שׁוֹכְבָה אֵלַי וְנַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיךָ הַרֵאשִׁינִים וְאֵם לֹא תֵאָכֵה וְלֹא תִשׁוּב אֲבּוּא אֵלֶיךָ וְהַדַּפְתִּי מִנְרֶתְךָ מִמִּצְבָּה :

ו' אֲבָל דְּבָר טוֹב נִמְצָא בְּךָ כִּי תִתְעַב אֶת־פְּעָלֵי הַנְּקֻלְסִיִּים אֲשֶׁר גַּם־אֲנִי מִתְעַב אֹתָם :

ז' מִי אֲשֶׁר־אֲזַנְנִים לוֹ יִקְשִׁיב אֵת אֲשֶׁר הַרוּחַ מְגִיד לְקַהְלוֹת לְמַנְצַח אֲתָן לְאַכַּל מַעַץ הַחַיִּים אֲשֶׁר בְּגֵן הָאֱלֹהִים :

ח' וְאֶל־מִלְּאֲךָ הַקֶּהֱל בְּשִׁמְרָנָא כָּתַב כֹּה אָמַר הַרֵאשׁוֹן וְהֵאֱחָרוֹן אֲשֶׁר־מֵת וְחַי :

ט' וַדַּעְתִּי אֶת־מַעֲשֵׂיךָ וְאַתָּה־צָרְתְּךָ וְאַתָּה־רִישֶׁךָ אֵף כִּי עֲשִׂיר אֹתָהּ וְאַתָּה־הַגְּדוּפִים מִפִּי הָאֲמָרִים כִּי יְהוּדִים הֵם וְאֵינָם בֶּן כִּי אִם־הֵם בֵּית־הַכְּנֶסֶת לְשֹׁטָן :

י' אַל־תִּירָא מִפְּנֵי הַצָּרָה הַבָּאָה עָלֶיךָ הִנֵּה הַשּׁוֹטָן יִתֵּן אֲנָשִׁים מִכֶּם אֶל־בֵּית הַסֵּהַר לְמַעַן תִּבְחַנּוּ וְעֲבֹרָה עָלֵיכֶם צָרָה עֲשֻׁרַת יָמִים הִנֵּה נֶאֱמַן עַד־הַמְּנוֹת וְנִתְתִּי לְךָ עֲטֻרַת הַחַיִּים :

י"א מִי אֲשֶׁר־אֲזַנְנִים לוֹ יִקְשִׁיב אֵת אֲשֶׁר הַרוּחַ מְגִיד לְקַהְלוֹת הַמְּנַצַּח לֹא יִפְגַע בּוֹ הַמְּנוֹת הַשְּׁנִי :

פרק א

א' הַחֲזִינוּן לְיֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר נִתְּנָה לוֹ הָאֱלֹהִים לְהִרְאוֹת אֶת־עַבְדֵּיךָ אֵת אֲשֶׁר־תִּקְרִינָה אֶל־נְכוֹן בְּקֶרֶב הַיָּמִים וַיִּשְׁלַח בְּיַד־מִלְּאָכּוֹ נְיוֹרָה לְעַבְדּוֹ לְיוֹחָנָן :

ב' הוּא אֲשֶׁר הִגִּיד אֶת־דְּבַר הָאֱלֹהִים וְאַתָּה־עַדוֹת יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ כְּכֹל אֲשֶׁר רָאָה :

ג' אֲשֶׁרִי הִקְרָא אֶת־דְּבָרֵי הַנְּבוּאָה הַזֹּאת וְאֲשֶׁרִי שְׁמָעִיהָ הַשְּׁמָרִים כְּכֹל־הַכְּתוּב פֹּה כִּי קָרוֹב הַיּוֹם :

ד' יוֹחָנָן אֶל־שֹׁבַע הַקְּהָלוֹת אֲשֶׁר בְּאֶסְיָא חָסַד לְכֶם וְשְׁלוֹם מֵאֲתוֹ אֲשֶׁר הוּא הוּא הַזֶּה וְכֹא וּמֵאֵת שְׁבַעַת הַרוּחוֹת הַעֲמֻדִים לִפְנֵי כְּסֹאוֹ :

ה' וּמֵאֵת יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הַעַד הַנֶּאֱמָן הַבְּכוֹר הַקָּם מִן־הַמַּתִּים וְעָלִיוֹן לְמַלְכֵי־אֲרָץ אֲשֶׁר אֶהֱב אֲתָנּוּ וּבְדַמּוֹ רָחַצְנוּ מַחֲטָאֵתֵינוּ :

ו' וַיַּעַשׂ אֲתָנּוּ לְמַמְלַכַת כְּהַנִּים לְאֱלֹהִים אֲבִיו אֲשֶׁר לוֹ הַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצִיחַ עַד־עוֹלָמֵי עוֹלָמִים אָמֵן :

ז' הִנֵּה בָּא עִם־עַנְיָנִים וְרָאִתָּה אֹתוֹ כֹּל־עֵינַי וְעֵינֵי אֲשֶׁר דָּקְרוּ אֹתוֹ וְסָפְדוּ עָלָיו כֹּל־מַשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה אָמֵן אָמֵן :

ח' אֲנִי אֵלֶיךָ וְתוֹ רֵאשׁ וְסוֹף נֶאֱמַר־יְהִי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הוּא הוּא הַזֶּה וְכֹא אֱלֹהֵי צְבָאוֹת :

ט' אֲנִי יוֹחָנָן אֲחִיכֶם הַלֵּקַח חֵלֶק בְּחַבְלֵי יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בְּמַלְכוּתוֹ וּבְתוֹחַלְתוֹ הָיִיתִי בְּאֵי הַנְּקָרָא פֶּטְמוֹס עַל־דְּבַר הָאֱלֹהִים וְעַל־עַדוֹת יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ :

י' וְתַנַּח עָלַי הַרוּחַ בְּיוֹם הָאָדוֹן וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל גְּדוּל כְּקוֹל שׁוֹפָר לְאֹמֵר :

י"א אֲנִי הָאֵלֶיךָ וְהַתּוֹ הַרֵאשׁוֹן וְהֵאֱחָרוֹן וְאַתָּה אֲשֶׁר רָאָה כָּתַב בְּסִפְרוֹ וַיִּשְׁלַח אֶל־שֹׁבַע הַקְּהָלוֹת אֲשֶׁר בְּאֶסְיָא אֶל־אֶפְסוֹס שְׁמִירְנָא פְּרָגְמוֹס תִּיאֲטִירָא סְרְדִים פִּילְדִּלְפִיָּא וְאֶל־לוּדִיקָיָא :

י"ב וְאֶפְן לְרֵאוֹת אֶת־הַקּוֹל הַמְּדַבֵּר אֵלַי וַיְהִי בְּהַפְנֹתִי שְׁכַמִּי וְנֶאֱרָא שֹׁבַע מְנוֹרוֹת זָהָב :

י"ג וּבְתוֹךְ הַמְּנוֹרוֹת כְּמִרְאָה בֶּן־אֲדָם עֵטָה מְעִיל מְגִיעַ עַד־מְרַגְלָתֵינוּ וְאֲזוֹר זָהָב אֲזוֹר בְּמַתְנֵינוּ :

י"ד וַיִּשְׁעַר רֵאשׁוֹ כְּצֶמֶר נָקִי לְבָן פֶּשֶׁלֶג וְעֵינָיו כְּלְבוֹת אֵשׁ :

י"ה וְרַגְלָיו כְּעֵינַי נְחֻשֶׁת קָלִל צְרוּף בְּתוֹךְ הַכְּבָשָׁן וְקוֹלוֹ כְּקוֹל מִים רַבִּים :

י"ו וְלוֹ שְׁבַעַת כּוֹכָבִים עַל־יָדָיו מִפְּיוֹ יֵצְאֵת חֶרֶב פִּיפְיוֹת חֲדָה וּפְנֵיו כְּכֶרֶק הַשְּׁמֶשׁ בְּגִבְרַתוֹ :

פרק ג

א וְאֶל־מִלְאָךְ הַקֹּהֵל בְּסֻדְרֵי־כֹתֵב כֹּה אָמַר הוּא אֲשֶׁר־לוֹ שְׁבַעַה רוּחוֹת הָאֱלֹהִים וְשִׁבְעָה כּוֹכָבִים יִדְעֵתִי אֶת־מַעֲשֵׂיךָ כִּי־לָךְ שֵׁם אֲשֶׁר אֶתָּה חַי וְהַנֶּהֱמַת׃

ב הַתְּעוֹרֵר־נָא וְחִזַּק אֶת־הַשְּׂאֲרִית הַנִּמְצָאָה הַקְּרִיבָה לַמִּנֹּחַ כִּי לֹא־מִצָּאתִי אֶת־מַעֲשֵׂיךָ שְׁלֵמִים לִפְנֵי אֱלֹהֵי׃

ג זָכֹר אֲפֹא מֵה־לְמִדְתְּ וּמֵה שְׁמִיעַתְּ וּשְׁמֹר כָּל־אֱלֹהֵי וְשׁוּבָה אֵלַי וְאִם־לֹא תַחֲוִישׁ לַהַתְּעוֹרֵר אָבוֹא כְּגֹב וְלֹא תִדַע בְּאִי־זוֹ שַׁעַה אֲנִי בָא עֲלֶיךָ׃

ד יִשְׁלַךְ שְׁמוֹת מַעֲשִׂים גַּם־בְּסֻדְרֵי־אֲשֶׁר לֹא טָמְאוּ אֶת־בְּגָדֵיהֶם הֵם יִתְהַלְכוּן עִמִּי בְּבִגְדֵי־לְבָנִים כִּי לֹהֵם יֵאָתֶה׃

ה הַמִּנְצָח הוּא יִלְבַּשׁ לְבָנִים וְלֹא אִמְתָּה אֶת־שְׁמוֹ מִסְפָּר הַחַיִּים כִּי אֶת־שְׁמוֹ אוֹדָה לִפְנֵי אָבִי וּלְפָנֵי מִלְאָכָיו׃

ו מִי אֲשֶׁר־אֲזַנְיִם לוֹ יִקְשִׁיב אֶת אֲשֶׁר הָרוּחַ מַגִּיד לַקְּהֵלוֹת׃

ז וְאֶל־מִלְאָךְ הַקֹּהֵל בְּפִילִדְלָפִיָּא כָּתֹב כֹּה אָמַר הַקְּדוֹשׁ הַנִּצָּמָן אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מִפְתָּח דְּדוֹר הַפְתָּח וְאִין סִגְר וְהַסְגְּר וְאִין פְּתַח׃

ח יִדְעֵתִי אֶת־מַעֲשֵׂיךָ הִנֵּה נִתְּתִי לְפָנֶיךָ שַׁעַר פְּתוּחַ אֲשֶׁר־לֹא־יִוָּכַל אִישׁ לְסַגְרוֹ כִּי יִשְׁלַךְ כַּח מַעֲט וְתִשְׁמֹר אֶת־דְּבָרֵי וְלֹא שִׁקְרָת בְּשָׁמִי׃

ט הַנְּנִי נִתָּן אֶת־אֱלֹהֵי מִבֵּית־הַכְּנֶסֶת אֲשֶׁר לְשִׁטָּן הָאֲמָרִים כִּי יְהוּדִים הֵם וְאִינָם בָּן כִּי אִם־כּוֹכָבִים הַנְּנִי נִתָּנָם לְפָנֶיךָ כִּי יָבֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ עַל־כַּפּוֹת רַגְלֶיךָ וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי אֱהַבְתֶּיךָ׃

י יַעַן שְׁמֵרְתָּ אֶת־דְּבָרֵי בַעֲצֹר רוּחַ וְגַם־אֲנִי אֲשַׁמְרֶךָ בְּיוֹם מִסָּה הַבָּא עַל־תַּבְּל כְּלָה לְנִסּוֹת אֶת־יִשְׂרָאֵל הָאֲרָץ׃

יא הַנְּנִי בָא מִהֵרָה שְׁמֹר אֶת אֲשֶׁר לָךְ פֶּן־יִקַּח אִישׁ מִמֶּךָ אֶת־כַּתְּרֶךָ׃

יב הַמִּנְצָח אֲתַנְּנוּ לַעֲמוּד בְּהִיכַל אֱלֹהֵי וְלֹא־יִעֲתַק עוֹד מִמִּקּוֹמוֹ הַחוּצָה וְכַתְּבֵתִי עָלָיו אֶת־שֵׁם אֱלֹהֵי וְאֶת־שֵׁם עֵיר אֱלֹהֵי הָלֵא הִיא יְרוּשָׁלַיִם הַחֲדָשָׁה הַיְרֻדָת מֵאֵת אֱלֹהֵי מִן־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־שְׁמִי הַחֲדָשׁ׃

יג מִי אֲשֶׁר־אֲזַנְיִם לוֹ יִקְשִׁיב אֶת אֲשֶׁר הָרוּחַ מַגִּיד לַקְּהֵלוֹת׃

יד וְאֶל־מִלְאָךְ הַקֹּהֵל בְּלוּדְקִיָּא כָּתֹב כֹּה אָמַר הָאֲמֵן עַד הָאֲמַת וְהַצְדֵּק וְהָאֲשִׁית בְּרִיאַת הָאֱלֹהִים׃

טו יִדְעֵתִי אֶת־מַעֲשֵׂיךָ כִּי לֹא קָר וְלֹא חָם אֶתָּה מִי־יִתָּן וְהִיִּית קָר אוֹרְחָם׃

טז אַךְ יַעַן כִּי נָטָה אֶתָּה מִשְׁנִיחָם לֹא חָם וְלֹא קָר אֲקִיָּא אֶתְךָ מִפִּי׃

יז וְאֶל־מִלְאָךְ הַקֹּהֵל בְּפֻרְגָמוֹס כָּתֹב כֹּה אָמַר הוּא אֲשֶׁר־לוֹ חֲרֹב פִּיפְיוֹת חֲדָה׃

יח יִדְעֵתִי אֶת־מַעֲשֵׂיךָ וְאֶת־מִקּוֹם שְׁבַתְךָ מִקּוֹם כֶּסֶא הַשִּׁטָּן וְאֶתָּה דְּבַקְתָּ בְּשָׁמִי וְלֹא שִׁקְרָת בְּאִמּוּנָתִי גַם־בְּיָמַיִם אֲשֶׁר הוּמַת בְּכֶם אֲנִיטִפֶס עַד נֶאֱמָן לִי בְּמִקּוֹם מוֹשֵׁב הַשִּׁטָּן׃

יט אֶפְסֵי שְׁמֵץ דְּבָר מִצָּאתִי בְךָ כִּי־נִמְצָאוּ בְךָ אֲנָשִׁים דְּבַקִּים בְּתוֹרַת בַּלְעָם אֲשֶׁר הוֹרָה לְבַלְק לְתַת מַכְשׁוֹל לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאָכַל מִזְבְּחֵי אֱלִילִים וְלִזְנוֹת׃

כ וְכֵן נִמְצָאוּ גַם־בְּךָ אֲנָשִׁים דְּבַקִּים בְּתוֹרַת הַנִּיקְלָסִיִּים אֲשֶׁר שְׁנֵאתִי׃

כא שׁוּבָה־נָא אֲפֹא וְאִם לֹא תִשׁוּב אָבוֹא עָלֶיךָ מִהֵרָה וְנִלְחַמְתִּי־בְכֶם בְּחֲרֹב־פִּי׃

כב מִי אֲשֶׁר־אֲזַנְיִם לוֹ יִקְשִׁיב אֶת אֲשֶׁר הָרוּחַ מַגִּיד לַקְּהֵלוֹת לְמִנְצָח אֲתָן מִן־הַמֶּן הַשְּׁמֹר וְנִתְּתִי לוֹ אֶבֶן לְבָנָה וְעַל־הָאֶבֶן חֲקוּק שֵׁם חֲדָשׁ אֲשֶׁר אִישׁ לֹא יִקְבְּנוּ בְּלִמֵי הַמִּקְבָּל׃

כג וְאֶל־מִלְאָךְ הַקֹּהֵל בְּתִיאֲטִירָא כָּתֹב כֹּה אָמַר בְּן־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר עֵינָיו כְּלָבוֹת אֵשׁ וּמְרַגְלֵתִיו כְּעֵין־נְחֹשֶׁת קָלָל׃

כד יִדְעֵתִי אֶת־מַעֲשֵׂיךָ אֶת־אֱהַבְתֶּךָ אֶת־אִמּוּנָתְךָ אֶת־עַבְדְּתְךָ וְאֶת־עֲצֹר רוּחְךָ וְכִי רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ הָאֲחֻרּוֹנִים מִן־הָרֵאשִׁינִים׃

כה אֶפְסֵי דְבָר לִי אֲלִיךָ כִּי הוֹשַׁבְתָּ עִמָּךְ אֶת־אִיזְבָּל הָאִשָּׁה הָאֲמָרָת כִּי־נִבְיָאָה הִיא לְלַמַּד אֶת־עַבְדֵי וְלִפְתָּחֵם לִזְנוֹת וְלְאָכַל מִזְבְּחֵי אֱלִילִים׃

כז וְאֲנִי נִתְּתִי לָהּ זְמַן לְשׁוּב וְהִיא לֹא שָׁבָה מִתְּזַנּוּתֶיהָ׃

כח הִנֵּה אֲנִי מִטִּיל אֶתָּה אֶל־הַמַּטָּה וְנֶאֱפִיָּה עִמָּה בְּצִרְחָה גְדוּלָה אִם־לֹא יִשׁוּבוּן מִמַּעֲשֵׂיהֶם׃

כט וְאֶת־בְּנֵיהָ אֶכָּה בְּדָבָר וַיִּדְעוּ כָּל־הַקְּהֵלוֹת כִּי אֲנִי הוּא בַחֲזֵן פְּלִיּוֹת וְלֹב וְלֹא־אִישׁ אִישׁ מִכֶּם כִּי־מַעֲלָלִיו אֲשִׁיב לוֹ׃

ל וְאֶתָּם הַנְּשָׂאֲרִים בְּתִיאֲטִירָא כָּל־אֲשֶׁר לֹא נָטוּ יָדָם עַם־הַלְמוּדִים הֵהֵם וְלֹא יָרְדוּ לַעֲמֹק מַחְקֵי הַשִּׁטָּן כְּאֲשֶׁר זֶה לְשׁוֹנָם בְּפִיהֶם אֲלִיכֶם הַנְּנִי מִדְּבָר כִּי לֹא־אֲשִׁים עָלֶיכֶם עַל אַחַר׃

לא בְּלִמֵי כִי־תִשְׁמְרוּן אֶת אֲשֶׁר קִבַּלְתֶּם עָלֶיכֶם לְשֹׁמֵר עַד כִּי אָבוֹא׃

לב הַמִּנְצָח הַשְּׁמֹר אֶת־מִצְוֹתֵי עַד־הַקֶּץ אֲתָן־לוֹ מִמְשָׁלָה עַל־הַגּוֹיִם׃

לג וְהוּא יִרְעֵם בְּשִׁבְט בְּרָזַל וְכִכְלֵי יוֹצֵר וְנִפְצָם כְּאֲשֶׁר דְּבָר לִי אָבִי גַם־אֲנִי׃

לד וְנִתְּתִי לוֹ אֶת־כּוֹכַב הַשְּׁחַר׃

לה מִי אֲשֶׁר־אֲזַנְיִם לוֹ יִקְשִׁיב אֶת אֲשֶׁר הָרוּחַ מַגִּיד לַקְּהֵלוֹת׃

פרק ה

^א וְאָרְא וְהָנָה בַּיּוֹם הַיּוֹם עַל-הַכֶּסֶף סֵפֶר כְּתוּב פָּנִים
וְאֶחָד וְחָתוּם בְּשִׁבְעָה חֲתָמוֹת:
^ב וּמֵלֶאֱדָר אֲדִיר רְאִיתִי קָרָא בְּקוֹל-גְּדוֹל מִי יָדָיו רַב-לוֹ
לְפָתַח אֶת-הַסֵּפֶר וּלְהַתִּיר אֶת-חֲתָמָיו:
^ג וְלֹא-נִמְצָא רַב-כַּחַּ בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ וּמִתַּחַת לְאָרֶץ לְפָתַח
אֶת-הַסֵּפֶר וְאֶף לֹא-לְהַבִּיט אֵלָיו:
^ד וְאֲנִי בְּכִיתִי הִרְבֵּה בְּכֹה כִּי לֹא-נִמְצָא רַב-כַּחַּ לְפָתַח
אֶת-הַסֵּפֶר וְלִקְרָא בּוֹ אוֹ-לְהַבִּיט אֵלָיו:
^ה וַיֹּאמֶר אֵלַי אֶחָד מִן-הַזְּקֵנִים אֶל-תְּבַכֶּה הִנֵּה גִבּוֹר הָאָרְיָה
מִשְׁבֵּט יְהוּדָה שָׂרֵשׁ דָּוִד לְפָתַח אֶת-הַסֵּפֶר וּלְהַתִּיר
שִׁבְעַת חֲתָמָיו:
^ו וְאָרְא וְהָנָה בְּתוֹךְ הַכֶּסֶף וְאַרְבַּע חֲחִיּוֹת וּבְתוֹךְ הַזְּקֵנִים
עֲמֵד שֶׁהָ כְּמוֹ טְבוּחַת וְלוֹ שְׁבַע קָרְנִים וְשִׁבְעָה עֵינַיִם
אֲשֶׁר שִׁבְעָה רוּחֹת הָאֱלֹהִי הֵמָּה מִשְׁטָטִים בְּכָל-הָאָרֶץ:
^ז וַיְבֹא וַיִּקַּח אֶת-הַסֵּפֶר מִיַּמִּין הַיָּשֵׁב עַל-הַכֶּסֶף:
^ח וַיְהִי בְּקִחְתּוֹ אֶת-הַסֵּפֶר וַיִּפְלוּ עַל-פָּנָיִהֶם אַרְבַּע חֲחִיּוֹת
וְעֶשְׂרִים וְאַרְבַּעַת הַזְּקֵנִים לְפָנָי הִשָּׂה וּכְגוֹר בְּיַד אִישׁ
אִישׁ מֵהֶם וּמִחֲתוֹת זָהָב מְלֹאוֹת קִטְרֶת אֲשֶׁר תְּפִלוֹת
הַקְּדוֹשִׁים הִנֵּה:
^ט וַיִּשְׁרִי וַיִּשֵׁר חֲדָשׁ לֵאמֹר לֶךְ נֹאנָה לְקַחַת אֶת-הַסֵּפֶר
לְפָתַח אֶת-חֲתָמָיו כִּי נִשְׁחַטְתָּ וּבְדַמְךָ קִנִּיתָ עֲדֹתֶךָ
לְאֱלֹהִים מִכָּל-שִׁבְטֵי וְלָשׁוֹן וּמִכָּל-עַם וְגוֹי:
^י וַתַּעַשׂ אַתָּם לְמַלְכִים וּלְכַהֲנָיִם לְפָנָי אֱלֹהֵינוּ לְמַלְךְ
בְּאָרֶץ:
^{יא} אֲזַי רְאִיתִי וְשָׁמַעְתִּי קוֹל מְלֹאכִים רַבִּים סָבִיב לְכֶסֶף
וְלְחִיּוֹת וְלְזִקְנִים וּמִסְפָּרָם רַבָּאוֹת רַבָּבוֹת וְאֶלְפֵי אֶלְפִים:
^{יב} וְהֵם עָנוּ בְּקוֹל רֶם נֹאנָה לְשֵׁה הַטְּבוּחַת לְקַחַת עֹז וְעֶשֶׂר
וְחִכְמָה וּגְבוּרָה וְהוֹד וְהִדָּר וּבְרָכָה:
^{יג} וְכָל-יָצוֹר אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ וּמִתַּחַת לְאָרֶץ וְאֲשֶׁר
עַל-פָּנָי הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם שָׁמַעְתִּי עֲנִים לֵאמֹר
אֶל-הַיָּשֵׁב עַל-הַכֶּסֶף וְאֶל-הַשָּׂה הַבְּרָכָה וְהַהוֹד וְהַהִדָּר
וְהַמְּשָׁלָה עַד-עוֹלָמִי עוֹלָמִים:
^{יד} וְאַרְבַּע חֲחִיּוֹת עָנוּ אֲמֵן וְעֶשְׂרִים וְאַרְבַּעַת הַזְּקֵנִים נָפְלוּ
עַל-פָּנָיִהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְחֵי עוֹלָמִי הָעוֹלָמִים:

פרק ו

^א אַחֲרֵי-כֵן רְאִיתִי אֶת-הַשָּׂה פָתַח אֶחָד מִן-שִׁבְעָה
הַחֲתָמוֹת וְקוֹל אַחַת מִן-אַרְבַּע חֲחִיּוֹת בְּקוֹל רַעַם
שָׁמַעְתִּי לֵאמֹר בֹּא וּרְאֵה:
^ב וְאָרְא וְהָנָה סוֹס לְבָן וְהִרְכַּב עָלָיו לוֹ קִשְׁתָּ וַיַּעֲטֹרוּ-לוֹ
עֲטָרָה וַיֵּצֵא כְּגַבּוֹר מִלְחָמָה אֲשֶׁר יָעַז בְּגִבְרָתוֹ:

^א וְאֶתְּהָ אֶמְרַת הֵן הַעֲשֵׂרְתִי וְכַבִּיר מִצָּאָה יָדִי וְלֹא אֶחָסֵר
דָּבָר וְלֹא יִדְעַתְּ כִּי-נִדְבָה וְאִמְלֵל אֶתְּהָ עֲנִי עוֹר וְעָרִם:
^ב אִיעֲצֶךָ לְקִנּוֹת מִיָּדִי זָהָב צְרוּף כָּאֵשׁ וְתַעֲשֶׂר וּבְגָדִים
לְבָנִים אֲשֶׁר תִּלְבַּשׁ וּבִשְׂתַּת עֲרוֹתֶךָ לֹא תִגְלֶה וְשִׁמּוֹן מִרְפָּא
לְמַשַׁח עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּרְאֶה:
^ג כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר אָנִי אֹהֵב אוֹכִיחֶנּוּ וְאִיִּסְרֶנּוּ עַל-כֵּן
הַתְּאֵמֶץ-נָא וְשׁוּבָה אֵלַי:
^ד הִנֵּה אָנִי עֹמֵד לְפָתַח וְדַפַּק אִישׁ כִּי יִשְׁמַע אֶת-קוֹלִי
וּפָתַח אֶת-הַדֶּלֶת אָבָא לְאָכַל עִמּוֹ וְהוּא עִמָּדִי:
^ה הַמְנַצַּח אֶתְּ-לוֹ לְשִׁבְתָּ עִמִּי עַל-כֶּסֶף אִישׁ גַּם-אֲנֹכִי
נִצַּחְתִּי וְנִשְׁבַּתִּי עִם-אָבִי עַל-כֶּסֶף:
^ו מִי אֲשֶׁר-אֲזַנִּים לוֹ יִקְשִׁיב אֶת אֲשֶׁר הָרוּחַ מְגִיד
לְקַהְלוֹת:

פרק ד

^א אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה רְאִיתִי וְהָנָה שַׁעַר נִפְתָּח בְּשָׁמַיִם
וְהַקוֹל הִרְאִישׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי כְּשׁוֹפֵר מְדַבֵּר אֵלַי לֵאמֹר
עֲלֵה הִנֵּה וְהִרְאִיתֶךָ אֶת אֲשֶׁר תִּקְרִינָה אַחֲרַי-כֵּן:
^ב וַתִּנָּח עָלַי הָרוּחַ כְּרָגַע וְהָנָה כֶּסֶף נֹצֵב בְּשָׁמַיִם וְאֶחָד
יָשֵׁב עַל-הַכֶּסֶף:
^ג וְהַיָּשֵׁב הוּא כְּמֵרְאָה אֶבֶן יִשְׁפָּה כְּאֶבֶן אֲדָם וְקִשְׁתָּ
סָבִיב לְכֶסֶף כְּעֵין בְּרָקֶת:
^ד וְעֶשְׂרִים וְאַרְבַּעַת כֶּסֶאוֹת עִמָּדִים אֶל-הַכֶּסֶף מִסָּבִיב
וְעַל-הַכֶּסֶף רְאִיתִי עֶשְׂרִים וְאַרְבַּעַת זְקֵנִים יֹשְׁבִים
מִלְּבָשִׁים בְּגָדִים לְבָנִים וְעֵטְרוֹת זָהָב בְּרִאשֵׁיהֶם:
^ה וּמִתּוֹךְ הַכֶּסֶף יֵצֵא בְּרָק רַעַם וְרַעַשׁ וְשִׁבְעָה לְפִידִים
בְּעָרִים לְפָנָי הַכֶּסֶף אֲשֶׁר-הֵם שִׁבְעָה רוּחֹת הָאֱלֹהִים:
^ו וְלְפָנָי הַכֶּסֶף יִם זְכוּכִית כְּעֵין הַקֶּרַח וּבְתוֹךְ הַכֶּסֶף וְסָבִיב
לוֹ אַרְבַּע חֲחִיּוֹת מְלֹאוֹת עֵינַיִם מִפְּנִים וּמֵאַחֲרָי:
^ז דְּמוֹת הַחִיָּה הִרְאִישׁוֹנָה כְּאֲרִיָּה וְהַחִיָּה הַשְּׂנִית כְּעַגְלָה
וְהַחִיָּה הַשְּׁלִישִׁית פָּנִים לָהּ כְּפָנָי אֲדָם וְדְמוֹת הַחִיָּה
הַרְבִּיעִית כְּנֶשֶׁר מְעוֹפֵף:
^ח וְאַרְבַּע חֲחִיּוֹת שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאֶחָת וְהֵן מְלֹאוֹת
עֵינַיִם מִסָּבִיב וּמִלְּפָנִים וְהַשְּׂקֵט אֵין לָהֶן יוֹמָם לְיָלֵה כִּי
קָרָאוֹת קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֲשֶׁר הוּא
הִיָּה הִנֵּה וְעַתִּיד לְבֹא:
^ט וְלַעֲתַת חֲחִיּוֹת נִתְּנוֹת הוֹד וְהִדָּר וְשִׁבְחָה לַיָּשֵׁב עַל-הַכֶּסֶף
אֲשֶׁר-הוּא חֵי עַד-עוֹלָמִי עוֹלָמִים:
^י כֵּן יִפְלוּ הָעֶשְׂרִים וְאַרְבַּעַת הַזְּקֵנִים עַל-פָּנָיִהֶם
וּמִשְׁתַּחֲוִים לְפָנָי הַיָּשֵׁב עַל-הַכֶּסֶף אֲשֶׁר הוּא חֵי
עַד-עוֹלָמִי עוֹלָמִים וְאֶת-עֵטְרוֹתֵיהֶם יְנִיפוּ יוֹרִידוּ אֲרֻצָּה
לְפָנָי הַכֶּסֶף לֵאמֹר:
^{יא} לֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָתֶה לְקַחַת הוֹד וְהִדָּר וְעֹז כִּי אֶתְּהָ
בְּרִאֵת כָּל-אֱלֹהֵי וּבְרִצּוֹנְךָ נְהִי וְנִבְרָאוּ:

ג וַיֹּאמֶר אֶל־תְּשַׁחֲתוּן אֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־הַיָּם וְאֶת־הָעֵצִים
 עַד כִּי־תִחַמְנוּ אֶת־עַבְדֵי אֱלֹהֵינוּ עַל־מִצְחֹתֵיהֶם:
 ד וְאֲשַׁמַּע אֶת־מִסְפַּר הַנְּחֻתָּמִים מֵאֵת אֵלֶיךָ וְאֶרְבַּעַה
 וְאֶרְבַּעִים אֵלֶיךָ אֲשֶׁר נְחַתְמוּ מִקְּרָב כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְשִׁבְטֵיהֶם:
 ה לְמַטֵּה בְנֵי־יְהוּדָה נְחַתְמוּ שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֵלֶיךָ לְמַטֵּה בְנֵי
 רְאוּבֵן נְחַתְמוּ שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֵלֶיךָ לְמַטֵּה בְנֵי־גַד נְחַתְמוּ
 שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֵלֶיךָ לְמַטֵּה בְנֵי־אֲשֶׁר נְחַתְמוּ שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי
 אֵלֶיךָ:
 ו לְמַטֵּה בְנֵי־נַפְתָּלִי נְחַתְמוּ שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֵלֶיךָ לְמַטֵּה
 בְנֵי־מְנַשֶּׁה נְחַתְמוּ שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֵלֶיךָ:
 ז לְמַטֵּה בְנֵי־שִׁמְעוֹן נְחַתְמוּ שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֵלֶיךָ לְמַטֵּה
 בְנֵי־לֵוִי נְחַתְמוּ שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֵלֶיךָ לְמַטֵּה בְנֵי־יִשְׁשַׁכָּר
 נְחַתְמוּ שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֵלֶיךָ:
 ח לְמַטֵּה בְנֵי־זְבֻלֹן נְחַתְמוּ שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֵלֶיךָ לְמַטֵּה
 בְנֵי־יוֹסֵף נְחַתְמוּ שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֵלֶיךָ לְמַטֵּה בְנֵי־בִנְיָמִן
 נְחַתְמוּ שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֵלֶיךָ:
 ט אַחֲרֵי־כֵן רָאִיתִי וְהִנֵּה הַמּוֹן רַב מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־יִוָּכַל אִישׁ
 לְסַפֵּר מִקְּרָב כָּל־הַגּוֹיִם וְהַמְשַׁפְּחוֹת וְהָעַמִּים וְהַלְשֹׁנוֹת
 בָּאוּ וַיַּעֲמֵדוּ לִפְנֵי הַכֹּסֵא וְלִפְנֵי הַשָּׂה מְלַבְּשִׁים שְׂמֹלוֹת
 לְבָנוֹת וְכַפּוֹת תְּקָרִים בִּידֵיהֶם:
 י וַיִּקְרְאוּ בְּקוֹל גְּדוֹל וַיֹּאמְרוּ הִישׁוּעָה לֵאלֹהֵינוּ הִישֵׁב
 עַל־הַכֹּסֵא וְלִשָּׂה:
 יא וְכָל־הַמְּלָאכִים הַנּוֹצְצִים סָבִיב לַכֹּסֵא וְסָבִיב לְזָקְנֵיהֶם
 וְלֶאֱרָבֶע הַחַיּוֹת נָפְלוּ עַל־פְּנֵיהֶם לִפְנֵי הַכֹּסֵא וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ
 לֵאלֹהִים:
 יב וַיֹּאמְרוּ אָמֵן הַבְּרָכָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַבִּינָה וְהַתּוֹדָה
 וְהַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַנּוֹצֵחַ לֵאלֹהֵינוּ עַד־עוֹלָמֵי עוֹלָמִים
 אָמֵן:
 יג וַיַּעַן אַחַד מִן־הַזָּקְנִים וַיֹּאמֶר אֵלַי מִי אֱלֹהֵי הֵם
 הַמְּלַבְּשִׁים שְׂמֹלוֹת לְבָנוֹת וּמֵאֵין בָּאוּ:
 יד וַאֲמַר אֵלָיו אֲדֹנָי אַתָּה יַדְעָתָ וַיֹּאמֶר אֵלַי אֱלֹהֵי הֵם
 הַבָּאִים מִרֵב צָרָה אֲשֶׁר כָּבְסוּ שְׂמֹלָתָם בְּדָם הַשָּׂה עַד
 אֲשֶׁר הִלְבִּינוּ:
 טו וְעַל־כֵּן הֵם עֹמְדִים לִפְנֵי כֹסֵא אֱלֹהִים וּמְשַׁרְתִּים לִפְנֵי
 בְּהִיכְלוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה וְהִישֵׁב עַל־הַכֹּסֵא יַגֵּן עֲלֵיהֶם:
 טז לֹא יִרְעָבוּ וְלֹא יִצְמָאוּ עוֹד וְלֹא־יִנָּפֵס שָׂרָב וְשִׁמְשׁ:
 יז כִּי הַשָּׂה אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַכֹּסֵא הוּא יִרְעָה אֶתֶם וְעַל־מַבּוּעֵי
 מַיִם חַיִּים יִנְהַלְם וּמְחָה אֱלֹהִים כָּל־דְּמָעָה מֵעֵינֵיהֶם:

פרק ח

א אַחֲרֵי־כֵן רָאִיתִי מְלָאכִים עֹמְדִים עַל־אֲרָבֶע
 בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ וְתַפְשִׁים בְּאֲרָבֶע רוּחֹתֶיהָ לְבַלְתֵּי תְהִי רוּחַ
 נִשְׁכָּת לֹא בְּאָרֶץ וְלֹא בַיָּם וְלֹא בְּכָל־עֵץ:
 ב וַאֲרָא מְלָאךָ אַחֵר עֹלָה מִמִּזְרַח־שָׁמֶשׁ וְנִשְׂא חוֹתָם
 אֶל־חַי וַיִּקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל אֶל־אֲרָבֶעַה הַמְּלָאכִים אֲשֶׁר
 הִפְקִדָה בְּיָדָם לְהִשְׁחִית אֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־הַיָּם:

ג וְכַאֲשֶׁר פָּתַח אֶת־הַחוֹתָם הַשְּׁנַיִ שְׁמַעְתִּי אֶת־הַחִיָּה
 הַשְּׁנַיִת אֲמַרְתָּ בֹא וּרְאֵה:
 ד וַיֵּצֵא סוּס אַחֵר אֲדָם וְהִרְכַּב עָלָיו כַּח בִּידוֹ לְהַעֲבִיר
 אֶת־הַשְּׁלוֹם מִן־הָאָרֶץ לְבַעֲבוּר יְהַרְגוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ
 וְחָרַב גְּדֻלָּה נִתְּנָה בִּידוֹ:
 ה וְכַאֲשֶׁר פָּתַח אֶת־הַחוֹתָם הַשְּׁלִישִׁי שְׁמַעְתִּי אֶת־קוֹל
 הַחִיָּה הַשְּׁלִישִׁית לֵאמֹר בֹּא וּרְאֵה וְנֶאֱבֹט וְהִנֵּה סוּס שָׁחַר
 וְהִרְכַּב עָלָי מֵאֲזִנֵּי מִשְׁקַל בִּידוֹ:
 ו וְאֲשַׁמַּע קוֹל מִתּוֹךְ אֲרָבֶע הַחַיּוֹת לֵאמֹר קַב חֲטִים בְּבִקְע
 כְּסָף וּשְׁלֹשָׁה קָבִים שְׁעָרִים בְּבִקְע כְּסָף וְאֶת־הַשְּׁמָן
 וְאֶת־הַיַּיִן אֶל־תְּשַׁחֲתוּ:
 ז וְכַאֲשֶׁר פָּתַח אֶת־הַחוֹתָם הָרְבִיעִי שְׁמַעְתִּי קוֹל הַחִיָּה
 הָרְבִיעִית לֵאמֹר בֹּא וּרְאֵה:
 ח וַאֲרָא וְהִנֵּה סוּס כְּעֵין יַרְקוֹן וְהִרְכַּב עָלָיו מִנֹּת שָׁמוּ
 וּשְׂאוֹל יֵצֵאת אַחֲרָיו וְכַח נִתָּן לָהֶם לְהַרְג אֶת־רַבֵּעַ הָאָרֶץ
 בְּחָרָב בְּרַעַב בְּדָבָר וּבְחַיַּת הַשָּׂדֶה:
 ט וּכְפָתְחוּ אֶת־הַחוֹתָם הַחֲמִישִׁי וַאֲרָא מִפְּתַח לְמִזְבֵּחַ
 אֶת־נִפְשוֹת הַנְּהַרְגִים עַל־דְּבַר הָאֱלֹהִים וְעַל־אֲשֶׁר נִתְּנוּ
 אֶת־עַדְוֹתָם:
 י וְהֵם צִעֲקִים בְּקוֹל גְּדוֹל עַד־מְתִי אֲדֹנָי אֵל קְדוֹשׁ אֵל
 אֱמֵת עַד־מְתִי לֹא־תִבָּא בְּמִשְׁפָּט וְלֹא־תִקָּם דַּמְנוּ הַשְּׁפוּף
 מִיִּשְׁבֵי הָאָרֶץ:
 יא וַיִּנְתֵּן־לָהֶם מִתְּלִצוֹת לְבָנוֹת לֵאמֹר כִּי עֲלִיהֶם לְהוֹחִיל
 עוֹד מַעֲט עַד אֲשֶׁר שָׁלַם יִהְיֶה מִסְפַּר חַבְרֵיהֶם וְאֲחִיהֶם
 אֲשֶׁר יִשְׁפֹף דָּמָם כְּמוֹהֶם:
 יב וּכְפָתְחוּ אֶת־הַחוֹתָם הַשְּׁשִׁי וַאֲרָא וְהִנֵּה זֹנוּעָה גְדֻלָּה
 הַשָּׁמֶשׁ לְבָשָׂה קַדְרוֹת כְּאֲדָרֶת שַׁעַר וְהִזְרִחַ נְהַפֵּף לְדָם:
 יג וְכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם נָפְלוּ אֲרָצָה כְּתֹאנָה בְּשִׁלְכַת פְּגִיָּה מִפְּנֵי
 רוּחַ סַעֲרָה:
 יד הַשָּׁמַיִם כָּסְפוּ נִגְלוּ וְהָרִים נֹאֲזִי הֵיָם נִעְתְּקוּ מִמְּקוֹמָם:
 טו וּמִלְכֵי־אָרֶץ וְשָׂרֵי הָאֱלֹפִים עֲשִׂירֵי עָם וּגְבוּרֵי כַח
 עַבְדִּים וּבְנֵי חוֹרִים הִתְחַבְּאוּ בְּמַעְרוֹת פְּלָם וּבֵין הַסְּלֻעִים
 בְּהָרִים:
 טז וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַהָרִים וְאֶל־הַסְּלֻעִים נָפְלוּ עָלֵינוּ כֶּסֶף אֲתָנוּ
 מִפְּנֵי הִישֵׁב עַל־הַכֹּסֵא וּמִפְּנֵי חֲרוֹן אַף הַשָּׂה:
 יז כִּי יוֹם יִזְעַמְם הַגְּדוֹל בָּא וּמִי יַעֲמַד:

פרק ז

א וַאֲחֲרֵי־כֵן רָאִיתִי אֲרָבֶעַה מְלָאכִים עֹמְדִים עַל־אֲרָבֶע
 בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ וְתַפְשִׁים בְּאֲרָבֶע רוּחֹתֶיהָ לְבַלְתֵּי תְהִי רוּחַ
 נִשְׁכָּת לֹא בְּאָרֶץ וְלֹא בַיָּם וְלֹא בְּכָל־עֵץ:
 ב וַאֲרָא מְלָאךָ אַחֵר עֹלָה מִמִּזְרַח־שָׁמֶשׁ וְנִשְׂא חוֹתָם
 אֶל־חַי וַיִּקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל אֶל־אֲרָבֶעַה הַמְּלָאכִים אֲשֶׁר
 הִפְקִדָה בְּיָדָם לְהִשְׁחִית אֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־הַיָּם:

בַּיָּמִים הָהֵם יִבְקָשׁוּ בְּגֵי-הָאָדָם אֶת-הַמָּוֶת וְלֹא יִמָּצְאוּ
 יִשְׁאַלּוּ אֶת-נַפְשָׁם לְמוֹת וְהַמָּוֶת יִבְרַח מֵהֶם:
 וּמֵרְאָה הָאֲרֵבָה כְּמֵרְאָה סוּסִים עָרוּכִים לְמַלְחָמָה
 וְעַל-רֵאשֵׁיהֶם כְּעֵטְרוֹת זָהָב וְכַפְנֵי אֲנָשִׁים פְּנִיָּהֶם:
 וְשַׁעַר לָהֶם כְּשַׁעַר נָשִׁים וְשַׁנְיָהֶם שְׁנֵי אֲרִיּוֹת:
 וְעַלֵּיהֶם שְׂרִינִים כְּשְׂרִינֵי בְרָזֶל וְקוֹל כְּנִפְיָהֶם כְּקוֹל
 מִרְקָבוֹת הַמּוֹן סוּסִים אֲשֶׁר יִרְצוּן לִקְרֹב:
 וַיִּזְבְּחוּ לָהֶם כְּמוֹ עֲקֹרֵבִים וַיִּזְבְּחוּתָם דְּרָבֹנוֹת אֲשֶׁר אוֹנָם
 בָּם לְעִנּוֹת אֶת-בְּנֵי אָדָם חֲמֹשֶׁה חֲדָשִׁים:
 וְעַלֵּיהֶם מֶלֶךְ הוּא מֶלֶךְ אֲשֶׁר הִתְהוֹם אֲשֶׁר שָׂמוּ בְשֵׁפֶת עֶבֶר
 אַבְדּוֹן וְהִינְגִים יִקְרְאוּ-לוֹ אֶפְוִלְיוֹן:
 וְהִי אֶתֶד חֶלֶף חֶלֶף הַלֵּף-לוֹ וְנִהֵי שְׁנֵי שְׁלִישֵׁי הַיָּם בָּאִים:
 וַיִּתְקַע הַמֶּלֶךְ הַשְּׁשִׁי נְאֻשְׁמַע קוֹל קְרָא מִבֵּין קַרְנוֹת
 מִזְבַּח הַזָּהָב אֲשֶׁר לִפְנֵי אֱלֹהִים:
 וְאֶל-הַמֶּלֶךְ הַשְּׁשִׁי אֲשֶׁר הַשּׁוֹפָר בִּידוֹ לֵאמֹר הִתֵּר
 אֶת-אֲרֵבָעָה הַמֶּלֶאכִים הָאֲסוּרִים עַל-הַנְּהַר הַגָּדוֹל
 נְהַר-פָּרָת:
 וַאֲרֵבָעָה הַמֶּלֶאכִים הִתְרוּ אֲשֶׁר עָרוּכִים הָיוּ לְשַׁעַר
 וְלִיּוֹם וְלַחֲדָשׁ וְלַשָּׁנָה לְהַמִּית אֶת-הַשְּׁלִישִׁית מִן-בְּנֵי
 הָאָדָם:
 וּמִסְפַּר צְבָאוֹת הַפְּרָשִׁים עָלָה לְשֵׁתֵי רַבָּאוֹת רַבְבוֹת
 כִּי-כֵן שָׁמַעְתִּי מִסְפָּרָם:
 וְכֵן רָאִיתִי בַּחֲזוֹן אֶת-הַסּוּסִים וְאֶת-רִכְבֵּיהֶם אֲשֶׁר
 שְׂרִינֵיהֶם כְּמֵרְאָה אֵשׁ תְּכֵלֶת וְגַפְרִית וְרֵאשֵׁי הַסּוּסִים
 כְּרֵאשֵׁי אֲרִיּוֹת וּמִפִּיהֶם עֹלֶתָה אֵשׁ עֹשֵׂן וְגַפְרִית:
 בְּשֵׁלֶשׁ מַגְפּוֹת אֵלֶּה בָּאֵשׁ בַּעֲשׂוֹן וּבַגַּפְרִית הָעֲלוֹת
 מִפִּיהֶם הִכָּה חֶלֶק שְׁלִישִׁי מִן-בְּנֵי הָאָדָם:
 כִּי-כֵחַ הַסּוּסִים בְּמוֹ-פִיהֶם וּבִזְבּוּחֹתָם כִּי יִזְבְּחוּתָם
 כְּנִפְשֵׁים הֵם וְרֵאשֵׁים לָהֶם אֲשֶׁר בָּם הֵם מִחֲבָלִים:
 וְשֹׁאֵר בְּנֵי הָאָדָם אֲשֶׁר לֹא מָתוּ בַּמַּגְפּוֹת הָאֵלֶּה לֹא-שָׁבוּ
 מִמַּעֲשֵׂי יְדֵיהֶם מִהַשְׁתַּחֲוֹת עוֹד לְשָׂדִים וְלַעֲצָבִי זָהָב
 וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת וְאָבֶן וְעֵץ אֲשֶׁר לֹא-יִרְאוּן וְלֹא-יִשְׁמַעוּן
 וְלֹא יִהְלְכוּן:
 וְגַם לֹא-שָׁבוּ מִרְצַח וּמִכְשָׁפִים וּמִזְנוּת וּמִגְנָבָה אֲשֶׁר
 בִּידֵיהֶם:

פרק י

א וַאֲרָא מֶלֶךְ אַחֵר אֲדִיר יָרַד מִן-הַשָּׁמַיִם עֹטָה עָנָן
 כְּשִׁלְמָה וְקָשֶׁת עַל-רֵאשׁוֹ פָּנָיו כְּעֵין הַשָּׁמַשׁ וְרַגְלָיו
 כְּעַמּוּדֵי אֵשׁ:
 ב וַיִּבְדּוּ סֵפֶר קִטָּן פְּתוּחַ וַיִּצָּג אֶת-רַגְלוֹ הַיְמָנִית עַל-הַיָּם
 וְאֶת-הַשְּׂמָאלִית עַל-הָאָרֶץ:
 ג וְכֹאֲרֵי שֹׁאֵג קָרָא בְּקוֹל גָּדוֹל וּבִקְרָאוֹ הַשְּׁמִיעוּ שְׁבַעַת
 הָרְעָמִים קוֹל דְּבָרִים:

ב וַאֲרָא שְׁבַעַת שׁוֹפְרוֹת נְתוּנִים לְשַׁבַּעַת הַמֶּלֶאכִים
 הָעֹמְדִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים:
 ג וַיְבֹא מֶלֶךְ אַחֵר וַיַּעֲמֵד אֶצְל הַמִּזְבֵּחַ וַיְבִידוּ מִקְטָרֶת זָהָב
 וַיִּתְּנוּ לוֹ עֲתֻרַת קְטָרֶת לְהַקְטִיר עִם-תְּפִלוֹת
 כָּל-הַקְּדוֹשִׁים עַל-מִזְבַּח הַזָּהָב אֲשֶׁר לִפְנֵי הַכֶּסֶף:
 ד וַיַּעַל עֵתֶר עָנָן הַקְטָרֶת עִם-תְּפִלוֹת הַקְּדוֹשִׁים מִיַּד
 הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים:
 ה וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֶת-הַמִּקְטָרֶת וַיְמַלְאֶה אֵשׁ מֵעַל-הַמִּזְבֵּחַ
 וַיִּצַק עַל-יְהוָה וַיְהִי קוֹל רַעַם וּבְרָק וְרַעַשׁ:
 ו וְשַׁבַּעַת הַמֶּלֶאכִים עִם-שַׁבַּעַת שׁוֹפְרֵיהֶם עָמְדוּ וְכַנִּים
 לְתַקְעַ:

ז וַיִּתְקַע הַמֶּלֶךְ הַרְאֵשׁוֹן וַיְהִי-בְכָרְד וְאֵשׁ וְדָם בְּלוּלִים
 יַחְדָּו שֹׁטְפִים אֲרֵצָה וּתְשַׁרְף שְׁלִישִׁית הָאָרֶץ וְשְׁלִישִׁית
 הָעֲצִים וְכָל-יִרְקַע עֹשֵׁב נִשְׂרָף:
 ח וַיִּתְקַע הַמֶּלֶךְ הַשְּׁנִי וּכְמוֹ הַר גָּדוֹל בַּעַר בָּאֵשׁ נָפַל
 אֶל-תוֹף הַיָּם וְשְׁלִישִׁית הַיָּם נִהְפְּכָה לְדָם:
 ט וַיִּגְוַע כָּל-בְּשָׂר אֲשֶׁר נִשְׁמַת-רוּחַ חַיִּים בְּאֶפְיוֹ אֲשֶׁר
 בְּשְׁלִישִׁית הַיָּם וְהָאֲנִיּוֹת שְׁלִישִׁית מֵהֶן נִהְרָסוּ:
 י וַיִּתְקַע הַמֶּלֶךְ הַשְּׁלִישִׁי וַיִּפֹּל כּוֹכַב גָּדוֹל כְּלִפְיֵד בַּעַר
 מִן-הַשָּׁמַיִם וַיִּפֹּל עַל-הַשְּׁלִישִׁית מִן-הַנְּהָרוֹת
 וּמִן-מַעֲיָנוֹת הַיָּם:
 יא וְהַכּוֹכַב נִקְרָא שְׂמוֹ לְעִנְיָה וְשְׁלִישִׁית מִן-הַיָּם הִיָּתָה
 לְלַעֲנָה וְרַבִּים מִבְּנֵי אָדָם מָתוּ מִן-הַיָּם כִּי מָרִים הֵם:
 יב וַיִּתְקַע הַמֶּלֶךְ הָרְבִיעִי וְהִנֵּה שְׁלִישִׁית מִן-הַשָּׁמַיִם הִכְתָּה
 וְשְׁלִישִׁית מִן-הַיָּרֵחַ וְשְׁלִישִׁית מִן-הַכּוֹכְבִים עַד
 כִּי-חִשְׁבָה שְׁלִישִׁיתָם וְהַיּוֹם לֹא הִגִּיה אֹרוֹ שְׁלִישִׁיתוֹ וְכֵן
 הִלְיָלָה:
 יג וַאֲרָא נְאֻשְׁמַע מֶלֶךְ מַעוּפָף בַּחֲצִי הַשָּׁמַיִם קָרָא בְּקוֹל
 גָּדוֹל אוֹי אוֹי לִישְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵי קְלוֹת הַשּׁוֹפָר אֲשֶׁר
 יִתֵּר שְׁלֹשַׁת הַמֶּלֶאכִים וְכַנִּים לְתַקְעַ:

פרק ט

א וַיִּתְקַע הַמֶּלֶךְ הַחֲמִישִׁי וַאֲרָא כּוֹכַב נָפַל מִן-הַשָּׁמַיִם
 אֲרֵצָה וַיִּנְתָּן-לוֹ מִפְּתַח לְבָאֵר הַתְּהוֹם:
 ב וַיִּפְתַּח אֶת-בָּאֵר הַתְּהוֹם וַיַּעַל קִיטָר מִן-הַבָּאֵר כְּקִיטָר
 הַכְּבָשׂוֹן כִּבְ-מָאֵד וַתַּחֲשֹׁף הַשָּׁמַשׁ וּפְגִי הַשָּׁמַיִם מִקִּיטָר
 הַבָּאֵר:
 ג וּמִתוֹף הַקִּיטָר יָצָא אֲרֵבָה עַל-הָאָרֶץ וְכַח נִתָּן לָהֶם כְּכַח
 הָעֲקֹרֵבִים בְּאָרֶץ:
 ד וְהֵם צִוּוּ לְבַלְתִּי שַׁחַת אֶת-עֹשֵׁב הָאָרֶץ וְלֹא אֶת-הַיִּרְקַק
 וְלֹא אֶת-עֵץ הַשָּׂדֶה כִּי אִם-אֶת-הָאֲנָשִׁים לְבָדָם אֲשֶׁר
 אִין-לָהֶם חוֹתָם אֱלֹהִים עַל-הַמַּצָּח:
 ה וְלֹא נִתָּן לָהֶם לְהַמִּיתָם כִּי אִם-רַק לְעִנְתָם חֲמֹשֶׁה
 חֲדָשִׁים בְּמִכְאוֹב קֶשֶׁה כְּמִכְאוֹב אָדָם אֲשֶׁר הָעֲקֹרֵב יִבְנוּ:

ד וכאשר השמיעו שבעת הרעמים קול הבריהם הואלתי לכתב ואשמע קול מן השמים לאמר אלי חתום את הדברים אשר השמיעו שבעת הרעמים ואלתכתב אתם:

ה והמלאך אשר ראיתי עמד על-הים ועל-הארץ הרים את-מינו אל-השמים:

ו וישבע בחי העולם אשר ברא את-השמים ואת אשר-בם ואת-הארץ ומלוואה ואת-הים ואת-אשר בתוכו אם-תמשך עוד העת:

ז רק בימים ההם אשר המלאך השביעי יתן קולו ויואל לתקוע יתם סוד אלה פאשר בשר את-עבדיו הנביאים:

ח והקול אשר שמעתי מן-השמים דבר אלי שנית לאמר לך קח את-הספר הפתוח מיד-המלאך העמד על-הים ועל-הארץ:

ט ואלך אל-המלאך ואמר אליו תנה-לי את-הספר הקטן ויאמר אלי קח לך ואכל אתו והוא ימר לבטןך ובפיד יהיה פדבש למתוק:

י ונאקח את-הספר הקטן מיד-המלאך ואכל אתו ויהי כפי פדבש למתוק אף המר לבטני אחרי אכלי אתו:

יא ויאמרו אלי הלא תוסיף עוד להנבא על-רבים עמים וגוים ולשנות ומלכים:

פרק יא

א וינתן-לי קנה דומה לקנה המדה ויעמד המלאך ויאמר קום ומד את-היכל האלהים ואת-המזבח ואת-מקום המשפתחים שם:

ב ונתשת את-חצר ההיכל החיצון ולא תמד אתו כיינתן בידי הגוים ורמסו את-עיר הקדש ארבעים ושנים חדש:

ג ונתתי לשני עדי ונבאו ימים אלה מאתים וששים בלבוש שק:

ד אלה הם שני הזיתים ושתי המנורות העמדים על-אלהי הארץ:

ה וכי-יבקש איש לנגע בם תצא אש מפיהם ותאכל את-איביהם מות מות כל-המבקש לנגע בם לרעה:

ו והם יש-לאל ידם לעצר את-השמים לבלתי היות מטר כל-ימי נבואתם ויש לאל ידם להפך את-המים לדם ולהכות את-הארץ בכל-מכה כדי תפצם:

ז וככלות עדותם תלקח-בם החיה העלה מן-התהום תגבר עליהם ותהרג אתם:

ח ופגריהם יפלו ברחוב העיר הגדלה הנקראת בשפת משל סדום ומצרים אשר שם-נצלב גם-אדניהם:

ט ורבים מן-העמים והמשפחות והלשונות והגוים יראו את-פגריהם שלשת ימים וחצי ולא יתנו לקבר את-החללים במקום קבר:

י וישבי הארץ ישישו יגילו עליהם וישלחו מנות איש לרעהו אחרי אשר עכרו שני הנביאים האלה את-ישבי הארץ:

יא ובמלאת שלשת ימים וחצי בא בהם רוח חיים מאת האלהים ויעמדו על-רגליהם וחתת אלהים נפלה על-כל-ראיהם:

יב וישמעו קול גדול קרא אליהם מן-השמים לאמר עלו הנה ויעלו בענן השמים ועיני איביהם ראות:

יג ויהי רעש גדול בעת ההיא ותפל עשירית העיר ושבעת אלפים אנשים למספר שמות מתו ברעש והנשארים רעדה אחרתם ויתנו כבוד לאלהי השמים:

יד נהי השני חלף הלך-לו ונהי השלישי עד-מהרה הנה בא:

טו ויתקע המלאך השביעי וקלות גדולים נשמעו בשמים לאמר היתה ממלכת הארץ לאדנינו ולמשיחו והוא ימלך לעולם ועד:

טז ועשרים וארבעה הזקנים הישבים לפני האלהים על-כסאותם נפלו על-פניהם וישתחוו לאלהים:

יז ויאמרו מודים אנחנו לך יהנה אלהי צבאות הנה ונהיה ויבוא פי לבשת עז גדלך ותמלך:

יח הגוים רגשו בחרות אפם עד בא חרון אפך ויום המשפט לישני עפר ולתת שכר לעבדיך הנביאים והקדושים ויראי שמך הקטנים עם-הגדלים ולעכר את-עברי הארץ:

יט אז נפתח היכל האלהים בשמים וארון בריתו נראה שם במקדשו ויתמלטו ברקים וקולת רעמים וזוועהווכרד קבר:

פרק יב

א נאות גדול נראה אז בשמים אשה עטה מעטה שמש ולבנה תחת רגליה ועל-ראשה יציץ גזר שנים עשר כוכבים:

ב והיא הרה ללת ותזעק בתחליה כי נהפכו עליה צריה: ג וירא אות שני בשמים והנה תנין גדול כמרמא אש ולו שבעה ראשים ועשר קרנים ועל-ראשו שבע כתרות:

ד ויסחב בזנבו שלישית מן-כוכבי השמים וישליכם ארצה ויעמד התנין לפני האשה לעת לדתה לבלע את-בנה בהנלדו:

ה והיא ילדה את-בנה בן זכר אשר עמד לרעות את-הגוים כלם בשבט ברזל וילקח בנה אל-האלהים אל-כסאו:

וְהָאִשָּׁה בְּרַחָה לָהּ הַמַּדְבְּרָה אֲשֶׁר-שָׁם הוּכַן-לָהּ מְקוֹם
 עַל-פִּי הָאֱלֹהִים לְכַלְכֵּל אֶת־הָשָׁם יָמִים אָלֶיךָ וּמֵאֵתֶיךָ
 וְשָׂשׂוֹנִים:
 וְתָהִי מִלְחָמָה בְּשָׂמִים מִיכָאֵל וּצְבָאוֹי עָרְכוּ קָרֵב
 עַם-הַתְּנִינִין וְהַתְּנִינִין וּצְבָאוֹי נִלְחָמוּ עִמָּם:
 וְלֹא יָכְלוּ לָהֶם וּמְקוֹמָם לֹא נִמְצָא עוֹד בְּשָׂמִים:
 וַיִּשְׁלִיכוּ אֶת-הַתְּנִינִין הַגְּדוֹל הוּא הַנְּחָשׁ הַקְּדָמִי אֲשֶׁר
 קָרְאוּ לוֹ שׁוֹטָן וְשׁוֹטָן אֲשֶׁר הִדִּיחַ כָּל-יִשְׂרָאֵל תִּבֵּל אֹתוֹ
 וְאֶת-מִלְאָכָיו עִמּוֹ הִשְׁלִיכוּ אַרְצָה:
 וְאֲשַׁמְעַע קוֹל גְּדוֹל בְּשָׂמִים לֵאמֹר הַיּוֹם בָּאָה יְשׁוּעַת
 אֱלֹהֵינוּ גְבוּרָתוֹ וּמְלֻכּוֹתוֹ וּמִמְשַׁלֵּת מִשִּׁיחוּ כִּי-הוֹרֵד
 שׁוֹטָן אַחֲיוֹ אֲשֶׁר-עָמַד לְשַׁטְנָם לְפָנָי אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם
 וְלַיְלָה:
 וְהֵם גָּבְרוּ עָלָיו בְּדָם הַשָּׁה וּבְעֵדוֹת פִּיהֶם וְלֹא-אָהָבוּ
 אֶת-נַפְשָׁם עַד-מָוֶת:
 עַל-כֵּן רָנוּ שָׂמִים וְצָחְלוּ אִתָּם הַשְּׂכָנִים שָׁם אוֹי לְיִשְׂרָאֵל
 הָאָרֶץ וְלִשְׂכָנֵי הַיָּם כִּי-יֵרֵד אֲלֵיכֶם הַשָּׁטָן וְחָמְתוּ גְדוֹלָה
 מִדַּעְתּוֹ כִּי תִקְצַר עִתּוֹ:
 וְכִרְאוֹת הַתְּנִינִין כִּי הוֹרֵד אַרְצָה וַיִּרְדֶּף אַחֲרָי הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
 יִלְדָה אֹת בֶּן הַזָּכָר:
 וַיִּתְּנוּ לָאִשָּׁה שְׂתֵי כַּנְפִים כַּנְּפִים הַנֶּשֶׁר הַגְּדוֹל וַתַּעֲפֶף
 הַמַּדְבְּרָה אֶל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִכְלָלוּ אֹתָהּ מוֹעֵד מוֹעֲדִים
 וְחֻצֵי מַפְנֵי הַנְּחָשׁ:
 וַיָּקֵא הַנְּחָשׁ נְהַרְמִים מִפִּי אַחֲרָי הָאִשָּׁה לְשִׁטְפָה
 בְּנֶהָר:
 וַתַּעֲזֹר הָאָרֶץ לָאִשָּׁה וַתַּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת-פִּיהָ וַתַּבְלַע
 אֶת-הַנְּהָר אֲשֶׁר-הִקִּיא הַתְּנִינִין מִפִּי:
 וַיִּקְצַף הַתְּנִינִין עַל-הָאִשָּׁה וַיִּלְךְ לְהִלָּחֵם בֵּיתָר זֶרְעָה שְׂמָרִי
 מִצּוֹת־אֱלֹהִים וְעֵדוֹת יְשׁוּעַת הַמְּשִׁיחַ אִתָּם:

פרק יד

א וְאִשָּׁא עֵינָי וְהִנֵּה-שָׁה עָמַד עַל-הַר צִיּוֹן וְאֶצְלוֹ מֵאָה
 וְאַרְבָּעִים אֶלֶף נֶפֶשׁ וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים הֵם אֲשֶׁר שָׂמוּ וְשָׁם
 אָבְיוּ כְּתוּבִים עַל-מִצְחָם:
 ב וְאֲשַׁמְעַע קוֹל מִן-הַשָּׁמַיִם כְּקוֹל מַיִם רַבִּים כְּקוֹל רַעַם
 אֲדִיר וְאֲקָשִׁיב קָשָׁב וְהִנֵּה הוּא קוֹל מְנַגְנְגִים הַפְּרָטִים
 עַל-פִּי נְבִלִיָּהם:
 ג וַיִּשְׁירוּ שִׁיר חֲדָשׁ לְפָנָי הַכֹּסֵא וְלְפָנָי אַרְבַּע חֲסִיּוֹת
 וְהַזְקֵנִים מִבְּלֵי כֹלֵת אִישׁ לְלַמֵּד אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת
 בְּלִתי מֵאָה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים אֵלֶּה אֲשֶׁר
 נִפְדּוּ מִן-הָאָרֶץ:
 ד הֲלֹא הֵם אֲשֶׁר לֹא-נִגְאָלוּ בְּנָשִׁים כִּי בְתַמְתָּם הֵם
 כְּבַתּוּלוֹת וְהַלְכִים אַחֲרָי הָשָׁה אֶל-אֲשֶׁר יִלְךְ וּפְדוּיָם הֵם
 מִקָּרֵב בְּנֵי הָאָדָם כְּכַפּוּרִים לֵאלֹהִים וְלִשְׁהָ:
 ה וּמִרְמָה לֹא-נִמְצָאָה בְּפִיהֶם כִּי יִשְׂרִים וְתַמִּימִים הֵם לְפָנָי
 כֹּסֵא הָאֱלֹהִים:

א וְהָאִשָּׁה בְּרַחָה לָהּ הַמַּדְבְּרָה אֲשֶׁר-שָׁם הוּכַן-לָהּ מְקוֹם
 עַל-פִּי הָאֱלֹהִים לְכַלְכֵּל אֶת־הָשָׁם יָמִים אָלֶיךָ וּמֵאֵתֶיךָ
 וְשָׂשׂוֹנִים:
 ב וְתָהִי מִלְחָמָה בְּשָׂמִים מִיכָאֵל וּצְבָאוֹי עָרְכוּ קָרֵב
 עַם-הַתְּנִינִין וְהַתְּנִינִין וּצְבָאוֹי נִלְחָמוּ עִמָּם:
 ג וְלֹא יָכְלוּ לָהֶם וּמְקוֹמָם לֹא נִמְצָא עוֹד בְּשָׂמִים:
 ד וַיִּשְׁלִיכוּ אֶת-הַתְּנִינִין הַגְּדוֹל הוּא הַנְּחָשׁ הַקְּדָמִי אֲשֶׁר
 קָרְאוּ לוֹ שׁוֹטָן וְשׁוֹטָן אֲשֶׁר הִדִּיחַ כָּל-יִשְׂרָאֵל תִּבֵּל אֹתוֹ
 וְאֶת-מִלְאָכָיו עִמּוֹ הִשְׁלִיכוּ אַרְצָה:
 ה וְאֲשַׁמְעַע קוֹל גְּדוֹל בְּשָׂמִים לֵאמֹר הַיּוֹם בָּאָה יְשׁוּעַת
 אֱלֹהֵינוּ גְבוּרָתוֹ וּמְלֻכּוֹתוֹ וּמִמְשַׁלֵּת מִשִּׁיחוּ כִּי-הוֹרֵד
 שׁוֹטָן אַחֲיוֹ אֲשֶׁר-עָמַד לְשַׁטְנָם לְפָנָי אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם
 וְלַיְלָה:
 ו וְהֵם גָּבְרוּ עָלָיו בְּדָם הַשָּׁה וּבְעֵדוֹת פִּיהֶם וְלֹא-אָהָבוּ
 אֶת-נַפְשָׁם עַד-מָוֶת:
 ז עַל-כֵּן רָנוּ שָׂמִים וְצָחְלוּ אִתָּם הַשְּׂכָנִים שָׁם אוֹי לְיִשְׂרָאֵל
 הָאָרֶץ וְלִשְׂכָנֵי הַיָּם כִּי-יֵרֵד אֲלֵיכֶם הַשָּׁטָן וְחָמְתוּ גְדוֹלָה
 מִדַּעְתּוֹ כִּי תִקְצַר עִתּוֹ:
 ח וְכִרְאוֹת הַתְּנִינִין כִּי הוֹרֵד אַרְצָה וַיִּרְדֶּף אַחֲרָי הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
 יִלְדָה אֹת בֶּן הַזָּכָר:
 ט וַיִּתְּנוּ לָאִשָּׁה שְׂתֵי כַּנְפִים כַּנְּפִים הַנֶּשֶׁר הַגְּדוֹל וַתַּעֲפֶף
 הַמַּדְבְּרָה אֶל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִכְלָלוּ אֹתָהּ מוֹעֵד מוֹעֲדִים
 וְחֻצֵי מַפְנֵי הַנְּחָשׁ:
 י וַיָּקֵא הַנְּחָשׁ נְהַרְמִים מִפִּי אַחֲרָי הָאִשָּׁה לְשִׁטְפָה
 בְּנֶהָר:
 יא וַתַּעֲזֹר הָאָרֶץ לָאִשָּׁה וַתַּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת-פִּיהָ וַתַּבְלַע
 אֶת-הַנְּהָר אֲשֶׁר-הִקִּיא הַתְּנִינִין מִפִּי:
 יב וַיִּקְצַף הַתְּנִינִין עַל-הָאִשָּׁה וַיִּלְךְ לְהִלָּחֵם בֵּיתָר זֶרְעָה שְׂמָרִי
 מִצּוֹת־אֱלֹהִים וְעֵדוֹת יְשׁוּעַת הַמְּשִׁיחַ אִתָּם:

פרק יג

א וְאֲעַמַּד עַל-חוֹל שְׂפַת הַיָּם וְאֶרְאֶה חִיָּה עֹלָה מִן-הַיָּם אֲשֶׁר
 לָהּ שְׂבָעָה רַאשִׁים וְעֶשְׂרִי קַרְנִים וְעַל-קַרְנֶיהָ עֶשֶׂר עֲטֻרוֹת
 וְשִׁמּוֹת גְּדוּפִים עַל-רִאשֶׁיהָ:
 ב וְהַחִיָּה אֲשֶׁר עֵינָי רְאוּ דָמְתָה לְנֹמֵר וְרַגְלֶיהָ רַגְלֵי דָב
 וּפִיהָ כִּי אֲרִי וְהַתְּנִינִין נָתַן לָהּ אֶת-כַּחוֹ וְאֶת-כֹּסֵאוֹ
 וּמִמְשַׁלֵּ-רֵב:
 ג וְאֶחָזָה אֶחָד מִרְאשֶׁיהָ כְּמַפָּה מַפְתַּח מָוֶת וּמַפְתַּח הַמָּוֶת
 נִרְפָּאָה וְכָל-הָאָרֶץ הַעֲרִיצוֹ אֶת-הַחִיָּה וַיִּנְהָרוּ אַחֲרֶיהָ:
 ד וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ אֶל-הַתְּנִינִין כִּי-נָתַן מִמְשַׁלָּה לְחִיָּה וְלְפָנָי הַחִיָּה
 הִשְׁתַּחֲוּוּ לֵאמֹר מִי כְמוֹ הַחִיָּה מִי יַעֲזֹ לְהִלָּחֵם בָּהּ:
 ה וְלֹה נָתַן פֶּסֶם מִמְלַל רַבְרָבִין וְחַרְפוֹת וְכַח נָתַן-לָהּ לַעֲשׂוֹת
 כְּרִצּוֹנָה שְׁנַיִם וְאַרְבָּעִים חֲדָשׁ:

וַיִּבְרָא מַלְאָךְ אַחֵר מְעוֹפֵף בְּלֶבֶת הַשָּׁמַיִם וּבִשְׂרַת עוֹלָם
בְּיָדוֹ לְהַגִּיד לְיִשְׁבֵי הָאָרֶץ וּלְכָל־גּוֹי וְשָׁבֵט וְלְשׁוֹן וְנֶעַם:
וַיִּקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל יִרְאוּ אֶת־הָאֱלֹהִים וְהִבּוּ־לוֹ כְבוֹד כִּי
יוֹם הַמַּשְׁפָּט הִנֵּה בָּא הַשְּׁתַחֲוֹי לְפָנָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־מַעְיָנֵי מַיִם:
וּמַלְאָךְ אַחֵר קָרָא אַחֲרָיו נִפְלָה נִפְלָה בְּכָל הָעִיר הַגְּדוּלָּה
אֲשֶׁר מִיַּיִן חֲמַת תִּזְנַתָּה הַשְּׁקֵתָה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם:
וּמַלְאָךְ שְׁלִישִׁי קָרָא אַחֲרֵיהֶם בְּקוֹל גְּדוֹל מִי אֲשֶׁר
יִשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הַחַיָּה וְאֶל־צִלְמָה וַיִּתְּנָה אֶת־הַתּוֹ
עַל־מִצְחוֹ אוֹ עַל־יָדָיו:
גַּם־הוּא יִשְׁתַּחֲוֶה מִיַּיִן חֲמַת אֱלֹהִים מִכּוֹס הַתַּרְעֵלָה
הַמְּלֹאָה מִזֶּגַע וְעִמּוֹ וַיִּתְגַּלַּל בְּזִלְעָפוֹת אִשׁ וְגִפְרִית לְעֵינָי
צָבָא הַקֹּדֶשׁ וּלְעֵינָי הַשְּׁהָה:
וַעֲשֵׂן כּוֹר עָנָיִם יַעֲלֶה עַד־עוֹלָמִי עוֹלָמִים וּמְנוּחַ לֹא
יִמְצָאוּ יוֹמָם וְלַיְלָה הַמַּשְׁתַּחֲוִיִּים אֶל־הַחַיָּה וְאֶל־צִלְמָה
וְאֲשֶׁר הַתּוֹ תוֹ שְׁמָה עַל־בְּשָׂרָם:
כִּי פֹה נִמְצָא עֶצֶר רוּחַ לְקַדְשֵׁים פֹּה הַשְּׁמֵרִים מִצְוֹת
הָאֱלֹהִים וְאִמּוֹנַת יְשׁוּעָה:
וְאֲשַׁמַּע קוֹל קְרָא אֲלֵי מִן־הַשָּׁמַיִם כְּתַב אֲשֶׁרֵי הַמַּתִּים
אֲשֶׁר מִן־הַיּוֹם וְהִלְאָה יְמוּתוֹ בְּאֲדָנִי וְאִף גַּם־הָרוּחַ עָנָה
לֹאמֹר שָׁם יִנּוּחוּ יִגִּיעֵי כַח וְהִלְף אַחֲרֵיהֶם מַעֲשֵׂה צִדְקָם:
וְאֲשָׂא עֵינָי וְהִנֵּה עָנָן צַח וְעַל־הָעָנָן רֹכֵב כְּדַמּוֹת
בְּנֵי־אָדָם וְנִזְרַז זָהָב עַל־רֹאשׁוֹ וּבְיָדוֹ מַגָּל מַלְטָשׁ:
וּמַלְאָךְ אַחֵר יִצָּא מִן־הַיָּם וְיִקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל
אֶל־הַרְכָּב עַל־הָעָנָן שְׁלַח אֶת־הַמַּגָּל וּקְצֹר כִּי בָּא מוֹעֵד
לְקַצֵּר אַחֲרָי אֲשֶׁר בְּשַׁל קְצִיר הָאָרֶץ:
וַיִּשְׁלַח הַרְכָּב עַל־הָעָנָן אֶת־מַגְלוֹ עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ וַיִּקְצֹר
אֶת־קְצִיר הָאָרֶץ:
וּמַלְאָךְ אַחֵר יִצָּא מִן־הַיָּם וְיִקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל וְגַם־בְּיָדוֹ
מִזְמֶרְהָ מַלְטָשָׁה:
וַיָּבֵא מַלְאָךְ אַחֵר מִן־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לוֹ שְׁלֹטוֹן עַל־הָאֵשׁ
וַיִּקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל אֶל־אֲשֶׁר לוֹ הַמִּזְמֶרְהָ הַמַּלְטָשָׁה
לֹאמֹר שְׁלַח אֶת־הַמִּזְמֶרְהָ הַמַּלְטָשָׁה וּבְצֹר אֶת־אֲשַׁפְּלַת
גִּפְן הָאָרֶץ כִּי־הִבְשִׁילוּ עֲנָבֶיהָ:
וַיִּנְגַף הַמַּלְאָךְ אֶת־מִזְמֶרְתוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיִּבְצֹר אֶת־אֲשַׁפְּלַת
גִּפְן הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַכֵן אֶל־תוֹף הַגְּדוּלָּה הִיא גַת חֲמַת
אֱלֹהִים:
וַיִּדְרָכּוּ בַגַּת מַחוּץ לְעִיר וַיִּצָּא דָם מִן־הַגַּת וַיִּגִּיעַ
עַד־רִסְגֵי הַסּוּסִים דָּרַךְ אֶלְף וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת כִּכָּרַת אָרֶץ:

פרק טז

וְאֲשַׁמַּע קוֹל גְּדוֹל מִן־הַיָּם וְיִקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל
לֹאמֹר לָכוּ וְהִרְיָקוּ אֶת־שִׁבְעָה הַמִּזְרְקִים הַמְּכִילִים חֲמַת
הָאֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ:
וַיִּלְף הָרֹאשׁוֹן וַיִּרְק אֶת־מִזְרָקוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי לְשַׁחִין
רַע פָּרַח בְּאֲנָשִׁים אֲשֶׁר תּוֹ חִזְקָה בָּהֶם וְהַמַּשְׁתַּחֲוִיִּים
אֶל־צִלְמָה:
וַיִּרְק הַשֵּׁנִי אֶת־מִזְרָקוֹ אֶל־תוֹף הַיָּם וַיְהִי לְדָם בְּדָם אֲשֶׁר
יִזּוּבוּ פְגָרִים מִתִּים וְתִמַּת כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר בַּיָּם:
וַיִּרְק הַשְּׁלִישִׁי אֶת־מִזְרָקוֹ עַל־הַנְּהָרוֹת וְעַל־מַעְיָנֵי מַיִם
וַיִּהְפְּכוּ לְדָם:
וְאֲשַׁמַּע אֶת־מַלְאָךְ הַשְּׁמַיִם אִמֵּר צִדִּיק אַתָּה יְהוָה הַיְהוָה
וְהַיְהוָה וַיְהִי כִי־חָרַצְתָּ:
הֵם שָׁפְכוּ דָם קֹדְשִׁים וַנְּבִיאִים וְאַתָּה הַשְּׁקִיתָם דָּם כִּי־כֵן
יִשְׁפְּטֶה לָהֶם:
וְאֲשַׁמַּע קוֹל מִן־הַמִּזְבֵּחַ אִמֵּר אֲמֵן מַשְׁפָּטֶךָ יְהוָה אֱלֹהִים
אֵל שְׂדֵי אֲמַת וְצָדִיק:
וְהַרְבִּיעִי הַרִיק אֶת־מִזְרָקוֹ עַל־פְּנֵי הַשָּׁמַשׁ וַיִּנְתֵּן־לוֹ
לְלַהֵט אֶת־הָאֲנָשִׁים בְּאֵשׁ:
וַיִּצְרְבוּ הָאֲנָשִׁים בְּלַהֵט נוֹרָא מֵאֵד וַיִּגְדְּפוּ אֶת־שֵׁם
אֱלֹהִים הַשְּׁלִיט עַל־הַמַּגְפּוֹת הָאֵלָה וְלֹא שָׁבוּ לְתַת־לוֹ
כְּבוֹד:

פרק טז

וְאֲרָא מוֹפֵת אַחֵר גְּדוֹל וְנוֹרָא בְּשָׁמַיִם שִׁבְעָה מְלָאכִים
נְשָׂאִים שִׁבְעַת מַגְפּוֹת אַחֲרֵנוֹת כִּי בַהֲנֶה תַתָּם חֲמַת
אֱלֹהִים:

וַיִּרְקַח הַחֲמִישִׁי אֶת־מִזְרְקוֹ עַל־כֶּסֶף הַחֲמִיָּה וַתַּחֲשֹׁף
 מַלְכוּתָהּ וַיִּנְשְׁכוּ אֶת־לְשׁוֹנָם מִרַב כָּאֶבֶם׃
 וַיִּגְדְּפוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם מִפְּנֵי הַמְּכַאֲוֵב וַהֲשִׁיחִין וְלֹא
 שָׁבוּ מִמַּעֲשֵׂיהֶם׃
 וַיִּרְקַח הַשֵּׁשִׁי אֶת־מִזְרְקוֹ אֶל־תּוֹךְ הַנֶּהָר הַגָּדוֹל נְהַר־פָּרַת
 וַיַּחֲרֹבוּ מִימּוֹ לִפְנֹת דָּרָךְ לִפְנֵי הַמְּלָכִים הַבָּאִים
 מִמְּזֻרְח־שִׁמְשׁ׃
 וַאֲרָא שְׁלֹשָׁה רוּחוֹת טְמֵאִים כְּתֻבָּנִית צְפַרְדְּעִים יֵצְאִים
 מִפִּי הַתַּנִּין וּמִפִּי הַחִיָּה וּמִפִּי נִבְיָא הַשֶּׁקֶר׃
 כִּי הֵם רוּחוֹת הַשָּׂדִים הַעֲשִׂים מוֹפְתִים וּבָאִים אֶל־מַלְכֵי
 אֲרָץ וַתִּבְלַל כָּלָה לְאַסֹּף אֹתָם לְמַלְחָמָה לַיּוֹם הַגָּדוֹל הוּא
 יוֹם אֱלֹהֵי צְבָאוֹת׃
 וַיִּנְגְּדוּ בָּא כְּגֹבַב אֲשֵׁרֵי הָאִישׁ הַנְּעוֹר וְאֶת־בְּגָדָיו הוּא נֶצֶר
 לְבַלְתֵּי לֵלֶךְ עָרֶם וְרָאוּ אֶת־עֲרֻנֹתָו׃
 וְהֵם הִקְהִילוּ אֹתָם אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר הָעֹבְרִים יִקְרְאוּ לוֹ
 הַר מְגָדוֹ׃
 וַהֲשִׁבִיעֵי הַרִיק אֶת־מִזְרְקוֹ עַל־פְּנֵי רִקִיעַ הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא
 קוֹל גָּדוֹל מִן־הַהִיכָל הַעֲלִיּוֹן מִן־הַכֶּסֶף לֵאמֹר נַעֲשֶׂתָה׃
 וַהֲנִיחָה נִשְׁמְעוּ קִלּוֹת וּבְרָקִים וּרְעָמִים וַיְהִי רַעַשׁ גָּדוֹל
 אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כְּמָהוּ לְמִן־הַיּוֹת אֲדָם עַל־הָאָרֶץ כִּי גָדַל
 הַרְעַשׁ עַד־מְאֹד׃
 וַתַּחֲלַק הָעִיר הַגָּדוֹלָה לְשִׁלְשָׁה חֻלְקִים עָרֵי הַגּוֹיִם נִפְלוּ
 וּבְכָל הַגָּדוֹלָה נִפְקְדָה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים לְהַשְׁקוֹתָהּ כּוֹס יַיִן
 חֲמַת אִפוֹ׃
 וַנְּדָדוּ אִיֵּי הָיִם וְהַהַרִים נִעְתְּקוּ מִמְּקוֹמָם וַאֲיָנָם׃
 וּמִן־הַשָּׁמַיִם הִמְטִירוּ כָּרֶד כְּבֹד כֶּכָּר עַל־רֵאשֵׁי
 הָאֲנָשִׁים וַיִּגְדְּפוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־הָאֱלֹהִים עַל־דְּבַר מַגַּפַּת
 הַבָּרֶד כִּי־כִבְדָה מִכְתּוֹ עַד־מְאֹד׃

פרק יז

וַיָּבֵא אֶחָד מִן־שְׂבַעַת הַמְּלָאכִים נִשְׂאֵי שְׂבַעַת הַמִּזְרָקִים
 וַיִּדְבֹר עִמָּדֵי לֵאמֹר אֵלֵי בֹא וְאֲרָאךָ אֶת־מִשְׁפַּט הַזּוֹנוֹהַ
 הַגָּדוֹלָה הַיֹּשְׁבֶת עַל־מֵיִם רַבִּים׃
 אֲשֶׁר זָנוּ אַחֲרֶיהָ מַלְכֵי הָאָרֶץ וַיִּשְׁבִּי תִבְלַת הַשִּׁתְּפָרוּ מִיַּיִן
 תִּזְנַתָּה׃
 וַיֹּלִיכֵנִי בְרוּחַ הַמַּדְבָּרָה וַאֲרָא אִשָּׁה יֹשְׁבֶת עַל־חֲמִיָּה
 אֲדָמָה כְּתוֹלַע מְלֹאָה שְׂמוֹת גְּדוּפִים וְשְׂבַעַת רֵאשִׁים לָהּ
 וַעֲשֹׂר קַרְנָיִם׃
 וְהָאִשָּׁה לְבוּשָׁה אֲרָגְמָן וּשְׁנֵי תוֹלַעַת וְעֹטָה זָהָב
 אֲבָגִיחַ־חַפְצֵי וּפְנִינִים וְכוֹס זָהָב בְּיָדָהּ מְלֹאָה שְׁקוּצִים
 וְתוֹעֲבוֹת זְנוּנִיָּה׃
 וְעַל־מִצְחָהּ כְּתוּב שֵׁם בְּדָרָךְ סוּד בְּכָל הַגָּדוֹלָה הִיא אִם
 הַזּוֹנוֹת וְשְׁקוּצֵי הָאָרֶץ׃

פרק יח

וַאֲחֲרֵי־כֵן רָאִיתִי מְלֹאָךְ אַחֵר יוֹדֵד מִן־הַשָּׁמַיִם שֹׁר וְגָדוֹל
 וְהָאָרֶץ הָאִירָה מִכְּבֹדוֹ׃
 וַיִּקְרָא בְּכַח וְעוֹ לֵאמֹר נִפְלָה נִפְלָה בְּכָל הַגָּדוֹלָה הַיְתָה
 לְנוֹה שְׁעִירִים בְּתֵי כָל־רוּחַ טְמֵא וְקָן לְכָל־עוֹף
 שֶׁקָן וַנִּתְעַב׃
 כִּי מִיַּיִן חֲמַת תִּזְנַתָּה שְׁחוּ כָל־הַגּוֹיִם וּמַלְכֵי תִבְלַת זָנוּ
 אֲלֵיהֶם וְסִחְרֵי אֲרָץ הָעֲשִׂירוֹ מִשְׁפַּעַת חֵיל תַּעֲנִיגָהּ׃
 וְאֲשַׁמַּע קוֹל אַחֵר מִן־הַשָּׁמַיִם קוֹרָא צְאוּ מִתּוֹכָה עַמִּי
 פֶּן־תִּגְעוּ בַחֲטָאתֵיהֶם וְדַבְּקוּ בְכֶם תַּחֲלֹאֲיָהּ׃
 כִּי נִגְעוּ אֶל־הַשָּׁמַיִם חֲטָאתֵיהֶם וַיִּזְכְּרוּ אֱלֹהִים אֶת־עֲוֹנוֹהֶם׃

פרק יט

א וְאֶחָד־יָבִין שְׁמַעְתִּי קוֹל גְּדוֹל בְּקוֹל הַמּוֹן רַב בַּשָּׁמַיִם
קְרָאִים הַלְלוּיָהּ הַתְּשׁוּעָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַעֲזוּ לַיהוָה
אֱלֹהֵינוּ:

ב אָמַת וְצָדֵק מִשְׁפָּטוֹ כִּי־שִׁפְטוּ אֶת־הַזּוֹנֵה הַגְּדוֹלָה
אֲשֶׁר־הִשְׁחִיתָה אֶת־הָאָרֶץ בְּתַזְנֻתָהּ וַיִּדְרֹשׁ מִיָּדָה אֶת־דָּם
עַבְדָּיו הַשְּׁפוּדִים:

ג וַיַּעֲנוּ שְׁנֵי הַלְלוּיָהּ עַד־עוֹלָמִי עוֹלָמִים יַעֲלֶה עֲשׂוֹנָהּ:

ד וְעֹשִׂים וְאֶרְבָּעָה הַזְּקֵנִים וְאֶרְבַּע הַחַיִּים נָפְלוּ
עַל־פְּנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לֵאלֹהִים הַיֹּשֵׁב עַל־הַכֶּסֶּא וַיֹּאמְרוּ
אָמֵן הַלְלוּיָהּ:

ה וְקוֹל קְרָא יֵצֵא מִן־הַכֶּסֶּא לֵאמֹר הֲלָלוּ אֶת־אֱלֹהֵינוּ
כָּל־עַבְדָּיו וַיִּרְאוּ הַקְּטָנִים עִם־הַגְּדוֹלִים:

ו וְאֶשְׁמַע בְּקוֹל הַמּוֹן רַב וּבְקוֹל מִים רַבִּים וּכְשֹׁאוֹן רַעַם
חֲזֵק קְרָא הַלְלוּיָהּ כִּי־מָלְאָה יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת:

ז לָכוּ וְנִשְׁמַחָה וְנִגְיֵלָה וְנִתְנַהֵל לֹא כְבוֹד כִּי בָּאָה חַתְּנַת
הַשָּׁה וְכָלְתָה עִרוּכָה בְּכָל־:

ח וַיִּתֵּן לָהּ לְלִבָּשׁ בּוּץ זָרָה וְנָקִי כִּי בּוּץ הוּא צְדָקָה
הַקְּדוּשִׁים:

ט וַיֹּאמֶר אֵלַי כָּתֹב אֲשֶׁר־יִקְרָאִים אֶל־הַמִּשְׁתָּה לְחַתְּנַת
הַשָּׁה וַיֹּסֵף וַיֹּאמֶר אֵלַי דְּבַר־יְהוָה אֱלֹהִים אָמַת:

י וְאֲנִי נִפְלֵתִי לְרַגְלֵי הַשְּׁתַּחֲוֹת לֹא וַיֹּאמֶר אֵלַי לֹא־כֵן
רָאָה אֲנִי עָבַד כְּמוֹךָ וְחָבַר אֲנִי לָךְ וְלֹא־חִידָה הַמַּחְזִיקִים
בְּעֵדוּת יְשׁוּעָה לֵאלֹהִים תִּשְׁתַּחֲוֶה כִּי עֵדוּת יְשׁוּעָה הִיא רוּחַ
הַנְּבוּאָה:

יא וַאֲרָא אֶת־הַשְּׁמַיִם נִפְתָּחִים וְהַגֵּה־סוּס לָבָן וְהָרַכְבַּ עָלָיו
נִקְרָא נֶאֱמַן וַיִּשָּׁר וּמִשְׁפָּטוֹ וּמִלְחַמָּתוֹ בְּמִישְׁרִים:

יב עֵינָיו כְּלִהָבוֹת אֵשׁ וְעֵטְרוֹת רַבּוֹת עַל־רֵאשׁוֹ וְעָלָיו שֵׁם
חֲקוֹק אֲשֶׁר לֹא־יִדַע אֹתוֹ אִישׁ מִלְּבָדוֹ:

יג וְהוּא עֹטָה לְבוּשׁ מְאֹדָם בְּדָם וְשָׂמוֹ נִקְרָא דְּבַר
הָאֱלֹהִים:

יד וְצָבָא הַשְּׁמַיִם רַכְבִּים אֲחֵרָיו עַל־סוּסִים לְבָנִים מְלַבְּשִׁים
בְּגָדֵי־בוּץ זָרָה וְנָקִי:

טו וְחָרַב חֲדָה יֵצֵאת מִפִּיו לְהַפּוֹת בָּהּ אֶת־הַגּוֹיִם וּלְרַעַם
בְּשִׁבְטֵי בָרָזַל וְהוּא דֹרֵךְ בְּגַת יַיִן הַחֲמָה וְהַזְעַף אֱלֹהֵי
הַצְּבָאוֹת:

טז וְעַל־בְּגָדוֹ וְעַל־יְרֵכּוֹ כְּתוּב שֵׁם מְלָךְ הַמַּלְכִּים וְאֲדֹנָי
הָאֲדֹנָיִם:

יז וַאֲרָא מְלֹאָךְ אֶחָד עֹמֵד עַל־הַשָּׁמַיִם וְקָרָא בְּקוֹל גְּדוֹל
אֶל־כָּל־עוֹף כְּנָף הַמְּעוֹפֵף עַל־פְּנֵי רִקְיעַ הַשְּׁמַיִם לֵאמֹר
בֹּאוּ הָאֲסֹפוֹ אֶל־הַמִּשְׁתָּה הַגְּדוֹל לֵאלֹהִים:

יח וְאֶכְלְתֶם בֶּשֶׂר מְלָכִים בֶּשֶׂר שָׂרֵי אֲלָפִים וּבֶשֶׂר גְּבוּרִים
בֶּשֶׂר סוּסִים וְרַכְבֵיהֶם וּבֶשֶׂר בָּנֵי חַזְוִיִּים וְעַבְדֵי־קִטְנִים
עִם־הַגְּדוֹלִים כְּלָם:

י שְׁלֹמוֹ־לָהּ גְּמוּלָהּ שְׁגֻמְלָה לְכֶם עֲשׂוּ־לָהּ כְּפָלִים בְּמִסְדָּךְ
הַכּוֹס אֲשֶׁר מְסַכָּה מִסְכוּ־לָהּ כְּפָלִים:

יא כְּאֲשֶׁר הִיָּתָה גְבוּרָה וּמַעֲנֵנָה בֵּן הַבְּיָאוּ עֲלֶיהָ מִדְּוָה
וְאָבַל כִּי אָמְרָה בְּלִבָּבָהּ מִלִּפְנֵי אֲנִי לְעוֹלָם לֹא אֲשַׁב
אֶלְמָנָה וְלֹא אֲדַע שְׂכוֹל:

יב עַל־כֵּן תִּבְאֵנָה לָהּ בְּיוֹם אֶחָד כָּל־תַּחֲלָאֵיהָ מוֹת אָבַל
וְרַעַב וְהִיָּתָה לְמֵאֲכֻלֶת אֵשׁ כִּי חֲזַק יְהוָה אֱלֹהִים הַשְּׁפָט
אֲתָהּ:

יג וּמִלְכֵי־אָרֶץ אֲשֶׁר זָנוּ אֲתָהּ וְהַתְּעַלְסוּ עִמָּה בְּתַעֲנוּגִים
יָכּוּ יוֹסְפוּ לָהּ בְּרֵאֲתָם אֶת־עֲשׂוֹן שְׁרִפְתָּהּ:

יד וּמִמַּגּוּר וּשְׂבָר מִרְחוֹק יַעֲמְדוּ וְקוֹנְנוּ אוֹיְלָךְ אוֹיְלָךְ בְּכָל
עִיר רַבָּתִי עִם קַרְיָה נִשְׁגָּבָה בְּרַגַע אֶחָד בָּא עָלֶיךָ
מִשְׁפָּטֶךָ:

יז וּבְכּוֹ וְהַתְּאָבְלוּ עָלֶיהָ כְּנַעֲנֵי־אָרֶץ כִּי אֵין קִנְיָה עוֹד
לְסַחְרָם:

יח סִחַר זָהָב וְכֶסֶף וְאָבָן יִקְרָה וּפְנִינִים שֶׁשׁ וְאַרְגָּמָן וּמָשִׁי
וְשָׁנִי כָּל־עֲצֵי בְּשָׁמִים כְּלֵי שְׁנֵהָבִים וְכֵלֵי עֲצִים יִקְרִים
נְחֹשֶׁת בְּרִזָּל וְשִׁישׁ:

יט קְנָמֶן־בִּשְׁם וּקְטָרֶת סַמִּים מֵר וּלְבוֹנָה יַיִן וְשֶׁמֶן סֵלֶת
וְחֹטִים מְקַנְהָ בְּקָר וְצֹאן סוּס וְרַכָּב עָבַד וְשִׁפְחָה:

כ זַחַק מִמּוֹךְ פְּרִי תֵּאֵנָה לְעֵינֶיךָ וְכָל־עַדְנִים וּמְגָדִים לֹא
תִמְצָאֵי־עוֹד אֲזוּלוֹ לָהֶם וְאֵינָם:

כא וְהָרַכְלִים אֲשֶׁר מִצְאוּ אוֹן לָהֶם בְּעֵזְבוֹנֵיהָ מִמַּגּוּר וּמִשְׂבָּר
יַעֲמְדוּ מִרְחוֹק וּבְכּוֹ אֱלֵיהָ וְסָפְדוּ לֵאמֹר:

כב אֱלֵי לְקַרְיָה הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר לְבִשְׁהָ שֶׁשׁ וְאַרְגָּמָן וְשָׁנִי
וְתַעֲד עַד־יְזַהָב אֲבִי־חַפְּץ וּפְנִינִים:

כג אֵיךְ סָפוּ תַמּוֹ כְּרַגַע כָּל־הוֹן עָתָק זָה וְכָל־חֶבֶל וְעַבְר
אֲרָחוֹת יָמִים מְלָחִים וְעֲשִׂי מְלָאכָה בְּמִים רַבִּים מִרְחוֹק
עָמְדוּ:

כד וַיִּצְעֲקוּ בְּרֵאֲתָם אֶת־עֲשׂוֹן שְׁרִפְתָּהּ לֵאמֹר אֵיךְ עִיר כְּעִיר
הַגְּדוֹלָה:

כה וַיִּזְרְקוּ עָפָר עַל־רֵאשֵׁיהֶם וַיִּזְעֲקוּ בְּכִי וְאָבַל לֵאמֹר
אֱלֵי לְקַרְיָה הַגְּדוֹלָה מִחִיל עֲשָׂרָה הַעֲשִׂירוֹ כָּל־בְּעָלֵי
אֲנִיּוֹת בָּיִם וְעַתָּה הַפּוֹכָה הִיא כְּמוֹ־רַגַע:

כז צַהֲלוּ וְרַגְוּ שְׁמַיִם קְדָשִׁים שְׁלִיחִים וּנְבִיאִים כִּי־נִקְּמָם
אֱלֹהִים אֶת־נַקְמַתְכֶם מִיָּדָה:

כח וּמִלְאָךְ אֶחָד גְּבוּר נִשְׂא אָבָן גְּדוֹלָה כְּפָלַח רַכָּב וַיִּשְׁלַף
אֶל־תּוֹךְ הַיָּם וַיֹּאמֶר כְּכָה תִשְׁקַע בְּכָל הָעִיר הַגְּדוֹלָה
בְּשִׁצְףָה קָצָף וְלֹא־תִמְצָא עוֹד:

כט לֹא־יִשְׁמַע עוֹד בְּךָ קוֹל מְגַנְנִים וְשָׂרִים וְהַמִּנֵּת חֲלָלִים
וְחֻצְצְרוֹת וְכָל־חֲרָשׁ וְחֹשֵׁב לֹא־יִמְצָא עוֹד בְּתוֹכְךָ אֵף לֹא
יִשְׁמַע בְּךָ קוֹל רַחֲמִים:

ל וְאוֹר גַּר לֹא יֵאָרֶךְ וְקוֹל חֲתָן וְקוֹל כְּלָה אָבַד מִמּוֹךְ יַעַן
כְּנַעֲנֶיךָ הָיוּ נִכְבְּדֵי־אָרֶץ וּבְכִשְׁפֶיךָ נִדְּחוּ כָּל־הַגּוֹיִם:

לא וְדָם הַנְּבִיאִים וְהַקְּדוּשִׁים נִמְצָא בְּכַנְפֵיהָ וְכָל־חֲלָלֵי
הָאָרֶץ:

^ט וְאָרָא אֶת־הַחַיָּה וּמַלְכֵי הָאָרֶץ וּמַחְנִינֶיהֶם כִּי־עָרְכוּ לְהִלָּחֵם עִם־רֹכֵב הַסּוּס וַיִּצְבְּאוּ:
^כ וַתִּתְפַּשׂ הַחַיָּה וַנִּבְיֵא הַשֶּׁקֶר נֶאֱחָז עִמָּהּ הוּא אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱתוֹת לְפָנֶיהָ לְהַדִּיחַ אֶת־נַשְׂאֵי תוֹ הַחַיָּה וְאֶת־הַמְשַׁתְּחוּיִם לְצַלְמָהּ וְהֵם שְׁנֵיהֶם הִשְׁלְכוּ חַיִּים אֶל־תּוֹף יָם הַתְּבַעְרָה הַבַּעַר בְּגִפְרִית:
^{כא} וְהַנְּשֹׂאִים נָפְלוּ לְפִי הַחֶרֶב הַיֵּצֵאת מִפִּי רֹכֵב הַסּוּס וַעֲוֹן כָּל־כֹּהֵן שִׁבְעוּ מִבְּשָׂרָם:

פרק כ

^א וְאָרָא מַלְאָךְ יוֹרֵד מִן־הַשָּׁמַיִם וּבָיְדוּ מִפְּתַח הַתְּהוֹם וַרְתַּק גְּדוֹל:
^ב וַיִּתְפַּשׂ אֶת־הַתַּנִּין אֶת־הַנְּחָשׁ הַקְּדָמָנִי הוּא הַשֶּׁטֶן הַשּׁוֹטֵן וַיִּאָסֵר אֹתוֹ לְאֵלֶיךָ שָׁנִים:
^ג וַיִּשְׁלִיכֵהוּ אֶל־הַתְּהוֹם וַיִּסְגֹר עָלָיו וַיִּחַתֵּם מַעַל לַמַּסְגָּר לְבַלְתִּי יֵדִיחַ עוֹד אֶת־הַגּוֹיִם עַד־תֵּם הַשָּׁנִים אֵלֶיךָ וְאַחֲרֵי־כֵן יִתֵּן לְזִמְן קָטָן:
^ד וְאָרָא כִסְאוֹת עֹמְדִים וְלִישָׁבִים עֲלֵיהֶם נִתֵּן בְּיָדָם לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וּנְפִשׁוֹת כְּרוּחֵי רֹאשׁ לְמַעַן עֲדוּת יִשׁוּעַ וּלְמַעַן דְּבַר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הִשְׁתַּחֲוּוּ לַחַיָּה וּלְצַלְמָהּ וְלֹא נִתְּנוּ אֶת־הַתּוֹ עַל־מִצְעָתָם וַיִּדָּם הֵם קָמוּ וַיִּחַיּוּ וַיִּמְלְכוּ עַם־הַמְּשִׁיחַ אֵלֶיךָ שָׁנִים:
^ה וַיִּתֵּר הַמַּתִּים לֹא־קָמוּ לַחַיִּים עַד־תֵּם אֵלֶיךָ הַשָּׁנִים זֹאת הִיא הַתְּקוּמָה הַרְאֵשְׁנָה:
^ו אֲשֶׁרֵי אֲנֹשֵׁי־קִדְשׁ אֲשֶׁר יִקְחוּ חֵלְקָם בַּתְּקוּמָה הַרְאֵשְׁנָה הַמְּנוּת לֹא יִשְׁלַטְבָּם שְׁנִית כִּי כֹהֲנִים יִהְיוּ לְאֱלֹהִים וְלַמְּשִׁיחַ וּמְלָכוֹ עִמּוֹ אֵלֶיךָ שָׁנִים:
^ז וְאַחֲרֵי כָלוֹת אֵלֶיךָ הַשָּׁנִים יִתֵּר הַשֶּׁטֶן מִבֵּית כְּלָאוֹ:
^ח וַיֵּצֵא לְהַדִּיחַ אֶת־הַגּוֹיִם בְּאַרְבַּע פְּנּוֹת הָאָרֶץ אֶת־גּוֹג וּמְגוּג וְהַקְּהִלִּים לְמַלְחָמָה קָהַל אֲשֶׁר לֹא יִסְפֹּר כְּחוֹל הַיָּם:
^ט וַיַּעֲלוּ עַל־מְרֻחְבֵי אָרֶץ וַיִּסְבּוּ אֶת־מַחְנֵה הַקְּדוֹשִׁים וְאֶת־הַעִיר הַנְּחַמְדָּה וַתִּרְדּוּ אִשׁ מֵאֵת הָאֱלֹהִים מִן־הַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל אֹתָם:
^י וַהֲשִׁטֵּן אֲשֶׁר הַדִּיחָם נִדְּחַ לְיָם בַּעַר בָּאֵשׁ וּגְפִרִית אֲשֶׁר־שָׂם הַחַיָּה וַנִּבְיֵא הַשֶּׁקֶר לְהִיּוֹת מְעַנִּים שָׂם יוֹמָם וְלַיְלָה עַד־עוֹלָמִי עוֹלָמִים:
^{יא} וְאָרָא כִסֵּא וַיִּגְדוֹל וַהֲיִשָּׁב עָלָיו אֲשֶׁר אָרֶץ וְשָׁמַיִם נִגְדּוּ מִפְּנֵיו וְלֹא־נִדְּעַ מְקוֹמָם אִיו:
^{יב} וְאָרָא אֶת־הַמַּתִּים גְּדוֹלִים עַם־קִטְנִים עֹמְדִים לְפָנֶיהָ־הִנֵּה וּסְפָרִים נִפְתָּחִים גַּם־סְפָר אַחַר נִפְתַּח הוּא סֵפֶר הַחַיִּים וַיִּשְׁפָּטוּ הַמַּתִּים כַּעֲלִילוֹתָם כָּאֲשֶׁר הֵם כְּתוּבִים בְּסִפְרֵים קִהִים:

^{יג} וַיִּתֵּן הַיָּם אֶת־הַמַּתִּים אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ וְהַמְּנוּת וְהַשְּׂאוֹל נִתְּנוּ אֶת־הַמַּתִּים אֲשֶׁר־בָּם וַיִּשְׁפָּטוּ אִישׁ אִישׁ כַּמַּעֲשֵׂהוּ:
^{יד} וְהַמְּנוּת וְהַשְּׂאוֹל נִהְדָּפוּ אֶל־תּוֹף יָם בַּעַר בָּאֵשׁ זֶה הוּא הַמְּנוּת הַשְּׂנִי הַיָּם הַבַּעַר בָּאֵשׁ:
^{טו} וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־נִמְצָא כְּתוּב בְּסִפְרֵי הַחַיִּים נִהְדָּף אֶל־תּוֹף הַיָּם הַבַּעַר בָּאֵשׁ:

פרק כא

^א וְאָרָא שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וְאָרֶץ חֲדָשָׁה כִּי הַשָּׁמַיִם הָרִאשׁוֹנִים וְהָאָרֶץ הָרִאשְׁנָה עָבְרוּ וְהַיָּם אֵין עוֹד:
^ב וְאֶת־הַעִיר הַקְּדוֹשָׁה אֶת־יְרוּשָׁלַיִם הַחֲדָשָׁה אָנְכִי יוֹחֲנָן כְּאִתִּי יִרְדַּת מֵאֵת אֱלֹהִים מִן־הַשָּׁמַיִם כַּכֹּלָה בְּקִשְׁרֵיהָ עֲרוּכָה לְבַעֲלָהּ:
^ג וְקוֹל גְּדוֹל מִן־הַכִּפְסָא שְׁמַעֲתִי לֵאמֹר הִנֵּה מִשְׁכַּן אֱלֹהִים עַם־אֲנָשִׁים וְשִׁכָּן בְּתוֹכָם הֵם יְהִי־לוֹ לְעַם וְהָאֱלֹהִים יְהִיָּה אִתָּם וְהִנֵּה לָהֶם לְאֱלֹהִים:
^ד וּמַחָה כָּל־דְּמָעָה מֵעֵינֵיהֶם הַמְּנוּת לֹא־יִהְיֶה עוֹד וְאֵין אֲבָל וַיִּצְעֲקָה אוֹ דָבָרָה כִּי הָרִאשׁוֹנוֹת חִלְפוּ וְאֵינָם:
^ה וַהֲיִשָּׁב עַל־הַכִּפְסָא אֲמַר הַנְּנִי עָשָׂה הַכֹּל חֲדָשׁ וְאֵלֵי אֲמַר כְּתוּב כִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּנִים וְנֶאֱמָנִים:
^ו וַיּוֹסֶף וַיֹּאמֶר נַעֲשֶׂתָה אָנְכִי אֵלֶיךָ וְתוֹ רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן וְלִצְמָא אִתָּן מִבְּאֵר מַיִם חַיִּים חַנּוּם:
^ז הַמְּנַצֵּחַ יִירֵשׁ כָּל־אֵלֶּה וְנֶאֱנִי אֶהְיֶה־לוֹ לְאֱלֹהִים וְהוּא יְהִיָּה לִי לְבָן:
^ח אֲבָל בַּעֲלֵי לֵב רָגְזוּ בְּנִים לֹא אֲמֵן בָּם נִבְזִים וּמְרַצְחִים זִנִּים וְקִסְמִים עֲבָדֵי פֶסֶל וְכָל־אֲנָשֵׁי שֶׁקֶר חֵלְקָם בְּיָם הַבַּעַר בָּאֵשׁ וּגְפִרִית הוּא הַמְּנוּת הַשְּׂנִי:
^ט וַיִּבֵּא אֵלֵי אֶחָד מִן־שְׁבַעַת הַמַּלְאָכִים נִשְׂאֵי שְׁבַעַת הַמְּזֻרְקִים הַמַּלְאִים שְׁבַע הַמַּגְפּוֹת הָאֶחָרֹנוֹת וַיְדַבֵּר אֵלַי לֵאמֹר בֹּא וְאָרְאָךְ אֶת־הַכֹּלָה אֲשֶׁת הַשָּׂה:
^י וַיִּשְׂאֵנִי כְרוּחַ אֶל־הַר גְּדוֹל וַנִּשְׂא וַיִּרְאֵנִי אֶת־הַעִיר הַגְּדוֹלָה אֶת־יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדָשׁ יִרְדַּת מִן־הַשָּׁמַיִם מֵאֵת אֱלֹהִים:
^{יא} וַעֲלִיָּה חֲפָף כְּבוֹד אֱלֹהִים וְהַמְּאֹר לָהּ זוֹרַח כְּאֶבֶן יַקָּרֵת עָרֵךְ כְּאֶבֶן יִשְׁפָּה כְּעֵין תְּרִשִׁישׁ לְטָהֵר:
^{יב} וְחוּמָה גְּדוֹלָה וּגְבֻהָה תִּסָּב אִתָּהּ וּבָהּ שָׁנִים עָשָׂר שְׁעָרִים וְעַל־הַשְּׁעָרִים שָׁנִים עָשָׂר מַלְאָכִים וְשְׁמוֹת כְּתוּבִים עֲלֵיהֶם עַל־שְׁמוֹת שָׁנִים־עָשָׂר שְׁבַטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:
^{יג} שְׁלֹשָׁה שְׁעָרִים מְזֻרְחָה שְׁלֹשָׁה שְׁעָרִים צְפוֹנָה שְׁלֹשָׁה שְׁעָרִים גְּבֻהָה וְשְׁלֹשָׁה שְׁעָרִים מְעֻרְבָה:
^{יד} וְלַחֲזוּמַת הַעִיר שָׁנִים עָשָׂר יִסְדוֹת וְשָׁנִים עָשָׂר שְׁמוֹת עַל־שָׁנִים עָשָׂר שְׁלִיחֵי הַשָּׂה חֲקוּקִים עֲלֵיהֶם:
^{טו} וְהַדְּבָר בִּי הַחֲזִיק קָנָה זֶהֱב בָּיְדוֹ לְמַד אֶת־הַעִיר וְאֶת־שְׁעָרֶיהָ וְאֶת־חֻמָּתָהּ:

ח וְאֲנִי יוֹחֵן שָׁמַעְתִּי וְרָאִיתִי אֶת־אֵלֶּה וַיְהִי בְשָׁמְעִי
וּבְרָאִיתִי אֶת־אֵלֶּה וְאֶפֶל לְרִגְלֵי הַמַּלְאָךְ אֲשֶׁר־הִרְאִנִי
אֶת־אֵלֶּה לְהַשְׁתַּחֲוֹת לוֹ:

ט וַיֹּאמֶר אֵלַי לֹא־כֵן רְאֵה אֲנִכִּי עֹבֵד פְּמוֹד וְחֹבֵר אֲנִי לָךְ
וְלֹא־חִיד הַנְּבִיאִים וְלִשְׁמָרִים אֶת־דְּבָרֵי הַסֵּפֶר הַזֶּה
לְאֱלֹהִים תִּשְׁתַּחֲוֶה:

י וַיֹּאמֶר אֵלַי עוֹד אֶל־תִּתְּחַם אֶת־דְּבָרֵי הַנְּבוּאָה אֲשֶׁר
בַּסֵּפֶר הַזֶּה כִּי קְרוֹב הַמוֹעֵד:

יא בֶּן־עוֹלָה יוֹסִיף עֲשׂוֹת עוֹל וְנִתְעַב יוֹסִיף עַל־תּוֹעֲבָתוֹ
אִישׁ צַדִּיק יוֹסִיף עַל־צַדִּיקְתּוֹ וְקָדוֹשׁ יוֹסִיף לְהַתְקַדֵּשׁ
בְּקִדְשָׁתוֹ:

יב וְאֲנִי הִנְנִי בָּא עַד־מְהֵרָה וּשְׁכָרִי אֲתִי לְשִׁלֵּם לְאִישׁ אִישׁ
כְּמַעֲשָׂהוּ:

יג אֲנִכִּי אֵלֶּךְ וְתוֹ רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן רֵאשׁ וְסוֹף:

יד אֲשֶׁרֵי הַשּׁוֹמְרִים אֶת־מִצְוֹתָיו וְהִזִּיה לָהֶם רְשִׁיּוֹן לֶאֱכֹל
מֵעֵץ הַחַיִּים וְלִבֹּא הַעֵרִיב דְּרָךְ שְׁעָרֶיהָ:

טו וּמְחוּץ לְעִיר הַכְּלָבִים וְהַקְּסָמִים וְהַזִּנִּים וְהַמְרַצְחִים
וְעַבְדֵי הָאֱלִילִים וְכָל־אֹהֲבֵי כָזָב וּפְעֵל שֶׁקֶר:

טז אֲנִי יִשׁוּעַ שְׁלַחְתִּי אֶת־מַלְאָכִי לְהַעֲדִיד לָכֶם עַל־אֵלֶּה
לְעִינֵי הַקְּהָלוֹת אֲנִכִּי שְׂרָשׁ דָּוִד וְחֹטֵר מִמֶּנּוּ אִוֹר נִגְהַ
וְכוֹכַב הַשָּׁחַר:

יז וְהַרוּחַ וְהַפְּלֵה אֲמָרִים בְּאֶה־נָּא וְהַשְׁמַע יֹאמֶר בְּאֶה־נָּא
וְכָל־צִמָּא יִבֹּא וְכָל־הַחֲפִץ יִקַּח מִים חַיִּים חַנּוּם:

יח הַעַדְתִּי בְּכָל־הַשְׁמַע דְּבָרֵי נְבוּאָת הַסֵּפֶר הַזֶּה אִם־יֹוֹסִיף
אִישׁ עֲלֵיהֶם יוֹסִיף אֱלֹהִים עָלָיו אֶת־הַמַּכּוֹת הַכְּתוּבוֹת
בַּסֵּפֶר הַזֶּה:

יט וְאִם־יִגְרַע אִישׁ מִדְּבָרֵי סֵפֶר הַנְּבוּאָה הַזֹּאת יִגְרַע אֱלֹהִים
אֶת־חֻלְקוֹ מִסֵּפֶר הַחַיִּים וּמַעִיר הַקִּדָּשׁ הַכְּתוּבִים בַּסֵּפֶר
הַזֶּה:

כ וְהַמַּעֲדִיד דְּבָרִים אֵלֶּה עֲנֵה לֵאמֹר אֲכֵן אֲנִי בָּא עַד־מְהֵרָה
אֲמַן בְּאֶה־נָּא הָאֲדוֹן יִשׁוּעַ:

כא חֹסֵד יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדַגְיִנוּ עִם־כָּל־כֶּסֶם אֲמַן:

טו וְהַעִיר הִיטָה מְרַבַּעַת אֲרָכָה כְּרַחֲבָה וַיִּמָּד אֶת־הַעִיר
בְּקִנְיָה הַמִּדָּה שְׁנַיִם עָשָׂר אֵלֶּף כַּבָּרֶת־אֲרָץ אֲרָכָה וְרַחֲבָה
וְקִמְתָּה מִדָּה אַחַת לָהֶם:

טז וַיִּמָּד אֶת־חוֹמְתָהּ מֵאָה וְאַרְבָּעִים וְאַרְבַּע אַמּוֹת בְּמִדַּת
אִישׁ כִּי־זֹאת מִדַּת הַמַּלְאָכִים:

יז וּבְנֵן הַחוֹמָה אֲבָנֵי יִשְׁפָה וְהַעִיר זָהָב וְאֹפִיר כְּזֹכֹכִית
לְטָהָר:

יח וְהִסְדוֹת לְחוֹמַת הַעִיר מִמַּלְאִים בְּכָל־אֲבָנֵי חֲפֵץ הִסּוּד
הִרְאִשׁוֹן יִשְׁפָה הַשְּׁנַיִ סִפִּיר הַשְּׁלִישִׁי שָׁבוּ וְהַרְבִּיעִי
בְּרַקַּת:

יט הַחֲמִישִׁי שֶׁהֵם הַשְּׁשִׁי אֲדָם הַשְּׁבִיעִי תְּרִישִׁי הַשְּׁמִינִי
יְהִלֵּם הַתְּשִׁיעִי פְּטוּדָה הַעֲשִׁירִי נָפֶךְ עֲשִׁתִּי הַעֲשָׂר לְשֵׁם
וּשְׁנַיִם הַעֲשָׂר אַחַלְמָה:

כא וּשְׁנַיִם עָשָׂר הַשְּׁעִרִים שְׁנַיִם עָשָׂר פְּנִינִים כָּל־שַׁעַר וְשַׁעַר
מֵאֲחַד הַפְּנִינִים וְרַחֲוֹב הַעִיר כְּתָם פּוֹ כְּזֹכֹכִית לְטָהָר:

כב וְהִכָּל לֹא־רָאִיתִי שָׁמָּה כִּי הִיכָלָה יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת
וְהַשָּׁה:

כג וְהַעִיר אֵין צִרְךָ לָהּ לְאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ וּלְנִגְהַ הַיָּרֵחַ כִּי־כְבוֹד
אֱלֹהִים אוֹרָה וְהַשָּׁה נֹר לְהָאִיר לָהּ:

כד וּפְדוּיִם מְקָרָב הַגּוֹיִם הִלְכוּ לְאוֹרָה וּמַלְכֵי־אֲרָץ יָבִיאוּ
אֵלֶיהָ הַדָּרָם:

כה שְׁעָרֶיהָ יוֹמָם לֹא־יִסְגְּרוּ וְלַיְלָה לֹא־יִהְיֶה שָׁם:

כו וְהוֹבֵא אֵלֶיהָ הַדָּר הַגּוֹיִם וְתִפְאַרְתָּם:

כז וְלֹא־יִבֹּא שָׁם אִישׁ חָלָל וְלֹא בַעַל תּוֹעֲבָה אוֹ פֶּעַל שֶׁקֶר
כִּי בְּאֵיהָ רַק הַכְּתָבִים בַּסֵּפֶר הַחַיִּים אֲשֶׁר לְשָׁה:

פּוּרָק כַּב

א וַיִּרְאֵנִי נַחַל מַיִם חַיִּים כְּעֵין זֹכֹכִית לְטָהָר יֵצֵא מִתַּחַת
כְּסֵא הָאֱלֹהִים וְהַשָּׁה:

ב וּבַתּוֹךְ רַחֲוֹב הַעִיר עַל־שְׁפַת הַנַּחַל מִזָּה וּמִזָּה עֵץ חַיִּים
עָשָׂה פְּרִי שְׁתֵּים עָשָׂרָה פְּעָמִים בְּשָׁנָה מִדֵּי־חֲדָשׁ
בְּחֻדְשׁוֹ יִבְכַּר פְּרִיו וְעָלָהוּ לְתַרוּפַת הַגּוֹיִם:

ג וְכָל־חֶרֶם לֹא־יִהְיֶה עוֹד וּבַתּוֹכָהּ יְכוֹן כְּסֵא הָאֱלֹהִים
וְהַשָּׁה וְעַבְדָּיו יִשְׁרְתָהּוּ:

ד וְהֵם יִרְאוּ אֶת־פְּנֵי וַיִּשְׂאוּ אֶת־שָׁמוֹ עַל־מִצְחָם:

ה וְאֵין לַיְלָה שָׁם וְאֵין צִרְךָ לָהֶם לְאוֹר נֹר וְלְאוֹר שְׁמֶשׁ
כִּי־יִהְיֶה אֱלֹהִים יִתֵּן אוֹרוֹ עֲלֵיהֶם וּלְפָנָיו יִמְלָכוּ
עַד־עוֹלָמֵי עוֹלָמִים:

ו וַיֹּאמֶר אֵלַי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּנִים וְנַאֲמָנִים וַיְהִי אֱלֹהֵי
רוּחוֹת הַנְּבִיאִים שְׁלַח אֶת־מַלְאָכָו לְהִרְאוֹת אֶת־עַבְדָּיו
אֵת אֲשֶׁר תִּקְרִינָה בְּקֶרֶב הַיָּמִים:

ז הִנְנִי בָּא עַד־מְהֵרָה אֲשֶׁרֵי הַשְּׁמֵר דְּבָרֵי הַנְּבוּאָה בַּסֵּפֶר
הַזֶּה: